

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(ජට්ඨො භාගො)

ධම්මවිචය

පටුන

22. මහානිපාතො.....1

[538] 1. මූගපක්ඛජාතකවණ්ණනා.....	1
විමංසනකණ්ඩං	4
රජ්ජයාවනකණ්ඩං	9
[539] 2. මහාජනකජාතකවණ්ණනා.....	34
[540] 3. සුවණ්ණසාමජාතකවණ්ණනා.....	76
[541] 4. නිමිජාතකවණ්ණනා	106
නිරයකණ්ඩං	117
සග්ගකණ්ඩං	129
[542] 5. උමඬිගජාතකවණ්ණනා	144
සත්තදාරකපඤ්ඤා.....	148
ගඳුහපඤ්ඤා	154
එකුනවිසතිමපඤ්ඤා	160
කකණ්ටකපඤ්ඤා	162
සිරිකාළකණ්ණිපඤ්ඤා	163
මෙණ්ඩකපඤ්ඤා	165
සිරිමන්තපඤ්ඤා.....	170
ජන්තපථපඤ්ඤා	177
අමරාදෙවිපරියෙසනා	179
සබ්බරතනට්ඨනවණ්ණනා.....	181
බජ්ජොපනකපඤ්ඤා.....	184
භූරිපඤ්ඤා	186
දෙවතාපඤ්ඤා.....	189
පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤා.....	191
යුද්ධපරාජයකණ්ඩං	201
සුවකණ්ඩං	217
මහාඋමඬිගකණ්ඩං.....	233

“ධම්මා සුතා ධාතා චවසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරි

(පට්ඨ සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(ජට්ඨො භාගො)

22. මහානිපාතො

[538] 1. මූලපක්ඛජාතකවණ්ණනා

මා පණ්ඩිතවයං විභාවයාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසඤ්ඤි භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා භගවතො තෙක්ඛම්මපාරම් වණ්ණයන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, ඉදානි මම පූරිතපාරම්ස්ස රජ්ජං ඡඩ්ඨෙත්වා මහාභිනික්ඛමනං නාම අනච්ඡරියං. අහඤ්ඤි පුබ්බෙ අපරිපක්කෙ ඤාණෙ පාරම්සො පුරන්තොපි රජ්ජං ඡඩ්ඨෙත්වා නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං කාසිරාජා නාම ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සොළසසහස්සා ඉත්ථියො අහෙසුං. තාසු එකාපි පුත්තං වා ධිතරං වා න ලභි. නාගරා “අම්භාකං රඤ්ඤො වංසානුරක්ඛකො එකොපි පුත්තො නත්ථි”ති රාජධිගණෙ සන්තිපතිත්වා කුසජාතකෙ (ජා. 2.20.1 ආදයො) ආගතනායෙනෙව රාජානං එවමාහංසු “දෙව, පුත්තං පත්ථෙථා”ති. රාජා තෙසං වචනං සුත්වා සොළසසහස්සා ඉත්ථියො “තුම්හෙ පුත්තං පත්ථෙථා”ති ආණාපෙසි. තා වන්දාදීනං දෙවතානං ආයාවනඋපට්ඨානාදීනි කත්වා පත්ථෙත්තියොපි පුත්තං වා ධිතරං වා න ලභිංසු. අග්ගමහෙසි පනස්ස මද්දරාජධිතා වන්දාදෙවී නාම සීලසම්පන්නා අහොසි. රාජා “හද්දෙ, ත්වම්පි පුත්තං පත්ථෙහි”ති ආහ. සා පුණ්ණමදිවසෙ උපොසථං සමාදිසිත්වා චූළසයනෙ නිපන්නාව අත්තනො සීලං ආවජ්ජෙත්වා “සවාහං අඛණ්ඩසීලා ඉමිනා මෙ සච්චෙන පුත්තො උප්පජ්ජතු”ති සච්චකිරියං අකාසි.

තස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා “වන්දාදෙවී පුත්තං පත්ථෙති, හන්දාහං පුත්තං දස්සාමි”ති තස්සානුච්ඡවිකං පුත්තං උපධාරෙන්තො බොධිසත්තං පස්සි. බොධිසත්තොපි තදාවිසතිවස්සානි බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙත්වා තතො චූතො උස්සදතිරයෙ නිබ්බත්තිත්වා අසීතිවස්සසහස්සානි තත්ථ පච්චිත්වා තතො වචිත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති. තත්ථාපි යාවතායුකං යත්වා තතො වචිත්වා උපරිදෙවලොකං ගන්තුකාමො අහොසි. සක්කො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මාරිස, තයි මනුස්සලොකෙ උප්පන්නෙ

පාරමියො ව තෙ පුරිස්සන්ති, මහාජනස්ස වුඩ්ඪි ව භවිස්සති, අයං කාසිරඤ්ඤො චන්දාදෙවී නාම අග්ගමහෙසී පුත්තං පත්ථෙති, තස්සා කුච්ඡියං උප්පජ්ජාහී”ති චත්වා අඤ්ඤෙසඤ්ච වචනධම්මානං පඤ්චසත්තානං දෙවපුත්තානං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා සකට්ඨානාමෙව අගමාසි. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පඤ්චහී දෙවපුත්තසතෙහි සද්ධිං දෙවලොකතො චචිත්වා සයං චන්දාදෙවියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හී. ඉතරෙ පන දෙවපුත්තා අමච්චහරියානං කුච්ඡස්ස පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු.

තදා චන්දාදෙවියා කුච්ඡ වජිරපුණ්ණා විය අහොසි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි. තං සුත්වා රාජා ගබ්භස්ස පරිහාරං දාපෙසි. සා පරිපුණ්ණගබ්භා දසමාසච්චයෙන ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජාසි. තං දිවසමෙව අමච්චගෙහෙසු පඤ්ච කුමාරසතානි ජායිංසු. තස්මිං බණ්ණ රාජා අමච්චගණපරිවුතො මහාතලෙ නිසින්තො අහොසි. අථස්ස “පුත්තො, තෙ දෙව, ජාතො”ති ආරොචයිංසු. තෙසං වචනං සුත්වා රඤ්ඤො පුත්තපෙමං උප්පජ්ජිත්වා ඡවියාදීනි ඡින්දිත්වා අට්ඨමිඤ්ජං ආභව්ච අට්ඨාසි, අබ්භන්තරෙ පීති උප්පජ්ජී, හදයං සීතලං ජාතං. සො අමච්චෙ පුච්ඡී “තුට්ඨා නු බො තුම්හෙ, මම පුත්තො ජාතො”ති? “කිං කථෙථ, දෙව, මයං පුබ්බෙ අනාථා, ඉදානි පන සනාථා ජාතා, සාමිකො නො ලද්ධො”ති ආභංසු. රාජා මහාසෙනගුත්තං පක්කොසාපෙත්වා ආණාපෙසි “මම පුත්තස්ස පරිවාරො ලද්ධං වට්ටති, ගච්ඡ ත්වං අමච්චගෙහෙසු අජ්ජ ජාතා දාරකා කිත්තකා නාමාති ඔලොකෙහී”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා අමච්චගෙහානි ගන්ත්වා ඔලොකෙත්තො පඤ්ච කුමාරසතානි දිස්වා පුනාගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි.

රාජා පඤ්චන්තං දාරකසත්තානං කුමාරපසාධනානි පෙසෙත්වා පුන පඤ්ච ධානිසතානි ව දාපෙසි. මහාසත්තස්ස පන අතිදීඝාදිදොසවජ්ජිතා අලම්බත්ථනියො මධුරථඤ්ඤායො චතුසට්ඨි ධානියො අදාසි. අතිදීඝාය හි ඉත්ථියා පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචන්තො දාරකස්ස ගීවා දීඝා හොති, අතිරස්සාය පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචන්තො දාරකො නිජ්ජිලිතබන්ධට්ඨිකො හොති, අතිකිසාය පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචන්තො දාරකස්ස ඌරු රුජ්ජන්ති, අතිපුලාය පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචන්තො දාරකො පක්ඛපාදො හොති, අතිකාලිකාය බීරං අතිසීතලං හොති, අතිඔදාතාය බීරං අතිඋණ්භං හොති, ලම්බත්ථනියා පස්සෙ නිසීදිත්වා ථඤ්ඤං පිචන්තො දාරකො නිජ්ජිලිතනාසිකො හොති. කාසානඤ්ච පන ඉත්ථිනං බීරං අතිඅම්බිලං හොති, සාසානඤ්ච පන ඉත්ථිනං බීරං අතිකටුකාදිහෙදං හොති, තස්මා තෙ සබ්බෙපි දොසෙ විවජ්ජෙත්වා අලම්බත්ථනියො මධුරථඤ්ඤායො චතුසට්ඨි ධානියො දත්වා මහන්තං සක්කාරං කත්වා චන්දාදෙවියාපි වරං අදාසි. සාපි ගහිතකං කත්වා යපෙසි.

රාජා කුමාරස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ලක්ඛණපාඨකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං මහන්තං සක්කාරං කත්වා කුමාරස්ස අන්තරායාභාවං පුච්ඡී. තෙ තස්ස ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “මහාරාජ, ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නො අයං කුමාරො, තිට්ඨතු එකදීපො, ද්විසහස්සපරිවාරානං චතුත්තම්පි මහාදීපානං රජ්ජං කාරෙතුං සමත්ථො හොති, නාස්ස කොචි අන්තරායො පඤ්ඤායතී”ති වදිංසු. රාජා තෙසං චචනං සුත්වා තුස්සිත්වා කුමාරස්ස නාමං කරොත්තො යස්මා කුමාරස්ස ජාතදිවසෙ සකලකාසිරට්ඨෙ දෙවො වස්සි, යස්මා ච රඤ්ඤො වෙච අමච්චානඤ්ච භදයං සිතලං ජාතං, යස්මා ච තෙමයමානො ජාතො, තස්මා “තෙමියකුමාරො”තිස්ස නාමං අකාසි. අථ නං ධාතියො එකමාසිකං අලඬකරිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආනයිංසු. රාජා පියපුත්තං ආලිඬගිත්වා සීසෙ චුම්බිත්වා අඬකෙ නිසීදාපෙත්වා රමයමානො නිසීදි.

තස්මිං ඛණෙ චත්තාරො වොරා ආනීතා. රාජා තෙ දිස්වා “තෙසු එකස්ස වොරස්ස සකණ්ටකාහි කසාහි පහාරසහස්සං කරොථ, එකස්ස සඬබලිකාය බන්ධිත්වා බන්ධනාගාරපවෙසනං කරොථ, එකස්ස සරීරෙ සත්තිපහාරං කරොථ, එකස්ස සුලාරොපනං කරොථා”ති ආණාපෙසි. අථ මහාසත්තො පිතු චචනං සුත්වා භීතතසිතො හුත්වා “අහො මම පිතා රජ්ජං නිස්සාය අතිහාරියං නිරයගාමිකම්මං අකාසි”ති චිත්තෙසි. පුනදිවසෙ පන තං සෙතච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා අලඬකතසිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙසුං. සො ථොකං නිද්දායිත්වා පබුද්ධො අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා සෙතච්ඡත්තං ඔලොකෙන්තො මහන්තං සිරිවිහවං පස්සි. අථස්ස පකතියාපි භීතතසිතස්ස අතිරෙකතරං භයං උජ්ජජ්ජී. සො “කුතො නු ඛො අහං ඉමං වොරගෙහං ආගතොමිහී”ති උපධාරෙන්තො ජාතිස්සරඤාණෙන දෙවලොකතො ආගතභාවං ඤත්වා තතො පරං ඔලොකෙන්තො උස්සදනිරයෙ පක්කභාවං පස්සි, තතො පරං ඔලොකෙන්තො තස්මිංයෙව නගරෙ රාජභාවං අඤ්ඤාසි.

අථස්ස “අහං වීසතිවස්සානි බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙත්වා අසීතිවස්සසහස්සානි උස්සදනිරයෙ පච්චිං, ඉදානි පුනපි ඉමස්මිංයෙව වොරගෙහෙ නිබ්බත්තොමිහි, පිතා මෙ හියොයා චතුසු වොරෙසු ආනීතෙසු තථාරූපං ඵරූසං නිරයසංවත්තනිකං කථං කථෙසි, සවාහං රජ්ජං කාරෙස්සාමි, පුනපි නිරයෙ නිබ්බත්තිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවිස්සාමි”ති ආවජ්ජෙන්තස්ස මහන්තං භයං උජ්ජජ්ජී. බොධිසත්තස්ස කඤ්චනවණ්ණං සරීරං හත්ථෙන පරිමද්දිතං පදුමං විය මිලාතං දුබ්බණ්ණං අහොසි. සො “කථං නු ඛො ඉමමිහා වොරගෙහා මුච්චෙය්‍ය”න්ති චිත්තෙන්තො නිපජ්ජී. අථ නං එකස්මිං අත්තභාවෙ මාතුභූතපුබ්බා ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවධිතා අස්සාසෙත්වා “තාත තෙමියකුමාර, මා භායි, මා සොචි, මා චිත්තයි. සචෙ ඉතො මුච්චිතුකාමොසි, ත්වං අපීඨසජ්ජිසි පීඨසජ්ජි විය හොහි, අබ්ධිරොපි බ්ධිරො විය හොහි, අමුගොපි මුගො විය හොහි, ඉමානි තීණි අඬගානි

අධිට්ඨාය අත්තනො පණ්ඩිතභාවං මා පකාසෙහි”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ

—

1.

“මා පණ්ඩිච්චයං විභාවය, බාලමනො භව සබ්බපාණිනං;
සබ්බො තං ජනො ඔව්නායතු, එවං තව අත්ථො භවිස්සති”ති.

තත්ථ පණ්ඩිච්චයන්ති පණ්ඩිච්චං, අයමෙව වා පායො. බාලමනොති බාලො ඉති සම්මනො. සබ්බො ජනොති සකලො අත්තොජනො වෙව බහිජනො ව. ඔව්නායතුති “නිහරථෙතං කාලකණ්ණි”න්ති අවමඤ්ඤතු, අවජානාතුති අත්ථො.

සො තස්සා වචනෙන අස්සාසං පටිලභිත්වා —

2.

“කරොමි තෙ තං වචනං, යං මං භණ්හි දෙවතෙ;
අත්ථකාමාසි මෙ අම්ම, හිතකාමාසි දෙවතෙ”ති. —

ඉමං ගාථං වත්වා තානි තීණි අඬගානි අධිට්ඨාසි. සා ව දෙවධීතා අත්තරධාසි. රාජා පුත්තස්ස අනුක්කණ්ඩනත්ථාය තානි පඤ්ච කුමාරස්ස තස්ස සන්තිකෙයෙව යපෙසි. තෙ දාරකා ථඤ්ඤත්ථාය රොදන්ති පරිදෙවන්ති. මහාසත්තො පන නිරයභයතජ්ජිතො “රජ්ජනො මෙ සුස්සිත්වා මතමෙව සෙය්‍යා”ති න රොදති න පරිදෙවති. අථස්ස ධාතියො තං පවත්තිං ඤත්වා වන්දාදෙවියා ආරොචයිංසු. සාපි රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා නෙමිත්තකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි. අථ බ්‍රාහ්මණා ආහංසු “දෙව, කුමාරස්ස පකතිවෙලං අතික්කමිත්වා ථඤ්ඤං දාතුං වට්ටති, එවං සො රොදමානො ථනං දළ්භං ගහෙත්වා සයමෙව පිටිස්සති”ති. තනො පට්ඨාය ධාතියො කුමාරස්ස පකතිවෙලං අතික්කමිත්වා ථඤ්ඤං දෙන්ති. දදමානා ව කදාවි එකචාරං අතික්කමිත්වා දෙන්ති, කදාවි සකලදිවසං බීරං න දෙන්ති.

විමංසනකණ්ඩං

සො නිරයභයතජ්ජිතො සුස්සන්තොපි ථඤ්ඤත්ථාය න රොදති, න පරිදෙවති. අථ නං අරොදන්තමිපි දිස්වා “පුත්තො මෙ ඡාතො”ති මාතා වා ථඤ්ඤං පායෙති, කදාවි ධාතියො වා පායෙන්ති. සෙසදාරකා ථඤ්ඤං අලද්ධවෙලායමෙව රොදන්ති පරිදෙවන්ති. මහාසත්තො පන නිරයභයතජ්ජිතො න රොදති, න පරිදෙවති, න නිද්දායති, න හත්ථපාදෙ සම්ඤ්ජති, න සද්දං කරොති. අථස්ස ධාතියො “පීඨසජ්ජිතං හත්ථපාදා නාම න එවරූපා භොන්ති, මුග්ගානං හනුකපරියොසානං නාම න එවරූපං භොති, බධිරානං කණ්ණසොතානි නාම න එවරූපානි භොන්ති, හවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙන, විමංසිස්සාම න”න්ති වින්තෙත්වා “බීරෙන තාව නං විමංසිස්සාමා”ති සකලදිවසං බීරං න දෙන්ති. සො සුස්සන්තොපි බීරත්ථාය

සද්දං න කරොති. අට්ඨස්ස මාතා “පුත්තො මෙ ඡාතො”ති සයමෙව ථඤ්ඤං පායෙති. එවං අත්තරත්තරා ඛිරං අදත්වා එකසංවච්ඡරං වීමංසන්තාපිස්ස අත්තරං න පස්සිංසු.

තතො අමච්චාදයො රඤ්ඤො ආරොවෙසුං “එකවස්සිකදාරකා නාම පුවඛජ්ජකං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති පඤ්ච කුමාරසතාති තස්ස සන්තිකෙයෙව නිසීදාපෙත්වා නානාපුවඛජ්ජකාති උපනාමෙත්වා බොධිසත්තස්ස අවිදුරෙ යපෙත්වා “යථාරුචි තාති පුවඛජ්ජකාති ගණ්හං”ති පටිච්ඡන්තට්ඨානෙන තිට්ඨන්ති. සෙසදාරකා කලහං කරොන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරන්තා තං තං ගහෙත්වා බාදන්ති. මහාසත්තො පන අත්තානං ඔවදිත්වා “තාත තෙමියකුමාර, නිරයභයං ඉච්ඡන්තො පුවඛජ්ජකං ඉච්ඡාහී”ති නිරයභයතජ්ජිතො පුවඛජ්ජකං න ඔලොකෙසි. එවං පුවඛජ්ජකෙනපි එකසංවච්ඡරං අත්තරත්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අත්තරං පස්සිංසු.

තතො “ද්විවස්සිකදාරකා නාම ඵලාඵලං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති නානාඵලාති උපනාමෙත්වා බොධිසත්තස්ස අවිදුරෙ යපෙත්වා වීමංසිංසු. සෙසදාරකා කලහං කර්වා යුජ්ඣන්තා තං තං ගහෙත්වා බාදන්ති. සො නිරයභයතජ්ජිතො තම්පි න ඔලොකෙසි. එවං ඵලාඵලෙනපි එකසංවච්ඡරං අත්තරත්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අත්තරං පස්සිංසු.

තතො “තිවස්සිකදාරකා නාම කීළනභණ්ඩකං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති නානාසුවණ්ණමයාති හත්ථිඅස්සරූපකාදීනි කාරාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස අවිදුරෙ යපෙසුං. සෙසදාරකා අඤ්ඤමඤ්ඤං විලුම්පන්තා ගණ්හිංසු. මහාසත්තො පන න කිඤ්චි ඔලොකෙසි. එවං කීළනභණ්ඩකෙනපි එකසංවච්ඡරං අත්තරත්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අත්තරං පස්සිංසු.

තතො “චතුර්වස්සිකදාරකා නාම භොජනං පියායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති නානාභොජනාති උපනාමෙසුං. සෙසදාරකා තං පිණ්ඩං පිණ්ඩං කර්වා භුඤ්ජන්ති. මහාසත්තො පන අත්තානං ඔවදිත්වා “තාත තෙමියකුමාර, අලද්ධභොජනානං තෙ අත්තභාවානං ගණනා නාම නත්ථි”ති නිරයභයතජ්ජිතො තම්පි න ඔලොකෙසි. අට්ඨස්ස මාතා සයමෙව හදයෙන හිජ්ජමානෙන විය අසහන්තෙන සහන්තො භොජනං භොජෙසි. එවං භොජනෙනපි එකසංවච්ඡරං අත්තරත්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අත්තරං පස්සිංසු.

තතො “පඤ්චවස්සිකදාරකා නාම අග්ගිනො භායන්ති, තෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති රාජඨගණෙන අනෙකද්වාරයුත්තං මහන්තං ගෙහං කාරෙත්වා තාලපණ්ණෙනි ඡාදෙත්වා තං සෙසදාරකෙනි පරිවුතං තස්ස

මජ්ඣිමනිකායෙ නිසීදාපෙත්වා අග්ගිං දෙනති. සෙසදාරකා අග්ගිං දිස්වා විරවන්තා පලායිංසු. මහාසත්තො පන චිත්තෙසි “නිරයඅග්ගිසන්තාපනතො ඉදමෙව අග්ගිසන්තාපනං සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන වරතර”න්ති නිරොධසමාපන්තො මහාථෙරො විය නිව්වලොව අහොසි. අථ නං අග්ගිමිති ආගච්ඡන්තෙ ගහෙත්වා අපනෙත්ති. එවං අග්ගිනාපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “ඡවස්සිකදාරකා නාම මත්තභත්තීතො භායන්ති, තෙන නං විමංසිස්සාමා”ති එකං භත්තීං සුසික්ඛිතං සික්ඛාපෙත්වා බොධිසත්තං සෙසදාරකෙහි පරිවුතං රාජඤ්ඤෙන නිසීදාපෙත්වා තං භත්තීං මුඤ්ඤන්ති. සො කොඤ්ඤනාදං නදන්තො සොණ්ඩාය භූමියං පොථෙත්තො භයං දස්සෙත්තො ආගච්ඡති. සෙසදාරකා තං දිස්වා මරණභයභීතා දිසාවිදිසාසු පලායිංසු. මහාසත්තො පන මත්තභත්තීං ආගච්ඡන්තං දිස්වා චිත්තෙසි “චණ්ඩනිරයෙ පච්චනතො චණ්ඩභත්තීතො භත්තෙ මරණමෙව සෙය්‍යා”ති නිරයභයතජ්ජිතො තත්තෙව නිසීදි. සුසික්ඛිතො භත්තී මහාසත්තං පුජ්ජකලාපං විය උක්ඛිපිත්වා අපරාපරං කත්වා අකිලමෙත්වාග ච්ඡති. එවං භත්තීනාපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “සත්තවස්සිකදාරකා නාම සප්පස්ස භායන්ති, තෙන නං විමංසිස්සාමා”ති බොධිසත්තං සෙසදාරකෙහි සද්ධිං රාජඤ්ඤෙන නිසීදාපෙත්වා උද්ධට්ඨායෙ කතමුඛඛන්තො සප්පෙ විස්සජ්ජෙසුං. සෙසදාරකා තෙ දිස්වා විරවන්තා පලායිංසු. මහාසත්තො පන නිරයභයං ආවජ්ජෙත්වා “චණ්ඩසප්පස්ස මුඛෙ විනාසමෙව වරතර”න්ති නිරොධසමාපන්තො මහාථෙරො විය නිව්වලොව අහොසි. අථස්ස සප්පො සකලසරීරං වෙයෙත්වා මත්තකෙ එණං කත්වා අච්ඡි. තදාපි සො නිව්වලොව අහොසි. එවං සප්පෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “අට්ඨවස්සිකදාරකා නාම නට්ඨමජ්ජං පියායන්ති, තෙන නං විමංසිස්සාමා”ති තං පඤ්ඤදාරකසතෙහි සද්ධිං රාජඤ්ඤෙන නිසීදාපෙත්වා නට්ඨමජ්ජං කාරාපෙසුං. සෙසදාරකා තං නට්ඨමජ්ජං දිස්වා “සාධු සාධු”ති වදන්තා මහාභසිතං භසන්ති. මහාසත්තො පන “නිරයෙ නිබ්බත්තකාලෙ තව ඛණමත්තමිති භාසො වා සොමනස්සං වා නත්තී”ති නිරයභයං ආවජ්ජෙත්වා නිව්වලොව අහොසි, තං න ඔලොකෙසි. එවං නට්ඨමජ්ජෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො “නවවස්සිකදාරකා නාම අසිතො භායන්ති, තෙන නං විමංසිස්සාමා”ති තං පඤ්ඤදාරකසතෙහි සද්ධිං රාජඤ්ඤෙන නිසීදාපෙත්වා දාරකානං කිලනකාලෙ එකො පුරිසො එලිකවණ්ණං අසිං ගහෙත්වා පරිබ්භමන්තො නදන්තො වග්ගන්තො තාසෙත්තො ලඬ්ඝන්තො

අප්ථොටෙන්තො මහාසද්දං කරොන්තො “කාසිරඤ්ඤො කිර කාළකණ්ණි එකො පුත්තො අත්ථි, සො කුහිං, සිසමස්ස ඡන්දිස්සාමි”ති අභිධාවති. තං පුරිසං දිස්වා සෙසදාරකා භිතතසිතා හුත්වා විරවන්තා දිසාවිදිසාසු පලාශිංසු. මහාසත්තො පන නිරයභයං ආවජ්ජෙත්වා අජානන්තො විය නිසිදි. අථ නං සො පුරිසො අසිතා සිසෙ පරාමසිත්වා “සිසං තෙ ඡන්දිස්සාමි”ති තාසෙත්තොපි තාසෙතුං අසක්කොන්තො අපගමි. එවං ඛග්ගෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො දසවස්සිකකාලෙ පනස්ස ඛධිරභාවවිමංසනත්ථං සිරිසයනෙ නිසිදාපෙත්වා සාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා චතුසු පස්සෙසු ඡිද්දානි කත්වා තස්ස අදස්සෙත්වා හෙට්ඨාසයනෙ සඬ්ඛධමකෙ නිසිදාපෙත්වා එකජපභාරෙතෙව සඬ්ඛධෙ ධමාපෙත්ති, එකනිත්තාදං අභොසි. අමච්චා චතුසු පස්සෙසු යත්වා සාණියා ඡිද්දෙහි ඔලොකෙත්තාපි මහාසත්තස්ස එකදිවසමපි සතිසම්මොසං වා හත්ථපාදවිකාරං වා එන්දනමත්තං වා න පස්සිංසු. එවං එකසංවච්ඡරං සඬ්ඛසද්දෙනපි අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො පරමිපි එකාදසවස්සිකකාලෙ එකසංවච්ඡරං තථෙව හෙරිසද්දෙන විමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො ද්වාදසවස්සිකකාලෙ “දීපෙන නං විමංසිස්සාමා”ති “රත්තිභාගෙ අන්ධකාරෙ හත්ථං වා පාදං වා එන්දාපෙති නු ඛො, නො”ති සටෙසු දීපෙ ජාලෙත්වා සෙසදීපෙ නිබ්බාපෙත්වා ථොකං අන්ධකාරෙ සයාපෙත්වා සටෙහි දීපෙ උක්ඛිපිත්වා එකජපභාරෙතෙව ආලොකං කත්වා ඉරියාපථං උපධාරෙත්ති. එවං දීපෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස කිඤ්චි එන්දනමත්තමපි න පස්සිංසු.

තතො තෙරසවස්සිකකාලෙ “ථාණිතෙන නං විමංසිස්සාමා”ති සකලසරීරං ථාණිතෙන මක්ඛෙත්වා ඛහුමක්ඛිකෙ යානෙ නිපජ්ජාපෙසුං. මක්ඛිකා උට්ඨහන්ති, තා තස්ස සකලසරීරං පරිවාරෙත්වා සුවිහි විජ්ඣාමානා විය බාදන්ති. සො නිරොධසමාපන්තො මහාථෙරො විය නිව්චලොව අභොසි. එවං ථාණිතෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා විමංසන්තාපිස්ස කිඤ්චි එන්දනමත්තමපි න පස්සිංසු.

අථස්ස බුද්දසවස්සිකකාලෙ “ඉදානි පනෙස මහල්ලකො ජාතො සුවිකාමො අසුවිජ්ඣුච්ඡකො, අසුවිනා නං විමංසිස්සාමා”ති තතො පට්ඨාය නං නෙව න්භාපෙත්ති න ච ආවමාපෙත්ති. සො උච්චාරපස්සාවං කත්වා තත්ථෙව පලිපන්තො සයති. දුග්ගන්ධභාවෙන පනස්ස අන්තරුධීනං නික්ඛමනකාලො විය අභොසි, අසුවිගන්ධෙන මක්ඛිකා බාදන්ති. සො නිව්චලොව අභොසි. අථ නං පරිවාරෙත්වා යීතා ධාතියො ආභංසු “තාත තෙමියකුමාර, ත්වං මහල්ලකො ජාතො, කො තං සඬ්ඛදා පටිජග්ගිස්සති,

කිං න ලජ්ජසි, කස්මා නිපන්නොසි, උට්ඨාය තෙ සරීරං පටිජග්ගාහි”ති අක්කොසන්නි පරිභාසන්නි. සො තථාරූපෙ පටිකුලෙ ගුථරාසිමිහි නිමුග්ගොපි දුග්ගන්ධභාවෙන යොජනසතමත්ථකෙ ධීනානම්පි හදයුජ්ජතනසමත්ථස්ස ගුථනිරයස්ස දුග්ගන්ධභාවං ආවජ්ජෙත්වා නිව්වලොව අහොසි. එවං අසුචිනාපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

තතො පන්තරසවස්සිකකාලෙ “අඬගාරෙන නං වීමංසිස්සාමා”ති අථස්ස හෙට්ඨාමඤ්චකෙ අග්ගිකපල්ලානි යපයිංසු “අජ්ජෙව නාම උණ්හෙන පිළිතො දුක්ඛවෙදනං අසහන්තො විජ්ජන්දනාකාරං දස්සෙය්‍යා”ති. අථස්ස සරීරෙ ඵොටානි උට්ඨහන්ති. මහාසත්තො “අවිචිනිරයසන්තාපො යොජනසතමත්ථකෙ ඵරති, තම්හා දුක්ඛතො ඉදං දුක්ඛං සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන වරතර”න්ති අධිවාසෙත්වා නිව්වලොව අහොසි. අථස්ස මාතාපිතරො භිජ්ජමානහදයා විය මනුස්සෙ පටික්කමාපෙත්වා තං තතො අග්ගිසන්තාපනතො අපනෙත්වා “තාත තෙමියකුමාර, මයං තව අපීයසජිප්ආදිභාවං ජානාම. න හි එතෙසං ඵවරූපානි හත්ථපාදකණ්ණසොතානි හොන්ති, ත්වං අම්හෙහි පත්ථෙත්වා ලද්ධපුත්තකො, මා නො නාසෙහි, සකලජම්බුදීපෙ වසන්තානං රාජුනං සන්නිකෙ ගරහතො නො මොවෙහි”ති යාචිංසු. එවං සො තෙහි යාචිතොපි අසුණන්තො විය භුත්වා නිව්වලොව නිපජ්ජී. අථස්ස මාතාපිතරො රොදමානා පරිදෙවමානා පටික්කමන්ති. එකදා මාතා එකිකා උපසඬකමිත්වා යාවති, එකදා පිතා එකකොව උපසඬකමිත්වා යාවති. එවං එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං පස්සිංසු.

අථස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ අමච්චබ්‍රාහ්මණාදයො වින්තයිංසු “පීයසජි වා හොතු, මුගො වා බධිරො වා හොතු, වයෙ පරිණතෙ රජනීයෙ අරජ්ජන්තා නාම නත්ථී, දුස්සනීයෙ අදුස්සන්තා නාම නත්ථී, සමයෙ සම්පත්තෙ පුජ්ජවිකසනං විය හි ධම්මතා එසා, නාටකානම්පිස්ස පච්චුපට්ඨාපෙත්වා තාහි නං වීමංසිස්සාමා”ති. තතො උත්තමරූපධරා දෙවකඤ්ඤායො විය විලාසසම්පන්නා නාටකිත්ථීයො පක්කොසාපෙත්වා “යා කුමාරං හසාපෙතුං වා කිලෙසෙහි බන්ධිතුං වා සක්කොති, සා තස්ස අග්ගමහෙසී භවිස්සති”ති වත්වා කුමාරං ගන්ධොදකෙන ත්භාපෙත්වා දෙවපුත්තං විය අලඬකරිත්වා දෙවවිමානසදීසෙ සිරිගබ්බෙ සුපඤ්ඤත්තෙ සිරිසයනෙ ආරොපෙත්වා ගන්ධදාමපුජ්ජදාමධ්‍රුවාසවුණ්ණාදීහි අන්තොගබ්භං එකගන්ධසමොදකං කත්වා පටික්කමිංසු. අථ නං තා ඉත්ථීයො පරිවාරෙත්වා නව්වගීතෙහි වෙව මධුරවචනාදීහි ව නානජ්ජකාරෙහි අභිරමාපෙතුං වායමිංසු. සො බුද්ධිසම්පන්නතාය තා ඉත්ථීයො අනොලොකෙත්වා “ඉමා ඉත්ථීයො මම සරීරසම්ඵස්සං මා වින්දන්තු”ති අධිට්ඨහිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ සන්නිරුමිහි, අථස්ස සරීරං ථද්ධං අහොසි. තා තස්ස සරීරසම්ඵස්සං අවින්දන්තියො භුත්වා

“ථද්ධසරීරො ඵස, නායං මනුස්සො, යක්ඛො භවිස්සති”ති භීතතසිතා
 හුත්වා අත්තානං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තියො පලායිංසු. ඵවං
 නාටකෙනපි එකසංවච්ඡරං අන්තරන්තරා වීමංසන්තාපිස්ස නෙව අන්තරං
 පස්සිංසු.

ඵවං සොළස සංවච්ඡරානි සොළසහි මහාවීමංසාහි වෙව අනෙකාහි
 බුද්දකවීමංසාහි ව වීමංසමානාපි තස්ස චිත්තං පරිග්ගණ්හිතුං නාසක්ඛිංසු.

වීමංසනකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

රජ්ජයාවනකණ්ඩං

තතො රාජා විජ්ජපට්ඨාරී හුත්වා ලක්ඛණපාඨකෙ බ්‍රාහ්මණෙ
 පක්කොසාපෙත්වා “තුම්හෙ කුමාරස්ස ජාතකාලෙ
 ‘ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නො අයං කුමාරො, නාස්ස කොචි
 අන්තරායො පඤ්ඤායතී’ති මෙ කථයිත්ථ, ඉදානි පන සො පීඨසජ්ජි
 මුගඛධිරො ජාතො, කථා වො න සමෙතී”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණා වදිංසු
 “මහාරාජ, ආචරියෙහි අදිට්ඨකං නාම නත්ථි, අපිව ඛො පන, දෙව,
 ‘රාජකුලෙහි පත්ථෙත්වා ලද්ධපුත්තකො කාලකණ්ණි’ති චුත්තෙ ‘තුම්හාකං
 දොමනස්සං සියා’ති න කථයිමිහා”ති. අථ නෙ රාජා ඵවමාහ “ඉදානි පන
 කිං කාතුං වට්ඨති”ති? “මහාරාජ, ඉමස්මිං කුමාරෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ
 වසන්තෙ තයො අන්තරායා පඤ්ඤායස්සන්ති – ජීවිතස්ස වා අන්තරායො,
 සෙනච්ඡත්තස්ස වා අන්තරායො, අග්ගමහෙසියා වා අන්තරායො”ති.
 “තස්මා, දෙව, පපඤ්චං අකත්වා අවමඬගලරථෙ අවමඬගලඅස්සෙ
 යොජෙත්වා තත්ථ නං නිපජ්ජාපෙත්වා පච්ඡිමද්වාරෙන නිහරිත්වා
 ආමකසුසානෙ වතුබ්බිත්තිකං ආවාටං බණ්ණිත්වා නිබණ්ණතුං වට්ඨති”ති. රාජා
 අන්තරායහයෙන භීතො තෙසං වචනං “සාධු”ති සම්පට්ඨිඡී.

තදා වන්දාදෙවී තං පවත්තිං සුත්වා තුරිතතුරිතාව එකිකා රාජානං
 උපසඬ්ඨකමිත්වා වන්දිත්වා “දෙව, තුම්හෙහි මය්හං වරො දින්නො, මයා ව
 ගහිතකො කත්වා යපිතො, ඉදානි තං මෙ දෙථා”ති යාචි. “ගණ්හාහි,
 දෙවී”ති. “දෙව, පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති.
 “කිංකාරණා, දෙථා”ති. “පුත්තො, තෙ දෙවි, කාලකණ්ණි”ති. “තෙන හි,
 දෙව, යාවජීවං අදදන්තාපි සත්ත වස්සානි දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති.
 “තෙන හි, දෙව, ඡ වස්සානි දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි,
 දෙව, පඤ්ච වස්සානි දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව,
 චත්තාරි වස්සානි දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, තීණි
 වස්සානි දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, ද්වෙ වස්සානි
 දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, එකවස්සං රජ්ජං
 දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, සත්ත මාසානි රජ්ජං
 දෙථා”ති. “න සක්කා, දෙවී”ති. “තෙන හි, දෙව, ඡ මාසානි රජ්ජං

දෙට්ඨා”ති. “න සක්කා, දෙව්”ති. “තෙන හි, දෙව, පඤ්ච මාසානි රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. “න සක්කා, දෙව්”ති. “තෙන හි, දෙව, චත්තාරි මාසානි රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. “න සක්කා, දෙව්”ති. “තෙන හි, දෙව, තිණි මාසානි රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. “න සක්කා, දෙව්”ති. “තෙන හි, දෙව, ද්වෙ මාසානි රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. “න සක්කා, දෙව්”ති. “තෙන හි, දෙව, එකමාසං රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. “න සක්කා, දෙව්”ති. “තෙන හි, දෙව, අඛිසමාසං රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. “න සක්කා, දෙව්”ති. “තෙන හි, දෙව, සත්ත දිවසානි රජ්ජං දෙට්ඨා”ති. රාජා “සාධු, දෙවි, ගණ්භාහි”ති ආහ. සා තස්මිං ඛණෙ පුත්තං අලඬිකාරාපෙත්වා “තෙමියකුමාරස්ස ඉදං රජ්ජ”න්ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා සකලනගරං අලඬිකාරාපෙත්වා පුත්තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා සෙනව්ඡත්තං තස්ස මත්ථකෙ කාරාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පුත ආගන්ත්වා අන්තොනගරං පවෙසෙත්වා තං සිරිසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පියපුත්තං සබ්බරත්තිං යාචි “තාත තෙමියකුමාර, තං නිස්සාය සොළස වස්සානි නිද්දං අලහිත්වා රොදමානාය මෙ අක්ඛිති උපක්කානි, සොකෙන මෙ හදයං හිජ්ජමානං විය අහොසි, අහං තව අපියස්සපිඤ්ඤාදිභාවං ජානාමි, මා මං අනාථං කරි”ති. සා ඉමිනා උපායෙනෙව පුතදිවසෙපි පුතදිවසෙපිති පඤ්ච දිවසානි යාචි.

රජ්ජයාවනකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

අථ ඡට්ඨෙ දිවසෙ රාජා සුනන්දං නාම සාරථීං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, සුනන්දසාරථී ස්වෙ පාතොව අවමඬිගලරටෙ අවමඬිගලඅස්සෙ යොජෙත්වා කුමාරං තත්ථ නිපජ්ජාපෙත්වා පච්ඡිමද්වාරෙන නිහරිත්වා ආමකසුසානෙ චතුර්භිත්තිකං ආවාටං ඛණිත්වා තත්ථ නං පක්ඛිපිත්වා කුද්දාලපිට්ඨෙන මත්ථකං හින්දිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා උපරි පංසුං දත්වා පථවිවඩ්ඪනකම්මං කත්වා න්හත්වා එහි”ති ආණාපෙසි. සො “සාධු, දෙට්ඨා”ති සම්පට්ඨි. අථ ඡට්ඨමිපි රත්තිං දෙවි කුමාරං යාචිත්වා “තාත තෙමියකුමාර, තව පිතා කාසිරාජා තං ස්වෙ පාතොව ආමකසුසානෙ නිඛණිතුං ආණාපෙසි, ස්වෙ පාතොව මරණං පාපුණ්ණස්ස පුත්තා”ති ආහ. තං සුත්වා මහාසත්තස්ස “තාත තෙමියකුමාර, සොළස වස්සානි තයා කතො වායාමො ඉදානි මත්ථකං පක්කො”ති වින්තෙන්තස්ස අබ්භන්තරෙ පිති උජ්ජජි. මාතුයා පනස්ස හදයං හිජ්ජමානං විය අහොසි, එවං සන්තෙපි “මනොරටො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති මාතුයා සද්ධිං නාලපි.

අථස්සා රත්තියා අච්චයෙන පාතොව සුනන්දො සාරථී රථං යොජෙත්තො දෙවනානුභාවෙන මහාසත්තස්ස පාරමිතානුභාවෙන ච මඬිගලරටෙ මඬිගලඅස්සෙ යොජෙත්වා රථං රාජද්වාරෙ යපෙත්වා මහාතලං අහිරුහිත්වා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා දෙවිං වන්දිත්වා එවමාහ – “දෙවි, මය්හං මා කුජ්ඣ, රඤ්ඤො ආණා”ති වත්වා පුත්තං ආලිඬිගිත්වා නිපන්නං දෙවිං පිට්ඨිහත්ථෙන අපනෙත්වා පුජ්ජකලාපං විය කුමාරං උක්ඛිපිත්වා පාසාදා

ඔතරි. තදා චන්දාදෙවී උරං පහරිත්වා මහන්තෙන සද්දෙන පරිදෙවිත්වා මහාතලෙ ඔහීයි. අථ නං මහාසත්තො ඔලොකෙත්වා “මයි අකථෙත්තෙ මාතා හදයෙන ඵලිතෙන මරිස්සතී”ති කථෙතුකාමො භුත්වාපි “සචෙ අහං කථෙස්සාමි, සොළස වස්සානි කතො වායාමො මෙ මොසො භවිස්සති, අකථෙත්තො පනාහං අත්තනො ච මාතාපිතුනඤ්ච මහාජනස්ස ච පච්චයො භවිස්සාමි”ති අධිවාසෙසි.

අථ නං සාරථී රථං ආරොපෙත්වා “පච්ඡිමද්වාරාහිමුඛං රථං පෙසෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා රථං පෙසෙසි. තදා මහාසත්තස්ස පාරමිතානුභාවෙන දෙවතාවිග්ගහිතො භුත්වා රථං නිවත්තාපෙත්වා පාචිනද්වාරාහිමුඛං රථං පෙසෙසි, අථ රථවක්කං උම්මාරෙ පතිහඤ්ඤි. මහාසත්තොපි තස්ස සද්දං සුත්වා “මනොරථො මෙ මත්ථකං පත්තො”ති සුට්ඨතරං තුට්ඨචිත්තො අහොසි. රථො නගරා නික්ඛමිත්වා දෙවතානුභාවෙන තියොජනිකං යානං ගතො. තත්ථ වනසං සාරථීස්ස ආමකසුසානං විය උපට්ඨාසි. සො “ඉදං යානං ඵාසුක”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා රථං මග්ගා ඔක්කමාපෙත්වා මග්ගපස්සෙ යපෙත්වා රථා ඔරුය්හ මහාසත්තස්ස ආහරණභණ්ඩං ඔමුඤ්චිත්වා භණ්ඩිකං කත්වා එකමන්තං යපෙත්වා කුද්දාලං ආදාය රථස්ස අවිදුරෙ යානෙ චතුබ්භිත්තිකං ආවාටං බණ්තුං ආරහි.

තතො බොධිසත්තො චිත්තෙසි “අයං මෙ වායාමකාලො, අහඤ්චි සොළස වස්සානි හත්ථපාදෙ න වාලෙසිං, කිං නු බො මෙ බලං අත්ථී, උදාහු නො”ති. සො උට්ඨාය වාමහත්ථෙත දක්ඛිණහත්ථං, දක්ඛිණහත්ථෙත වාමහත්ථං පරාමසත්තො උහොහි හත්ථෙහි පාදෙ සම්බාහිත්වා රථා ඔතරිතුං චිත්තං උජ්ජාදෙසි. තාවදෙවස්ස පාදපතිතට්ඨානෙ වාතපුණ්ණභස්තවම්මං විය මහාපථවී අබ්භුග්ගත්ත්වා රථස්ස පච්ඡිමන්තං ආහච්ච අට්ඨාසි. මහාසත්තො රථා ඔතරිත්වා කතිපයෙ වාරෙ අපරාපරං වඩ්ඤ්මිත්වා “ඉමිනාව නියාමෙන එකදිවසං යොජනසතම්පි මෙ ගන්තුං බලං අත්ථී”ති ඤාත්වා “සචෙ, සාරථී, මයා සද්ධිං විරුජ්ඣෙය්‍යා, අත්ථී නු බො මෙ තෙන සහ පටිවිරුජ්ඣිතුං බල”න්ති උපධාරෙත්තො රථස්ස පච්ඡිමන්තං ගහෙත්වා කුමාරකානං කීළනයානකං විය උක්ඛිපිත්වා රථං පරිබ්භමෙත්තො අට්ඨාසි. අථස්ස “අත්ථී මෙ තෙන සහ පටිවිරුජ්ඣිතුං බල”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා පසාධනත්ථාය චිත්තං උජ්ජජ්ජි.

තංඛණඤ්ඤෙව සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤාත්වා “තෙමියකුමාරස්ස මනොරථො මත්ථකං පත්තො, ඉදානි පසාධනත්ථාය චිත්තං උජ්ජන්තං, කිං එතස්ස මානුසකෙන පසාධනෙනා”ති දිබ්බපසාධනං ගාභාපෙත්වා විස්සකම්මදෙවපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත විස්සකම්ම දෙවපුත්ත, ත්වං ගච්ඡ, කාසිරාජස්ස පුත්තං තෙමියකුමාරං අලඬ්ඤ්ඤාහි”ති ආණාපෙසි. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා තාවතිංසභවනතො ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකං

ගන්ත්වා දසහි දුස්සසහස්සෙහි වෙයනං කත්වා දිබ්බෙහි වෙව මානුසකෙහි ව අලඬකාරෙහි සක්කං විය තං අලඬකරිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. සො දෙවරාජලීලාය සාරථීස්ස බණනොකාසං ගන්ත්වා ආවාටතීරෙ යත්වා පුච්ඡන්තො තතියං ගාථමාහ —

3.

“කිං නු සන්තරමානොව, කාසුං බණ්ඨි සාරථී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං කාසුයා කර්ස්සසි”ති.

තත්ථ කාසුන්ති ආවාටං.

තං සුත්වා සාරථී ආවාටං බණන්තො උද්ධං අනොලොකෙත්වාච චතුත්ථං ගාථමාහ —

4.

“රඤ්ඤො මුගො ව පක්ඛො ව, පුත්තො ජාතො අවෙනසො;
සොම්හි රඤ්ඤා සමජ්ඣට්ඨො, පුත්තං මෙ නිබණං වනෙ”ති.

තත්ථ පක්ඛොති පියස්සි. “මුගො”ති වචනෙනෙව පනස්ස බධිරභාවොපි සිජ්ඣති බධිරස්ස හි පටිච්චනං කට්ඨං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. අවෙනසොති අවිත්තකො විය ජාතො. සොළස වස්සානි අකථිතත්තා එවමාහ. සමජ්ඣට්ඨොති ආණන්තො, පෙසිතොති අත්ථො. නිබණං වනෙති වනෙ නිබණ්ණෙය්‍යාසි.

අථ නං මහාසත්තො ආහ —

5.

“න බධිරො න මුගොස්මි, න පක්ඛො න ව චීකලො;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ.

6.

“ඌරු බාහුඤ්ච මෙ පස්ස, භාසිතඤ්ච සුණොහි මෙ;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙ”ති.

තත්ථ න බධිරොති සම්ම සාරථී, සචෙ තං රාජා එවරුපං පුත්තං මාරාපෙතුං ආණාපෙසි, අහං පන එවරුපො න භවාමිති දීපෙතුං එවමාහ. මං වෙ ත්වං නිබණං වනෙති සචෙ බධිරභාවාදිවිරහිතං එවරුපං මං වනෙ නිබණ්ණෙය්‍යාසි, අධම්මං කම්මං කරෙය්‍යාසිති අත්ථො. “ඌරු”ති ඉදං සො පුරිමගාථං සුත්වාපි නං අනොලොකෙත්තමෙව දිස්වා “අලඬකතසරීරමස්ස දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ. තස්සත්ථො — සම්ම සාරථී, ඉමෙ කඤ්චනකදලික්ඛන්ධසදිසෙ ඌරු, කනකච්ඡවිං බාහුඤ්ච මෙ පස්ස, මධුරච්චනඤ්ච මෙ සුණොහිති.

තතො සාරථී එවං චිත්තෙසි “කො නු බො එස, ආගතකාලතො පට්ඨාය අත්තානමෙව වණ්ණෙති”ති. සො ආවාටඛණනං පභාය උද්ධං ඔලොකෙන්තො තස්ස රූපසම්පත්තිං දිස්වා “අයං පුරිසො කො නු බො, මනුස්සො වා දෙවො වා”ති අජානන්තො ඉමං ගාථමාහ —

7.

“දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

අථස්ස මහාසත්තො අත්තානං ආචික්ඛිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ආහ —

8.

“නම්හි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නම්හි සක්කො පුරින්දදො;
කාසිරඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං කාසුයා නිහඤ්ඤසි.

9.

“තස්ස රඤ්ඤො අහං පුත්තො, යං ත්වං සම්මුපජීවසි;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං චෙ ත්වං නිබ්ණං වනෙ.

10.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙයා සයෙයා වා;
න තස්ස සාබං භඤ්ජෙයා, මිත්තදුබ්භො හි පාපකො.

11.

“යථා රුක්ඛො තථා රාජා, යථා සාබා තථා අහං;
යථා ඡායුපගො පොසො, එවං ත්වමසි සාරථී;
අධම්මං සාරථී කයිරා, මං චෙ ත්වං නිබ්ණං වනෙ”ති.

තත්ථ නිහඤ්ඤසිති නිහනිස්සසි. යං ත්වං එත්ථ නිහනිස්සාමිති සඤ්ඤාය කාසුං බණ්ණසි, සො අහන්ති දීපෙති. සො “රාජපුත්තො අහ”න්ති චුත්තෙපි න සද්දහනියෙව, මධුරකථාය පනස්ස බජ්ඣත්වා ධම්මං සුණන්තො අට්ඨාසි. මිත්තදුබ්භොති පරිභුත්තඡායස්ස රුක්ඛස්ස පත්තං වා සාබං වා අභිකුරං වා භඤ්ජන්තො මිත්තසාතකො හොති ලාමකපුරිසො, කිමඛිගං පන සාම්පුත්තසාතකො. ඡායුපගොති පරිභොගත්ථාය ඡායං උපගතො පුරිසො විය රාජානං නිස්සාය ජීවමානො ත්වන්ති වදති.

සො එවං කථෙන්නෙපි බොධිසත්තෙ න සද්දහනියෙව. අථ මහාසත්තො “සද්දහාපෙස්සාමි න”න්ති දෙවතානං සාධුකාරෙන චෙව අත්තතො සොසෙන ව වනසං උන්නාදෙන්තො දස මිත්තපුජගාථා නාම ආරභි —

12.

“පහුතහක්ඛො භවති, විජ්ජවුට්ඨො සකංසරා;
බහු නං උපජීවන්ති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

13.

“යං යං ජනපදං යාති, නිගමෙ රාජධානියො;
සබ්බත්ථ පූජිතො භොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

14.

“නාස්ස වොරා පසාහන්ති, නාතිමඤ්ඤන්ති බත්තියා;
සබ්බෙ අමිත්තෙ තරති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

15.

“අක්කුද්ධො සසරං එති, සභායං පටිනන්දිතො;
ඤාතීනං උත්තමො භොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

16.

“සක්කත්ථා සක්කතො භොති, ගරු භොති සගාරවො;
වණ්ණකිත්තිහතො භොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

17.

“පූජකො ලහතෙ පූජං, වන්දකො පටිවන්දනං;
යසොකිත්තිඤ්ච පජ්ජොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

18.

“අග්ගි යථා පජ්ජලති, දෙවතාව විරොචති;
සිරියා අපභිතො භොති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

19.

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, බෙත්තෙ වුත්තං විරුහති;
වුත්තානං ඵලමස්නාති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

20.

“දරිතො පබ්බතාතො වා, රුක්ඛතො පතීතො නරො;
වුතො පතිට්ඨං ලහති, යො මිත්තානං න දුබ්භති.

21.

“විරුළුභමුලසන්තානං, නිග්‍රොධමිව මාලුතො;
අමිත්තා නජ්ජසාහන්ති, යො මිත්තානං න දුබ්භති” ති.

තත්ථ සකං සරාති සකසරා, අයමෙව වා පායො. න දුබ්භතීති න දුස්සති.
මිත්තානන්ති බුද්ධාදීනං කල්‍යාණමිත්තානං න දුබ්භති. “සබ්බත්ථ පූජිතො
භොති” ති ඉදං සිවලිචක්ඛුනා වණ්ණෙතබ්බං. න පසාහන්තීති පසය්හකාරං

කාතුං න සක්කොන්ති. ඉදං සංකිච්චසාමණෙරවත්ථුනා දීපෙනබ්බං. “නාතිමඤ්ඤන්ති බත්තියා”ති ඉදං ජොතිකසෙට්ඨිවත්ථුනා දීපෙනබ්බං. තරතීති අතික්කමති. සසරන්ති අත්තසරං. මිත්තානං දුබ්භන්තො අත්තනො සරං ආගච්ඡන්තොපි සට්ඨිතචිත්තො කුද්ධොව ආගච්ඡති, අයං පන අකුද්ධොව සකසරං එති. පටිනන්දිතොති බහුතං සන්නිපාතට්ඨානො අමිත්තදුබ්භිනො ගුණකථං කථෙන්නි, තාය සො පටිනන්දිතො හොති පමුදිතචිත්තො.

සක්කත්වා සක්කතො හොතීති පරං සක්කත්වා සයම්පි පරෙහි සක්කතො හොති. ගරු හොති සගාරවොති පරෙසු සගාරවො සයම්පි පරෙහි ගරුකො හොති. වණ්ණකිත්තිහතොති හතවණ්ණකිත්ති, ගුණඤ්චෙව කිත්තිසද්දඤ්ච උක්ඛිපිත්වා වරන්තො නාම හොතීති අත්ථො. පූජකොති මිත්තානං පූජකො හුත්වා සයම්පි පූජං ලභති. වන්දකොති බුද්ධාදීනං කල්‍යාණමිත්තානං වන්දකො හුත්වා පුනබ්භවෙ පටිවන්දනං ලභති. යසොකිත්තිඤ්චාති ඉස්සරියපරිවාරඤ්චෙව ගුණකිත්තිඤ්ච පජ්ජොති. ඉමාය ගාථාය චිත්තගහපතිනො වත්ථු (ධ. ප. 73-74) කථෙතබ්බං.

පජ්ජලතීති ඉස්සරියපරිවාරොන පජ්ජලති. සිරියා අජහිතො හොතීති එත්ථ අනාථපිණ්ඩිකස්ස වත්ථු (ධ. ප. 119-120) කථෙතබ්බං. අස්නාතීති පරිභුඤ්ජති. “පතිට්ඨං ලභති”ති ඉදං චූළපදුමජාතකෙන (ජා. 1.2.85-86) දීපෙනබ්බං. විරුළ්භමූලසන්තානන්ති වඩ්ඪිතමූලපාරොහං. අමිත්තා නජ්ජසාහන්තීති එත්ථ කුරරසරියසොණත්ථෙරස්ස මාතු ගෙහං පටිට්ඨවොරවත්ථු කථෙතබ්බං.

සුනන්දො සාරථී එත්තකාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙන්තම්පි තං අසඤ්ජානිත්වා “කො නු බො අය”න්ති ආවාටබණ්ණං පහාය රථසමීපං ගන්ත්වා තත්ථ තඤ්ච පසාධනභණ්ඩඤ්ච උභයං අදිස්වා පුන ආගන්ත්වා ඔලොකෙන්තො තං සඤ්ජානිත්වා තස්ස පාදෙසු පතිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ යාවන්තො ඉමං ගාථමාහ —

22.

“එහි තං පටිනෙස්සාමි, රාජපුත්ත සකං සරං;
රජ්ජං කාමරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසී”ති.

අථ නං මහාසත්තො ආහ —

23.

“අලං මෙ තෙන රජ්ජෙන, ඤාතකෙහි ධනෙන වා;
යං මෙ අධම්මවරියාය, රජ්ජං ලබ්භෙථ සාරථී”ති.

තත්ථ අලන්ති පටික්ඛෙපවචනං.

සාරථී ආහ -

24.

“පුණ්ණපත්තං මං ලාභෙහි, රාජපුත්ත ඉතො ගතො;
පිතා මාතා ච මෙ දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ.

25.

“ඔරොධා ච කුමාරා ච, වෙසියානා ච බ්‍රාහ්මණා;
තෙපි අත්තමනා දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ.

26.

“හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
තෙපි අත්තමනා දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ.

27.

“බහුධඤ්ඤා ජානපදා, නෙගමා ච සමාගතා;
උපායනානි මෙ දජ්ජුං, රාජපුත්ත තයි ගතෙ” ති.

තත්ථ පුණ්ණපත්තන්ති තුට්ඨිදායං. දජ්ජුන්ති සත්තරතනවස්සං
වස්සන්තා විය මම අජ්ඣාසයපුරණං තුට්ඨිදායං දදෙය්‍යුං. ඉදං සො
“අප්පෙව නාම මයි අනුකම්පාය ගච්ඡෙය්‍යා” ති චිත්තෙන්වා ආහ.
වෙසියානා වාති වෙස්සා ච. උපායනානීති පණ්ණාකාරානි.

අථ නං මහාසත්තො ආහ -

28.

“පිතු මාතු වහං චත්තො, රට්ඨස්ස නිගමස්ස ච;
අථො සබ්බකුමාරානං, නත්ථී මය්හං සකං සරං.

29.

“අනුඤ්ඤාතො අහං මත්‍යා, සඤ්චත්තො පිතරා මහං;
ඵකොරඤ්ඤෙ පබ්බජිතො, න කාමෙ අභිපත්ථයෙ” ති.

තත්ථ පිතු මාතු වාති පිතරා ච මාතරා ච අහං චත්තො. ඉතරෙසුපි ඵසෙව
නයො. මත්‍යානි සම්ම සාරථී, අහං සත්තාහං රජ්ජං පරිච්ඡින්නිත්වා වරං
ගණ්හන්තියා මාතරා අනුඤ්ඤාතො නාම. සඤ්චත්තොති සුට්ඨු චත්තො.
පබ්බජිතොති පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ වසනත්ථාය නික්ඛන්තොති අත්ථො.

ඵචං මහාසත්තස්ස අත්තතො ගුණෙ කට්ඨන්තස්ස පිති උප්පජ්ජි, තතො
පිතිවෙගෙන උදානං උදානෙන්තො ආහ -

30.

“අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣති;
විපක්කබ්බන්තවරියොස්මි, එවං ජානාහි සාරථී.

31.

“අපි අතරමානානං, සම්මදන්තො විපච්චති;
විපක්කබ්බන්තවරියොස්මි, නික්ඛන්තො අකුතොභයො”ති.

තත්ථ එලාසාවාති අතරමානස්ස මම සොළසවස්සෙහි කතවායාමස්ස සමිද්ධං අජ්ඣාසයඵලං දස්සෙතුං ඵවමාහ. විපක්කබ්බන්තවරියොස්මිති නිට්ඨස්පත්තමනොරතො. සම්මදන්තො විපච්චතීති සම්මා උපායෙන කාරණෙන කත්තබ්බකිච්චං සම්පජ්ජති.

සාරථී ආහ —

32.

“එවං වග්ගුකතො සන්තො, විසට්ඨවචනො චස්සි;
කස්මා පිතු ච මාතුච්ච, සන්තිකෙ න භණ්ණි තදා”ති.

තත්ථ වග්ගුකතොති සබ්බකතො.

තතො මහාසත්තො ආහ —

33.

“නාහං අසන්ධිතා පක්ඛො, න ඛධිරො අසොතතා;
නාහං අජීවිහතා මුගො, මා මං මුගමධාරයි.

34.

“පුරිමං සරාමහං ජාතිං, යත්ථ රජ්ජමකාරයිං;
කාරයිත්වා තහිං රජ්ජං, පාපත්ථං නිරයං භුසං.

35.

“විසතිඤ්චෙව වස්සානි, තහිං රජ්ජමකාරයිං;
අසිතිවස්සසහස්සානි, නිරයමිහි අපච්චිසං.

36.

“තස්ස රජ්ජස්සහං භීතො, මා මං රජ්ජාහිසෙවයුං;
තස්මා පිතු ච මාතුච්ච, සන්තිකෙ න භණ්ණි තදා.

37.

“උච්ඡඬිගෙ මං නිසාදෙන්වා, පිතා අත්ථානුසාසති;
එකං හනථ ඛන්ධථ, එකං බාරාපතච්ඡිකං;
එකං සුලස්මිං උජ්ජෙථ, ඉච්චස්ස මනුසාසති.

38.

“තායාහං ඵරුසං සුත්වා, වාචායො සමුදිරිතා;
අමුගො මුගවණ්ණෙන, අපක්ඛො පක්ඛසම්මතො;
සකෙ මුත්තකරීසස්මිං, අච්ඡාහං සම්පරිජ්ඣතො.

39.

“කසිරඤ්ච පරිත්තඤ්ච, තඤ්ච දුක්ඛෙන සංයුතං;
කොමං ජීවිතමාගම්ම, වෙරං කයිරාථ කෙනවි.

40.

“පඤ්ඤාය ච අලාභෙන, ධම්මස්ස ච අදස්සනා;
කොමං ජීවිතමාගම්ම, වෙරං කයිරාථ කෙනවි.

41.

“අපි අතරමානානං, ඵලාසාව සම්ප්ඤ්ඤිතා;
විපක්කබ්බන්තරියොස්මි, එවං ජානාහි සාරථී.

42.

“අපි අතරමානානං, සම්මදන්තො විපච්චති;
විපක්කබ්බන්තරියොස්මි, නික්ඛන්තො අකුතොභයො”ති.

තත්ථ අසන්ධිතාති සන්ධිතං අභාවෙන. අසොකතාති සොතානං අභාවෙන. අජීවිතතාති සම්පරිවත්තනජීවිභාය අභාවෙන මුගො අහං න භවාමි. යත්ථාති යාය ජාතියා බාරාණසිනගරෙ රජ්ජං අකාරයිං. පාපත්ථන්ති පාපතං. පතීතො අස්මිති වදති. රජ්ජාහිසෙවයුන්ති රජ්ජෙ අහිසෙවයුං. නිසාදෙන්වාති නිසිදාපෙන්වා. අත්ථානුසාසනීති අත්ථං අනුසාසති. බාරාපතවිජ්ජන්ති සත්තීහි පහරිත්වා බාරාහි පතවිජ්ජකං කරොථ. උජ්ජෙථාති ආවුනථ. ඉච්චස්ස මනුසාසනීති එවමස්ස අත්ථං අනුසාසති. තායාහන්ති තායො වාචායො අහං. පක්ඛසම්මතොති පක්ඛො ඉති සම්මතො අභොසිං. අච්ඡාහන්ති අච්ඡං අහං, අවසින්ති අත්තො. සම්පරිජ්ඣතොති සම්පරිකිණ්ණො, නිමුග්ගො හුත්වාති අත්තො.

කසිරන්ති දුක්ඛං. පරිත්තන්ති අප්පං. ඉදං චුත්තං භොති – සම්මසාරථී, සචෙපි සත්තානං ජීවිතං දුක්ඛම්පි සමානං බහුවිරට්ඨිතිකං භවෙය්‍ය, පත්තෙය්‍ය, පරිත්තම්පි සමානං සචෙ සුඛං භවෙය්‍ය, පත්තෙය්‍ය, ඉදං පන කසිරඤ්ච පරිත්තඤ්ච සකලෙන වට්ටදුක්ඛෙන සංයුත්තං සන්තිහිතං ඔමද්දිතං. කොමන්ති කො ඉමං. වෙරන්ති පාණාතිපාතාදිපඤ්චවිධං වෙරං. කෙනවීති කෙනවි කාරණෙන. පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාය අලාභෙන. ධම්මස්සාති සොතාපත්තිමග්ගස්ස අදස්සනෙන. සුත උදානගාථායො අගන්තුකාමතාය ථීරභාවදස්සනත්ථං කට්ඨෙ.

තං සුත්වා සුනන්දො සාරථී “අයං කුමාරො එවරූපං රජ්ජසිරිං කුණපං විස ඡඩ්ඛෙන්වා අත්තනො අධිට්ඨානං අභිනදිත්වා “පබ්බජ්ජසාමීති අරඤ්ඤං පට්ටියො, මම ඉමිනා දුජ්ජීවිතෙන කො අත්ථො, අහමිපි තෙන සද්ධිං පබ්බජ්ජසාමී”ති වින්තෙන්වා ඉමං ගාථමාහ —

43.

“අහමිපි පබ්බජ්ජසාමී, රාජපුත්ත තවන්තිකෙ;
අවිභායස්සු මං හද්දන්තෙ, පබ්බජ්ජා මම රුච්චතී”ති.

තත්ථ තවන්තිකෙති තව සන්තිකෙ. අවිභායස්සුති “එහි පබ්බජාහී”ති පක්කොසස්සු.

එවං තෙන යාවිතොපි මහාසත්තො “සවාහං ඉදානෙව තං පබ්බාජෙස්සාමී, මාතෘපිතරො ඉධ නාගච්ඡස්සන්ති, අථ නෙසං පරිහානි භවිස්සති, ඉමෙ අස්සා ව රථො ව පසාධනභණ්ඩඤ්ච ඉධෙව නස්සිස්සන්ති, ‘යක්ඛො සො, බාදිතො නු ඛො තෙන සාරථී’ති ගරහාපි මෙ උජ්ජජ්ජස්සති”ති වින්තෙන්වා අත්තනො ව ගරහාමොචනත්ථං මාතෘපිතූනඤ්ච වුඩ්ඪිං සම්පස්සන්තො අස්සෙ ව රථඤ්ච පසාධනභණ්ඩඤ්ච තස්ස ඉණං කත්වා දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

44.

“රථං නිය්‍යාදයිත්වාන, අනණො එහි සාරථී;
අනණස්ස හි පබ්බජ්ජා, එතං ඉසිහි වණ්ණිත”න්ති.

තත්ථ එතන්ති එතං පබ්බජ්ජාකරණං බුද්ධාදීහි ඉසිහි වණ්ණිතං පසත්ථං ථොමිතං.

තං සුත්වා සාරථී “සථෙ මයි නගරං ගතෙ එස අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡෙය්‍ය, පිතා වස්ස ඉමං පවත්ති. සුත්වා ‘පුත්තං මෙ දස්සෙහී’ති පුත ආගතො ඉමං න පස්සෙය්‍ය, රාජදණ්ඩං මෙ කරෙය්‍ය, තස්මා අහං අත්තනො ගුණං කථෙත්වා අඤ්ඤත්ථාගමනත්ථාය පට්ඨෙඤ්ඤං ගණ්හිස්සාමී”ති වින්තෙන්තො ගාථාද්වයමාහ —

45.

“යදෙව ත්‍යාහං වචනං, අකරං හද්දමත්ථු තෙ;
තදෙව මෙ ත්වං වචනං, යාවිතො කත්තුමරහසි.

46.

“ඉධෙව තාව අච්ඡස්සු, යාව රාජානමානෙය;
අජ්ජෙව තෙ පිතා දිස්වා, පතීතො සුමනො සියා”ති.

තතො මහාසත්තො ආහ —

47.

“කරොමි තෙ තං වචනං, යං මං භණ්හි සාරථී;
අභම්පි දට්ඨුකාමොස්මි, පිතරං මෙ ඉධාගතං.

48.

“එහි සම්ම නිවත්තස්සු, කුසලං වජ්ජාසි ඤාතිනං;
මාතරං පිතරං මය්හං, චුත්තො වජ්ජාසි වන්දන” තීති.

තත්ථ කරොමි තෙතන්ති කරොමි තෙ එතං වචනං. එහි සම්ම නිවත්තස්සුති සම්ම සාරථී, තත්ථ ගන්ත්වා එහි, එත්තොව ඛේපමෙව නිවත්තස්සු. චුත්තො වජ්ජාසිති මයා චුත්තො හුත්වා “පුත්තො වො තෙමියකුමාරො වන්දති” ති වන්දනං වදෙය්‍යාසිති අත්ථො.

ඉති වත්වා මහාසත්තො සුවණ්ණකදලි විය ඔනම්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන බාරාණ්ඩිනගරාභිමුඛො මාතාපිතරො වන්දිත්වා සාරථීස්ස සාසනං අදාසි. සො සාසනං ගහෙත්වා කුමාරං පදක්ඛිණං කත්වා රථමාරුය්හ නගරාභිමුඛො පායාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

49.

“තස්ස පාදෙ ගහෙත්වාන, කත්වා ච නං පදක්ඛිණං;
සාරථී රථමාරුය්හ, රාජද්වාරං උපාගමී” තී.

තස්සත්ථො – හික්ඛවෙ, එවං චුත්තො සො සාරථී, තස්ස කුමාරස්ස පාදෙ ගහෙත්වා තං පදක්ඛිණං කත්වා රථං ආරුය්හ රාජද්වාරං උපාගමීති.

තස්මිං බණ්ණ වන්දාදෙවි සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා “කා නු ඛො මෙ පුත්තස්ස පවත්ති” ති සාරථීස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්ති තං එකකං ආගච්ඡන්තං දිස්වා උරං පහරිත්වා පරිදෙවි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

50.

“සුඤ්ඤං මාතා රථං දිස්වා, එකං සාරථීමාගතං;
අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි, රොදන්ති නං උදික්ඛති.

51.

“අයං සො සාරථී එති, නිහන්ත්වා මම අත්‍රජං;
නිහතො නුන මෙ පුත්තො, පථබ්‍යා භූමිවඩ්ඪිතො.

52.

“අමිත්තා නුන නන්දන්ති, පතීතා නුන වෙරිතො;
ආගතං සාරථීං දිස්වා, නිහන්ත්වා මම අත්‍රජං.

53.

“සුඤ්ඤං මාතා රථං දිස්වා, එකං සාරථිමාගතං;
අස්සුපුණ්ණෙනි නෙත්තෙනි, රොදන්ති පරිපුච්ඡි නං.

54.

“කිං නු මුගො කිංනු පක්ඛො, කිංනු සො විලපි තදා;
නිහඤ්ඤමානො භූමියා, තං මෙ අක්ඛාහි සාරථි.

55.

“කථං හත්ථෙහි පාදෙහි, මුගපක්ඛො විච්ඡයි;
නිහඤ්ඤමානො භූමියා, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ මාතාති තෙමියකුමාරස්ස මාතා. පඨබ්‍යා භූමිවඩ්ඪනොති සො මම පුත්තො භූමිවඩ්ඪනො හුත්වා පඨබ්‍යා නිහතො නුන. රොදන්ති පරිපුච්ඡි නන්ති තං රථං එකමන්තං යපෙත්වා මහාතලං අභිරුය්හ වන්දාදෙවිං වන්දිත්වා එකමන්තෙ යීතං සාරථිං පරිපුච්ඡි. කිත්තූති කිං නු සො මම පුත්තො මුගො එව පක්ඛො එව. තදාති යදා නං ත්වං කාසුයං පක්ඛිපිත්වා කුද්දාලෙන මත්ථකෙ පහරි, තදා. නිහඤ්ඤමානො භූමියාති තයා භූමියං නිහඤ්ඤමානො කිං නු විලපි. තං මෙති තං සබ්බං අපරිභාපෙත්වා මෙ අක්ඛාහි. විච්ඡයිති “අපෙහි සාරථි, මා මං මාරෙහි”ති කථං හත්ථෙහි පාදෙහි ව එන්දන්තො තං අපනුදි, තං මෙ කථෙහිති අත්ථො.

තතො සාරථි ආහ -

56.

“අක්ඛෙය්‍යං තෙ අහං අයො, දජ්ජාසි අහයං මම;
යං මෙ සුතං වා දිට්ඨං වා, රාජපුත්තස්ස සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ දජ්ජාසිති සචෙ අහයං දදෙය්‍යාසි, සො ඉදං “සවාහං ‘තව පුත්තො නෙව මුගො න පක්ඛො මධුරකථො ධම්මකථිකො’ති වක්ඛාමි, අථ ‘කස්මා තං ගහෙත්වා නාගතොසි’ති රාජා කුද්ධො රාජදණ්ඩම්පි මෙ කරෙය්‍ය, අහයං තාව යාවිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ.

අථ නං වන්දාදෙවී ආහ -

57.

“අහයං සම්ම තෙ දම්මි, අහිතො හණ සාරථි;
යං තෙ සුතං වා දිට්ඨං වා, රාජපුත්තස්ස සන්තිකෙ”ති.

තතො සාරථි ආහ -

58.

“න සො මුගො න සො පක්ඛො, විසට්ඨවචනො ච සො;
රජ්ජස්ස කිර සො භීතො, අකරා ආලයෙ බහු.

59.

“පුරිමං සරති සො ජාතිං, යත්ථ රජ්ජමකාරයි;
කාරයිත්වා තභිං රජ්ජං, පාපත්ථ නිරයං භුසං.

60.

“විසතිඤ්චෙව චස්සානි, තභිං රජ්ජමකාරයි;
අසිතිචස්සසහස්සානි, නිරයමිහි අපච්චි සො.

61.

“තස්ස රජ්ජස්ස සො භීතො, මා මං රජ්ජාභිසෙවයුං;
තස්මා පිතු ච මාතුච්ච, සන්තිකෙ න භණි තදා.

62.

“අභිගපච්චභිගසම්පන්නො, ආරොහපරිණාහවා;
විසට්ඨවචනො පඤ්ඤො, මග්ගෙ සග්ගස්ස තිට්ඨති.

63.

“සචෙ ත්වං දට්ඨුකාමාසි, රාජපුත්තං තචත්‍රජං;
එහි තං පාපයිස්සාමි, යත්ථ සම්මති තෙමියො”ති.

තත්ථ විසට්ඨවචනොති අපලිබුද්ධකථො. අකරා ආලයෙ බහුති තුම්භාකං වඤ්චනානි බහුති අකාසි. පඤ්ඤොති පඤ්ඤවා. සචෙ ත්වන්ති රාජානං ධුරං කත්වා උභොපි තෙ එවමාහ. යත්ථ සම්මති තෙමියොති යත්ථ චො පුත්තො මයා ගහිතපටිඤ්ඤො හුත්වා අච්ඡති, තත්ථ පාපයිස්සාමි, ඉදානි පපඤ්චං අකත්වා ලහුං ගත්තුං චට්ටතීති ආහ.

කුමාරො පන සාරථීං පෙසෙත්වා පබ්බජිතුකාමො අහොසි. තදා සක්කො තස්ස මනං ඤත්වා තස්මිං බණෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත විස්සකම්මදෙවපුත්ත, තෙමියකුමාරො පබ්බජිතුකාමො, ත්වං තස්ස පණ්ණසාලඤ්ච පබ්බජිතපරික්ඛාරඤ්ච මාපෙත්වා එහි”ති පෙසෙසි. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා චෙගෙන ගන්ත්වා තියොජනිකෙ ව්‍යාසණ්ඛෙ අත්තනො ඉද්ධිබලෙන රමණියං අස්සමං මාපෙත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානඤ්ච පොක්ඛරණිඤ්ච ආවාටඤ්ච අකාලඵලසම්පන්නං රුක්ඛඤ්ච කත්වා පණ්ණසාලසම්පෙ වතුච්ඡතිහත්ථප්පමාණං වඩ්ඤමං මාපෙත්වා අත්තොවඩ්ඤමෙ ච ඵලිකවණ්ණං රුචිරං වාලුකං ඔකිරිත්වා සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ මාපෙත්වා “යෙ පබ්බජිතුකාමා, තෙ ඉමෙ ගහෙත්වා පබ්බජන්තු”ති

හිත්තියං අක්ඛරානි ලිඛිත්වා චණ්ඩවාළෙ ච අමනාපසද්දෙ සබ්බෙ මිගපක්ඛිනො ච පලාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

තස්මිං ඛණෙ මහාසත්තො තං දිස්වා සක්කදත්තියභාවං ඤත්වා, පණ්ණසාලං පවිසිත්වා චත්ථානි අපනෙත්වා, රත්තවාකචීරං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා අජිනවම්මං එකංසෙ කත්වා ජට්ඨාමණ්ඩලං බන්ධිත්වා කාජං අංසෙ කත්වා කත්තරදණ්ඩමාදාය පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතසිරිං සමුඛිබ්බන්තො අපරාපරං චඩ්ඤමිත්වා “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙන්තො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිසින්නො පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙන්වා සායන්භසමයෙ පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා චඩ්ඤමනකොටියං ඨිතකාරරුක්ඛතො පණ්ණානි ගහෙන්වා, සක්කදත්තියභාජනෙ අලොණකෙ අතක්කෙ නිධුපනෙ උදකෙ සෙදෙන්වා අමතං විය පරිභුඤ්ජිත්වා චත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙන්වා තත්ථ වාසං කප්පෙසි.

කාසිරාජාපි සුනන්දසාරථීස්ස චචනං සුත්වා මහාසෙනගුත්තං පක්කොසාපෙත්වා තරමානරුපොච ගමනසජ්ජං කාරෙතුං ආහ -

64.

“යොජයන්තු රථෙ අස්සෙ, කච්ඡං නාගාන බන්ධථ;
උදීරයන්තු සඬ්ඛපණවා, වාදන්තු එකපොක්ඛරා.

65.

“වාදන්තු හෙරි සන්තද්ධා, වග්ගු වාදන්තු දුන්දුහි;
නෙගමා ච මං අන්වෙන්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො.

66.

“ඔරොධා ච කුමාරා ච, වෙසියානා ච බ්‍රාහ්මණා;
බ්ජ්ජං යානානි යොජෙන්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො.

67.

“හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
බ්ජ්ජං යානානි යොජෙන්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො.

68.

“සමාගතා ජානපදා, නෙගමා ච සමාගතා;
බ්ජ්ජං යානානි යොජෙන්තු, ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො”ති.

තත්ථ උදීරයන්තුති සද්දං මුඤ්චන්තු. වාදන්තුති වජ්ජන්තු. එකපොක්ඛරාති එකමුඛහෙරියො. සන්තද්ධාති සුට්ඨු නද්ධා. වග්ගුති මධුරස්සරා. ගච්ඡන්ති ගමිස්සාමි. පුත්තනිවෙදකොති පුත්තස්ස නිවෙදකො

ඔවාදකො හුත්වා ගච්ඡාමි. තං ඔවදිත්වා මම වචනං ගාභාපෙත්වා තත්ථෙව තං රතනරාසිමිති යපෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා ආනෙතුං ගච්ඡාමිති අධිජ්ජායෙනෙවමාහ. නෙගමාති කුටුම්භිකජනා. සමාගතාති සන්නිපතිතා හුත්වා.

එවං රඤ්ඤා ආණත්තා සාරථීනො අස්සෙ යොජෙත්වා රථෙ රාජද්වාරෙ යපෙත්වා රඤ්ඤා ආරොචෙසුං. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

69.

“අස්සෙ ච සාරථී යුත්තෙ, සින්ධුවෙ සීඝවාහනෙ;
රාජද්වාරං උපාගච්ඡුං, යුත්තා දෙව ඉමෙ භයා”ති.

තත්ථ අස්සෙති සින්ධුවෙ සින්ධවජාතිකෙ සීඝවාහනෙ ජවසම්පන්නෙ අස්සෙ ආදාය. සාරථීති සාරථීනො. යුත්තෙති රථෙසු යොජිතෙ. උපාගච්ඡුත්ති තෙ රථෙසු යුත්තෙ අස්සෙ ආදාය ආගමංසු, ආගන්ත්වා ච පන “යුත්තා, දෙව, ඉමෙ භයා”ති ආරොචෙසුං.

තතො සාරථීනං වචනං සුත්වා රාජා උපඩ්ඨගාථමාහ -

70.

“පුලා ජවෙන භායන්ති, කිසා භායන්ති ථාමුනා”ති.
තං සුත්වා සාරථීනොපි උපඩ්ඨගාථමාහංසු -

“කිසෙ පුලෙ විවජ්ජෙත්වා, සංසට්ඨා යොජිතා භයා”ති.

තස්සත්ථො - දෙව, කිසෙ ච පුලෙ ච එවරූපෙ අස්සෙ අග්ගණ්ඨිත්වා වයෙන වණ්ණෙන ජවෙන බලෙන සදිසා භයා යොජිතාති.

අථ රාජා පුත්තස්ස සන්නිකං ගච්ඡන්තො චත්තාරො වණ්ණෙ අට්ඨාරස සෙනියො සබ්බඤ්ච බලකායං සන්නිපාතාපෙසි. තස්ස සන්නිපාතෙන්තස්සෙව තයො දිවසා අතික්කන්තා. අථ චතුත්ථෙ දිවසෙ කාසිරාජා නගරතො නික්ඛමිත්වා ගහෙතබ්බයුත්තකං ගාභාපෙත්වා අස්සමපදං ගන්ත්වා පුත්තෙන සද්ධිං පටිනන්දිතො පටිසන්ථාරමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

71.

“තතො රාජා තරමානො, යුත්තමාරුශ්භ සන්දනං;
ඉත්ථාගාරං අජ්ඣාභාසි, සබ්බාව අනුයාථ මං.

72.

“වාළබ්ජනිමුණ්ඨිසං, බග්ගං ඡත්තඤ්ච පණ්ඩරං;
උපාධි රථමාරුශ්භ, සුවණ්ණෙහි අලඬකතා.

73.

“තතො ස රාජා පායාසී, පුරක්ඛත්ථාන සාරථී;
බිජ්ජමෙව උපාගච්ඡී, යත්ථ සම්මති තෙමියො.

74.

“තඤ්ච දිස්ථාන ආයන්තං, ඡලන්තමිව තෙජසා;
ඛත්තසඬ්ඨපරිබ්බුල්ලං, තෙමියො එතදබ්බවි.

75.

“කච්චි නු තාත කුසලං, කච්චි තාත අනාමයං;
සබ්බො ච රාජකඤ්ඤායො, අරොගා මය්හ මාතරො.

76.

“කුසලඤ්චෙව මෙ පුත්ත, අථො පුත්ත අනාමයං;
සබ්බො ච රාජකඤ්ඤායො, අරොගා තුය්හ මාතරො.

77.

“කච්චි අමජ්ජපො තාත, කච්චි තෙ සුරමජ්ජියං;
කච්චි සච්චෙ ච ධම්මෙ ච, දානෙ තෙ රමනෙ මනො.

78.

“අමජ්ජපො අහං පුත්ත, අථො මෙ සුරමජ්ජියං;
අථො සච්චෙ ච ධම්මෙ ච, දානෙ මෙ රමනෙ මනො.

79.

“කච්චි අරොගං යොග්ගං තෙ, කච්චි වහනි වාහනං;
කච්චි තෙ බ්‍යාධියො නත්ථී, සරීරස්සුපතාපනා.

80.

“අථො අරොගං යොග්ගං මෙ, අථො වහනි වාහනං;
අථො මෙ බ්‍යාධියො නත්ථී, සරීරස්සුපතාපනා.

81.

“කච්චි අන්තා ච තෙ ජීතා, මජ්ඣෙ ච බහලා තව;
කොට්ඨාගාරඤ්ච කොසඤ්ච, කච්චි තෙ පටිසන්ථනං.

82.

“අථො අන්තා ච මෙ ජීතා, මජ්ඣෙ ච බහලා මම;
කොට්ඨාගාරඤ්ච කොසඤ්ච, සබ්බං මෙ පටිසන්ථනං.

83.

“ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අථො තෙ අදුරාගතං;

පතිට්ඨපෙත්තු පල්ලඬකං, යත්ථ රාජා නිසක්කති”ති.

තත්ථ උපාධි රථමාරුස්භාති සුවණ්ණපාදුකා ච රථං ආරොපෙත්තුති අත්ථො. ඉමෙ තයො පාදෙ පුත්තස්ස තත්ථෙව අභිසෙකකරණත්ථාය “පඤ්ච රාජකකුඨගණ්ඩාති ගණ්හවා”ති ආණාපෙත්තො රාජා ආහ. සුවණ්ණෙහි අලඬකතාති ඉදං පාදුකං සන්ධායාහ. උපාගච්ඡිති උපාගතො අහොසි. කාය වෙලායාති? මහාසත්තස්ස කාරපණ්ණාති පචිත්වා නිබ්බාපෙත්තස්ස නිසින්නවෙලාය. ජලන්තථිව තෙජසාති රාජතෙජෙන ජලන්තං විය. ඛත්තසඬ්ඝපරිබ්බුල්හන්ති කථාචාසුකෙන අමච්චසඬ්ඝෙන පරිචුතං, ඛත්තියසමුගෙහි වා පරිවාරිතං. එතද්බුච්ඡිති කාසිරාජානං ඛභි ඛන්ධාවාරං නිවාසාපෙත්වා පදසාව පණ්ණසාලං ආගන්ත්වා තං වන්දිත්වා නිසින්නං පටිසන්ථාරං කරොත්තො එතං වචනං අබ්බුචි.

කුසලං අනාමයන්ති උභයෙනපි පදෙන ආරොග්‍යමෙව පුච්ඡති. කච්චි අමජ්ජපොති කච්චි මජ්ජං න පිච්ඡිති පුච්ඡති. “අජ්ජමත්තො”තිපි පාඨො, කුසලධම්මෙසු නජ්ජමජ්ජසිති අත්ථො. සුරමජ්ජියන්ති සුරාපානං අජ්ජියං. “සුරමජ්ජියා”තිපි පාඨො, සුරා අජ්ජියාති අත්ථො. ධම්මෙති දසවිධෙ රාජධම්මෙ. යොග්ගන්ති යුගෙ යුඤ්ඡිතබ්බං තෙ තච අස්සගොණාදිකං. කච්චි වහතීති කච්චි අරොගං භුත්වා වහති. වාහනන්ති හත්ථිඅස්සාදි සබ්බං වාහනං. සරීරස්සුපතාපතාති සරීරස්ස උපතාපකරා. අන්තාති පච්චන්තජනපදා. ඒතාති ඉද්ධා සුභික්ඛා, වත්ථාහරණෙහි වා අන්තපාතෙහි වා පරිපුණ්ණා ගාල්හවාසා. මජ්ඣෙකා වාති රට්ඨස්ස මජ්ඣෙකා. ඛහලාති ගාමනිගමා සනවාසා. පටිසන්ථතන්ති පටිච්ඡාදිතං ගුත්තං, පරිපුණ්ණං වා. යත්ථ රාජා නිසක්කතීති යස්මිං පල්ලඬකෙ රාජා නිසිදිස්සති, තං පඤ්ඤාපෙත්තුති වදති.

රාජා මහාසත්තෙ ගාරවෙන පල්ලඬකෙ න නිසිදති. අථ මහාසත්තො “සවෙ පල්ලඬකෙ න නිසිදති, පණ්ණසන්ථාරං පඤ්ඤාපෙථා”ති වත්වා තස්මිං පඤ්ඤත්තෙ නිසිදනත්ථාය රාජානං නිමන්තෙත්තො ගාථමාහ –

84.

“ඉධෙව තෙ නිසිදස්සු, නියතෙ පණ්ණසන්ථරෙ;
එත්තො උදකමාදාය, පාදෙ පක්ඛාලයස්සු තෙ”ති.

තත්ථ නියතෙති සුසන්ථතෙ. එත්තොති පරිභොගඋදකං දස්සෙත්තො ආහ.

රාජා මහාසත්තෙ ගාරවෙන පණ්ණසන්ථාරෙපි අනිසිදිත්වා භූමියං එව නිසිදි. මහාසත්තොපි පණ්ණසාලං පටිසිත්වා තං කාරපණ්ණකං නිහරිත්වා රාජානං තෙන නිමන්තෙත්තො ගාථමාහ –

85.

“ඉදම්පි පණ්ණකං මය්හං, රන්ධං රාජ අලොණකං;
පරිභුඤ්ජ මහාරාජ, පාහුනො මෙසිධාගතො” ති.

අථ නං රාජා ආහ -

86.

“න වාහං පණ්ණං භුඤ්ජාමි, න හෙතං මය්හ භොජනං;
සාලීනං ඔදනං භුඤ්ජෙ, සුචිං මංසුපසෙවන” න්ති.

තත්ථ න වාහන්ති පටික්ඛෙපවචනං.

රාජා තථාරූපං අත්තනො රාජභොජනං වණ්ණෙත්වා තස්මිං මහාසත්තෙ ගාරවෙන ථොකං පණ්ණකං හත්ථතලෙ යපෙත්වා “තාත, ත්වං එවරූපං භොජනං භුඤ්ජසී” ති පුත්තෙන සද්ධිං පියකථං කථෙත්තො නිසීදි. තස්මිං බණෙ වන්දාදෙවී ඔරොධෙන පරිවුතා එකමග්ගෙන ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස අස්සමපදං පත්වා පියපුත්තං දිස්වා තත්ථෙව පතීත්වා විසඤ්ඤී අහොසි. තතො පටිලද්ධස්සාසා පතීතට්ඨානතො උට්ඨහිත්වා ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදෙ දළ්භං ගහෙත්වා වන්දිත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි තෙත්තෙහි රොදිත්වා වන්දනට්ඨානතො උට්ඨාය එකමන්තං නිසීදි. අථ නං රාජා “හද්දෙ, තව පුත්තස්ස භොජනං පස්සාහී” ති වත්වා ථොකං පණ්ණකං තස්සා හත්ථෙ යපෙත්වා සෙසඉත්ථීනම්පි ථොකං ථොකං අදාසි. තා සබ්බාපි “සාමි, එවරූපං භොජනං භුඤ්ජසී” ති වදන්තියො තං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො සීසෙ කත්වා “අතිදුක්කරං කරොසී, සාමි” ති වත්වා නමස්සමානා නිසීදිංසු. රාජා පුත “තාත, ඉදං මය්හං අච්ඡරියං හුත්වා උපට්ඨාතී” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

87.

“අච්ඡෙරකං මං පටිහාති, එකකම්පි රහොගතං;
එදිසං භුඤ්ජමානානං, කෙන වණ්ණො පසීදතී” ති.

තත්ථ එකකන්ති තාත, තං එකකම්පි රහොගතං ඉමිනා භොජනෙන යාපෙත්තං දිස්වා මම අච්ඡරියං හුත්වා උපට්ඨාතී. එදිසන්ති එවරූපං අලොණකං අතක්කං නිධුපනං රන්ධං පත්තං භුඤ්ජන්තානං කෙන කාරණෙන වණ්ණො පසීදතී නං පුච්ඡි.

අථස්ස සො ආචික්ඛන්තො ආහ -

88.

“එකො රාජ නිපජ්ජාමි, නියතෙ පණ්ණසන්ථරෙ;
තාය මෙ එකසෙය්‍යාය, රාජ වණ්ණො පසීදති.

89.

“න ච නෙත්තිංසබන්ධා මෙ, රාජරක්ඛා උපට්ඨිතා;
තාය මෙ සුබ්බසයායාය, රාජවණ්ණො පසිදති.

90.

“අතීතං නානුසොවාමි, නප්පජ්ජපාමිනාගතං;
පච්චුජ්ජන්තෙන යාපෙමි, තෙන චණ්ණො පසිදති.

91.

“අනාගතජ්ජපජ්ජාය, අතීතස්සානුසොවනා;
එතෙන බාලා සුස්සන්ති, නලොව හරිතො ලුතො”ති.

තත්ථ නෙත්තිංසබන්ධාති බග්ගබන්ධා. රාජරක්ඛාති රාජානං රක්ඛිතා. නප්පජ්ජපාමිති න පත්ථෙමි. හරිතොති හරිතවණ්ණො. ලුතොති ලුඤ්චිත්වා ආතපෙ බිත්තනලො විය.

අථ රාජා “ඉධෙව නං අභිසිඤ්චිත්වා ආදාය ගමිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා රජ්ජෙන නිමන්තෙන්තො ආහ -

92.

“හත්ථානීකං රථානීකං, අස්සෙ පත්ති ච වම්මිනො;
නිවෙසනානි රම්මානි, අහං පුත්ත දදාමි තෙ.

93.

“ඉත්ථාගාරම්පි තෙ දම්මි, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිතං;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, ත්වං නො රාජා හවිස්සසි.

94.

“කුසලා නච්චගිතස්ස, සික්ඛිතා වාතුරිත්ථියො;
කාමෙ තං රමයිස්සන්ති, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි.

95.

“පටිරාජුහි තෙ කඤ්ඤා, ආනයිස්සං අලඬිකතා;
තාසු පුත්තෙ ජනෙන්වාන, අථ පච්ඡා පබ්බජිස්සසි.

96.

“යුවා ච දහරො වාසි, පඨමුජ්ජන්තිකො සුසු;
රජ්ජං කාරෙහි හද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි”ති.

තත්ථ හත්ථානීකන්ති දසහත්ථිතො පට්ඨාය හත්ථානීකං නාම, තථා රථානීකං. වම්මිනොති වම්මබ්බද්ධසුරයොධෙ. කුසලාති ඡෙකා. සික්ඛිතාති අඤ්ඤෙසුපි ඉත්ථිකිච්චෙසු සික්ඛිතා. වාතුරිත්ථියොති වතුරා විලාසා

ඉත්ථියො, අථ වා චතුරා නාගරා ඉත්ථියො, අථ වා චතුරා නාම නාටකිත්ථියො. පටිරාජුහි තෙ කඤ්ඤාති අඤ්ඤෙහි රාජුහි තව රාජකඤ්ඤායො ආනයිස්සාමි. යුචාති යොබ්බනප්පත්තො. දහරොති තරුණො. පටිමුප්පත්තිකොති පටිමවයෙන උප්පත්තිතො සමුග්ගතො. සුසුති අතිතරුණො.

ඉතො පටියාය බොධිසත්තස්ස ධම්මකථා හොති —

97.

“යුචා චරෙ බ්‍රහ්මවරියං, බ්‍රහ්මචාරී යුචා සියා;
දහරස්ස හි පබ්බජ්ජා, එතං ඉසිහි වණ්ණිතං.

98.

“යුචා චරෙ බ්‍රහ්මවරියං, බ්‍රහ්මචාරී යුචා සියා;
බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමි, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො.

99.

“පස්සාමි වොහං දහරං, අම්ම තාත වදන්තරං;
කිච්ඡාලද්ධං පියං පුත්තං, අප්පත්ථාව ජරං මතං.

100.

“පස්සාමි වොහං දහරිං, කුමාරිං චාරුදස්සනිං;
නවචංසකළිරංච, පලුග්ගං ජීවිතක්ඛයං.

101.

“දහරාපි හි මියන්ති, නරා ච අථ නාරියො;
තත්ථ කො විස්සසෙ පොසො, ‘දහරොම්හි’ති ජීවිතෙ.

102.

“යස්ස රත්තා විවසානෙ, ආයු අප්පතරං සියා;
අප්පොදකෙව මච්ඡානං, කිං නු කොමාරකං තහිං.

103.

“නිච්චමබ්බාහතො ලොකො, නිච්චඤ්ච පරිචාරිතො;
අමොසාසු වජන්තිසු, කිං මං රජ්ජෙහිසිඤ්චසි”ති.

කාසිරාජා ආහ —

104.

“කෙන මබ්බාහතො ලොකො, කෙන ච පරිචාරිතො;
කායො අමොසා ගච්ජන්ති, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

බොධිසත්තො ආහ -

105.

“මච්චුනාබ්භාහතො ලොකො, ජරාය පරිවාරිතො;
රත්තො අමොසා ගච්ඡන්ති, එවං ජානාහි ඛත්තිය.

106.

“යථාපි තත්තෙ විතතෙ, යං යදෙවුපච්ඡියති;
අප්පකං හොති වෙනඛ්ඛං, එවං මච්චාන ජීවිතං.

107.

“යථා වාරිවහො පුරො, ගච්ඡං නුපනිවත්තති;
එවමායු මනුස්සානං, ගච්ඡං නුපනිවත්තති.

108.

“යථා වාරිවහො පුරො, වහෙ රුක්ඛෙපකුලපේ;
එවං ජරාමරණෙන, වුය්හන්තෙ සබ්බපාණිනො” ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මචාරී යුවා සියාති බ්‍රහ්මචරියං වරන්තො යුවා භවෙය්‍ය. ඉසිහි වණ්ණිතන්ති බුද්ධාදිහි ඉසිහි ථොමිතං පසත්ථං. නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකොති අහං රජ්ජෙන අත්ථිකො න හොමි. අම්ම තාත වදන්තරන්ති “අම්ම, තාතා” ති වදන්තං. පලුගන්ති මච්චුනා ලුඤ්චිත්වා ගහිතං. යස්ස රත්තා විවසානෙති මහාරාජ, යස්ස මාතුකුච්ඡම්හි පටිසන්ධිග්ගහණකාලතො පටියාය රත්තිදිවාතික්කමෙන අප්පතරං ආයු හොති. කොමාරකං තහින්ති තස්මිං වයෙ තරුණභාවො කිං කරිස්සති.

කෙන මබ්භාහතොති කෙන අබ්භාහතො. ඉදං රාජා සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස අත්ථං අජානන්තොව පුච්ඡති. රත්තොති රත්තියො. තා හි ඉමෙසං සත්තානං ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච බලඤ්ච බෙපෙන්නියො එව ගච්ඡන්තිති අමොසා ගච්ඡන්ති නාමාති වෙදිතඛ්ඛං. යං යදෙවුපච්ඡියතීති යං යං තත්තං උපච්ඡියති. වෙනඛ්ඛන්ති තත්තස්මිං වීතෙ සෙසං වෙනඛ්ඛං යථා අප්පකං හොති, එවං සත්තානං ජීවිතං. නුපනිවත්තතීති තස්මිං තස්මිං බණෙ ගතං ගතමෙව හොති, න උපනිවත්තති. වහෙ රුක්ඛෙපකුලපේති උපකුලපේ රුක්ඛෙ වහෙය්‍ය.

රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා “කිං මෙ සරාවාසෙනා” ති අතිවිය උක්කණ්ඨිතො පබ්බජිතුකාමො හුත්වා “නාහං තාව පුන නගරං ගමිස්සාමි, ඉධෙව පබ්බජිස්සාමි. සචෙ පන මෙ පුත්තො නගරං ගච්ඡෙය්‍ය, සෙනච්ඡත්තමස්ස දදෙය්‍ය” ති වින්තෙත්වා තං වීමංසිතුං පුන රජ්ජෙන නිමන්තෙත්තො ආහ -

109.

“හත්ථානීකං රථානීකං, අස්සෙ පත්තී ච වම්මිනො;
නිවෙසනානි රම්මානි, අහං පුත්ත දදාමි තෙ.

110.

“ඉත්ථාගාරම්පි තෙ දම්මි, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතං;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, ත්වං නො රාජා භවිස්සසි.

111.

“කුසලා නච්චගීතස්ස, සික්ඛිතා වාතුරිත්ථියො;
කාමෙ තං රමයිස්සන්ති, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි.

112.

“පටිරාජුහි තෙ කඤ්ඤා, ආනයිස්සං අලඬකතා;
තාසු පුත්තෙ ජනෙත්වාන, අථ පච්ඡා පබ්බජිස්සසි.

113.

“යුචා ච දහරො වාසි, පඨමුජ්ජන්තිකො සුසු;
රජ්ජං කාරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි.

114.

“කොට්ඨාගාරඤ්ච කොසඤ්ච, වාහනානි බලානි ච;
නිවෙසනානි රම්මානි, අහං පුත්ත දදාමි තෙ.

115.

“ගොමණ්ඩලපරිබ්ඛුල්ලො, දාසිසඬ්ඨපුරක්ඛනො;
රජ්ජං කාරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි” ති.

තත්ථ ගොමණ්ඩලපරිබ්ඛුල්ලොති සුභච්ඡිනං රාජකඤ්ඤානං
මණ්ඩලෙන පුරක්ඛනො.

අථ මහාසත්තො රජ්ජෙන අනත්ථිකභාවං පකාසෙන්තො ආහ —

116.

“කිං ධනෙන යං බියෙථ, කිං හරියාය මරිස්සති;
කිං යොබ්බනෙන ජිණ්ණෙන, යං ජරායාහිභුයාති.

117.

“තත්ථ කා නන්දි කා බිඬ්ඨා, කා රතී කා ධනෙසනා;
කිං මෙ පුත්තෙහි දාරෙහි, රාජ මුත්තොස්මි බන්ධනා.

118.

“යොහං එවං පජානාමි, මච්චු මෙ නප්පමජ්ජති;
අන්තකෙනාධිපන්නස්ස, කා රතී කා ධනෙසනා.

119.

“එලානමිව පක්කානං, නිච්චං පතනතො භයං;
එවං ජාතාන මච්චානං, නිච්චං මරණතො භයං.

120.

“සායමෙකෙ න දිස්සන්ති, පාතො දිට්ඨා බහු ජනා;
පාතො එතෙ න දිස්සන්ති, සායං දිට්ඨා බහු ජනා.

121.

“අජ්ජෙව කිච්චං ආතපං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
න හි නො සඬගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චුනා.

122.

“වොරා ධනස්ස පත්ථෙන්නි, රාජ මුත්තොස්මි ඛන්ධනා;
එහි රාජ නිවත්තස්සු, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො”ති.

තත්ථ යං ඛියෙථාති මහාරාජ, කිං ත්වං මං ධනෙන නිමන්තෙසි, යං ඛියෙථ ඛයං ගච්ඡෙය්‍ය. ධනං වා හි පුරිසං චජති, පුරිසො වා තං ධනං චජිත්වා ගච්ඡති සබ්බථාපි ඛයගාමියෙව හොති, කිං ත්වං මං තෙන ධනෙන නිමන්තෙසි. කිං හරියායාති හරියාය කිං කරිස්සාමි, යා මයි යීතෙයෙව මරිස්සති. ජිණ්ණෙනාති ජරාය අනුපරිතෙන අනුභූතෙන. අභිභූයාතීති අභිභවියාති. තත්ථාති තස්මිං එවං ජරාමරණධම්මෙ ලොකසන්නිවාසෙ. කා නන්දීති කා නාම තුට්ඨි. බිඬ්ඬාති කීළා. රතීති පඤ්චකාමගුණරතී. ඛන්ධනාති කාමඛන්ධනා මුත්තො අස්මි, මහාරාජාති ඤානෙන වික්ඛම්භිතත්තා එවමාහ. මච්චු මෙති මම මච්චු නප්පමජ්ජති, නිච්චං මම වධාය අප්පමතොයෙවාති. යො අහං එවං පජානාමි, තස්ස මම අන්තකෙන අධිපන්නස්ස වධිතස්ස කා නාම රතී, කා ධනෙසනාති. නිච්චන්ති ජාතකාලතො පට්ඨාය සදා ජරාමරණතො භයමෙව උප්පජ්ජති.

ආතපන්ති කුසලකම්මවිරියං. කිච්චන්ති කත්තබ්බං. කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙති සුචෙ වා පරසුචෙ වා මරණං වා ජීවිතං වා කො ජානෙය්‍ය. සඬගරන්ති සඬකෙතං. මහාසෙනෙනාති පඤ්චවිසතිභයබාත්තිංසකම්මකරණජන්නවුතිරොගප්පමුඛාදිවසෙන පුටුසෙනෙන. වොරා ධනස්සාති ධනත්ථාය ජීවිතං චජන්තා වොරා ධනස්ස පත්ථෙන්නි නාම, අහං පන ධනපත්ථනාසඬබාතා ඛන්ධනා මුත්තො අස්මි, න මෙ ධනෙනත්ථොති අත්ථො. නිවත්තස්සුති මම වචනෙන සම්මා නිවත්තස්සු, රජ්ජං පහාය නෙක්ඛම්මං පටිසරණං කත්වා පබ්බජස්සු. යං පන වින්තෙසි “ඉමං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති, තං මා වින්තයි, නාහං

රජ්ජෙන අත්ථිකොති. ඉති මහාසත්තස්ස ධම්මදෙසනා සහානුසන්ධිනා මත්ථකං පත්තා.

තං සුත්වා රාජානඤ්ච චන්දාදෙවිඤ්ච ආදිං කත්වා සොළසසහස්සා ඔරොධා ච අමච්චාදයො ච සබ්බෙ පබ්බජිතුකාමා අහෙසුං. රාජාපි නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “යෙ මම පුත්තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතුං ඉච්ඡන්ති, තෙ පබ්බජන්තු”ති. සබ්බෙසඤ්ච සුවණ්ණකොට්ඨාගාරාදීනං ද්වාරානි විවරාපෙත්වා “අසුකට්ඨානෙ ච මහානිධිකුමහියො අත්ථි, අත්ථිකා ගණ්හන්තු”ති සුවණ්ණපට්ටෙ අක්ඛරානි ලිඛාපෙත්වා මහාථම්හෙ බන්ධාපෙසි. තෙ නාගරා යථාපසාරිතෙ ආපණෙ ච විවට්ඨාද්වාරානි ගෙහානි ච පහාය නගරතො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආගමිංසු. රාජා මහාජනෙන සද්ධිං මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජි. සක්කදත්තියං තියොජනිකං අස්සමපදං පරිපුණ්ණං අහොසි. මහාසත්තො පණ්ණසාලායො විචාරෙසි, මජ්ඣෙකං යිතා පණ්ණසාලායො ඉත්ථිනං දාපෙසි. කිංකාරණා? භීරුකජාතිකා එතාති. පුරිසානං පන බහිපණ්ණසාලායො දාපෙසි. තා සබ්බාපි පණ්ණසාලායො විස්සකම්මදෙවපුත්තොව මාපෙසි. තෙ ච ඵලධරරුක්ඛෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තොයෙව අත්තනො ඉද්ධියා මාපෙසි. තෙ සබ්බෙ විස්සකම්මෙන නිම්මිතෙසු ඵලධරරුක්ඛෙසු උපොසථදිවසෙ භූමියං පතිතපතිතානි ඵලානි ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්ති. තෙසු යො කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදචිතක්කං වා විහිංසාචිතක්කං වා චිතක්කෙති, තස්ස මනං ජානිත්වා මහාසත්තො ආකාසෙ නිසිදිත්වා මධුරධම්මං කපෙසි. තෙ ජනා බොධිසත්තස්ස මධුරධම්මං සුත්වා එකග්ගචිත්තා හුත්වා බ්‍රිජ්ජමෙව අභිඤ්ඤා ච සමාපත්තියො ච නිබ්බත්තෙසු.

තදා එකො සාමන්තරාජා “කාසිරාජා කිර බාරාණසිනගරතො නික්ඛමිත්වා වනං පවිසිත්වා පබ්බජිතො”ති සුත්වා “බාරාණසිං ගණ්හිස්සාමි”ති නගරා නික්ඛමිත්වා බාරාණසිං පත්වා නගරං පවිසිත්වා අලඬිකතනගරං දිස්වා රාජනිවෙසනං ආරුය්හ සත්තවිධං වරරතනං ඔලොකෙත්වා “කාසිරඤ්ඤො ඉමං ධනං නිස්සාය එකෙන භයෙන භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්තො සුරාසොණ්ඩෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි “තුම්භාකං රඤ්ඤො ඉධ නගරෙ භයං උප්පන්නං අත්ථි”ති? “නත්ථි, දෙවා”ති. “කිං කාරණා”ති. “අම්භාකං රඤ්ඤො පුත්තො තෙමියකුමාරො ‘බාරාණසිං රජ්ජං න කරිස්සාමි’ති අමුගොපි මුගො විය හුත්වා ඉමම්භා නගරා නික්ඛමිත්වා වනං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි, තෙන කාරණෙන අම්භාකං රාජා මහාජනෙන සද්ධිං ඉමම්භා නගරා නික්ඛමිත්වා තෙමියකුමාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජිතො”ති ආරොවෙසුං. සාමන්තරාජා තෙසං වචනං සුත්වා තුස්සිත්වා “අහමිපි පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “තාත, තුම්භාකං රාජා කතරද්වාරොන නික්ඛන්තො”ති පුච්ඡි.

“දෙව, පාවිනද්වාරොනා” ති වුත්තෙ අත්තනො පරිසාය සද්ධිං තෙනෙව පාවිනද්වාරොන නික්ඛමිත්වා නදීතීරොන පායාසි.

මහාසත්තොපි තස්ස ආගමනං ඤාත්වා වනන්තරං ආගන්ත්වා ආකාසෙ නිසීදිත්වා මධුරධම්මං දෙසෙසි. සො පරිසාය සද්ධිං තස්ස සන්තිකෙයෙව පබ්බජී. එවං අපරෙපි සත්ත රාජානො “බාරාණසිනගරං ගණ්භිස්සාමී” ති ආගතා. තෙපි රාජානො සත්ත රජ්ජානි ඡඩ්ඛත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙයෙව පබ්බජිංසු. හත්ථිපි අරඤ්ඤාභත්ථි ජාතා, අස්සාපි අරඤ්ඤාඅස්සා ජාතා, රථාපි අරඤ්ඤෙයෙව විනට්ඨා, හණ්ඩාගාරෙසු කහාපණෙ අස්සමපදෙ වාලුකං කත්වා විකිරිංසු. සබ්බෙපි අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණා අගෙසු. තිරච්ඡානගතා හත්ථිඅස්සාපි ඉසිගණෙ විත්තං පසාදෙත්වා ඡකාමාවචරලොකෙසු නිබ්බත්තිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි රජ්ජං පහාය නික්ඛන්තොයෙවා” ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවධීතා උජ්ජලවණ්ණා අහොසි, සුනන්දො සාරථී සාරිපුත්තො, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මුගපක්ඛපණ්ඩිතො පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසි” ති.

මුගපක්ඛජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[539] 2. මහාජනකජාතකවණ්ණනා

කොයං මජ්ඣෙ සමුද්දස්මීන්ති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකදිවසඤ්චි භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසින්නා තථාගතස්ස මහාභිනික්ඛමනං වණ්ණයන්තා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා” ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිථිලායං මහාජනකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස ද්වෙ පුත්තා අගෙසු. අරිට්ඨජනකො ච පොලජනකො වාති. තෙසු රාජා ඡෙට්ඨපුත්තස්ස උපරජ්ජං අදාසි, කනිට්ඨස්ස සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. අපරභාගෙ මහාජනකො කාලමකාසි. තස්ස සරීරකිච්චං කත්වා රඤ්ඤො අව්චයෙන අරිට්ඨජනකො රාජා හුත්වා ඉතරස්ස උපරජ්ජං අදාසි. තස්සෙකො පාදමුලිකො අමච්චො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, උපරාජා තුම්හෙ සාතෙතුකාමො” ති ආහ. රාජා තස්ස පුනජ්ජනං කථං සුත්වා කනිට්ඨස්ස සිනෙහං භින්දිත්වා පොලජනකං සඬලිකාහි බන්ධාපෙත්වා රාජනිවෙසනතො අවිදුරෙ එකස්මිං ගෙහෙ වසාපෙත්වා ආරක්ඛං යපෙසි.

කුමාරො ‘‘සවාහං භාතු වෙරිමිහි, සඬ්ඛලිකාපි මෙ භත්ථපාදා මා මුච්චන්තු, ද්වාරමිපි මා විවරියතු, සවෙ නො වෙරිමිහි, සඬ්ඛලිකාපි මෙ භත්ථපාදා මුච්චන්තු, ද්වාරමිපි විවරියතු’’ති සච්චකිරියමකාසි. තාවදෙව සඬ්ඛලිකාපි ඛණ්ඩාඛණ්ඩං ඡීජ්ජිංසු, ද්වාරමිපි විවටං. සො නික්ඛමිත්වා එකං පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා වාසං කප්පෙසි.

පච්චන්තගාමවාසිනො තං සඤ්ජානිත්වා උපට්ඨන්තිංසු. රාජාපි තං ගාභාපෙතං නාසක්ඛි. සො අනුපුබ්බෙන පච්චන්තජනපදං භත්ථගතං කත්වා මහාපරිවාරො හුත්වා ‘‘අහං පුබ්බෙ භාතු න වෙරි, ඉදානි පන වෙරිමිහි’’ති මහාජනපරිවුතො මිටීලං ගන්ත්වා ඛනිනගරෙ ඛන්ධාවාරං කත්වා වාසං කප්පෙසි. නගරවාසිනො යොධා ‘‘කුමාරො කිර ආගතො’’ති සුත්වා යෙහුයොන භත්ථිඅස්සවාහනාදීනි ගහෙත්වා තස්සෙව සන්තිකං ආගමිංසු, අඤ්ඤෙපි නාගරා ආගමිංසු. සො භාතු සාසනං පෙසෙසි ‘‘නාහං පුබ්බෙ තුම්භාකං වෙරි, ඉදානි පන වෙරිමිහි, ඡත්තං වා මෙ දෙට්, යුද්ධං වා’’ති. රාජා තං සුත්වා යුද්ධං කාතුං ඉච්ඡන්තො අග්ගමහෙසිං ආමන්තෙත්වා ‘‘භද්දෙ, යුද්ධෙ ඡයපරාජයො නාම න සක්කා ඤාතුං, සවෙ මම අන්තරායො හොති, ත්වං ගබ්භං රක්ඛෙය්‍යාසි’’ති වත්වා මහතියා සෙනාය පරිවුතො නගරා නික්ඛමි.

අථ නං යුද්ධෙ පොලජනකස්ස යොධා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසුං. තදා ‘‘රාජා මතො’’ති සකලනගරෙ එකකොලාහලං ජාතං. දෙවිපි තස්ස මතභාවං ඤත්වා සිසං සිසං සුවණ්ණසාරාදීනි ගහෙත්වා පච්ඡියං පක්ඛිපිත්වා මත්ථකෙ කිලිට්ඨපිලොතිකං අත්ථරිත්වා උපරි තණ්ඩුලෙ ඔකිරිත්වා කිලිට්ඨපිලොතිකං නිවාසෙත්වා සරිරං විරූපං කත්වා පච්ඡිං සීසෙ යිපෙත්වා දිවා දිවස්සෙව නික්ඛමි, න කොචි නං සඤ්ජානි. සා උත්තරද්වාරෙත නික්ඛමිත්වා කත්ථවි අගතපුබ්බත්තා මග්ගං අජානන්ති දිසං වචන්ථාපෙතං අසක්කොන්ති කෙවලං ‘‘කාලවම්පානගරං නාම අත්ථි’’ති සුතත්තා ‘‘කාලවම්පානගරං ගමිකා නාම අත්ථි’’ති පුච්ඡමානා එකිකා සාලායං නිසීදි. කුච්ඡමිහි පනස්සා නිබ්බත්තසත්තො න යො වා සො වා, පූරිතපාරමි මහාසත්තො නිබ්බත්ති.

තස්ස තෙජෙන සක්කස්ස භවනං කමිපි. සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා ‘‘තස්සා කුච්ඡියං නිබ්බත්තසත්තො මහාපුඤ්ඤො, මයා ගන්තුං වට්ටති’’ති වින්තෙත්වා පටිච්ඡන්තයොග්ගං මාපෙත්වා තත්ථ මඤ්චං පඤ්ඤාපෙත්වා මහල්ලකපුරිසො විය යොග්ගං පාපෙත්තො තාය නිසින්තසාලාය ද්වාරෙ යත්වා ‘‘කාලවම්පානගරං ගමිකා නාම අත්ථි’’ති පුච්ඡි. ‘‘අහං, තාත, ගමිස්සාමි’’ති. ‘‘තෙන හි යොග්ගං ආරුය්භ නිසීද, අම්මා’’ති. ‘‘තාත, අහං පරිපුණ්ණගබ්භා, න සක්කා මයා යොග්ගං අහිරුහිතුං, පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො ගමිස්සාමි, ඉමිස්සා පන මෙ පච්ඡියා ඔකාසං දෙහි’’ති. ‘‘අම්ම, කිං වදෙසි, යොග්ගං පාපෙතුං ජානනසමත්ථො නාම මයා

සදිසො නත්ථි. අම්ම, මා හායි, ආරුය්හ නිසිදා”ති. සා “තාත, සාධු”ති වදති. සො තස්සා ආරොහනකාලෙ අත්තනො ආනුභාවෙන වාතපුණ්ණහස්තවම්මං විය පට්ඨං උත්තාමෙත්වා යොග්ගස්ස පච්ඡිමන්තෙ පහරාපෙසි. සා අභිරුය්හ සයනෙ නිපජ්ජිත්වා “අයං දෙවතා හවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. සා දිබ්බසයනෙ නිපන්තමත්තාව නිද්දං ඔක්කමි.

අථ නං සක්කො තිංසයොජනමත්ථකෙ එකං නදිං පත්වා පබ්බාධෙත්වා “අම්ම, ඔතරිත්වා නදියං න්හායිත්වා උස්සිසකෙ සාටකයුගං අත්ථි, තං නිවාසෙහි, අත්තොයොග්ගෙ පුට්ඨත්තං අත්ථි, තං භුඤ්ජාහි”ති ආහ. සා තථා කත්වා පුන නිපජ්ජිත්වා සායන්හසමයෙ කාලවම්පානගරං පත්වා ද්වාරට්ඨාලකපාකාරෙ දිස්වා “තාත, කිං නාම නගරමෙත”න්ති පුච්ඡි. “කාලවම්පානගරං, අම්මා”ති. “කිං වදෙසි, තාත, නනු අම්භාකං නගරතො කාලවම්පානගරං සට්ඨියොජනමත්ථකෙ හොති”ති? “එවං, අම්ම, අහං පන උජුමග්ගං ජානාමි”ති. අථ නං දක්ඛිණද්වාරසමීපෙ ඔතාරෙත්වා “අම්ම, අම්භාකං ගාමො පුරතො අත්ථි, ත්වං ගන්ත්වා නගරං පටිසාහි”ති වත්වා පුරතො ගන්ත්වා විය සක්කො අත්තරධායිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

දෙව්පි එකිකාව සාලායං නිසිදි. තස්මිං බණ්ණෙ එකො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො කාලවම්පානගරවාසී මන්තජ්ඣායකො බ්‍රාහ්මණො පඤ්චහි මාණවකසතෙහි පරිවුතො න්හානත්ථාය ගච්ඡන්තො දුරතොව ඔලොකෙත්වා තං අභිරුපං සොහග්ගජ්ජත්තං තත්ථ නිසින්තං දිස්වා තස්සා කුච්ඡයං මහාසත්තස්සානුභාවෙන සහ දස්සනෙනෙව කනිට්ඨහගිනිසිනෙහං උජ්ජාදෙත්වා මාණවකෙ බහි යපෙත්වා එකකොව සාලං පටිසිත්වා “හගිනි, කතරගාමවාසිකා ත්ව”න්ති පුච්ඡි. “තාත, මිට්ඨලායං අරිට්ඨජනකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසිමිහි”ති. “අම්ම, ඉධ කස්මා ආගතාසි”ති? “තාත, පොලජනකෙන රාජා මාරිතො, අථාහං භීතා ‘ගබ්භං අනුරක්ඛිස්සාමි’ති ආගතා”ති. “අම්ම, ඉමස්මිං පන තෙ නගරෙ කොච්ඡි ඤාතකො අත්ථි”ති? “නත්ථි, තාතා”ති. තෙන හි මා චින්තයි, අහං උදිච්චබ්‍රාහ්මණො මහාසාලො දිසාපාමොක්ඛආවරියො, අහං තං හගිනිට්ඨානෙ යපෙත්වා පටිජග්ගිස්සාමි, ත්වං ‘හානිකා’ති මං වත්වා පාදෙසු ගහෙත්වා පරිදෙව්නි. සා මහාසද්දං කත්වා තස්ස පාදෙසු ගහෙත්වා පරිදෙවි. තෙ ද්වෙපි අඤ්ඤමඤ්ඤං පරිදෙවිංසු.

අථස්ස අත්තෙවාසිකා මහාසද්දං සුත්වා බිජ්ජං උපධාවිත්වා “ආවරිය, කිං තෙ හොති”ති පුච්ඡිංසු. සො ආහ – “කනිට්ඨහගිනී මෙ එසා, අසුකකාලෙ නාම මයා විතා ජාතා”ති. අථ මාණවා “තව හගිනිං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය මා චින්තයිත්ථ ආවරියා”ති ආහංසු. සො මාණවෙ පටිච්ඡන්තයොග්ගං ආහරාපෙත්වා තං තත්ථ නිසිදාපෙත්වා “තාතා, වො ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා මම කනිට්ඨහගිනිභාවං කට්ඨෙත්වා සබ්බකිච්චානි කාතුං වදෙථා”ති වත්වා ගෙහං පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා කට්ඨෙසු. අථ

නං බ්‍රාහ්මණීපි උණ්හොදකෙන න්භාපෙත්වා සයනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිපජ්ජාපෙසි. අථ බ්‍රාහ්මණොපි න්භාත්වා ආගතො භොජනකාලෙ “හගිනිං මෙ පක්කොසථා”ති පක්කොසාපෙත්වා තාය සද්ධිං එකතො භුඤ්ජිත්වා අන්තොනිවෙසනෙයෙව තං පටිජග්ගි.

සා න විරස්සෙව සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි,
 “මහාජනකකුමාරො”තිස්ස අයාකසන්තකං නාමමකාසි. සො වඩ්ඪමානො දාරකෙහි සද්ධිං කීළන්තො යෙ තං රොසෙන්ති, තෙ අසම්භින්නත්තියකුලෙ ජාතත්තා මහාබලවතාය වෙව මානට්ඨකාය ව දළ්භං ගහෙත්වා පහරති. තදා තෙ මහාසද්දෙන රොදන්තා “කෙන පහටා”ති චුත්තෙ “විධවාපුත්තො”ති වදන්ති. අථ කුමාරො චිත්තෙසි “ඉමෙ මං ‘විධවාපුත්තො’ති අභිණ්භං වදන්ති, හොතු, මම මාතරං පුච්ඡිස්සාමි”ති. සො එකදිවසං මාතරං පුච්ඡි “අම්ම, කො මය්භං පිතා”ති? අථ නං මාතා “තාත, බ්‍රාහ්මණො තෙ පිතා”ති වඤ්චෙසි. සො පුනදිවසෙපි දාරකෙ පහරන්තො “විධවාපුත්තො”ති චුත්තෙ “නනු බ්‍රාහ්මණො මෙ පිතා”ති වත්වා “බ්‍රාහ්මණො කිං තෙ භොති”ති චුත්තෙ චිත්තෙසි “ඉමෙ මං, බ්‍රාහ්මණො තෙ කිං භොති”ති අභිණ්භං වදන්ති, මාතා මෙ ඉදං කාරණං යථාභූතං න කට්ඨෙසි, සා අත්තතො මනෙන මෙ න කට්ඨෙස්සති, හොතු, කථාපෙස්සාමි න”න්ති. සො ථඤ්ඤං පිවන්තො ථනං දන්තෙහි ඩංසිත්වා “අම්ම, මෙ පිතරං කට්ඨෙහි, සවෙ න කට්ඨෙස්සසි, ථනං තෙ ඡින්දිස්සාමි”ති ආහ. සා පුත්තං වඤ්චෙතුං අසක්කොන්ති “තාත, ත්වං මිට්ඨිලායං අරිට්ඨජනකරඤ්ඤො පුත්තො, පිතා තෙ පොලජනකෙන මාරිතො, අහං තං අනුරක්ඛන්ති ඉමං නගරං ආගතා, අයං බ්‍රාහ්මණො මං හගිනිට්ඨානෙ යපෙත්වා පටිජග්ගති”ති කට්ඨෙසි. සො තං සුත්වා තතො පට්ඨාය “විධවාපුත්තො”ති චුත්තෙපි න කුජ්ඣි.

සො සොළසවස්සබ්බන්තරෙයෙව තයො වෙදෙ ව සබ්බසිජ්ජානි ව උග්ගණ්හි, සොළසවස්සිකකාලෙ පන උත්තමරූපධරො අහොසි. අථ සො “පිතු සන්තකං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා මාතරං පුච්ඡි “අම්ම, කිඤ්චි ධනං තෙ හත්ථෙ අත්ථි, උදාහු නො, අහං වොහාරං කත්වා ධනං උජ්ජාදෙත්වා පිතු සන්තකං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති. අථ නං මාතා ආහ – “තාත, නාහං තුච්ඡහත්ථා ආගතා, තයො මෙ හත්ථෙ ධනසාරා අත්ථි, මුත්තසාරො, මණ්ණසාරො, වජිරසාරොති, තෙසු එකෙකො රජ්ජග්ගහණස්පමාණො, තං ගහෙත්වා රජ්ජං ගණ්හ, මා වොහාරං කරි”ති. “අම්ම, ඉදම්පි ධනං මය්භමෙව උපඩ්ඪං කත්වා දෙහි, තං පන ගහෙත්වා සුවණ්ණභූමිං ගන්ත්වා බහුං ධනං ආහරිත්වා රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති. සො උපඩ්ඪං ආහරාපෙත්වා හණ්ඨිකං කත්වා සුවණ්ණභූමිං ගමිකෙහි වාණිජෙහි සද්ධිං නාවාය හණ්ඨං ආරොපෙත්වා පුත නිවත්තිත්වා මාතරං වන්දිත්වා “අම්ම, අහං සුවණ්ණභූමිං ගමිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං මාතා ආහ – “තාත, සමුද්දො නාම අප්පසිද්ධිකො බහුඅන්තරායො, මා ගච්ඡ, රජ්ජග්ගහණාය

තෙ ධනං බහු”ති. සො “ගච්ඡිස්සාමෙව අමමා”ති මාතරං වන්දිත්වා ගෙහා නික්බම්ම නාවං අභිරුහි.

තං දිවසමෙව පොලජනකස්ස සරීරෙ රොගො උප්පජ්ජි, අනුට්ඨානසෙය්‍යං සග්ගි. තදා සත්ත ජඩ්ඝසතානි නාවං අභිරුහිංසු. නාවා සත්තදිවසෙහි සත්ත යොජනසතානි ගතා. සා අතිවණ්ඩවෙගෙන ගන්ත්වා අත්තානං වහිතුං නාසක්ඛි, එළකානි හින්තානි, තතො තතො උදකං උග්ගතං, නාවා සමුද්දමජ්ඣෙ නිමුග්ගා. මහාජනා රොදන්ති පරිදෙවන්ති, නානාදෙවතායො නමස්සන්ති. මහාසත්තො පන නෙව රොදති න පරිදෙවති, න දෙවතායො නමස්සති, නාවාය පන නිමුජ්ජනභාවං ඤත්වා සජ්ජිනා සක්ඛරං ඔමද්දිත්වා කුච්ඡපුරං බාදිත්වා ද්වෙ මට්ඨකසාටකෙ තෙලෙන තෙමෙත්වා දළ්භං නිවාසෙත්වා කූපකං නිස්සාය යීතො නාවාය නිමුජ්ජනසමයෙ කූපකං අභිරුහි. මහාජනා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා ජාතා, සමන්තා උදකං අභිසුසහමත්තං ලොහිතං අහොසි. මහාසත්තො කූපකමත්ථකෙ යීතොව “ඉමාය නාම දිසාය මිටීලනගර”න්ති දිසං වචන්ථපෙත්වා කූපකමත්ථකා උප්පතිත්වා මච්ඡකච්ඡපෙ අතික්කම්ම මහාබලවතාය උසහමත්ථකෙ පති. තං දිවසමෙව පොලජනකො කාලමකාසි. තතො පට්ඨාය මහාසත්තො මණ්ඩණ්ණාසු ඌභීසු පරිවත්තන්තො සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය සමුද්දං තරති. සො යථා එකදිවසං, එවං සත්තාහං තරති, “ඉදානි පුණ්ණමිදිවසො”ති වෙලං පන ඔලොකෙත්වා ලොඤ්ඤාදකෙන මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථිකො හොති.

තදා ව “යෙ මාතුපට්ඨානාදිගුණයුත්තා සමුද්දෙ මරිතුං අනනුච්ඡවිකා සත්තා, තෙ උද්ධාරෙහි”ති චතුහි ලොකපාලෙහි මණ්ඩමෙඛලා නාම දෙවධීතා සමුද්දරක්ඛිකා යපිතා හොති. සා සත්ත දිවසානි සමුද්දං න ඔලොකෙසි, දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්ති යා කිරස්සා සති පමුට්ඨා. “දෙවසමාගමං ගතා”තිපි වදන්ති. අථ සා “අජ්ජ මෙ සත්තමො දිවසො සමුද්දං අනොලොකෙත්ති යා, කා නු බො පවත්ති”ති ඔලොකෙත්ති මහාසත්තං දිස්වා “සචෙ මහාජනකකුමාරො සමුද්දෙ නස්සිස්ස, දෙවසමාගමපචෙසනං න ලහිස්ස”න්ති වින්තෙත්වා මහාසත්තස්ස අවිදුරෙ අලඬකතෙන සරීරෙන ආකාසෙ යත්වා මහාසත්තං වීමංසමානා පයමං ගාථමාහ —

123.

“කොයං මජ්ඣෙ සමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ;
කං ත්වං අත්ථවසං ඤත්වා, එවං වායමසෙ භුස”න්ති.

තත්ථ අපස්සං තීරමායුහෙති තීරං අපස්සන්තොව ආයුහති වීරියං කරොති.

අථ මහාසත්තො තස්සා වචනං සුත්වා “අජ්ජ මෙ සත්තමො දිවසො සමුද්දං තරන්තස්ස, න මෙ දුතියො සත්තො දිට්ඨපුබ්බො, කො නු මං වදති”ති ආකාසං ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා දුතියං ගාථමාහ —

124.

“නිසම්ම චත්තං ලොකස්ස, වායාමස්ස ච දෙවතෙ;
තස්මා මජ්ඣෙ සමුද්දස්මිං, අපස්සං තීරමායුහෙ”ති.

තත්ථ නිසම්ම චත්තං ලොකස්සාති අහං ලොකස්ස චත්තකිරියං දිස්වා උපධාරෙත්වා විහරාමිති අත්ථො. වායාමස්ස වාති වායාමස්ස ච ආනිසංසං නිසාමෙත්වා විහරාමිති දීපෙති. තස්මාති යස්මා නිසම්ම විහරාමි, “පුරිසකාරො නාම න තස්සති, සුබ්බෙ පතිට්ඨාපෙති”ති ජානාමි, තස්මා තීරං අපස්සන්තොපි ආයුහාමි වීරියං කරොමි, න උක්කණ්ඨාමිති.

සා තස්ස ධම්මකථං සුත්වා උත්තරි සොතුකාමා හුත්වා පුන ගාථමාහ —

125.

“ගම්භිරෙ අජ්ජමෙය්‍යස්මිං, තීරං යස්ස න දිස්සති;
මොසො තෙ පුරිසවායාමො, අජ්ජත්ථාව මරිස්සසි”ති.

තත්ථ අජ්ජත්ථාති තීරං අජ්ජත්ථායෙව.

අථ නං මහාසත්තො “දෙවතෙ, කිං නාමෙතං කට්ඨසි, වායාමං කත්වා මරන්තොපි ගරහතො මුච්චිස්සාමි”ති වත්වා ගාථමාහ —

126.

“අනණො ඤාතිනං හොති, දෙවානං පිතුනඤ්ච සො;
කරං පුරිසකිච්චානි, න ච පච්ඡානුතජ්ජති”ති.

තත්ථ අනණොති වායාමං කරොන්තො ඤාතිනඤ්චෙව දෙවතානඤ්ච බ්‍රහ්මානඤ්ච අන්තරෙ අනණො හොති අගරහිතො අනින්දිතො. කරං පුරිසකිච්චානීති යථා සො පුග්ගලො පුරිසෙහි කත්තබ්බානි කම්මානි කරං පච්ඡාකාලෙ න ච අනුතජ්ජති, යථා නානුසොචති, එවාහමිපි වීරියං කරොන්තො පච්ඡාකාලෙ නානුතජ්ජාමි නානුසොවාමිති අත්ථො.

අථ නං දෙවධීතා ගාථමාහ —

127.

“අපාරනෙය්‍යං යං කම්මං, අඵලං කිලමථුද්දයං;
තත්ථ කො වායාමෙනත්ථො, මච්චු යස්සාහිනිජ්ජත”න්ති.

තත්ථ අපාරනෙය්‍යන්ති වායාමෙන මත්ථකං අපාපෙනබ්බං. මච්චු යස්සාභිනිජ්ජතන්ති යස්ස අට්ඨානෙන වායාමකරණස්ස මරණමෙව නිජ්ජන්තං, තත්ථ කො වායාමෙනත්ථොති.

එවං දෙවධීතාය චුත්තෙ තං අජ්ජට්ඨානං කරොන්තො මහාසත්තො උත්තරි ගාථා ආහ -

128.

“අපාරනෙය්‍යමච්චන්තං, යො විදිත්වාන දෙවතෙ;
න රක්ඛෙ අත්තනො පාණං, ජඤ්ඤා සො යදි භාපයෙ.

129.

“අධිජ්ජායඵලං ඵකෙ, අස්මිං ලොකස්මි දෙවතෙ;
පයොජයන්ති කම්මානි, තානි ඉජ්ඣන්ති වා න වා.

130.

“සන්දිට්ඨිකං කම්මඵලං, නනු පස්සසි දෙවතෙ;
සන්තා අඤ්ඤෙ තරාමහං, තඤ්ච පස්සාමි සන්තිකෙ.

131.

“සො අහං වායමිස්සාමි, යථාසත්ති යථාබලං;
ගච්ඡං පාරං සමුද්දස්ස, කස්සං පුරිසකාරිය”න්ති.

තත්ථ අච්චන්තන්ති යො “ඉදං කම්මං වීරියං කත්වා නිජ්ජාදෙතුං න සක්කා, අච්චන්තමෙව අපාරනෙය්‍ය”න්ති විදිත්වා චණ්ඩහත්ථිආදයො අපරිහරන්තො අත්තනො පාණං න රක්ඛති. ජඤ්ඤා සො යදි භාපයෙති සො යදි තාදිසෙසු යානෙසු වීරියං භාපෙය්‍ය, ජානෙය්‍ය තස්ස කුසිතභාවස්ස ඵලං. ත්වං යං වා තං වා නිරත්ථකං වදසීති දීපෙති. පාළියං පන “ජඤ්ඤා සො යදි භාපය”න්ති ලිඛිතං, තං අට්ඨකථාසු නත්ථි. අධිජ්ජායඵලන්ති අත්තනො අධිජ්ජායඵලං සම්පස්සමානා ඵකච්චෙ පුරිසා කසිවණ්ණජාදීනි කම්මානි පයොජයන්ති, තානි ඉජ්ඣන්ති වා න වා ඉජ්ඣන්ති. “එත්ථ ගමිස්සාමි, ඉදං උග්ගහෙස්සාමි”ති පන කායිකචෙතසිකවීරියං කරොන්තස්ස තං ඉජ්ඣතෙව, තස්මා තං කාතුං වට්ටනියෙවාති දස්සෙති. සන්තා අඤ්ඤෙ තරාමහන්ති අඤ්ඤෙ ජනා මහාසමුද්දෙ සන්තා නිමුග්ගා වීරියං අකරොන්තා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා ජාතා, අහං පන ඵකකොව තරාමි. තඤ්ච පස්සාමි සන්තිකෙති ඉදං මෙ වීරියඵලං පස්ස, මයා ඉමිනා අත්තභාවෙන දෙවතා නාම න දිට්ඨපුබ්බා, සොහං තඤ්ච ඉමිනා දිබ්බරූපෙන මම සන්තිකෙ යිතං පස්සාමි. යථාසත්ති යථාබලන්ති අත්තනො සත්තියා ච බලස්ස ච අනුරූපං. කස්සන්ති කරිස්සාමි.

තතො දෙවතා තස්ස තං දළ්භවවනං සුත්වා ථුතිං කරොන්ති ගාථමාහ -

132.

“යො ත්වං එවං ගතෙ ඔසෙ, අප්පමෙය්‍යො මහණ්ණවෙ;
 ධම්මවායාමසම්පන්නො, කම්මුනා නාවසීදසි;
 සො ත්වං තත්ථෙව ගච්ඡාහි, යත්ථ තෙ නිරතො මනො” ති.

තත්ථ එවං ගතෙති එවරූපෙ ගම්හීරෙ විත්ථතෙ මහාසමුද්දෙ.
 ධම්මවායාමසම්පන්නොති ධම්මවායාමෙන සමන්නාගතො. කම්මුනාති
 අත්තනො පුරිසකාරකම්මෙන. නාවසීදසිති න අවසීදසි. යත්ථ තෙති යස්මිං
 යානෙ තව මනො නිරතො, තත්ථෙව ගච්ඡාහිති.

සා එවඤ්ච පන වත්වා “පණ්ඩිත මහාපරක්කම, කුහිං තං නෙමි” ති
 පුච්ඡි. “මිට්ඨිලනගර” ත්ති චුත්තෙ සා මහාසත්තං පුප්ඵකලාපං විය
 උක්ඛිපිත්වා උභොහි හත්ථෙහි පරිග්ගස්භ උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පියපුත්තං
 ආදාය ගච්ඡන්ති විය ආකාසෙ පක්ඛන්දි. මහාසත්තො සත්තාහං
 ලොඤ්ඤාදකෙන උපක්කසරීරො හුත්වා දිබ්බඵස්සෙන චුට්ඨො නිද්දං
 ඔක්කමි. අථ නං සා මිට්ඨිලං නෙත්වා අමබ්බන්ධායානෙ මඬිගලසිලාපට්ඨෙ
 දක්ඛිණපස්සෙන නිපජ්ජාපෙත්වා උය්‍යානදෙවතාහි තස්ස ආරක්ඛං
 ගාහාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතා.

තදා පොලජනකස්ස පුත්තො නත්ථි. එකා පනස්ස ධීතා අභොසි, සා
 සීවලිදෙවී නාම පණ්ඩිතා ඛ්‍යත්තා. අමච්චා තමෙනං මරණමඤ්ථෙව නිපන්නං
 පුච්ඡිංසු “මහාරාජ, තුම්හෙසු දිවඬිගතෙසු රජ්ජං කස්ස දස්සාමා” ති? අථ නෙ
 රාජා “තාතා, මම ධීතරං සීවලිදෙවිං ආරාධෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථ, යො
 වා පන වතුරස්සපල්ලඬිකස්ස උස්සිසකං ජානාති, යො වා පන
 සහස්සථාමධන්‍යං ආරොපෙතුං සක්කොති, යො වා පන සොළස මහානිධි
 නිහරිතුං සක්කොති, තස්ස රජ්ජං දෙථා” ති ආහ. අමච්චා “දෙව, තෙසං නො
 නිධීනං උද්දානං කථෙථා” ති ආහංසු. අථ රාජා –

“සුරියුග්ගමනෙ නිධි, අථො ඔක්කමනෙ නිධි;
 අත්තො නිධි බහි නිධි, න අත්තො න බහි නිධි.

“ආරොහනෙ මහානිධි, අථො ඔරොහනෙ නිධි;
 චතුසු මහාසාලෙසු, සමත්තා යොජනෙ නිධි.

“දත්තග්ගෙසු මහානිධි, වාලග්ගෙසු ව කෙපුකෙ;
 රුක්ඛග්ගෙසු මහානිධි, සොළසෙනෙ මහානිධි.

“සහස්සථාමො පල්ලඬිකො, සීවලිආරාධනෙන වා” ති. –
 මහානිධිහි සද්ධිං ඉතරෙසම්පි උද්දානං කථෙසි. රාජා ඉමං කථං වත්වා
 කාලමකාසි.

අමච්චා රඤ්ඤො අච්චයෙන තස්ස මතකිච්චං කත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සන්නිපතිත්වා මන්තයිංසු “අම්හො රඤ්ඤො ‘අත්තනො ධීතරං ආරාධෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දාතබ්බ’න්ති චුත්තං, කො තං ආරාධෙතුං සක්ඛිස්සති”ති. තෙ “සෙනාපති වල්ලභො”ති වත්වා තස්ස සාසනං පෙසෙසුං. සො සාසනං සුත්වා “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා රජ්ජත්ථාය රාජද්වාරං ගන්ත්වා අත්තනො ආගතභාවං රාජධීතාය ආරොවාපෙසි. සා තස්ස ආගතභාවං ඤත්වා “අත්ථි නු ඛිවස්ස සෙනච්ඡත්තසිරිං ධාරෙතුං ධිතී”ති තස්ස විමංසනත්ථාය “ඛිජ්ජං ආගච්ඡතු”ති ආභ. සො තස්සා සාසනං සුත්වා තං ආරාධෙතුකාමො සොපානපාදමූලතො පට්ඨාය ජවෙනාගන්ත්වා තස්සා සන්නිකෙ අට්ඨාසි. අථ නං සා විමංසමානා “මහාතලෙ ජවෙන ධාවා”ති ආභ. සො “රාජධීතරං තොසෙස්සාමී”ති වෙගෙන පක්ඛන්දි. අථ නං “පුන ඵහී”ති ආභ. සො පුන වෙගෙන ආගතො. සා තස්ස ධිතියා විරහිතභාවං ඤත්වා “ඵහී සම්ම, පාදෙ මෙ සම්බාහා”ති ආභ. සො තස්සා ආරාධනත්ථං නිසීදිත්වා පාදෙ සම්බාහි. අථ නං සා උරෙ පාදෙන පහරිත්වා උත්තානකං පාතෙත්වා “ඉමං අන්ධබාලපුරිසං ධිතිවිරහිතං පොථෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා නීහරථා”ති දාසීනං සඤ්ඤං අදාසි. තා තථා කරිංසු. සො තෙහි “කිං සෙනාපති”ති පුට්ඨො “මා කථෙථ, සා නෙව මනුස්සිත්ථි, යක්ඛිනී”ති ආභ. තතො භණ්ඩාගාරිකො ගතො, තම්පි තථෙව ලජ්ජාපෙසි. තථා සෙට්ඨිං, ඡත්තග්ගාහං, අසිග්ගාහන්ති සබ්බෙපි තෙ ලජ්ජාපෙසියෙව.

අථ අමච්චා සන්නිපතිත්වා “රාජධීතරං ආරාධෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, සහස්සථාමධනුං ආරොපෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති ආභ, තම්පි කොචි ආරොපෙතුං නාසක්ඛි. තතො “චතුරස්සපල්ලඬිකස්ස උස්සිසකං ජානන්තස්ස රජ්ජං දෙථා”ති ආභ, තම්පි කොචි න ජානාති. තතො සොළස මහානිධි නීහරිතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති ආභ, තෙපි කොචි නීහරිතුං නාසක්ඛි. තතො “අම්හො අරාජිකං නාම රට්ඨං පාලෙතුං න සක්කා, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති මන්තයිංසු. අථ නෙ පුරොහිතො ආභ – “හො තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, චුස්සරථං නාම විස්සජ්ජෙතුං වට්ටති, චුස්සරථෙන හි ලද්ධරාජා සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජං කාරෙතුං සමත්ථො භොති”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා නගරං අලඬිකාරාපෙත්වා මඬිගලරථෙ වත්තාරො කුමුදවණ්ණෙ අස්සෙ යොජෙත්වා උත්තමපච්චත්ථරණං අත්ථරිත්වා පඤ්ච රාජකකුඨභණ්ඩානි ආරොපෙත්වා චතුරඬිගිනියා සෙනාය පරිවාරෙසුං. “සසාමිකස්ස රථස්ස පුරතො තූරියානි වජ්ජන්ති, අසාමිකස්ස පච්ඡතො වජ්ජන්ති, තස්මා සබ්බතූරියානි පච්ඡතො වාදෙථා”ති වත්වා සුවණ්ණහිඬිකාරෙන රථධුරඤ්ච පතොදඤ්ච අභිසිඤ්චිත්වා “යස්ස රජ්ජං කාරෙතුං පුඤ්ඤං අත්ථි, තස්ස සන්නිකං ගච්ඡතු”ති රථං විස්සජ්ජෙසුං. අථ රථො රාජගෙහං පදක්ඛිණං කත්වා වෙගෙන මහාවීථිං අභිරුහි.

සෙනාපතිආදයො “චුස්සරථො මම සන්නිකං ආගච්ඡතු”ති වින්තයිංසු. සො සබ්බෙසං ගෙහානි අතික්කමිත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා

පාචීනද්වාරොන නික්බමිත්වා උය්‍යානාහිමුඛො පායාසි. අථ නං වෙගෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා “නිවත්තෙථා”ති ආහංසු. පුරොහිතො “මා නිවත්තයිත්ථ, ඉච්ඡන්තො යොජනසතම්පි ගච්ඡතු, මා නිවාරෙථා”ති ආහ. රථො උය්‍යානං පවිසිත්වා මඬිගලසිලාපට්ටං පදක්ඛිණං කත්වා ආරොහනසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. පුරොහිතො මහාසත්තං නිපන්තකං දිස්වා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “අම්හො එකො සිලාපට්ටෙ නිපන්තකො පුරිසො දිස්සති, සෙතච්ඡත්තානුච්ඡවිකා පනස්ස ධිති අත්ථිති වා නත්ථිති වා න ජානාම, සචෙ එස පුඤ්ඤවා භවිස්සති, අම්හෙ න ඔලොකෙස්සති, කාලකණ්ණිසත්තො සචෙ භවිස්සති, භිතතසිතො උට්ඨාය කම්පමානො ඔලොකෙස්සති, තස්මා ඛිජ්ජං සබ්බතුරියානි පග්ගණ්හං”ති ආහ. තාවදෙව අනෙකසතානි තුරියානි පග්ගණ්හිංසු. තදා තුරියසද්දො සාගරසොයො විය අහොසි.

මහාසත්තො තෙන සද්දෙන පබුජ්ඣිත්වා සීසං විවරිත්වා ඔලොකෙත්තො මහාජනං දිස්වා “සෙතච්ඡත්තෙන මෙ ආගතෙන භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා පුන සීසං පාරුපිත්වා පරිවත්තිත්වා වාමපස්සෙන නිපජ්ජී. පුරොහිතො තස්ස පාදෙ විවරිත්වා ලක්ඛණානි ඔලොකෙත්තො “තිට්ඨතු අයං එකො දීපො, චතුත්තම්පි මහාදීපානං රජ්ජං කාරෙතුං සමත්ථො භොති”ති පුන තුරියානි පග්ගණ්හාපෙසි. අථ මහාසත්තො මුඛං විවරිත්වා පරිවත්තිත්වා දක්ඛිණපස්සෙන නිපජ්ජිත්වා මහාජනං ඔලොකෙසි. තදා පුරොහිතො පරිසං උස්සාරෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අවකුජ්ජො හුත්වා “උට්ඨෙහි, දෙව, රජ්ජං තෙ පාපුණාති”ති ආහ. අථ නං මහාසත්තො “රාජා වො කුහි”න්ති පුච්ඡිත්වා “කාලකතො දෙවා”ති චුත්තෙ “තස්ස පුත්තො වා භාතා වා නත්ථි”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි දෙවා”ති චුත්තෙ “තෙන හි සාධු රජ්ජං කාරෙස්සාමි”ති වත්වා උට්ඨාය සිලාපට්ටෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදි. අථ නං තත්ථෙව අභිසිඤ්චිංසු. සො මහාජනකො නාම රාජා අහොසි. සො රථවරං අභිරුය්හ මහන්තෙන සිරිවිභවෙන නගරං පවිසිත්වා රාජනිවෙසනං අභිරුහන්තො “සෙනාපතිආදීනං තානෙව යානානි භොන්තු”ති විවාරෙත්වා මහාතලං අභිරුහි.

රාජධිකා පන පුරිමසඤ්ඤාය එව තස්ස වීමංසනත්ථං එකං පුරිසං ආණාපෙසි “තාත, ත්වං ගච්ඡ, රාජානං උපසඬ්ඨකමිත්වා එවං වදෙහි ‘දෙව, සිවලිදෙවී තුම්හෙ පක්කොසති, ඛිජ්ජං කිරාගච්ඡතු’”ති. සො ගන්ත්වා තථා ආරොචෙසි. රාජා පණ්ඩිතො තස්ස වචනං සුත්වාපි අස්සුණන්තො විය “අහො සොහනො වතායං පාසාදො”ති පාසාදමෙව වණ්ණෙති. සො තං සාවෙතුං අසක්කොන්තො ගන්ත්වා රාජධිකාය තං පවත්තිං ආරොචෙසි “අයො, රාජා තුම්හාකං වචනං න සුණාති, පාසාදමෙව වණ්ණෙති, තුම්හාකං වචනං තිණං විය න ගණෙති”ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා “සො මහජ්ඣාසයො පුරිසො භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා දුතියමපි තතියමපි පෙසෙසි. රාජාපි අත්තතො රුටියා පකතිගමනෙන සීහො විය විජම්භමානො

පාසාදං අභිරුහි. තස්මිං උපසඬකමන්තෙ රාජධිතා තස්ස තෙජෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති ආගන්ත්වා හත්ථාලම්බකං අදාසි.

සො තස්සා හත්ථං ඔලම්බිත්වා මහාතලං අභිරුහිත්වා සමුස්සිතසෙනවිජන්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “අම්භො, අත්ථි පන වො රඤ්ඤා කාලං කරොන්තෙන කොචි ඔවාදො දිත්තො”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙවා”ති වුත්තෙ “තෙන හි වදෙථා”ති ආහ. දෙව “සිවලිදෙවිං ආරාධෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති තෙන වුත්තන්ති. සිවලිදෙවියා ආගන්ත්වා හත්ථාලම්බකො දිත්තො, අයං තාව ආරාධිතා නාම, අඤ්ඤං වදෙථාති. දෙව “චතුරස්සපල්ලඬකස්ස උස්සිසකං ජානිතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති තෙන වුත්තන්ති. රාජා “ඉදං දුජ්ජානං, උපායෙන සක්කා ජානිතු”න්ති වින්තෙත්වා සීසතො සුවණ්ණසුචිං නීහරිත්වා සිවලිදෙවියා හත්ථෙ යපෙසි “ඉමං යපෙහී”ති. සා තං ගහෙත්වා පල්ලඬකස්ස උස්සිසකෙ යපෙසි. “බග්ගං අදාසී”තිපි වදන්තියෙව. සො තාය සඤ්ඤාය “ඉදං උස්සිසක”න්ති ඤත්වා තෙසං කථං අස්සුණන්තො විය “කිං කථෙථා”ති වත්වා පුන තෙහි තථා වුත්තෙ “ඉදං ජානිතුං න ගරු, එතං උස්සිසක”න්ති වත්වා “අඤ්ඤං වදෙථා”ති ආහ. දෙව, “සහස්සථාමධනුං ආරොපෙතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති තෙන වුත්තන්ති. “තෙන හි ආහරථ න”න්ති ආහරාපෙත්වා සො ධනුං පල්ලඬකෙ යථානිසිත්තොව ඉත්ථිතං කජ්ජාසථොටනධනුං විය ආරොපෙත්වා “අඤ්ඤං වදෙථා”ති ආහ. “දෙව, සොළස මහානිධි නීහරිතුං සමත්ථස්ස රජ්ජං දෙථා”ති තෙන වුත්තන්ති. “තෙසං කිඤ්චි උද්දානං අත්ථි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙවා”ති වුත්තෙ “තෙන හි නං කථෙථා”ති ආහ. තෙ “සුරියුග්ගමනෙ නිධි”ති උද්දානං කථයිංසු. තස්ස තං සුණන්තස්සෙව ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දො විය සො අත්ථො පාකටො අහොසි.

අථ තෙ රාජා ආහ - “අජ්ජ, හණ්ණ, වෙලා නත්ථි, ස්වෙ නිධි ගණ්හිස්සාමි”ති. සො පුනදිවසෙ අමච්චෙ සන්තිපාතෙත්වා පුච්ඡි “තුම්භාකං රාජා පච්චෙකබුද්ධෙ භොජෙසී”ති? “ආම, දෙවා”ති. සො වින්තෙසි “සුරියොති නායං සුරියො, සුරියසදිසත්තා පන පච්චෙකබුද්ධා සුරියා නාම, තෙසං පච්චුග්ගමනට්ඨානෙ නිධිතා හවිතබ්බ”න්ති. තතො රාජා “තෙසු පච්චෙකබුද්ධෙසු ආගච්ඡන්තෙසු පච්චුග්ගමනං කරොන්තො කතරං යානං ගච්ඡති”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකට්ඨානං නාම දෙවා”ති වුත්තෙ “තං යානං බණ්ණිත්වා නිධිං නීහරථා”ති නිධිං නීහරාපෙසි. “ගමනකාලෙ අනුගච්ඡන්තො කත්ථ යත්වා උයොයාජෙසී”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකට්ඨානෙ නාමා”ති වුත්තෙ “තතොපි නිධිං නීහරථා”ති නිධිං නීහරාපෙසි. අථ මහාජනා උක්කුට්ඨිසහස්සානි පවත්තෙත්තා “සුරියුග්ගමනෙ නිධි”ති වුත්තත්තා සුරියුග්ගමනදිසායං බණ්ණන්තා විචරිංසු. අථො “ඔක්කමනෙ නිධි”ති වුත්තත්තා සුරියත්ථග්ගමනදිසායං බණ්ණන්තා විචරිංසු. “ඉදං පන ධනං ඉධෙව හොති, අහො අච්ඡරිය”න්ති පිතිසොමනස්සං පවත්තයිංසු.

අන්තොනිධිති රාජගෙනෙ මහාද්වාරස්ස අන්තොඋම්මාරා නිධිං නිහරාපෙසි. බහි නිධිති බහිඋම්මාරා නිධිං නිහරාපෙසි. න අන්තො න බහි නිධිති හෙට්ඨාඋම්මාරතො නිධිං නිහරාපෙසි. ආරොහනෙ නිධිති මඬගලහත්ථිං ආරොහනකාලෙ සුවණ්ණනිස්සෙණියා අත්ථරණට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. අපො ඔරොහනෙ නිධිති හත්ථික්ඛන්ධතො ඔරොහනට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. චතුසු මහාසාලෙසුති භූමියං කතඋපට්ඨානට්ඨානෙ සිරිසයනස්ස චත්තාරො මඤ්චපාදා සාලමයා, තෙසං හෙට්ඨා චතස්සො නිධිකුම්භියො නිහරාපෙසි. සමන්තායොජනෙ නිධිති යොජනං නාම රථයුගපමාණං, සිරිසයනස්ස සමන්තා රථයුගප්පමාණතො නිධිං නිහරාපෙසි. දන්තග්ගෙසු මහානිධිති මඬගලහත්ථිට්ඨානෙ තස්ස ද්විත්තං දන්තානං අභිමුඛට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. වාලග්ගෙසුති මඬගලහත්ථිට්ඨානෙ තස්ස වාලධිසම්මුඛට්ඨානතො නිධිං නිහරාපෙසි. කෙසුකෙති කෙසුකං වුව්චති උදකං, මඬගලපොක්ඛරණිතො උදකං නිහරාපෙත්වා නිධිං දස්සෙසි. රුක්ඛග්ගෙසු මහානිධිති උයානෙ මහාසාලරුක්ඛමුලෙ ධීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ පරිමණ්ඩලාය රුක්ඛච්ඡායාය අන්තො නිධිං නිහරාපෙසි. එවං සොළස මහානිධියො නිහරාපෙත්වා “අඤ්ඤං කිඤ්චි අත්ථි”ති පුච්ඡි. “නත්ථි දෙවා”ති වදිංසු. මහාජනො හට්ඨතුට්ඨො අහොසි.

අථ රාජා “ඉදං ධනං දානමුඛෙ විකිරිස්සාමි”ති නගරමජ්ඣෙ වෙච චතුසු නගරද්වාරෙසු වාති පඤ්චසු යානෙසු පඤ්ච දානසාලායො කාරාපෙත්වා මහාදානං පට්ඨපෙසි, කාලවම්පානගරතො අත්තනො මාතරඤ්ච බ්‍රාහ්මණඤ්ච පක්කොසාපෙත්වා මහන්තං සක්කාරං අකාසි. තස්ස තරුණරජ්ජෙයෙව සකලං විදෙනරට්ඨං “අරිට්ඨජනකරඤ්ඤො කීර පුත්තො මහාජනකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙති, සො කීර පණ්ඩිතො උපායකුසලො, පස්සිස්සාම න”ත්ති දස්සනත්ථාය සඬබුහිතං අහොසි. තතො තතො බහුං පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගමිංසු, නාගරාපි මහාජණං සජ්ජමිංසු. රාජනිවෙසනෙ අත්ථරණාදීති සන්ථරිත්වා ගන්ධදාමමාලාදාමාදීති ඔසාරෙත්වා විජ්ජකිණ්ණලාජාකුසුමවාසධුමගන්ධාකාරං කාරෙත්වා නානප්පකාරං පානභොජනං උපට්ඨාපෙසුං. රඤ්ඤො පණ්ණාකාරත්ථාය රජතසුවණ්ණභාජනාදීසු අනෙකප්පකාරාති බාදනීයභොජනීයමධුපාණිතඵලාදීති ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. එකතො අමච්චමණ්ඩලං නිසීදි, එකතො බ්‍රාහ්මණගණො, එකතො සෙට්ඨිආදයො නිසීදිංසු, එකතො උත්තමරූපධරා නාටකිත්ථියො නිසීදිංසු, බ්‍රාහ්මණාපි සොත්ථිකාරෙන මුඛමඬගලිකාති කට්ඨන්ති, නච්චගීතාදීසු කුසලා නච්චගීතාදීති පවත්තමිංසු, අනෙකසතාති තූරියාති පවජ්ජිංසු. තදා රාජනිවෙසනං යුගන්ධරවාතවෙගෙන පහටා සාගරකුච්ඡි විය එකනිත්තාදං අහොසි. ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානං කම්පති.

අථ මහාසත්තො සෙනච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා රාජාසනෙ නිසින්නොව සක්කසිරිසදිසං මහත්තං සිරිවිලාසං ඔලොකෙත්වා අත්තනො මහාසමුද්දෙ කතවායාමං අනුස්සරි. තස්ස “වීරියං නාම කත්තබ්බයුත්තකං, සවාහං මහාසමුද්දෙ වීරියං නාකරිස්සං, න ඉමං සම්පත්තිං අලහිස්ස”න්ති තං වායාමං අනුස්සරන්තස්ස පිති උප්පජ්ජි. සො පිතිවෙගෙන උදානං උදානෙන්තො ආහ –

133.

“ආසීසෙට්ඨෙ පුරිසො, න නිබ්බින්නදෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.

134.

“ආසීසෙට්ඨෙ පුරිසො, න නිබ්බින්නදෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.

135.

“වායමෙට්ඨෙ පුරිසො, න නිබ්බින්නදෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.

136.

“වායමෙට්ඨෙ පුරිසො, න නිබ්බින්නදෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.

137.

“දුක්ඛුපතීතොපි නරො සපඤ්ඤො, ආසං න ඡින්නදෙය්‍ය සුඛාගමාය;
බහු හි එස්සා අහිතා හිතා ව, අවිතක්කිතා මච්චුමුපබ්බජන්ති.

138.

“අවින්නිතම්පි හවති, වින්නිතම්පි විනස්සති;
න හි වින්නාමයා භොගා, ඉත්ථියා පුරිසස්ස වා”ති.

තත්ථ ආසීසෙට්ඨාති ආසාපෙදකම්මං අකත්වා අත්තනො කම්මං ආසං කරොට්ඨෙ. න නිබ්බින්නදෙය්‍යාති වීරියං කරොන්තො න නිබ්බින්නදෙය්‍ය න අලසෙය්‍ය. යථා ඉච්ඡින්නි යථා රාජභාවං ඉච්ඡිං, තට්ඨ රාජා ජාතොම්හි. උඛිහතන්ති නීහං. දුක්ඛුපතීතොති කායිකවෙතසිකදුක්ඛෙන පුට්ඨොපිති අත්ථො. අහිතා හිතා වාති දුක්ඛඑස්සා අහිතා, සුඛඑස්සා හිතා. අවිතක්කිතාති අවිතක්කිතාරො අවින්නිතාරො. ඉදං චුත්තං භොති – තෙසු එස්සෙසු අහිතඑස්සෙන පුට්ඨා සත්තා “හිතඑස්සොපි අත්ථිති වීරියං කරොන්තා තං පාපුණන්ති”ති අවින්නෙත්වා වීරියං න කරොන්ති, තෙ ඉමස්ස අත්ථස්ස අවිතක්කිතාරො හිතඑස්සං අලහිත්වා මච්චුමුපබ්බජන්ති මරණං පාපුණන්ති, තස්මා වීරියං කත්තබ්බමෙවාති.

අවින්තිතම්පිති ඉමෙසං සත්තානං අවින්තිතම්පි හොති, වින්තිතම්පි විනස්සති. මයාපි හි “අයුජ්ඣත්වාච රජ්ජං ලභිස්සාමි”ති ඉදං අවින්තිතං, “සුචණ්ණභූමිතො ධනං ආහරිත්වා යුජ්ඣත්වා පිතු සත්තකං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති පන වින්තිතං, ඉදානි මෙ වින්තිතං නට්ඨං, අවින්තිතං ජාතං. න හි වින්තාමයා භොගාති ඉමෙසං සත්තානඤ්චි භොගා වින්තාය අනිජ්ජප්පනතො වින්තාමයා නාම න භොන්ති, තස්මා විරියමෙව කත්තබ්බං. විරියවතො හි අවින්තිතම්පි හොතිති.

සො තතො පට්ඨාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි, පච්චෙකඛුද්ධෙ ච උපට්ඨාසි. අපරභාගෙ සිවලිදෙවී ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායි, “දීඝාචුක්ඛමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තස්ස වයප්පත්තස්ස රාජා උපරජ්ජං දත්වා සත්තවස්සසහස්සානි රජ්ජං කාරෙසි. සො එකදිවසං උය්‍යානපාලෙන ඵලාඵලෙසු චෙව නානාපුජ්ජෙසු ච ආහතෙසු තානි දිස්වා තුට්ඨො හුත්වා තස්ස සම්මානං කාරෙත්වා “සම්ම උය්‍යානපාල, අහං උය්‍යානං පස්සිස්සාමි, ත්වං අලඬකරොහි න”න්ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා කත්වා රඤ්ඤො පට්චෙදෙසි. සො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහත්තෙන පරිවාරෙන නගරා නික්ඛමිත්වා උය්‍යානද්වාරං පාපුණි. තත්‍ර ච ද්වෙ අම්බා අත්ථි නිලොභාසා. එකො අඵලො, එකො ඵලධරො. සො පන අතිමධුරො, රඤ්ඤො අග්ගඵලස්ස අපරිභුත්තත්තා තතො කොචි ඵලං ගහෙතුං න උස්සහති. රාජා හත්ථික්ඛන්ධවරගතොව තතො එකං ඵලං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජි, තස්ස තං ජිව්හග්ගෙ යපිතමත්තමෙව දිබ්බොජං විය උපට්ඨාසි. සො “නිවත්තනකාලෙ බහු බාදිස්සාමි”ති වින්තෙසි. “රඤ්ඤො අග්ගඵලං පරිභුත්ත”න්ති ඤත්වා උපරාජානං ආදිං කත්වා අන්තමසො හත්ථිමෙණ්ඩඅස්සමෙණ්ඩාදයොපි ඵලං ගහෙත්වා පරිභුඤ්ජිංසු. අඤ්ඤෙ ඵලං අලහන්නා දණ්ඩෙහි සාබං හින්දිත්වා නිපණ්ණමකංසු. රුක්ඛො ඔහග්ගවිහග්ගො අට්ඨාසි, ඉතරො පන මණිපබ්බතො විය විලාසමානො යීතො.

රාජා උය්‍යානා නික්ඛන්තො තං දිස්වා “ඉදං කි”න්ති අමච්චෙ පුච්ඡති. “දෙවෙන අග්ගඵලං පරිභුත්තත්ති මහාජනෙන විලුම්පිතො දෙවා”ති ආහංසු. “කිං නු බො හණෙ, ඉමස්ස පන නෙව පත්තං, න වණ්ණො බිණ්ණො”ති? “නිජ්ඵලතාය න බිණ්ණො, දෙවා”ති. තං සුත්වා රාජා සංවෙගං පටිලභිත්වා “අයං රුක්ඛො නිජ්ඵලතාය නිලොභාසො යීතො, අයං පන සඵලතාය ඔහග්ගවිහග්ගො යීතො. ඉදම්පි රජ්ජං සඵලරුක්ඛසදිසං, පබ්බජ්ජා පන නිජ්ඵලරුක්ඛසදිසා. සකිඤ්චනස්සෙව හයං, නාකිඤ්චනස්ස. තස්මා අහං ඵලරුක්ඛො විය අහුත්වා නිජ්ඵලරුක්ඛසදිසො හවිස්සාමි, ඉමං සම්පත්තිං චජිත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජ්ජිස්සාමි”ති දළ්භං සමාදානං කත්වා මනං අධිට්ඨතිත්වා නගරං පවිසිත්වා පාසාදද්වාරෙ යීතොව සෙනාපතිං පක්කොසාපෙත්වා “මහාසෙනාපති, අජ්ජ මෙ පට්ඨාය හත්තභාරකඤ්චෙව

මුබොදකදන්තකට්ඨදායකඤ්ච එකං උපට්ඨාකං යපෙත්වා අඤ්ඤෙ මං දට්ඨුං මා ලහන්තු, පොරාණකවිනිච්ඡයාමච්චෙ ගහෙත්වා රජ්ජං අනුසාසථ, අහං ඉතො පට්ඨාය උපරිපාසාදනලෙ සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති වත්වා පාසාදමාරුය්හ එකකොච සමණධම්මං අකාසි. එවං ගතෙ කාලෙ මහාජනො රාජඨගණෙ සන්නිපතිත්වා මහාසත්තං අදිස්වා “න නො රාජා පොරාණකො විය හොති”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ –

139.

“අපොරාණං වත හො රාජා, සබ්බභූමිමො දිසම්පති;
නජ්ජ නච්චෙ නිසාමෙති, න ගීතෙ කුරුතෙ මනො.

140.

“න මීගෙ නපි උය්‍යානෙ, නපි හංසෙ උදික්ඛති;
මුගොච තුණ්හිමාසීනො, න අත්ථමනුසාසති”ති.

තත්ථ මීගෙති සබ්බසඨගාහිකවචනං, පුබ්බෙ හත්ථී යුජ්ඣාපෙති, මෙණ්ඨෙ යුජ්ඣාපෙති, අජ්ජ තෙපි න ඔලොකෙතීති අත්ථො. උය්‍යානෙති උය්‍යානකීළමිපි නානුභොති. හංසෙති පඤ්චපද්‍රුමසඤ්ජන්නාසු උය්‍යානපොක්ඛරණීසු හංසගණං න ඔලොකෙති. මුගොචාති හත්තභාරකඤ්ච උපට්ඨාකඤ්ච පුච්ඡංසු “හො රාජා, තුම්හෙහි සද්ධිං කිඤ්චි අත්ථං මන්තෙති”ති. තෙ “න මන්තෙති”ති වදිංසු. තස්මා එවමාහංසු.

රාජා කාමෙසු අනල්ලියන්තෙන විවෙකනින්තෙන චිත්තෙන අත්තනො කුලුපකපච්චෙකබුද්ධෙ අනුස්සරිත්වා “කො නු බො මෙ තෙසං සීලාදිගුණයුත්තානං අකිඤ්චනානං වසනට්ඨානං ආචික්ඛිස්සති”ති තීහි ගාථාහි උදානං උදානෙසි –

141.

“සුබකාමා රහොසීලා, වධබන්ධා උපාරතා;
කස්ස නු අජ්ජ ආරාමෙ, දහරා වුද්ධා ච අච්ඡරෙ.

142.

“අතික්කන්තවනථා ධීරා, නමො තෙසං මහෙසීනං;
යෙ උස්සුකම්හි ලොකම්හි, විහරන්ති මනුස්සුකා.

143.

“තෙ ඡෙත්වා මච්චුනො ජාලං, තතං මායාවිනො දල්හං;
ඡින්නාලයත්තා ගච්ඡන්ති, කො තෙසං ගතිමාපයෙ”ති.

තත්ථ සුඛකාමාති නිබ්බානසුඛකාමා. රහොසීලාති පටිච්ඡන්තසීලා න අත්තනො ගුණජපකාසනා. දහරා වුඬ්ඨා චාති දහරා චෙව මහල්ලකා ච. අච්ඡරෙති වසන්ති.

තස්සෙවං තෙසං ගුණෙ අනුස්සරන්තස්ස මහති පීති උප්පජ්ජි. අථ මහාසත්තො පල්ලඬ්ඨකතො උට්ඨාය උත්තරසීහපඤ්ජරං විවරිත්වා උත්තරදිසාහිමුඛො සිරසි අඤ්ජලිං පතිට්ඨාපෙත්වා “එවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා පච්චෙකබුද්ධා”ති නමස්සමානො “අතික්කන්තවනථා”තිආදිමාහ. තත්ථ අතික්කන්තවනථාති පහීනතණ්භා. මහෙසිනන්ති මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධාදයො ගුණෙ එසිත්වා සීතානං. උස්සුකම්භීති රාගාදීහි උස්සුක්කං ආපන්නෙ ලොකස්මිං. මච්චුනො ජාලන්ති කිලෙසමාරොන පසාරිතං තණ්භාජාලං. තතං මායාවිනොති අතිමායාවිනො. කො තෙසං ගතිමාපයෙති කො මං තෙසං පච්චෙකබුද්ධානං නිවාසට්ඨානං පාපෙයා, ගහෙත්වා ගච්ඡෙයායාති අත්ථො.

තස්ස පාසාදෙයෙව සමණධම්මං කරොන්තස්ස චත්තාරො මාසා අතීතා. අථස්ස අතිවිය පබ්බජ්ජාය චිත්තං නම්, අගාරං ලොකන්තරිකනිරයො විය බායි, තයො හවා ආදිත්තා විය උපට්ඨන්ති. සො පබ්බජ්ජාහිමුඛෙන චිත්තෙන “කදා නු ඛො ඉමං සක්කහවනං විය අලඬ්ඨකතජ්ජපටියත්තං මිටීලං පහාය හිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජිතවෙසගහණකාලො මය්හං හවිස්සති”ති චිත්තෙත්වා මිටීලවණ්ණනං නාම ආරභි —

144.

“කදාහං මිටීලං ජීතං, විහත්තං භාගසො මිතං;
පහාය පබ්බජ්ජස්සාමි, තං කුදාස්සු හවිස්සති.

145.

“කදාහං මිටීලං ජීතං, විසාලං සබ්බතොපහං;
පහාය පබ්බජ්ජස්සාමි, තං කුදාස්සු හවිස්සති.

146.

“කදාහං මිටීලං ජීතං, බහුපාකාරතොරණං;
පහාය පබ්බජ්ජස්සාමි, තං කුදාස්සු හවිස්සති.

147.

“කදාහං මිටීලං ජීතං, දළ්භමට්ඨාලකොට්ඨකං;
පහාය පබ්බජ්ජස්සාමි, තං කුදාස්සු හවිස්සති.

148.

“කදාහං මිටීලං ජීතං, සුවිහත්තං මහාපථං;
පහාය පබ්බජ්ජස්සාමි, තං කුදාස්සු හවිස්සති.

149.

“කදාහං මිටිලං ජීතං, සුවිහත්තන්තරාපණං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

150.

“කදාහං මිටිලං ජීතං, ගවාස්සරථපිළිතං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

151.

“කදාහං මිටිලං ජීතං, ආරාමවනමාලිනිං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

152.

“කදාහං මිටිලං ජීතං, උය්‍යානවනමාලිනිං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

153.

“කදාහං මිටිලං ජීතං, පාසාදවනමාලිනිං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

154.

“කදාහං මිටිලං ජීතං, තිපුරං රාජබන්ධුනිං;
මාපිතං සොමනස්සෙන, වෙදෙහෙන යසස්සිනා;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

155.

“කදාහං වෙදෙහෙ ජීතෙ, නිවිතෙ ධම්මරක්ඛිතෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

156.

“කදාහං වෙදෙහෙ ජීතෙ, අපෙය්‍යෙ ධම්මරක්ඛිතෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

157.

“කදාහං අන්තෙපුරං රම්මං, විහත්තං භාගසො මිතං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

158.

“කදාහං අන්තෙපුරං රම්මං, සුධාමත්තිකලෙපනං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

159.

“කදාහං අන්තෙපුරං රම්මං, සුචිගන්ධං මනොරමං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

160.

“කදාහං කුටාගාරෙ ව, විහත්තෙ භාගසො මිතෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

161.

“කදාහං කුටාගාරෙ ව, සුධාමත්තිකලෙපනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

162.

“කදාහං කුටාගාරෙ ව, සුචිගන්ධෙ මනොරමෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

163.

“කදාහං කුටාගාරෙ ව, ලිත්තෙ චන්දනඵොසිතෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

164.

“කදාහං සොණ්ණපල්ලඬිකෙ, ගොනකෙ චිත්තසන්ථතෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

165.

“කදාහං මණිපල්ලඬිකෙ, ගොනකෙ චිත්තසන්ථතෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

166.

“කදාහං කප්පාසකොසෙය්‍යං, බොමකොටුම්බරානි ව;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

167.

“කදාහං පොක්ඛරණි රම්මා, චක්කවාකපකුජිතා;
මන්දාලකෙහි සඤ්ජන්තා, පදුමුප්පලකෙහි ව;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

168.

“කදාහං හත්ථිගුම්බෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභුසිතෙ;
සුචිණ්ණකච්ඡෙ මාතඬිගෙ, හෙමකප්පනවාසසෙ.

169.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙහි, තොමරඬිකුසපාණිහි;

පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

170.

“කදාහං අස්සගුම්බෙ ච, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ;
ආජානියෙව ජාතියා, සිත්ඨෙව සිඝ්ඛාහතෙ.

171.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, ඉල්ලියාවාපධාරිනි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

172.

“කදාහං රථසෙනියො, සන්නද්ධෙ උස්සිතද්ධපේ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

173.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිනි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

174.

“කදාහං සොවණ්ණරථෙ, සන්නද්ධෙ උස්සිතද්ධපේ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

175.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිනි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

176.

“කදාහං සජ්ඣුරථෙ ච, සන්නද්ධෙ උස්සිතද්ධපේ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

177.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිනි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

178.

“කදාහං අස්සරථෙ ච, සන්නද්ධෙ උස්සිතද්ධපේ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

179.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිනි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

180.

“කදාහං ඔට්ඨරථෙ ව, සන්තද්ධෙ උස්සිතද්ධපෙ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

181.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

182.

“කදාහං ගොණුරථෙ ව, සන්තද්ධෙ උස්සිතද්ධපෙ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

183.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

184.

“කදාහං අජරථෙ ව, සන්තද්ධෙ උස්සිතද්ධපෙ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

185.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

186.

“කදාහං මෙණ්ඩරථෙ ව, සන්තද්ධෙ උස්සිතද්ධපෙ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

187.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

188.

“කදාහං මීගරථෙ ව, සන්තද්ධෙ උස්සිතද්ධපෙ;
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යග්ගෙ, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ.

189.

“ආරුළුහෙ ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

190.

“කදාහං හත්ථාරොහෙ ව, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූසිතෙ;

නීලවම්මධරෙ සුරෙ, නොමරඬිකුසපාණිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

191.

“කදාහං අස්සාරොගෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභූසිනෙ;
නීලවම්මධරෙ සුරෙ, ඉල්ලියාවාපධාරිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

192.

“කදාහං රථාරොගෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභූසිනෙ;
නීලවම්මධරෙ සුරෙ, වාපහත්ථෙ කලාපිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

193.

“කදාහං ධනුග්ගගෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභූසිනෙ;
නීලවම්මධරෙ සුරෙ, වාපහත්ථෙ කලාපිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

194.

“කදාහං රාජපුත්තෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභූසිනෙ;
චිත්තවම්මධරෙ සුරෙ, කඤ්චනාවෙළධාරිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

195.

“කදාහං අරියගණෙ ව, චතවත්තෙ අලඬිකනෙ;
භරිවන්දනලිත්තඬිගෙ, කාසිකුත්තමධාරිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

196.

“කදාහං අමච්චගණෙ ව, සබ්බාලඬිකාරභූසිනෙ;
පිතවම්මධරෙ සුරෙ, පුරතො ගච්ඡමාලිනෙ;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

197.

“කදාහං සත්තසතා භරියා, සබ්බාලඬිකාරභූසිතා;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

198.

“කදාහං සත්තසතා භරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

199.

“කදාහං සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියහාණිනී;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

200.

“කදාහං සතපලං කංසං, සොවණ්ණං සතරාජිකං;
පහාය පබ්බජිස්සාමි, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

201.

“කදාස්සු මං හත්ථිගුම්ඛා, සබ්බාලඬ්ඛාරභූසිතා;
සුවණ්ණකච්ඡා මාතඬ්ඛා, හෙමකප්පනවාසසා.

202.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, තොමරඬ්ඛකුසපාණිනී;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

203.

“කදාස්සු මං අස්සගුම්ඛා, සබ්බාලඬ්ඛාරභූසිතා;
ආජානියාව ජාතියා, සින්ධවා සීසවාහනා.

204.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, ඉල්ලියාවාපධාරිනී;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

205.

“කදාස්සු මං රථසෙනී, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්ග්‍යා, සබ්බාලඬ්ඛාරභූසිතා.

206.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිනී;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

207.

“කදාස්සු මං සොණ්ණරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්ග්‍යා, සබ්බාලඬ්ඛාරභූසිතා.

208.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිනී;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

209.

“කදාස්සු මං සජ්ඣුරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;

දීපා අපොඨි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

210.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

211.

“කුදාස්සු මං අස්සරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොඨි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

212.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

213.

“කුදාස්සු මං ඔට්ඨරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොඨි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

214.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

215.

“කුදාස්සු මං ගොණරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොඨි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

216.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

217.

“කුදාස්සු මං අජරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොඨි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

218.

“ආරුළුහා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

219.

“කුදාස්සු මං මෙණ්ඩරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අපොඨි වෙය්‍යග්ඝා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

220.

“ආරුළුහා ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

221.

“කදාස්සු මං මිගරථා, සන්තද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්ග්‍යා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා.

222.

“ආරුළුහා ගාමණියෙනි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

223.

“කදාස්සු මං හත්ථාරොහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
නීලවම්මධරා සූරා, තොමරඤ්ඤාසපාණිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

224.

“කදාස්සු මං අස්සාරොහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
නීලවම්මධරා සූරා, ඉල්ලියාවාපධාරිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

225.

“කදාස්සු මං රථාරොහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
නීලවම්මධරා සූරා, වාපහත්ථා කලාපිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

226.

“කදාස්සු මං ධනුග්ගහා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
නීලවම්මධරා සූරා, වාපහත්ථා කලාපිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

227.

“කදාස්සු මං රාජපුත්තා, සබ්බාලඤ්ඤාකාරභූමිනා;
චිත්‍රවම්මධරා සූරා, කඤ්චනාවෙළධාරිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

228.

“කදාස්සු මං අරියගණා, වතවන්තා අලඬකතා;
හරිවන්දනලිත්තඬගා, කාසිකුත්තමධාරිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කුදාස්සු භවිස්සති.

229.

“කදාස්සු මං අමච්චගණා, සබ්බාලඬකාරභූසිතා;
පිතවම්මධරා සුරා, පුරතො ගච්ඡමාලිනො;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කදාස්සු භවිස්සති.

230.

“කදාස්සු මං සත්තසතා හරියා, සබ්බාලඬකාරභූසිතා;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කදාස්සු භවිස්සති.

231.

“කදාස්සු මං සත්තසතා හරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කදාස්සු භවිස්සති.

232.

“කදාස්සු මං සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
යන්තං මං නානුයිස්සන්ති, තං කදාස්සු භවිස්සති.

233.

“කදාහං පත්තං ගහෙත්වාන, මුණ්ඩො සඬ්ඝාට්ඨපාරුතො;
පිණ්ඩිකාය වරිස්සාමි, තං කදාස්සු භවිස්සති.

234.

“කදාහං පංසුකුලානං, උජ්ඣිකානං මහාපථෙ;
සඬ්ඝාට්ඨං ධාරයිස්සාමි, තං කදාස්සු භවිස්සති.

235.

“කදාහං සත්තාහසම්මෙසෙ, ඔව්චියො අල්ලච්චරො;
පිණ්ඩිකාය වරිස්සාමි, තං කදාස්සු භවිස්සති.

236.

“කදාහං සබ්බත්ථ ගන්ත්වා, රුක්ඛා රුක්ඛං වනා වනං;
අනපෙක්ඛො ගම්ස්සාමි, තං කදාස්සු භවිස්සති.

237.

“කදාහං ගිරිදුග්ගෙසු, පහිනභයභෙරවො;
අදුනියො ගම්ස්සාමි, තං කදාස්සු භවිස්සති.

238.

“කදාහං වීණංව රුජ්ජකො, සත්තතන්තිං මනොරමං;
චිත්තං උජුං කරිස්සාමි, තං කදාස්සු භවිස්සති.

239.

“කදාහං රථකාරොව, පරිකන්තං උපාහනං;
කාමසඤ්ඤොජනෙ ඡෙවිජං, යෙ දිබ්බෙ යෙ ව මානුසෙ” ති.

තත්ථ කදාහි කාලපරිචිතක්කො. ජීතන්ති චත්ථාලඤ්ඤාදීහි සුපුජ්ජිතං. විහත්තං භාගසො මිතන්ති ඡෙකෙහි නගරමාපකෙහි රාජනිවෙසනාදීනං වසෙන විහත්තං ද්වාරවිජිතං වසෙන කොට්ඨාසතො මිතං. තං කුදාස්සු භවිස්සතීති තං එවරුපං නගරං පහාය පබ්බජනං කුදා නාම මෙ භවිස්සති. සබ්බතොපහන්ති සමන්තතො අලඤ්ඤාකාරොභාසෙන යුත්තං. බහුපාකාරතොරණන්ති බහලෙන පුටුලෙන පාකාරෙන වෙච ද්වාරතොරණෙහි ව සමන්තාගතං. දළ්භමට්ඨාලකොට්ඨකන්ති දළ්භෙහි අට්ඨාලකෙහි ද්වාරකොට්ඨකෙහි ව සමන්තාගතං. පිළිතන්ති සමාකිණ්ණං. තිපුරන්ති තීහි පුරෙහි සමන්තාගතං, තිපාකාරන්ති අත්ථො. අථ වා තිපුරන්ති තික්ඛත්තුං පුණ්ණං. රාජබන්ධුනීන්ති රාජඤ්ඤතකෙහෙව පුණ්ණං. සොමනස්සෙනාති එවංනාමකෙන විදෙහරාජෙන.

නිවිතෙති ධනධඤ්ඤනිවයාදිනා සම්පන්නො. අජෙයොති පච්චාමිත්තෙහි අජෙතබ්බො. චන්දනථොසිතෙති ලොහිතචන්දනෙන පරිජ්ථොසිතො. කොටුම්බරානීති කොටුම්බරරට්ඨෙ උට්ඨිතචත්ථානී. හත්ථිගුම්බෙති හත්ථිසථායො. හෙමකප්පනවාසසෙති හෙමමයෙන සිසාලඤ්ඤාකාරසඤ්ඤාතෙන කප්පනෙන ව හෙමජාලෙන ව සමන්තාගතො. ගාමණීයෙහිති හත්ථාවරියෙහි. ආජානීයෙව ජාතියාති ජාතියා කාරණාකාරණජානනාය ආජානීයෙව, තාදිසානං අස්සානං ගුම්බො. ගාමණීයෙහිති අස්සාවරියෙහි. ඉල්ලියාවාපධාරිහිති ඉල්ලියඤ්ඤ වාපඤ්ඤ ධාරෙත්තෙහි. රථසෙනියොති රථසථායො. සන්නන්ධෙති සුට්ඨු නද්ධෙ. දීපෙ අථොපි වෙයාග්ගෙහි දීපිඛ්‍යාග්ගවම්මපරික්ඛිත්තො. ගාමණීයෙහිති රථාවරියෙහි. සජ්ඣුරථෙති රජතරථො. අජරථමෙණ්ඩරථමිගරථො සොහනත්ථාය යොජෙත්ති.

අරියගණෙති බ්‍රාහ්මණගණො. තෙ කිර තදා අරියාවාරා අහෙසුං, තෙන තෙ එවමාහ. හරිචන්දනලිත්තඤ්ඤාති කඤ්ඤනවණ්ණෙන චන්දනෙන ලිත්තසරිරො. සත්තසතා හරියාති පියහරියායෙව සන්ධායාහ. සුසඤ්ඤාති සුට්ඨු සඤ්ඤිතා. අස්සවාති සාමිකස්ස වචනකාරිකා. සතපලන්ති පලසතෙන සුවණ්ණෙන කාරිතං. කංසන්ති පාතිං. සතරාජිකන්ති පිට්ඨිපස්සෙ රාජිසතෙන සමන්තාගතං. යන්තං මන්ති අනිත්ථිගන්ධවනසණ්ඨෙ එකමෙව ගච්ඡන්තං මං කදා නු තෙ නානුයිස්සන්ති. සත්තාහසම්මෙසෙති සත්තාහං සමුට්ඨිතො මහාමෙසෙ, සත්තාහවද්දලිකෙති අත්ථො. ඔවට්ඨොති ඔනතසීසො. සබ්බත්ථාති සබ්බදිසං. රුජ්ජකොති විණාවාදකො. කාමසංයොජනෙති කාමසංයොජනං. දිබ්බෙති දිබ්බං. මානුසෙති මානුසං.

සො කිර දසවස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බන්තො සත්තවස්සසහස්සානි රජ්ජං කාරෙත්වා නිවස්සසහස්සාවසිට්ඨො ආයුම්භි පබ්බජිතො. පබ්බජන්තො පනෙස උය්‍යානද්වාරෙ අම්බරුක්ඛස්ස දිට්ඨිකාලතො පට්ඨාය චත්තාරො මාසෙ අගාරෙ වසිත්වා “ඉමම්භා රාජවෙසා පබ්බජිතවෙසො වරතරො, පබ්බජිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා උපට්ඨාකං රහස්සෙන ආණාපෙසි “තාත, කඤ්චි අජානාපෙත්වා අන්තරාපණතො කාසායචත්ථානි වෙව මත්තිකාපත්තඤ්ච කිණිත්වා ආහරා”ති. සො තථා අකාසි. රාජා කප්පකං පක්කොසාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරාපෙත්වා කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා කප්පකං උය්‍යාපෙත්වා එකං කාසාවං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා එකං අංසෙ කත්වා මත්තිකාපත්තමිපි ථවිකාය ඔසාරෙත්වා අංසෙ ලග්ගෙසි. තතො කත්තරදණ්ඩං ගහෙන්වා මහාතලෙ කතිපයෙ වාරෙ පච්චෙකබුද්ධලීලාය අපරාපරං වඩිකමි. සො තං දිවසං තත්ථෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ සුරියුග්ගමනවෙලාය පාසාදා ඔතරිතුං ආරභි.

තදා සිවලිදෙවී තා සත්තසතා වල්ලභිත්ථියො පක්කොසාපෙත්වා “චිරං දිට්ඨො නො රාජා, චත්තාරො මාසා අතීතා, අජ්ජ නං පස්සිස්සාම, සබ්බාලඬ්ඛකාරෙහි අලඬ්ඛරිත්වා යථාබලං ඉත්ථිකුත්තභාසවිලාසෙ දස්සෙත්වා කිලෙසබන්ධනෙන බන්ධිතුං වායමෙය්‍යාථා”ති චත්වා අලඬ්ඛතප්පටියත්තාහි තාහි සද්ධිං. “රාජානං පස්සිස්සාමා”ති පාසාදං අභිරුහන්තී තං ඔතරන්තං දිස්වාපි න සඤ්ජානි. “රඤ්ඤො ඔවාදං දාතුං ආගතො පච්චෙකබුද්ධො භවිස්සතී”ති සඤ්ඤාය චන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. මහාසත්තොපි පාසාදා ඔතරි. ඉතරාපි පාසාදං අභිරුහිත්වා සිරිසයනපිට්ඨො භමරවණ්ණකෙසෙ ව පසාධනභණ්ඩඤ්ච දිස්වා “න සො පච්චෙකබුද්ධො, අම්භාකං පියසාමිකො භවිස්සතී, එථ නං යාවිත්වා නිචත්තාපෙස්සාමි”ති මහාතලා ඔතරිත්වා රාජඬ්ගණං සම්පාපුණි. පාපුණිත්වා ව පන සබ්බාහි තාහි සද්ධිං. කෙසෙ මොචෙත්වා පිට්ඨියං විකිරිත්වා උභොහි භත්ථෙහි උරං සංසුම්භිත්වා “කස්මා එවරූපං කම්මං කරොථ, මහාරාජා”ති අතිකරුණං පරිදෙවමානා රාජානං අනුබන්ධි, සකලනගරං සඩ්බුහිතං අහොසි. තෙපි “රාජා කිර නො පබ්බජිතො, කුතො පන එවරූපං ධම්මිකරාජානං ලභිස්සාමා”ති රොදමානා රාජානං අනුබන්ධිංසු. තත්‍ර තාසං ඉත්ථිනං පරිදෙවනඤ්චෙව පරිදෙවන්තියොපි තා පහාය රඤ්ඤො ගමනඤ්ච ආවිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

240.

“තා ව සත්තසතා හරියා, සබ්බාලඬ්ඛකාරභූසිතා;
බාහා පග්ගය්හ පක්කන්දුං, කස්මා නො විජහිස්සසි.

241.

“තා ව සත්තසතා හරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
බාහා පග්ගය්හ පක්කන්දුං, කස්මා නො විජහිස්සසි.

242.

“තා ච සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියහාණිනී;
බාහා පග්ගස්ස පක්කන්ද්දං, කස්මා නො විජහිස්සසි.

243.

“තා ච සත්තසතා හරියා, සබ්බාලඛකාරභූසිතා;
හිත්වා සම්පද්දවී රාජා, පබ්බජ්ජාය පුරක්ඛතො.

244.

“තා ච සත්තසතා හරියා, සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
හිත්වා සම්පද්දවී රාජා, පබ්බජ්ජාය පුරක්ඛතො.

245.

“තා ච සත්තසතා හරියා, අස්සවා පියහාණිනී;
හිත්වා සම්පද්දවී රාජා, පබ්බජ්ජාය පුරක්ඛතො.

246.

“හිත්වා සතපලං කංසං, සොවණ්ණං සතරාජිකං;
අග්ගහී මත්තිකං පත්තං, තං දුතියාහිසෙවන”න්ති.

තත්ථ බාහා පග්ගස්සාති බාහා උක්ඛිපිත්වා. සම්පද්දවීති හික්ඛවෙ, සො මහාජනකො රාජා, තා ච සත්තසතා හරියා “කිං නො, දෙව, පහාය ගච්ඡසි, කො අම්භාකං දොසො”ති විලපන්තියොව ඡඩ්ඛෙත්වා සම්පද්දවී ගතො, “පබ්බජ්ජාය යාහී”ති වොදියමානො විය පුරක්ඛතො හුත්වා ගතොති අත්ථො. තං දුතියාහිසෙවනන්ති හික්ඛවෙ, තං මත්තිකාපත්තග්ගහණං දුතියාහිසෙවනං කත්වා සො රාජා නික්ඛන්තොති.

සීවලිදෙවීපි පරිදෙවමානා රාජානං නිවත්තෙත්තුං අසක්කොන්ති “අත්ථෙට්ඨො උපායො”ති විත්තෙත්වා මහාසෙනගුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, රඤ්ඤො පුරතො ගමනදිසාහාගෙ ජිණ්ණසරජිණ්ණසාලාදීසු අග්ගිං දෙහි, තිණපණ්ණානි සංහරිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ ධූමං කාරෙහී”ති ආණාපෙසි. සො තථා කාරෙසි. සා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පාදෙසු පතිත්වා මිටීලාය ආදිත්තභාවං ආරොවෙත්ති ගාථාද්වයමාහ –

247.

“හෙස්මා අග්ගිසමා ජාලා, කොසා ඩය්හන්ති භාගසො;
රජතං ජාතරූපඤ්ච, මුත්තා වෙළරියා බහු.

248.

“මණයො සඬ්ඛමුත්තා ච, වත්ථිකං හරිවන්දනං;
අජිනං දන්තහණ්ඩඤ්ච, ලොහං කාලායසං බහු;

එහි රාජ නිවත්තස්සු, මා තෙතං විනයා ධන''න්ති.

තත්ථ හෙස්මාති භයානකා. අග්ගිසමා ජාලාති තෙසං තෙසං මනුස්සානං ගෙහානි අග්ගි ගණ්හි, සො එස මහාජාලොති අත්ථො. කොසාති සුවණ්ණරජතකොට්ඨාගාරාදීනි. භාගසොති කොට්ඨාසතො සුවිහත්තාපි නො එතෙ අග්ගිනා ඩය්හන්ති, දෙවාති. ලොහන්ති තම්බලොහාදිකං. මා තෙතං විනයා ධනන්ති මා තෙ එතං ධනං විනයස්සතු, එහි නං නිබ්බාපෙති, පච්ඡා ගමිස්සසි, “මහාජනකො නගරං ඩය්හමානං අනොලොකෙත්වාච නික්ඛන්තො”ති තුම්භාකං ගරභා භවිස්සති, තාය තෙ ලජ්ජාපි විජ්ජට්ඨාසාරොපි භවිස්සති, එහි අමච්චෙ ආණාපෙත්වා අග්ගිං නිබ්බාපෙහි, දෙවාති.

අථ මහාසත්තො “දෙවි, කිං කට්ඨෙසි, යෙසං කිඤ්චනං අත්ථි, තෙසං තං ඩය්හති, මයං පන අකිඤ්චනා”ති දීපෙන්තො ගාථමාහ —

249.

“සුසුඛං වත ජීවාම, යෙසං නො නත්ථි කිඤ්චනං;
මිට්ඨො ඩය්හමානාය, න මෙ කිඤ්චි අඩය්හථා”ති.

තත්ථ කිඤ්චනන්ති යෙසං අම්භාකං පලිබුද්ධකිලෙසසඬ්ඛාතං කිඤ්චනං නත්ථි, තෙ මයං තෙන අකිඤ්චනභාවෙන සුසුඛං වත ජීවාම. තෙනෙව කාරණෙන මිට්ඨොය ඩය්හමානාය න මෙ කිඤ්චි අඩය්හථ, අජ්ජමත්තකම්පි අත්තනො භණ්ඩකං ඩය්හමානං න පස්සාමිති වදති.

එවඤ්ච පන වත්ථා මහාසත්තො උත්තරද්වාරෙන නික්ඛමි. තාපිස්ස සත්තසතා හරියා නික්ඛමිංසු. පුන සිවලිදෙවි එකං උපායං වින්තෙත්වා “ගාමසාතරට්ඨවිලුම්පනාකාරං විය දස්සෙථා”ති අමච්චෙ ආණාපෙසි. තංඛණංයෙව ආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ තතො තතො ආධාවන්තෙ පරිධාවන්තෙ විලුම්පන්තෙ විය සරීරෙ ලාබාරසං සිඤ්චිත්වා ලද්ධජ්ජහාරෙ විය එලකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා වුය්හන්තෙ මතෙ විය ච රඤ්ඤො දස්සෙසුං. මහාජනො උපක්කොසි “මහාරාජ, තුම්හෙසු ධරන්තෙසුයෙව රට්ඨං විලුම්පන්ති, මහාජනං සාතෙන්නි”ති. අථ දෙවිපි රාජානං වන්දිත්වා නිවත්තනත්ථාය ගාථමාහ —

250.

“අට්ඨියො සමුජ්ජන්තා, රට්ඨං විද්ධංසයන්ති තං;
එහි රාජ නිවත්තස්සු, මා රට්ඨං විනයා ඉද්”න්ති.

තත්ථ අට්ඨියොති මහාරාජ, තුම්හෙසු ධරන්තෙසුයෙව අට්ඨිවොරා සමුජ්ජන්තා සමුට්ඨිතා, තං තයා ධම්මරක්ඛිතං තව රට්ඨං විද්ධංසෙන්නි.

තං සුත්වා රාජා “මයි ධරත්තෙයෙව වොරා උට්ඨාය රට්ඨං විද්ධංසෙන්නා නාම නත්ථි, සිවලිදෙවියා කිරියා එසා හවිස්සති”ති වින්තෙත්වා තං අප්පට්භානං කරොන්නො ආහ -

251.

“සුසුඛං වත ජීවාම, යෙසං නො නත්ථි කිඤ්චනං;
රට්ඨෙවි විලුම්පමානම්හි, න මෙ කිඤ්චි අහිරථ.

252.

“සුසුඛං වත ජීවාම, යෙසං නො නත්ථි කිඤ්චනං;
පීතිහක්ඛා හවිස්සාම, දෙවා ආහස්සරා යථා”ති.

තත්ථ විලුම්පමානම්හිති විලුප්පමානෙ. ආහස්සරා යථාති යථා තෙ බ්‍රහ්මානො පීතිහක්ඛා හුත්වා සමාපත්තිසුබ්‍රෙත විනිනාමෙත්ති, තථා විනිනාමෙස්සාමාති.

එවං චුත්තෙපි මහාජනො රාජානං අනුබන්ධියෙව. අථස්ස එතදහොසි “අයං මහාජනො නිවත්තිතුං න ඉච්ඡති, නිවත්තෙස්සාමි න”න්ති. සො අධිසගාචුතමත්තං ගතකාලෙ නිවත්තිත්වා මහාමග්ගෙ ධීතොව අමච්චෙ “කස්සිදං රජ්ජ”න්ති පුච්ඡිත්වා “තුම්හාකං, දෙවා”ති චුත්තෙ “තෙන හි ඉමං ලෙඛං අන්තරං කරොන්තස්ස රාජදණ්ඩං කරොථා”ති කත්තරදණ්ඩෙන තිරියං ලෙඛං ආකඩ්ඪි. තෙන තෙජවතා රඤ්ඤා කතං ලෙඛං කොචි අන්තරං කාතුං නාසක්ඛි. මහාජනො ලෙඛං උස්සිසකෙ කත්වා බාළ්භපරිදෙවං පරිදෙවි. දෙවීපි තං ලෙඛං අන්තරං කාතුං අසක්කොන්ති රාජානං පිට්ඨිං දත්වා ගච්ඡන්තං දිස්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති උරං පහරිත්වා මහාමග්ගෙ තිරියං පතිත්වා පරිවත්තමානා අගමාසි. මහාජනො “ලෙඛසාමිකෙහි ලෙඛා හින්නා”ති වත්වා දෙවියා ගතමග්ගෙනෙව ගතො. අථ මහාසත්තොපි උත්තරහිමවත්තාහිමුබ්‍රො අගමාසි. දෙවීපි සබ්බං සෙනාවාහනං ආදාය තෙන සද්ධිංයෙව ගතා. රාජා මහාජනං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තොයෙව සට්ඨියොජනමග්ගං ගතො.

තදා නාරදො නාම තාපසො හිමවත්තෙ සුවණ්ණගුහායං වසිත්වා පඤ්චාහිඤ්ඤො ඤානසුබ්‍රෙත විනිනාමෙත්වා සත්තාහං අතික්කාමෙත්වා ඤානසුබ්‍රෙතො චුට්ඨාය “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙසි. සො “අත්ථි නු ඛො කොචි ජම්බුදීපතලෙ ඉදං සුඛං පරියෙසන්තො”ති දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො මහාජනකබුද්ධච්ඡරං දිස්වා “රාජා මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොපි සිවලිදෙවිප්පමුඛං මහාජනං නිවත්තෙතුං න සක්කොති, අන්තරායම්පිස්ස කරෙය්‍ය, ඉදානි ගන්ත්වා හියොයොසො මත්තාය දළ්භසමාදානත්ථං ඔවාදං දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඉද්ධිබලෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො ආකාසෙ ධීතොව තස්ස උස්සාහං ජනෙතුං ඉමං ගාථමාහ

—

253.

“කිම්භෙසො මහතො සොසො, කා නු ගාමෙව කිළියා;
සමණ තෙව පුච්ඡාම, කත්ථෙසො අභිසට්ඨා ජනො”ති.

තස්ස තං සුත්වා රාජා ආහ -

254.

“මමං ඔහාය ගච්ඡන්තං, එත්ථෙසො අභිසට්ඨා ජනො;
සීමාතික්කමනං යන්තං, මුනිමොනස්ස පත්තියා;
මිස්සං නන්දීහි ගච්ඡන්තං, කිං ජානමනුපුච්ඡසි”ති.

තත්ථ කිම්භෙසොති කිම්හි කෙන කාරණෙන එසො හත්ථිකායාදිවසෙන මහතො සමුහස්ස සොසො. කා නු ගාමෙව කිළියාති කා නු එසා තයා සද්ධිං ආගච්ඡන්තානං ගාමෙ විය කිළි. කත්ථෙසොති කිමත්ථං එස මහාජනො අභිසට්ඨා සන්නිපතිතො, තං පරිවාරෙන්වා ආගච්ඡතීති පුච්ඡි. මමන්ති යො අහං එතං ජනං ඔහාය ගච්ඡාමි, තං මං ඔහාය ගච්ඡන්තං. එත්ථාති එතස්මිං යානෙ එසො මහාජනො අභිසට්ඨා අනුබන්ධන්තො ආගතො. සීමාතික්කමනං යන්තන්ති ත්වං පන තං මං කිලෙසසීමං අතික්කම්ම අනගාරියමුනිඤ්ඤාණසඬ්ඛාතස්ස මොනස්ස පත්තියා යන්තං, “පබ්බජිතො චතම්හි”ති නන්දිං අවිජ්ඣන්වා බණ්ණෙ බණ්ණෙ උප්පජ්ජමානාහි නන්දීහි මිස්සමෙව ගච්ඡන්තං කිං ජානන්තො පුච්ඡසි, උදාහු අජානන්තො. මහාජනකො කිර විදෙහරට්ඨං ඡඩ්ඛෙන්වා පබ්බජිතොති කිං න සුතං තයාති.

අථස්ස සො දළ්භසමාදානත්ථාය පුත ගාථමාහ -

255.

“මාස්සු තිණ්ණො අමඤ්ඤිත්ථ, සරිරං ධාරයං ඉමං;
අතීරණෙය්‍ය යමිදං, බහු හි පරිපන්ථයො”ති.

තත්ථ මාස්සු තිණ්ණො අමඤ්ඤිත්ථාති ඉමං හණ්ඩුකාසාවනිචත්ථං සරිරං ධාරෙන්තො “ඉමිනා පබ්බජිතලිඬ්ගග්ගහණමත්තෙන්තෙව කිලෙසසීමං තිණ්ණො අතික්කන්තොස්මි”ති මා අමඤ්ඤිත්ථ. අතීරණෙය්‍ය යමිදන්ති ඉදං කිලෙසජාතං නාම න එත්තකෙන තීරෙනබ්බං. බහු හි පරිපන්ථයොති සග්ගමග්ගං ආචරිත්වා යීතා තව බහු කිලෙසපරිපන්ථාති.

තතො මහාසත්තො තස්ස චචනං සුත්වා පරිපන්ථෙ පුච්ඡන්තො ආහ -

256.

“කො නු මෙ පරිපන්ථස්ස, මමං එවංවිහාරිතො;
යො නෙව දිට්ඨෙ නාදිට්ඨෙ, කාමානමභිපන්ථයෙ”ති.

තත්ථ යො නෙව දිට්ඨෙ නාදිට්ඨෙති යො අහං නෙව දිට්ඨෙ මනුස්සලොකෙ, නාදිට්ඨෙ දෙවලොකෙ කාමානං අභිපත්තේ, තස්ස මම එවං එකච්ඡාරිතො කො නු පරිපත්තො අස්සාති වදති.

අථස්ස සො පරිපත්තේ දස්සෙන්නො ගාථමාහ —

257.

“නිද්දා තන්දී විජම්භිතා, අරතී භත්තසම්මදො;
ආවසන්ති සරිරට්ඨා, බහු හි පරිපත්තයො”ති.

තත්ථ නිද්දාති කපිනිද්දා. තන්දීති ආලසියං. අරතීති උක්කණ්ඨිතා. භත්තසම්මදොති භත්තපරිලාභො. ඉදං වුත්තං හොති — “සමණ, ත්වං පාසාදිකො සුවණ්ණවණ්ණො රජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති වුත්තෙ තුය්හං පණිතං ඔජවත්තං පිණ්ඩපාතං දස්සන්ති, සො ත්වං පත්තපුරං ආදාය යාවදත්ථං පරිභුඤ්ජිත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිපජ්ජිත්වා කාකච්ඡමානො නිද්දං ඔක්කමිත්වා අන්තරා පබුද්ධො අපරාපරං පරිවත්තිත්වා භත්තපාදෙ පසාරෙත්වා උට්ඨාය විවරවංසං ගහෙත්වා ලග්ගවිවරං නිවාසෙත්වා ආලසියො හුත්වා නෙව සම්මජ්ජති. ආදාය සම්මජ්ජස්සසි, න පාතීයං ආහරිස්සසි, පුන නිපජ්ජිත්වා නිද්දායිස්සසි, කාමචිතක්කං චිතක්කෙස්සසි, තදා පබ්බජ්ජාය උක්කණ්ඨස්සසි, භත්තපරිලාභො තෙ භවිස්සති. ආවසන්ති සරිරට්ඨාති ඉමෙ එත්තකා පරිපත්තා තව සරිරට්ඨකා හුත්වා නිවසන්ති, සරිරෙයෙව තෙ නිබ්බත්තන්ති දස්සෙති.

අථස්ස මහාසත්තො ථුතිං කරොන්නො ගාථමාහ —

258.

“කල්‍යාණං වත මං භවං, බ්‍රාහ්මණ මනුසාසති;
බ්‍රාහ්මණ තෙව පුච්ඡාමි, කො නු ත්වමසි මාරිසා”ති.

තත්ථ බ්‍රාහ්මණ මනුසාසතීති බ්‍රාහ්මණ, කල්‍යාණං වත මං භවං අනුසාසති.

තතො තාපසො අාහ —

259.

“නාරදො ඉති මෙ නාමං, කස්සපො ඉති මං විදු;
භොතො සකාසමාගච්ඡිං, සාධු සබ්භි සමාගමො.

260.

“තස්ස තෙ සබ්බො ආනන්දො, විහාරො උපවත්තතු;
යං ඌනං තං පරිපුරෙහි, බත්තියා උපසමෙන ව.

261.

“පසාරය සන්නතඤ්ච, උන්නතඤ්ච පසාරය;
කම්මං විජ්ජඤ්ච ධම්මඤ්ච, සක්කත්ථාන පරිබ්බජා”ති.

තත්ථ විදුති ගොත්තෙන මං “කස්සපො”ති ජානන්ති. සබ්භීති පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සමාගමො නාම සාධු භොතීති ආගතොමහි. ආනන්දොති තස්ස තව ඉමිස්සා පබ්බජ්ජාය ආනන්දො තුට්ඨි සොමනස්සමෙව භොතු මා උක්කණ්ඨි. විහාරොති චතුබ්බිධො බ්‍රහ්මවිහාරො. උපවත්තතුති නිබ්බත්තතු. යං ඌනං තන්ති යං තෙ සීලෙන කසිණපරිකම්මෙන ඤානෙන ච ඌනං, තං එතෙහි සීලාදීහි පුරය. බන්තියා උපසමෙන වාති “අහං රාජපබ්බජිතො”ති මානං අකත්ථා අධිවාසනබන්තියා ච කිලෙසුපසමෙන ච සමන්තාගතො භොති. පසාරයාති මා උක්ඛිප මා පත්ථර, පජහාති අත්ථො. සන්නතඤ්ච උන්නතඤ්චාති “කො නාමාහ”න්තිආදිනා නයෙන පවත්තං ඔමානඤ්ච “අහමස්මි ජාතිසම්පන්නො”තිආදිනා නයෙන පවත්තං අතිමානඤ්ච. කම්මන්ති දසකුසලකම්මපථං. විජ්ජන්ති පඤ්චඅභිඤ්ඤා-අට්ඨසමාපත්තිඤ්ඤාණං. ධම්මන්ති කසිණපරිකම්මසඬ්ඛාතං සමණධම්මං. සක්කත්ථාන පරිබ්බජාති එතෙ ගුණෙ සක්කත්ථා වත්තස්සු, එතෙ වා ගුණෙ සක්කත්ථා දළ්භං සමාදාය පරිබ්බජ, පබ්බජ්ජං පාලෙහි, මා උක්කණ්ඨිති අත්ථො.

එවං සො මහාසත්තං ඔවදිත්ථා ආකාසෙන සකට්ඨානමෙව ගතො. තස්මිං ගතෙ අපරොපි මිගාජිනො නාම තාපසො තථෙව සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ඔලොකෙන්තො බොධිසත්තං දිස්වා “මහාජනං නිවත්තනත්ථාය තස්ස ඔවාදං දස්සාමි”ති තත්ථෙවාගන්ත්වා ආකාසෙ අත්තානං දස්සෙන්තො ආහ -

262.

“බහු හත්ථී ච අස්සෙ ච, නගරෙ ජනපදානි ච;
හිත්ථා ජනක පබ්බජිතො, කපාලෙ රතිමජ්ඣගා.

263.

“කච්චි නු තෙ ජානපදා, මිත්තාමච්චා ච ඤාතකා;
දුබ්භිමකංසු ජනක, කස්මා තෙතං අරුච්ච්චා”ති.

තත්ථ කපාලෙති මත්තිකාපත්තං සන්ධායාහ. ඉදං වුත්තං භොති - මහාරාජ, ත්වං එවරූපං ඉස්සරියාධිපච්චං ඡඩ්ඛෙත්ථා පබ්බජිතො ඉමස්මිං කපාලෙ රතිං අජ්ඣගා අධිගතොති පබ්බජ්ජාකාරණං පුච්ඡන්තො එවමාහ. දුබ්භින්නි කිං නු එතෙ තව අන්තරෙ කිඤ්චි අපරාධං කරිංසු, කස්මා තව එවරූපං ඉස්සරියසුඛං පහාය එතං කපාලමෙව අරුච්චිත්ථාති.

තතො මහාසත්තො ආහ -

264.

“න මිගාජින ජාතුච්ඡෙ, අහං කඤ්චි කුදාවනං;
අධම්මෙන ජිනෙ ඤාතිං, න වාපි ඤාතයො මම” න්ති.

තත්ථ න මිගාජිනාති අම්භො මිගාජින ජාතුච්ඡෙ එකංසෙනෙව අහං කඤ්චි ඤාතිං කුදාවනං කිස්මිඤ්චි කාලෙ අධම්මෙන න ජිනාමි. තෙපි ච ඤාතයො මං අධම්මෙන න ජිනන්තෙව, ඉති න කොචි මයි දුබ්භිං නාම අකාසිති අත්ථො.

එවමස්ස පඤ්ඤාං පටික්ඛිපිත්වා ඉදානි යෙන කාරණෙන පබ්බජිතො, තං දස්සෙන්තො ආහ -

265.

“දිස්වාන ලොකවත්තන්තං, ඛජ්ජන්තං කද්දමිකතං;
භඤ්ඤරෙ ඛජ්ඣරෙ චෙත්ථ, යත්ථ සන්නො පුටුඡ්ජනො;
එතාහං උපමං කත්වා, භික්ඛකොස්මි මිගාජිනා” ති.

තත්ථ දිස්වාන ලොකවත්තන්තන්ති වට්ඨානුගතස්ස බාලලොකස්ස වත්තං තන්තිං පටෙණං අහමද්දසං, තං දිස්වා පබ්බජිතොමිහිති දීපෙති. ඛජ්ජන්තං කද්දමිකතන්ති කිලෙසෙහි ඛජ්ජන්තං තෙහෙව ච කද්දමිකතං ලොකං දිස්වා. යත්ථ සන්නො පුටුඡ්ජනොති යමිහි කිලෙසවත්ථුමිහි සන්නො ලග්ගො පුටුඡ්ජනො, තත්ථ ලග්ගා බහු සත්තා භඤ්ඤන්ති චෙව අන්දුබන්ධනාදිහි ච ඛජ්ඣන්ති. එතාහන්ති අහමිපි සටෙ එත්ථ ඛජ්ඣස්සාමි, ඉමෙ සත්තා විය භඤ්ඤස්සාමි චෙව ඛජ්ඣස්සාමි වාති එවං එතදෙව කාරණං අත්තනො උපමං කත්වා කද්දමිකතං ලොකං දිස්වා භික්ඛකො ජාතොති අත්ථො. මිගාජිනාති තං නාමෙන ආලපති. කථං පන තෙන තස්ස නාමං ඤාතන්ති? පටිසන්ථාරකාලෙ පයමමෙව ප්‍රවිජිතත්තා.

තාපසො තං කාරණං විත්ථාරතො සොතුකාමො හුත්වා ගාථමාහ -

266.

“කො නු තෙ භගවා සත්ථා, කස්සෙතං වචනං සුචි;
න හි කජ්ජං වා විජ්ජං වා, පච්චක්ඛාය රටෙසහ;
සමණං ආහු වත්තන්තං, යථා දුක්ඛස්සතික්කමො” ති.

තත්ථ කස්සෙතන්ති එතං තයා වුත්තං සුචිවචනං කස්ස වචනං නාම. කජ්ජන්ති කජ්ජෙත්වා කජ්ජෙත්වා පවත්තිතානං අභිඤ්ඤාසමාපත්තිනං ලාභිං කම්මවාදිං තාපසං. විජ්ජන්ති ආසවක්ඛයඤාණවිජ්ජාය සමන්තාගතං පච්චෙකබුද්ධං. ඉදං වුත්තං හොති - රටෙසහ මහාරාජ, න හි කජ්ජසමණං වා විජ්ජාසමණං වා පච්චක්ඛාය තස්සොවාදං විනා එවං පටිපජ්ජිතුං සක්කා. යථා දුක්ඛස්ස අතික්කමො හොති, එවං වත්තන්තං සමණං ආහු. තෙසං පන

වචනං සුත්වා සක්කා එවං පටිපජ්ජිතුං, තස්මා වදෙහි, කො නු තෙ භගවා සත්ථාති.

මහාසත්තො ආහ —

267.

“න මිගාජින ජාතුච්ඡෙ, අහං කඤ්චි කුදාවනං;
සමණං බ්‍රාහ්මණං වාපි, සක්කත්වා අනුපාවිසි”න්ති.

තත්ථ සක්කත්වාති පබ්බජ්ජාය ගුණපුච්ඡනත්ථාය පුපෙත්වා. අනුපාවිසින්ති න කඤ්චි අනුපවිට්ඨපුබ්බොස්මි, න මයා අඤ්ඤො කොච්ඡි සමණො පුච්ඡිතපුබ්බොති වදන්ති. ඉමිනා හි පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තෙනපි න කදාච්ඡි ඔදිස්සකවසෙන පබ්බජ්ජාය ගුණො පුච්ඡිතපුබ්බො, තස්මා එවමාහ.

එවඤ්ච පන වත්වා යෙන කාරණෙන පබ්බජිතො, තං ආදිතො පට්ඨාය දීපෙත්තො ආහ —

268.

“මහතා වානුභාවෙන, ගච්ඡන්තො සිරියා ජලං;
ගීයමානෙසු ගීතෙසු, වජ්ජමානෙසු වග්ගුසු.

269.

“තුරියතාලසඬුට්ඨෙ, සම්මතාලසමාහිතෙ;
ස මිගාජින මද්දක්ඛිං, එලිං අම්බං තිරොච්ඡදං;
හඤ්ඤමානං මනුස්සෙහි, එලකාමෙහි ජන්තුහි.

270.

“සො බොහං තං සිරිං හිත්වා, ඔරොහිත්වා මිගාජින;
මූලං අම්බස්සුපාගච්ඡිං, එලිතො නිප්ඵලස්ස ව.

271.

“එලිං අම්බං හතං දිස්වා, විද්ධස්තං විනළිකතං;
අට්ඨකං ඉතරං අම්බං, නීලොභාසං මනොරමං.

272.

“එවමෙව නුනම්හෙපි, ඉස්සරෙ බහුකණ්ටකෙ;
අමිත්තා නො වධිස්සන්ති, යථා අම්බො එලි හතො.

273.

“අජිනම්හි හඤ්ඤතෙ දීපි, නාගො දන්තෙහි හඤ්ඤතෙ;
ධනම්හි ධනිතො හන්ති, අනිකෙතමසන්ථවං;

එලී අම්බො අඵලො ව, තෙ සත්ථාරො උභො මමා’ති.

තත්ථ වග්ගුසුති මධුරස්සරෙසු තුරියෙසු වජ්ජමානෙසු. තුරියතාලසඬුට්ඨෙති තුරියානං තාලිතෙහි සඬුට්ඨෙ උය්‍යානෙ. සම්මතාලසමාහිතෙහි සම්මෙහි ව තාලෙහි ව සමන්තාගතෙ. ස මිගාජිනාති මිගාජින, සො අහං අදක්ඛිං. එලිං අම්බන්ති එලිතං අම්බරුක්ඛන්ති අත්ථො. තිරොච්ඡදන්ති තිරොපාකාරං උය්‍යානස්ස අන්තොධීතං බහිපාකාරං නිස්සාය ජාතං අම්බරුක්ඛං. හඤ්ඤමානන්ති පොථියමානං. ඔරොහිත්ථාති හත්ථික්ඛන්ධා ඔතරිත්ථා. විනළිකතන්ති නිපත්තනලං කතං.

එවමෙවාති එවං එව. එලිති එලසම්පන්නො. අජිනම්හිති වම්මත්ථාය වම්මකාරණා. දන්තෙහිති අත්තනො දන්තෙහි, හඤ්ඤතෙ දන්තනිමිත්තං හඤ්ඤතෙහි අත්ථො. හන්තීති හඤ්ඤති. අනිකෙතමසන්ථවන්ති යො පන නිකෙතං පභාය පබ්බජිතත්තා අනිකෙතො නාම සත්තසඬුබාරවත්ථුකස්ස තණ්හාසන්ථවස්ස අභාවා අසන්ථවො නාම, තං අනිකෙතං අසන්ථවං කො හනිස්සතීති අධිප්පායො. තෙ සත්ථාරොති තෙ ද්වෙ රුක්ඛා මම සත්ථාරො අහෙසුන්ති වදති.

තං සුත්ථා මිගාජිනො “අජ්ජමත්තො හොහි”ති රඤ්ඤො ඔවාදං දත්ථා සකට්ඨානමෙව ගතො. තස්මිං ගතෙ සිවලිදෙවී රඤ්ඤො පාදමුලෙ පතිත්ථා ආහ —

274.

“සබ්බො ජනො පබ්බජිතො, රාජා පබ්බජිතො ඉති;
හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රජිකා පත්තිකාරකා.

275.

“අස්සාසයිත්ථා ජනතං, යපයිත්ථා පටිච්ඡදං;
පුත්තං රජ්ජෙ යපෙත්ථාන, අථ පච්ඡා පබ්බජිස්සසි”ති.

තත්ථ පබ්බජිතොති හිතො උත්තස්සො. පටිච්ඡදන්ති අම්හෙ ධස්සමානෙපි විලුප්පමානෙපි රාජා න ඔලොකෙතීති පබ්බජිතස්ස මහාජනස්ස ආවරණං රක්ඛං යපෙත්ථා පුත්තං දීඝාචුකුමාරං රජ්ජෙ යපෙත්ථා අභිසිඤ්චිත්ථා පච්ඡා පබ්බජිස්සසිති අත්ථො.

තතො බොධිසත්තො ආහ —

276.

“චත්තා මයා ජානපදා, මිත්තාමච්චා ව ඤාතකා;
සන්ති පුත්තා විදෙහානං, දීඝාචු රට්ඨවඩ්ඨනො;
තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති, මිට්ඨ්ථායං පජාපතී”ති.

තත්ථ සන්ති පුත්තානි සිවලි සමණානං පුත්තා නාම නත්ථි,
විදෙහරට්ඨවාසීනං පන පුත්තා දිසාවු අත්ථි, තෙ රජ්ජං කාරයිස්සන්ති.
පජාපතීති දෙවිං ආලපති.

දෙවි ආහ “දෙව, තුම්හෙසු තාව පබ්බජිතෙසු අහං කිං කරොමි”ති. අථ
නං සො “භද්දෙ, අහං තං අනුසික්ඛාමි, වචනං මෙ කරොහි”ති වත්වා
ගාථමාහ —

277.

“එහි තං අනුසික්ඛාමි, යං වාක්‍යං මම රුච්චති;
රජ්ජං තුවං කාරයසි, පාපං දුච්චරිතං බහුං;
කායෙන වාචා මනසා, යෙන ගච්ඡසි දුග්ගතිං.

278.

“පරදින්නකෙන පරනිට්ඨිතෙන, පිණ්ඩෙන යාපෙහි ස
ධිරධම්මො”ති.

තත්ථ තුවත්ති ත්වං පුත්තස්ස ඡත්තං උස්සාපෙත්වා “මම පුත්තස්ස
රජ්ජ”න්ති රජ්ජං අනුසාසමානා බහුං පාපං කරිස්සසි. ගච්ඡසිති යෙන
කායාදීහි කතෙන බහුපාපෙන දුග්ගතිං ගමිස්සසි. ස ධිරධම්මොති
පිණ්ඩියාලොපෙන යාපෙතබ්බං, එස පණ්ඩිතානං ධම්මොති.

එවං මහාසත්තො තස්සා ඔවාදං අදාසි. තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං
සල්ලපන්තානං ගච්ඡන්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථඨිගතො. දෙවි පතිරූපෙ
යානෙ බන්ධාවාරං නිවාසාපෙසි. මහාසත්තොපි එකං රුක්ඛමූලං උපගතො.
සො තත්ථ රත්තිං වසිත්වා පුනදිවසෙ සරීරපට්ඨගතං කත්වා මග්ගං
පට්ඨපජ්ජි. දෙවිපි “සෙනා පච්ඡතොව ආගච්ඡතු”ති වත්වා තස්ස පච්ඡතොව
අහොසි. තෙ හික්ඛාවාරවෙලායං ථූණං නාම නගරං පාපුණ්සු. තස්මිං බණ්ණ
අන්තොනගරෙ එකො පුරියො සුණතො මහන්තං මංසබණ්ඩං කිණිත්වා
සුලෙන අඬගාරෙසු පවාපෙත්වා නිබ්බාපනත්ථාය ඵලකකොටියං යපෙත්වා
අට්ඨාසි. තස්ස අඤ්ඤවිහිතස්ස එකො සුනාබො තං ආදාය පලායි. සො
ඤ්ඤත්වා තං අනුබන්ධන්තො යාව බහිදක්ඛිණද්වාරං ගන්ත්වා නිබ්බන්දො
නිවත්ති. රාජා ව දෙවි ව සුනබස්ස පුරතො ගච්ඡන්තා ද්විධා අහෙසුං. සො
හයෙන මංසබණ්ඩං ඡඩ්ඩෙන්වා පලායි.

මහාසත්තො තං දිස්වා වින්තෙසි “අයං සුනාබො ඡඩ්ඩෙන්වා
අනපෙක්ඛො පලාතො, අඤ්ඤොපිස්ස සාමිකො න පඤ්ඤායති, එවරූපො
අනවජ්ජො පංසුකුලපිණ්ඩපාතො නාම නත්ථි, පරිභුඤ්ජිස්සාමි න”න්ති.
සො මත්තිකාපත්තං නීහරිත්වා තං මංසබණ්ඩං ආදාය පුඤ්ජිත්වා පත්තෙ
පක්ඛිපිත්වා උදකථාසුකට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභුඤ්ජිතුං ආරහි. තතො දෙවි
“සචෙ එස රජ්ජෙනත්ථිකො භවෙය්‍ය, එවරූපං ජෙගුච්ඡං පංසුමක්ඛිතං
සුනබුච්ඡිට්ඨකං න බාදෙය්‍ය. සචෙ බාදෙය්‍ය, ඉදානෙස අම්භාකං සාමිකො

න හවිස්සතී”ති වින්තෙන්වා “මහාරාජ, එවරුපං ජෙගුවිජං බාදසී”ති ආහ.
 “දෙවි, ත්වං අන්ධබාලතාය ඉමස්ස පිණ්ඩපාතස්ස විසෙසං න ජානාසී”ති
 වත්වා තස්සෙව පතිතට්ඨානං පච්චවෙක්ඛිත්වා අමතං විය පරිභුඤ්ජිත්වා
 මුඛං වික්ඛාලෙන්වා හත්ථෙ ධොවති. තස්මිං බණෙ දෙවී නින්දමානා ආහ –

279.

“යොපි චතුත්ථෙ හත්තකාලෙ න භුඤ්ජෙ, අපුට්ඨමාරීච බුදාය
 මියො;
 න ත්වෙව පිණ්ඩං ලුළිතං අනරියං, කුලපුත්තරූපො සප්පුරිසො න
 සෙවෙ;
 තයිදං න සාධු තයිදං න සුට්ඨු, සුනබ්ච්ඡිට්ඨකං ජනක භුඤ්ජසෙ
 තුව”න්ති.

තත්ථ අපුට්ඨමාරීවාති අනාට්මරණමෙව. ලුළිතන්ති පංසුමක්ඛිතං.
 අනරියන්ති අසුන්දරං. න සෙවෙති න-කාරො පරිපුච්ඡනත්ථෙ නිපාතො. ඉදං
 චුත්තං හොති – සථෙ චතුත්ථෙපි හත්තකාලෙ න භුඤ්ජෙය්‍ය, බුදාය
 මරෙය්‍ය, නනු එවං සන්තෙපි කුලපුත්තරූපො සප්පුරිසො එවරුපං පිණ්ඩං න
 ත්වෙව සෙවෙය්‍යාති. තයිදන්ති තං ඉදං.

මහාසත්තො ආහ –

280.

“න වාපි මෙ සීවලි සො අහක්ඛො, යං හොති චත්තං ගිහිනො
 සුනස්ස වා;
 යෙ කෙවි හොගා ඉධ ධම්මලද්ධා, සබ්බො සො හක්ඛො
 අනවයොති චුත්තො”ති.

තත්ථ අහක්ඛොති සො පිණ්ඩපාතො මම අහක්ඛො නාම න හොති. යං
 හොතීති යං ගිහිනො වා සුනස්ස වා චත්තං හොති, තං පංසුකුලං නාම
 අසාමිකත්තා අනවජ්ජමෙව හොති. යෙ කෙවීති තස්මා අඤ්ඤෙපි යෙ කෙවි
 ධම්මෙන ලද්ධා හොගා, සබ්බො සො හක්ඛො. අනවයොති අනුආවයො,
 අනුපුනස්පුනං ඔලොකියමානොපි අවයො පරිපුණ්ණගුණො අනවජ්ජො,
 අධම්මලද්ධං පන සහස්සග්ගිසනකම්පි ජිගුවිජනියමෙවාති.

එවං තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං කට්ඨන්තාව පුණ්ණගරද්වාරං සම්පාපුණ්සු.
 තත්‍ර දාරිකාසු කීළන්තිසු එකා කුමාරිකා බුද්දකකුල්ලකෙන වාලුකං
 පජ්ජොටෙති. තස්සා එකස්මිං හත්ථෙ එකං වලයං, එකස්මිං ද්වෙව වලයාති.
 තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ටෙන්ති, ඉතරං නිස්සද්දං. රාජා තං කාරණං
 ඤත්වා “සීවලිදෙවී මම පච්ඡතො වරති, ඉත්ථී ව නාම පබ්බජිතස්ස මලං,
 ‘අයං පබ්බජිත්වාපි හරියං ජහිතුං න සක්කොති’ති ගරහිස්සන්ති මං. සවායං

කුමාරිකා පණ්ඩිතා භවිස්සති, සිවලිදෙවියා නිවත්තනකාරණං කට්ඨස්සති,
ඉමිස්සා කථං සුත්වා සිවලිදෙවිං උයොයාපෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ආහ -

281.

“කුමාරිකෙ උපසෙනියෙ, නිව්චං නිග්ගළමණ්ඩිතෙ;
කස්මා තෙ එකො භූජො ජනති, එකො තෙ න ජනති භූජො”ති.

තත්ථ උපසෙනියෙති මාතරං උපගන්ත්වා සෙනිකෙ.
නිග්ගළමණ්ඩිතෙති අගලිතමණ්ඩිතෙන මණ්ඩිතසිලිකෙති වදති. ජනතීති
සද්දං කරොති.

කුමාරිකා ආහ -

282.

“ඉමස්මිං මෙ සමණ භත්ථෙ, පටිමුක්කා දුනීවරා;
සඬ්ඝාතා ජායතෙ සද්දො, දුතියස්සෙව සා ගති.

283.

“ඉමස්මිං මෙ සමණ භත්ථෙ, පටිමුක්කො එකනීවරො;
සො අදුනියො න ජනති, මුනිභූතොව තිට්ඨති.

284.

“විවාදජ්ජත්තො දුතියො, කෙනෙකො විවදිස්සති;
තස්ස තෙ සග්ගකාමස්ස, එකත්තමුපරොච්ඡන්ති.”ති.

තත්ථ දුනීවරාති ද්වෙ වලයාති. සඬ්ඝාතාති සංභනනතො
සඬ්ඝට්ටනතොති අත්ථො. ගතීති නිබ්බත්ති. දුතියස්සෙව හි එවරූපා
නිබ්බත්ති හොතීති අත්ථො. සොති සො නීවරො. මුනිභූතොවාති
පහිනසබ්බකිලෙසො අරියපුග්ගලො විය තිට්ඨති. විවාදජ්ජත්තොති සමණ
දුතියකො නාම විවාදමාපන්නො හොති, කලහං කරොති, නානාගාහං
ගණ්හාති. කෙනෙකොති එකකො පන කෙන සද්ධිං විවදිස්සති.
එකත්තමුපරොච්ඡන්ති එකිභාවො තෙ රූච්චතු. සමණා නාම භගිනිමිපි
ආදාය න චරන්ති, කිං පන ත්වං එවරූපං උත්තමරූපධරං භරියං ආදාය
විවරසි, අයං තෙ අන්තරායං කරිස්සති, ඉමං නීහරිත්වා එකකොව
සමණකම්මං කරොහීති නං ඔවදති.

සො තස්සා කුමාරිකාය වචනං සුත්වා පච්චයං ලහිත්වා දෙවියා සද්ධිං
කට්ඨන්තො ආහ -

285.

“සුණාසි සිවලි කථා, කුමාරියා පවෙදිතා;

පෙසියා මං ගරහිත්ථො, දුතියස්සෙව සා ගති.

286.

“අයං ද්වෙධාපථො භද්දෙ, අනුචිණ්ණො පථාවිහි;
තෙසං ත්වං එකං ගණ්හාහි, අභමෙකං පුනාපරං.

287.

“මාවච මං ත්වං ‘පති මෙ’ති, නාහං ‘හරියා’ති වා පුනා”ති.

තත්ථ කුමාරියා පවෙදිතාති කුමාරිකාය කථිතා. පෙසියාති සවාහං රජ්ජං කාරෙය්‍යං, එසා මෙ පෙසියා වචනකාරිකා භවෙය්‍ය, ඔලොකෙතුම්පි මං න විසහෙය්‍ය. ඉදානි පන අත්තනො පෙසියං විය ව මඤ්ඤති, “දුතියස්සෙව සා ගති”ති මං ඔවදති. අනුචිණ්ණොති අනුසඤ්චරිතො. පථාවිහිති පථිකෙහි. එකන්ති තව රුච්චනකං එකං මග්ගං ගණ්හ, අහං පන තයා ගහිතාවසෙසං අපරං ගණ්හිස්සාමි. මාවච මං ත්වන්ති සිවලි ඉතො පටියාය පුන මං “පති මෙ”ති මා අවච, අහං වා ත්වං “හරියා මෙ”ති නාවචං.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “දෙව, තුම්හෙ උත්තමා, දක්ඛිණමග්ගං ගණ්හථ, අහං වාමමග්ගං ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා ථොකං ගන්ත්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති පුනාගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං කථෙන්නී එකතොව නගරං පාවිසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා උපඩ්ඨගාථමාහ –

“ඉමමෙව කථයන්තා, ථුණං නගරුපාගමු”න්ති.

තත්ථ නගරුපාගමුන්ති නගරං පවිටියා.

පවිසිත්වා ව පන මහාසත්තො පිණ්ඩත්ථාය වරන්තො උසුකාරස්ස ගෙහද්වාරං පත්තො. සිවලිදෙවිපි එකමන්තං අටියාසි. තස්මිං සමයෙ උසුකාරො අභිගාරකපල්ලෙ උසුං තාපෙත්වා කඤ්ජියෙන තෙමෙත්වා එකං අක්ඛිං නිමිලෙත්වා එකෙන අක්ඛිතා ඔලොකෙන්නො උජුං කරොති. තං දිස්වා මහාසත්තො වින්තෙසි “සවායං පණ්ඩිතො භවිස්සති, මය්හං එකං කාරණං කථෙස්සති, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති. සො උපසඩ්ධමිත්වා පුච්ඡති. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

288.

“කොට්ඨකෙ උසුකාරස්ස, භත්තකාලෙ උපට්ඨිතෙ;
තත්තා ව සො උසුකාරො, එකං දණ්ඩං උජුං කතං;
එකඤ්ච වක්ඛුං නිග්ගස්හ, ජිම්හමෙකෙන පෙක්ඛති”ති.

තත්ථ කොට්ඨකෙති හික්ඛවෙ, සො රාජා අත්තනො භත්තකාලෙ උපට්ඨිතෙ උසුකාරස්ස කොට්ඨකෙ අටියාසි. තත්තා වාති තස්මිඤ්ච

කොට්ඨකෙ. නිග්ගස්භාති නිමිලෙන්වා. ජිම්භමෙකෙනාති එකෙන අක්ඛිනා වඬිකං සරං පෙක්ඛති.

අථ නං මහාසත්තො ආහ -

289.

“එවං නො සාධු පස්සසි, උසුකාර සුණොහි මෙ;
යදෙකං චක්ඛුං නිග්ගස්භ, ජිම්භමෙකෙන පෙක්ඛසි” ති.

තස්සත්ථො - සම්ම උසුකාර, එවං නු ත්වං සාධු පස්සසි, යං එකං චක්ඛුං නිමිලෙන්වා එකෙන චක්ඛුනා වඬිකං සරං පෙක්ඛසිති.

අථස්ස සො කථෙන්නො ආහ -

290.

“ද්විහි සමණ චක්ඛුහි, විසාලං විය බායති;
අසම්පත්වා පරමං ලිඬිගං, නුජ්ඣාචාය කප්පති.

291.

“එකඤ්ච චක්ඛුං නිග්ගස්භ, ජිම්භමෙකෙන පෙක්ඛතො;
සම්පත්වා පරමං ලිඬිගං, උජ්ඣාචාය කප්පති.

292.

“විවාදප්පත්තො දුතියො, කෙනෙකො විවදිස්සති;
තස්ස තෙ සග්ගකාමස්ස, එකත්තමුපරොචත” ති.

තත්ථ විසාලං වියාති විත්ථිණ්ණං විය හුත්වා බායති. අසම්පත්වා පරමං ලිඬිගන්ති පරතො වඬිකට්ඨානං අප්පත්වා. නුජ්ඣාචායාති න උජ්ඣාචාය. ඉදං චුත්තං හොති - විසාලෙ බායමානෙ පරතො උජ්ඣට්ඨානං වා වඬිකට්ඨානං වා න පාපුණ්ණයා, තස්මිං අසම්පත්තෙ අදිස්සමානෙ උජ්ඣාචාය කිච්චං න කප්පති න සම්පප්පති. සම්පත්වාති චක්ඛුනා පත්වා, දිස්වාති අත්ථො. විවාදප්පත්තොති යථා දුතියෙ අක්ඛිමිහි උම්මිලිතෙ ලිඬිගං න පඤ්ඤායති, වඬිකට්ඨානමිපි උජ්ඣකං පඤ්ඤායති, උජ්ඣට්ඨානමිපි වඬිකං පඤ්ඤායති. විවාදො හොති, එවං සමණස්සපි දුතියො නාම විවාදමාපන්නො හොති, කලහං කරොති, නානාගාහං ගණ්හාති. කෙනෙකොති එකො පන කෙන සද්ධිං විවදිස්සති. එකත්තමුපරොචතන්ති එකිභාවො තෙ රුච්චතු. සමණා නාම හගිනිමිපි ආදාය න වරන්ති, කිං පන ත්වං එවරුපං උත්තමරුපධරං හරියං ආදාය විවරසි. අයං තෙ අන්තරායං කරිස්සති, ඉමං නිහරිත්වා එකකොච සමණධම්මං කරොහීති සො තං ඔවදති.

එවමස්ස සො ඔවාදං දත්වා තුණ්හී අහොසි. මහාසත්තොපි පිණ්ඩාය වරින්වා මිස්සකහත්තං සංකඩ්ඪිත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා උදකථාසුකට්ඨානෙ නිසීදිත්වා කතහත්තකිව්වො මුඛං වික්ඛාලෙත්වා පත්තං ටචිකාය ඔසාරෙත්වා සිවලිදෙවිං ආමන්තෙත්වා ආහ -

293.

“සුණාසි සිවලි කථා, උසුකාරොන වෙදිතා;
පෙසියා මං ගරහිත්ථො, දුතියස්සෙව සා ගති.

294.

“අයං ද්වෙධාපථො භද්දෙ, අනුචිණ්ණො පථාවිහි;
තෙසං ත්වං එකං ගණ්හාහි, අහමෙකං පුනාපරං.

295.

“මාවච මං ත්වං ‘පති මෙ’ති, නාහං ‘හරියා’ති වා පුනා”ති.

තත්ථ සුණාසිති සුණ, ත්වං කථා. “පෙසියා ම”න්ති ඉදං පන කුමාරිකාය ඔවාදමෙව සන්ධායාහ.

සා කිර “මාවච මං ත්වං ‘පති මෙ’ති” චුත්තාපි මහාසත්තං අනුබන්ධියෙව. රාජා නං නිවත්තෙතුං න සක්කොති. මහාපනොපි අනුබන්ධි. තතො පන අට්ඨි අවිදුරෙ හොති. මහාසත්තො නීලවනරාජං දිස්වා තං නිවත්තෙතුකාමො හුත්වා ගච්ඡන්තොයෙව මග්ගසමීපෙ මුඤ්ජනිණං අද්දස. සො තතො ඊසිකං ලුඤ්චිත්වා “පස්සසි සිවලි, අයං ඉධ පුන සට්ඨෙතුං න සක්කා, එවමෙව පුන මය්හං තයා සද්ධිං සංවාසො නාම සට්ඨෙතුං න සක්කා”ති වත්වා ඉමං උපධිසගාථමාහ -

“මුඤ්ජාවෙසිකා පවාළ්භා, එකා විහර සිවලි”ති.

තත්ථ එකා විහරාති අහං එකිභාවෙන විහරිස්සාමි, ත්වමපි එකා විහරාහිති තස්සා ඔවාදමදාසි.

තං සුත්වා සිවලිදෙවී “ඉතොදානි පට්ඨාය නත්ථි මය්හං මහාපනකනරින්දෙන සද්ධිං සංවාසො”ති සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති උහොහි හත්ථෙහි උරං පහරිත්වා මහාමග්ගෙ පති. මහාසත්තො තස්සා විසඤ්ඤාභාවං ඤත්වා පදං විකොපෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. අමච්චා ආගන්ත්වා තස්සා සරීරං උදකෙන සිඤ්චිත්වා හත්ථපාදෙ පරිමජ්ජිත්වා සඤ්ඤං ලභාපෙසුං. සා “තාතා, කුහිං රාජා”ති පුච්ඡි. “නනු තුම්හෙව ජානාථා”ති? “උපධාරෙථ තාතා”ති. තෙ ඉතො විතො ධාවිත්වා විචින්නාපි මහාසත්තං න පස්සිංසු. දෙවී මහාපරිදෙවං පරිදෙවිත්වා රඤ්ඤො ධීතට්ඨානෙ චෙතියං කාරෙත්වා ගන්ධමාලාදීහි පුෂෙත්වා නිවත්ති. මහාසත්තොපි හිමවත්තං පවිසිත්වා සත්තාහබ්භන්තරෙයෙව පඤ්ච

අභිඤ්ඤා ව, අට්ඨ සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා පුන මනුස්සපථං නාගමි. දෙවීපි උසුකාරොන සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ, කුමාරිකාය සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ, මංසපරිභොගට්ඨානෙ, මිගාජිනෙන සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ, නාරදෙන සද්ධිං කථිතට්ඨානෙ වානි සබ්බට්ඨානෙසු චෙතියානි කාරොත්වා ගන්ධමාලාදිහි පුජෙත්වා සෙනඬගපරිවුතා මිථිලං පත්වා අම්බවනුයානෙ පුත්තස්ස අභිසෙකං කාරොත්වා තං සෙනඬගපරිවුතං නගරං පෙසෙත්වා සයං ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථෙව උයානෙ වසන්ති කසිණපරිකම්මං කර්වා ඤානං නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අභොසි. මහාසත්තොපි අපරිහීනජ්ඣානො හුත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සමුද්දරක්ඛිකා දෙවධිතා උප්පලවණ්ණා අභොසි, නාරදො සාරිපුත්තො, මිගාජිනො මොග්ගල්ලානො, කුමාරිකා බෙමා භික්ඛුනී, උසුකාරො ආනන්දො, සීවලීදෙවී රාහුලමාතා, දීඝාවුකුමාරො රාහුලො, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, මහාජනකනරින්දො පන අභමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අභොසි”න්ති.

මහාජනකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[540] 3. සුවණ්ණසාමජාතකවණ්ණනා

කො නු මං උසුතා විජ්ඣති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියං කිර අට්ඨාරසකොට්ඨිභවස්ස එකස්ස සෙට්ඨිකුලස්ස එකපුත්තකො අභොසි මාතාපිතූනං පියො මනාපො. සො එකදිවසං පාසාදවරගතො සීහපඤ්ජරං උග්ඝාටෙත්වා වීථිං ඔලොකෙන්තො ගන්ධමාලාදිහත්ථං මහාජනං ධම්මස්සවනත්ථාය ජෙතවනං ගච්ඡන්තං දිස්වා “අභම්පි ධම්මං සුණ්ණස්සාමි”ති මාතාපිතරො වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදිනි ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා වත්ථහෙසජ්ජපානකාදිනි භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දාපෙත්වා ගන්ධමාලාදිහි ව භගවන්තං පුජෙත්වා එකමන්තං නිසින්තො ධම්මං සුත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා පබ්බජ්ජාය ව ආනිසංසං සල්ලක්ඛෙත්වා පරිසාය වුට්ඨිතාය භගවන්තං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා “මාතාපිතූහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං තථාගතා නාම න පබ්බාපෙන්නි”ති සුත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා පුන ගෙහං ගන්ත්වා සගාරවෙන මාතාපිතරො වන්දිත්වා එවමාහ – “අම්මතාතා, අහං තථාගතස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජස්සාමි”ති. අථස්ස මාතාපිතරො තස්ස වචනං සුත්වා එකපුත්තකභාවෙන සත්තධා භිජ්ජමානහදයා විය පුත්තසිනෙහෙන කම්පමානා එවමාහංසු “තාත පියපුත්තක, තාත කුලඬකුර, තාත නයන, තාත හදය, තාත පාණසදිස, තයා විනා කථං ජීවාම, තයි පට්ඨද්ධං නො ජීවිතං. මයඤ්ඤි තාත, ජරාජිණ්ණා වුඩ්ඪා මහල්ලකා, අජ්ජ වා සුචෙ වා පරසුචෙ වා මරණං පාපුණ්ණස්සාම, තස්මා මා අම්මෙ ඕභාය ගච්ඡසි. තාත,

පබ්බජ්ජා නාම අතිදුක්කරා, සීතෙන අත්ථෙ සති උණ්භං ලහති, උණ්භෙන අත්ථෙ සති සීතං ලහති, තස්මා තාත, මා පබ්බජාහී”ති.

තං සුත්වා කුලපුත්තො දුක්ඛී දුම්මනො ඔනතසීසො පජ්ඣායන්තොව නිසීදි සත්තාහං නිරාභාරො. අට්ඨස්ස මාතාපිතරො එවං වින්තෙසුං “සචෙ නො පුත්තො අනනුඤ්ඤාතො, අද්ධා මරිස්සති, පුන න පස්සිස්සාම, පබ්බජ්ජාය ජීවමානං පුන නං පස්සිස්සාමා”ති. වින්තෙත්වා ච පන “තාත පියපුත්තක, තං පබ්බජ්ජාය අනුජානාම, පබ්බජාහී”ති අනුජානිංසු. තං සුත්වා කුලපුත්තො තුට්ඨමානසො හුත්වා අත්තනො සකලසරීරං ඔණාමෙත්වා මාතාපිතරො වන්දිත්වා විහාරං ගන්ත්වා භගවත්තං පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථා එකං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං කුමාරං පබ්බාජෙහී”ති ආණාපෙසි. සො තං පබ්බාජෙසි. තස්ස පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය මහාලාභසක්කාරො නිබ්බන්ති. සො ආචරියුපජ්ඣායෙ ආරාධෙත්වා ලද්ධපසම්පදො පඤ්ච වස්සානි ධම්මං පරියාපුණිත්වා “අහං ඉධ ආකිණ්ණො විහරාමී, න මෙ ඉදං පතිරුප්”න්ති විපස්සනාධුරං පුරෙතූකාමො හුත්වා උපජ්ඣායස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා උපජ්ඣායං වන්දිත්වා ජෙනවනා නික්ඛමිත්වා එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤෙ විහාසි. සො තත්ථ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා ද්වාදස වස්සානි සටෙන්තො වායමන්තොපි විසෙසං නිබ්බන්තෙතූං නාසක්ඛි. මාතාපිතරොපිස්ස ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ දුග්ගතා අහෙසුං. යෙ හි තෙසං ඛේත්තං වා චණ්ඨ්ජං වා පයොජෙසුං, තෙ “ඉමස්මිං කුලෙ පුත්තො වා භාතා වා ඉණං වොදෙත්වා ගණ්භන්තො නාම නත්ථී”ති අත්තනො අත්තනො භත්ථගතං ගහෙත්වා යථාරුචි පලායිංසු. ගෙහෙ දාසකම්මකරාදයොපි හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනි ගහෙත්වා පලායිංසු.

අපරභාගෙ ද්වෙ ජනා කපණා හුත්වා භත්ථෙ උදකසිඤ්චනම්පි අලහිත්වා ගෙහං වික්කිණිත්වා අසරා හුත්වා කාරුඤ්ඤභාවං පත්තා පිලොතිකං නිවාසෙත්වා කපාලභත්ථා භික්ඛාය වරිංසු. තස්මිං කාලෙ එකො භික්ඛු ජෙනවනතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තස්ස වසනට්ඨානං අගමාසි. සො තස්ස ආගන්තුකවත්තං කත්වා සුබනිසින්නකාලෙ “භන්තෙ, කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා “ජෙනවනා ආගතො ආවුසො”ති චුත්තෙ සත්ථුතො චෙව මහාසාවකාදීනඤ්ච ආරොග්ගං පුච්ඡිත්වා මාතාපිතූනඤ්ච පචත්ති. පුච්ඡි “කිං, භන්තෙ, සාවත්ථීයං අසුකස්ස නාම සෙට්ඨිකුලස්ස ආරොග්ගං”න්ති? “ආවුසො, මා තස්ස කුලස්ස පචත්ති. පුච්ඡා”ති. “කිං භන්තෙ”ති. “ආවුසො, තස්ස කිර කුලස්ස එකො පුත්තො අත්ථී, සො බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතො, තස්ස පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය එතං කුලං පරික්ඛිණං, ඉදානි ද්වෙ ජනා පරමකාරුඤ්ඤභාවං පත්තා භික්ඛාය වරන්ති”ති. සො තස්ස වචනං සුත්වා සකභාවෙන සණ්ඨාතූං අසක්කොන්තො අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි රොදිතූං ආරභි. “ආවුසො, කිං රොදසී”ති? “භන්තෙ, තෙ මය්භං මාතාපිතරො, අහං තෙසං පුත්තො”ති.

“ආවුසො, තව මාතෘපිතරො තං නිස්සාය විනාසං පත්තා, ගච්ඡ, තෙ පට්ඨග්ගාහි”ති.

සො “අහං ද්වාදස වස්සානි සට්ඨන්තො වායමන්තොපි මග්ගං වා ඵලං වා නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛිං, අහබ්බො භවිස්සාමි, කිං මෙ පබ්බජ්ජාය, ගිහී භුත්වා මාතෘපිතරො පොසෙත්වා දානං දත්වා සග්ගපරායණො භවිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා අරඤ්ඤාලාසං තස්ස ථෙරස්ස නියායාදෙත්වා පුනදිවසෙ අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ගච්ඡන්තො සාවත්ථිතො අවිදුරෙ ඡෙතවනපිට්ඨිවිහාරං පාපුණි. තත්ථ ද්වෙ මග්ගා අහෙසුං. තෙසු ඵකො මග්ගො ඡෙතවනං ගච්ඡති, ඵකො සාවත්ථිං. සො තත්ථෙව යත්වා “කිං නු බො පයමං මාතෘපිතරො පස්සාමි, උදාහු දසබල”න්ති වින්තෙත්වා “මයා මාතෘපිතරො විරං දිට්ඨපුබ්බා, ඉතො පට්ඨාය පන මෙ බුද්ධදස්සනං දුල්ලභං භවිස්සති, තස්මා අජ්ජමෙව සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා ධම්මං සුත්වා ස්වෙ පාතොව මාතෘපිතරො පස්සිස්සාමි”ති සාවත්ථිමග්ගං පහාය සායන්භසමයෙ ඡෙතවනං පාවිසි. තං දිවසං පන සත්ථා පච්චුසකාලෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමස්ස කුලපුත්තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං අද්දස. සො තස්සාගමනකාලෙ මාතුපොසකසුත්තෙන (සං. නි. 1.205) මාතෘපිතුනං ගුණං වණ්ණෙසි. සො පන හික්ඛු පරිසපරියන්තෙ යත්වා සත්ථුස්ස ධම්මකථං සුණන්තො වින්තෙසි “අහං ගිහී භුත්වා මාතෘපිතරො පට්ඨග්ගිතුං සක්කොමිති වින්තෙසිං, සත්ථා පන ‘පබ්බජිතොව සමානො පට්ඨග්ගිතො උපකාරකො මාතෘපිතුන’න්ති වදති. සවාහං සත්ථාරං අදිස්වා ගතො, ඵවරුපාය පබ්බජ්ජාය පරිහීනො භවෙය්‍යං. ඉදානි පන ගිහී අභුත්වා පබ්බජිතොව සමානො මාතෘපිතරො පොසෙස්සාමි”ති.

සො සලාකග්ගං ගන්ත්වා සලාකහත්තඤ්ඤෙව සලාකයාගුඤ්ඤ වග්ගන්තිත්වා ද්වාදස වස්සානි අරඤ්ඤෙ වුත්ථහික්ඛු පාරාජිකජපත්තො විය අහොසි. සො පාතොව සාවත්ථියං පවිසිත්වා “කිං නු බො පයමං යාගුං ගණ්හිස්සාමි, උදාහු මාතෘපිතරො පස්සිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “කපණානං මාතෘපිතුනං සන්තිකං තුව්ඡහත්ථෙත ගන්තුං අයුත්ත”න්ති වින්තෙත්වා යාගුං ගහෙත්වා ඵතෙසං පොරාණකගෙහද්වාරං ගතො. මාතෘපිතරොපිස්ස යාගුහික්ඛං වරිත්වා පරහිත්තිං නිස්සාය විහරන්ති. සො උපගන්ත්වා නිසින්තකෙ දිස්වා උජ්ජන්තසොකො අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි තෙසං අවිදුරෙ අට්ඨාසි. තෙ තං දිස්වාපි න සඤ්ජානිංසු. අථ මාතා “හික්ඛත්ථාය ධීතො භවිස්සති”ති සඤ්ඤාය “හන්තෙ, තුම්හාකං දාතබ්බයුත්තකං නත්ථි, අතිච්ඡා”ති ආහ. සො තස්සා කථං සුත්වා හදයපුරං සොකං ගහෙත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි තත්ථෙව අට්ඨාසි. දුතියමිපි තතියමිපි “අතිච්ඡා”ති වුව්චමානොපි අට්ඨාසියෙව. අථස්ස පිතා මාතරං ආහ – “ගච්ඡ, හද්දෙ, ජානාහි, පුත්තො නු බො නො ඵසො”ති. සා උට්ඨාය උපගන්ත්වා ඔලොකෙන්ති සඤ්ජානිත්වා පාදමුලෙ පතිත්වා පරිදෙවි, පිතෘපිස්ස තථෙව අකාසි, මහන්තං කාරුඤ්ඤං අහොසි.

සොපි මාතෘපිතරො දිස්වා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොත්තො අස්සුනි පවත්තෙසි. සො සොකං අධිවාසෙත්වා “අම්මනාතා, මා වින්තයිත්ථ, අහං වො පොසෙස්සාමි”ති මාතෘපිතරො අස්සාසෙත්වා යාගුං පායෙත්වා එකමන්තෙ නිසීදාපෙත්වා පුත භික්ඛං ආහරිත්වා තෙ භොජෙත්වා අත්තනො අත්ථාය භික්ඛං පරියෙසිත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා පුත භත්තෙනාපුච්ඡිත්වා පච්ඡා සයං පරිභුඤ්ජති. සො තතො පට්ඨාය ඉමිනා නියාමෙන මාතෘපිතරො පටිජග්ගති. අත්තනා ලද්ධානි පක්ඛිකභත්තාදීනි තෙසංයෙව දත්වා සයං පිණ්ඩාය වරිත්වා ලභමානො භුඤ්ජති, අලභමානො න භුඤ්ජති, වස්සාවාසිකම්පි අඤ්ඤම්පි යං කිඤ්චි ලභිත්වා තෙසංයෙව දෙති. තෙහි පරිභුත්තං ජිණ්ණපිලොතිකං ගහෙත්වා අග්ගළං දත්වා රජිත්වා සයං පරිභුඤ්ජති. භික්ඛලභනදිවසෙහි පනස්ස අලභනදිවසා බහු අහෙසුං. අට්ඨස්ස නිවාසනපාරුපනං අතිලුඛං භොති.

ඉති සො මාතෘපිතරො පටිජග්ගන්තොයෙව අපරභාගෙ කිසො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මසන්ථතගත්තො අභොසි. අථ නං සන්දිට්ඨසම්භත්තා භික්ඛු පුච්ඡිංසු “ආචුසො, පුබ්බෙ තව සරීරවණ්ණො සොහති, ඉදානි පන කිසො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මසන්ථතගත්තො, බ්‍යාධි තෙ නු බො උප්පන්තො”ති. සො “නත්ථි මෙ, ආචුසො, බ්‍යාධි, අපිව පන පලිබොධො මෙ අත්ථි”ති තං පවත්තිං ආරොචෙසි. අථ නං තෙ භික්ඛු ආහංසු “ආචුසො, භගවා සද්ධාදෙයං විනිපාතෙතුං න දෙති, ත්වං පන සද්ධාදෙයං ගහෙත්වා ගිහීනං දදමානො අයුත්තං කරොසි”ති. සො තෙසං කථං සුත්වා ලජ්ජිතො ඔලීයි. තෙ එත්තකෙනපි අසන්තුට්ඨා භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා “භත්තෙ, අසුකො නාම භික්ඛු සද්ධාදෙයං විනිපාතෙත්වා ගිහී පොසෙති”ති සත්ථු ආරොචෙසුං. සත්ථා තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු සද්ධාදෙයං ගහෙත්වා ගිහී පොසෙසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භත්තෙ”ති චුත්තෙ තං කිරියං වණ්ණෙතුකාමො අත්තනො ව පුබ්බවරියං පකාසෙතුකාමො “භික්ඛු, ගිහී පොසෙන්නො කෙ පොසෙසි”ති පුච්ඡි. “මාතෘපිතරො මෙ, භත්තෙ”ති චුත්තෙ සත්ථා තස්ස උස්සාහං ජනෙතුං “සාධු සාධු, භික්ඛු”ති තික්ඛත්තුං සාධුකාරං දත්වා “ත්වං මම ගතමග්ගෙ යිතො, අහම්පි පුබ්බවරියං වරන්තො මාතෘපිතරො පොසෙසි”ත්ති ආහ. සො අස්සාසං පටිලභි. සත්ථා තාය පුබ්බවරියාය ආචිකරණත්ථං තෙහි භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසිනගරතො අවිදුරෙ නදියා ඔරිමතීරෙ එකො නෙසාදගාමො අභොසි, පාරිමතීරෙ එකො නෙසාදගාමො. එකෙකස්මිං ගාමෙ පඤ්ච පඤ්ච කුලසතානි වසන්ති. ද්විසුපි ගාමෙසු ද්වෙ නෙසාදපෙට්ඨකා සභායකා අහෙසුං. තෙ දහරකාලෙයෙව කතිකවත්තං කරිංසු “සචෙ අම්හෙසු එකස්ස ධිතා භොති, එකස්ස පුත්තො භොති, තෙසං ආවාහවිවාහං කරිස්සාමා”ති. අථ ඔරිමතීරෙ ගාමපෙට්ඨකස්ස ගෙහෙ

පුත්තො ජායි, ජාතක්ඛණෙයෙව දුකුලෙන පටිග්ගහිතත්තා “දුකුලො”ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. ඉතරස්ස ගෙහෙ ධීතා ජායි, තස්සා පරතීරෙ ජාතත්තා “පාරිකා”ති නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි අභිරූපා පාසාදිකා අගෙසුං සුවණ්ණවණ්ණා. තෙ නෙසාදකුලෙ ජාතාපි පාණාතිපාතං නාම න කරිංසු.

අපරභාගෙ සොළසවස්සුද්දෙසිකං දුකුලකුමාරං මාතාපිතරො ආහංසු “පුත්ත, කුමාරිකං තෙ ආනයිස්සාමා”ති. සො පන බ්‍රාහ්මලොකතො ආගතො සුද්ධසත්තො උභො කණ්ණෙ පිධාය “න මෙ සරාවාසෙනත්ථො අම්මතාතා, මා එවරූපං අවචුත්ථා”ති වත්වා යාවතතියං වුව්වමානොපි න ඉච්ඡියෙව. පාරිකාපි මාතාපිතූහි “අම්ම, අම්මාකං සහායකස්ස පුත්තො අත්ථී, සො අභිරූපො සුවණ්ණවණ්ණො, තස්ස තං දස්සාමා”ති චුත්තා තථෙව වත්වා උභො කණ්ණෙ පිදහි. සාපි බ්‍රාහ්මලොකතො ආගතා සරාවාසං න ඉච්ඡී. දුකුලකුමාරො පන තස්සා රහස්සෙන සාසනං පහිණි “සථෙ පාරිකෙ මෙටුනධම්මෙන අත්ථීකා, අඤ්ඤස්ස ගෙහං ගච්ඡතු, මය්හං මෙටුනධම්මෙ ඡන්දො නත්ථී”ති. සාපි තස්ස තථෙව සාසනං පෙසෙසී.

අථ මාතාපිතරො තෙසං අනිච්ඡමානානඤ්ඤෙව ආවාහව්වාහං කරිංසු. තෙ උභොපි කිලෙසසමුද්දං අනොතරිත්වා ද්වෙ මහාබ්‍රාහ්මානො විය එකතොව වසිංසු. දුකුලකුමාරො පන මච්ඡං වා මිගං වා න මාරෙති, අන්තමසො ආහටමංසමිපි න වික්කිණාති. අථ නං මාතාපිතරො වදිංසු “තාත, ත්වං නෙසාදකුලෙ නිබ්බත්තිත්වාපි නෙව සරාවාසං ඉච්ඡසී, න පාණවධං කරොසී, කිං නාම කම්මං කරිස්සසී”ති? “අම්මතාතා, තුම්හෙසු අනුජානන්තෙසු මයං පබ්බජිස්සාමා”ති. තං සුත්වා මාතාපිතරො “තෙන හි පබ්බජථා”ති ද්වෙ ජනෙ අනුජානිංසු. තෙ තුට්ඨහට්ඨා මාතාපිතරො වන්දිත්වා ගාමතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ගඬගාතීරෙන හිමවන්තං පවිසිත්වා යස්මිං යානෙ මිගසම්මතා නාම නදී හිමවන්තතො ඔතරිත්වා ගඬගං පත්තා, තං යානං ගන්ත්වා ගඬගං පහාය මිගසම්මතාහිමුඛා අභිරුහිංසු.

තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස හවනං උණ්හාකාරං දස්සෙසී. සක්කො ඔලොකෙන්තො තං කාරණං ඤත්වා විස්සකම්මං ආමන්තෙන්වා “තාත විස්සකම්ම, ද්වෙ මහාපුරිසා ගාමා නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පවිට්ඨා, තෙසං නිවාසට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති, මිගසම්මතානදියා අඬ්ඬකොසන්තරෙ එතෙසං පණ්ණසාලඤ්ඤෙව පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ව මාපෙත්වා එහී”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා මුගපක්ඛජාතකෙ (ජා. 2.22.1 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව සබ්බං සංවිදහිත්වා අමනාපසද්දෙ මිගපක්ඛිනො පලාපෙත්වා එකපදිකං ජඩ්ඝමග්ගං මාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. තෙපි තං මග්ගං දිස්වා තෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා තං අස්සමපදං පාපුණිංසු. දුකුලපණ්ඩිතො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දිස්වා

“සක්කෙන මය්හං දින්නා”ති සක්කදත්තියභාවං ඤාත්වා සාටකං ඔමුඤ්චිත්වා රත්තවාකචීරං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා අජිනවම්මං අංසෙ කත්වා ජටාමණ්ඩලං බන්ධිත්වා ඉසිවෙසං ගහෙත්වා පාරිකායපි පබ්බජ්ජං අදාසි. උභොපි කාමාවචරමෙත්තං භාවෙත්වා තත්ථ වසිංසු. තෙසං මෙත්තානුභාවෙන සබ්බෙපි මිගපක්ඛිනො අඤ්ඤාමඤ්ඤං මෙත්තචිත්තමෙව පටිලභිංසු, න කොචි කඤ්චි විහෙයෙසි. පාරිකා තතො පට්ඨාය පාතීයං පරිභොජනීයං ආහරති, අස්සමපදං සම්මජ්ජති, සබ්බකිච්චානි කරොති. උභොපි ඵලාඵලානි ආහරිත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලං පටිසිත්වා සමණධම්මං කරොත්තා තත්ථ වාසං කප්පයිංසු.

සක්කො තෙසං උපට්ඨානං ආගච්ඡති. සො එකදිවසං අනුඔලොකෙන්නො “ඉමෙසං චක්ඛුනි පරිභාසිස්සන්ති”ති අන්තරායං දිස්වා දුකුලපණ්ඩිතං උපසඬකම්භිත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා එවමාහ – “හන්තෙ, තුම්භාකං අන්තරායො පඤ්ඤායති, පටිජග්ගනකං පුත්තං ලද්ධුං වට්ටති, ලොකධම්මං පටිසෙවථා”ති. අථ නං දුකුලපණ්ඩිතො ආහ – “සක්ක, කින්නාමෙතං කථෙසි, මයං අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්තාපි එතං ලොකධම්මං පුළුවකගුප්පරාසිං විය ජිගුච්ඡිමිහා, ඉදානි පන අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කථං ඵවරූපං කරිස්සාමා”ති. අථ සක්කො තං ආහ – “හන්තෙ, සවෙ එවං න කරොථ, පාරිකාය තාපසියා උතුනිකාලෙ නාහිං හත්ථෙත පරාමසෙය්‍යාථා”ති. දුකුලපණ්ඩිතො “ඉදං සක්කා කාතු”න්ති සම්පට්චිජි. සක්කො තං චන්දිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

දුකුලපණ්ඩිතොපි තං කාරණං පාරිකාය ආචික්ඛිත්වා අස්සා උතුනිකාලෙ නාහිං හත්ථෙත පරාමසි. තදා බොධිසත්තො දෙවලොකතො චචිත්වා තස්සා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසව්වයෙන සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි, තෙනෙවස්ස “සුවණ්ණසාමො”ති නාමං කරිංසු. පාරිකාය ඵලාඵලත්ථාය වනං ගතකාලෙ පබ්බතන්තරෙ කින්නරියො ධාතිකිච්චං කරිංසු. තෙ උභොපි බොධිසත්තං න්භාපෙත්වා පණ්ණසාලායං නිපජ්ජාපෙත්වා ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති. තස්මිං බණෙ කින්නරා කුමාරං ගහෙත්වා ගිරිකන්දරාදීසු න්භාපෙත්වා පබ්බතමත්ථකං ආරුය්භ නානාපුජ්චෙහි අලඬිකරිත්වා හරිතාලමනොසිලාදීනි සිලායං සංසිත්වා නලාටෙ තිලකෙ කත්වා පුන ආනෙත්වා පණ්ණසාලායං නිපජ්ජාපෙසුං. පාරිකාපි ආගන්ත්වා පුත්තං ථඤ්ඤං පායෙසි. තං අපරභාගෙ වඩ්ඪිත්වා සොළසවස්සුද්දෙසිකම්පි අනුරක්ඛන්තා මාතාපිතරො පණ්ණසාලායං නිසිදාපෙත්වා සයමෙව වනමුලඵලාඵලත්ථාය වනං ගච්ඡන්ති. මහාසත්තො “මම මාතාපිතුනං කදාචි කොචිදෙව අන්තරායො භවෙය්‍යා”ති චින්තෙත්වා තෙසං ගතමග්ගං සල්ලක්ඛෙසි.

අටෙකදිවසං තෙසං වනමුලඵලාඵලං ආදාය සායන්හසමයෙ නිවත්තන්තානං අස්සමපදතො අවිදුරෙ මහාමෙසො උට්ඨති. තෙ එකං රුක්ඛමුලං පවිසිත්වා වම්මිකමත්ථකෙ අට්ඨංසු. තස්ස ච අඛින්නරෙ ආසිවිසො අත්ථි. තෙසං සරිරතො සෙදගන්ධමිස්සකං උදකං ඔතරිත්වා තස්ස නාසාපුටං පාවිසි. සො කුජ්ඣිත්වා නාසාවාතෙන පහරි. ද්වෙපි අන්ධා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං න පස්සිංසු. දුකුලපණ්ඩිතො පාරිකං ආමන්තෙත්වා “පාරිකෙ මම චක්ඛුනි පරිභිනානි, අහං නං න පස්සාමි”ති ආහ. සාපි තට්ඨ ආහ. තෙ “නත්ථි නො ඉදානි ජීවිත”න්ති මග්ගං අපස්සන්තා පරිදෙවමානා අට්ඨංසු. “කිං පන තෙසං පුබ්බකම්ම”න්ති? තෙ කිර පුබ්බෙ චෙජ්ජකුලෙ අහෙසුං. අථ සො චෙජ්ජො එකස්ස මහාධනස්ස පුරිසස්ස අක්ඛිරොගං පටිපග්ගි. සො තස්ස කිඤ්චි ධනං න අදාසි. අථ චෙජ්ජො කුජ්ඣිත්වා අත්තතො ගෙහං ගන්ත්වා හරියාය ආරොචෙත්වා “හද්දෙ, අහං තස්ස අක්ඛිරොගං පටිපග්ගාමි, ඉදානි මය්හං ධනං න දෙති, කිං කරොමා”ති ආහ. සාපි කුජ්ඣිත්වා “න නො තස්ස සන්තකෙනත්ථො, හෙසජ්ජං තස්ස එකයොගං දත්වා අක්ඛිනි කාණානි කරොහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තථා අකාසි. සො නවිරස්සෙව අන්ධො හොති. තෙසං උභින්නම්පි ඉමිනා කම්මෙන චක්ඛුනි අන්ධානි ජායිංසු.

අථ මහාසත්තො “මම මාතාපිතරො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමාය වෙලාය ආගච්ඡන්ති, ඉදානි තෙසං පවත්තිං න ජානාමි, පටිමග්ගං ගමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා මග්ගං ගන්ත්වා සද්දමකාසි. තෙ තස්ස සද්දං සඤ්ජානිත්වා පටිසද්දං කරිත්වා පුත්තසිනෙහෙන “තාත සුචණ්ණසාම, ඉධ පරිපන්ථො අත්ථි, මා ආගමි”ති වදිංසු. අථ තෙසං “තෙන හි ඉමං ලට්ඨිකොට්ඨං ගහෙත්වා මම සන්තිකං එවා”ති දීඝලට්ඨිං අදාසි. තෙ ලට්ඨිකොට්ඨං ගහෙත්වා තස්ස සන්තිකං ආගමිංසු. අථ නෙ “කෙන කාරණෙන වො චක්ඛුනි විනට්ඨානී”ති පුච්ඡි. අථ නං මාතාපිතරො ආහංසු “තාත, මයං දෙවෙ වස්සන්තෙ ඉධ රුක්ඛමුලෙ වම්මිකමත්ථකෙ යීතා, තෙන කාරණෙනා”ති. සො මාතාපිතුනං කථං සුත්වාච අඤ්ඤාසි “තත්ථ ආසිවිසෙන හවිතඛිං, තෙන කුද්ධෙන නාසාවාතො විස්සට්ඨො හවිස්සති”ති. සො මාතාපිතරො දිස්වා රොදි වෙව හසි ව. අථ නං තෙ පුච්ඡිංසු “කස්මා, තාත, රොදසි වෙව හසසි වා”ති? අම්මතාතා, “තුම්භාකං දහරකාලෙයෙව එවං චක්ඛුනි විනට්ඨානී”ති රොදිං, “ඉදානි පටිපග්ගිතුං ලභිස්සාමි”ති හසිං. අම්මතාතා, තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, අහං වො පටිපග්ගිස්සාමිති.

සො මාතාපිතරො අස්සාසෙත්වා අස්සමපදං ආනෙත්වා තෙසං රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු වඩ්ඤමෙ පණ්ණසාලායං වච්චට්ඨානෙ පස්සාවට්ඨානෙ වාති සබ්බට්ඨානෙසු රජ්ජුකෙ ඛන්ධි, තතො පට්ඨාය තෙ අස්සමපදෙ යිපෙත්වා සයං වනමුලඵලාදීනි ආහරිත්වා පණ්ණසාලායං

යපෙත්වා පාතොව තෙසං වසන්ට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා මාතෘපිතරො
වන්දිත්වා සං ආදාය මිගසම්මතානදිං ගන්ත්වා පාතියපරිභොජනයං
ආහරිත්වා උපට්ඨාපෙති, දන්තකට්ඨමුබ්බොදකාදීනි දත්වා මධුරඵලාඵලං
දෙති, තෙහි භුඤ්ජිත්වා මුබ්බෙ වික්ඛාලිතෙ සයං බාදිත්වා මාතෘපිතරො
වන්දිත්වා මිගගණපරිවුතො ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං පාවිසී. පබ්බතපාදෙ
කින්නරපරිවාරො ඵලාඵලං ගහෙත්වා සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා සට්ඨන
උදකං ආහරිත්වා උණ්භොදකෙන තෙසං යථාරූපි න්භාපනං පාදධොවනං
වා කත්වා අඬගාරකපල්ලං උපනෙත්වා හත්ථපාදෙ සෙදෙත්වා තෙසං
නිසින්නානං ඵලාඵලං දත්වා බාදාපෙත්වා පරියොසානෙ සයං බාදිත්වා
සෙසකං යපෙසී. ඉමිනා නියාමෙනෙව මාතෘපිතරො පටිපග්ගි.

තස්මිං සමයෙ බාරාණසියං පිළියක්ඛො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසී. සො
මිගමංසලොහෙන මාතරං රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො
හිමවන්තං පවිසිත්වා මිගෙ වධිත්වා මංසං බාදන්තො මිගසම්මතානදිං පත්වා
අනුපුබ්බෙන සාමස්ස පාතියග්ගහණතිත්ථං සම්පත්තො මිගපදවලඤ්ජං
දිස්වා මණ්ඩණ්ණාහි සාබාහි කොට්ඨකං කත්වා ධනුං ආදාය විසජිතං සරං
සන්නහිත්වා නිලිනොව අවිජ්. මහාසත්තොපි සායන්හසමයෙ ඵලාඵලං
ආහරිත්වා අස්සමපදෙ යපෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “පාතියං
ආහරිස්සාමි”ති සං ගහෙත්වා මිගගණපරිවුතො ද්වෙපි මිගෙ එකතො
කත්වා තෙසං පිට්ඨියං පාතියසං යපෙත්වා හත්ථෙව ගහෙත්වා නදිතිත්ථං
අගමාසී. රාජා කොට්ඨකෙ යිතොව තං තථා ආගච්ඡන්තං දිස්වා “මයා
එත්තකං කාලං එවං විවරන්තෙනපි මනුස්සො නාම න දිට්ඨපුබ්බො, දෙවො
නු බො එස නාගො නු බො, සවෙ පනාහං එතං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡිස්සාමි.
දෙවො වෙ හවිස්සති, ආකාසං උජ්ජතිස්සති. නාගො වෙ, භූමියං පවිසිස්සති.
න බො පනාහං සබ්බකාලං හිමවන්තෙයෙව විවරිස්සාමි, බාරාණසිං
ගමිස්සාමි. තනු මං පුච්ඡිස්සන්ති ‘අපි නු බො තෙ, මහාරාජ, හිමවන්තෙ
වසන්තෙන කිඤ්චි අජරියං දිට්ඨපුබ්බ’න්ති? තත්තාහං ‘එවරූපො මෙ සත්තො
දිට්ඨපුබ්බො’ති වක්ඛාමි. ‘කො නාමෙසො’ති චුත්තෙ සවෙ ‘න ජානාමි’ති
වක්ඛාමි, අථ ගරහිස්සන්ති මං, තස්මා එතං විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා
පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙසී.

අථ තෙසු මිගෙසු පයමමෙව ඔතරිත්වා පාතියං පිවිත්වා උත්තිණ්ණෙසු
බොධිසත්තො උග්ගහිතවත්තො මහාටෙරො විය සණ්ඨකං ඔතරිත්වා
පස්සද්ධරුටො පච්චුත්තරිත්වා රත්තවාකචීරං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා
අජිනවම්මං අංසෙ කත්වා පාතියසං උක්ඛිපිත්වා උදකං පුඤ්ජිත්වා
වාමඅංසකුටෙ යපෙසී. තස්මිං කාලෙ “ඉදාහි විජ්ඣිතුං සමයො”ති රාජා
විසජිතං සරං උක්ඛිපිත්වා මහාසත්තං දක්ඛිණපස්සෙ විජ්ඣි, සරො
වාමපස්සෙන නික්ඛමි. තස්ස විද්ධිභාවං ඤාත්වා මිගගණා හිතා පලායිංසු.
සුවණ්ණසාමපණ්ඩිතො පන විද්ධොපි පාතියසං යථා වා තථා වා
අනවසුම්හිත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සණ්ඨකං ඔතාරෙත්වා වාලුකං

විසුභිත්වා යපෙත්වා දිසං වචන්ථපෙත්වා මාතෘපිතූනං
වසනට්ඨානදිසාභාගෙන සීසං කත්වා රජතපට්ටවණ්ණාය වාලුකාය
සුවණ්ණපට්ටා විය නිපජ්ජිත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා “ඉමස්මිං
හිමවත්තජපදෙසෙ මම වෙරි නාම නත්ථි, මය්හං මාතෘපිතූනඤ්ච වෙරි නාම
නත්ථි”ති මුඛෙන ලොහිතං ඡඩ්ඛෙත්වා රාජානං අදිස්වාච පයමං ගාථමාහ —

296.

“කො නු මං උසුනා විජ්ඣා, පමත්තං උදහාරකං;
බත්තියො බ්‍රාහ්මණො වෙස්සො, කො මං විද්ධා නිලියසී”ති.

තත්ථ පමත්තන්ති මෙත්තාභාවනාය අනුපට්ඨිතසතිං. ඉදඤ්ච සො
සන්ධාය තස්මිං බණ අත්තානං පමත්තං නාම අකාසී. විද්ධාති විජ්ඣිත්වා.

එවඤ්ච පන වත්වා පුන අත්තනො සරීරමංසස්ස අභක්ඛසම්මතභාවං
දස්සෙතුං දුතියං ගාථමාහ —

297.

“න මෙ මංසානි බජ්ජානි, වම්මෙනත්ථො න විජ්ජති;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, විද්ධෙය්‍යං මං අමඤ්ඤථා”ති.

දුතියගාථං වත්වා තමෙව නාමාදිවසෙන පුච්ඡන්තො ආහ —

298.

“කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මයං;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං මං විද්ධා නිලියසී”ති.

තත්ථ අමඤ්ඤථාති අයං පුරිසො කෙන කාරණෙන මං විජ්ඣිතබ්බන්ති
අමඤ්ඤිත්ථාති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා තුණ්හි අභාසී. තං සුත්වා රාජා “අයං මයා
විසපිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣිත්වා පාතිතොපි නෙව මං අක්කොසති න
පරිභාසති, මම හදයං සම්බාහන්තො විය පියවචනෙන සමුදාවරති,
ගච්ඡිස්සාමිස්ස සන්තික”න්ති වින්තෙත්වා ගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ
ධීතොව ද්වෙ ගාථා අභාසී —

299.

“රාජාහමස්මි කාසිනං, පිලියක්ඛොති මං විදු;
ලොභා රට්ඨං පහිත්වාන, මිගමෙසං වරාමහං.

300.

“ඉස්සත්ථෙ වස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො;
නාගොපි මෙ න මුච්චෙය්‍ය, ආගතො උසුපාතන”න්ති.

තත්ථ රාජාභමස්මීති එවං කිරස්ස විතක්කො අහොසි “දෙවාපි නාගාපි මනුස්සභාසාය කථෙන්නියෙව, අහමෙනං දෙවොති වා නාගොති වා මනුස්සොති වා න ජානාමි. සචෙ කුජ්ඣෙය්‍ය, නාසෙය්‍ය මං, ‘රාජා’ති වුත්තෙ පන අභායන්තො නාම නත්ථී”ති. තස්මා අත්තනො රාජභාවං ජානාපෙතුං පයමං “රාජාභමස්මී”ති ආහ. ලොභාති මිගමංසලොභෙන. මිගමෙසන්නි මිගං එසන්නො. වරාමහන්නි වරාමි අහං. දුතියං ගාථං පන අත්තනො බලං දීපෙතුකාමො එවමාහ. තත්ථ ඉස්සත්ථෙති ධනුසිජ්ජෙ. දළ්භධම්මොති දළ්භධනුං සහස්සත්ථාමධනුං ඔරොපෙතුඤ්ච ආරොපෙතුඤ්ච සමත්ථො.

ඉති රාජා අත්තනො බලං චණ්ණෙත්වා තස්ස නාමගොත්තං පුච්ඡන්තො ආහ —

301.

“කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මයං;
පිතුනො අත්තනො වාපි, නාමගොත්තං පච්චෙදයා”ති.

තත්ථ පච්චෙදයාති කථය.

තං සුත්වා මහාසත්තො “සවාහං ‘දෙවනාගකින්නරඛත්තියාදීසු අඤ්ඤතරොභමස්මී’ති කථෙය්‍යං, සද්දහෙය්‍යෙව එස, සච්චමෙව පනස්ස කථෙතුං වට්ටතී”ති වින්තෙත්වා එවමාහ —

302.

“නෙසාදපුත්තො හද්දන්තෙ, සාමො ඉති මං ඤාතයො;
ආමන්තයිංසු ජීවන්තං, ස්වජ්ජෙවාහං ගතො සයෙ.

303.

“විද්ධොස්මි පුපුසල්ලෙන, සච්ඤෙන යථා මිගො;
සකම්භි ලොභිතෙ රාජ, පස්ස සෙමි පරිජ්ඣතො.

304.

“පට්ඨාමගතං සල්ලං, පස්ස ධම්මාමි ලොභිතං;
ආතුරො ත්‍යානුපුච්ඡාමි, කිං මං විද්ධා නිලියසි.

305.

“අජිනම්භි හඤ්ඤතෙ දීපි, නාගො දන්තෙහි හඤ්ඤතෙ;
අථ කෙන නු චණ්ණෙන, විද්ධෙය්‍යං මං අමඤ්ඤථා”ති.

තත්ථ ජීවන්තන්ති මං ඉතො පුබ්බෙ ජීවමානං “එහි සාම, යාහි සාමා”ති ඤාතයො ආමන්තයිංසු. ස්වජ්ජෙවාහං ගතොති සො අහං අජීජ එවං ගතො

මරණමුඛෙ සම්පත්තො, පට්ටියොති අත්ථො. සයෙති සයාමි. පරිජ්ජුතොති නිමුග්ගො. පට්ඨාමගතන්ති දක්ඛිණපස්සෙන පටිසිත්වා වාමපස්සෙන නිග්ගතන්ති අත්ථො. පස්සාති ඔලොකෙහි මං. ධම්මාමිති නිට්ඨුහාමි, ඉදං සො සතිං පටිච්ඡපට්ඨාපෙත්වා අවිකම්පමානොව ලොහිතං මුඛෙන ඡඩ්ඛෙත්වා ආහ. ආතුරො ත්‍යානුප්පච්ඡාමි”ති බාළ්භගිලානො හුත්වා අහං තං අනුප්පච්ඡාමි. නිලීයසීති එතස්මිං වනගුම්ඛෙ නිලීනො අවිජසී. විද්ධෙය්‍යන්ති විජ්ඣාතබ්බං. අමඤ්ඤාදාති අමඤ්ඤිත්ථ.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා යථාභූතං අනාවික්ඛිත්වා මුසාවාදං කථෙන්නො ආහ -

306.

“මිගො උපට්ඨිතො ආසි, ආගතො උසුපාතනං;
තං දිස්වා උබ්බිජී සාම, තෙන කොධො මමාවිසී”ති.

තත්ථ ආවිසීති අජ්ඣොත්ථරි. තෙන කාරණෙන මෙ කොධො උජ්ජන්නොති දීපෙති.

අථ නං මහාසත්තො “කිං වදෙසි, මහාරාජ, ඉමස්මිං හිමවන්තෙ මං දිස්වා පලායනමිගො නාම නත්ථී”ති වත්වා ආහ -

307.

“යතො සරාමි අත්තානං, යතො පත්තොස්මි විඤ්ඤුතං;
න මං මිගා උත්තසන්ති, අරඤ්ඤෙ සාපදානිපි.

308.

“යතො නිධිං පරිහරිං, යතො පත්තොස්මි යොබ්බනං;
න මං මිගා උත්තසන්ති, අරඤ්ඤෙ සාපදානිපි.

309.

“භීරු කිම්පුරිසා රාජ, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
සම්මොදමානා ගච්ඡාම, පබ්බතාති වනානි ව.

310.

“න මං මිගා උත්තසන්ති, අරඤ්ඤෙ සාපදානිපි;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, උත්තසන්ති මිගා මම”න්ති.

තත්ථ න මං මිගාති හො මහාරාජ, යතො කාලතො පට්ඨාය අහං අත්තානං සරාමි, යතො කාලතො පට්ඨාය අහං විඤ්ඤුභාවං පත්තො අස්මි භවාමි, තතො කාලතො පට්ඨාය මං දිස්වා මිගා නාම න උත්තසන්ති. සාපදානිපිති වාළමිගාපි. යතො නිධින්ති යතො කාලතො පට්ඨාය අහං

වාකවීරං පරිහරිං. භීරු කිම්පුරිසානි මහාරාජ, මීගා තාව තිට්ඨන්තු, කිම්පුරිසා නාම අතිභීරුකා භොන්ති. යෙ ඉමස්මිං ගන්ධමාදනපඬ්ඨතෙ විහරන්ති, තෙපි මං දිස්වා න උත්තසන්ති, අථ බො මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදමානා ගච්ඡාම. උත්‍රාසන්ති මීගා මමන්ති මමං දිස්වා මීගා උත්‍රාසෙය්‍යුං, කෙන කාරණෙන ත්වං මං සද්දහාපෙස්සසීති දීපෙති.

තං සුත්වා රාජා “මයා ඉමං නිරපරාධං විජ්ඣිත්වා මුසාවාදො කථිතො, සච්චමෙව කථයිස්සාමි” ති වින්තෙත්වා ආහ –

311.

“න තං තස මීගො සාම, කිං තාහං අලිකං භණෙ;
කොධලොභාභිභූතාහං, උසුං තෙ තං අවස්සපි”න්ති.

තත්ථ න තං තසානි න තං දිස්වා මීගො තස, න භීතොති අත්ථො. කිං තාහන්ති කිං තෙ එවං කල්‍යාණදස්සනස්ස සන්තිකෙ අහං අලිකං භණිස්සාමි. කොධලොභාභිභූතාහන්ති කොධෙන ච ලොභෙන ච අභිභූතො භුත්වා අහං. සො හි පට්ඨමෙව මීගෙසු උප්පන්නෙන කොධෙන “මීගෙ විජ්ඣිස්සාමි” ති ධනුං ආරොපෙත්වා යීතො පච්ඡා බොධිසත්තං දිස්වා තස්ස දෙවතාදීසු අඤ්ඤතරභාවං අජානන්තො “පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති ලොභං උප්පාදෙසි, තස්මා එවමාහ.

එවඤ්ච පන වත්වා “නායං සුචණ්ණසාමො ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ එකකොච වසිස්සති, ඤාතකෙහිපිස්ස භවිතඬ්ඨං, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා ඉතරං ගාථමාහ –

312.

“කුතො නු සාම ආගම්ම, කස්ස වා පහිතො තුවං;
‘උදහාරො නදිං ගච්ඡ’, ආගතො මිගසම්මත”න්ති.

තත්ථ සාමානි මහාසත්තං ආලපති. ආගම්මානි කුතො දෙසා ඉමං වනං ආගම්ත්වා “අම්භාකං උදහාරො උදකං ආහරිතුං නදිං ගච්ඡා” ති කස්ස වා පහිතොකෙන පුග්ගලෙන පෙසිතො භුත්වා තුවං ඉමං මිගසම්මතං ආගතොති අත්ථො.

සො තස්ස කථං සුත්වා මහන්තං දුක්ඛවෙදනං අධිවාසෙත්වා මුඛෙන ලොහිතං ඡඩ්ඨෙත්වා ගාථමාහ –

313.

“අන්ධා මාතෘපිතා මය්හං, තෙ හරාමි බ්‍රහාවතෙ;
තෙසාහං උදකාහාරො, ආගතො මිගසම්මත”න්ති.

තත්ථ හරාමීති මූලඵලාදීනි ආහරිත්වා පොසෙමි.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තො මාතාපිතරො ආරබ්භ විලපන්තො ආහ

—

314.

“අත්ථි නෙසං උසාමත්තං, අථ සාහස්ස ජීවිතං;
උදකස්ස අලාභෙන, මඤ්ඤෙ අන්ධා මරිස්සරෙ.

315.

“න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, ලබ්භා හි පුමුනා ඉදං;
යඤ්ච අම්මං න පස්සාමි, තං මෙ දුක්ඛතරං ඉතො.

316.

“න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, ලබ්භා හි පුමුනා ඉදං;
යඤ්ච තාතං න පස්සාමි, තං මෙ දුක්ඛතරං ඉතො.

317.

“සා නුන කපණා අම්මා, විරරත්තාය රුච්ඡති;
අඬ්ඬරත්තෙව රත්තෙ වා, නදීව අවසුච්ඡති.

318.

“සො නුන කපණො තාතො, විරරත්තාය රුච්ඡති;
අඬ්ඬරත්තෙව රත්තෙ වා, නදීව අවසුච්ඡති.

319.

“උට්ඨානපාදවරියාය, පාදසම්බාහනස්ස ව;
සාම තාතවිලපන්තා, හිංසාසිස්සන්ති බ්‍රහ්මවතෙ.

320.

ඉදම්පි දුතියං සල්ලං, කම්පෙති හදයං මමං;
යඤ්ච අන්ධෙ න පස්සාමි, මඤ්ඤෙ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ උසාමත්තන්ති භොජනමත්තං. “උසා”ති හි භොජනස්ස නාමං තස්ස ව අත්ථිතාය. සාහස්ස ජීවිතන්ති ඡදිවසමත්තං ජීවිතන්ති අත්ථො. ඉදං ආහරිත්වා යපිතං එලාඵලං සන්ධායාහ. අථ වා උසාති උස්මා. තෙනෙනං දස්සෙති — තෙසං සරීරෙ උස්මාමත්තං අත්ථි, අථ මයා ආහතෙන එලාඵලෙන සාහස්ස ජීවිතං අත්ථිති. මරිස්සරෙති මරිස්සන්තිති මඤ්ඤාමි. පුමුනාති පුරිසෙන, එවරුපඤ්ඤි දුක්ඛං පුරිසෙන ලහිතබ්බමෙවාති අත්ථො. විරරත්තාය රුච්ඡතිති විරරත්තං රොදිස්සති. අඬ්ඬරත්තෙ වාති මජ්ඣමරත්තෙ වා. රත්තෙ වාති පච්ඡිමරත්තෙ වා. අවසුච්ඡතිති කුන්තදී විය සුස්සිස්සතිති අත්ථො. උට්ඨානපාදවරියායාති මහාරාජ, අහං රත්තිම්පි දිවාපි ද්වෙ තයො වාතෙ උට්ඨාය අත්තනො උට්ඨානවීරියෙන තෙසං පාදවරියං

කරොමි, හත්ථපාදෙ සම්බාහාමි, ඉදානි මං අදිස්වා මමත්ථාය තෙ පරිහීනවක්ඛුකා ‘‘සාමතාතා’’ති විලපන්තා කණ්ටකෙහි විජ්ඣියමානා විය ඉමස්මිං වනජපදෙසෙ හිණ්ඩිස්සන්ති විවරිස්සන්තිති අත්ථො. දුතියං සල්ලන්ති පයමවිද්ධවිසපිතසල්ලතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන දුක්ඛතරං ඉදං දුතියං තෙසං අදස්සනසොකසල්ලං.

රාජා තස්ස විලාපං සුත්වා ‘‘අයං අවිචන්තං බ්‍රහ්මචාරී ධම්මෙ යිතො මාතෘපිතරො හරති, ඉදානි එවං දුක්ඛජපත්තොපි තෙසංයෙව විලපති, එවං ගුණසම්පන්නෙ නාම මයා අපරාධො කතො, කථං නු ඛො ඉමං සමස්සාසෙය්‍යා’’න්ති චින්තෙන්වා ‘‘නිරයෙ පච්චනකාලෙ රජ්ජං කිං කරිස්සති, ඉමිනා පටිජග්ගිතනියාමෙනෙවස්ස මාතෘපිතරො පටිජග්ගිස්සාමි, ඉමස්ස මරණමිපි අමරණං විය භවිස්සති’’ති සන්නිට්ඨානං කත්වා ආහ –

321.

‘‘මා බාළිඟං පරිදෙවෙසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සං තෙ බ්‍රහාවනෙ.

322.

‘‘ඉස්සත්ථෙ චස්මි කුසලො, දළ්ඟධම්මොති විස්සුතො;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සං තෙ බ්‍රහාවනෙ.

323.

‘‘මිගානං විසාසමන්වෙසං, වනමුලඵලානි ව;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සං තෙ බ්‍රහාවනෙ.

324.

‘‘කතමං තං වනං සාම, යත්ථ මාතෘපිතා තව;
අහං තෙ තථා හරිස්සං, යථා තෙ අහරි තුව’’න්ති.

තත්ථ හරිස්සං තෙති තෙ තව මාතෘපිතරො හරිස්සාමි. මිගානන්ති සීහාදීනං මිගානං විසාසං අන්වෙසන්තො. ඉදං සො ‘‘ඉස්සත්ථෙ චස්මි කුසලොති දුලදුලෙ මිගෙ වධිත්වා මධුරමංසෙන තව මාතෘපිතරො හරිස්සාමි’’ති වත්වා ‘‘මා, මහාරාජ, අමිහෙ නිස්සාය පාණවධං කරි’’ති චුත්තෙ එවමාහ. යථා තෙති යථා ත්වං තෙ අහරි, තථෙවාහමිපි හරිස්සාමිති.

අථස්ස මහාසත්තො ‘‘සාධු, මහාරාජ, තෙන හි මෙ මාතෘපිතරො හරස්සු’’ති වත්වා මග්ගං ආචික්ඛන්තො ආහ –

325.

‘‘අයං එකපදී රාජ, යොයං උස්සිසකෙ මම;
ඉතො ගන්ත්වා අඬ්ඬකොසං, තත්ථ නෙසං අගාරකං;

යත්ථ මාතෘපිතා මය්හං, තෙ හරස්සු ඉතො ගතො”ති.

තත්ථ එකපදීති එකපදමග්ගො. උස්සිසකෙති යො එස මම මත්ථකට්ඨානෙ. අඬිසකොසන්ති අඬිසකොසන්තරෙ.

එවං සො තස්ස මග්ගං ආවික්ඛිත්වා මාතෘපිතූසු බලවසිනෙහෙන තථාරූපං වෙදනං අධිවාසෙත්වා තෙසං හරණත්ථාය අඤ්ජලිං පග්ගය්හ යාවත්තො පුන එවමාහ –

326.

“නමො තෙ කාසිරාජත්ථු, නමො තෙ කාසිවඬිසන;
අන්ධා මාතෘපිතා මය්හං, තෙ හරස්සු බුහාවනෙ.

327.

“අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාමි, කාසිරාජ නමත්ථු තෙ;
මාතරං පිතරං මය්හං, චුත්තො වජ්ජාසි වන්දන”ති.

තත්ථ චුත්තො වජ්ජාසිති “පුත්තො වො සුවණ්ණසාමො නදීතීරෙවිසපිතෙන සල්ලෙන විද්ධො රජතපට්ඨසදිසෙ වාලුකාපුලිනෙ දක්ඛිණපස්සෙන නිපන්තො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ තුම්භාකං පාදෙ වන්දති”ති එවං මහාරාජ, මයා චුත්තො හුත්වා මාතෘපිතූනං මෙ වන්දනං වදෙය්‍යාසිති අත්ථො.

රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. මහාසත්තොපි මාතෘපිතූනං වන්දනං පෙසෙත්වා විසඤ්ඤිතං පාපුණි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

328.

“ඉදං වත්ථාන සො සාමො, යුවා කල්‍යාණදස්සනො;
මුච්ඡිතො විසවෙගෙන, විසඤ්ඤී සම්පජ්ජථා”ති.

තත්ථ සම්පජ්ජථාති විසඤ්ඤී ජාතො.

සො හි හෙට්ඨා එත්තකං කට්ඨන්තො නිරස්සාසො විය අහොසි. ඉදානි පනස්ස විසවෙගෙන මද්දිතා හවඬිගචිත්තසන්තති හදයරූපං නිස්සාය පවත්ති, කථා පච්ඡිජ්ජි, මුඛං පිහිතං, අක්ඛිති නිමිලිතානි, හත්ථපාදා ථද්ධභාවං පත්තා, සකලසරීරං ලොහිතෙන මක්ඛිතං. රාජා “අයං ඉදානෙව මයා සද්ධිං කට්ඨසි, කිං නු ඛො”ති තස්ස අස්සාසපස්සාසෙ උපධාරෙසි. තෙ පන නිරුද්ධා, සරීරං ථද්ධං ජාතං. සො තං දිස්වා “නිරුද්ධො දානි සාමො”ති සොකං සද්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උභො හත්ථෙ මත්ථකෙ යපෙත්වා මහාසද්දෙන පරිදෙවි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

329.

“ස රාජා පරිදෙවෙසි, බහුං කාරුඤ්ඤසඤ්ඡිනං;
අජරාමරොහං ආසිං, අජ්ජෙතං ඤාමි නො පුරෙ;
සාමං කාලඬකතං දිස්වා, නත්ථි මච්චුස්ස නාගමො.

330.

“යස්සු මං පටිමන්තෙති, සවිසෙන සමජ්ජිතො;
ස්වජ්ජ ඵලං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසති.

331.

“නිරයං නුන ගච්ඡාමි, එත්ථ මෙ නත්ථි සංසයො;
තදා හි පකතං පාපං, විරරත්තාය කිබ්බිසං.

332.

“භවන්ති තස්ස චත්තාරො, ගාමෙ කිබ්බිසකාරකො;
අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සම්භි, කො මං චත්තුමරහති.

333.

“සාරයන්ති හි කම්මානි, ගාමෙ සංගච්ඡ මාණවා;
අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සම්භි, කො නු මං සාරයිස්සති” ති.

තත්ථ ආසින්නි අහං එත්තකං කාලං අජරාමරොමිහිති සඤ්ඤී අභොසිං. අජ්ජෙතන්ති අජ්ජ අහං ඉමං සාමං කාලකතං දිස්වා මමඤ්චෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච නත්ථි මච්චුස්ස නාගමොති තං මච්චුස්ස ආගමනං අජ්ජ ජානාමි, ඉතො පුබ්බෙ න ජානාමිති විලපති. ස්වජ්ජ ඵලං ගතෙ කාලෙති යො සවිසෙන සල්ලෙන සමජ්ජිතො ඉදානෙව මං පටිමන්තෙති, සො අජ්ජ ඵලං ගතෙ කාලෙ ඵලං මරණකාලෙ සම්පත්තෙ කිඤ්චි අජ්ජමත්තකම්පි න භාසති. තදා හීති තස්මිං බණ්ණ සාමං විජ්ඣන්තෙන මයා පාපං කතං. විරරත්තාය කිබ්බිසන්ති තං පන විරරත්තං විපච්චනසමත්ථං දාරුණං ඵරුසං.

තස්සාති තස්ස ඵවරුපං පාපකම්මං කත්වා විවරත්තස්ස. චත්තාරොති නින්දිතාරො භවන්ති “කුහිං ගාමෙ කින්නි කිබ්බිසකාරකො” ති. ඉමස්මිං පන අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සම්භි කො මං චත්තුමරහති, සචෙ හි භවෙය්‍යා, වදෙය්‍යාති විලපති. සාරයන්ති ගාමෙ වා නිගමාදීසු වා සංගච්ඡ මාණවා තත්ථ තත්ථ බහු පුරිසා සන්නිපතිත්වා “අම්භො පුරිසසාතක, දාරුණං තෙ කම්මං කතං, අසුකදණ්ඩං පත්තො නාම ත්ථ” න්ති ඵලං කම්මානි සාරෙන්නි වොදෙන්ති. ඉමස්මිං පන නිම්මනුස්සෙ අරඤ්ඤෙ මං කො සාරයිස්සතිති අත්තානං වොදෙන්තො විලපති.

තදා බහුසුන්දරී නාම දෙවධිතා ගන්ධමාදනවාසිනී මහාසත්තස්ස සත්තමෙ අත්තභාවෙ මාතුභූතපුබ්බා. සා පුත්තසිනෙනෙන ඛොධිසත්තං නිව්චං ආවජ්ජෙති, තං දිවසං පන දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානා න තං

ආවජ්ජෙති. “දෙවසමාගමං ගතා”තිපි වදන්තියෙව. සා තස්ස විසඤ්ඤිභූතකාලෙ “කිං නු ඛො මෙ පුත්තස්ස පවත්ති”ති ආවජ්ජමානා අද්දස “අයං පිළියක්ඛො නාම රාජා මම පුත්තං විසපිනෙන සල්ලෙන විජ්ඣිත්වා මිගසම්මතානදීතීරෙ වාලුකාපුලිනෙ ඝාතෙත්වා මහත්තෙන සද්දෙන පරිදෙවති. සවාහං න ගමිස්සාමි, මම පුත්තො සුවණ්ණසාමො එත්ථෙව මරිස්සති, රඤ්ඤොපි හදයං ඵලිස්සති, සාමස්ස මාතාපිතරොපි නිරාහාරා පාතියම්පි අලහන්තා සුස්සිත්වා මරිස්සන්ති. මයි පන ගතාය රාජා පාතියසං ආදාය තස්ස මාතාපිතුතං සන්තිකං ගමිස්සති, ගන්ත්වා ච පන “පුත්තො වො මයා හතො”ති කථෙස්සති. ඵවඤ්ච වත්වා තෙසං වචනං සුත්වා තෙ පුත්තස්ස සන්තිකං ආනයිස්සති. අථ ඛො තෙ ච අහඤ්ච සච්චකිරියං කරිස්සාම, සච්චබලෙන සාමස්ස විසං විනස්සිස්සති. ඵවං මෙ පුත්තො ජීවිතං ලභිස්සති, මාතාපිතරො ච චක්ඛුනි ලභිස්සන්ති, රාජා ච සාමස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා නගරං ගන්ත්වා මහාදානං දත්වා සග්ගපරායණො භවිස්සති, තස්මා ගච්ඡාමහං තත්ථා”ති. සා ගන්ත්වා මිගසම්මතානදීතීරෙ අදිස්සමානෙන කායෙන ආකාසෙ යත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං කථෙසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

334.

“සා දෙවතා අන්තරහිතා, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
රඤ්ඤොව අනුකම්පාය, ඉමා ගාථා අභාසථ.

335.

“ආගුං කිර මහාරාජ, අකරි කම්මදුක්කටං;
අදුසකා පිතාපුත්තා, තයො ඵකුසුතා හතා.

336.

“ඵහි තං අනුසික්ඛාමි, යථා තෙ සුගතී සියා;
ධම්මෙනත්ථෙව වනෙ පොස, මඤ්ඤෙහං සුගතී තයා”ති.

තත්ථ රඤ්ඤොවාති රඤ්ඤොයෙව. ආගුං කිරාති මහාරාජ, ත්වං මහාපරාධං මහාපාපං අකරි. දුක්කටන්ති යං කතං දුක්කටං හොති, තං ලාමකකම්මං අකරි. අදුසකාති නිද්දොසා. පිතාපුත්තාති මාතා ච පිතා ච පුත්තො ච ඉමෙ තයො ජනා ඵකුසුතා හතා. තස්මිඤ්භි හතෙ තජ්ජට්ඨද්ධා තස්ස මාතාපිතරොපි හතාව හොන්ති. අනුසික්ඛාමිති සික්ඛාපෙමි අනුසාසාමි. පොසාති සාමස්ස යානෙ යත්වා සිනෙහං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සාමො විය තෙ උභො අන්ථෙව පොසෙහි. මඤ්ඤෙහං සුගතී තයාති ඵවං තයා සුගතියෙව ගන්තබ්බා භවිස්සතිති අහං මඤ්ඤාමි.

සො දෙවතාය වචනං සුත්වා “අහං කිර තස්ස මාතාපිතරො පොසෙත්වා සග්ගං ගමිස්සාමි”ති සද්දහිත්වා “කිං මෙ රජ්ජෙන, තෙයෙව පොසෙස්සාමි”ති දළ්භං අධිට්ඨාය බලවපරිදෙවං පරිදෙවත්තො සොකං

තනුකං කත්වා “සුවණ්ණසාමො මනො භවිස්සති”ති නානාපුජ්ජෙහි තස්ස සරීරං පුජෙත්වා උදකෙන සිඤ්චිත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා තෙන පූරිතං උදකසටං ආදාය දොමනස්සජ්ජත්තො දක්ඛිණදිසාහිමුඛො අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

337.

“ස රාජා පරිදෙවිත්වා, බහුං කාරුඤ්ඤසඤ්චිතං;
උදකකුම්භමාදාය, පක්කාමි දක්ඛිණාමුඛො”ති.

පකතියාපි මහාථාමො රාජා පාතියසටං ආදාය ගච්ඡත්තො අස්සමපදං කොට්ටෙන්තො විය පවිසිත්වා දුකුලපණ්ඩිතස්ස පණ්ණසාලාද්වාරං සම්පාපුණි. දුකුලපණ්ඩිතො අත්තො නිසිත්තොච තස්ස පදසද්දං සුත්වා “නායං සාමස්ස පදසද්දො, කස්ස නු ඛො”ති පුච්ඡත්තො ගාථාද්වයමාහ –

338.

“කස්ස නු එසො පදසද්දො, මනුස්සස්සෙව ආගතො;
නෙසො සාමස්ස නිග්ගොසො, කො නු ත්වමසි මාරිස.

339.

“සන්තඤ්චි සාමො චජති, සන්තං පාදානි නෙයති;
නෙසො සාමස්ස නිග්ගොසො, කො නු ත්වමසි මාරිසා”ති.

තත්ථ මනුස්සස්සෙවාති නායං සීහබ්‍යග්ගදීපියක්ඛනාගකිත්තරානං, ආගච්ඡතො පන මනුස්සස්සෙවායං පදසද්දො, නෙසො සාමස්සාති. සන්තං භීති උපසම්පූත්තං එව. චජතීති වඩ්ඤමති. නෙයතීති පතිට්ඨාපෙති.

තං සුත්වා රාජා “සවාහං අත්තනො රාජභාවං අකථෙත්වා ‘මයා තුම්භාකං පුත්තො මාරිතො’ති වක්ඛාමි, ඉමෙ කුජ්ඣිත්වා මයා සද්ධිං ඵරුසං කථෙස්සන්ති. එවං මෙ තෙසු කොධො උජ්ජජ්ජිස්සති, අථ නෙ විහෙයෙස්සාමි, තං මම අකුසලං භවිස්සති, ‘රාජා’ති පන වුත්තෙ අභායන්තා නාම නත්ථි, තස්මා රාජභාවං තාව කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පාතියමාළුකෙ පාතියසටං යපෙත්වා පණ්ණසාලාද්වාරොර යත්වා ආහ –

340.

“රාජාහමස්මි කාසීනං, පිළියක්ඛොති මං විදු;
ලොභා රට්ඨං පහිත්වාන, මීගමෙසං වරාමහං.

341.

“ඉස්සත්ථෙ චස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො;
නාගොපි මෙ න මුච්චෙය්‍ය, ආගතො උසුපාතන”න්ති.

දුකුලපණ්ඩිතොපි තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො ආහ –

342.

“ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං;
ඉස්සරොසි අනුප්පත්තො, යං ඉධත්ථි පච්චෙදය.

343.

“තින්දුකානි පියාලානි, මධුකෙ කාසුමාරියො;
ඵලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.

344.

“ඉදම්පි පානීයං සීතං, ආහතං ගිරිගඬිහරා;
තතො පිච මහාරාජ, සචෙ ත්වං අභිකඬ්ඛසී”ති;

තස්සත්ථො සත්තිගුම්ඛජාතකෙ (ජා. 1.15.159 ආදයො) කථිතො. ඉධ පන “ගිරිගඬිහරා”ති මිගසම්මතං සන්ධාය වුත්තං. සා හි නදී ගිරිගඬිහරා නික්ඛන්තත්තා “ගිරිගඬිහරා” ත්ථෙව ජාතා.

ඵචං තෙන පටිසන්ථාරෙ කතෙ රාජා “පුත්තො වො මයා මාරිතො”ති පයමමෙව වත්තුං අයුත්තං, අජානන්තො විය කථං සමුට්ඨාපෙත්වා කට්ඨස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා ආහ –

345.

“නාලං අන්ධා වනෙ දට්ඨුං, කො නු වො ඵලමාහරි;
අනන්ධස්සෙවයං සම්මා, නිවාපො මය්හ බායති”ති.

තත්ථ නාලන්ති තුම්භෙ අන්ධා ඉමස්මිං වනෙ කිඤ්චි දට්ඨුං න සමත්ථා. කො නු වො ඵලමාහරීති කො නු තුම්භාකං ඉමානි ඵලාඵලානි ආහරි. නිවාපොති අයං සම්මා නයෙන උපායෙන කාරණෙන කතො බාදිතබ්බයුත්තකානං පරිසුද්ධානං ඵලාඵලානං නිවාපො සන්තිවයො අනන්ධස්ස විය මය්හ බායති පඤ්ඤායති උපට්ඨාති.

තං සුත්වා දුකුලපණ්ඩිතො “මහාරාජ, න මයං ඵලාඵලානි ආහරාම, පුත්තො පන නො ආහරති”ති දස්සෙන්නො ගාථාද්වයමාහ –

346.

“දහරො යුවා නාතිබ්‍රහ, සාමො කල්‍යාණදස්සනො;
දීසස්ස කෙසා අසිතා, අපො සුනග්ගචෙල්ලිතා.

347.

“සො භවෙ ඵලමාහරිත්වා, ඉතො ආදාය කමණ්ඩලුං;
නදිං ගතො උදහාරො, මඤ්ඤෙ න දුරමාගතො”ති.

තත්ථ නාතිබ්බාති නාතිදිසො නාතිරස්සො. සුනග්ගවෙල්ලිතාති සුනසඬ්ඛාතාය මංසකොට්ටනපොත්ථනියා අග්ගං විය ව්‍යානා. කමණ්ඩලුන්ති සටං. න දුරමාගතොති ඉදානි න දුරං ආගතො, ආසන්නට්ඨානං ආගතො භවිස්සතීති මඤ්ඤාමීති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා ආහ -

348.

“අහං තං අවධිං සාමං, යො තුය්හං පරිවාරකො;
යං කුමාරං පවෙදෙථ, සාමං කලායාණදස්සනං.

349.

“දීඝස්ස කෙසා අසිතා, අථො සුනග්ගවෙල්ලිතා;
තෙසු ලොහිතලිත්තෙසු, සෙති සාමො මහා හතො”ති.

තත්ථ අවධින්ති විසජිතෙන සරෙන විජ්ඣිත්වා මාරෙසිං. පවෙදෙථාති කථෙථ. සෙතීති මිගසම්මතානදීතීරෙ වාලුකාපුලිනෙ සයති.

දුකුලපණ්ඩිතස්ස පන අවිදුරෙ පාරිකාය පණ්ණසාලා ගොති. සා තත්ථ නිසින්නාව රඤ්ඤො වචනං සුත්වා තං පවත්තිං සොතුකාමා අත්තනො පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා රජ්ජකසඤ්ඤාය දුකුලපණ්ඩිතස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා ආහ -

350.

“කෙන දුකුල මන්තෙසි, ‘හතො සාමො’ති වාදිනා;
‘හතො සාමො’ති සුත්වාන, හදයං මෙ පවෙධති.

351.

“අස්සත්ථස්සෙව තරුණං, පවාළං මාලුතෙරිතං;
‘හතො සාමො’ති සුත්වාන, හදයං මෙ පවෙධතී”ති.

තත්ථ වාදිනාති “මයා සාමො හතො”ති වදන්තෙන. පවාළන්ති පල්ලවං. මාලුතෙරිතන්ති වාතෙන පහටං.

දුකුලපණ්ඩිතො ඔවදන්තො ආහ -

352.

“පාරිකෙ කාසිරාජායං, සො සාමං මිගසම්මතෙ;
කොධසා උසුනා විජ්ඣා, තස්ස මා පාපමිවිජ්ජිමහා”ති.

තත්ථ මිගසම්මතෙනි මිගසම්මතානදීතීරෙ. කොධසාති මිගෙසු
උප්පත්තෙන කොධෙන. මා පාපමිච්ඡිමිහාති තස්ස මයං උභොපි පාපං මා
ඉච්ඡිමිහා.

පුත පාරිකා ආහ -

353.

“කිච්ඡා ලද්ධො පියො පුත්තො, යො අන්ධෙ අහරී වනෙ;
තං එකපුත්තං සාතිමිහි, කථං චිත්තං න කොපයෙ”ති.

තත්ථ සාතිමිහිති සාතකෙ.

දුකුලපණ්ඩිතො ආහ -

354.

“කිච්ඡා ලද්ධො පියො පුත්තො, යො අන්ධෙ අහරී වනෙ;
තං එකපුත්තං සාතිමිහි, අක්කොධං ආහු පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ අක්කොධන්ති කොධො නාම නිරයසංවත්තනිකො, තස්මා තං
කොධං අකත්වා පුත්තසාතකමිහි අක්කොධො එව කත්තබ්බොති පණ්ඩිතා
ආහු කථෙත්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා තෙ උභොහි හත්ථෙහි උරං පහරිත්වා මහාසත්තස්ස
ගුණෙ වණ්ණෙත්වා භුසං පරිදෙවිංසු. අථ තෙ රාජා සමස්සාසෙන්තො ආහ -

355.

“මා බාළ්භං පරිදෙවෙථ, ‘හතො සාමො’ති වාදිනා;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සාමි බුහාවනෙ.

356.

“ඉස්සත්ථෙ වස්මි කුසලො, දළ්භධම්මොති විස්සුතො;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සාමි බුහාවනෙ.

357.

“මිගානං විසාසමන්ථෙසං, වනමුලඵලානි ව;
අහං කම්මකරො හුත්වා, හරිස්සාමි බුහාවනෙ”ති.

තත්ථ වාදිනාති තුම්හෙ “සාමො හතො”ති වදන්තෙන මයා සද්ධිං
“තයා නො එවං ගුණසම්පත්තො පුත්තො මාරිතො, ඉදානි කො අම්හෙ
හරිස්සති”තිආදීනි වත්වා මා බාළ්භං පරිදෙවෙථ, අහං තුම්හාකං කම්මකරො
හුත්වා සාමො විය තුම්හෙ හරිස්සාමිති.

එවං රාජා “තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො, අහං වො යාවජීවං හරිස්සාමී”ති තෙ අස්සාසෙසි. තෙ තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තා ආහංසු –

358.

“නෙස ධම්මො මහාරාජ, නෙතං අම්හෙසු කප්පති;
රාජා ත්වමසි අම්හාකං, පාදෙ චන්දාම තෙ මය”න්ති.

තත්ථ ධම්මොති සභාවො කාරණං වා. නෙතං අම්හෙසු කප්පතීති එතං තව කම්මකරණං අම්හෙසු න කප්පති න සොහති. “පාදෙ චන්දාම තෙ මය”න්ති ඉදං පන තෙ පබ්බජිතලිඨිගෙ ධීතාපි පුත්තසොකෙන සමබ්භාහතාය වෙච නිහතමානතාය ච වදිංසු. “රඤ්ඤො විස්සාසං උප්පාදෙතුං එවමාහංසු”තිපි වදන්ති.

තං සුත්වා රාජා අතිවිය තුස්සිත්වා “අහො අච්ඡරියං, එවං දොසකාරකෙ නාම මයි එරුසවචනමත්තම්පි නත්ථි, පග්ගණ්හන්තියෙව මම”න්ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

359.

“ධම්මං නෙසාදා හණුථ, කතා අපචිතී තයා;
පිතා ත්වමසි අම්හාකං, මාතා ත්වමසි පාරිකෙ”ති.

තත්ථ තයාති එකෙකං වදන්තො එවමාහ. පිතාති දුකුලපණ්ඩිත, අජ්ජ පට්ඨාය ත්වං මය්හං පිතුට්ඨානෙ තිට්ඨ, අම්ම පාරිකෙ, ත්වම්පි මෙ මාතුට්ඨානෙ තිට්ඨ, අහං පන වො පුත්තස්ස සාමස්ස යානෙ යත්වා පාදධොවනාදීනි සබ්බකිච්චානි කරිස්සාමි, මං රාජාති අසල්ලක්ඛෙත්වා සාමොති සල්ලක්ඛෙථාති.

තෙ අඤ්ජලිං පග්ගය්හ වන්දිත්වා “මහාරාජ, තව අම්හාකං කම්මකරණකිච්චං නත්ථි, අපිව ඛො පන ලට්ඨිකොට්ඨා නො ගහෙත්වා ආනෙත්වා සාමං දස්සෙහි”ති යාවන්තා ගාථාද්වයමාහංසු –

360.

“නමො තෙ කාසිරාජත්ථු, නමො තෙ කාසිවඩ්ඪන;
අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාම, යාව සාමානුපාපය.

361.

“තස්ස පාදෙ සමජ්ජන්තා, මුඛඤ්ච භූජදස්සනං;
සංසුම්භමානා අත්තානං, කාලමාගමයාමසෙ”ති.

තත්ථ යාව සාමාන්‍යපාපයාති යාව සාමො යත්ථ, තත්ථ අම්බෙ අනුපාපය.
භූජදස්සනන්ති කල්‍යාණදස්සනං අභිරූපං. සංසුම්භමානාති පොථෙත්තා.
කාලමාගමයාමසෙති කාලකිරියං ආගමෙස්සාම.

තෙසං එවං කථෙත්තානඤ්ඤෙව සූරියො අත්ථඨගතො. අථ රාජා
“සවාහං ඉදානෙව ඉමෙ තත්ථ නෙස්සාමි, තං දිස්වාච නෙසං හදයං
එලිස්සති, ඉති තිණ්ණම්පි එතෙසං මතකාලෙ අහං නිරයෙ
උප්පජ්ජන්තොයෙව නාම, තස්මා තෙසං ගන්තුං න දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා
චතස්සො ගාථායො අප්ඤ්ඤාසි -

362.

“බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, චන්දොව පතිතො ඡමා.

363.

“බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, සූරියොව පතිතො ඡමා.

364.

“බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, පංසුනා පතිකුන්ථිතො.

365.

“බ්‍රහ්ම වාළම්භාකිණ්ණං, ආකාසන්තංව දිස්සති;
යත්ථ සාමො හතො සෙති, ඉධෙව වසට්ඨස්සමෙ”ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මාති අවිචුග්ගතං. ආකාසන්තංවාති එතං වනං ආකාසස්ස
අත්තො විය හුත්වා දිස්සති. අථ වා ආකාසන්තන්ති ආකාසමානං,
පකාසමානන්ති අත්ථො. ඡමාති ඡමායං, පථවියන්ති අත්ථො. “ඡම”න්තිපි
පායො, පථවිං පතිතො වියාති අත්ථො. පතිකුන්ථිතොති පරිකිණ්ණො,
පලිවෙඨිතොති අත්ථො.

අථ තෙ අත්තතො වාළම්භහයාභාවං දස්සෙතුං ගාථමාහංසු -

366.

“යදි තත්ථ සහස්සානි, සතානි නියුතානි ව;
නෙවම්භාකං හයං කොචි, වනෙ වාලෙසු විජ්ජති”ති.

තත්ථ කොචිති ඉමස්මිං වනෙ කත්ථවි එකස්මිං පදෙසෙපි අම්භාකං
වාලෙසු හයං නාම නත්ථි.

රාජා තෙ පටිබාහිතුං අසක්කොන්තො හත්ථෙසු ගහෙත්වා තත්ථ නෙසි.
තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

367.

“තතො අන්ධානමාදාය, කාසිරාජා බ්‍රහාවනෙ;
හත්ථෙ ගහෙත්වා පක්කාමි, යත්ථ සාමො හතො අහු”ති.

තත්ථ තතොති තදා. අන්ධානන්ති අන්ධෙ. අහුති අහොසි. යත්ථාති
යස්මිං යානෙ සො නිපන්නො, තත්ථ නෙසිති අත්ථො.

සො ආනෙත්වා ච පන සාමස්ස සන්තිකෙ යපෙත්වා “අයං වො
පුත්තො”ති ආචික්ඛි. අපස්ස පිතා සිසං උක්ඛිපිත්වා මාතා පාදෙ ගහෙත්වා
උග්‍රසු යපෙත්වා නිසිදිත්වා විලපිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

368.

“දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අපවිද්ධං බ්‍රහාරඤ්ඤෙ, චන්දංච පතිතං ඡමා.

369.

“දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අපවිද්ධං බ්‍රහාරඤ්ඤෙ, සුරියංච පතිතං ඡමා.

370.

“දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අපවිද්ධං බ්‍රහාරඤ්ඤෙ, කලුනං පරිදෙවයුං.

371.

“දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
බාහා පග්ගය්හ පක්කන්දුං, ‘අධම්මො කිර හො’ඉති.

372.

“බාළ්හං බො ත්වං පමත්තොසි, සාම කලායාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිහාසසි.

373.

“බාළ්හං බො ත්වං පදිත්තොසි, සාම කලායාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිහාසසි.

374.

“බාළ්හං බො ත්වං පකුද්ධොසි, සාම කලායාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිහාසති.

375.

“බාළුහං බො ත්වං පසුත්තොසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසසි.

376.

“බාළුහං බො ත්වං විමනොසි, සාම කල්‍යාණදස්සන;
යො අජ්ජෙවං ගතෙ කාලෙ, න කිඤ්චි මහිභාසසි.

377.

“ජටං වලිනං පංසුගතං, කොදානි සණ්ඨපෙස්සති;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො.

378.

“කො මෙ සම්මජ්ජමාදාය, සම්මජ්ජිස්සති අස්සමං;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො.

379.

“කොදානි න්භාපයිස්සති, සීතෙත්තණ්භොදකෙන ව;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො.

380.

“කොදානි භොජයිස්සති, වනමූලඵලානි ව;
සාමො අයං කාලකතො, අන්ධානං පරිවාරකො”ති.

තත්ථ අපවිද්ධන්ති රඤ්ඤා නිරත්ථකං ඡඩ්ඛිතං. අධම්මො කීර භො
ඉතීති අයුත්තං කීර භො, අජ්ජ ඉමස්මිං ලොකෙ චත්තති. පමත්තොති
තිබ්බිණසුරං පිටිත්වා විය මත්තො පමත්තො පමාදං ආපන්නො. පදිත්තොති
දජ්ජිතො. “පකුද්ධොසි විමනොසි”ති සබ්බං විලාපවසෙන භණන්ති.
ජටන්ති තාත, අම්භාකං ජටාමණ්ඩලං. වලිනං පංසුගතන්ති යදා ආකුලං
මලග්ගහිතං භවිස්සති. කොදානීති ඉදානි කො සණ්ඨපෙස්සති, සොධෙත්වා
උජුං කරිස්සති.

අථස්ස මාතා බහුං විලපිත්වා තස්ස උරෙ භත්ථං යපෙත්වා සන්තාපං
උපධාරෙන්නී “පුත්තස්ස මෙ සන්තාපො පචත්තතියෙව, විසවෙගෙන
විසඤ්ඤිතං ආපන්නො භවිස්සති, නිබ්බිසභාවත්ථාය චස්ස සච්චකිරියං
කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සච්චකිරියමකාසී. තමත්ථං පකාසෙන්නො
සත්ථා ආහ -

381.

“දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අට්ටිතා පුත්තසොකෙන, මාතා සච්චං අභාසථ.

382.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, ධම්මචාරී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

383.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, බ්‍රහ්මචාරී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

384.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, සච්චවාදී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

385.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, මාතෘපෙත්තිහරො අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

386.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

387.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, පාණා පියතරො මම;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

388.

“යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්චෙව පිතුච්ච තෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු”ති.

තත්ථ යෙන සච්චෙනාති යෙන භූතෙන සභාවෙන. ධම්මචාරීති දසකුසලකම්මපට්ඨධම්මචාරී. සච්චවාදීති හසිතවසෙනපි මුසාවාදං න වදති. මාතෘපෙත්තිහරොති අනලසො හුත්වා රත්තින්දිවං මාතෘපිතරො හරි. කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකොති ජෙට්ඨානං මාතෘපිතුනං සක්කාරකාරකො හොති.

එවං මාතරා සත්තහි ගාථාහි සච්චකිරියාය කතාය සාමො පරිවත්තිත්වා නිපජ්ජි. අට්ඨස්ස පිතා “ජීවති මෙ පුත්තො, අහම්පිස්ස සච්චකිරියං කරිස්සාමි”ති තට්ඨෙව සච්චකිරියමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ

—

389.

“දිස්වාන පතිතං සාමං, පුත්තකං පංසුකුන්ථිතං;
අට්ටිතො පුත්තසොකෙන, පිතා සච්චං අභාසථ.

390.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, ධම්මචාරී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

391.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, බ්‍රහ්මචාරී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

392.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, සච්චවාදී පුරෙ අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

393.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, මාතෘපෙත්තිහරො අහු;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

394.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

395.

“යෙන සච්චෙනයං සාමො, පාණා පියතරො මම;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

396.

“යං කිඤ්චිත්ථි කතං පුඤ්ඤං, මය්හඤ්චෙව මාතූච්ච නෙ;
සබ්බෙන තෙන කුසලෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු” ති.

එවං පිතරි සච්චකිරියං කරොන්තෙ මහාසත්තො පරිවත්තිත්වා ඉතරෙන පස්සෙන නිපජ්ජි. අට්ඨස්ස තතියං සච්චකිරියං දෙවතා අකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා අහ —

397.

“සා දෙවතා අන්තරහිතා, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
සාමස්ස අනුකම්පාය, ඉමං සච්චං අභාසථ.

398.

“පබ්බතාහං ගන්ධමාදනෙ, චිරරත්තනිවාසිනී;
න මෙ පියතරො කොචි, අඤ්ඤො සාමෙන විජ්ජති;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

399.

“සබ්බෙ වනා ගන්ධමයා, පබ්බතෙ ගන්ධමාදනෙ;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, විසං සාමස්ස හඤ්ඤතු.

400.

“තෙසං ලාලජ්ජමානානං, බහුං කාරුඤ්ඤසඤ්ඡිතං;
බිජ්ජං සාමො සමුට්ඨාසි, යුවා කල්‍යාණදස්සනො”ති.

තත්ථ පබ්බතාසාහන්ති පබ්බතෙ අහං. සබ්බෙ වනා ගන්ධමයාති සබ්බෙ රුක්ඛා ගන්ධමයා. න හි තත්ථ අගන්ධො නාම කොච රුක්ඛො අත්ථී. තෙසන්ති හික්ඛවෙ, තෙසං උභින්නං ලාලජ්ජමානානඤ්ඤෙව දෙවතාය සච්චකිරියාය පරියොසානෙ බිජ්ජං සාමො උට්ඨාසි, පදුමපත්තතො උදකං වියස්ස විසං විනිවත්තෙත්වා ආබාධො විගතො, ඉධ නු බො විද්ධො, එත්ථ නු බො විද්ධොති විද්ධට්ඨානම්පි න පඤ්ඤායි.

ඉති මහාසත්තස්ස නිරොගභාවො, මාතෘපිතූනඤ්ච චක්ඛුපට්ඨානො, අරුණුග්ගමනඤ්ච, දෙවතානුභාවෙන තෙසං චතුන්නං අස්සමෙයෙව පාකට්ඨානො වාති සබ්බං එකක්ඛණ්ණෙයෙව අහොසි. මාතෘපිතරො “චක්ඛුනි නො ලද්ධාති, සුවණ්ණසාමො ච අරොගො ජාතො”ති අතිරෙකතරං තුස්සිංසු. අථ නෙ සාමපණ්ඩිතො ගාථං අහාසි —

401.

“සාමොහමස්මි හද්දං වො, සොත්ථිනාමිහි සමුට්ඨිතො;
මා බාළ්භං පරිදෙවෙථ, මඤ්චුනාහිවදෙථ ම”න්ති.

තත්ථ සොත්ථිනාමිහි සමුට්ඨිතොති සොත්ථිනා සුබෙන උට්ඨිතො අමිහි භවාමි. මඤ්චුනාති මධුරස්සරෙන මං අහිවදෙථ.

අථ සො රාජානං දිස්වා පටිසන්ථාරං කරොන්තො ආහ —

402.

“ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අථො තෙ අදුරාගතං;
ඉස්සරොසි අනුජ්ජත්තො, යං ඉධත්ථී පවෙදය.

403.

“තින්දුකාති පියාලාති, මධුකෙ කාසුමාරියො;
එලාති බුද්දකජ්ජාති, භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.

404.

“අත්ථී මෙ පානීයං සීතං, ආහතං ගිරිගබ්භරා;
තතො පිච මහාරාජ, සවෙ ත්ථං අහිකඬ්ඛසී”ති.

රාජාපි තං අච්ඡරියං දිස්වා ආහ —

405.

“සම්මුය්හාමි පමුය්හාමි, සබ්බා මුය්හන්ති මෙ දිසා;
පෙනං තං සාම මද්දක්ඛිං, කො නු ත්වං සාම ජීවසී”ති.

තත්ථ පෙනන්ති සාම අහං තං මතං අද්දසං. කො නු ත්වන්ති කථං නු ත්වං ජීවිතං පටිලහසිති පුච්ඡි.

මහාසත්තො “අයං රාජා මං ‘මනො’ති සල්ලක්ඛෙයි, අමතභාවමස්ස පකාසෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ -

406.

“අපි ජීවං මහාරාජ, පුරිසං ගාළ්භවෙදනං;
උපනීතමනසඬකප්පං, ජීවන්තං මඤ්ඤතෙ මතං.

407.

“අපි ජීවං මහාරාජ, පුරිසං ගාළ්භවෙදනං;
තං නිරොධගතං සන්තං, ජීවන්තං මඤ්ඤතෙ මත”න්ති.

තත්ථ අපි ජීවන්ති ජීවමානං අපි. උපනීතමනසඬකප්පන්ති භවධිගඬතිණ්ණවිත්තාවාරං. ජීවන්තන්ති ජීවමානමෙව “එසො මනො”ති මඤ්ඤති. නිරොධගතන්ති අස්සාසපස්සාසනිරොධං සමාපන්නං සන්තං විජ්ජමානං මං එවං ලොකො මතං විය ජීවන්තමෙව මඤ්ඤති.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තො රාජානං අත්ථෙ යොජෙතුකාමො ධම්මං දෙසෙන්නො පුන ද්වෙ ගාථා අභාසි -

408.

“යො මාතරං පිතරං වා, මච්චො ධම්මෙන පොසති;
දෙවාපි නං තිකිච්ඡන්ති, මාතාපෙත්තිහරං නරං.

409.

“යො මාතරං පිතරං වා, මච්චො ධම්මෙන පොසති;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති.

තං සුත්වා රාජා “අච්ඡරියං වත, හො, මාතාපෙත්තිහරස්ස ඡන්තුනො උජ්ජන්නරොගං දෙවතාපි තිකිච්ඡන්ති, අනිවිය අයං සාමො සොහති”ති අඤ්ජලිං පග්ගස්ස යාවන්නො ආහ -

410.

“එස භියොයා පමුය්හාමි, සබ්බා මුය්හන්ති මෙ දිසා;
සරණං තං සාම ගච්ඡාමි, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා”ති.

තත්ථ භියොයාති යස්මා තාදිසෙ පරිසුද්ධසීලගුණසම්පන්නෙ තයි අපරජ්ඣං, තස්මා අතිරෙකතරං සම්මුය්හාමි. ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවාති සරණං ගච්ඡන්තස්ස මෙ ත්වං සරණං භව, පතිට්ඨා හොහි, දෙවලොකගාමිමග්ගං කරොහීති.

අථ නං මහාසත්තො “සචෙපි, මහාරාජ, දෙවලොකං ගන්තුකාමොසි, මහන්නං දිබ්බසම්පත්තිං පරිභුඤ්ජිතුකාමොසි, ඉමාසු දසරාජධම්මචරියාසු චත්තස්සු”ති තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො දස රාජධම්මචරියගාථා අභාසි -

411.

“ධම්මං චර මහාරාජ, මාතෘපිතුසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

412.

“ධම්මං චර මහාරාජ, පුත්තදාරෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

413.

“ධම්මං චර මහාරාජ, මිත්තාමච්චෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

414.

“ධම්මං චර මහාරාජ, වාහනෙසු බලෙසු ච;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

415.

“ධම්මං චර මහාරාජ, ගාමෙසු නිගමෙසු ච;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

416.

“ධම්මං චර මහාරාජ, රට්ඨෙසු ජනපදෙසු ච;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

417.

“ධම්මං චර මහාරාජ, සමණබ්‍රාහ්මණෙසු ච;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

418.

“ධම්මං චර මහාරාජ, මිගපක්ඛිසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

419.

“ධම්මං චර මහාරාජ, ධම්මො විණ්ණො සුඛාවහො;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

420.

“ධම්මං චර මහාරාජ, සඉන්දා දෙවා සබ්බමකා;
සුවිණ්ණෙන දිවං පත්තා, මා ධම්මං රාජ පාමදො”ති.

තාසං අත්ථො තෙසකුණජාතකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) විත්ථාරිතොව. එවං මහාසත්තො තස්ස දස රාජධම්මෙ දෙසෙත්වා උත්තරිපි ඔවදිත්වා පඤ්ච සීලානි අදාසි. සො තස්ස ඔවාදං සිරසා සම්පට්ඨිත්වා මහාසත්තං චන්දිත්වා බ්‍රහ්මපෙත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි. බොධිසත්තොපි යාවජීවං මාතෘපිතරො පරිචරිත්වා මාතෘපිතූහි සද්ධිං පඤ්ච අභිඤ්ඤා ව අට්ඨ සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

සත්ථා ඉදං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “හික්ඛවෙ, මාතෘපිතූනං පොසනං නාම පණ්ඩිතානං වංසො”ති චත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකහික්ඛු සොතාපත්තිඵලං පාපුණි.

තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, දෙවධීතා උප්පලවණ්ණා, සක්කො අනුරුද්ධො, දුකුලපණ්ඩිතො මහාකස්සපො, පාරිකා හද්දකාපිලානී හික්ඛුනී, සුවණ්ණසාමපණ්ඩිතො පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසිත්ති.

සුවණ්ණසාමජාතකවණ්ණනා තතියා.

[541] 4. නිමිජාතකවණ්ණනා

අච්ඡෙරං වත ලොකස්මිත්ති ඉදං සත්ථා මිටීලං උපනිස්සාය මසදෙවඅම්බවනෙ විහරන්තො සිතපාතුකම්මං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකදිවසඤ්චි සත්ථා සායන්හසමයෙ සම්බහුලෙහි හික්ඛුහි සද්ධිං තස්මිං අම්බවනෙ චාරිකං චරමානො එකං රමණීයං භූමිප්පදෙසං දිස්වා අත්තනො පුබ්බවරියං කට්ඨකාමො හුත්වා සිතපාතුකම්මං කත්වා ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන සිතපාතුකම්මකාරණං පුට්ඨො “ආනන්ද, අයං භූමිප්පදෙසො පුබ්බෙ මයා මසදෙවරාජකාලෙ ඤානකීල්හං කීළන්තෙන අප්ඤ්ඤාපුට්ඨපුබ්බො”ති චත්වා තෙන යාවිතො පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලනගරෙ මසදෙවො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. සො චතුරාසීතිවස්සසහස්සානි කුමාරකීල්හං කීළි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සානි උපරජ්ජං කාරෙසි, චතුරාසීතිවස්සසහස්සානි රජ්ජං කාරෙන්තො “යදා මෙ සම්ම කප්පක, සිරස්මිං පලිතානි පස්සෙය්‍යාසි, තදා මෙ ආරොවෙය්‍යාසි”ති

ආහ. අපරහාගෙ කප්පකො පලිතානි දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා පලිතං සුවණ්ණසණ්ඨාසෙන උද්ධරාපෙත්වා හත්ථතලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පලිතං ඔලොකෙත්වා මච්චුරාජෙන ආගන්ත්වා නලාටෙ ලග්ගං විය මරණං සම්පස්සමානො “ඉදානි මෙ පබ්බජිතකාලො”ති කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, රජ්ජං පටිච්ඡ, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති වත්වා “කිං කාරණා දෙවා”ති චුත්තෙ -

“උත්තමඤ්චගරුහා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාතුභූතා දෙවදූතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති. -

වත්වා පුත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා “තාත, ත්වම්පි එවරූපං පලිතං දිස්වාච පබ්බජෙය්‍යාසි”ති තං ඔවදිත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා අම්බවනෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා චතුරාසිතිවස්සසහස්සානි වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති. පුත්තොපිස්ස එතෙනෙව උපායෙන පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. තථා තස්ස පුත්තො, තථා තස්ස පුත්තොති එවං ද්විති ඌනානි චතුරාසිතිවත්තියසහස්සානි සීසෙ පලිතං දිස්වාච ඉමස්මිං අම්බවනෙ පබ්බජිත්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිංසු.

තෙසං සබ්බපඨමං නිබ්බත්තො මසදෙවරාජා බ්‍රහ්මලොකෙ ධීතොච අත්තනො වංසං ඔලොකෙත්තො ද්විති ඌනානි චතුරාසිතිවත්තියසහස්සානි පබ්බජිතානි දිස්වා තුට්ඨමානසො හුත්වා “ඉතො නු බො පරං පවත්තිස්සති, න පවත්තිස්සති”ති ඔලොකෙත්තො අප්පවත්තනභාවං ඤාත්වා “මම වංසං අහමෙව සට්ඨෙස්සාමි”ති විත්තෙත්වා තතො වට්ඨිත්වා මිටීලනගරෙ රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා දසමාසච්චයෙන මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛමි. රාජා තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ නෙමිත්තකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡී. තෙ තස්ස ලක්ඛණානි ඔලොකෙත්වා “මහාරාජ, අයං කුමාරො තුම්භාකං වංසං සට්ඨන්තො උප්පන්තො. තුම්භාකඤ්ඤි වංසො පබ්බජිතවංසො, ඉමස්ස පරතො නාගමිස්සති”ති වදිංසු. තං සුත්වා රාජා “අයං කුමාරො රථවක්කනෙමි විය මම වංසං සට්ඨන්තො ජාතො, තස්මා තස්ස ‘නිමිකුමාරො’ති නාමං කරිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා “නිමිකුමාරො”තිස්ස නාමං අකාසි.

සො දහරකාලතො පට්ඨාය දානෙ සීලෙ උපොසථකම්මෙ ව අභිරතො අහොසි. අථස්ස පිතා පුරිමනායෙනෙව පලිතං දිස්වා කප්පකස්ස ගාමවරං දත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං නිය්‍යාදෙත්වා අම්බවනෙ පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. නිමිරාජා පන දානජ්ඣාසයනාය චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ වානි පඤ්චසු යානෙසු පඤ්ච දානසාලායො කාරාපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙසි. එකෙකාය දානසාලාය සතසහස්සං සතසහස්සං කත්වා දෙවසිකං පඤ්ච පඤ්ච කභාපණසතසහස්සානි පරිච්චජී, නිච්චං පඤ්ච සීලානි රක්ඛි, පක්ඛදිවසෙසු උපොසථං සමාදිසි, මහාජනම්පි

දානාදීසු පුඤ්ඤෙසු සමාදපෙසි, සග්ගමග්ගං ආවික්ඛිත්වා නිරයහයෙන තජ්ජෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. තස්ස ඔවාදෙ යිතා මනුස්සා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා තතො චුතා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු, දෙවලොකො පරිපූරි, නිරයො තුව්ඡො විය අහොසි. තදා තාවතිංසහවනෙ දෙවසඬ්ඨා සුධම්මායං දෙවසභායං සන්නිපතිත්වා “අහො, වත අම්භාකං ආචරියො නිමිරාජා, තං නිස්සාය මයං ඉමං බුද්ධඤ්ඤාණෙනපි අපරිච්ඡින්නිදනියං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවාමා”ති වත්වා මහාසත්තස්ස ගුණෙ වණ්ණයිංසු. මනුස්සලොකෙපි මහාසමුද්දපිට්ඨෙ ආසිත්තතෙලං විය මහාසත්තස්ස ගුණකථා පත්ථරි. සත්ථා තමත්ථං ආවිභූතං කත්වා භික්ඛුසඬ්ඨස්ස කථෙන්නො ආහ -

421.

“අච්ඡෙරං වත ලොකස්මිං, උජ්ජජ්ජන්ති විචක්ඛණා;
යදා අහු නිමිරාජා, පණ්ඩිතො කුසලත්ථිකො.

422.

“රාජා සබ්බවිදෙහානං, අදා දානං අරින්දමො;
තස්ස තං දදතො දානං, සඬ්ඨකප්පො උදපජ්ජථ;
දානං වා බ්‍රහ්මවරියං වා, කතමං සු මහජ්ඵල”න්ති.

තත්ථ යදා අහුති භික්ඛවෙ, යදා පණ්ඩිතො අත්තනො ව පරෙසඤ්ච කුසලත්ථිකො නිමිරාජා අහොසි, තදා දෙවමනුස්සා “අච්ඡෙරං වත, හො, ඵවරූපාපි නාම අනුජ්ජන්තො බුද්ධඤ්ඤාණෙ මහාජනස්ස බුද්ධකිව්චං සාධයමානා ලොකස්මිං විචක්ඛණා උජ්ජජ්ජන්ති”ති ඵවං තස්ස ගුණකථං කථෙසුන්ති අත්ථො. “යථා අහු”තිපි පාඨො. තස්සත්ථො - යථා අහු නිමිරාජා පණ්ඩිතො කුසලත්ථිකොයෙව, තථාරූපා මහාජනස්ස බුද්ධකිව්චං සාධයමානා උජ්ජජ්ජන්ති විචක්ඛණා. යං තෙසං උජ්ජන්තං, තං අච්ඡෙරං වත ලොකස්මිත්ති. ඉති සත්ථා සයමෙව අච්ඡරියජාතො ඵවමාහ. සබ්බවිදෙහානන්ති සබ්බවිදෙහරට්ඨවාසිනං. කතමං සුති එතෙසු ද්විසු කතමං නු ඛො මහජ්ඵලන්ති අත්ථො.

සො කිර පන්නරසිඋපොසථදිවසෙ උපොසථිකො හුත්වා සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා සිරිසයනපිට්ඨෙ නිපන්නොව ද්වෙ යාමෙ නිද්දං ඔක්කමිත්වා පච්ඡිමයාමෙ පබුද්ධො පල්ලඬ්ඨකං ආභූජිත්වා “අහං මහාජනස්ස අපරිමාණං දානම්පි දෙමි, සීලම්පි රක්ඛාමි, දානස්ස නු ඛො මහන්තං ඵලං, උදාහු බ්‍රහ්මවරියස්සා”ති වින්තෙත්වා අත්තනො කඬ්ඨං ඡින්දිතුං නාසක්ඛි. තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස භවතං උණ්ණාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙන්නො තං තථා විතක්කෙන්තං දිස්වා “කඬ්ඨමස්ස ඡින්දිස්සාමි”ති ඵකකොව සීසං ආගන්ත්වා සකලනිවෙසනං ඵකොහාසං කත්වා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා ආකාසෙ යත්වා තෙන පුට්ඨො ඛ්‍යාකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

423.

“තස්ස සඬකප්පමඤ්ඤාය, මසවා දෙවකුඤ්ජරො;
සහස්සනෙත්තො පාතුරහු, වණ්ණෙන විහනං තමං.

424.

“සලොමහට්ඨො මනුජින්දො, වාසවං අවවා නිමි;
දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දො.

425.

“න ව මෙ තාදියො වණ්ණො, දිට්ඨො වා යදි වා සුතො;
ආවික්ඛ මෙ ත්වං හද්දන්තෙ, කථං ජානෙමු තං මයං.

426.

“සලොමහට්ඨං ඤත්වාන, වාසවො අවවා නිමි;
සක්කොහමස්මි දෙවින්දො, ආගතොස්මි තවන්තිකෙ;
අලොමහට්ඨො මනුජින්ද, පුච්ඡ පඤ්භං යමිච්ඡසි.

427.

“සො ව තෙන කතොකාසො, වාසවං අවවා නිමි;
පුච්ඡාමි තං මහාරාජ, සබ්බභූතානම්ස්සර;
‘දානං වා බ්‍රහ්මවරියං වා, කතමංසු මහජ්ඵලං’.

428.

“සො පුට්ඨො නරදෙවෙන, වාසවො අවවා නිමි;
විපාකං බ්‍රහ්මවරියස්ස, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

429.

“භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති.

430.

“න හෙනෙ සුලභා කායා, යාවයොගෙන කෙනවි;
යෙ කායෙ උපපජ්ජන්ති, අනාගාරා තපස්සිනො”ති.

තත්ථ සලොමහට්ඨොති භික්ඛවෙ, සො නිමිරාජා ඔහාසං දිස්වා ආකාසං
ඔලොකෙන්තො තං දිබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතං දිස්වාච භයෙන ලොමහට්ඨො
හුත්වා “දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො”තිආදිනා පුච්ඡ. අලොමහට්ඨොති
නිබ්භයො අහට්ඨලොමො හුත්වා පුච්ඡ, මහාරාජාති. වාසවං අවවාති
තුට්ඨමානසො හුත්වා සක්කං අවොච. ජානං අක්ඛාසිජානතොති භික්ඛවෙ,
සො සක්කො අතීතෙ අත්තනා පච්චක්ඛතො දිට්ඨපුබ්බං බ්‍රහ්මවරියස්ස
විපාකං ජානන්තො තස්ස අජානතො අක්ඛාසි.

භීතොනානිආදිසු පුටුතිත්ථායතනෙ මෙටුනවිරතිමත්තං සීලං භීතං නාම,
තෙන ඛත්තියකුලෙ උපපජ්ජති. කුමාරස්ස උපචාරමත්තං මජ්ඣමං නාම,
තෙන දෙවත්තං උපපජ්ජති. අට්ඨසමාපත්තිනිබ්බත්තනං පන උත්තමං නාම,
තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති, තං බාහිරකා නිබ්බානන්ති කථෙන්නි.
තෙනාහ “විසුජ්ඣති”ති. ඉමස්මිං පන බුද්ධසාසනෙ පරිසුද්ධසීලස්ස
භික්ඛුනො අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පත්ථෙන්නස්ස බ්‍රහ්මවරියචෙතනා
භීතතාය භීතං නාම, තෙන යථාපත්ථිතෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තති.
පරිසුද්ධසීලස්ස භික්ඛුනො අට්ඨසමාපත්තිනිබ්බත්තනං මජ්ඣමං නාම,
තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති. පරිසුද්ධසීලස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්ථා
අරහත්තුජ්ජත්ති උත්තමං නාම, තෙන විසුජ්ඣති. ඉති සක්කො “මහාරාජ,
දානතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන
බ්‍රහ්මවරියවාසොව මහජ්ඣලො”ති වණ්ණෙති. කායාති බ්‍රහ්මසථා.
යාවයොගෙනාති යාවනගුත්තකෙන යඤ්ඤගුත්තකෙන වාති උභයත්ථාපි
දායකස්සෙවෙනං නාමං. තපස්සිනොති තපනිස්සිතකා.

ඉමාය ගාථාය බ්‍රහ්මවරියවාසස්සෙව මහජ්ඣලභාවං දීපෙත්ථා ඉදානි යෙ
අතීතෙ මහාදානං දත්ථා කාමාවචරං අතික්කමිතුං නාසක්ඛිංසු, තෙ රාජානො
දස්සෙන්නො ආහ -

431.

“දුද්දිපො සාගරො සෙලො, මුජ්ඣන්දො හගිරසො;
උසින්දරො කස්සපො ච, අසකො ච පුටුජ්ජනො.

432.

“එතෙ වඤ්ඤෙ ච රාජානො, ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා බහු;
පුටුයඤ්ඤං යජිත්ථාන, පෙතත්තං නාතිවත්තිසු”න්ති.

තස්සත්ථො - මහාරාජ, පුබ්බෙ බාරාණසියං දුද්දිපො නාම රාජා දානං
දත්ථා මරණවක්කෙන ජින්නො කාමාවචරෙයෙව නිබ්බත්ති. තථා
සාගරාදයො අට්ඨාති එතෙ ච අඤ්ඤෙ ච බහු රාජානො වෙව ඛත්තියා
බ්‍රාහ්මණා ච පුටුයඤ්ඤං යජිත්ථාන අනෙකජ්ජකාරං දානං දත්ථා
කාමාවචරභූමිසඬාතං පෙතත්තං නාතිවත්තිංසුති අත්ථො.
කාමාවචරදෙවතා හි රූපාදිනො කිලෙසවත්ථුස්ස කාරණා පරං
පච්චාසිසනතො කපණතාය “පෙතා”ති වුච්චන්ති. වුත්තමිපි වෙනං -

“යෙ අදුතියා න රමන්ති එකිකා, විචෙකජං යෙ න ලහන්ති පීතිං;
කිඤ්චාපි තෙ ඉන්ද්‍රියමානභොගා, තෙ වෙ පරාධිනසුඛා වරාකා”ති.

එවමිපි දානඵලතො බ්‍රහ්මවරියඵලස්සෙව මහත්තභාවං දස්සෙත්ථා
ඉදානි බ්‍රහ්මවරියවාසෙන පෙතභවනං අතික්කමිත්ථා බ්‍රහ්මලොකෙ
නිබ්බත්තතාපසෙ දස්සෙන්නො ආහ -

433.

“අථ ධීමෙ අවත්තිංසු, අනාගාරා තපස්සිනො;
සත්තිසයො යාමහනු, සොමයාමො මනොජවො.

434.

“සමුද්දො මාසො භරතො ව, ඉසි කාලපුරක්ඛතො;
අඬ්ඟිරසො කස්සපො ව, කිසවච්ඡො අකත්ති වා”ති.

තත්ථ අවත්තිංසුති කාමාවචරං අතික්කමිංසු. තපස්සිනොති සීලතපඤ්චෙව සමාපත්තිතපඤ්ච නිස්සිතා. සත්තිසයොති යාමහනුආදයො සත්ත භාතරොව සන්ධායාහ. අඬ්ඟිරසාදිහි චතුහි සද්ධිං එකාදසෙන අවත්තිංසු අතික්කමිංසුති අත්ථො.

එවං තාව සුතවසෙනෙව දානඵලතො බ්‍රහ්මවරියවාසස්සෙව මහජඵලතං වණ්ණෙත්වා ඉදානි අත්තනා දිට්ඨපුබ්බං ආභරන්තො ආහ —

435.

“උත්තරෙන නදී සීදා, ගම්භීරා දුරතික්කමා;
නළග්ගිවණ්ණො ජොතන්ති, සදා කඤ්චනපබ්බතා.

436.

“පරුළ්භකච්ඡා තගරා, රුළ්භකච්ඡා වනා නගා;
තත්‍රාසුං දසසහස්සා, පොරාණා ඉසයො පුරෙ.

437.

“අහං සෙට්ඨොස්මි දානෙන, සංයමෙන දමෙන ව;
අනුත්තරං වතං කත්වා, පකිරවාරී සමාහිතෙ.

438.

“ජාතිමන්තං අපච්චඤ්ච, අහං උජුගතං නරං;
අතිවෙලං නමස්සිස්සං, කම්මබන්ධු හි මාණවා.

439.

“සබ්බෙ වණ්ණා අධම්මට්ඨා, පතන්ති නිරයං අධො;
සබ්බෙ වණ්ණා විසුජ්ඣන්ති, වරින්වා ධම්මමුත්තම”න්ති.

තත්ථ උත්තරෙනාති මහාරාජ, අතීතෙ උත්තරහිමවන්තෙ ද්විත්තං සුවණ්ණපබ්බතානං අත්තරෙ පවත්තා සීදා නාම නදී ගම්භීරා නාවාහිපි දුරතික්කමා අහොසි. කිං කාරණා? සා හි අතිසුබ්‍රමොදකා, සුබ්‍රමත්තා උදකස්ස අන්තමසො මොරපිඤ්ජ-මත්තමිපි තත්ථ පතිතං නං සණ්ඨාති, ඔසිදිත්වා හෙට්ඨාතලමෙව ගච්ඡති. තෙනෙව සා සීදා නාම අහොසි. තෙ පන තස්සා තීරෙසු කඤ්චනපබ්බතා සදා නළග්ගිවණ්ණා හුන්වා ජොතන්ති

ඔහාසන්නි. පරුළුභකච්ඡා තගරාති තස්සා පන නදියා තීරෙ කච්ඡා පරුළුභතගරා අභෙසුං තගරගන්ධසුගන්ධිනො. රුළුභකච්ඡා වනා නගාති යෙ තත්ථ අඤ්ඤෙපි පබ්බතා, තෙසමිපි අත්තරෙ කච්ඡා රුළුභවනා අභෙසුං, පුප්ඵළපගරුක්ඛසඤ්ජන්නාති අත්ථො. තත්ත්වාසුන්ති තස්මිං ඵලං රමණීයෙ භූමිභාගෙ දසසහස්සා ඉසයො අභෙසුං. තෙ සබ්බෙපි අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභිනොව. තෙසු භික්ඛාචාරවෙලාය කෙවි උත්තරකුරුං ගච්ඡන්ති, කෙවි මහාජම්බුදීපෙ ජම්බුඵලං ආහරන්ති, කෙවි හිමවත්තෙයෙව මධුරඵලාඵලාති ආහරිත්වා බාදන්ති, කෙවි ජම්බුදීපතලෙ තං තං නගරං ගච්ඡන්ති. එකොපි රසතණ්හාහිභූතො නත්ථි, ඤානසුබ්බෙනෙව විනිනාමෙන්නි. තදා එකො තාපසො ආකාසෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා සුනිවත්ථො සුපාරුතො පිණ්ඩාය වරන්තො පුරොහිතස්ස ගෙහද්වාරං පාපුණි. සො තස්ස උපසමෙ පසිදිත්වා අත්තොනිවෙසනං ආනෙත්වා භොජෙත්වා කතිපාහං පට්ඨගන්තො විස්සාසෙ උප්පන්නෙ “හන්තෙ, තුම්හෙ කුහිං වසථා”ති පුච්ඡි. “අසුකට්ඨානෙ නාමාචුසො”ති. “කිං පන තුම්හෙ එකකොව තත්ථ වසථ, උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථි”ති? “කිං වදෙසි, ආචුසො, තස්මිං පදෙසෙ දසසහස්සා ඉසයො වසන්ති, සබ්බෙව අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභිනො”ති. තස්ස තෙසං ගුණං සුත්වා පබ්බජ්ජාය විත්තං නම්. අථ නං සො ආහ - “හන්තෙ, මමිපි තත්ථ නෙත්වා පබ්බාජෙථා”ති. “ආචුසො, ත්වං රාජපුරිසො, න තං සක්කා පබ්බාජෙතු”න්ති. “තෙන හි, හන්තෙ, අජ්ජාහං රාජානං ආපුච්ඡස්සාමි, තුම්හෙ ස්වෙපි ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති. සො අධිවාසෙසි.

ඉතරොපි භුත්තපාතරාසො රාජානං උපසඬ්ඨකම්ත්වා “ඉච්ඡාමහං, දෙව, පබ්බජිතු”න්ති ආහ. “කිං කාරණා පබ්බජිස්සසි”ති? “කාමෙසු දොසං නෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං දිස්වා”ති. “තෙන හි පබ්බජාහි, පබ්බජිතොපි මං දස්සෙය්‍යාසි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පුත්තදාරං අනුසාසිත්වා සබ්බං සාපතෙය්‍යං දස්සෙත්වා අත්තනො පබ්බජිතපරික්ඛාරං ගෙහත්වා තාපසස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්නොව නිසිදි. තාපසොපි තථෙව ආකාසෙනාගන්ත්වා අත්තොනගරං පවිසිත්වා තස්ස ගෙහං පාච්ඡි. සො තං සක්කච්චං පරිවිසිත්වා “හන්තෙ, මයා කථං කාතබ්බ”න්ති ආහ. සො තං බහිනගරං නෙත්වා හත්ථෙ ආදාය අත්තනො ආනුභාවෙන තත්ථ නෙත්වා පබ්බාජෙත්වා පුනදිවසෙ තං තත්ථෙව යපෙත්වා හත්තං ආහරිත්වා දත්වා කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. සො කතිපාහෙනෙව අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා සයමෙව පිණ්ඩාය වරති.

සො අපරභාගෙ “අහං රඤ්ඤො අත්තානං දස්සෙතුං පට්ඨෙඤ්ඤං අදාසිං, දස්සෙස්සාමස්ස අත්තාන”න්ති විත්තෙත්වා තාපසෙ වන්දිත්වා ආකාසෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා භික්ඛං වරන්තො රාජද්වාරං පාපුණි. රාජා තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා අත්තොනිවෙසනං පවෙසෙත්වා සක්කාරං කත්වා “හන්තෙ,

කුහිං වසථා”ති පුච්ඡි. “උත්තරහිමවත්තපදෙසෙ කඤ්චනපබ්බතන්තරෙ පවත්තාය සීදානදියා තීරෙ, මහාරාජා”ති. “කිං පන, හත්තෙ, එකකොච තත්ථ වසථ, උදාහු අඤ්ඤෙපි අත්ථී”ති. “කිං වදෙසී, මහාරාජ, තත්ථ දසසහස්සා ඉසයො වසන්ති, සබ්බෙව අභිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභිනො”ති? රාජා තෙසං ගුණං සුත්වා සබ්බෙසං භික්ඛං දාතුකාමො අහොසි. අථ නං රාජා ආහ — “හත්තෙ, අහං තෙසං ඉසිනං භික්ඛං දාතුකාමොමිහි, කිං කරොමී”ති? “මහාරාජ, තෙ ඉසයො ජිව්හාවිඤ්ඤායාරසෙ අගිද්ධා, න සක්කා ඉධානෙතු”න්ති. “හත්තෙ, තුම්හෙ නිස්සාය තෙ භොජෙස්සාමි, උපායං මෙ ආචික්ඛථා”ති. “තෙන හි, මහාරාජ, සචෙ තෙසං දානං දාතුකාමොසි, ඉතො නික්ඛමිත්වා සීදානදීතීරෙ වසන්තො තෙසං දානං දෙහී”ති.

සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සබ්බුපකරණානි ගාභාපෙත්වා චතුරඬ්ගිනියා සෙනාය සද්ධිං නික්ඛමිත්වා අත්තනො රජ්ජසීමං පාපුණි. අථ නං තාපසො අත්තනො ආනුභාවෙන සද්ධිං සෙනාය සීදානදීතීරං නෙත්වා නදීතීරෙ බන්ධාවාරං කාරාපෙත්වා ආකාසෙන අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ පච්චාගමී. අථ නං රාජා සක්කච්චං භොජෙත්වා “ස්චෙ, හත්තෙ, දසසහස්සෙ ඉසයො ආදාය ඉධෙව ආගච්ඡථා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ගන්ත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛාවාරවෙලාය තෙසං ඉසිනං ආරොවෙසි “මාරිසා, බාරාණසිරාජා ‘තුම්හාකං භික්ඛං දස්සාමී’ති ආගන්ත්වා සීදානදීතීරෙ නිසිත්තො ස්චෙ වො නිමන්තෙති, තස්සානුකම්පාය බන්ධාවාරං ගන්ත්වා භික්ඛං ගණ්හථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා බන්ධාවාරස්ස අවිදුරෙ ඔතරිංසු. රාජා තෙ දිස්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා බන්ධාවාරං පච්චෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසීදාපෙත්වා ඉසිගණං පණිතෙනාහාරෙන සන්තප්පෙත්වා තෙසං ඉරියාපථෙ පසන්තො ස්වාතනායපි නිමන්තෙසි. එතෙනුපායෙන දසන්තං තාපසසහස්සානං දසවස්සසහස්සානි දානං අදාසි. දදන්තො ච තස්මිංයෙව පදෙසෙ නගරං මාපෙත්වා සස්සකම්මං කාරෙසි. න ඛො පන, මහාරාජ, තදා සො රාජා අඤ්ඤො අහොසි, අථ ඛො අහං සෙට්ඨොස්මි දානෙන, අහමෙව හි තදා දානෙන සෙට්ඨො හුත්වා තං මහාදානං දත්වා ඉමං පෙතලොකං අතික්කමිත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිතුං නාසක්ඛිං. මයා දිත්තං පන දානං භුඤ්ජිත්වා සබ්බෙව තෙ තාපසා කාමාවචරං අතික්කමිත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තා, ඉමිනාපෙතං වෙදිතබ්බං “බ්‍රහ්මචරියවාසොව මහජ්ඣලො”ති.

එවං දානෙන අත්තනො සෙට්ඨභාවං පකාසෙත්වා ඉතරෙහි තීහි පදෙහි තෙසං ඉසිනං ගුණං පකාසෙති. තත්ථ සංයමෙනාති සීලෙන. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන. අනුත්තරන්ති එතෙහි ගුණෙහි නිරන්තරං උත්තමං වතං සමාදානං චරිත්වා. පකිර්වාරීති ගණං පකිරිත්වා පටික්ඛිපිත්වා පහාය එකචාරිකෙ, එකිභාවං ගතෙති අත්ථො. සමාහිතෙති උපචාරජ්ජනාසමාධිහි

සමාහිතවිත්තෙ. එවරුපෙ අහං තපස්සිනො උපට්ඨහින්නි දස්සෙති. අහං උජුගතන්නි අහං, මහාරාජ, තෙසං දසසහස්සානං ඉසීනං අන්තරෙ කායවඬිකාදීනං අභාවෙන උජුගතං එකමිපි නරං භීතජච්චො වා භොතු ජාතිසම්පන්නො වා, ජාතිං අවිචාරෙත්වා තෙසං ගුණෙසු පසන්නමානසො භුත්වා සබ්බමෙව අතිවෙලං නමස්සිස්සං, නිව්චකාලමෙව නමස්සිස්සන්නි වදති. කිං කාරණා? කම්මබන්ධු හි මාණුවාති, සත්තා හි නාමෙතෙ කම්මබන්ධු කම්මපටිසරණා, තෙනෙව කාරණෙන සබ්බෙ වණ්ණාති වෙදිතබ්බා.

එවඤ්ච පන වත්වා “කිඤ්චාපි, මහාරාජ, දානතො බ්‍රහ්මවරියමෙව මහජ්ඵලං, ද්වෙපි පනෙතෙ මහාපුරිසවිතක්කාව, තස්මා ද්විසුපි අජ්පමත්තොව භුත්වා දානඤ්ච දෙහි, සීලඤ්ච රක්ඛාහි”ති තං ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

440.

“ඉදං වත්වාන මසවා, දෙවරාජා සුජම්පති;
වෙදෙහමනුසාසිත්වා, සග්ගකායං අපක්කමී”ති.

තත්ථ අපක්කමීති පක්කමි, සුධම්මාදෙවසභායං නිසින්නමෙව අත්තානං දස්සෙසිති අත්ථො.

අථ නං දෙවගණා ආහංසු “මහාරාජ, නනු න පඤ්ඤායිත්ථ, කුහිං ගතත්ථා”ති? “මාරිසා මිටීලායං නිමිරඤ්ඤො එකා කඬ්ඛා උජ්ජජ්ජි, තස්ස පඤ්ඤං කථෙත්වා තං රාජානං නික්කඬ්ඛං කත්වා ආගතොමිහි”ති වත්වා පුන තං කාරණං ගාථාය කථෙතුං ආහ –

441.

“ඉමං භොත්තො නිසාමෙථ, යාවත්තෙත්ථ සමාගතා;
ධම්මිකානං මනුස්සානං, වණ්ණං උච්චාවචං බහුං.

442.

“යථා අයං නිමිරාජා, පණ්ඩිතො කුසලත්ථිකො;
රාජා සබ්බවිදෙහානං, අදා දානං අරින්දමො.

443.

“තස්ස තං දදතො දානං, සඬිකජ්ජො උදපජ්ජථ;
දානං වා බ්‍රහ්මවරියං වා, කතමං සු මහජ්ඵල”න්ති.

තත්ථ ඉමන්ති ධම්මිකානං කල්‍යාණධම්මානං මනුස්සානං මයා වුච්චමානං සීලවසෙන උච්චං දානවසෙන අවචං බහුං ඉමං වණ්ණං

නිසාමෙට සුඤ්ඤාථාති අත්ථො. යථා අයන්ති අයං නිමිරාජා යථා අතිවිය පණ්ඩිතොති.

ඉති සො අපරිභාෂෙත්වා රඤ්ඤො වණ්ණං කට්ඨෙයි. තං සුත්වා දෙවසඬ්ඨා රාජානං දට්ඨුකාමා හුත්වා “අම්භාකං නිමිරාජා ආචරියො, තස්සොවාදෙ යත්වා තං නිස්සාය අම්භෙහි අයං දිබ්බසම්පත්ති ලද්ධා, මයං දට්ඨුකාමම්භා, තං පක්කොසාපෙහි, මහාරාජා”ති වදිංසු. සක්කො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා මාතලිං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම මාතලි, වෙජ්‍යන්තරං යොජෙත්වා මිලීලං ගන්ත්වා නිමිරාජානං දිබ්බයානෙ ආරොපෙත්වා ආනෙහී”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා රථං යොජෙත්වා පායාසී. සක්කස්ස පන දෙවෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තස්ස මාතලිං ආණාපෙත්තස්ස ච රථං යොජෙත්තස්ස ච මුත්තස්සගණනාය මාසො අතික්කන්තො. ඉති නිමිරඤ්ඤො පුණ්ණමායං උපොසථිකස්ස පාචිනසීහපඤ්ජරං විවරිත්වා මහාතලෙ නිසීදිත්වා අමච්චගණපරිවුත්තස්ස සීලං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස පාචිනලොකධාතුතො උග්ගච්ඡන්තෙන චන්දමණ්ඩලෙන සද්ධිංයෙව සො රථො පඤ්ඤායති. මුත්තස්සා භුත්තසායමාසා සරද්වාරෙසු නිසීදිත්වා සුඛකථං කට්ඨන්තා “අජ්ජ ද්වෙ චන්දා උග්ගතා”ති ආහංසු. අථ නෙසං සල්ලපන්තාතඤ්ඤෙව රථො පාකටො අහොසී. මහාජනො “නායං, චන්දො, රථො”ති චත්වා අනුක්කමෙන සින්ධවසහස්සයුත්තෙ මාතලිසඬ්ඨගාහකෙ වෙජ්‍යන්තරං ච පාකටෙ ජාතෙ “කස්ස නු ඛො ඉදං දිබ්බයානං ආගච්ඡති”ති වින්තෙත්වා “න කස්සචි අඤ්ඤස්ස, අම්භාකං රාජා ධම්මිකො, සක්කෙන වෙජ්‍යන්තරං පෙසිතො භවිස්සති, අම්භාකං රඤ්ඤොව අනුච්ඡවිකො”ති තුට්ඨප්පහට්ඨො ගාථමාහ –

444.

“අබ්භුතො චත ලොකස්මිං, උජ්ජජ්ජි ලොමහංසනො;
දිබ්බො රථො පාතුරහු, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො”ති.

තත්ථ අබ්භුතොති අභූතපුබ්බො. අච්ඡරියොති තෙ විම්භයවසෙනෙවමාහංසු.

තස්ස පන මහාජනස්ස ඵලං කට්ඨන්තස්සෙව මාතලි වාතවෙගෙන ආගන්ත්වා රථං නිවත්තෙත්වා සීහපඤ්ජරඋම්මාරෙ පච්ඡාහාගෙන යංපෙත්වා ආරොහණසජ්ජං කත්වා ආරොහණත්ථාය රාජානං නිමන්තෙසී. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

445.

“දෙවපුත්තො මහිද්ධිකො, මාතලි දෙවසාරථී;
නිමන්තයිත්ථ රාජානං, වෙදෙහං මිලීලග්ගහං.

446.

“එහිම රථමාරුය්හ, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
දෙවා දස්සනකාමා තෙ, තාවතිංසා සඉන්දකා;
සරමානා හි තෙ දෙවා, සුධම්මායං සමච්ඡරෙ”ති.

තත්ථ මිටීලග්ගහන්ති මිටීලායං පතිට්ඨිතගෙහං, චතුහි වා සඬගහවත්ථුහි මිටීලායං සඬගහකං. සමච්ඡරෙති තවෙව ගුණකථං කථෙන්නා නිසින්නාති.

තං සුත්වා රාජා “අදිට්ඨපුබ්බං දෙවලොකඤ්ච පස්සිස්සාමි, මාතලිස්ස ච මෙ සඬගහො කතො භවිස්සති, ගච්ඡිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා අන්තෙපුරඤ්ච මහාජනඤ්ච ආමන්තෙත්වා “අහං නවිරස්සෙව ආගමිස්සාමි, තුම්හෙ අප්පමත්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථා”ති වත්වා රථං අහිරුහි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

447.

“තතො රාජා තරමානො, වෙදෙහො මිටීලග්ගහො;
ආසනා වුට්ඨහිත්වාන, පමුබ්බො රථමාරුහි.

448.

“අහිරුල්ලං රථං දිබ්බං, මාතලි එතදබ්බි;
කෙන තං නෙමි මග්ගෙන, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ච යෙ නරා”ති.

තත්ථ පමුබ්බොති උත්තමො, අහිමුබ්බො වා, මහාජනස්ස පිට්ඨිං දත්වා ආරුල්ලොති අත්ථො. යෙන වාති යෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා යත්ථ පාපකම්මන්තා වසන්ති, තං යානං සක්කා දට්ඨුං, යෙන වා ගන්ත්වා යෙ පුඤ්ඤකම්මා නරා වසන්ති, තෙසං යානං සක්කා දට්ඨුං, එතෙසු ද්විසු කෙන මග්ගෙන තං නෙමි. ඉදං සො සක්කෙන අනාණත්තොපි අත්තනො දුතච්ඡෙසදස්සනත්ථං ආහ.

අථ නං රාජා “මයා ද්වෙ යානානි අදිට්ඨපුබ්බානි, ද්වෙපි පස්සිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා ආහ –

449.

“උභයෙනෙව මං නෙහි, මාතලි දෙවසාරථි;
යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ච යෙ නරා”ති.

තතො මාතලි “ද්වෙපි එකපහාරෙනෙව න සක්කා දස්සෙතුං, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති පුච්ඡන්තො පුන ගාථමාහ –

450.

“කෙන තං පයමං නෙමි, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;

යෙන වා පාපකම්මන්තා, පුඤ්ඤකම්මා ව යෙ නරා’’ති.

නිරයකණ්ඩං

තතො රාජා “අහං අවස්සං දෙවලොකං ගමිස්සාමි, නිරයං තාව පස්සිස්සාමි’’ති චිත්තෙන්වා අනන්තරං ගාමමාහ —

451.

“නිරයෙ තාව පස්සාමි, ආවාසෙ පාපකම්මිනං;
යානාති ලුද්දකම්මානං, දුස්සීලානඤ්ච යා ගතී’’ති.

තත්ථ යා ගතීති යා එතෙසං නිබ්බත්ති, තඤ්ච පස්සාමිති.

අථස්ස වෙතරණිං නදිං තාව දස්සෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ —

452.

“දස්සෙසි මාතලි රඤ්ඤො, දුග්ගං වෙතරණිං නදිං;
කුටීතං ඛාරසංයුත්තං, තත්තං අග්ගිසිඛුපම’’න්ති.

තත්ථ වෙතරණින්ති භික්ඛවෙ, මාතලි රඤ්ඤො කථං සුත්වා නිරයාහිමුඛං රථං පෙසෙත්වා කම්මපච්චයෙ උතුනා සමුට්ඨිතං වෙතරණිං නදිං තාව දස්සෙසි. තත්ථ නිරයපාලා ජලිතාති අසිසත්තිතොමරාහින්දිවාලමුග්ගරාදීති ආවුධාති ගහෙන්වා නෙරයිකසත්තෙ පහරන්ති විජ්ඣන්ති විහෙයෙත්ති. තෙ තං දුක්ඛං අසහන්තා වෙතරණියං පතන්ති. සා උපරි භින්දිවාලජපමාණාහි සකණ්ටකාහි වෙත්තලතාහි සඤ්ජන්තා. තෙ තත්ථ බහුනි වස්සසහස්සානි පච්චිංසු. තෙසු පජ්ජලන්තෙසු බුරධාරාතිබ්බිණ්ණෙසු කණ්ටකෙසු බණ්ඩාබණ්ඩිකා භොන්ති. තෙසං හෙට්ඨා තාලක්ඛන්ධජපමාණාහි පජ්ජලිතඅයසුලානි උට්ඨහන්ති. නෙරයිකසත්තා බහුං අද්ධානං චිතිනාමෙන්වා වෙත්තලතාහි ගලින්වා සුලෙසු පතිත්වා විද්ධසරීරා සුලෙසු ආවුණිතමච්ඡා විය වීරං පච්චන්ති. තානි සුලානිපි පජ්ජලන්ති, නෙරයිකසත්තාපි පජ්ජලන්ති. සුලානං හෙට්ඨා උදකපිට්ඨෙ ජලිතානි බුරධාරාසදිසානි තිබ්බිණානි අයොපොක්ඛරපත්තානි භොන්ති. තෙ සුලෙහි ගලින්වා අයපොක්ඛරපත්තෙසු පතිත්වා වීරං දුක්ඛවෙදනං අනුභවන්ති. තතො බාරොදකෙ පතන්ති, උදකං පජ්ජලති, නෙරයිකසත්තාපි පජ්ජලන්ති, ධුමොපි උට්ඨහති. උදකස්ස පන හෙට්ඨා නදීතලං බුරධාරාහි සඤ්ජන්තං. තෙ “හෙට්ඨා නු බො කීදිස’’න්ති උදකෙ නිමුජ්ජිත්වා බුරධාරාසු බණ්ඩාබණ්ඩිකා භොන්ති. තෙ තං මහාදුක්ඛං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා මහන්තං හෙරවං චිරවන්තා විවරන්ති. කදාචි අනුසොතං වුය්හන්ති, කදාචි පටිසොතං. අථ නෙ තීරෙ යීතා නිරයපාලා උසුසත්තිතොමරාදීති උක්ඛිපිත්වා මච්ඡෙ විය විජ්ඣන්ති. තෙ දුක්ඛවෙදනාජපත්තා මහාවීරවං රවන්ති. අථ නෙ පජ්ජලිතෙහි අයබලිසෙහි

උද්ධරිත්වා පරිකඩිසීත්වා පජ්ජලිතඅයපට්ඨියං නිපජ්ජාපෙත්වා තෙසං මුඛෙ තත්තං අයොගුල්භං පක්ඛිපන්ති.

ඉති නිමිරාජා චෙතරණියං මහාදුක්ඛපීළිනෙ නෙරයිකසත්තෙ දිස්වා භීතතසිතො සඩ්ධම්පිතභද්දයො භුත්වා “කිං නාමෙතෙ සත්තා පාපකම්මං අකංසු”ති මාතලිං පුච්ඡී. සොපිස්ස බ්‍යාකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො ආහ -

453.

“නිමී භවෙ මාතලිමජ්ඣකාසට්ඨා, දිස්වා ජනං පතමානං විදුග්ගෙ;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා චෙතරණිං පතන්ති.

454.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

455.

“යෙ දුබ්බලෙ බලවන්තා ජීවලොකෙ, හිං සන්ති රොසෙන්ති
සුපාපධම්මා;
තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ථ පාපං, තෙමෙ ජනා චෙතරණිං
පතන්ති”ති.

තත්ථ වින්දතීති අහං අත්තතො අනිස්සරො භුත්වා භයසන්නකො විය ජාතො. දිස්වාති පතමානං දිස්වා. ජානන්ති භික්ඛවෙ, සො මාතලි සයං ජානන්තො තස්ස අජානතො අක්ඛාසි. දුබ්බලෙති සරීරබලභොගබලආණාබලවිරහිතෙ. බලවන්තාති තෙහි බලෙහි සමන්තාගතා. හිංසන්තීති පාණිප්පහාරාදීහි කිලමෙන්නි. රොසෙන්තීති නානප්පකාරෙහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති සංචෙන්ති. පසචෙත්ථාති ජනෙත්වා, කත්වාති අත්ථො.

ඵචං මාතලි තස්ස පඤ්ඤං බ්‍යාකරිත්වා රඤ්ඤො චෙතරණිනිරයෙ දිට්ඨො තං පදෙසං අන්තරධාපෙත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා සුනබාදීහි බාදනට්ඨානං දස්සෙත්වා තං දිස්වා භීතෙන රඤ්ඤො පඤ්ඤං පුට්ඨො බ්‍යාකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

456.

“සාමා ව සොණා සබ්බා ව ගිජ්ඣා, කාකොලසඩ්ධිසා අදන්ති
භෙරවා;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිංකංසු පාපං, යෙමෙ ජනෙ කාකොලසඩ්ධිසා
අදන්ති.

457.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

458.

“යෙ කෙවිමෙ මච්ඡරිනො කදරියා, පරිභාසකා සමණුබ්බාහිමණානං;
හිං සන්ති රොසෙන්ති සුපාපධම්මා, තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ථ
පාපං;
තෙමෙ ජනෙ කාකොලසඬ්ඝා අදන්ති”ති.

ඉතො පරෙසු පඤ්ඤෙසු චෙව බ්‍යාකරණෙසු ච එසෙව නයො. තත්ථ
සාමාති රත්තවණ්ණා. සොණාති සුනබා. සබ්බො වාති කබරවණ්ණා ච,
සෙතකාළුපිතලොහිතවණ්ණා වාති එවං පඤ්චවණ්ණසුනබෙ දස්සෙති. තෙ
කිර මහාහත්ථිප්පමාණා ජලිතඅයපථවියං නෙරයිකසත්තෙ මිගෙ විය
අනුබන්ධිත්වා පිණ්ඩිකමංසෙසු ඩංසිත්වා තෙසං තිගාවුතප්පමාණං සරීරං
ජලිතඅයපථවියං පාතෙත්වා මහාරවං රවන්තානං ද්විති පුරිමපාදෙහි උරං
අක්කම්මිත්වා අට්ඨිමෙව සෙසෙන්වා මංසං ලුඤ්චිත්වා බාදන්ති. ගිජ්ඣාති
මහාහණ්ඩසකථප්පමාණා ලොහතුණ්ඩා ගිජ්ඣා. එතෙ තෙසං
කණයසදිසෙහි තුණ්ඩෙහි අට්ඨිති හින්දිත්වා අට්ඨිමිඤ්ජං බාදන්ති.
කාකොලසඬ්ඝාති ලොහතුණ්ඩකාකගණා. තෙ අතිවිය භයානකා දිට්ඨෙ
දිට්ඨෙ බාදන්ති. යෙමෙ ජනෙති යෙ ඉමෙ නෙරයිකසත්තෙ කාකොලසඬ්ඝා
බාදන්ති, ඉමෙ නු මච්චා කිං නාම පාපං අකංසුති පුච්ඡී. මච්ඡරිනොති
අඤ්ඤෙසං අදායකා. කදරියාති පරෙ දෙන්තෙපි පටිසෙධකා
ථද්ධමච්ඡරිනො. සමණුබ්බාහිමණානන්ති සමිතබ්බාහිතපාපානං.

459.

“සපොතිභූතා පථවිං කමන්ති, තත්තෙහි බන්ධෙහි ච පොථයන්ති;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා බන්ධහතා සයන්ති.

460.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

461.

“යෙ ජීවලොකස්මි සුපාපධම්මිනො, නරඤ්ච නාරිඤ්ච අපාපධම්මං;
හිං සන්ති රොසෙන්ති සුපාපධම්මා, තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ථ
පාපං;
තෙමෙ ජනා බන්ධහතා සයන්ති”ති.

තත්ථ සජ්ජානිභූතානි පජ්ජලිතසරීරා. පථවීන්ති පජ්ජලිතං නවයොජනබහලං අයපථවිං. කමන්තීති අක්කමන්ති. බන්ධෙනි ච පොඨයන්තීති නිරයපාලා අනුබන්ධිත්වා තාලජ්ජමාණෙනි ජලිතඅයක්බන්ධෙනි ජඩ්ඝාදීසු පහරිත්වා පාතෙත්වා තෙහෙව බන්ධෙනි පොඨයන්ති, චුණ්ණච්චුණ්ණං කරොන්ති. සුපාපධම්මීනොති අත්තනා සුට්ඨු පාපධම්මා භුත්වා. අපාපධම්මන්ති සීලාචාරාදිසම්පන්නං, නිරපරාධං වා.

462.

“අඬගාරකාසුං අපරෙ ඵුණන්ති, නරා රුදන්තා පරිදඩ්ඨගත්තා;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිං මකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අඬගාරකාසුං
ඵුණන්ති.

463.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

464.

“යෙ කෙච්ඡුගාය ධනස්ස හෙතු, සක්ඛිං කරිත්වා ඉණං ජාපයන්ති;
තෙ ජාපයිත්වා ජනතං ජනින්ද, තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ථ පාපං;
තෙමෙ ජනා අඬගාරකාසුං ඵුණන්ති” ති.

තත්ථ අඬගාරකාසුන්ති සම්ම මාතලී, කෙ නාමෙතෙ අපරෙ වජං අපවිසන්තියො ගාවො විය සම්පරිවාරෙත්වා නිරයපාලෙහි ජලිතඅයගුලෙහි පොථියමානා අඬගාරකාසුං පතන්ති. තත්ථ ච නෙසං යාව කට්ඨපමාණා නිමුග්ගානං මහතීහි අයපච්ඡිහි ආදාය උපරිඅඬගාරෙ ඔකිරන්ති, අථ නෙ අඬගාරෙ සම්පට්ඨිහි අසක්කොන්තා රොදන්තා දඩ්ඨගත්තා ඵුණන්ති විධුනන්ති, කම්මබලෙන වා අත්තනො සීසෙ අඬගාරෙ ඵුණන්ති ඔකිරන්තීති අත්ථො. පුගාය ධනස්සාති ඔකාසෙ සති දානං වා දස්සාම, පුජං වා පචත්තෙස්සාම, විහාරං වා කරිස්සාමාති සංකඩ්ඪිත්වා යපිතස්ස පුගසන්තකස්ස ධනස්ස හෙතු. ජාපයන්තීති තං ධනං යථාරුචි බාදිත්වා ගණපෙට්ඨකානං ලඤ්ජං දත්වා “අසුකට්ඨානෙ එත්තකං වයකරණං ගතං, අසුකට්ඨානෙ අම්හෙහි එත්තකං දින්ත” න්ති කුටසක්ඛිං කරිත්වා තං ඉණං ජාපයන්ති විනාසෙත්ති.

465.

“සජ්ජානිභූතා ජලිතා පදිත්තා, පදිස්සති මහතී ලොහකුම්භී;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අවංසිරා ලොහකුම්භීං
පතන්ති.

466.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

467.

“යෙ සිලවත්තං සමණං බ්‍රාහ්මණං වා, හිංසන්ති රොසෙන්ති
සුපාපධම්මා;
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං, තෙමෙ ජනා අවංසිරා ලොහකුම්භිං
පතන්ති”ති.

තත්ථ පදිත්තාතිආදිත්තා. මහතීති පබ්බතප්පමාණා කප්පෙන
සණ්ඨිතලොහරසෙන සම්පුණ්ණා. අවංසිරාති භයානකෙහි නිරයපාලෙහි
උද්ධංපාදෙ අධොසිරෙ කත්වා බිපියමානා තං ලොහකුම්භිං පතන්ති.
සිලවත්තන්ති සිලආචාරගුණසම්පන්නං.

468.

“ලුඤ්චන්ති ගීවං අථ වෙය්යිත්වා, උණ්භොදකස්මිං පකිලෙදයිත්වා;
භයඤ්භි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා ලුත්තසිරා සයන්ති.

469.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

470.

“යෙ ජීවලොකස්මි සුපාපධම්මිනො, පක්ඛි ගහෙන්වාන
විහෙය්යිත්ති තෙ;
විහෙය්යිත්වා සකුණං ජනින්ද, තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙන්ව පාපං;
තෙමෙ ජනා ලුත්තසිරා සය”න්ති.

තත්ථ ලුඤ්චන්තීති උප්පාටෙන්ති. අථ වෙය්යිත්වාති
ජලිතලොහයොත්තෙහි අධොමුඛං වෙය්යිත්වා. උණ්භොදකස්මීන්ති
කප්පෙන සණ්ඨිතලොහඋදකස්මිං. පකිලෙදයිත්වාති තෙමෙත්වා බිපිත්වා.
ඉදං චුත්තං හොති — සම්ම මාතලි, යෙසං ඉමෙ නිරයපාලා
ජලිතලොහයොත්තෙහි ගීවං වෙය්යිත්වා තිගාචුතප්පමාණං සරීරං
ඔනාමෙත්වා තං ගීවං සම්පරිවත්තකං ලුඤ්චිත්වා ජලිතඅයදණ්ඨෙහි ආදාය
එකස්මිං ජලිතලොහරසෙ පක්ඛිපිත්වා තුට්ඨහට්ඨා හොන්ති, තාය ච ගීවාය
ලුඤ්චිතාය පුන සීසෙන සද්ධිං ගීවා උප්පජ්ජති යෙව. කිං නාමෙතෙ කම්මං
කරිංසු? එතෙ හි මෙ දිස්වා භයං උප්පජ්ජති. පක්ඛි ගහෙන්වාන
විහෙය්යිත්ති මහාරාජ, යෙ ජීවලොකස්මිං සකුණෙ ගහෙන්වා පක්ඛි

ලුඤ්චිත්වා ගිවං වෙයෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා බාදන්ති වා වික්කිණන්ති වා, තෙ ඉමෙ ලුත්තසිරා සයන්තිති.

471.

“පභුතතොයා අනිගාධකුලා, නදී අයං සන්දති සුප්පතිත්ථා;
සම්මාහිතත්තා මනුජා පිවන්ති, පීතඤ්ච තෙසං භුස භොති පාති.

472.

“භයඤ්භි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, පීතඤ්ච තෙසං භුස භොති පාති.

473.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජාතං අක්ඛාසිජානතො.

474.

“යෙ සුද්ධධඤ්ඤං පලාසෙන මිස්සං, අසුද්ධකම්මා කයිනො
දදන්ති;
සම්මාහිතත්තාන පිපාසිතානං, පීතඤ්ච තෙසං භුස භොති පාති” ති.

තත්ථ අනිගාධකුලාති අගම්භීරතිරා. සුප්පතිත්ථාති සොහනෙහි තිත්ථෙහි උපෙනා. භුස භොතිති විහිභුසං සම්පජ්ජති. පාතීති පාතීයං. තස්මිං කිර පදෙසෙ පභුතසලිලා රමණියා නදී සන්දති, නෙරයිකසත්තා අග්ගිසත්තාපෙන තත්තා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා බාහා පග්ගය්හ ජලිතලොහපථවිං මද්දන්තා තං නදිං ඔතරන්ති, තඬ්ඬණඤ්ඤෙව තීරා පජ්ජලන්ති, පාතීයං භුසපලාසභාවං ආපජ්ජිත්වා පජ්ජලති. තෙ පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා තං ජලිතං භුසපලාසං බාදන්ති. තං තෙසං සකලසරීරං ඤාපෙත්වා අධොභාගෙන නික්ඛමති. තෙ තං දුක්ඛං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා බාහා පග්ගය්හ කන්දන්ති. සුද්ධධඤ්ඤන්ති විහිආදිසත්තවිධං පරිසුද්ධධඤ්ඤං. පලාසෙන මිස්සන්ති පලාසෙන වා භුසෙන වා වාලුකාමත්තිකාදීහි වා මිස්සකං කත්වා. අසුද්ධකම්මාති කිලිට්ඨකායවච්චිමනොකම්මා. කයිනොති “සුද්ධධඤ්ඤං දස්සාමි” ති කයිකස්ස හත්ථතො මූලං ගහෙත්වා තථාරූපං අසුද්ධධඤ්ඤං දදන්ති.

475.

“උසුහි සත්තීහි ව තොමරෙහි, දුභයානි පස්සානි තුදන්ති කන්දනං;
භයඤ්භි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා සත්තිහතා සයන්ති.

476.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;

විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානනො.

477.

“යෙ ජීවලොකස්මිං අසාධුකම්මිනො, අදින්නමාදාය කරොන්ති ජීවිකං;

ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං, අපෙළකඤ්චාපි පසුං මහිංසං;

තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙත්ව පාපං, තෙමෙ ජනා සත්තිහතා සයන්ති”ති.

තත්ථ දුභයානීති උභයානි. තුදන්තීති විජ්ඣන්ති. කන්දතන්ති කන්දන්තානං. ඵරුසා නිරයපාලා අරඤ්ඤෙ ලුද්දා මිගං විය සම්පරිවාරෙත්වා උසුආදීහි නානාවුධෙහි ද්වෙ පස්සානි තුදන්ති, සරීරං ඡිද්දාවඡිද්දං පුරාණපණ්ණං විය බායති. අදින්නමාදායාතිපරසන්තකං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකං සන්ධිවිඡෙදාදීහි වෙව වඤ්චනය ව ගහෙත්වා ජීවිකං කප්පෙත්ති.

478.

“ගීවාය බද්ධා කිස්ස ඉමෙ පුනෙනෙ, අඤ්ඤෙ විකන්තා බිලකතා සයන්ති;

භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;

ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා බිලකතා සයන්ති.

479.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;

විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානනො.

480.

“ඔරබ්භිකා සුකරිකා ව මච්ඡිකා, පසුං මහිංසඤ්ච අපෙළකඤ්ච;

හන්ත්වාන සුනෙසු පසාරයිංසු, තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙත්ව පාපං;

තෙමෙ ජනා බිලකතා සයන්ති”ති.

තත්ථ ගීවාය බද්ධානි මහන්තෙහි ජලිතලොභයොත්තෙහි ගීවාය බන්ධිත්වා ආකඩ්ඪිත්වා අයපථවියං පාතෙත්වා නානාවුධෙහි කොට්ටියමානෙ දිස්වා පුච්ඡි. අඤ්ඤෙ විකන්තානි අඤ්ඤෙ පන ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡින්තා. බිලකතානි ජලිතෙසු අයඵලකෙසු යපෙත්වා මංසං විය පොත්ථනියා කොට්ටෙත්වා පුඤ්ජකතා හුත්වා සයන්ති. මච්ඡිකානි මච්ඡසාතකා. පසුන්ති ගාවිං. සුනෙසු පසාරයිංසුති මංසං වික්කිණිත්වා ජීවිකකප්පනත්ථං සුනාපණෙසු යපෙසුං.

481.

“රහදො අයං මුත්තකරීසපුරො, දුග්ගන්ධරූපො අසුචි පුති වාති;

බුද්ධපරෙතා මනුජා අදන්ති, භයඤ්භි මං වින්දති සුත දිස්වා;
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී, ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං;
යෙමෙ ජනා මුත්තකරීසහක්ඛා.

482.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසි ජානතො.

483.

“යෙ කෙවිමෙ කාරණිකා විරොසකා, පරෙසං භිංසාය සදා නිවිට්ඨා;
තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ථ පාපං, මිත්තද්දුනො මිළ්භමදන්ති
බාලා”ති;

තත්ථ බුද්ධපරෙතා මනුජා අදන්තිති එතෙ නෙරයිකා සත්තා ජාතකෙන
චුට්ඨා බුද්ධං සහිතුං අසක්කොන්තා පක්කුටීතං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං
කජ්ජෙන සණ්ඨිතං පුරාණමිළ්භං පිණ්ඩං පිණ්ඩං කත්වා අදන්ති බාදන්ති.
කාරණිකාති කාරණකාරකා. විරොසකාති මිත්තසුභජ්ජානම්පි විභෙදකා.
මිත්තද්දුනොති යෙ තෙසඤ්ඤෙව ගෙහෙ බාදිත්වා භුඤ්ජිත්වා
පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා සයිත්වා පුත මාසකභාපණං නාම
ආහරාපෙන්නි, ලඤ්ජං ගණ්භන්නි, තෙ මිත්තද්දුසකා බාලා එවරූපං මිළ්භං
බාදන්ති, මහාරාජාති.

484.

“රහදො අයං ලොහිතපුබ්බපුරො, දුග්ගන්ධරූපො අසුචි පුත්ති වාති;
සම්මාහිතත්තා මනුජා පිචන්ති, භයඤ්භි මං වින්දති සුත දිස්වා;
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී, ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං;
යෙමෙ ජනා ලොහිතපුබ්බහක්ඛා.

485.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසි ජානතො.

486.

“යෙ මාතරං වා පිතරං වා ජීවලොකෙ, පාරාජිකා අරහන්තෙ
හනන්ති;
තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ථ පාපං, තෙමෙ ජනා
ලොහිතපුබ්බහක්ඛා”ති.

තත්ථ සම්මාහිතත්තාති සන්තාපෙන පිළිතා. පාරාජිකාති පරාජිතා
ජරාජිණ්ණෙ මාතාපිතරො සාතෙත්වා ගිහිභාවෙයෙව පාරාජිකං පත්තා.
අරහන්තෙති පුජාවිසෙසස්ස අනුච්ඡවිකෙ. හනන්තිති දුක්කරකාරකෙ

මාතෘපිතරො මාරෙන්ති. අපිව “අරහන්තෙ”ති පදෙන බුද්ධසාවකෙපි සඬගණ්හාති.

අපරස්මිම්පි උස්සදනිරයෙ නිරයපාලා නෙරයිකානං තාලප්පමාණෙන ජලිතඅයබලිසෙන ජීවිහං විජ්ඣිත්වා ආකඩ්ඪිත්වා තෙ සත්තෙ ජලිතඅයපථවියං පාතෙත්වා උසභවම්මං විය පත්ථරිත්වා සඬකුසතෙන භනන්ති. තෙ ථලෙ ඛිත්තමච්ඡා විය එන්දන්ති, තඤ්ච දුක්ඛං සහිතුං අසක්කොන්තා රොදන්තා පරිදෙවන්තා මුඛෙන ඛෙළං මුඤ්චන්ති. තස්මිං රාජා මාතලිනා දස්සිතෙ ආහ -

487.

“ජීවිහ ව පස්ස බලිසෙන විද්ධං, විහතං යථා සඬකුසතෙන වම්මං;
එන්දන්ති මච්ඡාව ථලම්හි ඛිත්තා, මුඤ්චන්ති ඛෙළං රුද්ධානා
කිමෙනෙ.

488.

“භයඤ්චි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා වඬ්ඤාසස්තා
සයන්ති”ති.

489.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

490.

“යෙ කෙවි සන්ධානගතා මනුස්සා, අග්ගෙහ අග්ගං කයං
භාපයන්ති;
කුට්ඨෙහ කුට්ඨං ධනලොභහෙතු, ඡන්තං යථා වාරිවරං වධාය.

491.

“න හි කුට්ඨාරිස්ස භවන්ති තාණා, සකෙහි කම්මෙහි පුරක්ඛතස්ස;
තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ව පාපං, තෙමෙ ජනා වඬ්ඤාසස්තා
සයන්ති”ති.

තත්ථ කිමෙනෙති කිංකාරණා එතෙ. වඬ්ඤාසස්තාති ගිලිතබලිසා. සන්ධානගතාති සන්ධානං මරියාදං ගතා, අග්ගාපනකට්ඨානෙ ධීතාති අත්ථො. අග්ගෙහ අග්ගන්ති තං තං අග්ගං ලඤ්ඡං ගහෙත්වා භත්ථිඅස්සාදීනං වා ජාතරූපරජතාදීනං වා තෙසං තෙසං සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකානං අග්ගං භාපෙන්නි. කයන්ති තං භාපෙන්නා කායිකානං කයං භාපෙන්නි, සතෙ දාතබ්බෙ පණ්ණාසං දාපෙන්නි, ඉතරං තෙහි සද්ධිං විහජිත්වා ගණ්හන්ති. කුට්ඨෙහ කුට්ඨන්ති තුලාකුට්ඨාදීසු තං තං

කුටං. ධනලොභහෙතුති ධනලොභෙන එතං කුටකම්මං කරොන්ති. ඡන්තං යථා වාරිවරං වධායාති තං පන කම්මං කරොන්තාපි මධුරවාචාය තථා කතභාවං පටිච්ඡන්තං කත්වා යථා වාරිවරං මච්ඡං වධාය උපගච්ඡන්තා බලිසං ආමිසෙන පටිච්ඡන්තං කත්වා තං වධෙත්ති, එවං පටිච්ඡන්තං කත්වා තං කම්මං කරොන්ති. න හි කුටකාරිස්සාති පටිච්ඡන්තං මම කම්මං, න තං කොච් ජානාතීති මඤ්ඤමානස්ස හි කුටකාරිස්ස තාණා නාම න භොන්ති. සො තෙහි කම්මෙහි පුරක්ඛතො පතිට්ඨං න ලභති.

492.

“නාරි ඉමා සම්පරිහින්තගත්තා, පග්ගය්හ කන්දන්ති භූපෙ දුජ්චවා;
සම්මක්ඛිතා ලොහිතපුබ්බලිත්තා, ගාවො යථා ආසාතනෙ විකන්තා;
තා භූමිභාගස්මිං සදා නිබාතා, ඛන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතා.

493.

“භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමා නු නාරියො කිමකංසු පාපං, යා භූමිභාගස්මිං සදා නිබාතා;
ඛන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතා.

494.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

495.

“කොලිත්ථියායො ඉධ ජීවලොකෙ, අසුද්ධකම්මා අසතං අචාරුං;
තා දිත්තරූපා පති විජ්ජහාය, අඤ්ඤං අචාරුං රතිබ්බිඛහෙතු;
තා ජීවලොකස්මිං රමාපයිත්වා, ඛන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතා”ති.

තත්ථ නාරිති ඉත්ථියො. සම්පරිහින්තගත්තාති සුට්ඨු සමන්තතො හින්තසරීරා. දුජ්චවාති දුජ්ජාතිකා විරූපා ජෙගුච්ඡා. ආසාතනෙති ගාවසාතට්ඨානෙ. විකන්තාති ඡින්තසීසා ගාවො විය පුබ්බලොහිතලිත්තා හුත්වා. සදා නිබාතාති නිව්චං ජලිතඅයපට්ඨියං කට්ඨමත්තං පවෙසෙත්වා නිබණ්ණත්වා යපිතා විය යීතා. ඛන්ධාතිවත්තන්ති සම්ම මාතලි, තා නාරියො එතෙ පබ්බතක්ඛන්ධා අතික්කමන්ති. තාසං කිර එවං කට්ඨපමාණං පවිසිත්වා යීතකාලෙ පුරත්ථිමාය දිසාය ජලිතඅයපබ්බතො සමුට්ඨහින්වා අසති විය විරවන්තො ආගන්ත්වා සරීරං සණ්ඨකරණි විය පිසන්තො ගච්ඡති. තස්මිං අතිවත්තිත්වා පච්ඡිමපස්සෙ යීතෙ පුන ච තාසං සරීරං පාතු භවති. තා දුක්ඛං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්ති යො බාහා පග්ගය්හ කන්දන්ති. සෙසදිසාසු වුට්ඨිතෙසු ජලිතපබ්බතෙසුපි එසෙව නයො. ද්වෙ පබ්බතා සමුට්ඨාය උච්ඡුසට්ඨිකං විය පිළෙන්නි, ලොහිතං පක්කුථිතං සන්දති. කදාචි තයො පබ්බතා සමුට්ඨාය පිළෙන්නි. කදාචි වත්තාරො පබ්බතා සමුට්ඨාය තාසං සරීරං පිළෙන්නි. තෙනාහ “ඛන්ධාතිවත්තන්ති”ති.

කොලින්ටියායොති කුලෙ පතිට්ඨිතා කුලධිතරො. අසතං අචාරුන්ති අසඤ්ඤතකම්මං කරිංසු. දිත්තරූපාති සයරූපා ධුත්තජාතිකා භුත්වා. පති විජ්ජනායාති අත්තනො පතිං පජහිත්වා. අචාරුන්ති අගමංසු. රතිබ්බිඛහෙතුති කාමරතිහෙතු චෙව බ්බිඛාහෙතු ච. රමාපයිත්වාති පරපුරිසෙහි සද්ධිං අත්තනො චිත්තං රමාපයිත්වා ඉධ උපපන්නා. අථ තාසං සරිරං ඉමෙ බන්ධාතිවත්තන්ති සජොතිභූතාති.

496.

“පාදෙ ගහෙන්වා කිස්ස ඉමෙ පුනෙකෙ, අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති;
භයඤ්ඤි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථි;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති.

497.

“තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලි දෙවසාරථි;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

498.

“යෙ ජීවලොකස්මිං අසාධුකම්මිනො, පරස්ස දාරානි අතික්කමන්ති;
තෙ තාදිසා උත්තමභණ්ඩපේනා, තෙමෙ ජනා අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති.

499.

“තෙ වස්සපුගානි බහුනි තත්ථ, නිරයෙසු දුක්ඛං වෙදනං වෙදයන්ති;
න හි පාපකාරිස්ස භවන්ති තාණා, සකෙහි කම්මෙහි පුරක්ඛතස්ස;
තෙ ලුද්දකම්මා පසචෙත්ථ පාපං, තෙමෙ ජනා අවංසිරා නරකෙ පාතයන්ති”ති.

තත්ථ නරකෙති ජලිතඅභිගාරපුණ්ණෙ මහාආවාටෙ. තෙ කිර වජං අපවිසන්තියො ගාවො විය නිරයපාලෙහි නානාවුධානි ගහෙන්වා විජ්ඣියමානා පොථියමානා යදා තං නරකං උපගච්ඡන්ති, අථ තෙ නිරයපාලා උද්ධංපාදෙ කත්වා තත්ථ පාතයන්ති බ්පන්ති. එවං තෙ පාතියමානෙ දිස්වා පුච්ඡන්තො එවමාහ. උත්තමභණ්ඩපේනාති මනුස්සෙහි පියායිතස්ස වරභණ්ඩස්ස පේනකා.

එවඤ්ච පන වත්වා මාතලිසඞ්ගාහකො තං නිරයං අත්තරධාපෙත්වා රථං පුරතො පෙසෙත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිකානං පච්චනට්ඨානං නිරයං දස්සෙසි. තෙන පුට්ඨො වස්ස විශාකාසි.

500.

“උච්චාවචාමෙ විවිධා උපක්කමා, නිරයෙසු දිස්සන්ති සුඝොරරූපා;
භයඤ්භි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං, යෙමෙ ජනා අධිමත්තා දුක්ඛා තිබ්බා;
බරා කටුකා වෙදනා වෙදයන්ති.

501.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පාපකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

502.

“යෙ ජීවලොකස්මිං සුපාපදිට්ඨිනො, විස්සාසකම්මානි කරොන්ති
මොහා;
පරඤ්ච දිට්ඨිසු සමාදූපෙන්ති, තෙ පාපදිට්ඨිං පසවෙන්ව පාපං;
තෙමෙ ජනා අධිමත්තා දුක්ඛා තිබ්බා, බරා කටුකා වෙදනා
වෙදයන්ති”ති.

තත්ථ උච්චාවචාමෙති උච්චා අවචා ඉමෙ, බුද්දකා ච මහත්තා චාති
අත්ථො. උපක්කමාති කාරණප්පයොගා. සුපාපදිට්ඨිනොති “නත්ථී
දින්ත”න්තිආදිකාය දසවත්ථුකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සුට්ඨු පාපදිට්ඨිනො.
විස්සාසකම්මානීති තාය දිට්ඨියා විස්සාසෙන තන්තිස්සිතා හුත්වා
නානාවිධානි පාපකම්මානි කරොන්ති. තෙමෙති තෙ ඉමෙ ජනා එවරූපං
දුක්ඛං අනුභවන්ති.

ඉති රඤ්ඤො මිච්ඡාදිට්ඨිකානං පච්චනනිරයං ආචික්ඛි. දෙවලොකෙපි
දෙවගණා රඤ්ඤො ආගමනමග්ගං ඔලොකයමානා සුධම්මායං දෙවසභායං
නිසීදිංසුයෙව. සක්කොපි “කිං නු බො, මාතලි, විරායති”ති උපධාරෙන්තො
තං කාරණං ඤත්වා “මාතලි, අත්තනො දුතවිසෙසං දස්සෙතුං ‘මහාරාජ,
අසුකකම්මං කත්වා අසුකනිරයෙ නාම පච්චන්ති’ති නිරයෙ දස්සෙන්තො
විවරති, නිමිරඤ්ඤො පන අප්පමෙව ආයු ඛියෙථ, නිරයදස්සනං නාස්ස
පරියන්තං ගච්ඡෙය්‍යා”ති එකං මහාජවං දෙවපුත්තං පෙසෙසි “ත්ථං ‘සීසං
රාජානං ගහෙන්වා ආගච්ඡතු’ති මාතලිස්ස වදෙහී”ති. සො “සාධු”ති
සම්පට්ඨිත්වා ජවෙන ගන්ත්වා ආරොවෙසි. මාතලි, තස්ස චචනං සුත්වා
“න සක්කා විරායිතු”න්ති රඤ්ඤො එකපභාරෙතෙව චතුසු දිසාසු බහු
නිරයෙ දස්සෙන්වා ගාථමාහ —

503.

“විදිතානි තෙ මහාරාජ, ආවාසං පාපකම්මිනං;
යානානි ලුද්දකම්මානං, දුස්සිලානඤ්ච යා ගති;
උය්‍යාහි ආනි රාජීසි, දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ”ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, ඉමං පාපකම්මීනං සත්තානං ආවාසං දිස්වා ලුද්දකම්මානඤ්ච යානානි තයා විදිතානි. දුස්සිලානඤ්ච යා ගති නිබ්බත්ති, සාපි තෙ විදිතා. ඉදානි දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ දිබ්බසම්පත්තිං දස්සනත්ථං උය්‍යාහි ගච්ඡාහි, මහාරාජාති.

නිරයකණ්ඩං නිව්ඨිතං.

සග්ගකණ්ඩං

එවඤ්ච පන වත්වා මාතලී දෙවලොකාහිමුඛං රථං පෙසෙසි. රාජා දෙවලොකං ගච්ඡන්තො ද්වාදසයොජනිකං මණිමයං පඤ්චවුපිකං සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතං. උය්‍යානපොක්ඛරණිසම්පන්නං කප්පරුක්ඛපරිවුතං බීරණියා දෙවධීතාය ආකාසට්ඨකවිමානං දිස්වා, තඤ්ච දෙවධීතරං අන්තොකූටාගාරෙ සයනපිටියෙ නිසින්නං අච්ඡරාසහස්සපරිවුතං මණිසිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකෙන්ති. දිස්වා මාතලීං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ. ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

504.

“පඤ්චවුපං දිස්සතිදං විමානං, මාලාපිළන්ධා සයනස්ස මජ්ඣකු;
තත්ථච්ඡති නාරී මහානුභාවා, උච්චාවචං ඉද්ධි විකුබ්බමානා.

505.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
අයං නු නාරී කිමකාසි සාධුං, යා මොදති සග්ගපත්තා විමානෙ.

506.

“තස්ස පුටියො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විජාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

507.

“යදි තෙ සුතා බීරණී ජීවලොකෙ, ආමායදාසී අහු බ්‍රාහ්මණස්ස;
සා පත්තකාලං අතිථිං විදිත්වා, මාතාව පුත්තං සකිමාහිනන්දී;
සංයමා සංවිභාගා ව, සා විමානස්මි මොදති” ති.

තත්ථ පඤ්චවුපන්ති පඤ්චහි කූටාගාරෙහි සමන්තාගතං. මාලාපිළන්ධාති මාලාදීහි සබ්බාහරණෙහි පටිමණ්ඩිතාති අත්ථො. තත්ථච්ඡති තස්මිං විමානෙ අච්ඡති. උච්චාවචං ඉද්ධි විකුබ්බමානාති නානප්පකාරං දෙවිද්ධිං දස්සයමානා. දිස්වාති එතං දිස්වා යිතං මං විත්ති වින්දති පටිලහති, විත්තිසන්තකො විය හොමි තුට්ඨියා අතිභූතත්තාති අත්ථො. ආමායදාසීති ගෙහදාසියා කුච්ඡමිහි ජාතදාසී. අහු බ්‍රාහ්මණස්සාති සා කිර කස්සපදසබලස්ස කාලෙ එකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දාසී අහොසි. සා පත්තකාලන්ති තෙන බ්‍රාහ්මණෙන අට්ඨ සලාකහත්තාති සඨසස්ස

පරිච්ඡත්තානි අහෙසුං. සො ගෙහං ගත්තවා “ස්වෙ පට්ඨාය එකෙකස්ස භික්ඛුස්ස එකෙකං කභාපණ්ණස්සනකං කත්වා අට්ඨ සලාකභත්තානි සම්පාදෙය්‍යාසි”ති බ්‍රාහ්මණිං ආහ. සා “සාමී, භික්ඛු නාම ධුත්තො, නාහං සක්ඛිස්සාමී”ති පටික්ඛිසි. ධිතරොපිස්ස පටික්ඛිසිංසු. සො දාසිං “සක්ඛිස්සසි අම්මා”ති ආහ. සා “සක්ඛිස්සාමී අය්‍යා”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා සක්කච්චං යාගුඛජ්ජකභත්තාදීනි සම්පාදෙත්වා සලාකං ලභිත්වා ආගතං පත්තකාලං අතිථිං විදිත්වා හරිතගොමයුපලිත්තෙ කතපුප්ඵ්‍යපහාරෙ සුපඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා යථා නාම විජ්ජවාසා ආගතං පුත්තං මාතා සකිං අභිනන්දති, තථා නිච්චකාලං අභිනන්දති, සක්කච්චං පරිච්ඡති, අත්තනො සත්තකම්පි කිඤ්චි දෙති. සංයමා සංවිභාගා වානි සා සීලවතී අහොසි වාගවතී ච, තස්මා තෙන සීලෙන චෙව වාගෙන ච ඉමස්මිං විමානෙ මොදති. අථ වා සංයමාති ඉන්ද්‍රියදමනා.

එවඤ්ච පන වත්වා මාතලී පුරතො රථං පෙසෙත්වා සොණදින්නදෙවපුත්තස්ස සත්ත කතකම්මානානි දස්සෙසි. සො තානි ච තස්ස ච සිරිසම්පත්තිං දිස්වා තෙන කතකම්මං පුච්ඡි. ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

508.

“දද්දල්ලමානා ආහෙන්නි, විමානා සත්ත නිම්මිතා;
තත්ථ යක්ඛො මහිද්ධිකො, සබ්බාහරණභූසිතො;
සමන්තා අනුපරියාති, නාරිගණපුරක්ඛතො.

509.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
අයං නු මච්චො කිමකාසි සාධුං, යො මොදති සග්ගපත්තො විමානෙ.

510.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජාතං අක්ඛාසිජාතතො.

511.

“සොණදින්නො ගහපති, එස දානපතී අහු;
එස පබ්බජිතුද්දිස්ස, විහාරෙ සත්ත කාරයි.

512.

“සක්කච්චං තෙ උපට්ඨාසි, භික්ඛවො තත්ථ වාසිකෙ;
අච්ඡාදනඤ්ච භත්තඤ්ච, සෙනාසනං පදීපියං;
අදාසි උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්නොන චෙතසා.

513.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;

පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨකථාසමාගතං.

514.

“උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිභාගා ව, සො විමානස්මි මොදති” ති.

තත්ථ දද්දල්ලමානාති ජලමානා. ආහෙත්තීති තරුණසුරියො විය ඔහාසන්ති. තත්ථාති තෙසු පටිපාටියා ධීතෙසු සත්තසු විමානෙසු. යක්ඛොති එකො දෙවපුත්තො. සොණදිත්තොති මහාරාජ, අයං පුබ්බෙ කස්සපදසබලස්ස කාලෙ කාසිරට්ඨෙ අඤ්ඤතරස්මිං නිගමෙ සොණදිත්තො නාම ගහපති දානපති අහොසී. සො පබ්බජිතෙ උද්දිස්ස සත්ත විහාරකුටියො කාරෙත්වා තත්ථ වාසිකෙ හික්ඛු චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨාසී, උපොසථඤ්ච උපවසී, නිව්චං සීලෙසු ව සංවුතො අහොසී. සො තතො චචිත්වා ඉධුපපත්තො මොදතීති අත්ථො. එත්ථ ව පාටිභාරියපක්ඛන්ති ඉදං පන අට්ඨමීඋපොසථස්ස පච්චුග්ගමනානුගමනවසෙන සත්තමිනවමියො, වාතුද්දසීපන්නරසීනං පච්චුග්ගමනානුගමනවසෙන තෙරසීපාටිපදෙ ව සන්ධාය වුත්තං.

එවං සොණදිත්තස්ස කතකම්මං කට්ඨත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා එලිකවිමානං දස්සෙසී. තං උබ්බෙධතො පඤ්චවීසතියොජනං අනෙකසතෙහි සත්තරතනමයත්ථමිහෙහි සමන්තාගතං, අනෙකසතකුටාගාරපටිමණ්ඩිතං, කිඬකිණිකජාලාපරික්ඛිත්තං, සමුස්සිතසුවණ්ණරජතමයධජං, නානාපුෂ්චවිචිත්තඋය්‍යානවනවිභූසිතං, රමණීයපොක්ඛරණිසමන්තාගතං, නච්චගිතවාදිතාදීසු ඡෙකාහි අච්ඡරාහි සම්පරිකිණ්ණං. තං දිස්වා රාජා තාසං අච්ඡරානං කතකම්මං පුච්ඡී, ඉතරොපිස්ස ඛ්‍යාකාසී.

515.

“පහාසති මිදං ඛ්‍යමිහං, එලිකාසු සුනිමිමිතං;
නාරිවරගණාකිණ්ණං, කුටාගාරවරොචිතං;
උපෙනං අත්තපානෙහි, නච්චගිතෙහි වුහයං.

516.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං, යා මොදරෙ සග්ගපත්තා විමානෙ.

517.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසී, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

518.

“යා කාවි නාරියො ඉධ ජීවලොකෙ, සීලවන්තියො උපාසිකා;

දානෙ රතා නිව්වං පසන්නචිත්තා, සච්චෙ යීතා උපොසථෙ
අප්පමත්තා;
සංයමා සංවිහාගා ව, තා විමානස්මි මොදරෙ’’ති.

තත්ථ ඛ්‍යමිහන්ති විමානං, පාසාදොති චුත්තං හොති. එලිකාසුති
එලිකහිත්තිසු. නාරීවරගණාකිණ්ණන්ති වරනාරිගණෙහි ආකිණ්ණං.
කූටාගාරවරොචිතන්ති වරකූටාගාරෙහි ඔචිතං සමොචිතං, වඩ්ඪිතන්ති
අත්ථො. උභයන්ති උභයෙහි. “යා කාවී’’ති ඉදං කිඤ්චාපි අනියමෙත්වා
චුත්තං, තා පන කස්සපබුද්ධසාසනෙ ඛාරාණසියං උපාසිකා හුත්වා
ගණබන්ධනෙන එතාති චුත්තප්පකාරාති පුඤ්ඤාති කත්වා තං
දිබ්බසම්පත්තිං පත්තාති වෙදිතබ්බො.

අට්ඨස්ස සො පුරතො රථං පෙසෙත්වා එකං රමණීයං මණිවිමානං
දස්සෙසි. තං සමෙ භූමිභාගෙ පතිට්ඨිතං උබ්බෙධසම්පන්නං මණිපබ්බතො
විය ඔභාසමානං තිට්ඨති, දිබ්බගීතවාදිතනින්නාදිතං බහුහි දෙවපුත්තෙහි
සම්පරිකිණ්ණං. තං දිස්වා රාජා තෙසං දෙවපුත්තානං කතකම්මං පුච්ඡි,
ඉතරොපිස්ස ඛ්‍යාකාසි.

519.

“පභාසති මිදං ඛ්‍යමිහං, වෙළරියාසු නිමිමිතං;
උපෙනං භූමිභාගෙහි, විහත්තං භාගසො මිතං.

520.

“ආළම්බරා මුදිඬිගා ව, නච්චගීතා සුචාදිතා;
දිබ්බො සද්දා නිච්ඡරන්ති, සච්ඡියා මනොරමා.

521.

“නාහං එවංගතං ජාතු, එවංසුරුචිරං පුරෙ;
සද්දං සමහිජානාමි, දිට්ඨං වා යදි වා සුතං.

522.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං, යෙ මොදරෙ සග්ගපත්තා විමානෙ.

523.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විජාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

524.

“යෙ කෙච්ඡි මච්චා ඉධ ජීවලොකෙ, සීලවන්තා උපාසකා;
ආරාමෙ උදපානෙ ව, පපා සඬ්ඤ්ඤානි ව;

අරහන්තෙ සිතිභූතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයුං.

525.

“විවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදංසු උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්නොන චෙතසා.

526.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඨගසුසමාගතං.

527.

“උපොසථං උපවසුං, සදා සීලෙසු සංවුතා;
සංයමා සංවිහාගා ච, තෙ විමානස්මි මොදරෙ”ති.

තත්ථ චෙළරියාසුති චෙළරියහිත්තිසු. භූමිභාගෙහීති රමණියෙහි භූමිභාගෙහි උපෙනං. ආලම්බරා මුදිඬගා වාති එතෙ ද්වෙ එත්ථ චජ්ජන්ති. නච්චගීතා සුචාදිතාති නානජ්ජකාරාති නච්චාති චෙච ගීතාති ච අපරෙසමපි තුරියානං සුචාදිතාති චෙත්ථ පචත්තන්ති. එවංගතන්ති එවං මනොරමභාවං ගතං. “යෙ කෙව්”ති ඉදම්පි කාමං අනියමෙත්වා චුත්තං, තෙ පන කස්සපබුද්ධකාලෙ ඛාරාණසිවාසිනො උපාසකා හුත්වා ගණබන්ධනෙන එතාති පුඤ්ඤාති කත්වා තං සම්පත්තිං පත්තාති චෙදිතබ්බා. තත්ථ පටිපාදයුන්ති පටිපාදයිංසු, තෙසං අදංසුති අත්ථො. පච්චයන්ති ගිලානපච්චයං. අදංසුති එවං නානජ්ජකාරකං දානං අදංසුති.

ඉතිස්ස සො තෙසං කතකම්මං ආචික්ඛිත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා අපරමපි එලිකවිමානං දස්සෙසි. තං අනෙකකුටාගාරපටිමණ්ඩිතං, නානාකුසුමසඤ්ජන්තදිබ්බතරුණවනපටිමණ්ඩිතකීරාය, විවිධවිහඬගමනින්තාදිතාය නිම්මලසලිලාය නදියා පරික්ඛිත්තං, අච්ඡරාගණපරිවුතස්සෙකස්ස පුඤ්ඤවතො නිවාසභූතං. තං දිස්වා රාජා තස්ස කතකම්මං පුච්ඡී, ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

528.

“පහාසති මිදං බ්‍යම්භං, එලිකාසු සුනිම්මිතං;
නාරිවරගණාකිණ්ණං, කුටාගාරවරොචිතං.

529.

“උපෙනං අන්තපානෙහි, නච්චගීතෙහි චූහයං;
නජ්ජො වානුපරියාති, නානාපුජ්ජමායුතා.

530.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;

අයං නු මච්චො කිංමකාසි සාධුං, යො මොදතී සග්ගපත්තො
විමානෙ.

531.

“තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

532.

“මිථිලායං ගහපති, එස දානපති අහු;
ආරාමෙ උදපාතෙ ව, පපා සඬකමනානි ව;
අරහන්තෙ සීතිභූතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.

533.

“වීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

534.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඨගසුසමාගතං.

535.

“උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිභාගා ව, සො විමානස්මි මොදතී” ති.

තත්ථ නජ්ජොති වචනවිපල්ලාසො, එකා නදී තං විමානං පරික්ඛිපිත්වා
ගතාති අත්ථො. නානාපුප්ඵද්දමායුතාති සා නදී නානාපුප්ඵච්චි දුමෙහි ආයුතා.
මිථිලායන්ති එස මහාරාජ, කස්සපබුද්ධකාලෙ මිථිලනගරෙ එකො ගහපති
දානපති අහොසි. සො එතානි ආරාමරොපනාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ඉමං
සම්පත්තිං පත්තොති.

එවමස්ස තෙන කතකම්මං ආවික්ඛිත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා
අපරමපි එලිකවිමානං දස්සෙසි. තං පුරිමවිමානතො අතිරෙකාය
නානාපුප්ඵච්චලසඤ්ජන්තාය තරුණවනසටාය සමන්තාගතං. තං දිස්වා රාජා
තාය සම්පත්තියා සමන්තාගතස්ස දෙවපුත්තස්ස කතකම්මං පුච්ඡි,
ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

536.

“පභාසති මිදං බ්‍යම්භං, එලිකාසු සුනිමිමිතං;
නාරිවරගණාකිණ්ණං, කුටාගාරවරොචිතං.

537.

“උපෙතං අන්තපාතෙහි, නච්චගීතෙහි වුහයං;

නජ්ජො වානුපරියාති, නානාපුජ්චදුමායුතා.

538.

“රාජායතනා කපිත්ථා ච, අම්බා සාලා ච ජම්බුයො;
තින්ද්‍රකා ච පියාලා ච, දුමා නිච්චඵලා බහු.

539.

“වින්තී හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
අයං නු මච්චො කිමකාසි සාධුං, යො මොදතී සග්ගපත්තො විමානො.

540.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

541.

“මිට්ඨ්‍රායං ගහපති, එස දානපතී අහු;
ආරාමෙ උදපානෙ ච, පපා සඬකමනානි ච;
අරහත්තෙ සීතිභූතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.

542.

“වීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

543.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.

544.

“උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිහාගා ච, සො විමානස්මි මොදතී” ති.

තත්ථ මිට්ඨ්‍රායන්ති එස, මහාරාජ, කස්සපබුද්ධකාලෙ විදෙහරට්ඨෙ මිට්ඨ්‍රනගරෙ එකො ගහපති දානපති අහොසි. සො එතානි පුඤ්ඤානි කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තොති.

එවමස්ස තෙන කතකම්මං ආචික්ඛිත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා පුරිමසදිසමෙව අපරමපි වෙළරියවිමානං දස්සෙත්වා තත්ථ සම්පත්තිං අනුභවත්තස්ස දෙවපුත්තස්ස කතකම්මං පුට්ඨො ආචික්ඛි.

545.

“පභාසති මිදං බ්‍යම්භං, වෙළරියාසු නිම්මිතං;
උපෙතං භූමිභාගෙහි, විහත්තං භාගසො මිතං.

546.

“ආළම්බරා මුදිඬිගා ව, නච්චගීතා සුවාදිතා;
දිබ්බා සද්දා නිච්ඡරන්ති, සවනීයා මනොරමා.

547.

“නාහං ඵලංගතං ජාතු, ඵලංසුරුචිරං පුරෙ;
සද්දං සමභිජානාමි, දිට්ඨං වා යදි වා සුතං.

548.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
අයං නු මච්චො කිමකාසි සාධුං, යො මොදතී සග්ගපත්තො විමානො.

549.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විජාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

550.

“බාරාණසියං ගහපති, එස දානපතී අහු;
ආරාමෙ උදපානො ව, පපා සඬ්ඤානානි ව;
අරහන්තෙ සීතිභූතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.

551.

“චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජ්ඣුතෙසු, විජ්ජසන්තොන චෙතසා.

552.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිහාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬ්ඨගසුසමාගතං.

553.

“උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිහාගා ව, සො විමානස්මි මොදතී”ති.

අථස්ස පුරතො රථං පෙසෙත්වා බාලසූරියසන්නිහං කනකවිමානං
දස්සෙත්වා තත්ථ නිවාසිතො දෙවපුත්තස්ස සම්පත්තිං පුට්ඨො ආවික්ඛි.

554.

“යථා උදයමාදිච්චො, හොති ලොහිතකො මහා;
තථුපමං ඉදං බ්‍යම්භං, ජාතරූපස්ස නිම්මිතං.

555.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;

අයං නු මච්චො කිමකාසි සාධුං, යො මොදතී සග්ගපත්තො විමානෙ.

556.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

557.

“සාවත්ථියං ගහපති, එස දානපතී අහු;
ආරාමෙ උදපානෙ ව, පපා සඬකමනානි ව;
අරහන්තෙ සීතිභූතෙ, සක්කච්චං පටිපාදයි.

558.

“වීචරං පිණ්ඩපාතඤ්ච, පච්චයං සයනාසනං;
අදාසි උජුභූතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා.

559.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨචගසුසමාගතං.

560.

“උපොසථං උපවසී, සදා සීලෙසු සංවුතො;
සංයමා සංවිහාගා ව, සො විමානස්මි මොදතී” ති.

තත්ථ උදයමාදිච්චොති උග්ගච්ඡන්තො ආදිච්චො. සාවත්ථියන්ති කස්සපබුද්ධකාලෙ සාවත්ථීනගරෙ එකො ගහපති දානපති අහොසි. සො එතානි පුඤ්ඤානි කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තොති.

එවං තෙන ඉමෙසං අට්ඨන්තං විමානානං කථිතකාලෙ සක්කො දෙවරාජා “මාතලි, අතිවිය විරායතී” ති අපරමපි ජවනදෙවපුත්තං පෙසෙසි. සො චෙගෙන ගන්ත්වා ආරොචෙසි. සො තස්ස වචනං සුත්වා “න සක්කා ඉදානි විරායිතු”න්ති චතුසු දිසාසු එකජ්ජහාරෙතෙව බහුනි විමානානි දස්සෙසි. රඤ්ඤා ව තත්ථ සම්පත්තිං අනුභවන්තානං දෙවපුත්තානං කතකම්මං පුට්ඨො ආවික්ඛි.

561.

“වෙහායසාමෙ බහුකා, ජාතරූපස්ස නිම්මිතා;
දද්දල්ලමානා ආහෙන්ති, විජ්ජුචබ්භසන්තරෙ.

562.

“විත්තී හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං, යෙ මොදරෙ සග්ගපත්තා විමානෙ.

563.

“තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

564.

“සද්ධාය සුනිව්ට්ඨාය, සද්ධම්මෙ සුප්පච්චෙදිනෙ;
අකංසු සත්ථු වචනං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ;
තෙසං එතානි යානානි, යානි ත්වං රාජ පස්සසී”ති.

තත්ථ වෙභායසාමෙති වෙභායසා ඉමෙ ආකාසෙයෙව සංඤ්ඤිතා. ආකාසට්ඨකවිමානා ඉමෙති වදන්ති. විජ්ජුච්චිභසනන්තරෙති සනවලාභකන්තරෙ ජලමානා විජ්ජු විය. සුනිව්ට්ඨායාති මග්ගෙන ආගතත්තා සුප්පතිට්ඨිතාය. ඉදං වුත්තං හොති – මහාරාජ, එතෙ පුරෙ නියානිකෙ කස්සපබුද්ධසාසනෙ පබ්බතස්ථා පරිසුද්ධසීලා සමණධම්මං කරොන්තා සොතාපත්තිඵලං සවිජ්ජකත්වා අරහත්තං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තා තතො වුතා ඉමෙසු කතකවිමානෙසු උප්පන්නා. එතෙසං කස්සපබුද්ධසාවකානං තානි යානානි, යානි ත්වං, මහාරාජ, පස්සසීති.

එවමස්ස ආකාසට්ඨකවිමානානි දස්සෙත්වා සක්කස්ස සන්තිකං ගමනත්ථාය උස්සාහං කරොන්තො ආහ –

565.

“විදිතානි තෙ මහාරාජ, ආවාසං පාපකම්මීනං;
අථො කල්‍යාණකම්මානං, යානානි විදිතානි තෙ;
උය්‍යාහි දානි රාජීසි, දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ ආවාසන්ති මහාරාජ, තයා පට්ඨමෙව නෙරයිකානං ආවාසං දිස්වා පාපකම්මානං යානානි විදිතානි, ඉදානි පන ආකාසට්ඨකවිමානානි පස්සන්තෙන අථො කල්‍යාණකම්මානං යානානි විදිතානි, ඉදානි දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ සම්පත්තිං දට්ඨුං උය්‍යාහි ගච්ඡාහීති.

එවඤ්ච පන වත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා සිනෙරුං පරිවාරෙත්වා ධීනෙ සත්ත පරිභණ්ඩපබ්බතෙ දස්සෙසි. තෙ දිස්වා රඤ්ඤා මාතලීස්ස පුට්ඨභාවං ආවිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

566.

“සහස්සයුත්තං භයවාහිං, දිබ්බයානමධිට්ඨිතො;
යායමානො මහාරාජා, අද්දා සීදන්තරෙ නගෙ;
දිස්වානාමන්තයි සුත්තං, ඉමෙ කෙ නාම පබ්බතා”ති.

තත්ථ භයවාහින්නි භයෙහි වාහියමානං. දිබ්බයානමධිට්ඨිතොති දිබ්බයානෙ යිතො භුත්වා. අද්දාති අද්දස. සීදන්තරෙති සීදාමභාසමුද්දස්ස අන්තරෙ. තස්මිං කීර මහාසමුද්දෙ උදකං සුබ්බමං, මොරපිඤ්ජමත්තමිපි පක්ඛිත්තං පතිට්ඨාතුං න සක්කොති සීදතෙව, තස්මා සො “සීදාමභාසමුද්දො”ති වුච්චති. තස්ස අන්තරෙ. නගෙති පබ්බතෙ. කෙ නාමාති කෙ නාම නාමෙන ඉමෙ පබ්බතාති.

එවං නිමිරඤ්ඤා පුට්ඨො මාතලී දෙවපුත්තො ආහ -

568.

“සුදස්සනො කරවිකො, ඊසධරො යුගන්ධරො;
නෙමිත්ථරො විනතකො, අස්සකණ්ණො ගිරි බුහා.

569.

“එතෙ සීදන්තරෙ නගා, අනුපුබ්බසමුග්ගතා;
මහාරාජානමාවාසා, යානි ත්වං රාජ පස්සසි”ති.

තත්ථ සුදස්සනොති අයං, මහාරාජ, එතෙසං සබ්බබාහිරො සුදස්සනො පබ්බතො නාම, තදන්තරෙ කරවිකො නාම, සො සුදස්සනො උච්චතරො. උභින්නමිපි පන තෙසං අන්තරෙ එකොපි සීදන්තරමභාසමුද්දො. කරවිකස්ස අන්තරෙ ඊසධරො නාම, සො කරවිකතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සීදන්තරමභාසමුද්දො. ඊසධරස්ස අන්තරෙ යුගන්ධරො නාම, සො ඊසධරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සීදන්තරමභාසමුද්දො. යුගන්ධරස්ස අන්තරෙ නෙමිත්ථරො නාම, සො යුගන්ධරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සීදන්තරමභාසමුද්දො. නෙමිත්ථරස්ස අන්තරෙ විනතකො නාම, සො නෙමිත්ථරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සීදන්තරමභාසමුද්දො. විනතකස්ස අන්තරෙ අස්සකණ්ණො නාම, සො විනතකතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සීදන්තරමභාසමුද්දො. අනුපුබ්බසමුග්ගතාති එතෙ සීදන්තරමභාසමුද්දෙ සත්ත පබ්බතා අනුපට්ඨාපාටියා සමුග්ගතා සොපානසදියා භුත්වා යිතා. යානීති යෙ ත්වං, මහාරාජ, ඉමෙ පබ්බතෙ පස්සසි, එතෙ චතුර්ණං මහාරාජානං ආවාසාති.

එවමස්ස වාතුමහාරාජිකදෙවලොකං දස්සෙත්වා පුරතො රථං පෙසෙත්වා තාවතිංසභවනස්ස විත්තකුට්ඨාරකොට්ඨකං පරිවාරෙත්වා යිතා ඉන්ද්‍රපට්ඨා දස්සෙසි. තං දිස්වා රාජා පුච්ඡී, ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසි.

570.

“අනෙකරූපං රූචිරං, නානාචිත්‍රං පකාසති;
ආකිණ්ණං ඉන්ද්‍රසදියෙහි, බ්‍යග්ගෙහෙව සුරක්ඛිතං.

571.

“විත්තී හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී;
ඉමං නු ද්වාරං කිංභඤ්ඤමාහු, මනොරමං දිස්සති දුරතොව.

572.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලී දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

573.

““විත්තකුටො”ති යං ආහු, දෙවරාජපවෙසනං;
සුදස්සනස්ස ගිරිතො, ද්වාරඤ්ඤෙතං පකාසති.

574.

“අනෙකරූපං රූචිරං, නානාවිත්තං පකාසති;
ආකිණ්ණං ඉන්ද්‍රියදිසෙහි, බ්‍රහ්මදිසෙහිව සුරක්ඛිතං;
පටිසෙකෙන රාජීසි, අරජං භූමිමක්කමා”ති.

තත්ථ අනෙකරූපන්ති අනෙකජාතිකං. නානාවිත්තන්ති නානාරත්තවිත්තං. පකාසතීති කිං නාම එතං පඤ්ඤායති. ආකිණ්ණන්ති සම්පරිපුණ්ණං. බ්‍රහ්මදිසෙහිව සුරක්ඛිතන්ති යථා නාම බ්‍රහ්මදිසෙහි වා සීහෙහි වා මහාවනං, එවං ඉන්ද්‍රියදිසෙහිව සුරක්ඛිතං. තාසඤ්ච පන ඉන්ද්‍රියපටිමානං ආරක්ඛණත්ථාය යපිතභාවො එකකනිපාතෙ කුලාවකජාතකෙ (ජා. 1.1.31) චුත්තනයෙන ගහෙතබ්බො. කිංභඤ්ඤමාහුති කින්තාමං වදන්ති. පවෙසනන්ති නික්ඛමනප්පවෙසනත්ථාය නිමිමිතං. සුදස්සනස්සාති සොහනදස්සනස්ස සීනෙරුගිරිතො. ද්වාරං හෙතන්ති එතං සීනෙරුමත්ථකෙ පතිට්ඨිතස්ස දසසහස්සයොජනිකස්ස දෙවනගරස්ස ද්වාරං පකාසති, ද්වාරකොට්ඨකො පඤ්ඤායතීති අත්ථො. පටිසෙකෙනාති එතෙන ද්වාරෙන දෙවනගරං පවිස. අරජං භූමිමක්කමාති අරජං සුවණ්ණරජතමණිමයං නානාපුජ්ජෙහි සමාකිණ්ණං දිබ්බභූමිං දිබ්බයානෙන අක්කම, මහාරාජාති.

එවඤ්ච පන වත්වා මාතලී රාජානං දෙවනගරං පවෙසෙසි. තෙන චුත්තං

—

575.

“සහස්සයුත්තං භයවාහිං, දිබ්බයානමධිට්ඨිතො;
යායමානො මහාරාජා, අද්දා දෙවසහං ඉද්”න්ති.

සො දිබ්බයානෙ යීතොව ගච්ඡන්තො සුධම්මාදෙවසහං දිස්වා මාතලීං පුච්ඡි, සොපිස්ස ආවික්ඛි.

576.

“යථා සරදෙ ආකාසෙ, නිලොභාසො පදිස්සති;
තථුපමං ඉදං බ්‍යම්භං, වෙළිරියාසු නිමිමිතං.

577.

“විත්ති හි මං වින්දති සුත දිස්වා, පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී;
ඉමං නු බ්‍යම්භං කිමභඤ්ඤමාහු, මනොරමං දිස්සති දුරතොව.

578.

“තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි, මාතලි දෙවසාරථී;
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං, ජානං අක්ඛාසිජානතො.

579.

“‘සුධම්මා’ ඉති යං ආහු, පස්සෙසා දිස්සතෙ සහා;
වෙළිරියාරුචිරා චිත්‍රා, ධාරයන්ති සුනිමිමිතා.

580.

“අට්ඨංසා සුකතා ථම්භා, සබ්බෙ වෙළිරියාමයා;
යත්ථ දෙවා තාවතිංසා, සබ්බෙ ඉන්ද්‍රපුරොහිතා.

581.

“අත්ථං දෙවමනුස්සානං, වින්තයන්තා සමච්ඡරෙ;
පවිසෙතෙන රාජීසි, දෙවානං අනුමොදනන්ති.

තත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං, දෙවසහං අද්දසාති අත්ථො. පස්සෙසාති පස්ස ඵසා. වෙළිරියා රුචිරාති රුචිරවෙළිරියා. චිත්‍රාති නානාරතනචිත්‍රා. ධාරයන්තිති ඉමං සහං එතෙ අට්ඨංසාදිහෙදා සුකතා ථම්භා ධාරයන්ති. ඉන්ද්‍රපුරොහිතාති ඉන්ද්‍රං පුරොහිතං පුරෙවාරිකං කත්වා පරිවාරෙත්වා යීතා දෙවමනුස්සානං අත්ථං වින්තයන්තා අච්ඡන්ති. පවිසෙතෙනාති ඉමිනා මග්ගෙන යත්ථ දෙවා අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුමොදන්තා අච්ඡන්ති, තං යානං දෙවානං අනුමොදනං පවිස.

දෙවාපි බො තස්සාගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තාව නිසීදිංසු. තෙ “රාජා ආගතො”ති සුත්වා දිබ්බගන්ධවාසපුජ්ඣන්ථා යාව විත්තකුට්ඨවාරකොට්ඨකා පටිමග්ගං ගන්ත්වා මහාසත්තං දිබ්බගන්ධමාලාදීහි පුජයන්තා සුධම්මාදෙවසහං ආනයිංසු. රාජා රථා ඔතරිත්වා දෙවසහං පාවිසි. දෙවා ආසනෙන නිමන්තයිංසු. සක්කොපි ආසනෙන වෙව කාමෙහි ව නිමන්තෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ —

582.

“තං දෙවා පටිනන්දිංසු, දිස්වා රාජානමාගතං;

ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං;
නිසීද දානි රාජීසී, දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ.

583.

“සක්කොපි පටිනන්දිත්ථ, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං;
නිමන්තයිත්ථ කාමෙහි, ආසනෙන ච වාසවො.

584.

“සාධු බොසි අනුජපත්තො, ආවාසං වසවත්තිනං;
වස දෙවෙසු රාජීසී, සබ්බකාමසමිද්ධිසු;
තාවතිංසෙසු දෙවෙසු, භුඤ්ජ කාමෙ අමානුසෙ”ති.

තත්ථ පටිනන්දිංසුති සම්පියායිංසු, හට්ඨතුට්ඨාව හුත්වා සම්පට්ඨිංසු.
සබ්බකාමසමිද්ධිසුති සබ්බෙසං කාමානං සමිද්ධියුත්තෙසු.

එවං සක්කෙන දිබ්බකාමෙහි වෙච ආසනෙන ච නිමන්තිතො රාජා
පටික්ඛිපත්තො ආහ -

585.

“යථා යාවිතකං යානං, යථා යාවිතකං ධනං;
එවං සම්පදමෙවෙනං, යං පරතො දානපච්චයා.

586.

“න වාහමෙතමිච්ඡාමි, යං පරතො දානපච්චයා;
සයංකතානි පුඤ්ඤානි, තං මෙ ආවෙණිකං ධනං.

587.

“සොහං ගන්ත්වා මනුස්සෙසු, කාහාමි කුසලං බහුං;
දානෙන සමචරියාය, සංයමෙන දමෙන ච;
යං කත්වා සුඛිතො හොති, න ච පච්ඡානුතප්පති”ති.

තත්ථ යං පරතො දානපච්චයාති යං පරතො තස්ස පරස්ස දානපච්චයා
තෙන දින්නත්තා ලබ්හති, තං යාවිතකසදිසං හොති, තස්මා නාහං එතං
ඉච්ඡාමි. සයංකතානි යානි පන මයා අත්තනා කතානි පුඤ්ඤානි, තමෙව
මම පරෙහි අසාධාරණත්තා ආවෙණිකං ධනං අනුගාමියධනං. සමචරියායාති
තීහි ද්වාරෙහි සමචරියාය. සංයමෙනාති සීලරක්ඛණෙන. දමෙනාති
ඉන්ද්‍රියදමෙන.

එවං මහාසත්තො දෙවානං මධුරසද්දෙන ධම්මං දෙසෙසී. ධම්මං
දෙසෙන්තොයෙව මනුස්සගණනාය සත්ත දිවසානි යත්වා දෙවගණං
කොසෙන්වා දෙවගණමජ්ඣෙකං යිතොව මාතලිස්ස ගුණං කපෙත්තො ආහ -

588.

“ඛණ්ඩපකාරො නො භවං, මාතලි දෙවසාරථි;
යො මෙ කල්‍යාණකම්මානං, පාපානං පට්ඨස්සයි”ති.

තත්ථ යො මෙ කල්‍යාණකම්මානං, පාපානං පට්ඨස්සයිති යො එස මය්හං
කල්‍යාණකම්මානං දෙවානඤ්ච ධානානි පාපකම්මානං නෙරයිකානඤ්ච
පාපානි ධානානි දස්සෙසීති අත්ථො.

සග්ගකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

අථ රාජා සක්කං ආමන්තෙත්වා “ඉච්ඡාමහං, මහාරාජ, මනුස්සලොකං
ගන්තු”න්ති ආහ. සක්කො “තෙන හි, සම්ම මාතලි, නිමිරාජානං තත්ථෙව
මිථිලං නෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා රථං උපට්ඨාපෙසි.
රාජා දෙවගණෙහි සද්ධිං සම්මොදිත්වා දෙවෙ නිවත්තාපෙත්වා රථං අභිරුහි.
මාතලි රථං පෙසෙන්නො පාචිනදිසාහාගෙන මිථිලං පාපුණි. මහාජනො
දිබ්බරථං දිස්වා “රාජා නො ආගතො”ති පමුදිතො අහොසි. මාතලි මිථිලං
පදක්ඛිණං කත්වා තස්මිංයෙව සිහපඤ්ජරෙ මහාසත්තං ඔතාරෙත්වා
“ගච්ඡාමහං, මහාරාජා”ති ආපුච්ඡිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාජනොපි
රාජානං පරිවාරෙත්වා “කීදිසො, දෙව, දෙවලොකො”ති පුච්ඡි. රාජා
දෙවතානඤ්ච සක්කස්ස ව දෙවරඤ්ඤො සම්පත්තිං වණ්ණෙත්වා
“තුම්හෙපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොථ, එවං තස්මිං දෙවලොකෙ
නිබ්බත්තිස්සථා”ති මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි.

සො අපරභාගෙ කප්පකෙන පලිතස්ස ජාතභාවෙ ආරොචිතෙ පලිතං
සුවණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරාපෙත්වා හත්ථෙ ධ්වජෙත්වා කප්පකස්ස
ගාමවරං දත්වා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං පට්ඨිජාපෙසි. තෙන
ව “කස්මා, දෙව, පබ්බජිස්සසී”ති වුත්තෙ -

“උත්තමඬිගරුහා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාහුභූතා දෙවදූතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති. -

ගාථං වත්වා පුරිමරාජානො විය පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව අම්බවනෙ
විහරන්නො වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.
තස්සෙවං පබ්බජිතභාවං ආවිකරොන්නො සත්ථා ඔසානගාථමාහ -

589.

“ඉදං වත්වා නිමිරාජා, වෙදෙහො මිථිලග්ගහො;
පුටුසඤ්ඤං යජිත්වාන, සංයමං අජ්ඣුපාගමී”ති.

තත්ථ ඉදං වත්වානි “උත්තමඬිගරුහා මය්හ”න්ති ඉමං ගාථං වත්වා.
පුටුසඤ්ඤං යජිත්වානානි මහාදානං දත්වා. සංයමං අජ්ඣුපාගමීති සීලසංයමං
උපගතො.

පුත්තො පනස්ස කාළාරජනකො නාම තං වංසං උපවිජින්නිදි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, මාතලී ආනන්දො, චතුරාසිති ඛත්තියසහස්සානි බුද්ධපරිසා, නිමිරාජා පන අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධො අහොසි”න්ති.

නිමිජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[542] 5. උමඬගජාතකවණ්ණනා

පඤ්චාලො සබ්බසෙනායාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසඤ්ඤා භික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිසින්නා තථාගතස්ස පඤ්ඤාපාරමිං වණ්ණයන්නා නිසිදිංසු “මහාපඤ්ඤො, ආවුසො, තථාගතො පුපුපඤ්ඤො ගම්භීරපඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො පරජ්ජවාදමද්දෙනො, අත්තනො පඤ්ඤානුභාවෙන කුට්ඨන්තාදයො බ්‍රාහ්මණො, සභියාදයො පරිබ්බාජකො, අඬුලිමාලාදයො වොරෙ, ආලවකාදයො යක්ඛො, සක්කාදයො දෙවො, බකාදයො බ්‍රහ්මානො ච දමෙත්වා නිබ්බේසෙවනෙ අකාසි, බහුජනකායෙ පබ්බජ්ජං දත්වා මග්ගඵලෙසු පතිට්ඨාපෙසි, එවං මහාපඤ්ඤො, ආවුසො, සත්ථා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව පඤ්ඤවා, අතීතෙපි අපරිපක්ක ඤාණො බොධිඤාණත්ථාය වරියං වරන්තොපි පඤ්ඤවායෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලායං වෙදෙහො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකා චත්තාරො පණ්ඩිතා අහෙසුං සෙනකො, පුක්කුසො, කාමින්දො, දෙවින්දො වාති. තදා රාජා බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගණදිවසෙ පවිච්ඡසකාලෙ එවරූපං සුපිනං අද්දස - රාජඬගණො චතුසු කොණෙසු චත්තාරො අග්ගික්ඛන්ධා මහාපාකාරජ්ජමාණො උට්ඨාය පජ්ජලන්ති. තෙසං මජ්ඣෙ ඛජ්ජොපනකජ්ජමාණො අග්ගික්ඛන්දො උට්ඨහිත්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව චත්තාරො අග්ගික්ඛන්ධෙ අතික්කමිත්වා යාව බ්‍රහ්මලොකා උට්ඨාය සකලචක්කවාලං ඔහාසෙත්වා ධීතො, භූමියං පතීතො සාසපබ්බජමත්තමිපි පඤ්ඤායති. තං සදෙවකා ලොකා සමාරකා සබ්‍රහ්මකා ගන්ධමාලාදීහි පුජෙන්නි, මහාජනො ජාලන්තරෙනෙව වරති, ලොමකුපමත්තමිපි උණ්භං න ගණ්භාති. රාජා ඉමං සුපිනං දිස්වා භීතතසිතො උට්ඨාය “කිං නු බො මෙ හවිස්සති”ති වින්තෙත්තො නිසින්නකොව අරුණං උට්ඨාපෙසි.

චත්තාරොපි පණ්ඩිතා පාතොවාගන්ත්වා “කච්චි, දෙව, සුඛං සයිත්ථා”ති සුඛසෙය්‍යං පුච්ඡංසු. සො “කුතො මෙ සුඛසෙය්‍යං ලද්ධ”න්ති චත්වා “ඵවරුපො මෙ සුපිනො දිට්ඨො”ති සබ්බං කථෙසි. අථ නං සෙනකපණ්ඩිතො “මා භායි, මහාරාජ, මඬගලසුපිනො ඵස, වුද්ධි වො භවිස්සතී”ති චත්වා “කිං කාරණා ආවරියා”ති වුත්තෙ “මහාරාජ, අම්භෙ චත්තාරො පණ්ඩිතෙ අභිභවිත්වා අඤ්ඤො වො පඤ්චමො පණ්ඩිතො උප්පජ්ජිස්සති, මයඤ්චි චත්තාරො පණ්ඩිතා චත්තාරො අග්ගික්ඛන්ධා විය, තෙසං මජ්ඣෙ උප්පන්නො අග්ගික්ඛන්ධො විය අඤ්ඤො පඤ්චමො පණ්ඩිතො උප්පජ්ජිස්සති, සො සදෙවකෙ ලොකෙ අසදිසො භවිස්සතී”ති චත්වා “ඉදානි පනෙස කුහි”න්ති වුත්තෙ “මහාරාජ, අජ්ජ තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණෙන වා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනෙන වා භවිතබ්බ”න්ති අත්තතො සිප්පබලෙන දිබ්බචක්ඛනා දිට්ඨො විය ඛ්‍යාකාසි. රාජාපි තතො පට්ඨාය තං වචනං අනුස්සරි.

මිට්ඨ්‍රායං පන චතුසු ද්වාරෙසු පාචිනයවමජ්ඣකො, දක්ඛිණයවමජ්ඣකො, පච්ඡිමයවමජ්ඣකො, උත්තරයවමජ්ඣකොති චත්තාරො ගාමා අහෙසුං. තෙසු පාචිනයවමජ්ඣකෙ සිරිවඩ්ඪිතො නාම සෙට්ඨි පටිවසති, සුමනදෙවී නාමස්ස හරියා අහොසි. මහාසත්තො තං දිවසං රඤ්ඤො සුපිනස්ස දිට්ඨවෙලාය තාවතිංසභවනතො චචිත්වා තස්සා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්මිංයෙව කාලෙ අපරෙපි දෙවපුත්තසභස්සා තාවතිංසභවනතො චචිත්වා තස්මිංයෙව ගාමෙ සෙට්ඨානුසෙට්ඨිතං කුලෙසු පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු. සුමනදෙවීපි දසමාසච්චයෙන සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි. තස්මිං බණ්ණ සක්කො මනුස්සලොකං ඔලොකෙන්තො මහාසත්තස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනභාවං ඤත්වා “ඉමං බුද්ධච්ඡකුරං සදෙවකෙ ලොකෙ පාකටං කාතුං වට්ටතී”ති මහාසත්තස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තක්ඛණෙ අදිස්සමානකායෙන ගන්ත්වා තස්ස භත්ථෙ ඵකං ඔසධසට්ඨකං යපෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාසත්තො තං මුට්ඨිං කත්වා ගණ්හි. තස්මිං පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තෙ මාතු අප්පමත්තකම්පි දුක්ඛං නාහොසි, ධම්කරණතො උදකම්ච සුබෙන නික්ඛමි.

සා තස්ස භත්ථෙ ඔසධසට්ඨකං දිස්වා “තාත, කිං තෙ ලද්ධ”න්ති ආහ. “ඔසධං, අම්මා”ති දිබ්බොසධං මාතු භත්ථෙ යපෙසි. යපෙත්වා ච පන “අම්ම, ඉදං ඔසධං යෙන කෙනචි ආබාධෙන ආබාධිකානං දෙථා”ති ආහ. සා තුට්ඨපහට්ඨා සිරිවඩ්ඪිතසෙට්ඨිතො ආරොවෙසි. තස්ස පන සත්තවස්සිකො සීසාබාධො අත්ථි. සො තුට්ඨපහට්ඨො හුත්වා “අයං මාතුකුච්ඡිතො ජායමානො ඔසධං ගහෙන්වා ආගතො, ජාතක්ඛණෙයෙව මාතරා සද්ධිං කථෙසි, ඵවරුපෙන පුඤ්ඤවතා දින්නං ඔසධං මහානුභාවං භවිස්සතී”ති වින්තෙන්වා තං ඔසධං ගහෙන්වා නිසදායං සංසිත්වා ථොකං නලාටෙ මක්ඛෙසි. තස්මිං බණ්ණ තස්ස සත්තවස්සිකො සීසාබාධො පදුමපත්තතො උදකං විය නිවත්තිත්වා ගතො. සො “මහානුභාවං

ඔසධ්’න්ති සොමනස්සජ්ජත්තො අහොසි. මහාසත්තස්ස ඔසධං ගහෙත්වා ආගතභාවො සබ්බත්ථ පාකටො ජාතො. යෙ කෙවි ආබාධිකා, සබ්බෙ සෙට්ඨිස්ස ගෙහං ගන්ත්වා ඔසධං යාවන්ති. සබ්බෙසං නිසදායං සංසිත්වා ථොකං ගහෙත්වා උදකෙන ආලොලෙන්වා දෙති. දිබ්බොසධෙන සරීරෙ මක්ඛිතමත්තෙයෙව සබ්බාබාධා වූපසම්මන්ති. සුඛිතා මනුස්සා “සිරිවඩ්ඪිනසෙට්ඨිනො ගෙහෙ ඔසධස්ස මහන්තො ආනුභාවො”ති වණ්ණයන්තා පක්කම්ඃසු. මහාසත්තස්ස පන නාමග්ගහණදිවසෙ මහාසෙට්ඨි “මම පුත්තස්ස අයාකාදීනං න නාමෙන අත්ථො අත්ථී, ජායමානස්ස ඔසධං ගහෙත්වා ආගතත්තා ඔසධනාමකොව හොතු”ති වත්වා “මහොසධකුමාරො”ත්ථෙවස්ස නාමමකාසි.

ඉදඤ්චස්ස අහොසි “මම පුත්තො මහාපුඤ්ඤො, න එකකොව නිබ්බත්තිස්සති, ඉමිනා සද්ධිං ජාතදාරකෙහි හවිතබ්බ්’න්ති. සො ඔලොකාපෙත්තො දාරකසහස්සානං නිබ්බත්තභාවං සුත්වා සබ්බෙසම්පි කුමාරකානං පිළන්ධනානි දත්වා ධාතියො දාපෙසි “පුත්තස්ස මෙ උපට්ඨාකා හවිස්සන්ති”ති. බොධිසත්තෙන සද්ධිංයෙව තෙසං මඬිගලට්ඨානෙ මඬිගලං කාරෙසි. දාරකෙ අලඬිකරිත්වා මහාසත්තස්ස උපට්ඨාතුං ආනෙත්ති. බොධිසත්තො තෙහි සද්ධිං කීළන්තො වඩ්ඪිත්වා සත්තවස්සිකකාලෙ සුවණ්ණපටිමා විය අභිරූපො අහොසි. අථස්ස ගාමමජ්ඣෙ තෙහි සද්ධිං කීළන්තස්ස හත්ථිඅස්සාදීසු ආගච්ඡන්තෙසු කීළාමණ්ඩලං හිජ්ජති. වාතාතපපහරණකාලෙ දාරකා කිලමන්ති. එකදිවසඤ්ච තෙසං කීළන්තානංයෙව අකාලමෙසො උට්ඨති. තං දිස්වා නාගබලො බොධිසත්තො ධාවිත්වා එකසාලං පාවිසි. ඉතරෙ දාරකා පච්ඡතො ධාවන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස පාදෙසු පහරිත්වා උපක්ඛලිත්වා පතිතා ජණ්ණකහෙදාදීනි පාපුණ්ඃසු. බොධිසත්තොපි “ඉමස්මිං යානෙ කීළාසාලං කාතුං වට්ටති, එවං වානෙ වා වස්සෙ වා ආතපෙ වා ආගතෙ න කිලමිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා තෙ දාරකෙ ආහ – “සම්මා, ඉමස්මිං යානෙ වානෙ වා වස්සෙ වා ආතපෙ වා ආගතෙ යානනිසජ්ජසයනක්ඛමං එකං සාලං කාරෙස්සාම, එකෙකං කභාපණං ආහරථා”ති. තෙ තථා කරිංසු.

මහාසත්තො මහාවඩ්ඪිකිං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමස්මිං යානෙ සාලං කරොහී”ති සහස්සං අදාසි. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සහස්සං ගහෙත්වා බාණුකණ්ටකෙ කොට්ටෙන්වා භූමිං සමං කාරෙත්වා සුත්තං පසාරෙසි. මහාසත්තො තස්ස සුත්තපසාරණවිධානං අනාරාධෙන්තො “ආවරිය, එවං අපසාරෙත්වා සාධුකං පසාරෙහී”ති ආහ. සාමී, අහං අත්තතො සිජ්ජානුරූපෙන පසාරෙසිං, ඉතො අඤ්ඤං න ජානාමිති. ‘එත්තකං අජානන්තො ත්වං අමහාකං ධනං ගහෙත්වා සාලං කථං කරිස්සසි, ආහර, සුත්තං පසාරෙත්වා තෙ දස්සාමී’ති ආහරාපෙත්වා සයං සුත්තං පසාරෙසි. තං විස්සකම්මදෙවපුත්තස්ස පසාරිතං විය අහොසි. තතො වඩ්ඪිකිං ආහ “එවං පසාරෙතුං සක්ඛිස්සසි”ති? “න සක්ඛිස්සාමී”ති. “මම

විවාරණාය පන කාතුං සක්ඛිස්සසී”ති. “සක්ඛිස්සාමි, සාමී”ති. මහාසත්තො යථා තස්සා සාලාය එකස්මිං පදෙසෙ අනාථානං වසනට්ඨානං හොති, එකස්මිං අනාථානං ඉත්ථිනං විජායනට්ඨානං, එකස්මිං ආගන්තුකසමණ්‍යාභ්මණානං වසනට්ඨානං, එකස්මිං ආගන්තුකමනුස්සානං වසනට්ඨානං, එකස්මිං ආගන්තුකවාණිජානං භණ්ඩට්ඨපනට්ඨානං හොති, තථා සබ්බානි යානානි බහිමුබානි කත්වා සාලං විවාරෙසී. තත්ථෙව කිළාමණ්ඩලං, තත්ථෙව විනිච්ඡයං, තත්ථෙව ධම්මසභං කාරෙසී. කතිපාහෙනෙව නිට්ඨිතාය සාලාය චිත්තකාරෙ පක්කොසාපෙත්වා සයං විවාරෙත්වා රමණීයං චිත්තකම්මං කාරෙසී. සාලා සුධම්මාදෙවසභාපටිභාගා අහොසී.

තතො “න එත්තකෙන සාලා සොහති, පොක්ඛරණිං පන කාරෙතුං වට්ටති”ති පොක්ඛරණිං බණාපෙත්වා ඉට්ඨකවඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙත්වා සයං විවාරෙත්වා සභස්සවඩ්ඪකං සතතිත්ථං පොක්ඛරණිං කාරෙසී. සා පඤ්චවිධපද්‍රුමසඤ්ජන්තා නන්දාපොක්ඛරණිං විය අහොසී. තස්සා තීරෙ පුප්ඵළධරෙ නානාරුක්ඛෙ රොපාපෙත්වා නන්දනවනකප්පං උය්‍යානං කාරෙසී. තමෙව ච සාලං නිස්සාය ධම්මිකසමණ්‍යාභ්මණානාඤ්චෙව ආගන්තුකගම්කාදීනාඤ්ච දානවත්තං පට්ඨපෙසී. තස්ස සා කිරියා සබ්බත්ථ පාකටා අහොසී. බහු මනුස්සා ඔසරන්ති. මහාසත්තො සාලාය නිසිදිත්වා සම්පත්තසම්පත්තානං කාරණාකාරණං යුත්තායුත්තං කථෙසී, විනිච්ඡයං යපෙසී, බුද්ධුප්පාදකාලො විය අහොසී.

වෙදෙහරාජාපි සත්තවස්සව්වයෙන “චත්තාරො පණ්ඩිතා ‘අම්හෙ අභිභවිත්වා පඤ්චමො පණ්ඩිතො උප්පජ්ජිස්සති’ති මෙ කථංසිංසු, කත්ථ සො එතරහී”ති සරිත්වා “තස්ස වසනට්ඨානං ජානාථා”ති චතුහි ද්වාරෙහි චත්තාරො අමච්චෙ පෙසෙසී. සෙසද්වාරෙහි නික්ඛන්තා අමච්චා මහාසත්තං න පස්සිංසු. පාචිනද්වාරෙන නික්ඛන්තො අමච්චො පන සාලාදීනි දිස්වා “පණ්ඩිතෙන නාම ඉමිස්සා සාලාය කාරකෙන වා කාරාපකෙන වා භවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙත්වා මනුස්සෙ පුච්ඡී “අයං සාලා කතරවඩ්ඪකිනා කතා”ති? මනුස්සා “නායං වඩ්ඪකිනා කතා, සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිපුත්තෙන මහොසධපණ්ඩිතෙන අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන විවාරෙත්වා කතා”ති වදිංසු. “කතිවස්සො පන පණ්ඩිතො”ති? “පරිපුණ්ණසත්තවස්සො”ති. අමච්චො රඤ්ඤා දිට්ඨසුපිනදිවසතො පට්ඨාය වස්සං ගණෙත්වා “රඤ්ඤා දිට්ඨසුපිනෙන සමෙති, අයමෙව සො පණ්ඩිතො”ති රඤ්ඤො දූතං පෙසෙසී “දෙව, පාචිනායවමජ්ඣකගාමෙ සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො නාම සත්තවස්සිකොව සමානො ඵ්වරූපං නාම සාලං විවාරෙසී, පොක්ඛරණිං උය්‍යානාඤ්ච කාරෙසී, ඉමං පණ්ඩිතං ගහෙත්වා ආනෙමී”ති. රාජා තං කථං සුත්වාච තුට්ඨවිත්තො හුත්වා සෙනකං පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “කිං, ආවරිය, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති පුච්ඡී. සො ලාභං මච්ඡරායන්තො “මහාරාජ, සාලාදීනං

කාරාපිතමත්තෙන පණ්ඩිතො නාම න හොති, යො කොච්චි ඵතානි කාරෙති,
අප්පමත්තකං ඵත'න්ති ආහ. සො තස්ස කථං සුත්වා “භවිතඛ්ඛමෙත්ථ
කාරණෙනා”ති තුණ්හි හුත්වා “තත්ථෙව වසන්තො පණ්ඩිතං විමංසතු”ති
අමච්චස්ස දුතං පටිපෙසෙසි. තං සුත්වා අමච්චො තත්ථෙව වසන්තො
පණ්ඩිතං විමංසි.

සත්තදාරකපඤ්ඤා

තත්ත්වං විමංසනුද්දානං -

“මංසං ගොණො ගන්ථි සුත්තං, පුත්තො ගොතො රථෙන ව;
දණ්ධො සීසං අහි වෙව, කුක්කුටො මණි විජායනං;
ඔදනං වාලුකඤ්ඤාපි, තළාකුයායානං ගදුහො මණි”ති.

තත්ථ මංසන්ති ඵකදිවසං බොධිසත්තෙ කීළාමණ්ඩලං ගච්ඡන්තෙ
ඵකො සෙනො සුනඵලකතො මංසපෙසිං ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තං
දිස්වා දාරකා “මංසපෙසිං ඡඩ්ඛාපෙස්සාමා”ති සෙනං අනුබන්ධිංසු. සෙනො
ඉතො විතො ව ධාවති. තෙ උද්ධං ඔලොකෙත්වා තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො
ගච්ඡන්තා පාසාණාදිසු උපක්ඛලිත්වා කිලමන්ති. අථ නෙ පණ්ඩිතො ආහ
“ඡඩ්ඛාපෙස්සාමි න”න්ති. “ඡඩ්ඛාපෙහි සාමි”ති. “තෙන හි පස්සථා”ති
සො උද්ධං අනොලොකෙත්වාච වාතවෙගෙන ධාවිත්වා සෙනස්ස ඡායං
අක්කමිත්වා පාණිං පහරිත්වා මහාරවං රවි. තස්ස තෙජෙන සො සද්දො
සෙනස්ස කුච්ඡියං විනිවිජ්ඣිත්වා නිච්ඡාරිතො විය අහොසි. සො හීතො
මංසං ඡඩ්ඛෙසි. මහාසත්තො ඡඩ්ඛිතභාවං ඤත්වා ඡායං ඔලොකෙත්තොච
භූමියං පතිතුං අදත්වා ආකාසෙයෙව සම්පට්ඨි. තං අච්ඡරියං දිස්වා
මහාජනො නදන්තො වග්ගන්තො අප්ථොටෙන්තො මහාසද්දං අකාසි.
අමච්චො තං පවත්ති. ඤත්වා රඤ්ඤො දුතං පෙසෙසි “පණ්ඩිතො ඉමිනා
උපායෙන මංසපෙසිං ඡඩ්ඛාපෙසි, ඉදං දෙවො ජානාතු”ති. තං සුත්වා රාජා
සෙනකං පුච්ඡි “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති? සො වින්තෙසි
“තස්ස ඉධාගතකාලතො පට්ඨාය මයං නිජ්ජහා භවිස්සාම, අත්ථිභාවමිති
තො රාජා න ජානිස්සති, න තං ආනෙතුං වට්ටති”ති. සො
බලවලාභමච්ඡරියතාය “මහාරාජ, ඵත්තකෙන පණ්ඩිතො නාම න හොති,
අප්පමත්තකං කිඤ්චි ඵත'න්ති ආහ. රාජා මජ්ඣන්තොච හුත්වා “තත්ථෙව
නං විමංසතු”ති පුන පෙසෙසි.

ගොණොති ඵකො පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසී පුරිසො “වස්සෙ පතිතෙ
කසිස්සාමි”ති ගාමන්තරතො ගොණෙ කිණිත්වා ආනෙත්වා ගෙහෙ
වසාපෙත්වා පුනදිවසෙ ගොවරත්ථාය තිණභූමිං ආනෙත්වා ගොණපිට්ඨෙ
නිසින්තො කිලන්තරූපො ඔතරිත්වා රුක්ඛමූලෙ නිපන්තොච නිද්දං
ඔක්කමි. තස්මිං බණෙ ඵකො වොරො ගොණෙ ගහෙත්වා පලායි. සො
පබුජ්ඣිත්වා ගොණෙ අපස්සන්තො ඉතො විතො ව ඔලොකෙත්වා ගොණෙ
ගහෙත්වා පලායන්තං වොරං දිස්වා වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා “කුහිං මෙ

ගොණෙ නෙසී”ති ආහ. “මම ගොණෙ අත්තනො ඉච්ඡිතට්ඨානං නෙමී”ති. තෙසං විවාදං සුත්වා මහාජනො සන්තිපති. පණ්ඩිතො තෙසං සාලාද්වාරෙන ගච්ඡන්තානං සද්දං සුත්වා උභොපි පක්කොසාපෙත්වා තෙසං කිරියං දිස්වා ච “අයං වොරො, අයං ගොණසාමිකො”ති ජානාති. ජානන්තොපි “කස්මා විවදථා”ති පුච්ඡී. ගොණසාමිකො ආහ – “සාමී, ඉමෙ අහං අසුකගාමනො අසුකස්ස නාම හත්ථනො කිණ්ත්වා ආනෙත්වා ගෙහෙ වසාපෙත්වා ගොවරත්ථාය තිණ්භූමිං නෙසිං, තත්ථ මම පමාදං දිස්වා අයං ගොණෙ ගෙහත්වා පලායි. ස්වාහං ඉතො විතො ච ඔලොකෙත්තො ඉමං දිස්වා අනුබන්ධිත්වා ගණ්හිං, අසුකගාමවාසිනො මයා එතෙසං කිණ්ත්වා ගහිතභාවං ජානන්ති”ති. වොරො පන “මමෙතෙ සරජාතිකා, අයං මුසා හණති”ති ආහ.

අථ නෙ පණ්ඩිතො “අහං වො අඬ්ඬං ධම්මෙන විනිච්ඡිනිස්සාමි, යස්සථ මෙ විනිච්ඡයෙ”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, සාමී, යස්සාමා”ති චුත්තෙ “මහාජනස්ස මනං ගණ්හිතුං වට්ටති”ති පයමං වොරං පුච්ඡී “තයා ඉමෙ ගොණා කිං බාදාපිතා කිං පායිතා”ති? “යාගුං පායිතා තිලපිට්ඨඤ්ච මාසෙ ච බාදාපිතා”ති. තතො ගොණසාමිකං පුච්ඡී. සො ආහ – “සාමී, කුතො මෙ දුග්ගතස්ස යාගුආදීනි ලද්ධානි, තිණ්මෙව බාදාපිතා”ති. පණ්ඩිතො තෙසං කථං පරිසං ගාහාපෙත්වා පියඬ්ඟුපත්තානි ආහරාපෙත්වා කොට්ටාපෙත්වා උදකෙන මද්දාපෙත්වා ගොණෙ පායෙසී. ගොණා තිණ්මෙව ඡඩ්ඬිංසු. පණ්ඩිතො “පස්සපේත”න්ති මහාජනස්ස දස්සෙත්වා වොරං පුච්ඡී “ත්වං වොරොසී, න වොරොසී”ති? සො “වොරොමහී”ති ආහ. “තෙන හි ත්වං ඉතො පට්ඨාය මා එවරුපමකාසී”ති ඔවදි. බොධිසත්තස්ස පරිසා පන තං හත්ථපාදෙහි කොට්ටෙත්වා දුබ්බලමකාසී. අථ නං පණ්ඩිතො “දිට්ඨධම්මෙයෙව තාව ඉමං දුක්ඛං ලහසී, සම්පරායෙ පන නිරයාදීසු මහාදුක්ඛං අනුභවිස්සසී, සම්ම, ත්වං ඉතො පට්ඨාය පජ්ඣෙතං කම්ම”න්ති චත්වා තස්ස පඤ්ච සීලානි අදාසී. අමච්චො තං පචත්තිං යථාභූතං රඤ්ඤො ආරොවාපෙසී. රාජා සෙනකං පුච්ඡී “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. “ගොණඅඬ්ඬං නාම, මහාරාජ, යෙ කෙච්චි විනිච්ඡන්ති, ආගමෙහි තාවා”ති චුත්තෙ රාජා මජ්ඣන්තො හුත්වා පුන තථෙව සාසනං පෙසෙසී. සබ්බට්ඨානෙසුපි එවං වෙදිතබ්බං. ඉතො පරං පන උද්දානමත්තමෙව විහජිත්වා දස්සයිස්සාමාති.

ගන්ථිති එකා දුග්ගතිත්ථි නානාවණ්ණෙහි සුත්තෙහි ගන්ථිකෙ බන්ධිත්වා කතං සුත්තගන්ථිතපිළන්ධනං ගීවතො මොචෙත්වා සාටකස්ස උපරි යපෙත්වා න්භායිතුං පණ්ඩිතෙන කාරිතපොක්ඛරණිං ඔතරි. අපරා තරුණිත්ථි තං දිස්වා ලොහං උප්පාදෙත්වා උක්ඛිපිත්වා “අම්ම, අතිවිය සොහනං ඉදං කිත්තකෙන තෙ කතං, අහමිපි අත්තනො එවරුපං කරිස්සාමි, ගීවාය පිළන්ධිත්වා පමාණං තාවස්ස උපධාරෙමී”ති චත්වා තාය උපුච්ඡිත්තතාය “උපධාරෙහී”ති චුත්තෙ ගීවාය පිළන්ධිත්වා පක්කාමි. ඉතරා

තං දිස්වා සීසං උත්තරිත්වා සාටකං නිවාසෙත්වා උපධාවිත්වා “කහං මෙ පිළන්ධනං ගහෙත්වා පලායිස්සසී”ති සාටකෙ ගණ්හි. ඉතරා “නාහං තව සන්තකං ගණ්හාමි, මම ගීවායමෙව පිළන්ධන”න්ති ආහ. මහාජනො තං සුත්වා සන්තිපති. පණ්ඩිතො දාරකෙහි සද්ධිං කීළන්තො තාසං කලහං කත්වා සාලාද්වාරෙන ගච්ඡන්තිනං සද්දං සුත්වා “කිං සද්දො එසො”ති පුච්ඡිත්වා උභින්නං කලහකාරණං සුත්වා පක්කොසාපෙත්වා ආකාරෙනෙව වොරිඤ්ච අවොරිඤ්ච ඤත්වාපි තමත්ථං පුච්ඡිත්වා “අහං වො ධම්මෙන විනිච්ඡිනිස්සාමි, මම විනිච්ඡයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාම, සාමී”ති චුත්තෙ පයමං වොරිං පුච්ඡි “ත්වං ඉමං පිළන්ධනං පිළන්ධන්ති කතරගන්ධං විලිම්පසී”ති? “අහං නිච්චං සබ්බසංහාරකං විලිම්පාමි”ති. සබ්බසංහාරකො නාම සබ්බගන්ධෙහි යොජෙත්වා කතගන්ධො. තතො ඉතරං පුච්ඡි. සා ආහ “කුතො, සාමි, ලද්ධො දුග්ගතාය මය්හං සබ්බසංහාරකො, අහං නිච්චං පියඬුපුප්ඵගන්ධමෙව විලිම්පාමි”ති. පණ්ඩිතො උදකපාතිං ආහරාපෙත්වා තං පිළන්ධනං තත්ථ පක්ඛිපාපෙත්වා ගන්ධිකං පක්කොසාපෙත්වා “එතං ගන්ධං උපසිඬ්ඡිත්වා අසුකගන්ධභාවං ජානාහී”ති ආහ. සො උපසිඬ්ඡන්තො පියඬුපුප්ඵභාවං ඤත්වා ඉමං එකකනිපාතෙ ගාථමාහ –

“සබ්බසංහාරකො නත්ථී, සුද්ධං කඬු පවායති;
අලිකං භාසතියං ධුත්තී, සච්චමාහු මහල්ලිකා”ති. (ජා. 1.1.110);

තත්ථ ධුත්තීති ධුත්තිකා. ආහුති ආහ, අයමෙව වා පායො.

එවං මහාසත්තො තං කාරණං මහාජනං ජානාපෙත්වා “ත්වං වොරිසී, න වොරිසී”ති පුච්ඡිත්වා වොරිභාවං පටිජානාපෙසී. තතො පටියාය මහාසත්තස්ස පණ්ඩිතභාවො පාකටො ජාතො.

සුත්තන්ති එකා කප්පාසක්ඛෙන්තරක්ඛිකා ඉත්ථී කප්පාසක්ඛෙන්තං රක්ඛන්ති තත්ථෙව පරිසුද්ධං කප්පාසං ගහෙත්වා සුබ්බසුත්තං කන්තිත්වා ගුලං කත්වා උච්ඡඬිගෙ යපෙත්වා ගාමං ආගච්ඡන්ති “පණ්ඩිතස්ස පොක්ඛරණියං න්හායිස්සාමි”ති තීරං ගන්ත්වා සාටකං මුඤ්චිත්වා සාටකස්ස උපරි සුත්තගුලං යපෙත්වා ඔතරිත්වා පොක්ඛරණියං න්හායති. අපරා තං දිස්වා ලුද්ධචිත්තතාය තං ගහෙත්වා “අහො මනාපං සුත්තං, අම්ම, තයා කත”න්ති අච්ඡරං පහරිත්වා ඔලොකෙන්ති විය උච්ඡඬිගෙ කත්වා පක්කාමි. සෙසං පුරිමනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. පණ්ඩිතො පයමං වොරිං පුච්ඡි “ත්වං ගුලං කරොන්ති අන්තො කිං පක්ඛිපිත්වා අකාසී”ති? “කප්පාසඵලට්ඨිමෙව සාමී”ති. තතො ඉතරං පුච්ඡි. සා “සාමි තිම්බරුඅට්ඨි”න්ති ආහ. සො උභින්නං වචනං පරිසං ගාහාපෙත්වා සුත්තගුලං නිබ්බෙයාපෙත්වා තිම්බරුඅට්ඨිං දිස්වා තං වොරිභාවං සංපටිච්ඡාපෙසී. මහාජනො හට්ඨකුට්ඨො “සුවිනිච්ඡිතො අඬ්ඨො”ති සාධුකාරසහස්සානි පවත්තෙසී.

පුත්තොති එකදිවසං එකා ඉත්ථි පුත්තං ආදාය මුඛධොවනත්ථාය පණ්ඩිතස්ස පොක්ඛරණිං ගන්ත්වා පුත්තං ත්භාපෙත්වා අත්තනො සාටකෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනො මුඛං ධොවිතුං ඔතරි. තස්මිං ඛණෙ එකා යක්ඛිනී තං දාරකං දිස්වා බාදිතුකාමා හුත්වා ඉත්ථිවෙසං ගහෙත්වා “සභායිකෙ, සොහති වතායං දාරකො, තවෙසො පුත්තො”ති පුච්ඡිත්වා “ආමා”ති වුත්තෙ “පායෙමි න”න්ති වත්වා “පායෙහි”ති වුත්තා තං ගහෙත්වා ථොකං කීළාපෙත්වා ආදාය පලායි. ඉතරා තං දිස්වා ධාවිත්වා “කුහිං මෙ පුත්තං නෙසි”ති ගණ්හි. යක්ඛිනී “කුතො තයා පුත්තො ලද්ධො, මමෙසො පුත්තො”ති ආහ. තා කලහං කරොන්තියො සාලාද්වාරෙන ගච්ඡන්ති. පණ්ඩිතො තං කලහසද්දං සුත්වා පක්කොසාපෙත්වා “කිමෙත”න්ති පුච්ඡි. තා තස්ස එතමත්ථං ආරොචෙසුං. තං සුත්වා මහාසත්තො අක්ඛීනං අනිමිසතාය වෙච රත්තතාය ච නිරාසඬිකතාය ච ඡායාය අභාවතාය ච “අයං යක්ඛිනී”ති ඤත්වාපි “මම විනිච්ඡයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාමා”ති වුත්තෙ භූමියං ලෙඛං කඬ්ඨයිත්වා ලෙඛාමජ්ඣෙ දාරකං නිපජ්ජාපෙත්වා යක්ඛිනීං හත්ථෙසු, මාතරං පාදෙසු ගාභාපෙත්වා “ද්වෙපි කඬ්ඨිත්වා ගණ්හථ, කඬ්ඨිතුං සක්කොන්තියා එව පුත්තො”ති ආහ.

තා උභොපි කඬ්ඨිංසු. දාරකො කඬ්ඨියමානො දුක්ඛජ්ජත්තො හුත්වා විරවි. මාතා හදයෙන එලිතෙන විය හුත්වා පුත්තං මුඤ්චිත්වා රොදමානා අට්ඨාසි. පණ්ඩිතො මහාජනං පුච්ඡි “අම්භො, දාරකෙ, මාතු හදයං මුදුකං හොති, උදාහු අමාතු”ති. “මාතු හදයං මුදුකං හොති”ති. “කිං දානි දාරකං ගහෙත්වා යීතා මාතා හොති, උදාහු විස්සජ්ජෙත්වා යීතා”ති? “විස්සජ්ජෙත්වා යීතා පණ්ඩිතා”ති. “ඉමං පන දාරකචොරිං තුම්භෙ ඡානාථා”ති? “න ඡානාම, පණ්ඩිතා”ති. අථ නෙ පණ්ඩිතො ආහ — “යක්ඛිනී එසා, එතං බාදිතුං ගණ්හී”ති. “කථං ඡානාසි, පණ්ඩිතා”ති. “අක්ඛීනං අනිමිසතාය වෙච රත්තතාය ච නිරාසඬිකතාය ච ඡායාය අභාවෙන ච නික්කරුණතාය චා”ති. අථ නං පුච්ඡි “කාසි ත්ව”න්ති? “යක්ඛිනීමහි සාමී”ති. “කස්මා ඉමං දාරකං ගණ්හී”ති? “බාදිතුං ගණ්හාමි, සාමී”ති. “අන්ධබාලෙ, ත්වං පුබ්බෙපි පාපකම්මං කර්වා යක්ඛිනී ඡානාසි, ඉදානි පුනපි පාපං කරොසි, අහො අන්ධබාලාසි”ති වත්වා තං පඤ්චසීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය එවරූපං පාපකම්මං මා අකාසි”ති වත්වා තං උයොයාපෙසි. දාරකමාතාපි දාරකං ලහිත්වා “විරං ජීවතු සාමී”ති පණ්ඩිතං ථොමෙත්වා පුත්තං ආදාය පක්කාමි.

ගොතොති එකො කිර ලකුණ්ඩකත්තා ගොතො, කාලවණ්ණතා ච කාලොති ගොතකාලො නාම පුරිසො සත්තසංචච්ඡරානි කම්මං කර්වා හරියං ලභි. සා නාමෙන දීඝතාලා නාම. සො එකදිවසං තං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, පුච්චාදනීයං පවාහි, මාතාපිතරො දට්ඨුං ගමිස්සාමා”ති වත්වා “කිං තෙ මාතාපිතුහී”ති තාය පටික්ඛිත්තොපි යාවතතියං වත්වා පුච්චාදනීයං පවාපෙත්වා පාථෙයාඤ්ඤවෙච පණ්ණාකාරඤ්ඤ ආදාය තාය සද්ධිං මග්ගං

පටිපත්තො අත්තරාමග්ගෙ උත්තානවාහිනිං එකං නදිං අද්දස. තෙ පන ද්වෙපි උදකභිරුකජානිකාව, තස්මා තං උත්තරිතුං අවිසහන්තා තීරෙ අට්ඨංසු. තදා දීඝපිට්ඨී නාමෙකො දුග්ගතපුරිසො අනුවචරන්තො තං යානං පාපුණි. අථ නං තෙ දිස්වා පුච්ඡිංසු “සම්ම, අයං නදී ගම්භීරා උත්තානා”ති. සො තෙසං කථං සුත්වා උදකභිරුකභාවං ඤාත්වා “සම්ම, අයං නදී ගම්භීරා බහුවණ්ඩමච්ඡාකිණ්ණා”ති ආහ. “සම්ම, කථං ත්වං ගම්ස්සසී”ති? සො ආහ – “සංසුමාරමකරානං අම්භෙහි පරිචයො අත්ථී, තෙන තෙ අම්භෙ න විභෙයෙත්ති”ති. “තෙන හි, සම්ම, අම්භෙපි නෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. අථස්ස තෙ බජ්ජභොජනං අදංසු. සො කතහත්තකිච්චො “සම්ම, කං පයමං නෙමි”ති පුච්ඡි. සො ආහ – “තච සභායිකං පයමං නෙහි, මං පච්ඡා නෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තං බන්ධෙ කත්වා පාටෙයාඤ්චෙව පණ්ණාකාරඤ්ච ගහෙත්වා නදිං ඔතරිත්වා ථොකං ගන්ත්වා උක්කුටිකො නිසිදිත්වා පක්කාමි.

ගොතකාළො තීරෙ යීතොව “ගම්භීරාවතායං නදී, එවං දීඝස්සපි නාම එවරුපා, මය්හං පන අපසය්භාව හවිස්සති”ති වින්තෙසි. ඉතරොපි තං නදීමජ්ඣං නෙත්වා “හද්දෙ, අහං තං පොසෙස්සාමි, සම්පන්නවත්ථාලඬිකාරා දාසිදාසපරිවුතා විවරිස්සසි, කිං තෙ අයං ලකුණ්ඩකවාමනකො කරිස්සති, මම වචනං කරොහි”ති ආහ. සා තස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො සාමිකෙ සිනෙහං හින්දිත්වා තංඛණඤ්ඤෙව තස්මිං පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා “සාමි, සචෙ මං න ඡඩ්ඛෙස්සසි, කරිස්සාමි තෙ වචන”ත්ති සම්පට්චිඡි. “හද්දෙ, කිං වදෙසි, අහං තං පොසෙස්සාමි”ති. තෙ පරතීරං ගන්ත්වා උභොපි සමග්ගා සම්මොදමානා “ගොතකාළං පභාය තිට්ඨ ත්ව”ත්ති වත්වා තස්ස පස්සන්තස්සෙව බාදනීයං බාදන්තා පක්කමිංසු. සො දිස්වා “ඉමෙ එකතො හුත්වා මං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායන්ති මඤ්ඤ”ති අපරාපරං ධාවන්තො ථොකං ඔතරිත්වා භයෙන නිවත්තිත්වා පුන තෙසු කොපෙන “ජීවාමි වා මරාමි වා”ති උල්ලඬිසිත්වා නදියං පතීතො උත්තානභාවං ඤාත්වා නදිං උත්තරිත්වා වෙගෙන තං පාපුණිත්වා “අම්භො දුට්ඨවොර, කුහිං මෙ හරියං නෙසී”ති ආහ. ඉතරොපි තං “අරෙ දුට්ඨවාමනක, කුතො තච හරියා, මමෙසා හරියා”ති වත්වා ගීවායං ගහෙත්වා බිපි. සො දීඝතාලං හත්ථෙ ගහෙත්වා”තිට්ඨ ත්වං කුහිං ගච්ඡසි, සත්ත සංවච්ඡරානි කම්මං කත්වා ලද්ධහරියා මෙසී”ති වත්වා තෙන සද්ධිං කලහං කරොන්තො සාලාය සන්තිකං පාපුණි. මහාජනො සන්තිපති.

පණ්ඩිතො “කිං සද්දො නාමෙසො”ති පුච්ඡිත්වා තෙ උභොපි පක්කොසාපෙත්වා වචනප්පට්චවනං සුත්වා “මම විනිච්ඡයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාමා”ති වුත්තෙ පයමං දීඝපිට්ඨීං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං කොනාමොසී”ති පුච්ඡි. “දීඝපිට්ඨිකො නාම, සාමි”ති. “හරියා තෙ කා නාමා”ති? සො තස්සා නාමං අජානන්තො අඤ්ඤං කට්ඨෙ. “මාතාපිතරො තෙ කෙ නාමා”ති? “අසුකා නාමා”ති. “හරියාය පන තෙ

මාතෘපිතරො කෙ නාමා”ති? සො අජානිත්වා අඤ්ඤං කට්ඨෙයි. තස්ස කථං පරිසං ගාභාපෙත්වා තං අපනෙත්වා ඉතරං පක්කොසාපෙත්වා පුරිමනෙයෙනෙව සබ්බෙසං නාමානි පුච්ඡි. සො යථාභූතං ජානන්තො අවිරජ්ඣිත්වා කට්ඨෙයි. තම්පි අපනෙත්වා දීඝතාලං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං කා නාමා”ති පුච්ඡි. “දීඝතාලා නාම සාමී”ති. “සාමීකො තෙ කොනාමො”ති? සා අජානන්ති අඤ්ඤං කට්ඨෙයි. “මාතෘපිතරො තෙ කෙ නාමා”ති. “අසුකා නාම සාමී”ති. “සාමිකස්ස පන තෙ මාතෘපිතරො කෙ නාමා”ති? සාපි විලපන්ති අඤ්ඤං කට්ඨෙයි. ඉතරෙ ද්වෙ පක්කොසාපෙත්වා මහාජනං පුච්ඡි “කිං ඉමිස්සා දීඝපිට්ඨිස්ස වචනෙන සමෙති, උදාහු ගොතකාළස්සා”ති. “ගොතකාළස්ස පණ්ඩිතා”ති. “අයං එතිස්සා සාමීකො, ඉතරො වොරො”ති. අථ නං “වොරොසි, න වොරොසි”ති පුච්ඡි. “ආම, සාමී, වොරොමහී”ති වොරභාවං සම්පට්ඨි. පණ්ඩිතස්ස විනිච්ඡයෙන ගොතකාලො අත්තනො හරියං ලභිත්වා මහාසත්තං ථොමෙත්වා තං ආදාය පක්කාමි. පණ්ඩිතො දීඝපිට්ඨිමාහ “මා පුන ඵලමකාසී”ති.

රට්ඨන වාති එකදිවසං එකො පන පුරිසො රට්ඨ නිසිදිත්වා මුඛධොවනත්ථාය නික්ඛමි. තස්මිං ඛණෙ සක්කො ආවජ්ජෙත්තො පණ්ඩිතං දිස්වා “මහොසධබුද්ධච්ඡරස්ස පඤ්ඤානුභාවං පාකටං කර්ස්සාමී”ති වින්තෙත්වා මනුස්සවෙසෙනාගන්ත්වා රථස්ස පච්ඡාභාගං ගහෙත්වා පායාසි. රට්ඨ නිසිත්තො පුරිසො “තාත, කෙනත්ථෙතාගතොසී”ති පුච්ඡිත්වා “තුම්හෙ උපට්ඨාතු”න්ති චුත්තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා යානා ඔරුය්හ සරිරකිව්චත්ථාය ගතො. තස්මිං ඛණෙ සක්කො රථං අභිරුහිත්වා වෙගෙන පාපෙසි. රථසාමීකො පන සරිරකිව්චං කත්වා නික්ඛන්තො සක්කං රථං ගහෙත්වා පලායන්තං දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා “තිට්ඨ තිට්ඨ, කුහිං මෙ රථං නෙසී”ති වත්වා “තච රථො අඤ්ඤො හවිස්සති, අයං පන මම රථො”ති චුත්තෙ තෙන සද්ධිං කලහං කරොන්තො සාලාද්වාරං පත්තො. පණ්ඩිතො “කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා තෙ පක්කොසාපෙත්වා ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා නිබ්භයතාය වෙච අක්ඛිනං අනිම්සතාය ච “අයං සක්කො, අයං රථසාමීකො”ති අඤ්ඤාසි, එවං සන්තෙපි විවාදකාරණං පුච්ඡිත්වා “මම විනිච්ඡයෙ යස්සථා”ති වත්වා “ආම, යස්සාමා”ති චුත්තෙ “අහං රථං පාපෙස්සාමි, තුම්හෙ ද්වෙපි රථං පච්ඡතො ගහෙත්වා ගච්ඡථ, රථසාමීකො න විස්සජ්ජෙස්සති, ඉතරො විස්සජ්ජෙස්සති”ති වත්වා පුරිසං ආණාපෙසි “රථං පාපෙහී”ති. සො තථා අකාසි.

ඉතරෙපි ද්වෙ පච්ඡතො ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. රථසාමීකො ථොකං ගන්ත්වා විස්සජ්ජෙත්වා යීතො, සක්කො පන රට්ඨන සද්ධිං ගන්ත්වා රට්ඨෙනෙව සද්ධිං නිවත්ති. පණ්ඩිතො මනුස්සෙ ආවික්ඛි “අයං පුරිසො ථොකං ගන්ත්වා රථං විස්සජ්ජෙත්වා යීතො, අයං පන රට්ඨන සද්ධිං

ධාවිත්වා රටෙනෙව සද්ධිං නිවත්ති, නෙවස්ස සරිරෙ සෙදබ්බිත්ථුමත්තම්පි අත්ථී, අස්සාසපස්සාසොපි නත්ථී, අහිතො අනිමිසනෙත්තො, එස සක්කො දෙවරාජා”ති. අථ නං “සක්කො දෙවරාජාසී”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, පණ්ඩිතා”ති චුත්තෙ “කස්මා ආගතොසී”ති වත්වා “තවෙව පඤ්ඤාපකාසනත්ථං පණ්ඩිතා”ති චුත්තෙ “තෙන හි මා පුත එවමකාසී”ති ඔවදති. සක්කොපි සක්කානුභාවං දස්සෙත්තො ආකාසෙ යත්වා “සුවිනිච්ඡිතො පණ්ඩිතෙන අඬ්ඬො”ති පණ්ඩිතස්ස ථුතිං කත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. තදා සො අමච්චො සයමෙව රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, පණ්ඩිතෙන එවං රථඅඬ්ඬො සුවිනිච්ඡිතො, සක්කොපි තෙන පරාජිතො, කස්මා පුරිසවිසෙසං න ජානාසී, දෙවා”ති ආහ. රාජා සෙනකං පුච්ඡී “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. සො ලාභමච්ඡරෙන “මහාරාජ, එත්තකෙන පණ්ඩිතො නාම න හොති, ආගමෙථ තාව වීමංසිත්වා ජානිස්සාමා”ති ආහ.

සත්තදාරකපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

ගුහපඤ්ඤො

දණ්ඬොති අටෙකදිවසං රාජා “පණ්ඩිතං වීමංසිස්සාමා”ති බදිරදණ්ඬං ආහරාපෙත්වා තතො විදත්ථීං ගහෙත්වා චුන්දකාරෙ පක්කොසාපෙත්වා සුට්ඨු ලිබාපෙත්වා පාචිනයවමජ්ඣකගාමං පෙසෙසි “පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො කිර පණ්ඩිතා, ‘ඉමස්ස බදිරදණ්ඬස්ස ඉදං අග්ගං, ඉදං මූල’න්ති ජානන්තු, අජානන්තානං සහස්සදණ්ඬො”ති. ගාමවාසිනො සන්තිපතිත්වා ජානිතුං අසක්කොන්තා සෙට්ඨිතො කථයිංසු “කදාවි මහොසධපණ්ඩිතො ජානෙය්‍ය, පක්කොසාපෙත්වා තං පුච්ඡාම”ති. සෙට්ඨි පණ්ඩිතං කීළාමණ්ඩලා පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “තාත, මයං ජානිතුං න සක්කොම, අපි නු ත්වං සක්ඛිස්සසී”ති පුච්ඡී. තං සුත්වා පණ්ඩිතො විත්තෙසි “රඤ්ඤො ඉමස්ස අග්ගෙන වා මූලෙන වා පයොජනං නත්ථී, මම වීමංසනත්ථාය පෙසිතං හවිස්සති”ති. විත්තෙත්වා ව පන “ආහරථ, තාත, ජානිස්සාමී”ති ආහරාපෙත්වා හත්ථෙන ගහෙත්වා “ඉදං අග්ගං ඉදං මූල”න්ති ඤත්වාපි මහාජනස්ස හදයග්ගහණත්ථං උදකපාතිං ආහරාපෙත්වා බදිරදණ්ඬකස්ස මජ්ඣෙ සුත්තෙන බන්ධිත්වා සුත්තකොටියං ගහෙත්වා බදිරදණ්ඬකං උදකපිට්ඨෙ යපෙසි. මූලං භාරියතාය පයමං උදකෙ නිමුජ්ජී. තතො මහාජනං පුච්ඡී “රුක්ඛස්ස නාම මූලං භාරියං හොති, උදාහු අග්ග”න්ති? “මූලං පණ්ඩිතා”ති. තෙන හි ඉමස්ස පයමං නිමුග්ගං පස්සථ, එතං මූලන්ති ඉමාය සඤ්ඤාය අග්ගඤ්ච මූලඤ්ච ආචික්ඛි. ගාමවාසිනො “ඉදං අග්ගං ඉදං මූල”න්ති රඤ්ඤො පහිණිංසු. රාජා “කො ඉමං ජානාති”ති පුච්ඡිත්වා “සිරිවඩ්ඪනසෙට්ඨිතො පුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො”ති සුත්වා “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති පුච්ඡී. අධිවාසෙහි, දෙව, අඤ්ඤොනපි උපායෙන නං වීමංසිස්සාමාති.

සීසන්ති අට්ඨකදිවසං ඉත්ථියා ව පුරිසස්ස වානි ද්වෙ සීසානි ආහරාපෙත්වා “ඉදං ඉත්ථියං, ඉදං පුරිසසීසන්ති ජානන්තු, අජානන්තානං සහස්සදණ්ඩො”ති පභිණිංසු. ගාමවාසිනො අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො දිස්වාච අඤ්ඤාසි. කථං ජානාති? පුරිසසීසෙ කිර සිබ්බිනී උජුකාව හොති, ඉත්ථියෙස සිබ්බිනී වඩ්ඤා හොති, පරිවත්තිත්වා ගච්ඡති. සො ඉමිනා අභිඤ්ඤාණෙන “ඉදං ඉත්ථියා සීසං, ඉදං පුරිසස්ස සීස”න්ති ආචික්ඛි. ගාමවාසිනොපි රඤ්ඤො පභිණිංසු. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

අහීති අට්ඨකදිවසං සප්පඤ්ච සප්පිනිඤ්ච ආහරාපෙත්වා “අයං සප්පො, අයං සප්පිනීති ජානන්තු, අජානන්තානං සහස්සදණ්ඩො”ති වත්වා ගාමවාසිනං පෙසෙසු. ගාමවාසිනො අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො දිස්වාච ජානාති. සප්පස්ස හි නඩ්ගුට්ඨං පුලං හොති, සප්පිනියා තනුකං හොති, සප්පස්ස සීසං පුපුලං හොති, සප්පිනියා තනුකං හොති, සප්පස්ස අක්ඛිති මහන්තානි, සප්පිනියා බුද්දකානි, සප්පස්ස සොචත්තිකො පරාබද්ධො හොති, සප්පිනියා විච්ඡින්නකො. සො ඉමෙහි අභිඤ්ඤාණෙහි “අයං සප්පො, අයං සප්පිනී”ති ආචික්ඛි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

කුක්කුටොති අට්ඨකදිවසං “පාචීනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො අමිහාකං සබ්බසෙනං පාදවිසාණං සීසකකුටං තයො කාලෙ අනතික්කමිත්වා නදන්තං උසහං පෙසෙන්නු, නො වෙ පෙසෙන්නි, සහස්සදණ්ඩො”ති පභිණිංසු. තෙ අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො ආහ - “රාජා වො සබ්බසෙනං කුක්කුටං ආහරාපෙසි, සො හි පාදනබසිබ්බතාය පාදවිසාණො නාම, සීසචූළතාය සීසකකුටො නාම, තික්ඛත්තුං වස්සනතො තයො කාලෙ අනතික්කමිත්වා නදති නාම, තස්මා එවරූපං කුක්කුළං පෙසෙථා”ති ආහ. තෙ පෙසයිංසු.

මණිති සක්කෙන කුසරඤ්ඤො දින්නො මණික්ඛන්ධො අට්ඨසු යානෙසු වඩ්ඤා හොති. තස්ස පුරාණසුත්තං ඡින්නං, කොචි පුරාණසුත්තං නීහරිත්වා නවසුත්තං පවෙසෙතුං න සක්කොති, තස්මා එකදිවසං “ඉමස්මා මණික්ඛන්ධා පුරාණසුත්තං නීහරිත්වා නවසුත්තං පවෙසෙන්නු”ති පෙසයිංසු. ගාමවාසිනො පුරාණසුත්තං නීහරිත්වා නවසුත්තං පවෙසෙතුං අසක්කොන්තා පණ්ඩිතස්ස ආචික්ඛිංසු. සො “මා විත්තයිත්ථ, මධුං ආහරථා”ති ආහරාපෙත්වා මණිනො ද්විසු පස්සෙසු මධුනා ඡිද්දං මක්ඛෙත්වා කම්බලසුත්තං වට්ටෙත්වා කොටියං මධුනා මක්ඛෙත්වා ථොකං ඡිද්දෙ පවෙසෙත්වා කිපිල්ලිකානං නික්ඛමනට්ඨානෙ යපෙසි. කිපිල්ලිකා මධුගන්ධෙන නික්ඛමිත්වා මණිමහි පුරාණසුත්තං බාදමානා ගන්ත්වා කම්බලසුත්තකොටියං ඩංසිත්වා කඩ්ඞන්තා එකෙන පස්සෙන නීහරිංසු. පණ්ඩිතො පවෙසිතභාවං ඤත්වා “රඤ්ඤො දෙථා”ති ගාමවාසිනං අදාසි. තෙ රඤ්ඤො පෙසයිංසු. සො පවෙසිතඋපායං සුත්වා තුස්සි.

විජායනන්ති අපෙකදිවසං රඤ්ඤො මඬගලඋසහං බහු මාසෙ බාදාපෙත්වා මහොදරං කත්වා විසාණානි ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා හලිද්දියා න්හාපෙත්වා ගාමවාසීනං පහිණිංසු “තුම්හෙ කිර පණ්ඩිතා, අයඤ්ච රඤ්ඤො මඬගලඋසහො පතිට්ඨිතගබ්භො, එතං විජායාපෙත්වා සවච්ඡකං පෙසෙථ, අපෙසෙන්නානං සහස්සදණ්ඨො”ති. ගාමවාසීනො “න සක්කා ඉදං කාතුං, කිං නු බො කරිස්සාමා”ති පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො “ඉමිනා එකෙන පඤ්ඤපටිභාගෙන හවිතබ්බ”න්ති වින්තෙන්වා “සක්ඛිස්සථ පනෙකං රඤ්ඤො සද්ධිං කථනසමත්ථං විසාරදං පුරිසං ලද්ධු”න්ති පුච්ඡි. “න ගරු එතං, පණ්ඩිතා”ති. “තෙන හි නං පක්කොසථා”ති. තෙ පක්කොසිංසු. අථ නං මහාසත්තො “එහි, හො පුරිස, ත්වං තච කෙසෙ පිට්ඨියං විකිරිත්වා නානප්පකාරං බලවපරිදෙවං පරිදෙවන්තො රාජද්වාරං ගච්ඡ, අඤ්ඤෙහි පුච්ඡිතොපි කිඤ්චි අවත්වාච පරිදෙව, රඤ්ඤො පන පක්කොසාපෙත්වා පරිදෙවකාරණං පුච්ඡිතොච සමානො ‘පිතා මෙ දෙව විජායිතුං න සක්කොති, අජ්ජ සත්තමො දිවසො, පටිසරණං මෙ හොහි, විජායනුපායමස්ස කරොහි’ති වත්වා රඤ්ඤො ‘කිං විලපසි අට්ඨානමෙතං, පුරිසා නාම විජායන්නා නත්ථි’ති චුත්තෙ ‘සචෙ දෙව, එවං නත්ථි, අථ කස්මා පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසීනො කථං මඬගලඋසහං විජායාපෙස්සන්ති’ති වදෙය්‍යාසී”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකාසි. රාජා “කෙනිදං පඤ්ඤපටිභාගං වින්තිත”න්ති පුච්ඡිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතෙනා”ති සුත්වා තුස්සි.

ඔදනන්ති අපරස්මි. දිවසෙ “පණ්ඩිතං වීමංසිස්සාමා”ති “පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසීනො අම්භාකං අට්ඨඬගසමත්තාගතං අම්බිලොදනං පවිත්වා පෙසෙන්නු. තත්ත්මානි අට්ඨඬගානි – න තණ්ඩුලෙහි, න උදකෙන, න උක්ඛලියා, න උද්ධනෙන, න අග්ගිනා, න දාරුහි, න ඉත්ථියා න පුරිසෙන, න මග්ගෙනාති. අපෙසෙන්නානං සහස්සදණ්ඨො”ති පහිණිංසු. ගාමවාසීනො තං කාරණං අජානන්තා පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. සො “මා වින්තයිත්ථා”ති වත්වා “න තණ්ඩුලෙහිති කණිකං ගාහාපෙත්වා, න උදකෙනාති හිමං ගාහාපෙත්වා, න උක්ඛලියාති අඤ්ඤං නවමත්තිකාභාජනං ගාහාපෙත්වා, න උද්ධනෙනාති බාණුකෙ කොට්ටාපෙත්වා, න අග්ගිනාති පකතිඅග්ගිං පහාය අරණිඅග්ගිං ගාහාපෙත්වා, න දාරුහිති පණ්ණානි ගාහාපෙත්වා අම්බිලොදනං පවාපෙත්වා නවභාජනෙ පක්ඛිපිත්වා ලඤ්ඡිත්වා, න ඉත්ථියා න පුරිසෙනාති පණ්ඩිකෙන උක්ඛිපාපෙත්වා, න මග්ගෙනාති මහාමග්ගං පහාය ජඬිසමග්ගෙන රඤ්ඤො පෙසෙථා”ති ආහ. තෙ තථා කරිංසු. රාජා “කෙන පනෙස පඤ්ඤො ඤාතො”ති පුච්ඡිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතෙනා”ති සුත්වා තුස්සි.

වාලුකන්ති අපරස්මි. දිවසෙ පණ්ඩිතස්ස වීමංසනත්ථං ගාමවාසීනං පහිණිංසු “රාජා දොලාය කිලිතුකාමො, රාජකුලෙ පුරාණයොත්තං ඡින්නං, එකං වාලුකයොත්තං වට්ටෙත්වා පෙසෙන්නු, අපෙසෙන්නානං

සහස්සදණ්ඩො”ති. තෙ පණ්ඩිතං පුච්ඡිංසු. පණ්ඩිතො “ඉමිනාපි පඤ්ඤාපටිභාගෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති ගාමවාසිනො අස්සාසෙත්වා වචනකුසලෙ ද්වෙ තයො පුරිසෙ පක්කොසාපෙත්වා “ගච්ඡටි තුම්හෙ, රාජානං වදෙට් ‘දෙව, ගාමවාසිනො තස්ස යොත්තස්ස තනුකං වා පුලං වා පමාණං න ජානන්ති, පුරාණවාලුකයොත්තතො විදත්ථිමත්තං වා චතුරඤ්ඤාමත්තං වා බණ්ඩං පෙසෙට්, තං ඔලොකෙත්වා තෙන පමාණෙන වට්ටෙස්සන්ති”ති. සචෙ, චො රාජා ‘අම්භාකං සරෙ වාලුකයොත්තං නාම න කදාපි සුතපුබ්බ’න්ති වදති, අට් තං ‘සචෙ, මහාරාජ, චො ඵ්චරුපං න සක්කා කාතුං, පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො කථං කරිස්සන්ති’ති වදෙය්‍යාථා”ති පෙසෙසි. තෙ තථා කරිංසු. රාජා “කෙන චිත්තිතං පඤ්ඤාපටිභාග”න්ති පුච්ඡිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතෙනා”ති සුත්වා තුස්සි.

තළාකන්ති අපරස්මිං දිවසෙ පණ්ඩිතස්ස විමංසනත්ථං “රාජා උදකකීළං කීළිතුකාමො, පඤ්චවිධපදුමසච්ඡන්තං පොක්ඛරණිං පෙසෙන්නු, අපෙසෙන්නානං සහස්සදණ්ඩො”ති ගාමවාසිනං පෙසෙසිංසු. තෙ පණ්ඩිතස්ස ආරොචෙසුං. සො “ඉමිනාපි පඤ්ඤාපටිභාගෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙත්වා වචනකුසලෙ කතිපයෙ මනුස්සෙ පක්කොසාපෙත්වා “ඵට් තුම්හෙ උදකකීළං කීළිත්වා අක්ඛිති රත්තානි කත්වා අල්ලකෙසා අල්ලවත්ථා කද්දමමක්ඛිතසරිරා යොත්තදණ්ඩලෙඤ්ඤාහත්ථා රාජද්වාරං ගන්ත්වා ද්වාරෙ ධීතභාවං රඤ්ඤො ආරොචාපෙත්වා කතොකාසා පවිසිත්වා ‘මහාරාජ, තුම්හෙහි කිර පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො පොක්ඛරණිං පෙසෙන්නුති පහිතා මයං තුම්භාකං අනුච්ඡවිකං මහන්තං පොක්ඛරණිං ආදාය ආගතා. සා පන අරඤ්ඤවාසිකත්තා නගරං දිස්වා ද්වාරපාකාරපරිබාඅට්ඨාලකාදීනි ඔලොකෙත්වා හීතතසිතා යොත්තානි ඡිත්තිත්වා පලාසිත්වා අරඤ්ඤමෙව පවිට්ඨා, මයං ලෙඤ්ඤාදණ්ඩාදීනි පොට්ටන්තාපි නිවත්තෙතුං න සක්ඛිම්භා, තුම්භාකං අරඤ්ඤො ආනීතං පුරාණපොක්ඛරණිං පෙසෙට්, තාය සද්ධිං යොජෙත්වා හරිස්සාමා’ති වත්වා රඤ්ඤාන කදාපි මම අරඤ්ඤතො ආනීතපොක්ඛරණි නාම භූතපුබ්බා, න ච මයා කස්සපි යොජෙත්වා ආහරණත්ථාය පොක්ඛරණි පෙසිතපුබ්බා’ති චුත්තෙ ‘සචෙ, දෙව, චො ඵ්චං න සක්කා කාතුං, පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො කථං පොක්ඛරණිං පෙසෙස්සන්ති’ති වදෙය්‍යාථා”ති වත්වා පෙසෙසි. තෙ තථා කරිංසු. රාජා පණ්ඩිතෙන ඤාතභාවං සුත්වා තුස්සි.

උය්‍යානන්ති පුනෙකදිවසං “මයං උය්‍යානකීළං කීළිතුකාමො, අම්භාකඤ්ඤා පුරාණඋය්‍යානං පරිඡිණ්ණං, ඔහග්ගං ජාතං, පාචිනයවමජ්ඣකගාමවාසිනො සුපුප්ඵිතතරුණරුක්ඛසඤ්ජන්තං නවඋය්‍යානං පෙසෙන්නු”ති පහිණිංසු. ගාමවාසිනො පණ්ඩිතස්ස ආරොචෙසුං. පණ්ඩිතො “ඉමිනාපි පඤ්ඤාපටිභාගෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති තෙ සමස්සාසෙත්වා මනුස්සෙ පෙසෙත්වා පුරිමනායෙනෙව කථාපෙසි.

තදාපි රාජා තුස්සිත්වා සෙනකං පුච්ඡි “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. සො ලාභමච්ඡරියෙන “එත්තකෙන පණ්ඩිතො නාම න හොති, ආගමෙට්, දෙවා”ති ආහ. තස්ස තං වචනං සුත්වා රාජා වින්තෙසි “මහොසධපණ්ඩිතො සත්තදාරකපඤ්ඤෙහි මම මනං ගණ්හි, එවරුපෙසුපිස්ස ගුරුපඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙසු වෙව පඤ්ඤපටිභාගෙසු ව බුද්ධස්ස විය බ්‍යාකරණං, සෙනකො එවරුපං පණ්ඩිතං ආනෙතුං න දෙති, කිං මෙ සෙනකෙන, ආනෙස්සාමි න”න්ති. සො මහත්තෙන පරිවාරෙන තං ගාමං පායාසි. තස්ස මඬිගලඅස්සං අභිරුහිත්වා ගච්ඡන්තස්ස අස්සස්ස පාදො ඵලිතභූමියා අත්තරං පවිසිත්වා හිජ්ජි. රාජා තතොව නිවත්තිත්වා නගරං පාවිසි. අට් නං සෙනකො උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡි “මහාරාජ, පණ්ඩිතං කිං ආනෙතුං පාවිනයවමජ්ඣකගාමං අගමිත්වා”ති. “ආම, පණ්ඩිතා”ති. “මහාරාජ, තුම්හෙ මං අනත්ථකාමං කත්වා පස්සට්, ‘ආගමෙට් තාවා’ති චුත්තෙපි අතිතුරිතා නික්ඛමිත්ථ, පයමගමනෙනෙව මඬිගලඅස්සස්ස පාදො හින්නො”ති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා තුණ්හි හුත්වා පුනෙකදිවසං තෙන සද්ධිං මත්තෙසි “කිං, සෙනක, ආනෙම පණ්ඩිත”න්ති. දෙව, සයං අගන්ත්වා දූතං පෙසෙට් “පණ්ඩිත, අම්භාකං තව සන්තිකං ආගච්ඡන්තානං අස්සස්ස පාදො හින්නො, අස්සතරං වා නො පෙසෙතු සෙට්ඨතරං වා”ති. “යදි අස්සතරං පෙසෙස්සති, සයං ආගමිස්සති. සෙට්ඨතරං පෙසෙන්නො පිතරං පෙසෙස්සති, අයමෙකො නො පඤ්ඤො භවිස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා තථා කත්වා දූතං පෙසෙසි. පණ්ඩිතො දූතස්ස වචනං සුත්වා “රාජා මමඤ්චෙව පිතරඤ්ච පස්සිතුකාමො”ති වින්තෙත්වා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “තාත, රාජා තුම්හෙ වෙව මමඤ්ච දට්ඨුකාමො, තුම්හෙ පයමතරං සෙට්ඨිසභස්සපරිවුතා ගච්ඡට්, ගච්ඡන්තා ච තුච්ඡහත්වා අගන්ත්වා නවසජ්ජිපුරං චන්දනකරණ්ඩකං ආදාය ගච්ඡට්. රාජා තුම්හෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ‘ගහපති පතිරුපං ආසනං ඤත්වා නිසීදාහි’ති වක්ඛති, අට් තුම්හෙ තථාරුපං ආසනං ඤත්වා නිසීදෙය්‍යාට්. තුම්භාකං නිසින්නකාලෙ අහං ආගමිස්සාමි, රාජා මයාපි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ‘පණ්ඩිත, තවානුරුපං ආසනං ඤත්වා නිසීදා’ති වක්ඛති, අථාහං තුම්හෙ ඔලොකෙස්සාමි, තුම්හෙ තාය සඤ්ඤාය ආසනා වුට්ඨාය ‘තාත මහොසධ, ඉමස්මිං ආසනෙ නිසීදා’ති වදෙය්‍යාට්, අජ්ජ නො එකො පඤ්ඤො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා චුත්තනයෙනෙව ගන්ත්වා අත්තනො ද්වාරෙ ධීතභාවං රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා “පවිසතු”ති චුත්තෙ පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි.

රාජා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “ගහපති, තවපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො කුහි”න්ති පුච්ඡි. “පච්ඡතො ආගච්ඡති, දෙවා”ති. රාජා “පච්ඡතො ආගච්ඡති”ති සුත්වා තුට්ඨමානසො හුත්වා “මහාසෙට්ඨි අත්තනො යුත්තාසනං ඤත්වා නිසීදා”ති ආහ. සො අත්තනො යුත්තාසනං

ඤාත්වා එකමන්තං නිසීදි. මහාසත්තොපි අලඬිකතපටියත්තො දාරකසහස්සපරිවුතො අලඬිකතරථෙ නිසීදිත්වා නගරං පවිසත්තො පරිබාපිට්ඨෙ වරමානං එකං ගද්දං දිස්වා ථාමසම්පන්නෙ මාණුවෙ පෙසෙසි “අම්හො, එතං ගද්දං අනුබන්ධිත්වා යථා සද්දං න කරොති, එවමස්ස මුබ්බන්ධනං කත්වා කිලඤ්ජෙන වෙයෙත්වා තස්මිං එකෙනත්ථරණෙන පටිච්ඡාදෙත්වා අංසෙනාදාය ආගච්ඡවා”ති. තෙ තථා කරිංසු. බොධිසත්තොපි මහත්තෙන පරිවාරෙන නගරං පාවිසි. මහාජනො “එස කිර සිරිවඩ්ඪිනසෙට්ඨිතො පුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො නාම, එස කිර ජායමානො ඔසධසට්ඨිකං හත්ථෙත ගහෙත්වා ජාතො, ඉමිනා කිර එත්තකානං වීමංසනපඤ්භානං පඤ්භපටිභාගො ඤාතො”ති මහාසත්තං අභිත්ථවත්තො ඔලොකෙත්තොපි තිත්තිං න ගච්ඡති. සො රාජද්වාරං ගන්ත්වා පටිවෙදෙසි. රාජා සුත්වාච හට්ඨතුට්ඨො “මම පුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො ඛිජ්ජං ආගච්ඡතු”ති ආහ. සො දාරකසහස්සපරිවුතො පාසාදං අභිරුහිත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වාච සොමනස්සජ්ජත්තො හුත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “පණ්ඩිත, පතිරූපං ආසනං ඤාත්වා නිසීදා”ති ආහ. අථ සො පිතරං ඔලොකෙසි. අථස්ස පිතාපි ඔලොකිතසඤ්ඤාය උට්ඨාය “පණ්ඩිත, ඉමස්මිං ආසනෙ නිසීදා”ති ආහ. සො තස්මිං ආසනෙ නිසීදි.

තං තත්ථ නිසීන්තං දිස්වාච සෙනකපුක්කුසකාමිත්දදෙවින්දා වෙච අඤ්ඤෙ ව අන්ධබාලා පාණිං පහරිත්වා මහාහසිතං හසිත්වා “ඉමං අන්ධබාලං ‘පණ්ඩිතො’ති වදිංසු, සො පිතරං ආසනා වුට්ඨාපෙත්වා සයං නිසීදති, ඉමං ‘පණ්ඩිතො’ති වත්තුං අයුත්ත”න්ති පරිභාසං කරිංසු. රාජාපි දුම්මුබ්බො අනත්තමනො අහොසි. අථ තං මහාසත්තො පුච්ඡි “කිං, මහාරාජ, දුම්මුබ්බත්ථා”ති? “ආම පණ්ඩිත, දුම්මුබ්බොමහි, සවනමෙව තෙ මනාපං, දස්සනං පන අමනාපං ජාත”න්ති. “කිං කාරණා, මහාරාජා”ති? “පිතරං ආසනා වුට්ඨාපෙත්වා නිසීන්තත්තා”ති. “කිං පන ත්වං, මහාරාජ, ‘සබ්බට්ඨානෙසු පුත්තෙහි පිතරොව උත්තමා’ති මඤ්ඤසී”ති. “ආම, පණ්ඩිතා”ති. අථ මහාසත්තො “නනු, මහාරාජ, තුම්හෙහි අම්භාකං ‘අස්සතරං වා පෙසෙතු සෙට්ඨතරං වා’ති සාසනං පහිත”න්ති වත්වා ආසනා වුට්ඨාය තෙ මාණුවෙ ඔලොකෙත්වා “තුම්හෙහි ගහිතං ගද්දං ආනෙථා”ති ආණාපෙත්වා රඤ්ඤො පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “මහාරාජ, අයං ගද්දො කිං අග්ගති”ති පුච්ඡි. “පණ්ඩිත, සථෙ උපකාරකො, අට්ඨ කභාපණෙ අග්ගති”ති. “ඉමං පටිච්ච ජාතො ආජානියවළවාය කුච්ඡිමහි වුට්ඨඅස්සතරො කිං අග්ගති”ති? “අනග්ගො පණ්ඩිතා”ති. “දෙව, කස්මා එවං කථෙථ, නනු තුම්හෙහි ඉදානෙව වුත්තං ‘සබ්බට්ඨානෙසු පුත්තෙහි පිතරොව උත්තමා’ති. සථෙ තං සච්චං, තුම්භාකං වාදෙ අස්සතරතො ගද්දොව උත්තමො හොති, කිං පන, මහාරාජ, තුම්භාකං පණ්ඩිතා එත්තකම්පි ජානිතුං අසක්කොන්තා පාණිං පහරිත්වා හසන්ති, අහො තුම්භාකං පණ්ඩිතානං පඤ්ඤාසම්පත්ති, කුතො වො එතෙ ලද්ධා”ති

චත්තාරො පණ්ඩිතෙ පරිහසින්වා රාජානං ඉමාය එකකනිපාතෙ ගාථාය අජ්ඣානාසි -

“හංවි තුවං එවමඤ්ඤසි ‘සෙය්‍යො, පුත්තෙන පිතා’ති රාජසෙට්ඨ; හන්දස්සතරස්ස තෙ අයං, අස්සතරස්ස හි ගද්දො පිතා”ති. (ජා. 1.1.111);

තස්සත්ථො - යදි, ත්වං රාජසෙට්ඨ, සබ්බට්ඨානෙසු සෙය්‍යො පුත්තෙන පිතාති එවං මඤ්ඤසි, තව අස්සතරතොපි අයං ගද්දො සෙය්‍යො හොතු. කිං කාරණා? අස්සතරස්ස හි ගද්දො පිතාති.

එවඤ්ච පන චත්වා මහාසත්තො ආහ - “මහාරාජ, සචෙ පුත්තතො පිතා සෙය්‍යො, මම පිතරං ගණ්හථ. සචෙ පිතිතො පුත්තො සෙය්‍යො, මං ගණ්හථ තුම්හාකං අත්ථායා”ති. රාජා සොමනස්සජ්ජත්තො අහොසි. සබ්බා රාජපරිසාපි “සුකට්ඨො පණ්ඩිතෙන පඤ්ඤො”ති උත්තදන්තා සාධුකාරසහස්සානි අදංසු, අභිගුලිථොටා චෙව චෙලුක්ඛෙපා ච පචත්තිංසු. චත්තාරො පණ්ඩිතාපි දුම්මබා පජ්ඣායන්තාව අහෙසු. නත්‍ර මාතාපිතුනං ගුණං ජානන්තො බොධිසත්තෙන සදිසො නාම නත්ථි, අථ සො කස්මා එවමකාසිති? න සො පිතු අවමානනත්ථාය, රඤ්ඤා පන “අස්සතරං වා පෙසෙතු සෙට්ඨතරං වා”ති පෙසිතං, තස්මා තස්සෙව පඤ්ඤස්ස ආවිභාවත්ථං අත්තතො ච පණ්ඩිතභාවස්ස ඤාපනත්ථං චතුත්තඤ්ච පණ්ඩිතානං අජ්ජට්ඨානකරණත්ථං එවමකාසිති.

ගද්දහපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

එකුනව්සතිමපඤ්ඤො

රාජා තුස්සින්වා ගන්ධොදකපුණ්ණං සුවණ්ණහිඬිකාරං ආදාය “පාචිනයවමජ්ඣකගාමං රාජහොගෙන පරිභුඤ්ජතු”ති සෙට්ඨස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙත්වා “සෙසසෙට්ඨිතො එතස්සෙව උපට්ඨාකා හොන්තු”ති චත්වා බොධිසත්තස්ස මාතු ච සබ්බාලඬිකාරෙ පෙසෙත්වා ගද්දහපඤ්ඤෙ පසන්තො බොධිසත්තං පුත්තං කත්වා ගණ්හිතුං සෙට්ඨිං අවොච - “ගහපති, මහොසධපණ්ඩිතං මම පුත්තං කත්වා දෙහි”ති. “දෙව, අතිතරුණො අයං, අජ්ජාපිස්ස මුඛෙ බීරගන්ධො වායති, මහල්ලකකාලෙ තුම්හාකං සන්තිකෙ හවිස්සති”ති. “ගහපති, ත්වං ඉතො පට්ඨාය එතස්මිං නිරාලයො හොහි, අයං අජ්ජතග්ගෙ මම පුත්තො, අහං මම පුත්තං පොසෙතුං සක්ඛිස්සාමි, ගච්ඡ ත්ව”න්ති තං උය්‍යාපෙසි. සො රාජානං චන්දිත්වා පණ්ඩිතං ආලිඬගිත්වා උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සීසෙ වුම්බිත්වා “තාත, අජ්ජමත්තො හොහි”ති ඔවාදමස්ස අදාසි. සොපි පිතරං චන්දිත්වා “තාත, මා වින්තයිත්වා”ති අස්සාසෙත්වා පිතරං උය්‍යාපෙසි. රාජා පණ්ඩිතං පුච්ඡි “තාත, අත්තොහත්තිකො හවිස්සසි, උදාහු

බහිහත්තිකො”ති. සො “මහා මෙ පරිවාරො, තස්මා බහිහත්තිකෙන මයා හවිතුං වට්ඨති”ති චිත්තෙන්වා “බහිහත්තිකො හවිස්සාමි, දෙවා”ති ආහ. අට්ඨස්ස රාජා අනුරූපං ගෙහං දාපෙත්වා දාරකසහස්සං ආදිං කත්වා පරිබ්බයං දාපෙත්වා සබ්බපරිභොගෙ දාපෙසි. සො තතො පට්ඨාය රාජානං උපට්ඨාසි.

රාජාපි නං වීමංසිතුකාමො අහොසි. තදා ච නගරස්ස දක්ඛිණද්වාරතො අවිදුරෙ පොක්ඛරණීතිරෙ එකස්මිං තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ මණිරතනං අහොසි. තස්ස ඡායා පොක්ඛරණියං පඤ්ඤායි. මහාජනො “පොක්ඛරණියං මණි අත්ථි”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසි. සො සෙනකං ආමන්තෙන්වා “පොක්ඛරණියං කිර මණිරතනං පඤ්ඤායති, කථං තං ගණ්හාපෙස්සාමා”ති පුච්ඡිත්වා “මහාරාජ, උදකං නීහරාපෙත්වා ගණ්හිතුං වට්ඨති”ති චුත්තෙ “තෙන හි, ආවරිය, එවං කරොහි”ති තස්සෙව භාරමකාසි. සො බහු මනුස්සෙ සන්නිපාතාපෙත්වා උදකඤ්ච කද්දමඤ්ච නීහරාපෙත්වා භූමිං හින්දිත්වාපි මණිං නාද්දස. පුන පුණ්ණාය පොක්ඛරණියා මණිච්ඡායා පඤ්ඤායි. සො පුනපි තථා කත්වා න ච අද්දස. තතො රාජා පණ්ඩිතං ආමන්තෙන්වා “තාත, පොක්ඛරණියං එකො මණි පඤ්ඤායති, සෙනකො උදකඤ්ච කද්දමඤ්ච නීහරාපෙත්වා භූමිං හින්දිත්වාපි නාද්දස, පුන පුණ්ණාය පොක්ඛරණියා පඤ්ඤායති, සක්ඛිස්සසි තං මණිං ගණ්හාපෙතු”න්ති පුච්ඡි. සො “තෙනං, මහාරාජ, ගරු, එථ දස්සෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා තස්ස වචනං තුස්සිත්වා “පස්සිස්සාමි අජ්ජ පණ්ඩිතස්ස ඤාණබල”න්ති මහාජනපරිවුතො පොක්ඛරණීතිරං ගතො.

මහාසත්තො තීරෙ යත්වා මණිං ඔලොකෙන්තො “නායං මණි පොක්ඛරණියං, තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ මණිනා හවිතබ්බ”න්ති ඤත්වා “නත්ථි, දෙව, පොක්ඛරණියං මණි”ති වත්වා “නනු උදකෙ පඤ්ඤායති”ති චුත්තෙ “තෙන හි උදකපාතිං ආහරා”ති උදකපාතිං ආහරාපෙත්වා “පස්සථ, දෙව, නායං මණි පොක්ඛරණියංයෙව පඤ්ඤායති, පාතියම්පි පඤ්ඤායති”ති වත්වා “පණ්ඩිත, කත්ථ පන මණිනා හවිතබ්බ”න්ති චුත්තෙ “දෙව, පොක්ඛරණියම්පි පාතියම්පි ඡායාව පඤ්ඤායති, න මණි, මණි පන තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ අත්ථි, පුරිසං ආණාපෙත්වා ආහරාපෙහි”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා මණිං ආහරාපෙසි. සො ආහරිත්වා පණ්ඩිතස්ස අදාසි. පණ්ඩිතො තං ගහෙන්වා රඤ්ඤො හත්ථෙ යපෙසි. තං දිස්වා මහාජනො පණ්ඩිතස්ස සාධුකාරං දත්වා සෙනකං පරිභාසන්තො “මණිරතනං තාලරුක්ඛෙ කාකකුලාවකෙ අත්ථි, සෙනකබාලො බහු මනුස්සෙ පොක්ඛරණිමෙව හින්දාපෙසි, පණ්ඩිතෙන නාම මහොසධසදියෙන හවිතබ්බ”න්ති මහාසත්තස්ස ථුතිමකාසි. රාජාපිස්ස තුට්ඨො අත්තතො ගීවාය පිළන්ධනං මුත්තාහාරං දත්වා දාරකසහස්සානම්පි මුත්තාවලියො දාපෙසි. බොධිසත්තස්ස ච පරිවාරස්ස ච ඉමිනා පරිභාරෙන උපට්ඨානං අනුජාතීති.

එකුනවීසතිමපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

කකණ්ටකපඤ්ඤා

පුනෙකදිවසං රාජා පණ්ඩිතෙන සද්ධිං උය්‍යානං අගමාසි. තදා එකො කකණ්ටකො තොරණග්ගෙ වසති. සො රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ඔතරිත්වා භූමියං නිපජ්ජී. රාජා තස්ස තං කිරියං ඔලොකෙන්වා “පණ්ඩිත, අයං කකණ්ටකො කිං කරොති”ති පුච්ඡී. මහාසත්තො “මහාරාජ, තුම්හෙ සෙවති”ති ආහ. “සවෙ එවං අම්භාකං සෙවති, එතස්ස මා නිජ්ඵලො හොතු, හොගමස්ස දාපෙහි”ති. “දෙව, තස්ස හොගෙන කිච්චං නත්ථී, බාදනීයමත්තං අලමෙතස්සා”ති. “කිං පනෙස, බාදතී”ති? “මංසං දෙවා”ති. “කිත්තකං ලද්ධං වට්ටති”ති? “කාකණිකමත්තග්ගස්සාකං දෙවා”ති. රාජා එකං පුරිසං ආණාපෙසී “රාජදායො නාම කාකණිකමත්තං න වට්ටති, ඉමස්ස නිබ්බදං අඬ්ඬමාසග්ගස්සාකං මංසං ආහරිත්වා දෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තතො පට්ඨාය තථා අකාසී. සො එකදිවසං උපොසප්ථෙ මාසාතෙ මංසං අලහිත්වා තමෙව අඬ්ඬමාසකං විජ්ඣිත්වා සුත්තෙන ආවුනිත්වා තස්ස ගීවායං පිළන්ධි. අථස්ස තං නිස්සාය මාතො උජ්ජජ්ජී. තං දිවසමෙව රාජා පුන මහොසධෙන සද්ධිං උය්‍යානං අගමාසී. සො රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වාපි ධනං නිස්සාය උජ්ජන්තමානවසෙන “වෙදෙහ, ත්වං නු ඛො මහද්ධනො, අහං නු ඛො”ති රඤ්ඤො සද්ධිං අත්තානං සමං කරොන්තො අනොතරිත්වා තොරණග්ගෙයෙව සීසං වාලෙන්තො නිපජ්ජී. රාජා තස්ස තං කිරියං ඔලොකෙන්වා “පණ්ඩිත, එස පුබ්බෙ විය අජ්ජ න ඔතරති, කිං නු ඛො කාරණ”න්ති පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“නායං පුරෙ උන්නමති, තොරණග්ගෙ කකණ්ටකො;
මහොසධ විජානාහි, කෙන ථද්ධො කකණ්ටකො”ති. (ජා. 1.2.39);

තත්ථ උන්නමතීති යථා අජ්ජ අනොතරිත්වා තොරණග්ගෙයෙව සීසං වාලෙන්තො උන්නමති, එවං පුරෙ න උන්නමති. කෙන ථද්ධොති කෙන කාරණෙන ථද්ධිභාවං ආපන්නොති.

පණ්ඩිතො තස්ස වචනං සුත්වා “මහාරාජ, උපොසප්ථෙ මාසාතෙ මංසං අලහන්තෙන රාජපුරිසෙන ගීවාය බද්ධං අඬ්ඬමාසකං නිස්සාය තස්ස මානෙන හවිතබ්බ”න්ති ඤාත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“අලද්ධපුබ්බං ලද්ධාන, අඬ්ඬමාසං කකණ්ටකො;
අතිමඤ්ඤති රාජානං, වෙදෙහං මිථිලග්ගහ”න්ති. (ජා. 1.2.40);

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තං පුරිසං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡී. සො යථාභූතං රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා තං කථං සුත්වා “කඤ්චි අපුච්ඡිත්වා ව සබ්බඤ්ඤබුද්ධෙන විය පණ්ඩිතෙන කකණ්ටකස්ස අජ්ඣාසයො

ඤාතො”ති අතිවිය පසිදිත්වා පණ්ඩිතස්ස චතුසු ද්වාරෙසු සුඛිකං දාපෙසි. කකණ්ටකස්ස පන කුජ්ඣත්වා චත්තං භාරෙතං ආරහි. පණ්ඩිතො පන “මා භාරෙහි මහාරාජා”ති තං නිවාරෙසි.

කකණ්ටකපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

සිරිකාළකණ්ණිපඤ්ඤා

අටෙකො මිථිලවාසී පිඨගුත්තරො නාම මාණුවො තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛන්තො බිජ්ජමෙව සික්ඛි. සො අනුයොගං දත්වා “ගච්ඡාමහ”න්ති ආචරියං ආපුච්ඡි. තස්මිං පන කුලෙ “සථෙ වයජ්ජත්තා ධිතා හොති, ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස දාතඛිඛා”ති චත්තංව, තස්මා තස්ස ආචරියස්ස වයජ්ජත්තා එකා ධිතා අත්ථි, සා අභිරුපා දෙවච්ඡරාපටිභාගා. අථ නං ආචරියො “ධිතරං තෙ, තාත, දස්සාමි, තං ආදාය ගමිස්සසි”ති ආහ. සො පන මාණුවො දුබ්භගො කාළකණ්ණි, කුමාරිකා පන මහාපුඤ්ඤා. තස්ස තං දිස්වා චිත්තං න අල්ලියති. සො තං අරොචෙත්තොපි “ආචරියස්ස චචනං න භින්දිස්සාමි”ති සම්පට්ච්ඡි. ආචරියො ධිතරං තස්ස අදාසි. සො රත්තිභාගෙ අලඬකතසිරිසයනෙ නිපන්තො තාය ආගන්ත්වා සයනං අභිරුල්භමත්තාය අට්ටියමානො හරායමානො ජිගුච්ඡමානො පකම්පමානො ඔතරිත්වා භූමියං නිපජ්ඡි. සාපි ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නිපජ්ඡි, සො උට්ඨාය සයනං අභිරුහි. සාපි පුන සයනං අභිරුහි, සො පුන සයනා ඔතරිත්වා භූමියං නිපජ්ඡි. කාළකණ්ණි නාම සිරියා සද්ධිං න සමෙති. කුමාරිකා සයනෙයෙව නිපජ්ඡි, සො භූමියං සයි.

එවං සත්තාහං චිතිනාමෙත්වා තං ආදාය ආචරියං චන්දිත්වා නික්ඛමි, අන්තරාමග්ගෙ ආලාපසල්ලාපමත්තමිපි නත්ථි. අනිච්ඡමානාව උභොපි මිථිලං සම්පත්තා. අථ පිඨගුත්තරො නගරා අවිදුරෙ එලසම්පන්නං උදුම්බරරුක්ඛං දිස්වා බුදාය පිළිතො තං අභිරුහිත්වා එලානි බාදි. සාපි ඡාතජ්ඣත්තා රුක්ඛමූලං ගන්ත්වා “සාමි, මය්හමිපි එලානි පාතෙථා”ති ආහ. කිං තච හත්ථපාදා නත්ථි, සයං අභිරුහිත්වා බාදාති. සා අභිරුහිත්වා බාදි. සො තස්සා අභිරුල්භභාවං ඤත්වා බිජ්ජං ඔතරිත්වා රුක්ඛං කණ්ටකෙහි පරික්ඛිපිත්වා “මුත්තොමහි කාළකණ්ණියා”ති චත්වා පලායි. සාපි ඔතරිතං අසක්කොන්ති තත්ථෙව නිසිදි. අථ රාජා උය්‍යානෙ කිළිත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසින්තො සායන්හසමයෙ නගරං පවිසන්තො තං දිස්වා පටිබද්ධචිත්තො හුත්වා “සපරිග්ගහා, අපරිග්ගහා”ති පුච්ඡාපෙසි. සාපි “අත්ථි මෙ, සාමි, කුලදත්තිකො පති, සො පන මං ඉධ නිසිදාපෙත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා පලාතො”ති ආහ. අමච්චො තං කාරණං රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “අසාමිකහණ්ඩං නාම රඤ්ඤො පාපුණාති”ති තං ඔතාරෙත්වා හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා නිවෙසනං නෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා. උදුම්බරරුක්ඛෙ ලද්ධත්තා “උදුම්බරදෙව්”ත්ථෙවස්සා නාමං සඤ්ජානිංසු.

අටෙකදිවසං රඤ්ඤො උය්‍යානගමනත්ථාය ද්වාරගාමවාසිකෙනි මග්ගං පටිපග්ගාපෙසුං. පිඬගුත්තරොපි හතිං කරොත්තො කච්ඡං ඛන්ධිත්වා කුද්දාලෙන මග්ගං තච්ඡි. මග්ගෙ අනිට්ඨිතෙයෙව රාජා උදුම්බරදෙවියා සද්ධිං රටෙ නිසිදිත්වා නික්ඛමි. උදුම්බරදෙවී කාලකණ්ණිං මග්ගං තච්ඡන්තං දිස්වා “එවරූපං සිරිං ධාරෙතුං නාසක්ඛි අයං කාලකණ්ණි”ති තං ඔලොකෙන්ති හසි. රාජා හසමානං දිස්වා කුජ්ඣිත්වා “කස්මා හසි”ති පුච්ඡි. දෙව, අයං මග්ගතච්ඡකො පුරිසො මය්හං පොරාණකසාමිකො, එස මං උදුම්බරරුක්ඛං ආරොපෙත්වා කණ්ටකෙනි පරික්ඛිපිත්වා ගතො, ඉමාහං ඔලොකෙන්වා “එවරූපං සිරිං ධාරෙතුං නාසක්ඛි කාලකණ්ණි අය”න්ති වින්තෙන්වා හසින්ති. රාජා “ත්වං මුසාවාදං කටෙසි, අඤ්ඤං කඤ්චි පුරිසං දිස්වා තයා හසිතං හවිස්සති, තං මාරෙස්සාමි”ති අසිං අග්ගහෙසි. සා හයජ්ජත්තා “දෙව, පණ්ඩිතෙ තාව පුච්ඡමා”ති ආහ. රාජා සෙනකං පුච්ඡි “සෙනක, ඉමිස්සා වචනං ත්වං සද්දහසි”ති. “න සද්දහාමි, දෙව, කො නාම එවරූපං ඉත්ථීරතනං පහාය ගමිස්සති”ති. සා තස්ස කථං සුත්වා අතිරෙකතරං භීතා අහොසි. අථ රාජා “සෙනකො කිං ජානාති, පණ්ඩිතං පුච්ඡස්සාමි”ති වින්තෙන්වා තං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“ඉත්ථි සියා රූපවතී, සා ච සීලවතී සියා;
පුරිසො තං න ඉච්ඡෙය්‍ය, සද්දහාසි මහොසධා”ති. (ජා. 1.2.83);

තත්ථ සීලවතීති ආචාරගුණසම්පන්නා.

තං සුත්වා පණ්ඩිතො ගාථමාහ –

“සද්දහාමි මහාරාජ, පුරිසො දුබ්භගො සියා;
සිරි ච කාලකණ්ණි ච, න සමෙන්ති කුදාවන”න්ති. (ජා. 1.2.84);

තත්ථ න සමෙන්තීති සමුද්දස්ස ඔරිමතීරපාරිමතීරානි විය ච ගගනතලපථවිතලානි විය ච න සමාගච්ඡන්ති.

රාජා තස්ස වචනෙන තං කාරණං සුත්වා තස්සා න කුජ්ඣි, හදයමස්ස නිබ්බායි. සො තස්ස තුස්සිත්වා “සටෙ පණ්ඩිතො නාහවිස්ස, අජ්ජාහං බාලසෙනකස්ස කථාය එවරූපං ඉත්ථීරතනං භීතො අස්සං, තං නිස්සාය මයා එසා ලද්ධා”ති සතසහස්සෙන පූජං කාරෙසි. දෙවිපි රාජානං වන්දිත්වා “දෙව, පණ්ඩිතං නිස්සාය මයා ජීවිතං ලද්ධං, ඉමාහං කනිට්ඨහානිකට්ඨානෙ යපෙතුං වරං යාවාමි”ති ආහ. “සාධු, දෙවි, ගණ්හාහි, දම්මි තෙ වර”න්ති. “දෙව, අජ්ජ පට්ඨාය මම කනිට්ඨං විනා කිඤ්චි මධුරරසං න බාදිස්සාමි, ඉතො පට්ඨාය වෙලාය වා අවෙලාය වා ද්වාරං විවරාපෙත්වා ඉමස්ස මධුරරසං පෙසෙතුං ලහනකවරං ගණ්හාමි”ති. “සාධු, හද්දෙ, ඉමඤ්ච වරං ගණ්හාහි”ති.

සිරිකාළකණ්ණිපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

මෙණ්ඩකපඤ්ඤා

අපරස්මිං දිවසෙ රාජා කතපාතරාසො පාසාදස්ස දීඝන්තරෙ වඩ්ඤ්ඤා වාතපානන්තරෙන ඔලොකෙන්තො එකං ඵලකඤ්ච සුනඛඤ්ච මිත්තසන්ථවං කරොන්තං අද්දස. සො කිර ඵලකො හත්ථිසාලං ගන්ත්වා හත්ථිස්ස පුරතො ඛිත්තං අනාමට්ඨතිණං බාදි. අථ නං හත්ථිගොපකා පොථෙත්වා නිහරිංසු. සො විරවිත්වා පලායි. අථ නං එකො පුරිසො වෙගෙනාගන්ත්වා පිට්ඨියං දණ්ඨෙන තිරියං පහරි. සො පිට්ඨිං ඔනාමෙත්වා වෙදනාප්පත්තො හුත්වා ගන්ත්වා රාජගෙහස්ස මහාහිත්තිං නිස්සාය පිට්ඨිකාය නිපජ්ජි. තං දිවසමෙව රඤ්ඤො මහානසෙ අට්ඨිවම්මාදිනි බාදිත්වා වඩ්ඤ්ඤාසුනඛො හත්තකාරකෙ හත්තං සම්පාදෙත්වා බහි යත්වා සරීරෙ සෙදං නිබ්බාපෙන්තෙ මච්ඡමංසගන්ධං සායිත්වා තණ්හං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො මහානසං පවිසිත්වා භාජනපිධානං පානෙත්වා මංසං බාදි. අථ හත්තකාරකො භාජනසද්දෙන පවිසිත්වා තං දිස්වා ද්වාරං පිදහිත්වා තං ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිහි පොථෙසි. සො බාදිතමංසං මුඛෙනෙව ඡඩ්ඨෙත්වා විරවිත්වා නික්ඛමි. හත්තකාරකොපි තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා අනුබන්ධිත්වා පිට්ඨියං දණ්ඨෙන තිරියං පහරි. සො වෙදනාප්පත්තො පිට්ඨිං ඔනාමෙත්වා එකං පාදං උක්ඛිපිත්වා ඵලකස්ස නිපන්තට්ඨානමෙව පාවිසි. අථ නං ඵලකො “සම්ම, කිං පිට්ඨිං ඔනාමෙත්වා ආගච්ඡසි, කිං තෙ වාතො විජ්ඣති”ති පුච්ඡි. සුනඛොපි “ත්වම්පි පිට්ඨිං ඔනාමෙත්වා නිපන්තොසි, කිං තෙ වාතො විජ්ඣති”ති පුච්ඡි. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අත්තනො පවත්තිං ආරොවෙසුං.

අථ නං ඵලකො පුච්ඡි “කිං පන ත්වං පුන හත්තගෙහං ගන්තුං සක්ඛිස්සසි සම්මා”ති? “න සක්ඛිස්සාමි, සම්ම, ගතස්ස මෙ ජීවිතං නත්ථි”ති. “ත්වං පන පුන හත්ථිසාලං ගන්තුං සක්ඛිස්සසි”ති. “මයාපි තත්ථ ගන්තුං න සක්කා, ගතස්ස මෙ ජීවිතං නත්ථි”ති. තෙ “කථං නු බො මයං ඉදානි ජීවිස්සාමා”ති උපායං වින්තෙසුං. අථ නං ඵලකො ආහ – “සවෙ මයං සමග්ගවාසං වසිතුං සක්කොම, අත්ථෙට්ඨො උපායො”ති. “තෙන හි කථෙහි”ති. “සම්ම, ත්වං ඉතො පට්ඨාය හත්ථිසාලං යාහි, “නායං තිණං බාදති”ති තයි හත්ථිගොපකා ආසඬ්ඤං න කරිස්සන්ති, ත්වං මම තිණං ආහරෙය්‍යාසි. අහම්පි හත්තගෙහං පවිසිස්සාමි, “නායං මංසබාදකො”ති හත්තකාරකො මයි ආසඬ්ඤං න කරිස්සති, අහං තෙ මංසං ආහරිස්සාමි”ති. තෙ “සුන්දරො උපායො”ති උභොපි සම්පට්ඨිංසු. සුනඛො හත්ථිසාලං ගන්ත්වා තිණකලාපං ඩංසිත්වා ආගන්ත්වා මහාහිත්තිපිට්ඨිකාය යපෙසි. ඉතරොපි හත්තගෙහං ගන්ත්වා මංසඛණ්ඩං මුඛපුරං ඩංසිත්වා ආනෙත්වා තත්ථෙව යපෙසි. සුනඛො මංසං බාදි, ඵලකො තිණං බාදි. තෙ ඉමිනා උපායෙන සමග්ගා සම්මොදමානා මහාහිත්තිපිට්ඨිකාය වසන්ති. රාජා තෙසං මිත්තසන්ථවං දිස්වා වින්තෙසි “අදිට්ඨපුබ්බං වත මෙ කාරණං දිට්ඨං, ඉමෙ

පව්වාමිත්තා හුත්වාපි සමග්ගවාසං වසන්ති. ඉදං කාරණං ගහෙත්වා පඤ්භං කත්වා පඤ්ච පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිස්සාමි, ඉමං පඤ්භං අජානන්තං රට්ඨා පබ්බාපෙස්සාමි, තං ජානන්තස්ස ‘එවරූපො පණ්ඩිතො නත්ථි’ති මහාසක්කාරං කරිස්සාමි. අජ්ජ තාව අවෙලා, ස්වෙ උපට්ඨානං ආගතකාලෙ පුච්ඡිස්සාමි”ති. සො පුනදිවසෙ පණ්ඩිතෙසු ආගන්ත්වා නිසින්තොසු පඤ්භං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යෙසං න කදාවි භූතපුබ්බං, සංඛාං සත්තපදමපිමස්මි ලොකෙ;
ජාතා අමිත්තා දූවෙ සභායා, පටිසන්ධාය වරන්ති කිස්ස හෙතු”ති.
(ජා. 1.12.94);

තත්ථ පටිසන්ධායාති සද්දහිත්වා සට්ඨා හුත්වා.

ඉදඤ්ච පන වත්වා පුන එවමාහ –

“යදි මෙ අජ්ජ පාතරාසකාලෙ, පඤ්භං න සක්කුණොයාථ
වත්තුමෙතං;
රට්ඨා පබ්බාපෙස්සාමි වො සබ්බෙ, න හි මත්ථො
දූප්පඤ්ඤජාතිකෙහි”ති. (ජා. 1.12.95);

තදා පන සෙනකො අග්ගාසනෙ නිසින්තො අහොසි, පණ්ඩිතො පන පරියන්තෙ නිසින්තො. සො තං පඤ්භං උපධාරෙත්තො තමත්ථං අදිස්වා වින්තෙසි “අයං රාජා දන්ධධාතුකො ඉමං පඤ්භං වින්තෙත්වා සඬබ්චිතුං අසමත්ථො, කිඤ්චිදෙව, තෙන දිට්ඨං භවිස්සති, එකදිවසං ඔකාසං ලහන්තො ඉමං පඤ්භං නිහරිස්සාමි, සෙනකො කෙනවි උපායෙන අජ්ජෙකදිවසමත්තං අධිවාසාපෙතු”ති. ඉතරෙපි වත්තාරො පණ්ඩිතා අන්ධකාරගබ්භං පට්ඨා විය න කිඤ්චි පස්සිංසු. සෙනකො “කා නු බො මහොසධස්ස පවත්ති”ති බොධිසත්තං ඔලොකෙසි. සොපි තං ඔලොකෙසි. සෙනකො බොධිසත්තස්ස ඔලොකිතාකාරෙනෙව තස්ස අධිජ්ජායං ඤත්වා “පණ්ඩිතස්සපි න උපට්ඨාති, තෙනෙකදිවසං ඔකාසං ඉච්ඡති, පුරෙස්සාමිස්ස මනොරථ”න්ති වින්තෙත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං විස්සාසෙන මහාහසිතං හසින්වා “කිං, මහාරාජ, සබ්බෙව අමිහෙ පඤ්භං කථෙතුං අසක්කොන්තෙ රට්ඨා පබ්බාපෙස්සසි, එතම්පි ‘එකො ගණ්ඨිපඤ්ඤො’ති ත්වං සල්ලක්ඛෙසි, න මයං එතං කථෙතුං න සක්කොම, අපිව බො ථොකං අධිවාසෙහි. ගණ්ඨිපඤ්ඤො එස, න සක්කොම මහාජනමජ්ඣෙක කථෙතුං, එකමන්තෙ වින්තෙත්වා පච්ඡා තුම්භාකං කථෙස්සාම, ඔකාසං නො දෙහි”ති මහාසත්තං ඔලොකෙත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“මහාජනසමාගමම්හි සොරෙ, ජනකොලාභලසඬගමම්හි ජාතෙ;
වික්ඛිත්තමනා අනෙකවිත්තා, පඤ්භං න සක්කුණොම වත්තුමෙතං.

“එකග්ගචිත්තාව එකමෙකා, රහසි ගතා අත්ථං නිවිත්තයිත්වා;
පච්චෙකෙ සම්මසිත්වාන ධීරා, අථ වක්ඛන්ති ජනින්ද
එතමත්ථ”න්ති. (ජා. 1.12.96-97);

තත්ථ සම්මසිත්වානාති කායචිත්තව්චෙකෙ ධීරා ඉමෙ ධීරා ඉමං පඤ්භං
සම්මසිත්වා අථ වො එතං අත්ථං වක්ඛන්ති.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා අනත්තමනො හුත්වාපි “සාධු චිත්තෙන්වා
කථෙථ, අකථෙන්නෙ පන වො පබ්බාපෙස්සාමී”ති තජ්ජෙසියෙව.
චත්තාරො පණ්ඩිතා පාසාදා ඔතරිංසු. සෙනකො ඉතරෙ ආහ – “සම්මා,
රාජා සුබ්බපඤ්භං පුච්ඡි, අකථිතෙ මහත්තං භයං භවිස්සති, සප්පායභොජනං
භුඤ්ජිත්වා සම්මා උපධාරෙථා”ති. තෙ අත්තනො අත්තනො ගෙහං ගතා.
පණ්ඩිතොපි උට්ඨාය උදුම්බරදෙවියා සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙවි, අජ්ජ වා
හියො වා රාජා කත්ථ චිරං අට්ඨාසී”ති පුච්ඡි. “තාත, දීඝන්තරෙ
වාතපානෙන ඔලොකෙන්තො වඩ්ඤ්ඤාමි”ති. තතො පණ්ඩිතො චිත්තෙසි
“රඤ්ඤා ඉමිනා පස්සෙන කිඤ්චි දිට්ඨං භවිස්සති”ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා
බහි ඔලොකෙන්තො එළකසුන්ධානං කිරියං දිස්වා “ඉමෙ දිස්වා රඤ්ඤා
පඤ්භො අභිසංඛින්නො”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා ගෙහං ගතො. ඉතරෙපි
තයො චිත්තෙන්වා කිඤ්චි අදිස්වා සෙනකස්ස සන්තිකං අගමංසු. සො තෙ
පුච්ඡි “දිට්ඨො වො පඤ්භො”ති. “න දිට්ඨො ආවරියා”ති. “යදි එවං රාජා
වො පබ්බාපෙස්සති, කිං කරිස්සාමි”ති? “තුම්හෙහි පන දිට්ඨො”ති?
“අහමිපි න පස්සාමී”ති. “තුම්හෙසු අපස්සන්තෙසු මයං කිං පස්සාම,
රඤ්ඤො පන සන්තිකෙ ‘චිත්තෙන්වා කථෙස්සාමා’ති සීහනාදං නදිත්වා
ආගතම්හා, අකථිතෙ අම්හෙ රාජා කුජ්ඣස්සති, කිං කරොම, අයං පඤ්භො
න සක්කා අම්හෙහි දට්ඨුං, පණ්ඩිතෙන පන සතගුණං සහස්සගුණං
සතසහස්සගුණං කත්වා චිත්තිතො භවිස්සති, එථ තස්ස සන්තිකං
ගච්ඡාමා”ති තෙ චත්තාරො පණ්ඩිතා බොධිසත්තස්ස සරද්ධාරං ආගතභාවං
ආරොවාපෙත්වා “පච්ඡන්තු පණ්ඩිතා”ති චුත්තෙ ගෙහං පච්ඡිත්වා
පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං ධීරා මහාසත්තං පුච්ඡංසු “කිං පන,
පණ්ඩිත, චිත්තිතො පඤ්භො”ති? “ආම, චිත්තිතො, මයි අචිත්තෙන්තෙ
අඤ්ඤො කො චිත්තයිස්සති”ති. “තෙන හි පණ්ඩිත අම්හාකම්පි
කථෙථා”ති.

පණ්ඩිතො “සවාහං එතෙසං න කථෙස්සාමි, රාජා තෙ රට්ඨා
පබ්බාපෙස්සති, මං පන සත්තහි රතනෙහි පුපෙස්සති, ඉමෙ අන්ධබාලා මා
චිත්තස්සන්තු, කථෙස්සාමි තෙස”න්ති චිත්තෙන්වා තෙ චත්තාරොපි
නිවාසනෙ නිසීදාපෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගණ්භාපෙත්වා රඤ්ඤා දිට්ඨතං
අජානාපෙත්වා “රඤ්ඤා පුච්ඡිතකාලෙ එවං කථෙය්‍යාමා”ති චතුත්තම්පි
චතස්සො ගාථායො බන්ධිත්වා පාළිමෙව උග්ගණ්භාපෙත්වා උය්‍යාපෙසි.
තෙ දුතියදිවසෙ රාජ්‍යපට්ඨානං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිංසු. රාජා

සෙනකං පුච්ඡි “ඤාතො තෙ, සෙනක, පඤ්භො”ති? “මහාරාජ, මයි අජානන්තෙ අඤ්ඤො කො ජානිස්සති”ති. “තෙන හි කථෙහි”ති. “සුභාථ දෙවා”ති සො උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“උග්ගපුත්තරාජපුත්තියානං, උරබ්භස්ස මංසං පියං මනාපං;
න සුනබස්ස තෙ අදෙන්ති මංසං, අථ මෙණ්ඩස්ස සුභෙන
සත්ථමස්සා”ති. (ජා. 1.12.98);

තත්ථ උග්ගපුත්තරාජපුත්තියානන්ති උග්ගතානං අමච්චපුත්තානඤ්චෙව රාජපුත්තානඤ්ච.

ගාථං වත්ථාපි සෙනකො අත්ථං න ජානාති. රාජා පන අත්තනො දිට්ඨභාවෙන පජානාති, තස්මා “සෙනකෙන තාව ඤාතො”ති පුක්කුසං පුච්ඡි. සොපිස්ස “කිං අහමිපි අපණ්ඩිතො”ති වත්ථා උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“වම්මං විහනන්ති ඵලකස්ස, අස්සපිට්ඨත්ථරස්සුබස්ස හෙතු;
න ච තෙ සුනබස්ස අත්ථරන්ති, අථ මෙණ්ඩස්ස සුභෙන
සත්ථමස්සා”ති. (ජා. 1.12.99);

තස්සපි අත්ථො අපාකට්ඨායෙව. රාජා පන අත්තනො පාකට්තා “ඉම්නාපි පුක්කුසෙන ඤාතො”ති කාමින්දං පුච්ඡි. සොපි උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“ආවෙල්ලිතසිඬ්ඨිකො හි මෙණ්ඩො, න ච සුනබස්ස විසාණකාති
අත්ථි;
තිණහක්ඛො මංසභොජනො ච, අථ මෙණ්ඩස්ස සුභෙන
සත්ථමස්සා”ති. (ජා. 1.12.100);

රාජා “ඉම්නාපි ඤාතො”ති දෙවින්දං පුච්ඡි. සොපි උග්ගහිතනියාමෙනෙව ගාථමාහ –

“තිණමාසි පලාසමාසි මෙණ්ඩො, න ච සුනබො තිණමාසි නො
පලාසං;
ගණ්භෙයා සුභො සසං බිළාරං, අථ මෙණ්ඩස්ස සුභෙන
සත්ථමස්සා”ති. (ජා. 1.12.101);

තත්ථ තිණමාසි පලාසමාසීති තිණබාදකො චෙව පණ්ණබාදකො ච. නො පලාසන්ති පණ්ණමිපි න බාදති.

අථ රාජා පණ්ඩිතං පුච්ඡි – “තාත, ත්වම්පි ඉමං පඤ්භං ජානාසි”ති? “මහාරාජ, අවිචිතො යාව හවග්ගා මං යපෙත්වා කො අඤ්ඤො ඵතං

ජානිස්සති”ති. “තෙන හි කථෙහි”ති. “සුඤ්ඤා මහාරාජා”ති තස්ස පඤ්ඤාස්ස අත්තනො පාකට්ඨාචං පකාසෙන්නො ගාථාද්වයමාහ –

“අට්ඨඨිඨිපදො චතුස්පදස්ස, මෙණ්ඩො අට්ඨනාමො අදිස්සමානො;
ඡාදියමාහරති අයං ඉමස්ස, මංසං ආහරති අයං අමුස්ස.

“පාසාදවරගතො විදෙහසෙට්ඨො, විනිහාරං
අඤ්ඤමඤ්ඤභොජනානං;
අද්දක්ඛි කිර සක්ඛිකං ජනිත්ථො, බුහුක්කස්ස පුණ්ණංමුඛස්ස
චෙත”න්ති. (ජා. 1.12.102-103);

තත්ථ අට්ඨඨිඨිපදොති ඛාඤ්ජනකුසලතාය ඵලකස්ස චතුස්පාදං සන්ධායාහ. මෙණ්ඩොති ඵලකො. අට්ඨනාමොති ඵකෙකස්මිං පාදෙ ද්විත්තං ද්විත්තං බුරානං වසෙනෙතං වුත්තං. අදිස්සමානොති මංසං ආහරණකාලෙ අපඤ්ඤායමානො. ඡාදියන්ති ගෙහච්ඡදනං. තිණන්ති අත්ථො. අයං ඉමස්සාති සුනාමො ඵලකස්ස. විනිහාරන්ති විනිහරණං. අඤ්ඤමඤ්ඤභොජනානන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස භොජනානං. මෙණ්ඩො හි සුනාමස්ස භොජනං හරති, සො තස්ස විනිහරති, සුනාමොපි තස්ස හරති, ඉතරො විනිහරති. අද්දක්ඛිති තං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤභොජනානං විනිහරණං සක්ඛිකං අත්තනො පච්චක්ඛං කත්වා අද්දස. බුහුක්කස්සාති භුහුති සද්දකරණසුනාමස්ස. පුණ්ණංමුඛස්සාති මෙණ්ඩස්ස. ඉමෙසං ඵතං මිත්තසන්ථවං රාජා සයං පස්සිති.

රාජා ඉතරෙහි බොධිසත්තං නිස්සාය ඤාතභාවං අජානන්තො “පඤ්ච පණ්ඩිතා අත්තනො අත්තනො ඤාණබලෙන ජානිංසු”ති මඤ්ඤමානො සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ලාභා වත මෙ අනප්පරුපා, යස්ස මෙදිසා පණ්ඩිතා කුලමිහි;
පඤ්ඤස්ස ගම්භිරගතං නිපුණමත්ථං, පටිච්ඡික්ඛන්ති සුභාසිතෙන
ධිරා”ති. (ජා. 1.12.104);

තත්ථ පටිච්ඡික්ඛන්ති සුභාසිතෙන තෙ විදිත්වා කථෙත්ති.

අථ තෙසං “තුට්ඨෙත නාම තුට්ඨාකාරො කත්තබ්බො”ති තං කරොත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අස්සතරිරට්ඨඤ්ච ඵකමෙකං, ජීතං ගාමවරඤ්ච ඵකමෙකං;
සබ්බෙසං වො දම්මි පණ්ඩිතානං, පරමප්පතීතමනො
සුභාසිතෙනා”ති. (ජා. 1.12.105);

ඉති වත්වා තෙසං තං සබ්බං දාපෙසි.

ද්වාදසනිපාතෙ මෙණ්ඩකපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

සිරිමන්තපඤ්ඤා

උදුම්බරදෙවී පන ඉතරෙහි පණ්ඩිතං නිස්සාය පඤ්ඤාස්ස ඤාතභාවං ඤත්වා “රඤ්ඤා මුග්ගං මාසෙන නිබ්බිසෙසකං කරොන්තෙන විය පඤ්චන්තං සමකොච සක්කාරො කතො, නනු මය්හං කනිට්ඨස්ස විසෙසං සක්කාරං කාතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡ “දෙව, කෙන වො පඤ්ඤො කථිතො”ති? “පඤ්චහි පණ්ඩිතෙහි, හද්දෙ”ති. “දෙව, චත්තාරො ජනා තං පඤ්ඤං කං නිස්සාය ජානිංසු”ති? “න ජානාමි, හද්දෙ”ති. “මහාරාජ, කිං තෙ ජානන්ති, පණ්ඩිතො පන ‘මා නස්සන්තු ඉමෙ බාලා’ති පඤ්ඤං උග්ගණ්භාපෙසි, තුම්හෙ සබ්බෙසං සමකං සක්කාරං කරොථ, අයුත්තමෙතං, පණ්ඩිතස්ස විසෙසකං කාතුං වට්ටති”ති. රාජා “අත්තානං නිස්සාය ඤාතභාවං න කථෙසි”ති පණ්ඩිතස්ස තුස්සිත්වා අතිරෙකතරං සක්කාරං කාතුකාමො වින්තෙසි “භොතු මම පුත්තං එකං පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා කථිතකාලෙ මහන්තං සක්කාරං කරිස්සාමි”ති. සො පඤ්ඤං වින්තෙත්තො සිරිමන්තපඤ්ඤං වින්තෙත්වා එකදිවසං පඤ්චන්තං පණ්ඩිතානං උපට්ඨානං ආගන්ත්වා සුබනිසින්තකාලෙ සෙනකං ආහ – “සෙනක, පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති. “පුච්ඡ දෙවා”ති. රාජා සිරිමන්තපඤ්ඤෙ පට්ඨං ගාථමාහ –

“පඤ්ඤායුපෙනං සිරියා විහීනං, යසස්සිනං වාපි අපෙනපඤ්ඤං;
පුච්ඡාමි තං සෙනක එතමත්ථං, කමෙත්ථ සෙය්‍යො කුසලා
වදන්ති”ති. (ජා. 1.15.83);

තත්ථ කමෙත්ථ සෙය්‍යොති ඉමෙසු ද්විසු කතරං පණ්ඩිතා සෙය්‍යොති වදන්ති.

අයඤ්ච කිර පඤ්ඤො සෙනකස්ස වංසානුගතො, තෙන නං බිජ්ජමෙව කථෙසි –

“ධීරා ව බාලා ව හවෙ ජනින්ද, සිජ්ජපපන්නා ව අසිජ්ජිතො ව;
සුජාතිමන්තොපි අජාතිමස්ස, යසස්සිතො පෙසකරා භවන්ති;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිහීනො සිරිමාව
සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.84);

තත්ථ පඤ්ඤො නිහීනොති පඤ්ඤවා නිහීනො, ඉස්සරොච උත්තමොති අත්ථො.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා ඉතරෙ තයො අපුච්ඡිත්වා සඬ්ඝනවකං හුත්වා නිසින්තං මභොසධපණ්ඩිතං ආහ –

“තුච්ඡි පුච්ඡාමි අනොමපඤ්ඤා, මහොසධ කෙවලධම්මදස්සි;
බාලං යසස්සිං පණ්ඩිතං අප්පහොගං, කමෙත්ථ සෙය්‍යො කුසලා
වදන්ති” ති. (ජා. 1.15.85);

තත්ථ කෙවලධම්මදස්සිති සබ්බධම්මදස්සි.

අට්ඨස්ස මහාසත්තො “සුඤ්ඤා, මහාරාජා” ති වත්වා කථෙසි -

“පාපානි කම්මානි කරොති බාලො, ඉධමෙව සෙය්‍යො ඉති
මඤ්ඤමානො;
ඉධලොකදස්සි පරලොකමදස්සි, උභයත්ථ බාලො කලිමග්ගහෙසි;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි
බාලො” ති. (ජා. 1.15.86);

තත්ථ ඉධමෙව සෙය්‍යොති ඉධලොකෙ ඉස්සරියමෙව මය්හං සෙට්ඨන්ති
මඤ්ඤමානො. කලිමග්ගහෙසිති බාලො ඉස්සරියමානෙන පාපකම්මං
කත්වා නිරයාදිං උපපජ්ජන්තො පරලොකෙ ව පුන තතො ආගන්ත්වා
නිවකුලෙ දුක්ඛභාවං පත්වා නිබ්බත්තමානො ඉධලොකෙ වාති උභයත්ථ
පරාජයමෙව ගණ්හාති. එතම්පි කාරණං අහං දිස්වා පඤ්ඤාසම්පන්නොව
උත්තමො, ඉස්සරො පන බාලො න උත්තමොති වදාමි.

එවං චුත්තෙ රාජා සෙනකං ඔලොකෙත්වා “නනු මහොසධො
පඤ්ඤවත්තමෙව උත්තමොති වදන්ති” ති ආහ. සෙනකො “මහාරාජ,
මහොසධො දහරො, අප්පාපිස්ස මුඛෙ බීරගන්ධො වායති, කිමෙස
ජානාති” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

“නිසිජ්ජමෙතං විදධාති භොගං, න බන්ධුවා න සරීරවණ්ණො යො;
පස්සෙළමුගං සුඛමෙධමානං, සිරී හි නං භජතෙ ගොරචින්දං;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිනො සිරිමාව
සෙය්‍යො” ති.

තත්ථ එළමුගන්ති පග්ගරිතලාලමුඛං. ගොරචින්දන්ති සො කිර
තස්මිංයෙව නගරෙ අසිතිකොට්ඨිභවො සෙට්ඨී විරූපො. නාස්ස පුත්තො න
ව ධීතා, න කිඤ්චි සිජ්ජං ජානාති. කථෙත්තස්සපිස්ස හනුකස්ස උභොනිපි
පස්සෙහි ලාලාධාරා පග්ගරති. දෙවච්ඡරා විය ද්වෙ ඉත්ථියො
සබ්බාලඤ්ඤානෙහි විභූසිතා සුපුජ්ජිතානි නීලුප්පලානි ගහෙත්වා උභොසු
පස්සෙසු ධීතා තං ලාලං නීලුප්පලෙහි සම්පට්ඨිත්වා නීලුප්පලානි
වාතපානෙන ඡඩ්ඛෙත්ති. සුරාසොණ්ඩාපි පානාගාරං පවිසන්තා
නීලුප්පලෙහි අත්ථෙ සති තස්ස ගෙහද්වාරං ගන්ත්වා “සාමි ගොරචින්ද,
සෙට්ඨී” ති වදන්ති. සො තෙසං සද්දං සුත්වා වාතපානෙ යත්වා “කිං,
තාතා” ති වදති. අට්ඨස්ස ලාලාධාරා පග්ගරති. තා ඉත්ථියො තං නීලුප්පලෙහි

සම්පට්ඨිත්වා නිලුප්පලානි අන්තරවිජීයං බිපන්ති. සුරාධුත්තා තානි ගහෙන්වා උදකෙන වික්ඛාලෙන්වා පිළන්ධිත්වා පානාගාරං පවිසන්ති. එවං සිරිසම්පන්නො අහොසි. සෙනකො තං උදාහරණං කත්වා දස්සෙන්තො එවමාහ.

තං සුත්වා රාජා “කිදිසං, තාත, මහොසධපණ්ඩිතා”ති ආහ. පණ්ඩිතො “දෙව, කිං සෙනකො ජානාති, ඔදනසිත්ථට්ඨානෙ කාකො විය දධිං පාතුං ආරද්ධසුනතො විය ච යසමෙව පස්සති, සීසෙ පතන්තං මහාමුග්ගරං න පස්සති, සුණ, දෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ලද්ධා සුඛං මජ්ජති අප්පපඤ්ඤො, දුක්ඛෙන ඵ්ථිට්ඨොපි පමොහමෙති;
ආගන්තුනා දුක්ඛසුඛෙන ඵ්ථිට්ඨො, පවෙධති වාරිවරොච සම්මෙ;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොච සෙය්‍යො න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.88);

තත්ථ සුඛන්ති ඉස්සරියසුඛං ලභිත්වා බාලො පමජ්ජති, පමත්තො සමානො පාපං කරොති. දුක්ඛෙනාති කායිකචෙතසිකදුක්ඛෙන. ආගන්තුනාති න අප්පකම්මකෙන. සත්තානඤ්ඤි සුඛම්පි දුක්ඛම්පි ආගන්තුකමෙව, න නිව්චපවත්තං. සම්මෙති උදකා උද්ධරිත්වා ආතපෙ ඛිත්තමච්ඡො විය.

තං සුත්වා රාජා “කිදිසං ආවරියා”ති ආහ. සෙනකො “දෙව, කිමෙස ජානාති, තිට්ඨන්තු තාව මනුස්සා, අරඤ්ඤ ජාතරුක්ඛෙසුපි එලසම්පන්නමෙව බහු විහඬිගමා හපන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“දුමං යථා සාදුඵලං අරඤ්ඤො, සමන්තතො සමභිසරන්ති පක්ඛි;
එවම්පි අඬ්ඬං සධනං සහොගං, බහුජ්ජනො හපති අත්ථහෙතු;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිභීනො සිරිමාව සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.89);

තත්ථ බහුජ්ජනොති මහාජනො.

තං සුත්වා රාජා “කිදිසං තාතා”ති ආහ. පණ්ඩිතො “කිමෙස මහොදරො ජානාති, සුණ, දෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“න සාධු බලවා බාලො, සාහසා වින්දතෙ ධනං;
කන්දන්තමෙතං දුම්මෙධං, කඬ්ඬන්ති නිරයං භුසං;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොච සෙය්‍යො න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.90);

තත්ථ සාහසානි සාහසෙන සාහසිකකම්මං කත්වා ජනං පිළෙත්වා ධනං වින්දති. අථ නං නිරයපාලා කන්දන්තමෙව දුම්මෙධං බලවච්චෙදනං නිරයං කඨ්ඨන්ති.

පුත රඤ්ඤා “කිං සෙනකා” ති චුත්තෙ සෙනකො ඉමං ගාථමාහ –

“යා කාවි නජ්ජො ගඬගමභිස්සවන්ති, සබ්බාව තා නාමගොත්තං ජහන්ති;
ගඬගා සමුද්දං පටිපජ්ජමානා, න බායතෙ ඉද්ධිං පඤ්ඤාපි ලොකෙ;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤා නිභීනො සිරිමාව සෙය්‍යා” ති. (ජා. 1.15.91);

තත්ථ නජ්ජොති නින්තා හුත්වා සන්දමානා අත්තමසො කුන්තදියොපි ගඬගං අභිස්සවන්ති. ජහන්තීති ගඬගාත්වෙව සඬ්ඛං ගච්ඡන්ති, අත්තනො නාමගොත්තං ජහන්ති. න බායතෙති සාපි ගඬගා සමුද්දං පටිපජ්ජමානා න පඤ්ඤායති, සමුද්දොත්වෙව නාමං ලභති. එවමෙව මහාපඤ්ඤාපි ඉස්සරස්සන්තිකං පත්තො න බායති න පඤ්ඤායති, සමුද්දං පටිට්ඨගඬගා විය හොති.

පුත රාජා “කිං පණ්ඩිතා” ති ආහ. සො “සුඤ්ඤා, මහාරාජා” ති වත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“යමෙතමක්ඛා උද්ධං මහත්තං, සවන්ති නජ්ජො සබ්බකාලමසඬ්ඛං;
සො සාගරො නිච්චමුළාරවෙගො, වෙලං න අච්චෙති මහාසමුද්දො.

“එවමිපි බාලස්ස පජ්ජපිතානි, පඤ්ඤං න අච්චෙති සිරි කදාචි;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤාව සෙය්‍යා න යසස්සි බාලො” ති. (ජා. 1.15.92-93);

තත්ථ යමෙතමක්ඛාති යං එතං අක්ඛාසි වදෙසි. අසඬ්ඛාන්ති අගණනං. වෙලං න අච්චෙතීති උළාරවෙගොපි හුත්වා උභිසහස්සං උක්ඛිපිත්වාපි වෙලං අතික්කමිතුං න සක්කොති, වෙලං පත්වා අවස්සං සබ්බා උභිසො භිජ්ජන්ති. එවමිපි බාලස්ස පජ්ජපිතානීති බාලස්ස වචනානිපි එවමෙව පඤ්ඤවන්තං අතික්කමිතුං න සක්කොන්ති, තං පත්වා භිජ්ජන්ති. පඤ්ඤං න අච්චෙතීති පඤ්ඤවන්තං සිරිමා නාම නාතික්කමති. න හි කොචි මනුජො අත්ථානත්ථෙ උප්පන්නකඬ්ඛො තංඡන්දනත්ථාය පඤ්ඤවන්තං අතික්කමිත්වා බාලස්ස ඉස්සරස්ස පාදමුලං ගච්ඡති, පඤ්ඤවන්තස්ස පන පාදමුලෙයෙව විනිච්ඡයො නාම ලබ්භතීති.

තං සුත්වා රාජා “කථං සෙනකා”ති ආහ. සො “සුණ, දෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“අසඤ්ඤතො වෙපි පරෙසමත්ථං, භණාති සන්ධානගතො යසස්සි;
තස්සෙව තං රුහති ඤාතිමජ්ඣෙ, සිරි හි නං කාරයතෙ න පඤ්ඤා;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිනො සිරිමාව
සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.94);

තත්ථ අසඤ්ඤතො වෙපිති ඉස්සරො හි සවෙපි කායාදීහි අසඤ්ඤතො දුස්සිලො. සන්ධානගතොති විනිවිජයෙ යිතො හුත්වා පරෙසං අත්ථං භණති, තස්මිං විනිවිජයමණ්ඩලෙ මහාපරිවාරපරිවූතස්ස මුසාවාදං වත්වා සාමිකම්පි අස්සාමිකං කරොන්තස්ස තස්සෙව තං වචනං රුහති. සිරි හි නං තථා කාරයතෙ න පඤ්ඤා, තස්මා පඤ්ඤො නිහිනො, සිරිමාව සෙය්‍යොති වදාමි.

පුන රඤ්ඤා “කිං, තාතා”ති වුත්තෙ පණ්ඩිතො “සුණ, දෙව, බාලසෙනකො කිං ජානාති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“පරස්ස වා අත්තනො වාපි හෙතු, බාලො මුසා භාසති
අප්පපඤ්ඤො;
සො නින්දිතො හොති සභාය මජ්ඣෙ, පච්ඡාපි සො දුග්ගතිගාමී
හොති;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි
බාලො”ති. (ජා. 1.15.95);

තතො සෙනකො ඉමං ගාථමාහ —

“අත්ථම්පි වෙ භාසති භූරිපඤ්ඤො, අනාළ්භියො අප්පධනො
දලිද්දො;
න තස්ස තං රුහති ඤාතිමජ්ඣෙ, සිරි ව පඤ්ඤාණුවතො න හොති;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිහිනො සිරිමාව
සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.96);

තත්ථ අත්ථම්පිති කාරණම්පි වෙ භාසති. ඤාතිමජ්ඣෙති පරිසමජ්ඣෙ. පඤ්ඤාණුවතොති මහාරාජ, පඤ්ඤාණුවන්තස්ස සිරිසොහග්ගප්පත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පකතියා විජ්ජමානාපි සිරි නාම න හොති. සො හි තස්ස සන්තිකෙ සූරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකො විය බායතීති දස්සෙති.

පුන රඤ්ඤා “කිදිසං, තාතා”ති වුත්තෙ පණ්ඩිතො “කිං ජානාති, සෙනකො, ඉධලොකමත්තමෙව ඔලොකෙති, න පරලොක”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“පරස්ස වා අත්තනො වාපි හෙනු, න භාසති අලිකං භූර්පඤ්ඤා;
සො සුඡිතො හොති සභාය මජ්ඣෙ, පච්ඡාපි සො සුග්ගතිගාමී
හොති;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි
බාලො”ති. (ජා. 1.15.97);

තතො සෙනකො ගාථමාහ —

“හත්ථි ගවාස්සා මණිකුණ්ඩලා ව, ථියො ව ඉද්ධෙසු කුලෙසු ජාතා;
සබ්බාව තා උපහොගා භවන්ති, ඉද්ධස්ස පොසස්ස අනිද්ධිමන්තො;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිභීනො සිරිමාව
සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.98);

තත්ථ ඉද්ධස්සාති ඉස්සරස්ස. අනිද්ධිමන්තොති න කෙවලං තා
නාරියොව, අථ බො සබ්බෙ අනිද්ධිමන්තොපි සත්තා තස්ස උපහොගා
භවන්ති.

තතො පණ්ඩිතො “කිං එස ජානාති”ති වත්වා එකං කාරණං ආහරිත්වා
දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“අසංවිහිතකම්මන්තං, බාලං දුම්මෙධමන්තිනං;
සිරි ජහති දුම්මෙධං, ජිණ්ණංව උරගො තවං;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි;
පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි බාලො”ති. (ජා. 1.15.99);

තත්ථ “සිරි ජහති”ති පදස්ස වෙනියජාතකෙන (ජා. 1.8.45 ආදයො)
අත්ථො වණ්ණෙතබ්බො.

අථ සෙනකො රඤ්ඤා “කිදිස”න්ති වුත්තෙ “දෙව, කිං එස
තරුණදාරකො ජානාති, සුණාථා”ති වත්වා “පණ්ඩිතං අප්පටිභානං
කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“පඤ්ච පණ්ඩිතා මයං හද්දන්තෙ, සබ්බෙ පඤ්ඡලිකා උපට්ඨිතා;
ත්වං නො අභිභුයා ඉස්සරොසි, සක්කොව භූතපති දෙවරාජා;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤො නිභීනො සිරිමාව
සෙය්‍යො”ති. (ජා. 1.15.100);

ඉදං කිර සුත්වා රාජා “සාධුරූපං සෙනකෙන කාරණං ආහතං,
සක්ඛිස්සති නු බො මෙ පුත්තො ඉමස්ස වාදං භින්දිත්වා අඤ්ඤං කාරණං
ආහරිතු”න්ති වින්තෙත්වා “කිදිසං පණ්ඩිතා”ති ආහ. සෙනකෙන කිර
ඉමස්මිං කාරණෙ ආහතෙ යථෙත්වා බොධිසත්තං අඤ්ඤො තං වාදං

හින්දිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, තස්මා මහාසත්තො අත්තනො
ඤාණබලෙන තස්ස වාදං හින්දන්තො “මහාරාජ, කිමෙස බාලො ජානාති,
යසමෙව ඔලොකෙති, පඤ්ඤාය විසෙසං න ජානාති, සුණාථා”ති වත්වා ඉමං
ගාථමාහ –

“දාසොව පඤ්ඤස්ස යසස්සි බාලො, අත්ථෙසු ජාතෙසු තථාවිධෙසු;
යං පණ්ඩිතො නිපුණං සංවිධෙති, සම්මොහමාපජ්ජති තත්ථ බාලො;
එතම්පි දිස්වාන අහං වදාමි, පඤ්ඤොව සෙය්‍යො න යසස්සි
බාලො”ති. (ජා. 1.15.101);

තත්ථ අත්ථෙසුති කිච්චෙසු ජාතෙසු. සංවිධෙතිති සංවිදහති.

ඉති මහාසත්තො සිනෙරුපාදතො සුවණ්ණවාලුකං උද්ධරන්තො විය
ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙන්නො විය ව නයකාරණං දස්සෙසි. එවං
මහාසත්තෙන පඤ්ඤානුභාවං දස්සෙත්වා කථිතෙ රාජා සෙනකං ආහ –
“කිදිසං, සෙනක, සක්කොන්තො උත්තරිපි කථෙහි”ති. සො කොට්ඨෙ
ධ්වනිධඤ්ඤං විය උග්ගහිතකං බෙපෙත්වා අප්පට්ඨානො මඬ්ඤානො
පජ්ඣායන්තො නිසිදි. සචෙ හි සො අඤ්ඤං කාරණං ආහරෙය්‍ය, න
ගාථාසහස්සෙනපි ඉමං ජාතකං නිට්ඨායෙථ. තස්ස පන අප්පට්ඨානස්ස
ධීතකාලෙ ගම්හිරං ඔසං ආනෙන්නො විය මහාසත්තො උත්තරිපි
පඤ්ඤමෙව වණ්ණෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

“අද්ධා හි පඤ්ඤොව සතං පසත්ථා, කන්තා සිරි භොගරතා මනුස්සා;
ඤාණඤ්ච බුද්ධානමතුලාරූපං, පඤ්ඤං න අච්චෙති සිරි කදාචි”ති.
(ජා. 1.15.102);

තත්ථ සතන්ති බුද්ධාදීනං සප්පුරිසානං. භොගරතාති මහාරාජ, යස්මා
අන්ධබාලමනුස්සා භොගරතාව, තස්මා තෙසං සිරි කන්තා. යසො නාමෙස
පණ්ඩිතෙහි ගරහිතො බාලානං කන්තොති වායං අත්ථො භිසජාතකෙන (ජා.
1.14.78 ආදයො) වණ්ණෙතබ්බො. බුද්ධානන්ති සබ්බඤ්ඤබුද්ධානඤ්ච
ඤාණං. කදාචිති කිස්මිඤ්ච කාලෙ ඤාණවන්තං සිරි නාම නාතික්කමති,
දෙවාති.

තං සුත්වා රාජා මහාසත්තස්ස පඤ්ඤබ්‍යාකරණෙන තුට්ඨො සනවස්සං
වස්සෙන්නො විය මහාසත්තං ධනෙන පුප්පෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

“යං තං අපුච්ඡිමිහ අකිත්තයි නො, මහොසධ කෙවලධම්මදස්සි;
ගවං සහස්සං උසහඤ්ච නාගං, ආපඤ්ඤයුත්තෙ ව රථෙ දස ඉමෙ;
පඤ්ඤස්ස වෙය්‍යාකරණෙන තුට්ඨො, දදාමි තෙ ගාමවරාති
සොළසා”ති. (ජා. 1.15.103);

තත්ථ උසහඤ්ච නාගන්ති තස්ස ගවං සහස්සස්ස උසහං කත්වා අලඬිකතපටියත්තං ආරොහනීයං නාගං දමිමිති.

විසතිනිපාතෙ සිරිමත්තපඤ්භො නිට්ඨිතො.

ජන්නපටපඤ්භො

තතො පටියාය බොධිසත්තස්ස යසො මහා අහොසි. තං සබ්බං උදුම්බරදෙවියෙව විචාරෙසි. සා තස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ චිත්තෙසි “මම කනිට්ඨො මහල්ලකො ජාතො, යසොපිස්ස මහා අහොසි, ආවාහමස්ස කාතුං වට්ටති”ති. සා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොචෙසි. රාජා “සාධු ජානාපෙහි න”න්ති ආහ. සා තං ජානාපෙත්වා තෙන සම්පට්ඨිතො “තෙන හි, තාත, තෙ කුමාරිකං ආනෙමි”ති ආහ. අථ මහාසත්තො “කදාචි ඉමෙහි ආනීතා මම න රුච්චෙය්‍ය, සයමෙව තාව උපධාරෙමි”ති චිත්තෙත්වා එවමාහ – “දෙවි, කතිපාහං මා කිඤ්චි රඤ්ඤො වදෙථ, අහං එකං කුමාරිකං සයං පරියෙසිත්වා මම චිත්තරුචිතං තුම්හාකං ආචික්ඛිස්සාමි”ති. “එවං කරොහි, තාතා”ති. සො දෙවිං වන්දිත්වා අත්තනො සරං ගන්ත්වා සහායකානං සඤ්ඤං දත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන තුන්තවායඋපකරණානි ගහෙත්වා එකකොච උත්තරද්වාරෙත නික්ඛමිත්වා උත්තරයවමජ්ඣකං පායාසි. තදා පන තත්ථ එකං පොරාණසෙට්ඨිකුලං පරික්ඛිණං අහොසි. තස්ස කුලස්ස ධිතා අමරාදෙවී නාම අභිරූපා දස්සනීයා පාසාදිකා සබ්බලක්ඛණසම්පන්නා පුඤ්ඤවතී. සා තං දිවසං පාතොව යාගුං පවිත්වා ආදාය “පිතු කසනට්ඨානං ගමිස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජි. මහාසත්තො තං ආගච්ඡන්ති. දිස්වා “සබ්බලක්ඛණසම්පන්නායං ඉත්ථී, සවෙ අපරිග්ගහා, ඉමාය මෙ පාදපරිවාරිකාය හවිතුං වට්ටති”ති චිත්තෙසි.

සාපි තං දිස්වාච “සවෙ එවරූපස්ස පුරිසස්ස ගෙහෙ හවෙය්‍යං, සක්කා මයා කුටුම්භං සණ්ඨාපෙතු”න්ති චිත්තෙසි.

අථ මහාසත්තො – “ඉමිස්සා සපරිග්ගහාපරිග්ගහභාවං න ජානාමි, හත්ථමුට්ඨියා නං පුච්ඡිස්සාමි, සවෙ එසා පණ්ඩිතා හවිස්සති, ජානිස්සති. තො වෙ, න ජානිස්සති, ඉධෙව නං ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡාමි”ති චිත්තෙත්වා දුරෙ ධිතොව හත්ථමුට්ඨිමකාසි. සාපි “අයං මම සසාමිකාසාමිකභාවං පුච්ඡති”ති ඤත්වා හත්ථං පසාරෙසි. සො අපරිග්ගහභාවං ඤත්වා සම්පං ගන්ත්වා “හද්දෙ, කා නාම ත්ව”න්ති පුච්ඡි. “සාමි, අහං අතීතෙ වා අනාගතෙ වා එතරහි වා යං නත්ථී, තත්තාමිකා”ති. “හද්දෙ, ලොකෙ අමරා නාම නත්ථී, ත්වං අමරා නාම හවිස්සසි”ති. “එවං, සාමි”ති. “හද්දෙ, කස්ස යාගුං හරිස්සසි”ති? “පුබ්බදෙවතාය, සාමි”ති. “හද්දෙ, පුබ්බදෙවතා නාම මාතාපිතරො, තව පිතු යාගුං හරිස්සසි මඤ්ඤ”ති. “එවං, සාමි”ති. “හද්දෙ, තව පිතා කිං කරොති”ති? “සාමි, එකං ද්විධා කරොති”ති. “එකස්ස ද්විධාකරණං නාම කසනං, තව පිතා කසති”ති. “එවං, සාමි”ති.

“කතරස්මිං පන යානෙ තෙ පිතා කසතී”ති? “යත්ථ සකිං ගතා න එත්ති, තස්මිං යානෙ, සාමී”ති. “සකිං ගතානං න පච්චාගමනට්ඨානං නාම සුසානං, සුසානසන්තිකෙ කසති, හද්දෙ”ති. “එවං, සාමී”ති. “හද්දෙ, අජ්ජෙව එස්සසී”ති. “සචෙ එස්සති, න එස්සා”මි. “නො චෙ එස්සති, එස්සාමි, සාමී”ති. “හද්දෙ, පිතා තෙ මඤ්ඤෙ නදීපාරෙ කසති, උදකෙ එත්තෙ න එස්සසී, අනෙත්තෙ එස්සසී”ති. “එවං, සාමී”ති. එත්තකං නාම මහාසත්තො ආලාපසල්ලාපං කරොති.

අථ නං අමරාදෙවී “යාගුං පිච්චස්සසී, සාමී”ති නිමන්තෙසි. මහාසත්තො “පයමමෙව පටික්ඛිපනං නාම අවමඬගල”න්ති චිත්තෙන්වා “ආම, පිච්චස්සාමී”ති ආහ. සා පන යාගුසං ඔතාරෙසි. මහාසත්තො චිත්තෙසි “සචෙ පාතිං අධොචිත්වා හත්ථධොවනං අදත්වා දස්සති, එත්ථෙව නං පහාය ගමිස්සාමී”ති. සා පන පාතිං ධොචිත්වා පාතියා උදකං ආහරිත්වා හත්ථධොවනං දත්වා තුච්ඡපාතිං හත්ථෙ අට්ඨපෙත්වා භූමියං යපෙත්වා සං ආලුලෙත්වා යාගුයා පූරෙසි, තත්ථ පන සිත්ථානි මහන්තානි. අථ නං මහාසත්තො ආහ “කිං, හද්දෙ, අතිබහලා යාගු”ති. “උදකං න ලද්ධං, සාමී”ති. “කෙදාරෙ උදකං න ලද්ධං හවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති. “එවං, සාමී”ති. සා පිතු යාගුං යපෙත්වා බොධිසත්තස්ස අදාසි. සො යාගුං පිච්චිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා “හද්දෙ, තුය්හං මාතු ගෙහං ගමිස්සාමි, මග්ගං මෙ ආචික්ඛා”ති ආහ. සා “සාධු”ති වත්වා මග්ගං ආචික්ඛන්ති එකකතිපාතෙ ඉමං ගාථමාහ —

“යෙන සත්තුබ්බිලඬගා ව, දිගුණපලාසො ව පුජ්ඣිතො;
 යෙන දදාමි තෙන වදාමි, යෙන න දදාමි න තෙන වදාමි;
 එස මග්ගො යවමජ්ඣකස්ස, එතං අන්තපථං විජානාහී”ති. (ජා. 1.1.112);

තස්සත්ථො — “සාමි, අන්තොගාමං පවිසිත්වා එකං සත්තුආපණං පස්සිස්සසී, තතො කඤ්ඤිකාපණං, තෙසං පුරතො දිගුණපණ්ණො කොවිළාරො සුපුජ්ඣිතො, තස්මා ත්වං යෙන සත්තුබ්බිලඬගා ව කොවිළාරො ව පුජ්ඣිතො, තෙන ගන්ත්වා කොවිළාරමුලෙ යත්වා දක්ඛිණං ගණ්ඨ වාමං මුඤ්ච, එස මග්ගො යවමජ්ඣකස්ස යවමජ්ඣකගාමෙ ධීතස්ස අම්භාකං ගෙහස්ස, එතං එවං පටිච්ඡාදෙත්වා මයා චුත්තං ඡන්තපථං පටිච්ඡන්තපථං ඡන්තපථං වා පටිච්ඡන්තකාරණං විජානාහී”ති. එත්ථ හි යෙන දදාමිති යෙන හත්ථෙව දදාමි, ඉදං දක්ඛිණහත්ථං සන්ධාය චුත්තං, ඉතරං වාමහත්ථං. එවං සා තස්ස මග්ගං ආචික්ඛිත්වා පිතු යාගුං ගහෙත්වා අගමාසි.

ඡන්තපථපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

අමරාදෙවිපරියෙසනා

සොපි තාය කථිතමග්ගෙනෙව තං ගෙහං ගතො. අථ නං අමරාදෙවියා මාතා දිස්වා ආසනං දන්වා “යාගුං පිවිස්සසි, සාමී”ති ආහ. “අම්ම, කනිට්ඨහගිනියා මෙ අමරාදෙවියා ථොකා යාගු මෙ දින්නා”ති. තං සුන්වා සා “ධිතු මෙ අත්ථාය ආගතො භවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. මහාසත්තො තෙසං දුග්ගතභාවං ජානන්තොපි “අම්ම, අහං තුන්නවායො, කිඤ්චි සිබ්බිතබ්බයුත්තකං අත්ථී”ති පුච්ඡි. “අත්ථී, සාමී, මූලං පන නත්ථී”ති? “අම්ම මූලෙන කම්මං නත්ථී, ආනෙහි, සිබ්බිස්සාමී න”න්ති. සා ජිණ්ණසාටකානි ආහරිත්වා අදාසි. බොධිසත්තො ආහවාහටං නිට්ඨාපෙසියෙව. පුඤ්ඤවතො හි කිරියා නාම සමිජ්ඣකියෙව. අථ නං ආහ “අම්ම, වීරිභාගෙන ආරොවෙය්‍යාසී”ති. සා සකලගාමං ආරොවෙසි. මහාසත්තො තුන්නවායකම්මං කත්වා එකාහෙනෙව සහස්සං කභාපණං උප්පාදෙසි. මහල්ලිකාපිස්ස පාතරාසහත්තං පවිත්වා දන්වා “තාත, සායමාසං කිත්තකං පවාමී”ති ආහ. “අම්ම, යත්තකා ඉමස්මිං ගෙහෙ භුඤ්ජන්ති, තෙසං පමාණෙනා”ති. සා අනෙකසුපබ්‍යාඤ්ජනං බහුභත්තං පවි. අමරාදෙවීපි සායං සීසෙන දාරුකලාපං, උච්ඡඩ්ගෙන පණ්ණං ආදාය අරඤ්ඤතො ආගන්ත්වා පුරගෙහද්වාරෙ දාරුකලාපං නික්ඛිපිත්වා පච්ඡිමද්වාරෙන ගෙහං පාවිසි. පිතෘපිස්සා සායතරං ආගමාසි. මහාසත්තො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජී. ඉතරා මාතෘපිතරො භොජෙත්වා පච්ඡා සයං භුඤ්ජීත්වා මාතෘපිතුනං පාදෙ ධොවිත්වා මහාසත්තස්ස පාදෙ ධොවි.

සො තං පරිග්ගණ්හන්තො කතිපාහං තත්ථෙව වසි. අථ නං වීමංසන්තො එකදිවසං ආහ – “භද්දෙ, අඩ්ඨනාලිකතණ්ඩුලෙ ගහෙත්වා තතො මය්හං යාගුඤ්ච පුච්ඤ්ච භත්තඤ්ච පවාහී”ති. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තණ්ඩුලෙ කොට්ටෙත්වා මූලතණ්ඩුලෙහි භත්තං, මජ්ඣමතණ්ඩුලෙහි යාගුං, කණකාහි පුච්චං පවිත්වා තදනුරූපං සුපබ්‍යාඤ්ජනං සම්පාදෙත්වා මහාසත්තස්ස සබ්‍යාඤ්ජනං යාගුං අදාසි. සා යාගු මුඛෙ යිතිතමත්තාව සත්ත රසහරණිසහස්සානි ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සො තස්සා වීමංසනත්ථමෙව “භද්දෙ, යාගුං පවිතුං අජානන්තී කිමත්ථං මම තණ්ඩුලෙ නාසෙසී”ති කුද්ධො විය සහ බෙළෙන නිට්ඨුහිත්වා භූමියං පාතෙසි. සා තස්ස අකුජ්ඣිත්වා “සාමී, සවෙ යාගු න සුන්දරා, පුච්චං බාදා”ති පුච්චං අදාසි. තම්පි තථෙව අකාසි. “සවෙ, සාමී, පුච්චං න සුන්දරං, භත්තං භුඤ්ජා”ති භත්තං අදාසි. භත්තම්පි තථෙව කත්වා “භද්දෙ, ත්වං පවිතුං අජානන්තී මම සත්තකං කිමත්ථං නාසෙසී”ති කුද්ධො විය තිණ්පි එකතො මද්දිත්වා සීසතො පට්ඨාය සකලසරීරං ලිම්පිත්වා “ගච්ඡ, ද්වාරෙ නිසීදාහී”ති ආහ. සා අකුජ්ඣිත්වා “සාධු, සාමී”ති ගන්ත්වා තථා අකාසි. සො තස්සා නිහතමානභාවං ඤත්වා “භද්දෙ, එහී”ති ආහ. සා අකුජ්ඣිත්වා එකවචනෙනෙව ආගතා. මහාසත්තො පන ආගච්ඡන්තො කභාපණසහස්සෙන සද්ධිං එකසාටකයුගං තම්බූලපසිබ්බකෙ යථෙත්වා ආගතො. අථ සො තං සාටකං නිහරිත්වා

තස්සා හත්ථෙ යපෙත්වා “හද්දෙ, තව සභායිකාහි සද්ධිං න්භායිත්වා ඉමං සාටකං නිවාසෙත්වා එහී”ති ආහ. සා තථා අකාසි.

පණ්ඩිතො උප්පාදිතධනඤ්ච, ආහතධනඤ්ච සබ්බං තස්සා මාතෘපිතුනං දත්වා සමස්සාසෙත්වා සසුරෙ ආපුච්ඡිත්වා තං ආදාය නගරාහිමුඛො අගමාසි. අන්තරාමග්ගෙ තස්සා වීමංසනත්ථාය ඡත්තඤ්ච උපාහනඤ්ච දත්වා එවමාහ – “හද්දෙ, ඉමං ඡත්තං ගහෙත්වා අත්තානං ධාරෙහි, උපාහනං අභිරුහිත්වා යාහී”ති. සා තං ගහෙත්වා තථා අකත්වා අබ්භොකාසෙ සුරියසන්තාපෙ ඡත්තං අධාරෙත්වා වනන්තෙ ධාරෙත්වා ගච්ඡති, ථලට්ඨානෙ උපාහනං පටිමුඤ්චිත්වා උදකට්ඨානං සම්පත්තකාලෙ අභිරුහිත්වා ගච්ඡති. බොධිසත්තො තං කාරණං දිස්වා පුච්ඡී “කිං, හද්දෙ, ථලට්ඨානෙ උපාහනං පටිමුඤ්චිත්වා උදකට්ඨානෙ අභිරුහිත්වා ගච්ඡසි, සුරියසන්තාපෙ ඡත්තං අධාරෙත්වා වනන්තෙ ධාරෙත්වා”ති? සා ආහ – “සාමි, ථලට්ඨානෙ කණ්ටකාදීනි පස්සාමි, උදකට්ඨානෙ මච්ඡකච්ඡපකණ්ටකාදීනි න පස්සාමි, තෙසු පාදෙ පට්ටියෙසු දුක්ඛවෙදනා භවෙය්‍ය, අබ්භොකාසෙ සුක්ඛරුක්ඛකණ්ටකාදීනි නත්ථි, වනන්තරං පට්ටියානං පන සුක්ඛරුක්ඛදණ්ඩාදිකෙසු මත්ථකෙ පතිතෙසු දුක්ඛවෙදනා භවෙය්‍ය, තස්මා තානි පටිඝාතනත්ථාය එවං කරොමි”ති.

බොධිසත්තො ද්වීහි කාරණෙහි තස්සා කථං සුත්වා තුස්සිත්වා ගච්ඡන්තො එකස්මිං යානෙ ඵලසම්පන්නං එකං බදරරුක්ඛං දිස්වා බදරරුක්ඛමුලෙ නිසිදි. සා බදරරුක්ඛමුලෙ නිසින්නං මහාසත්තං දිස්වා “සාමි, අභිරුහිත්වා බදරඵලං ගහෙත්වා බාදාහි, මය්‍හම්පි දෙහී”ති ආහ. “හද්දෙ, අහං කිලමාමි, අභිරුහිතුං න සක්කොමි, ත්වමෙව අභිරුහා”ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා බදරරුක්ඛං අභිරුය්‍හ සාබන්තරෙ නිසිදිත්වා ඵලං ඔව්නි. බොධිසත්තො තං ආහ – “හද්දෙ, ඵලං මය්‍හං දෙහී”ති. සා “අයං පුරිසො පණ්ඩිතො වා අපණ්ඩිතො වා වීමංසිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා තං ආහ “සාමි, උණ්හඵලං බාදිස්සසි, උදාහු සිතඵල”න්ති? සො තං කාරණං අජානන්තො විය එවමාහ – “හද්දෙ, උණ්හඵලෙන මෙ අත්ථො”ති. සා ඵලානි භූමියං බිපිත්වා “සාමි, බාදා”ති ආහ. බොධිසත්තො තං ගහෙත්වා ධමෙත්තො බාදි. පුන වීමංසමානො නං එවමාහ – “හද්දෙ, සිතලං මෙ දෙහී”ති. අථ සා බදරඵලානි තිණභූමියා උපරි බිපි. සො තං ගහෙත්වා බාදිත්වා “අයං දාරිකා අතිවිය පණ්ඩිතා”ති චිත්තෙත්වා තුස්සි. අථ මහාසත්තො තං ආහ – “හද්දෙ, බදරරුක්ඛතො ඔතරාහී”ති. සා මහාසත්තස්ස වචනං සුත්වා රුක්ඛතො ඔතරිත්වා සටං ගහෙත්වා නදිං ගන්ත්වා උදකං ආනෙත්වා මහාසත්තස්ස අදාසි. මහාසත්තො පිට්ඨිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා තතො උට්ඨාය ගච්ඡන්තො නගරමෙව සම්පත්තො.

අථ සො තං වීමංසනත්ථාය දොචාරිකස්ස ගෙහෙ යපෙත්වා දොචාරිකස්ස හරියාය ආචික්ඛිත්වා අත්තතො නිවෙසනං ගන්ත්වා පුරිසෙ

ආමන්තෙත්වා “අසුකගෙන ඉන්ටිං යපෙත්වා ආගතොමිහි, ඉමං සහස්සං ආදාය ගන්ත්වා තං විමංසවා”ති සහස්සං දත්වා පෙසෙසි. තෙ තවා කරිංසු. සා ආහ – “ඉදං මම සාමිකස්ස පාදරජමිපි න අග්ඝති”ති. තෙ ආගන්ත්වා පණ්ඩිතස්ස ආරොචෙසුං. පුනපි යාවතතියං පෙසෙත්වා චතුත්ථෙ වාරෙ මහාසත්තො තෙයෙව “තෙන හි නං හත්ථෙ ගහෙත්වා කඨ්ඨන්තා ආනෙවා”ති ආහ. තෙ තවා කරිංසු. සා මහාසත්තං මහාසම්පත්තියං ධීතං න සඤ්ජාති, නං ඔලොකෙත්වා ච පන හසි වෙව රොදි ව. සො උභයකාරණං පුච්ඡි. අථ නං සා ආහ – “සාමි, අහං භසමානා තව සම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා ‘අයං අකාරණෙන න ලද්ධා, පුරිමභවෙ කුසලං කත්වා ලද්ධා, අහො පුඤ්ඤානං එලං නාමා’ති හසිං. රොදමානා පන ‘ඉදානි පරස්ස රක්ඛිතගොපිතවත්ථුමිහි අපරජ්ඣිත්වා නිරයං ගමිස්සති’ති තයි කාරුඤ්ඤෙන රොදි”න්ති.

සො තං විමංසිත්වා සුද්ධභාවං ඤත්වා “ගච්ඡට්ඨ නං තත්ථෙව නෙවා”ති වත්වා පෙසෙත්වා පුන තුන්නවායවෙසං ගහෙත්වා ගන්ත්වා තාය සද්ධිං සයිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව රාජකුලං පවිසිත්වා උදුම්බරදෙවියා ආරොචෙසි. සා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා අමරාදෙවිං සබ්බාලභිකාරෙහි අලභිකරිත්වා මහායොග්ගෙ නිසීදාපෙත්වා මහන්තෙන සක්කාරෙන මහාසත්තස්ස ගෙහං නෙත්වා මඬිගලං කාරෙසි. රාජා බොධිසත්තස්ස සහස්සමුලං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. දොචාරිකෙ ආදිං කත්වා සකලනගරවාසීනො පණ්ණාකාරෙ පහිණිංසු. අමරාදෙවීපි රඤ්ඤො පහිතං පණ්ණාකාරං ද්විධා හින්දිත්වා එකං කොට්ඨාසං රඤ්ඤො පෙසෙසි. එතෙත්වාපායෙන සකලනගරවාසීනම්පි පණ්ණාකාරං පෙසෙත්වා නගරං සඬිගණ්හි. තතො පට්ඨාය මහාසත්තො තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසන්තො රඤ්ඤො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසි.

අමරාදෙවිපරියෙසනා නිට්ඨිතා.

සබ්බරතනථෙවණ්ණනා

අථෙකදිවසං සෙනකො ඉතරෙ තයො අත්තනො සන්තිකං ආගතෙ ආමන්තෙසි “අම්හො, මයං ගහපතිපුත්තස්ස මහොසධස්සෙව නප්පහොම, ඉදානි පන තෙන අත්තනා ඛ්‍යත්තතරා හරියා ආනීතා, කින්නි නං රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිහින්දෙය්‍යාමා”ති. “ආචරිය, මයං කිං ජානාම, ත්වංයෙව ජානාහි”ති. “හොතු මා විත්තයිත්ථ, අත්ථෙකො උපායො, අහං රඤ්ඤො වුළාමණිං ථෙතෙත්වා ආහරිස්සාමි, පුක්කුස, ත්වං සුවණ්ණමාලං ආහර, කාමින්ද, ත්වං කම්බලං, දෙවින්ද, ත්වං සුවණ්ණපාදුකන්ති එවං මයං චත්තාරොපි උපායෙන තානි ආහරිස්සාම, තතො අම්හාකං ගෙන අට්ඨපෙත්වා ගහපතිපුත්තස්ස ගෙහං පෙසෙස්සාමා”ති. අථ බො තෙ චත්තාරොපි තවා කරිංසු. තෙසු සෙනකො තාව වුළාමණිං තක්කසට්ඨෙ පක්ඛිපිත්වා දාසියා හත්ථෙ යපෙත්වා පෙසෙසි “ඉමං තක්කසට්ඨං අඤ්ඤෙසං

ගණ්හන්තානං අදත්වා සථෙ මහොසධස්ස ගෙහෙ ගණ්හාති, සට්ඨෙව සද්ධිං දෙහී”ති. සා පණ්ඩිතස්ස සරද්චාරං ගන්ත්වා “තක්කං ගණ්හං, තක්කං ගණ්හං”ති අපරාපරං වරති.

අමරාදෙවී ද්වාරෙ යිතා තස්සා කිරියං දිස්වා “අයං අඤ්ඤත්ථ න ගච්ඡති, භවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙනා”ති ඉඬගිතසඤ්ඤාය දාසියො පටික්කමාපෙත්වා සයමෙව “අම්ම, එහි තක්කං ගණ්හිස්සාමි”ති පක්කොසිත්වා තස්සා ආගතකාලෙ දාසීනං සඤ්ඤං දත්වා තාසු අනාගච්ඡන්තිසු “ගච්ඡ, අම්ම, දාසියො පක්කොසාහී”ති තමෙව පෙසෙත්වා තක්කසට්ඨෙ හත්ථං ඔතාරෙත්වා මණිං දිස්වා තං දාසීං පුච්ඡී “අම්ම, ත්වං කස්ස සන්තකා”ති? “අයො, සෙනකපණ්ඩිතස්ස දාසීමිහී”ති. තතො තස්සා නාමං තස්සා ව මාතුයා නාමං පුච්ඡිත්වා “අසුකා නාමා”ති චුත්තෙ “අම්ම, ඉමං තක්කං කතිමුල”න්ති පුච්ඡී. “අයො, චතුරාලික”න්ති. “තෙන හි, අම්ම, ඉමං තක්කං මෙ දෙහී”ති වත්වා “අයො, තුම්හෙසු ගණ්හන්තිසු මුලෙන මෙ කො අත්ථො, සට්ඨෙව සද්ධිං ගණ්හං”ති චුත්තෙ “තෙන හි යාහී”ති තං උයොපෙත්වා සා “අසුකමාසෙ අසුකදිවසෙ සෙනකාවරියො අසුකාය නාම දාසියා යිතාය අසුකාය නාම හත්ථෙ රඤ්ඤො චුළාමණිං පහෙනකත්ථාය පහිණි”ති පණ්ණෙ ලිඛිත්වා තක්කං ගණ්හී. පුක්කුසොපි සුවණ්ණමාලං සුමනපුප්ඵවඬකොටකෙ යපෙත්වා සුමනපුප්ඵෙන පටිච්ඡාදෙත්වා තට්ඨෙව පෙසෙසි. කාමින්දොපි කම්බලං පණ්ණපච්ඡියං යපෙත්වා පණ්ණෙහි ඡාදෙත්වා පෙසෙසි. දෙවින්දොපි සුවණ්ණපාදුකං යවකලාපන්තරෙ බන්ධිත්වා පෙසෙසි. සා සබ්බානිපි තානි ගහෙත්වා පණ්ණෙ අක්ඛරානි ආරොපෙත්වා මහාසත්තස්ස ආවික්ඛිත්වා යපෙසි.

තෙපි චත්තාරො පණ්ඩිතා රාජකුලං ගන්ත්වා “කිං, දෙව, තුම්හෙ චුළාමණිං න පිළන්ධං”ති ආහංසු. රාජා “පිළන්ධස්සාමි ආහරං”ති පුරිසෙ ආහ. තෙ මණිං න පස්සිංසු, ඉතරානිපි න පස්සිංසුයෙව. අථ තෙ චත්තාරො පණ්ඩිතා “දෙව, තුම්හාකං ආහරණානි මහොසධස්ස ගෙහෙ අත්ථී, සො තානි සයං වළඤ්ඤෙති, පටිසත්තු තෙ මහාරාජ, ගහපතිපුත්තො”ති තං හින්දිංසු. අථස්ස අත්ථවරකා මනුස්සා සීසං ගන්ත්වා ආරොවෙසුං. සො “රාජානං දිස්වා ඡානිස්සාමි”ති රාජ්‍යපට්ඨානං අගමාසි. රාජා කුප්ඤ්ඤත්වා “කො ඡානිස්සති, කිං භවිස්සති කිං කරිස්සති”ති අත්තානං පස්සිතුං නාදාසි. පණ්ඩිතො රඤ්ඤො කුද්ධභාවං ඤාත්වා අත්තතො නිවෙසනමෙව ගතො. රාජා “නං ගණ්හං”ති ආණාපෙසි. පණ්ඩිතො අත්ථවරකානං වචනං සුත්වා “මයා අපගන්තුං වට්ටතී”ති අමරාදෙවියා සඤ්ඤං දත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන නගරා නික්ඛමිත්වා දක්ඛිණයවමජ්ඣකගාමං ගන්ත්වා තස්මිං කුම්භකාරකම්මං අකාසි. නගරෙ “පණ්ඩිතො පලාතො”ති එකකොලාහලං ජාතං.

සෙනකාදයොපි චත්තාරො ජනා තස්ස පලාතභාවං ඤත්වා “මා වින්තයිත්ථ, මයං කිං අපණ්ඩිතා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං අජානාපෙත්වාච අමරාදෙවියා පණ්ණාකාරං පභිණ්සු සා තෙහි චතුහි පෙසිතපණ්ණාකාරං ගහෙත්වා “අසුක-අසුකවෙලාය ආගච්ඡතු”ති චත්වා එකං කූපං බණාපෙත්වා ගුථරාසිනො සහ උදකෙන තත්ථ පුරෙත්වා ගුථකූපස්ස උපරිතලෙ යන්තඵලකාහි පිදහිත්වා කිලඤ්ජෙන පටිච්ඡාදෙත්වා සබ්බං නිට්ඨාපෙසි. අථ සෙනකො සායන්හසමයෙ න්හත්වා අත්තානං අලඬකරිත්වා නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා බොධිසත්තස්ස ගෙහං අගමාසි. සො සරද්ධාරෙ යත්වා අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙසි. සා “එහි, ආචරියා”ති ආහ. සො ගන්ත්වා තස්සා සන්තිකෙ අට්ඨාසි. සා එවමාහ – “සාමි, ඉදානි අහං තව වසං ගතා, අත්තනො සරීරං අන්භායිත්වා සයිතුං අයුත්ත”න්ති. සො තස්සා වචනං සුත්වා “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. සා නික්ඛමිත්වා උදකපුරං සටං ගහෙත්වා ආසිත්තා විය “එහි, ආචරිය, න්භානත්ථාය ඵලකානි ආරුහා”ති චත්වා තස්ස ඵලකානි අභිරුය්හ යීතකාලෙ ගෙහං පවිසිත්වා ඵලකකොටියං අක්කමිත්වා ගුථකූපෙ පාතෙසි.

පුක්කුසොපි සායන්හසමයෙ න්හත්වා අලඬකරිත්වා නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා බොධිසත්තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා සරද්ධාරෙ යත්වා අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙසි. එකා පරිවාරිකා ඉත්ථි අමරාදෙවියා ආරොවෙසි. සා තස්සා වචනං සුත්වා “එහි, ආචරිය, අත්තනො සරීරං අන්භායිත්වා සයිතුං අයුත්ත”න්ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. සා නික්ඛමිත්වා උදකපුරං සටං ගහෙත්වා ආසිඤ්චමානා විය “එහි, ආචරිය, න්භානත්ථාය ඵලකානි අභිරුහා”ති ආහ. තස්ස ඵලකානි අභිරුය්හ යීතකාලෙ සා ගෙහං පවිසිත්වා ඵලකානි ආකඬ්ඨිත්වා ගුථකූපෙ පාතෙසි. පුක්කුසං සෙනකො “කො එසො”ති පුච්ඡි. “අහං පුක්කුසො”ති. “ත්වං කො නාම මනුස්සො”ති? “අහං සෙනකො”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා අට්ඨංසු. තථා ඉතරෙ ද්වෙපි තත්ථෙව පාතෙසි. සබ්බෙපි තෙ ජෙගුව්ජෙ ගුථකූපෙ අට්ඨංසු. සා විහාතාය රත්තියා තතො උක්ඛිපාපෙත්වා, චත්තාරොපි ජනෙ බුරමුණ්ඬෙ කාරාපෙත්වා තණ්ඩුලානි ගාභාපෙත්වා උදකෙන තෙමෙත්වා කොට්ටාපෙත්වා වුණ්ණං බහලයාගුං පවාපෙත්වා මද්දිත්වා සීසතො පට්ඨාය සකලසරීරං විලිම්පාපෙත්වා තුලපිචුනි ගාභාපෙත්වා තථෙව සීසතො පට්ඨාය ඔකිරාපෙත්වා මහාදුක්ඛං පාපෙත්වා කිලඤ්ජකුච්ඡියං නිපජ්ජාපෙත්වා වෙයෙත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙතුකාමා හුත්වා තෙහි සද්ධිං චත්තාරි රතනානි ගාභාපෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා රාජානං චන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා – “දෙව, සෙනවානරං නාම මහාපණ්ණාකාරං පටිග්ගණ්හථා”ති චත්වා චත්තාරි කිලඤ්ජානි රඤ්ඤො පාදමුලෙ යපාපෙසි. අථ රාජා විවරාපෙත්වා සෙනමක්කටසදිසෙ චත්තාරොපි ජනෙ පස්සි. අථ සබ්බෙ මනුස්සා “අහො අදිට්ඨපුබ්බා, අහො මහාසෙනවානරා”ති චත්වා මහාහසිතං හසිංසු. තෙ චත්තාරොපි මහාලජ්ජා අහෙසුං.

අථ අමරාදෙවී අත්තනො සාමිනො නිද්දොසභාවං කථෙන්නී රාජානං ආහ - “දෙව, මහොසධපණ්ඩිතො න වොරො, ඉමෙ චත්තාරොව වොරා. එතෙසු හි සෙනකො මණිවොරො, පුක්කුසො සුවණ්ණමාලාවොරො, කාමින්දො කම්බලවොරො, දෙවින්දො සුවණ්ණපාදුකාවොරො. ඉමෙ වොරා අසුකමාසෙ අසුකදිවසෙ අසුකදාසිධිතානං අසුකදාසීනං හත්ථෙ ඉමානි රතනානි පභිණන්ති. ඉමං පණ්ණං පස්සථ, අත්තනො සත්තකඤ්ච ගණ්හථ, වොරෙ ච, දෙව, පටිච්ඡථා”ති. සා චත්තාරොපි ජනෙ මහාවිජ්ජකාරං පාපෙත්වා රාජානං චන්දිත්වා අත්තනො ගෙහමෙව ගතා. රාජා බොධිසත්තස්ස පලාතභාවෙන තස්මිං ආසඩ්ඛාය ච අඤ්ඤාසං පණ්ඩිතපතිමන්තිතං අභාවෙන ච තෙසං කිඤ්චි අවත්වා “පණ්ඩිතා න්භාපෙත්වා අත්තනො ගෙහානි ගච්ඡථා”ති පෙසෙසි. චත්තාරො ජනා මහාවිජ්ජකාරං පත්වා රාජානං චන්දිත්වා අත්තනො ගෙහමෙව ගතා.

සබ්බරතනථෙතා නිට්ඨිතා.

බජ්ජොපනකපඤ්ඤා

අථස්ස ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා බොධිසත්තස්ස ධම්මදෙසනං අස්සුණන්ති “කිං නු බො කාරණං”න්ති ආචජ්ජමානා තං කාරණං ඤාත්වා “පණ්ඩිතස්ස ආනයනකාරණං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා රත්තිභාගෙ ඡත්තපිණ්ඩිකං විචරිත්වා රාජානං චතුක්කනිපාතෙ දෙවතාය පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ ආගතෙ “හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි”ති ආදිකෙ චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. රාජා අජානන්තො “අහං න ජානාමි, අඤ්ඤා පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිස්සාමි”ති එකදිවසං ඔකාසං යාවිත්වා පුනදිවසෙ “ආගච්ඡන්තු”ති චතුන්නං පණ්ඩිතානං සාසනං පෙසෙසි. තෙහි “මයං බුරමුණ්ඩා වීරීං ඔතරන්තා ලජ්ජාමා”ති චුත්තෙ රාජා චත්තාරො නාලිපට්ඨෙ පෙසෙසි “ඉමෙ සීසෙසු කත්වා ආගච්ඡන්තු”ති. තදා කිර තෙ නාලිපට්ඨා උජ්ජන්තා. තෙ ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිංසු. අථ රාජා “සෙනක, අජ්ජ රත්තිභාගෙ ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා මං චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි, අහං පන අජානන්තො ‘පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිස්සාමි’ති අවචං, කථෙහි මෙ තෙ පඤ්ඤෙ”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ -

“හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි, මුඛඤ්ච පරිසුම්භති;

ස වෙ රාජ පියො හොති, කං තෙන ත්වාහිපස්සසි”ති. (ජා. 1.4.197);

සෙනකො අජානන්තො “කිං හන්ති, කථං හන්ති”ති තං තං විලපිත්වා නෙව අන්තං පස්සි, න කොටිං පස්සි. සෙසාපි අජ්ජට්ඨානා අගෙසුං. අථ රාජා විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා පුන රත්තිභාගෙ දෙවතාය “පඤ්ඤො තෙ ඤාතො”ති පුට්ඨො “මයා චත්තාරො පණ්ඩිතා පුට්ඨා, තෙපි න ජානිංසු”ති ආහ. දෙවතා “කිං තෙ ජානිස්සන්ති, යථෙත්වා මහොසධපණ්ඩිතං අඤ්ඤො කොචි එතෙ පඤ්ඤෙ කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. සවෙ තං පක්කොසාපෙත්වා එතෙ පඤ්ඤෙ න කථාපෙස්සසි, ඉමිනා තෙ ජලිතෙන අයකුටෙන සීසං

හින්දිස්සාමි”ති රාජානං තජ්ජෙත්වා “මහාරාජ, අග්ගිනා අත්ථෙ සති ඛජ්ජොපනකං ධම්මං න වට්ටති, ඛිරෙන අත්ථෙ සති විසාණං දුහිතං න වට්ටති”ති වත්වා ඉමං පඤ්චකනිපාතෙ ඛජ්ජොපනකපඤ්භං උදාහරි -

“කො නු සන්තම්හි පජ්ජොතෙ, අග්ගිපරියෙසනං වරං;
අද්දක්ඛි රත්ති ඛජ්ජොතං, ජාතවෙදං අමඤ්ඤං.

“ස්වස්ස ගොමයචුණ්ණානි, අභිමත්ථං තිණානි ව;
විපරිතාය සඤ්ඤාය, නාසක්ඛි පජ්ජලෙනවෙ.

“එවම්පි අනුපායෙන, අත්ථං න ලහතෙ මිගො;
විසාණතො ගවං දොහං, යත්ථ ඛිරං න වින්දති.

“විවිධෙහි උපායෙහි, අත්ථං පජ්ජොත්ති මාණවා;
නිග්ගහෙන අමිත්තානං, මිත්තානං පග්ගහෙන ව.

“සෙනාමොක්ඛපලාහෙන, වල්ලභානං නයෙන ව;
ජගතිං ජගතිපාලා, ආවසන්ති වසුන්ධර”න්ති. (ජා. 1.5.75-79);

තත්ථ සන්තම්හි පජ්ජොතෙති අග්ගිමිහි සන්තෙ. වරන්ති වරන්තො. අද්දක්ඛිති පස්සි, දිස්වා ව පන වණ්ණසාමඤ්ඤාය ඛජ්ජොපනකං “ජාතවෙදො අයං භවිස්සති”ති අමඤ්ඤිත්ථ. ස්වස්සාති සො අස්ස ඛජ්ජොපනකස්ස උපරි සුබ්බමානි ගොමයචුණ්ණානි වෙච තිණානි ව. අභිමත්ථන්ති භත්ථෙහි සංසිත්වා ආකිරන්තො ජණ්ණුකෙහි භූමියං පතිට්ඨාය මුඛෙන ධමන්තො ජාලෙස්සාමි නන්ති විපරිතාය සඤ්ඤාය වායමන්තොපි ජාලෙතං නාසක්ඛි. මිගොති මිගසදියො අන්ධබාලො එවං අනුපායෙන පරියෙසන්තො අත්ථං න ලහති. යත්ථාති යස්මිං විසාණෙ ඛිරමෙව නත්ථි, තතො ගාවිං දුහන්තො විය ව අත්ථං න වින්දති. සෙනාමොක්ඛපලාහෙනාති සෙනාමොක්ඛානං අමච්චානං ලාහෙන. වල්ලභානන්ති පියමනාපානං විස්සාසිකානං අමච්චානං නයෙන ව. වසුන්ධරන්ති වසුසඬ්ඛාතානං රතනානං ධාරණතො වසුන්ධරන්ති ලද්ධනාමං ජගතිං ජගතිපාලා රාජානො ආවසන්ති.

න තෙ තයා සදියා හුත්වා අග්ගිමිහි විජ්ජමානෙයෙව ඛජ්ජොපනකං ධමන්ති. මහාරාජ, ත්වං පන අග්ගිමිහි සති ඛජ්ජොපනකං ධමන්තො විය, තුලං ඡඩ්ඛෙත්වා භත්ථෙත තුලයන්තො විය, ඛිරෙන අත්ථෙ ජාතෙ විසාණතො දුහන්තො විය ව, සෙනකාදයො පුච්ඡසි, එතෙ කිං ජානන්ති. ඛජ්ජොපනකසදියා හෙතෙ. අග්ගික්ඛන්ධසදියො මහොසඬො පඤ්ඤාය ජලති, තං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡ. ඉමෙ තෙ පඤ්ඤෙ අජානන්තස්ස ජීවිතං නත්ථිති රාජානං තජ්ජෙත්වා අන්තරධායි.

බජ්ජොපනකපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

භූරිපඤ්ඤා

අථ රාජා මරණභයතජ්ජිතො පුනදිවසෙ චත්තාරො අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “තාතා, තුම්හෙ චත්තාරො චතුසු රටෙසු යත්වා චතුහි නගරද්වාරෙහි නික්බමිත්වා යත්ථ මම පුත්තං මහොසධපණ්ඩිතං පස්සථ, තත්ථෙචස්ස සක්කාරං කත්වා බිජ්ජං ආනෙථා”ති ආණාපෙසි. තෙපි චත්තාරො එකෙකෙන ද්වාරෙන නික්බමිංසු. තෙසු තයො ජනා පණ්ඩිතං න පස්සිංසු. දක්ඛිණද්වාරෙන නික්බන්තො පන දක්ඛිණයවමජ්ඣකගාමෙ මහාසත්තං මත්තිකං ආහරිත්වා ආචරියස්ස චක්කං වට්ටෙත්වා මත්තිකාමක්ඛිතසරීරං පලාලපිට්ඨකෙ නිසිදිත්වා මුට්ඨිං මුට්ඨිං කත්වා අප්පසුපං යවහත්තං භුඤ්ජමානං පස්සි. කස්මා පනෙස එතං කම්මං අකාසිති? රාජා කිර “නිස්සංසයං පණ්ඩිතො රජ්ජං ගණ්හිස්සති”ති ආසඬිකති. “සො ‘කුම්භකාරකම්මෙන ජීවති’ති සුත්වා නිරාසඬිකො භවිස්සති”ති වින්තෙත්වා එවමකාසිති. සො අමච්චං දිස්වා අත්තනො සන්තිකං ආගතභාවං ඤාත්වා “අජ්ජ මය්හං යසො පුත පාකතිකො භවිස්සති, අමරාදෙවියා සම්පාදිතං නානාග්ගරසහොජනමෙව භුඤ්ජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ගහිතං යවහත්තපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙත්වා උට්ඨාය මුඛං වික්ඛාලෙත්වා නිසිදි. තස්මිං බණ්ණ සො අමච්චො තං උපසඬිකමි. සො පන සෙනකපක්ඛිකො, තස්මා නං සටෙත්තො “පණ්ඩිත, ආචරියසෙනකස්ස චචනං නියානිකං, තච නාම යසෙ පරිහීනෙ තථාරූපා පඤ්ඤා පතිට්ඨා භොතුං නාසක්ඛි, ඉදානි මත්තිකාමක්ඛිතො පලාලපිට්ඨෙ නිසිදිත්වා එවරූපං භත්තං භුඤ්ජසි”ති චත්වා දසකනිපාතෙ භූරිපඤ්ඤෙ පයමං ගාථමාහ —

“සච්චං කිර, ත්චං අපි භූරිපඤ්ඤා, යා තාදිසි සිරි ධිති මති ව;
න තායතෙභාවචසුපනිතං, යො යවකං භුඤ්ජසි අප්පසුප”න්ති. (ජා. 1.10.145);

තත්ථ සච්චං කිරාති යං ආචරියසෙනකො ආහ, තං කිර සච්චමෙව. සිරිති ඉස්සරියං. ධිතිති අබ්භොච්ඡින්නවීරියං. න තායතෙභාවචසුපනිතන්ති අභාවස්ස අවුඩ්ඪියා වසං උපනිතං තං න රක්ඛති න ගොපෙති, පතිට්ඨා භොතුං න සක්කොති. යවකන්ති යවහත්තං.

අථ නං මහාසත්තො “අත්ඨබාල, අහං අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන පුත තං යසං පාකතිකං කාතුකාමො එවං කරොමි”ති චත්වා ඉමං ගාථාද්වයමාහ —

“සුඛං දුක්ඛෙන පරිපාවයන්තො, කාලාකාලං විචිනං ඡන්ද්‍රජන්තො;
අත්ථස්ස ද්වාරානි අවාපුරන්තො, තෙනාහං තුස්සාමි යචොදනෙන.

“කාලඤ්ච ඤාත්වා අභිජීහනාය, මන්තෙහි අත්ථං පරිපාවයිත්වා;

විජමභිස්සං සීහවිජමභිනානි, තායිද්ධියා දක්ඛසි මං පුනාපි”ති. (ජා. 1.10.146-147);

තත්ථ දුක්ඛෙතානි ඉමිනා කායිකචෙතසිකදුක්ඛෙන අත්තනො පොරාණකසුඛං පටිපාකතිකකරණෙන පරිපාචයන්තොවච්චෙත්තො. කාලාකාලන්ති අයං පටිච්ඡන්තො හුත්වා වරණකාලො, අයං අප්පටිච්ඡන්තොති එවං කාලඤ්ච අකාලඤ්ච විචින්නො රඤ්ඤො කුද්ධකාලෙ ඡන්නෙන වරිතඛිඛන්ති ඤත්වා ඡන්දෙන අත්තනො රුචියා ඡන්තො පටිච්ඡන්තො හුත්වා කුම්භකාරකම්මෙන ජීවන්තො අත්තනො අත්ථස්ස කාරණසංඛිඛානානි ද්වාරානි අවාපුරන්තො විහරාමි, තෙන කාරණෙනාහං යචොදනෙන තුස්සාමිති අත්ථො. අභිජීහනායාති විරියකරණස්ස. මන්තෙහි අත්ථං පරිපාචයිත්වාති අත්තනො ඤාණබලෙන මම යසං වච්චෙත්වා මනොසිලාතලෙ විජමිහමානො සීහො විය විජමභිස්සං, තාය ඉද්ධියා මං පුනාපි ත්වං පස්සිස්සසිති.

අථ නං අමච්චො ආහ – “පණ්ඩිත, ඡන්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා රාජානං පඤ්ඤං පුච්ඡි. රාජා වත්තාරො පණ්ඩිතෙ පුච්ඡි. තෙසු එකොපි තං පඤ්ඤං කථෙතුං නාසක්ඛි, තස්මා රාජා තව සන්නිකං මං පභිණ්ඨි”ති. “එවං සන්නෙ පඤ්ඤාය ආනුභාවං කස්මා න පස්සසි, එවරූපෙ හි කාලෙ න ඉස්සරියං පතිට්ඨා හොති, පඤ්ඤාසම්පන්නොව පතිට්ඨා හොති”ති මහාසත්තො පඤ්ඤාය ආනුභාවං වණ්ණෙසි. අමච්චො රඤ්ඤො “පණ්ඩිතං දිට්ඨධර්මානෙයෙව සක්කාරං කත්වා ආනෙථා”ති දින්නං කභාපණ්ණස්සං මහාසත්තස්ස හත්ථෙ යපෙසි. කුම්භකාරො “මහොසධපණ්ඩිතො කිර මයා පෙසකාරකම්මං කාරිතො”ති භයං ආපජ්ජි. අථ නං මහාසත්තො “මා භාගි, ආචරිය, බහුපකාරො ත්වං අමිහාක”න්ති අස්සාසෙත්වා සහස්සං දත්වා මත්තිකාමක්ඛිතෙනෙව සරීරෙන රථෙ නිසිදිත්වා නගරං පාවිසි. අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා “තාත, කුහිං පණ්ඩිතො දිට්ඨො”ති වුත්තෙ “දෙව, දක්ඛිණයවමජ්ඣකගාමෙ කුම්භකාරකම්මං කත්වා ජීවති, තුම්හෙ පක්කොසථාති සුත්වාච අන්භාගිත්වා මත්තිකාමක්ඛිතෙනෙව සරීරෙන ආගතො”ති ආහ. රාජා “සචෙ මය්හං පච්චත්ථිකො අස්ස, ඉස්සරියවිධිනා වරෙය්, නායං මම පච්චත්ථිකො”ති චිත්තෙත්වා “මම පුත්තස්ස ‘අත්තනො සරං ගන්ත්වා න්හත්වා අලඬ්කරිත්වා මයා දින්නවිධානෙන ආගච්ඡතු’ති වදෙය්ථා”ති ආහ. තං සුත්වා පණ්ඩිතො තථා කත්වා ආගන්ත්වා “පවිසතු”ති වුත්තෙ පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. රාජා පටිසන්ථාරං කත්වා පණ්ඩිතං වීමංසන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“සුඛිපි හෙකෙ න කරොන්ති පාපං, අවණ්ණසංසග්ගහයා පුනෙකෙ; පහු සමානො විපුලත්ථවින්ති, කිං කාරණා මෙ න කරොසි දුක්ඛ”න්ති. (ජා. 1.10.148);

තත්ථ සුඛිති පණ්ඩිත, එකච්චෙ “මයං සුඛිනො සම්පන්නඉස්සරියා, අලං
නො එත්තකෙනා”ති උත්තරි ඉස්සරියකාරණා පාපං න කරොන්ති,
එකච්චෙ “එවරුපස්ස නො යසදායකස්ස සාමිකස්ස අපරජ්ඣන්තානං
අවණ්ණො භවිස්සති”ති අවණ්ණසංසග්ගහයා න කරොන්ති. එකො න
සමත්ථො හොති, එකො මන්දපඤ්ඤො, ත්වං පන සමත්ථො ච
විපුලත්ථවින්ති ච, ඉච්ඡන්තො පන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජමිපි කාරෙය්‍යාසී.
කිං කාරණා මම රජ්ජං ගහෙත්වා දුක්ඛං න කරොසීති.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ -

“න පණ්ඩිතා අත්තසුඛස්ස හෙනු, පාපානි කම්මානි සමාවරන්ති;
දුක්ඛෙන ඵ්ථිඨා බලිතාපි සන්තා, ඡන්දා ච දොසා න ජහන්ති
ධම්ම”න්ති. (ජා. 1.10.149);

තත්ථ බලිතාපිති සම්පත්තිනො බලිත්වා විපත්තියං ධීතසභාවා හුත්වාපි.
න ජහන්ති ධම්මන්ති පචෙණියධම්මමිපි සුවරිතධම්මමිපි න ජහන්ති.

පුන රාජා තස්ස වීමංසනත්ථං බත්තියමායං කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

“යෙන කෙනචි වණ්ණෙන, මුදුනා දාරුණෙන වා;
උද්ධරෙ දීනමත්තානං, පච්ඡා ධම්මං සමාවරෙ”ති. (ජා. 1.10.150);

තත්ථ දීනන්ති දුග්ගතං අත්තානං උද්ධරිත්වා සම්පත්තියං යිපෙය්‍යාති.

අථස්ස මහාසත්තො රුක්ඛුපමං දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා;
න තස්ස සාඛං භඤ්ජෙය්‍ය, මිත්තදුඛිහො හි පාපකො”ති. (ජා.
1.10.151);

එවඤ්ච පන වත්වා - “මහාරාජ, යදි පරිභුත්තරුක්ඛස්ස සාඛං
භඤ්ජන්තොපි මිත්තදුඛිහි හොති, යෙහි තුම්භෙහි මම පිතා උළාරෙ
ඉස්සරියෙ පතිට්ඨාපිතො, අභඤ්ච මහන්තෙන අනුග්ගහෙන අනුග්ගහිතො,
තෙසු තුම්භෙසු අපරජ්ඣන්තො අහං කථං නාම මිත්තදුඛිහො න
භවෙය්‍ය”න්ති සබ්බථාපි අත්තනො අමිත්තදුඛිහිභාවං කථෙත්වා රඤ්ඤො
විත්තාවාරං වොදෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

“යස්සාපි ධම්මං පුරිසො විජඤ්ඤො, යෙ චස්ස කඬ්ඛං විනයන්ති
සන්තො;
තං හිස්ස දීපඤ්ච පරායණඤ්ච, න තෙන මෙත්තිං ජරයෙථ
පඤ්ඤො”ති. (ජා. 1.10.152);

තස්සත්ථො — මහාරාජ, යස්ස ආචරියස්ස සන්තිකා යො පුරිසො අප්පමත්තකම්පි ධම්මං කාරණං ජානෙය්‍යා, යෙ චස්ස සන්තො උප්පන්තං කඬ්ඛං විනයන්ති, තං තස්ස පතිට්ඨානට්ඨෙන දීපඤ්චෙව පරායණඤ්ච, තාදිසෙන ආචරියෙන සද්ධිං පණ්ඩිතො මිත්තභාවං නාම න ජීරෙය්‍යා න නාසෙය්‍යා.

ඉදානි තං ඔවදන්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ —

“අලසො ගිහී කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤතො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු.

“නිසම්ම ඛත්තියො කසිරා, නානිසම්ම දිසම්පති;
නිසම්මකාරිනො රාජ, යසො කිත්ති ච වඩ්ඪතී”ති. (ජා. 1.10.153-154);

තත්ථ න සාධුති න සුන්දරො. අනිසම්මකාරීති කිඤ්චි සුත්වා අනුපධාරෙත්වා අත්තනො පච්චක්ඛං අකත්වා කාරකො. යසො කිත්ති වාති ඉස්සරියපරිවාරො ච ගුණකිත්ති ච එකන්තෙන වඩ්ඪතීති.

භූරිපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

දෙවතාපඤ්ඤො

එවං චූත්තෙ රාජා මහාසත්තං සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසීදාපෙත්වා සයං නිවාසනෙ නිසීදිත්වා ආහ — “පණ්ඩිත, සෙතච්ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා මං චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි, තෙ අහං න ජානාමි. චත්තාරොපි පණ්ඩිතා න ජානිංසු, කථෙහි මෙ, තාත, තෙ පඤ්ඤෙ”ති. මහාරාජ, ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා වා භොතු, වාතුමහාරාජිකාදයො වා භොන්තු, යෙන කෙනචි පුච්ඡිතපඤ්ඤං අහං කථෙතුං සක්කොමි. වද, මහාරාජ, දෙවතාය පුච්ඡිතපඤ්ඤෙති. අථ රාජා දෙවතාය පුච්ඡිතනියාමෙනෙව කථෙත්තො පට්ඨං ගාථමාහ —

“හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහි, මුඛඤ්ච පරිසුම්භති;
ස වෙ රාජ පියො භොති, කං තෙන ත්වාහිපස්සසී”ති. (ජා. 1.4.197);

තත්ථ හන්තිති පහරති. පරිසුම්භතීති පහරතියෙව. ස වෙති සො එවං කරොන්තො පියො භොති. කං තෙන ත්වාහිපස්සසීති තෙන පහරණකාරණෙන පියං කතමං පුග්ගලං ත්වං, රාජ, අහිපස්සසීති.

මහාසත්තස්ස තං කථං සුත්වාච ගගනතලෙ පුණ්ණචන්දො විය අත්ථො පාකට්ඨො අභොසී. අථ මහාසත්තො “සුණ, මහාරාජ, යදා හි මාතුඅඬකෙ නිපන්තො දහරකුමාරො හට්ඨතුට්ඨො කීළන්තො මාතරං හත්ථපාදෙහි

පහරති, කෙසෙ ලුඤ්චති, මුට්ඨිනා මුඛං පහරති, තදා නං මාතා ‘වොරපුත්තක, කථං ත්වං නො ඵලං පහරසී’ති ආදීනි පෙමසිනෙහවසෙනෙව වත්වා පෙමං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති ආලිඬගිත්වා ථනන්තරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මුඛං පරිවුම්බති. ඉති සො තස්සා ඵවරුපෙ කාලෙ පියතරො හොති, තථා පිතුනොපි”ති ඵලං ගගනමජ්ඣෙ සූරියං උට්ඨාපෙත්තො විය පාකටං කත්වා පඤ්භං කට්ඨෙසි. තං සුත්වා දෙවතා ඡත්තපිණ්ඩිකං විවරිත්වා නික්ඛම්ත්වා උපඩ්ඨං සරීරං දස්සෙත්වා “සුකථිතො පණ්ඩිතෙන පඤ්භො”ති මධුරස්සරෙන සාධුකාරං දත්වා රතනවඩ්ඤාටකං පුරෙත්වා දිබ්බපුප්ඵගන්ධවාසෙහි බොධිසත්තං පුප්ඵෙත්වා අන්තරධායි. රාජාපි පණ්ඩිතං පුප්ඵාදීහි පුප්ඵෙත්වා ඉතරං පඤ්භං යාචිත්වා “වද, මහාරාජා”ති චුත්තෙ දුතියං ගාථමාහ –

“අක්කොසති යථාකාමං, ආගමඤ්චස්ස ඉච්ඡති;
ස වෙ රාජ පියො හොති, කං තෙන ත්වාහිපස්සසී”ති. (ජා. 1.4.198);

අට්ඨස්ස මහාසත්තො – “මහාරාජ, මාතා වචනපෙසනං කාතුං සමත්ථං සත්තට්ඨවස්සිකං පුත්තං ‘තාත, ඛෙත්තං ගච්ඡ, අන්තරාපණං ගච්ඡා’ති ආදීනි වත්වා ‘අම්ම, සවෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච බාදනියං භොජනියං දස්සසි, ගම්ස්සාමී’ති චුත්තෙ ‘සාධු, පුත්ත, ගණ්භාහී’ති වත්වා දෙති. සො දාරකො තං බාදිත්වා බහි ගන්ත්වා දාරකෙහි සද්ධිං කීළිත්වා මාතුපෙසනං න ගච්ඡති. මාතරා “තාත, ගච්ඡාහී”ති චුත්තෙ සො මාතරං ‘අම්ම, ත්වං සීතාය සරච්ඡායාය නිසීදසි, කිං පන අහං තව බහි පෙසනකම්මං කරිස්සාමි, අහං තං වඤ්චෙමී’ති වත්වා හත්ථවිකාරමුඛවිකාරෙ කත්වා ගතො. සා ගච්ඡන්තං දිස්වා කුජ්ඣිත්වා දණ්ඩකං ගහෙත්වා ‘ත්වං මම සන්තකං බාදිත්වා ඛෙත්තෙ කිච්චං කාතුං න ඉච්ඡසී’ති තජ්ජෙත්ති වෙගෙන පලායන්තං අනුබන්ධිත්වා පාපුණ්තුං අසක්කොන්ති ‘වොරා තං ඛණ්ඩාඛණ්ඩං ඡන්දන්තු’ති ආදීනි වත්වා යථාකාමං අක්කොසති පරිභාසති. යං පන මුඛෙන භණති, තථා හදයෙ අප්පමත්තකම්පි න ඉච්ඡති, ආගමනඤ්චස්ස ඉච්ඡති, සො දිවසභාගං කීළිත්වා සායං ගෙහං පවිසිතුං අවිසහන්තො ඤාතකානං සන්තිකං ගච්ඡති. මාතාපිස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්ති අනාගච්ඡන්තං දිස්වා ‘පවිසිතුං න විසහති මඤ්ඤ’ති සොකස්ස හදයං පුරෙත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි ඤාතිසරෙ උපධාරෙන්ති පුත්තං දිස්වා ආලිඬගිත්වා සීසෙ වුම්බිත්වා උභොහි හත්ථෙහි දල්භං ගහෙත්වා ‘තාත පියපුත්තක, මම වචනං හදයෙ යපෙසී’ති අතිරෙකතරං පෙමං උජ්ජාදෙසි. ඵලං, මහාරාජ, මාතුයා කුද්ධකාලෙ පුත්තො පියතරො නාම හොති”ති දුතියං පඤ්භං කට්ඨෙසි. දෙවතා තට්ඨෙව පුප්ඵෙසි.

රාජාපි පුප්ඵෙත්වා තතියං පඤ්භං යාචිත්වා “වද, මහාරාජා”ති චුත්තෙ තතියං ගාථමාහ –

“අබ්භක්ඛාති අභූතෙන, අලිකෙනාහිසාරයෙ;
ස වෙ රාජ පියො හොති, කං තෙන ත්වාහිපස්සසී”ති. (ජා. 1.4.199);

අථස්ස මහාසත්තො “රාජ, යදා උහො ජයම්පතිකා රහොගතා ලොකස්සාදරතියා කීළන්තා ‘හද්දෙ, තව මයි පෙමං නත්ථී, හදයං තෙ ඛහි ගත’න්ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං අභූතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති, අලිකෙන සාරෙන්ති වොදෙන්ති, තදා තෙ අතිරෙකතරං අඤ්ඤමඤ්ඤං පියායන්ති. එවමස්ස පඤ්ඤස්ස අත්ථං ජානාහි”ති කථෙසී. දෙවතා තථෙව පූජෙසී.

රාජාපි පූජෙත්වා ඉතරං පඤ්ඤං යාවිත්වා “වද, මහාරාජා”ති චුත්තෙ චතුත්ථං ගාථමාහ –

“හරං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව;
අඤ්ඤදත්ථුහරා සන්තා, තෙ වෙ රාජ පියා භොන්ති;
කං තෙන ත්වාහිපස්සසී”ති. (ජා. 1.4.200);

අථස්ස මහාසත්තො “මහාරාජ, අයං පඤ්ඤො ධම්මිකසමණුක්ඛාමණෙ සන්ධාය චුත්තො. සද්ධානි හි කුලානි ඉධලොකපරලොකං සද්දහිත්වා දෙන්ති වෙව දාතුකාමානි ව භොන්ති, තානි තථාරූපෙ සමණුක්ඛාමණෙ යාවන්තෙපි ලද්ධං හරන්තෙ භුඤ්ජන්තෙපි දිස්වා ‘අම්භෙයෙව යාවන්ති, අම්භාකංයෙව සන්තකානි අන්තපානාදීනි පරිභුඤ්ජන්ති’ති තෙසු අතිරෙකතරං පෙමං කරොන්ති. එවං ඛො, මහාරාජ, අඤ්ඤදත්ථුහරා සන්තා එකංසෙන යාවන්තා වෙව ලද්ධං හරන්තා ව සමානා පියා භොන්ති”ති කථෙසී. ඉමස්මිං පන පඤ්ඤෙ කථිතෙ දෙවතා තථෙව පූජෙත්වා සාධුකාරං දත්වා සත්තරතනපුරං රතනවඨ්ඨකොටකං “ගණ්ඨ, මහාපණ්ඩිතා”ති මහාසත්තස්ස පාදමූලෙ බිපි. රාජාපිස්ස අතිරෙකතරං පූජං කරොන්තො අතිවිය පසිදිත්වා සෙනාපතිට්ඨානං අදාසී. තතො පට්ඨාය මහාසත්තස්ස යසො මහා අහොසී.

දෙවතාපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤො

පුත තෙ වත්තාරො පණ්ඩිතා “අම්භො, ගහපතිපුත්තො ඉදානි මහන්තතරො ජාතො, කිං කරොමා”ති මන්තයිංසු. අථ නෙ සෙනකො ආහ – “භොතු දිට්ඨො මෙ උපායො, මයං ගහපතිපුත්තං උපසඬ්ඨිකම්ථවා ‘රහස්සං නාම කස්ස කථෙතුං වට්ටති’ති පුච්ඡිස්සාම, යො ‘න කස්සචි කථෙතඛ්ඛ’න්ති වක්ඛති. අථ නං ‘ගහපතිපුත්තො තෙ, දෙව, පච්චත්ථිකො ජාතො’ති පරිහින්දිස්සාමා”ති. තෙ වත්තාරොපි පණ්ඩිතා තස්ස සරං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “පණ්ඩිත, පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමම්භා”ති වත්වා “පුච්ඡමා”ති චුත්තෙ සෙනකො පුච්ඡි “පණ්ඩිත, පුරිසෙන නාම කත්ථ පතිට්ඨාතඛ්ඛ”න්ති? “සච්චෙ පතිට්ඨාතඛ්ඛ”න්ති. “සච්චෙ පතිට්ඨිතෙන කිං උප්පාදෙතඛ්ඛ”න්ති? “ධනං උප්පාදෙතඛ්ඛ”න්ති. “ධනං උප්පාදෙත්වා කිං කාතඛ්ඛ”න්ති? “මන්තො ගහෙතඛ්ඛො”ති. “මන්තං ගහෙත්වා කිං

කාතබ්බ’න්ති? “අත්තනො රහස්සං පරස්ස න කට්ඨකබ්බ’න්ති. තෙ “සාධු පණ්ඩිතා”ති චත්වා තුට්ඨමානසා හුත්වා “ඉදානි ගහපතිපුත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිස්සාමා”ති රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, ගහපතිපුත්තො තෙ පච්චත්ථිකො ජාතො”ති වදිංසු. “නාහං තුම්භාකං චචනං සද්දහාමි, න සො මය්හං පච්චත්ථිකො භවිස්සති”ති. සච්චං, මහාරාජ, සද්දහං, අසද්දහන්තො පන තමෙව පුච්ඡං “පණ්ඩිත, අත්තනො රහස්සං නාම කස්ස කට්ඨකබ්බ’න්ති? සච්ච පච්චත්ථිකො න භවිස්සති, “අසුකස්ස නාම කට්ඨකබ්බ’න්ති චක්ඛති. සච්ච පච්චත්ථිකො භවිස්සති, “කස්සචි න කට්ඨකබ්බං, මනොරථො පරිපුණ්ණො කට්ඨකබ්බ’න්ති චක්ඛති. තදා අම්භාකං චචනං සද්දහිත්වා නික්කඬ්ඛා භවෙය්‍යාපාති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා එකදිවසං සබ්බෙසු සමාගන්ත්වා නිසින්නෙසු වීසතිනිපාතෙ පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤෙ පයමං ගාථමාහ —

“පඤ්ච පණ්ඩිතා සමාගතාත්ථ, පඤ්භා මෙ පටිභාති තං සුණාථ;
නින්දියමත්ථං පසංසියං වා, කස්සෙවාචිකරෙය්‍ය ගුය්හමත්ථ”න්ති.
(ජා. 1.15.315);

එවං චුත්තෙ සෙනකො “රාජානම්පි අම්භාකංයෙව අබ්භන්තරෙ පක්ඛිපිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“ත්ථං ආචිකරොහි භූමිපාල, භත්තා භාරසහො තුවං වදෙතං;
තච ඡන්දරුචිති සම්මසිත්වා, අථ චක්ඛන්ති ඡන්දෙ පඤ්ච ධීරා”ති.
(ජා. 1.15.316);

තත්ථ භත්තාති ත්ථං අම්භාකං සාමිකො චෙව උප්පන්තස්ස ව භාරස්ස සහො, පයමං තාව ත්වමෙව එතං වදෙහි. තච ඡන්දරුචිතීති පච්ඡා තච ඡන්දඤ්චෙව රුච්චනකාරණානි ව සම්මසිත්වා ඉමෙ පඤ්ච පණ්ඩිතා චක්ඛන්ති.

අථ රාජා අත්තනො කිලෙසවසිකතාය ඉමං ගාථමාහ —

“යා සීලවතී අනඤ්ඤථෙය්‍යා, භත්තුව්ඡන්දවසානුගා පියා මනාපා;
නින්දියමත්ථං පසංසියං වා, හරියායාචිකරෙය්‍ය ගුය්හමත්ථ”න්ති.
(ජා. 1.15.317);

තත්ථ අනඤ්ඤථෙය්‍යාති කිලෙසවසෙන අඤ්ඤෙන න ථෙතිතබ්බා.

තනො සෙනකො “ඉදානි රාජානං අම්භාකං අබ්භන්තරෙ පක්ඛිපිමිහා”ති තුස්සිත්වා සයංකතකාරණමෙව දීපෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

“යො කිච්ඡගතස්ස ආතුරස්ස, සරණං ගොති ගතී පරායණඤ්ච;

නින්දියමත්ථං පසංසියං වා, සබ්බෙනාවිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථං”න්ති.
(ජා. 1.15.318);

අථ රාජා පුක්කුසං පුච්ඡී “කථං, පුක්කුස, පස්සසි, නින්දියං වා පසංසියං
වා රහස්සං කස්ස කථෙතබ්බං”න්ති? සො කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

“පෙට්ඨො අථ මජ්ඣමො කනිට්ඨො, යො වෙ සීලසමාහිතො
ධීතත්තො;
නින්දියමත්ථං පසංසියං වා, භාතුවාවිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථං”න්ති.
(ජා. 1.15.319);

තත්ථ ධීතත්තොති ධීතසභාවො නිබ්බිසෙවනො.

තතො රාජා කාමින්දං පුච්ඡී “කථං කාමින්ද පස්සසි, රහස්සං කස්ස
කථෙතබ්බං”න්ති? සො කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

“යො වෙ පිතුහදයස්ස පද්ධගු, අනුජාතො පිතරං අනොමපඤ්ඤො;
නින්දියමත්ථං පසංසියං වා, පුත්තස්සාවිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථං”න්ති.
(ජා. 1.15.320);

තත්ථ පද්ධගුති පෙසනකාරකො යො පිතුස්ස පෙසනං කරොති, පිතු
චිත්තස්ස වසෙ වත්තති, ඔවාදක්ඛමො හොතීති අත්ථො. අනුජාතොති තයො
පුත්තා අතිජාතො ච අනුජාතො ච අවජාතො වාති. අනුජපන්නං යසං
උප්පාදෙන්නො අතිජාතො, කුලභාරො අවජාතො, කුලපවෙණිරක්ඛකො
පන අනුජාතො. තං සන්ධාය ඵවමාහ.

තතො රාජා දෙවින්දං පුච්ඡී — “කථං දෙවින්ද, පස්සසි, රහස්සං කස්ස
කථෙතබ්බං”න්ති? සො අත්තනො කතකාරණමෙව කථෙන්නො ඉමං
ගාථමාහ —

“මාතා ද්විපදාජනින්දසෙට්ඨ, යා නං පොසෙති ඡන්දසා පියෙන;
නින්දියමත්ථං පසංසියං වා, මාතූයාවිකරෙය්‍ය ගුය්‍යමත්ථං”න්ති.
(ජා. 1.15.321);

තත්ථ ද්විපදාජනින්දසෙට්ඨාති ද්විපදානං සෙට්ඨ, ඡනින්ද. ඡන්දසා
පියෙනාති ඡන්දෙන වෙව පෙමෙන ච.

ඵවං තෙ පුච්ඡිත්වා රාජා පණ්ඩිතං පුච්ඡී “කථං පස්සසි, පණ්ඩිත,
රහස්සං කස්ස කථෙතබ්බං”න්ති. “මහාරාජ, යාව අත්තනො ඉච්ඡිතං න
නිජ්ඣජිජති, තාව පණ්ඩිතො අධිවාසෙය්‍ය, කස්සචි න කථෙය්‍යා”ති සො
ඉමං ගාථමාහ —

“ගුය්හස්ස හි ගුය්හමෙව සාධු, න හි ගුය්හස්ස පසත්ථමාවිකම්මං;
අනිජ්චන්තතා සහෙයා ධීරො, නිජ්චන්තොව යථාසුඛං
හණෙයා”ති. (ජා. 1.15.322);

තත්ථ අනිජ්චන්තතාති මහාරාජ, යාව අත්තනො ඉච්ඡිතං න නිජ්චජ්ජති,
තාව පණ්ඩිතො අධිවාසෙයා, න කස්සචි කථෙයාති.

පණ්ඩිතෙන පන එවං චුත්තෙ රාජා අනත්තමනො අහොසි. සෙනකො
රාජානං ඔලොකෙසි, රාජාපි සෙනකමුඛං ඔලොකෙසි. බොධිසත්තො තෙසං
කිරියං දිස්වාච ජාති “ඉමෙ චත්තාරො ජනා පයමමෙව මං රඤ්ඤො
අත්තරෙ පරිහින්දිංසු, වීමංසනවසෙන පඤ්ඤො පුච්ඡිතො හවිස්සති”ති.
තෙසං පන කථෙත්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථඨගතො, දීපා ජලිතා.
පණ්ඩිතො “රාජකම්මානි නාම භාරියානි, න පඤ්ඤායති ‘කිං හවිස්සති’ති,
බ්ජ්ජමෙව ගන්තුං වට්ටති”ති උට්ඨායාසනා රාජානං චන්දිත්වා නික්ඛම්ත්වා
චින්තෙසි “ඉමෙසු එකො ‘සභායකස්ස කථෙතුං වට්ටති’ති ආහ, එකො
‘භාතුස්ස, එකො පුත්තස්ස, එකො මාතු කථෙතුං වට්ටති’ති ආහ. ඉමෙහි
එතං කතමෙව හවිස්සති, දිට්ඨමෙව කලීතන්ති මඤ්ඤාමි, භොතු අජ්ජෙව
එතං ජානිස්සාමි”ති. තෙ පන චත්තාරොපි අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු රාජකුලා
නික්ඛම්ත්වා රාජනිවෙසනද්වාරෙ එකස්ස හත්තඅම්බණස්ස පිට්ඨෙ
නිසිදිත්වා කිච්චකරණියානි මන්තෙත්වා සරානි ගච්ඡන්ති. තස්මා පණ්ඩිතො
“අහං එතෙසං චතුත්තං රහස්සං අම්බණස්ස හෙට්ඨා නිපජ්ජිත්වා ජාතිතුං
සක්කුණෙයා”න්ති චින්තෙත්වා තං අම්බණං උක්ඛිපාපෙත්වා අත්ථරණං
අත්ථරාපෙත්වා අම්බණස්ස හෙට්ඨා පවිසිත්වා පුරිසානං සඤ්ඤං අදාසි
“තුම්හෙ චතුසු පණ්ඩිතෙසු මන්තෙත්වා ගතෙසු ආගන්ත්වා මං
ආනෙයායාමා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පක්කම්ංසු. සෙනකොපි
රාජානං ආහ – “මහාරාජ, අම්භාකං වචනං න සද්දහථ, ඉදානි කිං
කරිස්සාමා”ති. සො තස්ස වචනං ගහෙත්වා අනිසාමෙත්වාච භීතතසිතො
හුත්වා “ඉදානි කිං කරොම, සෙනක පණ්ඩිතා”ති පුච්ඡි. “මහාරාජ, පපඤ්චං
අකත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා ගහපතිපුත්තං මාරෙතුං වට්ටති”ති. රාජා
“සෙනක, යපෙත්වා තුම්හෙ අඤ්ඤො මම අත්ථකාමො නාම නත්ථී,
තුම්හෙ අත්තනො සුහදෙ ගහෙත්වා ද්වාරන්තරෙ යත්වා ගහපතිපුත්තස්ස
පාතොව උපට්ඨානං ආගච්ඡන්තස්ස ඛග්ගෙන සිසං ඡින්දාමා”ති අත්තනො
ඛග්ගරතනං අදාසි. තෙ “සාධු, දෙව, මා භාගි, මයං තං මාරෙස්සාමා”ති
චත්වා නික්ඛම්ත්වා “දිට්ඨා නො පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨී”ති හත්තඅම්බණස්ස
පිට්ඨෙ නිසිදිංසු. තතො සෙනකො ආහ “අම්භො, කො ගහපතිපුත්තං
මාරෙස්සති”ති. ඉතරෙ “තුම්හෙයෙව ආචරිය, මාරෙමා”ති තස්සෙව භාරං
කරිංසු.

අථ නෙ සෙනකො පුච්ඡි “තුම්හෙ ‘රහස්සං නාම අසුකස්ස අසුකස්ස
කථෙතබ්බ’න්ති වදං, කිං වො එතං කතං, උදාහු දිට්ඨං සුත”න්ති? “කතං

එතං, ආවරියා”ති. තුම්හෙ “රහස්සං නාම සභායකස්ස කථෙතඛ්ඛ”න්ති වදං, “කිං වො එතං කතං, උදාහු දිට්ඨං සුත”න්ති? “කතං එතං මයා”ති? “කථෙථ, ආවරියා”ති. “ඉමස්මිං රහස්සෙ රඤ්ඤො ඤාතෙ ජීවිතං මෙ නත්ථී”ති. “මා භායථ ආවරිය, ඉධ තුම්භාකං රහස්සහෙදකො නත්ථී, කථෙථා”ති. සො නබ්බෙන අම්බණං කොට්ටෙත්වා “අත්ථී නු ඛො ඉමස්ස හෙට්ඨා ගහපතිපුත්තො”ති ආහ. “ආවරිය, ගහපතිපුත්තො අත්තනො ඉස්සරියෙන ඵවරුපං යානං න පවිසිස්සති, ඉදානි යසෙන මත්තො භවිස්සති, කථෙථ තුම්හෙ”ති. සෙනකො තාව අත්තනො රහස්සං කථෙත්තො ආහ – “තුම්හෙ ඉමස්මිං නගරෙ අසුකං නාම වෙසිං ජානාමා”ති? “ආම, ආවරියා”ති. “ඉදානි සා පඤ්ඤායතී”ති. “න පඤ්ඤායතී, ආවරියා”ති. “අහං සාලවනුය්‍යානෙ තාය සද්ධිං පුරිසකිච්චං කත්වා තස්සා පිළන්ධනෙසු ලොහෙන තං මාරෙත්වා තස්සායෙව සාටකෙන භණ්ඩිකං කත්වා ආහරිත්වා අම්භාකං සරෙ අසුකභූමිකාය අසුකෙ නාම ගබ්භෙ නාගදන්තකෙ ලග්ගෙසිං, වළඤ්ජෙතුං 3 විසභාමි, පුරාණභාවමස්ස ඔලොකෙමි, ඵවරුපං අපරාධකම්මං කත්වා මයා එකස්ස සභායකස්ස කථිතං, න තෙන කස්සචි කථිතපුඛ්ඛං, ඉමිනා කාරණෙන ‘සභායකස්ස ගුරුභං කථෙතඛ්ඛ’න්ති මයා කථිත”න්ති. පණ්ඩිතො තස්ස රහස්සං සාධුකං වචන්ථපෙත්වා සල්ලක්ඛෙසි.

පුක්කුසොපි අත්තනො රහස්සං කථෙත්තො ආහ – “මම උරුයා කුට්ඨං අත්ථී, කනිට්ඨො මෙ පාතොව කඤ්චි අජානාපෙත්වා තං ධොවිත්වා හෙසජ්ජෙන මක්ඛෙත්වා උපරි පිලොතිකං දත්වා ඛන්ධති. රාජා මග්ගි මුදුවිත්තො ‘එහි පුක්කුසා’ති මං පක්කොසිත්වා යෙභුය්‍යෙන මම උරුයායෙව සයති, සවෙ පන එතං රාජා ජානෙය්‍ය, මං මාරෙය්‍ය. තං මම කනිට්ඨං යපෙත්වා අඤ්ඤො ජානත්තො නාම නත්ථී, තෙන කාරණෙන ‘රහස්සං නාම භාතු කථෙතඛ්ඛ’න්ති මයා වුත්ත”න්ති. කාමින්දොපි අත්තනො රහස්සං කථෙත්තො ආහ – “මං කාලපක්ඛෙ උපොසථදිවසෙ නරදෙවො නාම යක්ඛො ගණ්භාති, අහං උම්මත්තකසුනඛො විය විරවාමි, ස්වාහං තමත්ථං පුත්තස්ස කථෙසිං. සො මම යක්ඛෙන ගහිතභාවං ඤත්වා මං අත්තොගෙහගබ්භෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා නික්ඛමිත්වා මම සද්දං පටිච්ඡාදනත්ථං ද්වාරෙ සමජ්ජං කාරෙසි, ඉමිනා කාරණෙන ‘රහස්සං නාම පුත්තස්ස කථෙතඛ්ඛ’න්ති මයා වුත්ත”න්ති. තතො තයොපි දෙවින්දං පුච්ඡිංසු. සො අත්තනො රහස්සං කථෙත්තො ආහ – “මයා මණිපහංසනකම්මං කරොත්තෙන රඤ්ඤො සත්තකං සක්කෙන කුසරඤ්ඤො දින්තං, සිරිපවෙසනං මඬිගලමණිරතනං ථෙන්නත්වා මාතුයා දින්තං. සා කඤ්චි අජානාපෙත්වා මම රාජකුලං පවිසනකාලෙ තං මය්‍යං දෙති, අහං තෙන මණිනා සිරිං පවෙසෙත්වා රාජනිවෙසනං ගච්ඡාමි. රාජා තුම්හෙහි සද්ධිං අකථෙත්වා පය්මතරං මයා සද්ධිං කථෙසි. දෙවසිකං අට්ඨ, සොළස, ද්වත්තිංස, චතුසට්ඨි කභාපණෙ මම පරිබ්බයත්ථාය දෙති. සවෙ

තස්ස මණ්ඩරතනස්ස ඡන්තභාවං රාජා ජානෙය්‍යා, මය්හං ජීවිතං නත්ථි, ඉමිනා කාරණෙන ‘රහස්සං නාම මාතු කට්ඨකඛ්ඛ’න්ති මයා චුත්ත’න්ති.

මහාසත්තො සබ්බෙසම්පි ගුය්හං අත්තනො පච්චක්ඛං අකාසි. තෙ පන අත්තනො උදරං ඵාලෙත්වා අන්තං බාහිරං කරොන්තා විය රහස්සං අඤ්ඤමඤ්ඤං කට්ඨකඛ්ඛා “තුමහෙ අප්පමත්තා පාතොව ආගච්ඡට්ඨ, ගහපතිපුත්තං මාරෙස්සාමා”ති උට්ඨාය පක්කම්භු. තෙසං ගතකාලෙ පණ්ඩිතස්ස පුරිසා ආගන්ත්වා අමිබණං උක්ඛිපිත්වා මහාසත්තං ආදාය පක්කම්භු. සො සරං ගන්ත්වා න්හත්වා අලඬකරිත්වා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා “අජ්ජ මෙ හගිනී උදුම්බරදෙවී රාජගෙහනො සාසනං පෙසෙස්සති”ති ඤත්වා ද්වාරෙ පච්චාසිකං පුරිසං යපෙසි “රාජගෙහනො ආගතං සිසං පවෙසෙත්වා මම දස්සෙය්‍යාසි”ති. එවඤ්ච පන චත්වා සයනපිට්ඨෙ නිපජ්ජි. තස්මිං බණෙ රාජාපි සයනපිට්ඨෙ නිපන්තොව පණ්ඩිතස්ස ගුණං සරිත්වා “මහොසධපණ්ඩිතො සත්තවස්සිකකාලතො පට්ඨාය මං උපට්ඨහන්තො න කිඤ්චි මය්හං අනත්ථං අකාසි, දෙවතාය පුච්ඡිතපඤ්ඤෙපි පණ්ඩිතෙ අසති ජීවිතං මෙ ලද්ධං න සියා. වෙරිපච්චාමිත්තානං චචනං ගහෙත්වා ‘අසමධුරං පණ්ඩිතං මාරෙථා’ති බග්ගං දෙන්තෙන අයුත්තං මයා කතං, ස්වෙ දානි නං පස්සිතුං න ලභිස්සාමි”ති සොකං උප්පාදෙසි. සරීරතො සෙදා මුච්චිංසු. සො සොකසමජ්ජිතො විත්තස්සාදං න ලභි. උදුම්බරදෙවීපි තෙන සද්ධිං එකසයනගතා තං ආකාරං දිස්වා “කිං නු ඛො මය්හං කොචි අපරාධො අත්ථි, උදාහු දෙවස්ස කිඤ්චි සොකකාරණං උප්පන්තං, පුච්ඡිස්සාමි තාව න”න්ති ඉමං ගාථමාහ –

“කිං ත්වං විමනොසි රාජසෙට්ඨ, ද්විපදජනිත්ද චචනං සුණොම මෙතං;

කිං විත්තයමානො දුම්මනොසි, නුන දෙව අපරාධො අත්ථි මය්හ”න්ති. (ජා. 1.15.323);

අථ රාජා කට්ඨකඛ්ඛො ගාථමාහ –

“පණ්හෙ වජ්ඣො මහොසධොති, ආණත්තො මෙ වමාය භූරිපඤ්ඤො;

තං විත්තයමානො දුම්මනොස්මි, න හි දෙවී අපරාධො අත්ථි තුය්හ”න්ති. (ජා. 1.15.324);

තත්ථ ආණත්තොති හද්දෙ, වත්තාරො පණ්ඩිතා “මහොසධො මම පච්චත්ථිකො”ති කථයිංසු. මයා තථතො අවිචිනිත්වා “වධෙථ න”න්ති භූරිපඤ්ඤො වධාය ආණත්තො. තං කාරණං විත්තයමානො දුම්මනොස්මිති.

තස්සා තස්ස චචනං සුත්ථාව මහාසත්තෙ සිනෙහෙන පබ්බතමත්තො සොකො උප්පජ්ජි. තතො සා විත්තෙසි “එකෙන උපායෙන රාජානං

අස්සාසෙත්වා රඤ්ඤො නිද්දං ඔක්කමනකාලෙ මම කනිට්ඨස්ස සාසනං පහිණිස්සාමි”ති. අථ සා “මහාරාජ, තයාවෙනං කතං ගහපතිපුත්තං මහත්තෙ ඉස්සරියෙ පතිට්ඨාපෙන්නෙන, තුම්හෙහි සො සෙනාපතිට්ඨානෙ යපිතො, ඉදානි කිර සො තුම්හාකංයෙව පච්චත්ථිකො ජාතො, න ඛො පන පච්චත්ථිකො බුද්දකො නාම අත්ථි, මාරෙතඛිබොව, තුම්හෙ මා චින්තයිත්ථා”ති රාජානං අස්සාසෙසි. සො තනුභූතසොකො නිද්දං ඔක්කමි. දෙවි උට්ඨාය ගබ්භං පවිසිත්වා “තාත මහොසධ, චත්තාරො පණ්ඩිතා තං පරිහින්දිංසු, රාජා කුද්ධො ස්වෙ ද්වාරන්තරෙ තං වධාය ආණාපෙසි, ස්වෙ රාජකුලං මා ආගච්ඡෙය්‍යාසි, ආගච්ඡන්තො පන නගරං හත්ථගතං කත්වා සමත්ථො භුත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති පණ්ණං ලිඛිත්වා මොදකස්ස අත්තො පක්ඛිපිත්වා මොදකං සුත්තෙන වෙයෙත්වා නවහාජනෙ කත්වා ඡාදෙත්වා ලඤ්ඡෙත්වා අත්ථවාරිකාය දාසියා අදාසි “ඉමං මොදකං ගහෙත්වා මම කනිට්ඨස්ස දෙහි”ති. සා තථා අකාසි. “රත්තිං කථං නික්ඛන්තා”ති න චින්තෙතඛිබං. රඤ්ඤො පයමමෙව දෙවියා වරො දින්නො, තෙන න නං කොචි නිවාරෙසි. බොධිසත්තො පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා නං උයොපෙසි. සා පුන ආගන්ත්වා දින්නභාවං ආරොවෙසි. තස්මිං ඛණෙ දෙවි ආගන්ත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං නිපජ්ජි. මහාසත්තොපි මොදකං හින්දිත්වා පණ්ණං වාචෙත්වා තමත්ථං ඤත්වා කත්තඛිබකිච්චං විවාරෙත්වා සයනෙ නිපජ්ජි.

ඉතරෙපි චත්තාරො ජනා පාතොව ඛග්ගං ගහෙත්වා ද්වාරන්තරෙ යත්වා පණ්ඩිතං අපස්සන්තා දුම්මනා භුත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං පණ්ඩිතා මාරිතො වො ගහපතිපුත්තො”ති චුත්තෙ “න පස්සාම, දෙවා”ති ආහංසු. මහාසත්තොපි අරුණුග්ගමනෙයෙව නගරං අත්තතො හත්ථගතං කත්වා තත්ථ තත්ථ ආරක්ඛං යපෙත්වා මහාජනපරිවුතො රථං ආරුශ්භ මහත්තෙන පරිවාරෙන රාජද්වාරං අගමාසි. රාජා සීහපඤ්ජරං උග්ඝාටෙත්වා බහි ඔලොකෙන්නො අට්ඨාසි. අථ මහාසත්තො රථා ඔතරිත්වා රාජානං චන්දිත්වා අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා චින්තෙසි “ස්වෙ අයං මම පච්චත්ථිකො හවෙය්‍ය, න මං චන්දෙය්‍යා”ති. අථ නං පක්කොසාපෙත්වා රාජා ආසනෙ නිසිදි. මහාසත්තොපි එකමන්තං නිසිදි. චත්තාරොපි පණ්ඩිතා තත්ථෙව නිසිදිංසු. අථ නං රාජා කිඤ්චි අජානන්තො විය “තාත, ත්වං හියොයා ගන්ත්වා ඉදානි ආගච්ඡසි, කිං මං පරිච්චජ්ජි”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“අභිදොසගතො දානි එහිසි, කිං සුත්වා කිං සඬකතෙ මනො තෙ;
කො තෙ කිමවොව භූරිපඤ්ඤ, ඉඬ්ඝ වචනං සුඤ්ඤාම බුහි
මෙත”න්ති. (ජා. 1.15.325);

තත්ථ අභිදොසගතොති හියොයා පයමයාමෙ ගතො ඉදානි ආගතො. කිං සඬකතෙති කිං ආසඬකතෙ. කිමවොවාති කිං රඤ්ඤො සන්තිකං මා ගමීති තං කොචි අවොව.

අථ නං මහාසත්තො “මහාරාජ, තයා මෙ චතුත්තං පණ්ඩිතානං චචනං ගහෙත්වා වටො ආණත්තො, තෙනාහං න එථී”ති වොදෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“පණ්හෙ වජ්ඣො මහොසට්ඨානි, යදි තෙ මත්තයිතං ජනිත්ද දොසං;
හරියාය රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති.
(ජා. 1.15.326);

තත්ථ යදි තෙති යස්මා තයා. මත්තයිතන්ති කථිතං. දොසන්ති අභිදොසං, රත්තිභාගෙති අත්ථො. කස්ස කථිතන්ති? හරියාය. ත්වඤ්චි භියො තස්සා ඉමමත්ථං රහොගතො අසංසි. ගුය්හං පාතුකතන්ති තස්සා එවරූපං අත්තනො රහස්සං පාතුකතං. සුතං මමෙතන්ති මයා පනෙනං තස්මිං ඛණ්ණෙයෙව සුතං.

රාජා තං සුත්වා “ඉමාය තඨ්ඛණ්ණඤ්ඤෙව සාසනං පහිතං හවිස්සති”ති කුද්ධො දෙවිං ඔලොකෙසි. තං ඤත්වා මහාසත්තො “කිං, දෙව, දෙවියා කුජ්ඣට්ඨ, අහං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං සබ්බං ජානාමි. දෙව, තුම්භාකං තාව රහස්සං දෙවියා කථිතං හොතු, ආවරියසෙනකස්ස පුක්කුසාදීනං වා රහස්සං මම කෙන කථිතං, අහං එතෙසමපි රහස්සං ජානාමියෙවා”ති සෙනකස්ස තාව රහස්සං කථෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“යං සාලවනස්මිං සෙනකො, පාපකම්මං අකාසි අසබ්භිරූපං;
සබ්බොව රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති.
(ජා. 1.15.327);

තත්ථ අසබ්භිරූපන්ති අසාධුජාතිකං ලාමකං අකුසලකම්මං අකාසි. ඉමස්මිංයෙව භි නගරෙ අසුකං නාම වෙසිං සාලවනුයානෙ පුරිසකිච්චං කත්වා තං මාරෙත්වා අලඬිකාරං ගහෙත්වා තස්සායෙව සාටකෙන හණ්ඩිකං කත්වා අත්තනො සරෙ අසුකට්ඨානෙ නාගදත්තකෙ ලග්ගෙත්වා යපෙසි. සබ්බොවාති අථ නං, මහාරාජ, එකස්ස සභායකස්ස රහොගතො හුත්වා අක්ඛාසි, තමපි මයා සුතං. නාහං දෙවස්ස පච්චත්ථිකො, සෙනකොයෙව. යදි තෙ පච්චත්ථිකෙන කම්මං අත්ථි, සෙනකං ගණ්හාපෙහීති.

රාජා සෙනකං ඔලොකෙත්වා “සච්චං, සෙනකා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, දෙවා”ති චුත්තෙ තස්ස ඛන්ධනාගාරප්පවෙසනං ආණාපෙසි. පණ්ඩිතො පුක්කුසස්ස රහස්සං කථෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

“පුක්කුසපුරිසස්ස තෙ ජනිත්ද, උප්පන්තො රොගො අරාජයුත්තො;
භාතුච්ච රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති.
(ජා. 1.15.328);

තත්ථ අරාජයුත්තොති මහාරාජ, එතස්ස කුට්ඨරොගො උජ්ජන්තො, සො රාජානං පත්තුං අයුත්තො, ජුපනානුව්ඡවිකො න භොති. තුම්භෙ ච “පුක්කුසස්ස උරු මුදුකො”ති යෙභුයොන තස්ස උරුම්භි නිපජ්ජථ. සො පනෙස චණ්ඨන්ධපිලොතිකාය එස්සො, දෙවාති.

රාජා තම්පි ඔලොකෙත්වා “සච්චං පුක්කුසා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං දෙවා”ති චුත්තෙ තම්පි ඛන්ධනාගාරං පවෙසාපෙසි. පණ්ඩිතො කාමින්දස්සපි රහස්සං කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

“ආබාධොයං අසබ්භිරූපො, කාමින්දො නරදෙවෙන චුට්ඨො;
පුත්තස්ස රහොගතො අසංසි, ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති.
(ජා. 1.15.329);

තත්ථ අසබ්භිරූපොති යෙන සො ආබාධෙන චුට්ඨො උම්මත්තකසුනාබො විය විරවති, සො නරදෙවයක්ඛාබාධො අසබ්භිජාතිකො ලාමකො, රාජකුලං පවිසිතුං න යුත්තො, මහාරාජාති වදති.

රාජා තම්පි ඔලොකෙත්වා “සච්චං කාමින්දා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං දෙවා”ති චුත්තෙ තම්පි ඛන්ධනාගාරං පවෙසාපෙසි. පණ්ඩිතො දෙවින්දස්සපි රහස්සං කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

“අට්ඨවඬ්ඤං මණිරතනං උළාරං, සක්කො තෙ අදදා පිතාමහස්ස;
දෙවින්දස්ස ගතං තදජ්ජ හත්ථං, මාතුච්ච රහොගතො අසංසි;
ගුය්හං පාතුකතං සුතං මමෙත”න්ති. (ජා. 1.15.330);

තත්ථ පිතාමහස්සාති තච පිතාමහස්ස කුසරාජස්ස. තදජ්ජ හත්ථන්ති තං මඬිගලසම්මතං මණිරතනං අජ්ජ දෙවින්දස්ස හත්ථගතං, මහාරාජාති.

රාජා තම්පි ඔලොකෙත්වා “සච්චං දෙවින්දා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං දෙවා”ති චුත්තෙ තම්පි ඛන්ධනාගාරං පවෙසාපෙසි. එවං “බොධිසත්තං වධිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා සබ්බෙපි තෙ ඛන්ධනාගාරං පට්ටියා. බොධිසත්තො “මහාරාජ, ඉමිනා කාරණෙනාහං ‘අත්තනො ගුය්හං පරස්ස න කථෙතබ්බ’න්ති වදාමි, වදන්තා පන මහාවිනාසං පත්තා”ති වත්වා උත්තරි ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි —

“ගුය්හස්ස හි ගුය්හමෙව සාධු, න ගුය්හස්ස පසත්ථමාවිකම්මං;
අනිජ්චන්තතා සහෙයා ධීරො, නිජ්චන්තොව යථාසුඛං භණෙයා.

“න ගුය්හමත්ථං විවරෙයා, රක්ඛෙයා නං යථා නිධිං;
න හි පාතුකතො සාධු, ගුය්හො අත්ථො පජානතා.

“ථීයා ගුය්හං න සංසෙයා, අමිත්තස්ස ච පණ්ඩිතො;

යො වාමිසෙන සංභීරො, හදයත්ථෙට්තො ව යො නරො.

“ගුය්හමත්ථං අසම්බුද්ධං, සම්බොධයති යො නරො;
මත්තභෙදභයා තස්ස, දාසභූතො තිතික්ඛති.

“යාවත්තො පුරිසස්සත්ථං, ගුය්හං ජානන්ති මත්තිනං;
තාවත්තො තස්ස උබ්බෙගා, තස්මා ගුය්හං න විස්සජෙ.

“විච්චිව භාසෙය්‍ය දිවා රහස්සං, රත්තිං ගිරං නාතිවෙලං පමුඤ්චෙ;
උපස්සුතිකා හි සුණන්ති මත්තං, තස්මා මත්තො ඛිජ්ජමුපෙති
භෙද”න්ති. (ජා. 1.15.331-336);

තත්ථ අමිත්තස්ස වාති ඉත්ථියා ව පච්චත්ථිකස්ස ව න කට්ඨයා. සංභීරොති යො ව යෙන කෙනච්ච ආමිසෙන සංභීරති උපලාපති සඬග්ගං ගච්ඡති, තස්සපි න සංසෙය්‍යා. හදයත්ථෙට්තොති යො ව අමිත්තො මිත්තපතිරූපකො මුඛෙන අඤ්ඤං කට්ඨති, හදයෙන අඤ්ඤං වින්තෙති, තස්සපි න සංසෙය්‍යා. අසම්බුද්ධන්ති පරෙහි අඤ්ඤාතං. “අසම්බොධ”න්තිපි පාඨො, පරෙසං බොධෙතුං අයුත්තන්ති අත්ථො. තිතික්ඛතීති තස්ස අක්කොසම්පි පරිභාසම්පි පහාරම්පි දාසො විය භුත්වා අධිවාසෙති. මත්තිනන්ති මත්තිතං, මත්තිනං වා අන්තරෙ යාවත්තො ජානන්තිති අත්ථො. තාවත්තොති තෙ ගුය්හජානනකෙ පටිච්ච තත්තකා තස්ස උබ්බෙගා සන්තාසා උප්පජ්ජන්ති. න විස්සජෙති න විස්සජ්ජෙය්‍ය පරං න ජානාපෙය්‍යා. විච්චිවාති සචෙ දිවා රහස්සං මත්තෙතුකාමො භොති, විචිත්තං ඔකාසං කාරෙත්වා සුප්පට්ච්ඡන්තට්ඨානෙ මත්තෙය්‍යා. නාතිවෙලන්ති රත්තිං රහස්සං කට්ඨන්තො පන අතිවෙලං මරියාදාතික්කන්තං මහාසද්දං කරොන්තො ගිරං නප්පමුඤ්චෙය්‍යා. උපස්සුතිකා හීති මත්තනට්ඨානං උපගන්ත්වා තිරොකුට්ටාදීසු යත්වා සොතාරො. තස්මාති මහාරාජ, තෙන කාරණෙන සො මත්තො ඛිජ්ජමෙව භෙදමුපාගමීති.

රාජා මහාසත්තස්ස කථං සුත්වා “එතෙ සයං රාජවෙරිතො භුත්වා පණ්ඩිතං මම වෙරිං කරොන්ති”ති කුජ්ඣිත්වා “ගච්ඡං නෙ නගරා නික්ඛමාපෙත්වා සුලෙසු වා උත්තාසෙට්ඨ, සීසානි වා තෙසං ඡින්ද්වා”ති ආණාපෙසී. තෙසු පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා චතුක්කෙ චතුක්කෙ කසාහි පහාරසහස්සං දත්වා නියමානෙසු පණ්ඩිතො “දෙව, ඉමෙ තුම්භාකං පොරාණකා අමච්චා, ඛමං නෙසං අපරාධ”න්ති රාජානං බමාපෙසී. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “සාධු”ති තෙ පක්කොසාපෙත්වා තස්සෙව දාසෙ කත්වා අදාසී. සො පන තෙ තත්ථෙව භූජිස්සෙ අකාසී. රාජා “තෙන හි මම විජිතෙ මා වසන්තු”ති පබ්බාජනීයකම්මං ආණාපෙසී. පණ්ඩිතො “ඛමං, දෙව, එතෙසං අන්ධබාලානං දොස”න්ති බමාපෙත්වා තෙසං යානන්තරාති පුත පාකතිකානි කාරෙසී. රාජා “පච්චාමිත්තෙසුපි තාවස්ස ඵ්චරූපා මෙත්තා

භවති, අඤ්ඤාසු ජනෙසු කථං න භවිස්සති”ති පණ්ඩිතස්ස අනිවිය පසන්තො අහොසි. තතො පට්ඨාය චත්තාරො පණ්ඩිතා උද්ධතදායා විය සජ්ජා නිබ්බිසා හුත්වා කිඤ්චි කථෙතුං නාසක්ඛිංසු.

පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

නිට්ඨිතා ච පරිහින්දකථා.

සුද්ධපරාජයකණ්ඩං

තතො පට්ඨාය පණ්ඩිතොව රඤ්ඤො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසති. සො චින්තෙසි “රඤ්ඤො සෙනජත්තමත්තමෙව, රජ්ජං පන අභමෙව විචාරෙමි, මයා අජ්ජමත්තෙන භවිතුං වට්ටති”ති. සො නගරෙ මහාපාකාරං නාම කාරෙසි, තථා අනුපාකාරඤ්ච ද්වාරට්ඨාලකෙ අත්තරට්ඨාලකෙ උදකපරිඛං කද්දමපරිඛං සුක්ඛපරිඛන්ති තිස්සො පරිබායො කාරෙසි, අන්තොනගරෙ ජිණ්ණගෙහානි පටිසඬ්ඛරාපෙසි, මහාපොක්ඛරණියො කාරෙත්වා තාසු උදකනිධානං කාරෙසි, නගරෙ සබ්බකොට්ඨාගාරානි ධඤ්ඤස්ස පුරාපෙසි, හිමවත්තජ්ජදෙසතො කුලුපකතාපසෙහි කුදුසකුමුදබ්බිජානි ආභරාපෙසි, උදකනිද්ධමනානි සොධාපෙත්වා තත්ථ රොපාපෙසි, බහිනගරෙපි ජිණ්ණසාලාපටිසඬ්ඛරණකම්මං කාරෙසි. කිං කාරණා? අනාගතභයපටිබාහනත්ථං. තතො තතො ආගතවාණිජකෙපි “සම්මා, තුම්හෙ කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකට්ඨානතො”ති චුත්තෙ “තුම්හාකං රඤ්ඤා කිං පිය”න්ති පුච්ඡිත්වා “අසුකං නාමා”ති චුත්තෙ තෙසං සම්මානං කාරෙත්වා උයොපාපෙත්වා අත්තතො එකසතෙ යොධෙ පක්කොසාපෙත්වා “සම්මා, මයා දින්තෙ පණ්ණාකාරෙ ගහෙත්වා එකසතරාජධානියො ගන්ත්වා ඉමෙ පණ්ණාකාරෙ අත්තතො පියකාමතාය තෙසං රාජුනං දත්වා තෙයෙව උපට්ඨහන්තා තෙසං කිරියං වා මන්තං වා ඤත්වා මය්හං සාසනං පෙසෙත්තා තත්ථෙව වසථ, අහං වො පුත්තදාරං පොසෙස්සාමි”ති වත්වා කෙසඤ්චි කුණ්ඩලෙ, කෙසඤ්චි පාදුකායො, කෙසඤ්චි බග්ගෙ, කෙසඤ්චි සුවණ්ණමාලායො අක්ඛරානි ඡින්දිත්වා “යදා මම කිච්චං අත්ථි, තදා පඤ්ඤායන්තු”ති අධිට්ඨහිත්වා තෙසං හත්ථෙ දත්වා පෙසෙසි. තෙ තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං තෙසං රාජුනං පණ්ණාකාරං දත්වා “කෙනත්ථෙනාගතා”ති චුත්තෙ “තුම්හෙව උපට්ඨාතුං ආගතම්හා”ති වත්වා “කුතො ආගතත්ථා”ති පුට්ඨා ආගතට්ඨානං අවත්වා අඤ්ඤානි යානානි ආචික්ඛිත්වා “තෙන හි සාධු”ති සම්පට්ඨිතෙ උපට්ඨහන්තා තෙසං අබ්භන්තරිකා අගෙසු.

තදා කපිලරට්ඨෙ සඬ්ඛලකො නාම රාජා ආවුධානි සජ්ජාපෙසි, සෙනං සඬ්ඛකඬ්ඪි. තස්ස සන්තිකෙ උපනික්ඛිත්තකපුරිසො පණ්ඩිතස්ස සාසනං පෙසෙසි “සාමි, මයං ඉධ පවත්තිං ‘ඉදං නාම කරිස්සති’ති න ජානාම, ආවුධානි සජ්ජාපෙති, සෙනං සඬ්ඛකඬ්ඪි, තුම්හෙ පුරිසවිසෙසෙ පෙසෙත්වා

ඉදං පවත්තිං තථතො ජානාථා”ති. අථ මහාසත්තො සුවපොතකං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, කපිලරට්ඨෙ සඬබ්බලකො නාම රාජා ආවුධානි සජ්ජාපෙසි, ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා ‘ඉමං නාම කරොති’ති තථතො ඤත්වා සකලජම්බුදීපං ආභිෂේධිත්වා මය්හං පවත්තිං ආහරාහි”ති වත්වා මධුලාපෙ බාදාපෙත්වා මධුපානීයං පායෙත්වා සතපාකසහස්සපාකෙහි තෙලෙහි පක්ඛන්තරං මක්ඛෙත්වා පාචිනසිහපඤ්ජරෙ යත්වා විස්සජ්ජෙසි. සොපි තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස පුරිසස්ස සන්තිකා තස්ස රඤ්ඤො පවත්තිං තථතො ඤත්වා සකලජම්බුදීපං පරිග්ගණ්හන්තො කපිලරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරං පාපුණි. තදා තත්ථ වුළුනිබුභ්මදත්තො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස කෙවට්ටො නාම බ්‍රාහ්මණො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසති, පණ්ඩිතො ඛ්‍යාත්තො. සො පච්චුසකාලෙ පබුජ්ඣිත්වා දීපාලොකෙන අලඬකතජ්ජට්ඨයත්තං සිරිගබ්භං ඔලොකෙන්තො අත්තනො මහන්තං යසං දිස්වා “අයං මම යසො, කස්ස සන්තකො”ති වින්තෙත්වා “න අඤ්ඤස්ස සන්තකො වුළුනිබුභ්මදත්තස්ස, එවරූපං පන යසදායකං රාජානං සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජානං කාතුං වට්ටති, අහඤ්ච අග්ගපුරොහිතො හවිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පාතොව න්හත්වා භුඤ්ජිත්වා අලඬකරිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, සුඛං සයථා”ති සුඛසෙය්‍යං පුච්ඡිත්වා “ආම, පණ්ඩිතා”ති වුත්තෙ රාජානං “දෙව, මන්තෙතබ්බං අත්ථී”ති ආහ. “වද, ආචරියා”ති. “දෙව, අන්තොනගරෙ රහො නාම න සක්කා ලද්ධුං, උය්‍යානං ගච්ඡාමා”ති. “සාධු, ආචරියා”ති රාජා තෙන සද්ධිං උය්‍යානං ගන්ත්වා බලකායං බහි යපෙත්වා ආරක්ඛං කාරෙත්වා බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං උය්‍යානං පවිසිත්වා මඬගලසිලාපට්ටෙ නිසිදි.

තදා සුවපොතකොපි තං කිරියං දිස්වා “හවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙන, අජ්ජ පණ්ඩිතස්ස ආචික්ඛිතබ්බයුත්තකං කිඤ්චි සුණ්ඤ්සාමි”ති උය්‍යානං පවිසිත්වා මඬගලසාලරුක්ඛස්ස පත්තන්තරෙ නිලිසිත්වා නිසිදි. රාජා “කථෙථ, ආචරියා”ති ආහ. “මහාරාජ, තච කණ්ණෙ ඉතො කරොහි, චතුක්කණ්ණොව මන්තො හවිස්සති. සචෙ, මහාරාජ, මම වචනං කරෙය්‍යාසි, සකලජම්බුදීපෙ තං අග්ගරාජානං කරොමි”ති. සො මහාතණ්හතාය තස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සජ්ජත්තො හුත්වා “කථෙථ, ආචරිය, කරිස්සාමි තෙ වචන”න්ති ආහ. “දෙව, මයං සෙනං සඬකඬසීත්වා පයමං බුද්දකනගරං රුමහිත්වා ගණ්හිස්සාම, අහඤ්හි වුළුද්වාරෙන නගරං පවිසිත්වා රාජානං වක්ඛාමි – මහාරාජ, තච යුද්ධෙන කිච්චං නත්ථී, කෙවලං අම්භාකං රඤ්ඤො සන්තකො හොහි, තච රජ්ජං තචෙව හවිස්සති, යුජ්ඣන්තො පන අම්භාකං බලවාහනස්ස මහන්තතාය එකන්තෙන පරාජිස්සසි”ති. “සචෙ මෙ වචනං කරිස්සති, සඬගණ්හිස්සාම නං. නො චෙ, යුජ්ඣන්තවා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ද්වෙ සෙනා ගහෙත්වා අඤ්ඤං නගරං ගණ්හිස්සාම, තතො අඤ්ඤන්ති එතෙනුපායෙන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා ‘ජයපානං පිටිස්සාමා’ති වත්වා එකසතරාජානො අම්භාකං නගරං

ආනෙත්වා උය්‍යානෙ ආපානමණ්ඩපං කාරෙත්වා තත්ථ නිසින්තෙ විසමිස්සකං සුරං පායෙත්වා සබ්බෙපි තෙ රාජානො ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා එකසතරාජධානීසු රජ්ජං අම්භාකං භත්ථගතං කරිස්සාම. එවං ත්වං සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා භවිස්සසී”ති. සොපි “සාධු, ආචරිය, එවං කරිස්සාමී”ති වදති. “මහාරාජ, චතුක්කණ්ණො මන්නො නාම, අයඤ්ඞි මන්නො න සක්කා අඤ්ඤො ජාතිතුං, තස්මා පපඤ්චං අකත්වා සීඝං නික්ඛමං”ති. රාජා තුස්සිත්වා “සාධු”ති සම්පට්ඨි.

සුවපොතකො තං සුත්වා තෙසං මන්නපරියොසානෙ සාධායං ඔලම්භකං ඔතාරෙන්නො විය කෙවට්ටස්ස සීසෙ ඡකණපිණ්ඩං පානෙත්වා “කිමෙත”න්ති මුඛං විවරිත්වා උද්ධං ඔලොකෙන්නස්ස අපරමිපි මුඛෙ පානෙත්වා “කිරි කිරි”ති සද්දං විරවන්නො සාධතො උජ්ජනිත්වා “කෙවට්ට, ත්වං චතුක්කණ්ණමන්නොති මඤ්ඤසී, ඉදානෙව ඡක්කණ්ණො ජානො, පුත අට්ඨකණ්ණො භවිත්වා අනෙකසතකණ්ණොපි භවිස්සති”ති වත්වා “ගණ්භථ, ගණ්භථා”ති වදන්තානඤ්ඤෙව වාතවෙගෙන මිටීලං ගන්ත්වා පණ්ඩිතස්ස නිවෙසනං පාවිසී. තස්ස පත ඉදං වත්තං – සවෙ කුතොපි ආභතසාසනං පණ්ඩිතස්සෙව කට්ඨෙබ්බං හොති, අථස්ස අංසකුටෙ ඔතරති, සවෙ අමරාදෙවියාපි සොතුං වට්ටති, උච්ඡඩ්ගෙ ඔතරති, සවෙ මහාජනෙන සොතබ්බං, භූමියං ඔතරති. තදා සො පණ්ඩිතස්ස අංසකුටෙ ඔතරී. තාය සඤ්ඤාය “රහස්සෙන භවිතබ්බ”න්ති මහාජනො පටික්කමි. පණ්ඩිතො තං ගහෙත්වා උපරිපාසාදතලං අභිරුය්හ “කිං තෙ, තාත, දිට්ඨං සුත”න්ති පුච්ඡී. අථස්ස සො “අහං, දෙව, සකලජම්බුදීපෙ විවරන්නො අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො සන්නිකෙ කිඤ්චි ගුය්හං න පස්සාමි, උත්තරපඤ්චාලනගරෙ පත වුළුනිබුන්මදත්තස්ස පුරොහිතො කෙවට්ටො නාම බ්‍රාහ්මණො රාජානං උය්‍යානං නෙත්වා චතුක්කණ්ණමන්නං ගණ්ඞි. අථාහං සාධන්තරෙ නිසීදිත්වා තෙසං මන්නං සුණිත්වා මන්නපරියොසානෙ තස්ස සීසෙ ව මුඛෙ ව ඡකණපිණ්ඩං පානෙත්වා ආගතොමිහී”ති වත්වා සබ්බං කටෙසී. ‘රඤ්ඤො සම්පට්ඨිත’න්ති චුත්තෙ “සම්පට්ඨි, දෙවා”ති ආහ.

අථස්ස පණ්ඩිතො කත්තබ්බයුත්තකං සක්කාරං කරිත්වා තං මුදුපච්චත්ථරණෙ සුවණ්ණපඤ්ජරෙ සුට්ඨු සයාපෙත්වා “කෙවට්ටො මම මහොසධස්ස පණ්ඩිතභාවං න ජානාති මඤ්ඤෙ, අහං න දානිස්ස මන්නස්ස මත්ථකං පාපුණිතුං දස්සාමී”ති වින්තෙත්වා නගරතො දුග්ගතකුලානි නිහරාපෙත්වා බහි නිවාසාපෙසී, රට්ඨජනපදද්වාරගාමෙසු සමිද්ධානි ඉස්සරියකුලානි ආහරිත්වා අත්තොනගරෙ නිවාසාපෙසී, බහුං ධනධඤ්ඤං කාරෙසී. වුළුනිබුන්මදත්තොපි කෙවට්ටස්ස වචනං ගහෙත්වා සෙනඪගපරිවුතො ගන්ත්වා එකං බුද්දකනගරං පරික්ඛිපි. කෙවට්ටොපි චුත්තනයෙනෙව තත්ථ පටිසිත්වා තං රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා අත්තනො සන්නකමකාසී. ද්වෙ සෙනා එකතො කත්වා තතො අඤ්ඤං නගරං රුමිහති.

එතෙත්තපායෙන පටිපාටියා සබ්බානි තානි නගරානි ගණ්හි. එවං
 වුළුනිබ්බන්ධන්තො කෙවට්ටස්ස ඔවාදෙ ධීතො, යපෙත්වා වෙදෙහරාජානං
 සෙසරාජානො සකලජම්බුදීපෙ අත්තනො සත්තකෙ අකාසි. බොධිසත්තස්ස
 පන උපනික්ඛිත්තකපුරිසා “වුළුනිබ්බන්ධන්තො එත්තකානි නගරානි
 ගහිතානි, අප්පමත්තො හොතු”ති නිව්චං සාසනං පහිණිංසු. සොපි තෙසං
 “අහං ඉධ අප්පමත්තො වසාමි, තුම්හෙහි අනුක්කණ්ඨන්තා අප්පමත්තො
 හුත්වා වසාමා”ති පටිපෙසෙසි.

වුළුනිබ්බන්ධන්තො සත්තදිවසසත්තමාසාධිකෙහි සත්තසංචච්ඡරෙහි
 විදෙහරජ්ජං වජ්ජෙත්වා සෙසං සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා කෙවට්ටං
 ආහ — “ආචරිය, මිටීලායං විදෙහරජ්ජං ගණ්හාමා”ති. “මහාරාජ,
 මහොසධපණ්ඩිතස්ස වසනනගරෙ රජ්ජං ගණ්හිතුං න සක්ඛිස්සාම. සො හි
 එවං ඤාණසම්පත්තො එවං උපායකුසලො”ති සො විත්ථාරෙත්වා
 වන්දමණ්ඩලං උට්ඨාපෙත්තො විය මහොසධස්ස ගුණෙ කටෙසි. අයඤ්චි
 සයම්පි උපායකුසලොව, තස්මා “මිටීලනගරං නාම දෙව අප්පමත්තකං,
 සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං අම්භාකං පහොති, කිං නො එතෙනා”ති
 උපායෙනෙව රාජානං සල්ලක්ඛාපෙසි. සෙසරාජානොපි “මයං මිටීලරජ්ජං
 ගහෙත්වා ජයපානං පිට්ඨිසාමා”ති වදන්ති. කෙවට්ටො තෙපි නිවාරෙත්වා
 “විදෙහරජ්ජං ගහෙත්වා කිං කරිස්සාම, සොපි රාජා අම්භාකං සත්තකොව,
 තස්මා නිවත්තමා”ති තෙ උපායෙනෙව බොධෙසි. තෙ තස්ස වචනං සුත්වා
 නිවත්තිංසු. මහාසත්තස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා සාසනං පෙසයිංසු
 “බ්බන්ධන්තො එකසතරාජපරිවුතො මිටීලං ආගච්ඡන්තොව නිවත්තිත්වා
 අත්තනො නගරමෙව ගතො”ති. සොපි තෙසං “ඉතො පට්ඨාය තස්ස කිරියං
 ජානන්තු”ති පටිපෙසෙසි. බ්බන්ධන්තොපි කෙවට්ටෙන සද්ධිං “ඉදානි කිං
 කරිස්සාමි”ති මන්තෙත්වා “ජයපානං පිට්ඨිසාමා”ති වුත්තෙ උය්‍යානං
 අලඬිකරිත්වා වාටිසතෙසු වාටිසහස්සෙසු සුරං යපෙථ, නානාවිධානි ව
 මච්ඡමංසාදිනි උපනෙමා”ති සෙවකෙ ආණාපෙසි. උපනික්ඛිත්තකපුරිසා තං
 පවත්තිං පණ්ඩිතස්ස ආරොවෙසුං. තෙ පන “විසෙන සුරං යොජෙත්වා
 රාජානො මාරෙතුකාමො”ති න ජානිංසු. මහාසත්තො පන සුවපොතකස්ස
 සන්තිකා සුතත්තා තථතො ජානිත්වා “තෙසං සුරාපානදිවසං තථතො
 ජානිත්වා මම පෙසෙමා”ති පටිසාසනං පෙසෙසි. තෙ තථා කරිංසු.

පණ්ඩිතො “මාදිසෙ ධරමානෙ එත්තකානං රාජුනං මරණං අයුත්තං,
 අවස්සයො තෙසං හිට්ඨිසාමි”ති වින්තෙත්වා සහජානං යොධසහස්සං
 පක්කොසාපෙත්වා “සම්මා, වුළුනිබ්බන්ධන්තො කිර උය්‍යානං
 අලඬිකාරාපෙත්වා එකසතරාජපරිවුතො සුරං පාතුකාමො, තුම්හෙ තත්ථ
 ගන්ත්වා රාජුනං ආසනෙසු පඤ්ඤත්තෙසු කිස්මිඤ්චි අනිසින්තෙයෙව
 ‘වුළුනිබ්බන්ධන්තස්ස අනන්තරං මහාරහං ආසනං අම්භාකං රඤ්ඤොව
 දෙමා’ති වදන්තා ගහෙත්වා තෙසං පුරිසෙහි ‘තුම්හෙ කස්ස පුරිසා’ති වුත්තෙ
 ‘විදෙහරාජස්සා’ති වදෙය්‍යාථ. තෙ තුම්හෙහි සද්ධිං ‘මයං

සත්තදිවසසත්තමාසාධිකානි සත්තවස්සානි රජ්ජං ගණ්හන්තා එකදිවසමපි විදෙහරාජානං න පස්සාම, කිං රාජා නාමෙස, ගච්ඡං පරියන්තෙ ආසනං ගණ්හං'ති වදන්තා කලහං කරස්සන්ති. අථ තුම්හෙ 'යපෙත්වා බ්‍රහ්මදත්තං අඤ්ඤා අම්භාකං රඤ්ඤා උත්තරිතරො ඉධ නත්ථි'ති කලහං වඩ්ඪෙත්වා අම්භාකං රඤ්ඤා ආසනමත්තමපි අලහන්තා 'න දානි වො සුරං පාතුං මච්ඡමංසං බාදිතුං දස්සාමා'ති නදන්තා වග්ගන්තා මහාසොසං කරොන්තා තෙසං සන්තාසං ජනෙන්නා මහන්තෙහි ලෙඩ්ඛුදණ්ඨෙහි සබ්බවාටියො හින්දිත්වා මච්ඡමංසං විජ්ජකිරිත්වා අපරිභොගං කත්වා ජවෙන සෙනාය අන්තරං පවිසිත්වා දෙවනගරං පට්ටියා අසුරා විය උල්ලොළං උට්ඨාපෙත්වා 'මයං මිටීලනගරෙ මහොසධපණ්ඩිතස්ස පුරිසා, සක්කොන්තා අම්හෙ ගණ්හං'ති තුම්භාකං ආගතභාවං ජානාපෙත්වා ආගච්ඡං'ති පෙසෙසි. තෙ "සාධු"ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා වන්දිත්වා සන්තද්ධපඤ්ඤාවුධා නික්ඛමිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා නන්දනවනම්ච අලඬකතඋයානං පවිසිත්වා සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ එකසතරාජපල්ලඬකෙ ආදිං කත්වා අලඬකතජපටියත්තං සිරිවිහවං දිස්වා මහාසත්තෙන චුත්තනියාමෙනෙව සබ්බං කත්වා මහාජනං සඬබ්බාහෙත්වා මිටීලාහිමුධා පක්කමිංසු. රාජපුරිසාපි තං පවත්තිං තෙසං රාජුතං ආරොචෙසුං. චූළනිබ්‍රහ්මදත්තොපි "එවරූපස්ස නාම මෙ විසයොගස්ස අන්තරායො කතො"ති කුජ්ඣි. රාජානොපි "අම්භාකං ජයපානං පාතුං නාදාසි"ති කුජ්ඣිංසු. බලකායාපි "මයං අමුලකං සුරං පාතුං න ලහිමිහා"ති කුජ්ඣිංසු.

චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො තෙ රාජානො ආමන්තෙත්වා "එථ, හො, මිටීලං ගන්ත්වා විදෙහරාජස්ස බග්ගෙන සීසං ඡින්දිත්වා පාදෙහි අක්කමිත්වා නිසින්නා ජයපානං පිවිස්සාම, සෙනං ගමනසජ්ජං කරොමා"ති වත්වා පුත රහොගතො කෙවට්ටස්සපි එතමත්ථං කථෙත්වා "අම්භාකං එවරූපස්ස මන්තස්ස අන්තරායකරං පට්ඨාමිත්තං ගණ්හිස්සාම, එකසතරාජුතං අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬබ්බාය සෙනාය පරිවුතා ගච්ඡාම, එථ, ආවරියා"ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො අත්තනො පණ්ඩිතභාවෙන වින්තෙසි "මහොසධපණ්ඩිතං ජිනිතුං නාම න සක්කා, අම්භාකංයෙව ලජ්ජිතබ්බං හවිස්සති, නිවත්තාපෙස්සාමි න"න්ති. අථ නං එවමාහ - "මහාරාජ, න එස විදෙහරාජස්ස ථාමො, මහොසධපණ්ඩිතස්ස සංවිධානමෙතං, මහානුභාවො පනෙස, තෙන රක්ඛිතා මිටීලා සීහරක්ඛිතගුහා විය න සක්කා කෙනචි ගහෙතුං, කෙවලං අම්භාකං ලජ්ජනකං හවිස්සති, අලං තත්ථ ගමනෙනා"ති. රාජා පන බත්තියමානෙන ඉස්සරියමදෙන මත්තො හුත්වා "කිං සො කරස්සති"ති වත්වා එකසතරාජපරිවුතො අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬබ්බාය සෙනාය සද්ධිං නික්ඛමි. කෙවට්ටොපි අත්තනො කථං ගණ්හාපෙතුං අසක්කොන්තො "රඤ්ඤා පට්ඨනීකචුත්ති නාම අයුත්තා"ති තෙන සද්ධිංයෙව නික්ඛමි. තෙපි යොධා එකරත්තෙනෙව මිටීලං පත්වා අත්තනා කතකිච්චං පණ්ඩිතස්ස කථයිංසු. පඨමං උපනික්ඛිත්තකපුරිසාපිස්ස සාසනං පහිණිංසු. "චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො 'විදෙහරාජානං ගණ්හිස්සාමි'ති

එකසතරාජපරිවුතො ආගච්ඡති, පණ්ඩිතො අප්පමත්තො හොතු, අප්ප අසුකට්ඨානං නාම ආගතො, අප්ප අසුකට්ඨානං, අප්ප නගරං පාපුණ්සස්සති”ති පණ්ඩිතස්ස නිබද්ධං පෙසෙන්නියෙව. තං සුත්වා මහාසත්තො අප්පමත්තො අහොසි. විදෙහරාජා පන “බ්‍රහ්මදත්තො කීර ඉමං නගරං ගහෙතුං ආගච්ඡති”ති පරම්පරසොසෙන අස්සොසි.

අථ බ්‍රහ්මදත්තො අග්ගපදොසෙයෙව උක්කාසතසහස්සෙන ධාරියමානෙන ආගන්ත්වා සකලනගරං පරිවාරෙසි. අථ නං හත්ථිපාකාරරථපාකාරාදීහි පරික්ඛිපාපෙත්වා තෙසු තෙසු යානෙසු බලගුම්ඛං යපෙසි. මනුස්සා උන්නාදෙන්නා අප්ථොටෙන්නා සෙලෙන්තා නච්චන්නා ගජ්ජන්නා තජ්ජෙන්නා මහාසොසං කරොන්නා අට්ඨංසු. දීපොභාසෙන චෙව අලඬිකාරොහාසෙන ච සකලසත්තයොජනිකා මිථිලා එකොභාසා අහොසි. හත්ථිඅස්සරථතුරියානං සද්දෙන පථවියා භිජ්ජනකාලො විය අහොසි. චත්තාරො පණ්ඩිතා උල්ලොළසද්දං සුත්වා අජානන්නා රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, උල්ලොළසද්දො ජාතො, න ඛො පන මයං ජානාම, කිං නාමෙතං, විමංසිතුං වට්ටති”ති ආහංසු. තං සුත්වා රාජා “චුළනිබ්‍රහ්මදත්තො නු ඛො ආගතො හවෙය්‍යා”ති සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකෙන්තො තස්සාගමනභාවං ඤත්වා භීතතසිතො “නත්ථි අම්භාකං ජීවිතං, සබ්බෙ නො ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති”ති තෙහි සද්ධිං සල්ලපන්නො නිසිදි. මහාසත්තො පන තස්සාගතභාවං ඤත්වා සිහො විය අප්මිහිතො සකලනගරෙ ආරක්ඛං සංවිදහිත්වා “රාජානං අස්සාසෙස්සාමි”ති රාජනිවෙසනං අභිරුහිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වාච පටිලද්ධස්සාසො හුත්වා “යපෙත්වා මම පුත්තං මහොසධපණ්ඩිතං අඤ්ඤො මං ඉමම්භා දුක්ඛා මොචෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති වින්තෙත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො ආහ -

590.

“පඤ්චාලො සබ්බසෙනාය, බ්‍රහ්මදත්තොයමාගතො;
සායං පඤ්චාලියා සෙනා, අප්පමෙය්‍යො මහොසධ.

591.

“විථිමති පත්තිමති, සබ්බසඬිගාමකොවිදා;
ඔහාරිනී සද්දවති, හෙරිසඬිඛජ්ජබ්බොධනා.

592.

“ලොභවිජ්ජාලඬිකාරාහා, ධජීනී වාමරොහිනී;
සිජ්ජියෙහි සුසම්පන්නා, සුරෙහි සුප්පතිට්ඨිතා.

593.

“දසෙත්ථ පණ්ඩිතා ආහු, භූරිපඤ්ඤා රහොගමා;
මාතා එකාදස් රඤ්ඤො, පඤ්චාලියං පසාසති.

594.

“අටේත්ථෙකසතං බත්තා, අනුයන්තා යසස්සිනො;
අවිජින්නරට්ඨා බ්‍යථිතා, පඤ්චාලියං වසං ගතා.

595.

“යංවදා තක්කරා රඤ්ඤො, අකාමා පියභාණිනො;
පඤ්චාලමනුයායන්ති, අකාමා වසිනො ගතා.

596.

“තාය සෙනාය මිථිලා, තිසන්ධිපරිවාරිතා;
රාජධානී විදෙහානං, සමන්තා පරිබඤ්ඤති.

597.

“උද්ධං තාරකජාතාව, සමන්තා පරිවාරිතා;
මහොසධ විජානාහි, කථං මොක්ඛො භවිස්සති” ති.

තත්ථ සබ්බසෙනායාති සබ්බාය එකසතරාජනායිකාය
අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬ්ඛාය සෙනාය සද්ධිං ආගතො කිර, තාතාති වදති.
පඤ්චාලියාති පඤ්චාලරඤ්ඤො සන්තකා. වීථිමතීති වීථියා ආනිතෙ
දබ්බසම්භාරෙ ගහෙන්වා විවරන්තෙන වඩ්ඪකිගණෙන සමන්තාගතා.
පත්තිමතීති පදසඤ්චරෙන බලකායෙන සමන්තාගතා.
සබ්බසඬ්ඛාමකොවිදාති සබ්බසඬ්ඛාමෙ කුසලා. ඔහාරිතීති පරසෙනාය
අන්තරං පවිසිත්වා අපඤ්ඤායන්තාව පරසිසං ආහරිතුං සමත්ථා. සද්දවතීති
දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තා. හෙරිසඬ්ඛප්පබොධනාති “එථ යාථ
යුජ්ඣුථා”තිආදීති තත්ථ වචිහෙදෙන ජානාපෙනුං න සක්කා, තාදිසාති
පනෙන්ථ කිච්චාති හෙරිසඬ්ඛසද්දෙහෙව බොධෙන්තීති
හෙරිසඬ්ඛප්පබොධනා. ලොභවිජ්ජාලඬ්ඛකාරාහාති එත්ථ ලොභවිජ්ජාති
ලොභසිජ්ජාති. සත්තරතනපටිමණ්ඩිතානං
කවචවම්මජාලිකාසිසකරෙණිකාදීනං එතං නාමං. අලඬ්ඛකාරාති
රාජමහාමත්තාදීනං අලඬ්ඛකාරා. තස්මා ලොභවිජ්ජාහි වෙච අලඬ්ඛකාරෙහි ව
භාසතීති ලොභවිජ්ජාලඬ්ඛකාරාහාති අයමෙන්ථ අත්ථො. ධජීතීති
සුවණ්ණාදිපටිමණ්ඩිතෙහි නානාවත්ථසමුජ්ජලෙහි රථාදීසු සමුස්සිතධජෙහි
සමන්තාගතා. වාමරොහිතීති හත්ථි ව අස්සෙ ව ආරොහන්තා වාමපස්සෙන
ආරොහන්ති, තෙන “වාමරොහිතී”ති වුච්චන්ති, තෙහි සමන්තාගතා,
අපරිමිතහත්ථිඅස්සසමාකිණ්ණාති අත්ථො. සිජ්ජියෙහිති
හත්ථිසිජ්ජඅස්සසිජ්ජාදීසු අට්ඨාරසසු සිජ්ජෙසු නිජ්ජන්ති. පත්තෙහි සුට්ඨ
සමන්තාගතා සුසමාකිණ්ණා. සුරෙහිති තාත, එසා කිර සෙනා
සිහසමානපරක්කමෙහි සුරයොධෙහි සුජ්ජතිට්ඨිතා.

ආහුති දස කිරෙත්ථ සෙනාය පණ්ඩිතාති වදන්ති. භූරිපඤ්ඤාති පට්ඨසමාය විපුලාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. රහොගමාති රහො ගමනසීලා රහො නිසිදිත්වා මන්තනසීලා. තෙ කිර එකාහද්වීහං වින්තෙතුං ලහන්තා පට්ඨං පරිවත්තෙතුං ආකාසෙ ගණ්හිතුං සමත්ථා. එකාදසීති තෙහි කිර පණ්ඩිතෙහි අතිරෙකතරපඤ්ඤා පඤ්චාලරඤ්ඤො මාතා. සා තෙසං එකාදසී හුත්වා පඤ්චාලියං සෙනං පසාසති අනුසාසති.

එකදිවසං කිරෙකො පුරිසො එකං තණ්ඩුලනාළිඤ්ච පුටකහත්තඤ්ච කහාපණ්ඩසහස්සඤ්ච ගහෙත්වා “නදිං තරිස්සාමි”ති ඔතිණ්ණො නදිමජ්ඣං පත්වා තරිතුං අසක්කොන්තො තීරෙ යීතෙ මනුස්සෙ එවමාහ – “අම්හො, මම හත්ථෙ එකා තණ්ඩුලනාළි පුටකහත්තං කහාපණ්ඩසහස්සඤ්ච අත්ථී, ඉතො යං මය්හං රුච්චති, තං දස්සාමි. යො සක්කොති, සො මං උත්තාරෙතු”ති. අථෙකො ථාමසම්පන්නො පුරිසො ගාල්හං නිවාසෙත්වා නදිං ඔගාහෙත්වා තං හත්ථෙ ගහෙත්වා පරතීරං උත්තාරෙත්වා “දෙහි මෙ දාතබ්බ”න්ති ආහ. “සො තණ්ඩුලනාළිං වා පුටකහත්තං වා ගණ්හාහි”ති. “සම්ම, අහං ජීවිතං අගණෙත්වා තං උත්තාරෙසිං, න මෙ එතෙහි අත්ථො, කහාපණ්ඩං මෙ දෙහි”ති. අහං “ඉතො මය්හං යං රුච්චති, තං දස්සාමි”ති අවචං, ඉදානි මය්හං යං රුච්චති, තං දම්මි, ඉච්ඡන්තො ගණ්හාති. සො සම්පෙ යීතස්ස එකස්ස කථෙසි. සොපි තං “එස අත්තනො රුච්චනකං තව දෙති, ගණ්හා”ති ආහ. සො “අහං න ගණ්හිස්සාමි”ති තං ආදාය විනිච්ඡයං ගන්ත්වා විනිච්ඡයාමච්චානං ආරොවෙසි. තෙපි සබ්බං සුත්වා තථෙවාහංසු. සො තෙසං විනිච්ඡයෙන අතුට්ඨො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. රාජාපි විනිච්ඡයාමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං සන්තිකෙ උභින්නං වචනං සුත්වා විනිච්ඡිනිතුං අජානන්තො අත්තනො ජීවිතං පහාය නදිං ඔතිණ්ණං පරජ්ජාපෙසි.

තස්මිං බණ්ණ රඤ්ඤො මාතා වලාකදෙවී නාම අවිදුරෙ නිසින්නා අහොසි. සා රඤ්ඤො දුබ්බිනිච්ඡිතභාවං ඤත්වා “තාත, ඉමං අඩ්ඨං ඤත්වාච සුට්ඨු විනිච්ඡිත”න්ති ආහ. “අම්ම, අහං එත්තකං ජානාමි. සචෙ තුම්හෙ උත්තරිතරං ජානාමි, තුම්හෙව විනිච්ඡිතථා”ති. සා “එවං කරිස්සාමි”ති වත්වා තං පුරිසං පක්කොසාපෙත්වා “එහි, තාත, තව හත්ථගතානි තීණ්ඨි භූමියං යපෙහි”ති පටිපාටියා යපාපෙත්වා “තාත, ත්වං උදකෙ වුය්හමානො ඉමස්ස කිං කථෙසී”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉදං නාමයො”ති වුත්තෙ “තෙන හි තව රුච්චනකං ගණ්හා”ති ආහ. සො සහස්සත්ථවිකං ගණ්හි. අථ නං සා ථොකං ගතකාලෙ පක්කොසාපෙත්වා “තාත, සහස්සං තෙ රුච්චති”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ආම, රුච්චති”ති වුත්තෙ “තාත, තයා ‘ඉතො යං මය්හං රුච්චති, තං දස්සාමි’ති ඉමස්ස වුත්තං, න වුත්ත”න්ති ප්‍රච්ඡිත්වා “වුත්තං දෙවී”ති වුත්තෙ “තෙන හි ඉමං සහස්සං එතස්ස දෙහි”ති වත්වා දාපෙසි. සො රොදන්තො පරිදෙවන්තො අදාසි. තස්මිං බණ්ණ රාජා අමච්චා ව තුස්සිත්වා සාධුකාරං පවත්තයිංසු. තතො පට්ඨාය තස්සා පණ්ඩිතභාවො සබ්බත්ථ

පාකටො ජාතො. තං සන්ධාය විදෙහරාජා “මාතා එකාදසී රඤ්ඤො”ති ආහ.

බත්තාති බත්තියා. අවිජ්ජන්තරට්ඨාති චූළනිබ්බන්ධනෙන අවිජ්ජන්දිත්වා ගහිතරට්ඨා. බ්‍යථිතාති මරණභයහීනා අඤ්ඤං ගහෙතබ්බගහණං අපස්සන්තා. පඤ්චාලියං වසං ගතාති එතස්ස පඤ්චාලරඤ්ඤො වසං ගතාති අත්ථො. සාමිවචනත්ථෙ හි එතං උපයොගවචනං. යංවදා තක්කරාති යං මුඛෙන වදන්ති, තං රඤ්ඤො කාතුං සක්කොන්තාව. වසිතො ගතාති පුබ්බෙ සයංවසිතො ඉදානි පනස්ස වසං ගතාති අත්ථො. තිස්සන්ධිති පයමං හත්ථිපාකාරෙන පරික්ඛිත්තා, තතො රථපාකාරෙන, තතො අස්සපාකාරෙන, තතො යොධපත්තිපාකාරෙන පරික්ඛිත්තාති ඉමෙහි චතුහි සඨිබ්බෙපෙහි තිස්සන්ධිහි පරිවාරිතා. හත්ථිරථානඤ්ඤි අන්තරං එකො සන්ධි, රථඅස්සානං අන්තරං එකො සන්ධි, අස්සපත්තිනං අන්තරං එකො සන්ධි. පරිබඤ්ඤතිති බ්‍යාසිති. ඉමඤ්ඤි ඉදානි උප්පාටෙත්වා ගණ්හිතුකාමා විය සමන්තතො බනන්ති. උද්ධං තාරකජාතාවාති තාත, යාය සෙනාය සමන්තා පරිවාරිතා, සා අනෙකසතසහස්සදණ්ඩදීපිකාහි උද්ධං තාරකජාතා විය බායති. විජානාහීති තාත මහොසධපණ්ඩිත, අවිචිතො යාව හවග්ගා අඤ්ඤො තයා සදිසො උපායකුසලො පණ්ඩිතො නාම නත්ථි, පණ්ඩිතභාවො නාම එවරුපෙසු යානෙසු පඤ්ඤායති, තස්මා ත්වමෙව ජානාහි, කථං අමිභාකං ඉතො දුක්ඛා පමොක්ඛො හවිස්සතිති.

ඉමං රඤ්ඤො කථං සුත්වා මහාසත්තො චින්තෙසි “අයං රාජා අතිවිය මරණභයහීනො, ගිලානස්ස බො පන වෙජ්ජො පටිසරණං, ජාතස්ස භොජනං, පිපාසිතස්ස පානියං, ඉමස්සපි මං යපෙත්වා අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති. අථ මහාසත්තො මනොසිලාතලෙ නදන්තො සිහො විය “මා භායි, මහාරාජ, රජ්ජසුඛං අනුභව, අහං ලෙඩ්ඬුං.

ගහෙත්වා කාකං විය, ධනුං ගහෙත්වා මක්කටං විය ව, ඉමං අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬ්ඛං සෙනං උදරෙ බන්ධසාටකානම්පි අස්සාමිකං කත්වා පලාපෙස්සාමි”ති වත්වා නවමං ගාථමාහ –

598.

“පාදෙ දෙව පසාරෙහි, භුඤ්ජ කාමෙ රමස්සු ව;
හිත්වා පඤ්චාලියං සෙනං, බ්‍රහ්මදත්තො පලායිති”ති.

තස්සත්ථො – “දෙව, ත්වං යථාසුඛං අත්තතො රජ්ජසුඛසඬ්ඛානෙ තෙ පාදෙ පසාරෙහි, පසාරෙන්තො ව සඬ්ඛාමෙ චිත්තං අකත්වා භුඤ්ජ, කාමෙ රමස්සු ව, එස බ්‍රහ්මදත්තො ඉමං සෙනං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිස්සති”ති.

එවං පණ්ඩිතො රාජානං සමස්සාසෙත්වා වන්දිත්වා රාජනිවෙසනා නික්ඛම්ත්වා නගරෙ ඡණ්ඨෙරිං වරාපෙත්වා නාගරෙ ආහ – “අමිහො,

තුම්හෙ මා විත්තයිත්ථ, සත්තාහං මාලාගන්ධවිලෙපනපානභොජනාදීනි සම්පාදෙත්වා ඡණ්ඩිලං පට්ඨපෙථ. තත්ථ තත්ථ මනුස්සා යථාරූපං මහාපානං පිචන්තු, ගන්ධබ්බං කරොන්තු, වාදෙන්තු වග්ගන්තු සෙලෙන්තු නදන්තු නච්චන්තු ගායන්තු අප්ථොටෙන්තු, පරිබ්බයො පන වො මම සන්තකොච භොතු, අහං මහොසධපණ්ඩිතො නාම, පස්සිස්සථ මෙ ආනුභාව”න්ති. තෙ තථා කරිංසු. තදා ගීතවාදිතාදිසද්දං බහිනගරෙ යීතා සුණන්ති, වුළුද්වාරොන මනුස්සා නගරං පවිසන්ති. යපෙත්වා පටිසත්තුං දිට්ඨං දිට්ඨං න ගණ්හන්ති, තස්මා සඤ්චාරො න ඡීජ්ජති, නගරං පට්ඨමනුස්සා ඡණ්ඩිලනිස්සිතං ජනං පස්සන්ති.

වුළුනිබුන්මදන්තොපි නගරෙ කොලාහලං සුත්වා අමච්චෙ එවමාහ – “අම්හො, අම්හෙසු අට්ඨාරසඅක්ඛොහණියා සෙනාය නගරං පරිවාරෙත්වා යීතෙසු නගරවාසීනං භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථී, ආනන්දිතා සොමනස්සප්පත්තා අප්ථොටෙන්ති නදන්ති සෙලෙන්ති නච්චන්ති ගායන්ති, කිං නාමෙත”න්ති? අථ නං උපනික්ඛිත්තකපුරිසා මුසාවාදං කත්වා එවමාහංසු “දෙව, මයං එකෙන කම්මෙන වුළුද්වාරොන නගරං පවිසිත්වා ඡණ්ඩිස්සිතං මහාජනං දිස්වා පුච්ඡිමහා ‘අම්හො, සකලජම්බුදීපරාජාතො ආගන්ත්වා තුම්හාකං නගරං පරික්ඛිපිත්වා යීතා, තුම්හෙ පන අතිපමත්තා, කිං නාමෙත’න්ති? තෙ එවමාහංසු ‘අම්හො, අම්හාකං රඤ්ඤො කුමාරකාලෙ එකො මනොරථො අහොසි සකලජම්බුදීපරාජුහි නගරෙ පරිවාරිතෙ ඡණං කරිස්සාමීති, තස්ස අජ්ජ මනොරථො මත්ථකං පත්තො, තස්මා ඡණහෙරිං වරාපෙත්වා සයං මහාතලෙ මහාපානං පිචති””ති.

රාජා තෙසං කථං සුත්වා කුජ්ඣිත්වා සෙනං ආණාපෙසි – “භොන්තො, ගච්ඡථ, බිජ්ජං ඉතො චිතො ච නගරං අවත්ථරිත්වා පරිබං භින්දිත්වා පාකාරං මද්දන්තා ද්වාරට්ඨාලකෙ භින්දන්තා නගරං පවිසිත්වා සකට්ඨි කුම්භණ්ඩානි විය මහාජනස්ස සීසානි ගණ්හථ, විදෙහරඤ්ඤො සීසං ආහරථා”ති. තං සුත්වා සුරයොධා නානාවුධහත්ථා ද්වාරසමීපං ගන්ත්වා පණ්ඩිතස්ස පුරිසෙහි සක්ඛරවාලුකකලලසිඤ්චනපාසාණපතනාදීහි උපද්දුතා පටික්කමන්ති. “පාකාරං භින්දිස්සාමා”ති පරිබං ඔතිණ්ණෙපි අන්තරට්ඨාලකෙසු යීතා උසුසත්තිතොමරාදීහි විජ්ඣන්තා මහාවිනාසං පාපෙත්ති. පණ්ඩිතස්ස යොධා වුළුනිබුන්මදන්තස්ස යොධෙ හත්ථවිකාරාදීනි දස්සෙත්වා නානප්පකාරෙහි අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති තජ්ජෙත්ති. “තුම්හෙ කිලමන්තා හත්තං අලහන්තා ථොකං පිච්ඡස්සථ බාදිස්සථා”ති සුරාපිට්ඨකානි වෙච මච්ඡමංසසුලානි ච පසාරෙත්වා සයමෙච පිචන්ති බාදන්ති, අනුපාකාරෙ චඩ්ඣමන්ති. ඉතරෙ කිඤ්චි කාතුං අසක්කොන්තා වුළුනිබුන්මදන්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, යපෙත්වා ඉද්ධිමන්තෙ අඤ්ඤෙහි නිද්ධරිතුං න සක්කා”ති වදිංසු.

රාජා චතුපඤ්චාහං වසින්වා ගහෙනබ්බයුත්තකං අපස්සන්තො කෙවට්ටං පුච්ඡි “ආචරිය, නගරං ගණ්හිතුං න සක්කොම, එකොපි උපසඬකමිතුං සමත්ථො නත්ථී, කිං කාතබ්බ”න්ති. කෙවට්ටො “හොතු, මහාරාජ, නගරං නාම බහිඋදකං හොති, උදකක්ඛයෙන නං ගණ්හිස්සාම, මනුස්සා උදකෙන කිලමන්තා ද්වාරං විවරිස්සන්ති”ති ආහ. සො “අත්ථෙසො උපායො”ති සම්පට්ඨි. තතො පට්ඨාය උදකං පචෙසෙතුං න දෙන්ති. පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා පණ්ණං ලිඛින්වා කණ්ඨෙ බන්ධින්වා තං පවත්තිං පෙසෙසුං. තෙනපි පට්ඨමෙව ආණත්තං “යො යො කණ්ඨෙ පණ්ණං පස්සති, සො සො මෙ ආහරතු”ති. අථෙකො පුරිසො තං දිස්වා පණ්ඩිතස්ස දස්සෙසි. සො තං පවත්තිං ඤාත්වා “න මෙ පණ්ඩිතභාවං ජානන්ති”ති සට්ඨිහත්ථං වෙළං ද්විධා ඵාලෙන්වා පරිසුද්ධං සොධාපෙත්වා පුන එකතො කත්වා චම්මෙන බන්ධින්වා උපරි කලලෙන මක්ඛෙන්වා හිමවන්තතො ඉද්ධිමන්තතාපසෙහි ආනිතං කුදුසකුමුදබ්ජං පොක්ඛරණිකීරෙ කලලෙසු රොපාපෙත්වා උපරි වෙළං යපාපෙත්වා උදකස්ස පුරාපෙසි. එකරත්තෙනෙව වඩිසින්වා පුජ්ථං වෙළමත්ථකතො උග්ගන්ත්වා රතනමත්තං අට්ඨාසි.

අථ නං උප්පාටෙන්වා “ඉදං වුළුනිබ්බුත්තස්ස දෙවා”ති අත්තතො පුරිසානං දාපෙසි. තෙ තස්ස දණ්ඩකං වලයං කත්වා “අම්හො, බ්බුත්තස්ස පාදමුලිකා ජාතකෙන මා මරින්ථ, ගණ්හපෙතං උප්පලං පිළුන්ධින්වා දණ්ඩකං කුච්ඡිපුරං බාදවා”ති වත්වා බිපිංසු. තමෙකො පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසො උට්ඨාය ගණ්හි, අථ තං රඤ්ඤො සන්තිකං ආහරින්වා “පස්සථ, දෙව, ඉමස්ස දණ්ඩකං, න නො ඉතො පුබ්බෙ එවං දීඝදණ්ඩකො දිට්ඨපුබ්බො”ති වත්වා “මිනථ න”න්ති වුත්තෙ පණ්ඩිතස්ස පුරිසා සට්ඨිහත්ථං දණ්ඩකං අසිතිහත්ථං කත්වා මිනිංසු. පුන රඤ්ඤො “කත්ථෙතං ජාත”න්ති වුත්තෙ එකො මුසාවාදං කත්වා එවමාහ – “දෙව, අහං එකදිවසං පිපාසිතො හුත්වා ‘සුරං පිටිස්සාමි’ති වුළුද්වාරෙන නගරං පට්ටියො, නාගරානං උදකකීළත්ථාය කතං මහාපොක්ඛරණිං පස්සිං, මහාජනො නාවාය නිසිදින්වා පුජ්ථානි ගණ්හාති. තත්ථ ඉදං තීරජ්ජදෙසෙ ජාතං, ගම්භීරට්ඨානෙ ජාතස්ස පන දණ්ඩකො සතභත්ථො භට්ඨස්සති”ති.

තං සුත්වා රාජා කෙවට්ටං ආහ – “ආචරිය, න සක්කා උදකක්ඛයෙන ඉදං ගණ්හිතුං, හරථෙකං උපාය”න්ති. “තෙන හි, දෙව, ධඤ්ඤක්ඛයෙන ගණ්හිස්සාම, නගරං නාම බහිධඤ්ඤං හොති”ති. එවං හොතු ආචරියාති, පණ්ඩිතො පුරිමනයෙනෙව තං පවත්තිං ඤාත්වා “න මෙ කෙවට්ටබ්බාහ්මණො පණ්ඩිතභාවං ජානාති”ති අනුපාකාරමත්ථකෙ කලලං කත්වා වීහිං තත්ථ රොපාපෙසි. බොධිසත්තානං අධිප්පායො නාම සම්ඡ්ඤාතිති වීහි එකරත්තෙනෙව වුට්ඨාය පාකාරමත්ථකෙ නීලා හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. තං දිස්වා වුළුනිබ්බුත්තො “අම්හො, කිමෙතං පාකාරමත්ථකෙ නීලං හුත්වා පඤ්ඤායති”ති පුච්ඡි. පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසො රඤ්ඤො වචනං මුඛතො ජීවිහං ලුඤ්චන්තො විය

ගහෙත්වා “දෙව, ගහපතිපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො අනාගතභයං දිස්වා පුබ්බෙව රට්ඨතො ධඤ්ඤං ආහරාපෙත්වා කොට්ඨාගාරාදීනි පුරාපෙත්වා සෙසධඤ්ඤං පාකාරපස්සෙ නික්ඛිපාපෙසි. තෙ කිර වීභයො ආතපෙන සුක්ඛන්තා වස්සෙන තෙමෙන්තා තත්ථෙව සස්සං ජනෙසුං. අහං එකදිවසං එකෙන කම්මෙන වුළුද්වාරෙන පවිසිත්වා පාකාරමත්ථකෙ වීහිරාසිතො වීහිං හත්ථෙන ගහෙත්වා වීථියං ඡඩ්ඛෙන්තෙ පස්සිං. අථ තෙ මං පරිභාසන්තා ‘ජාතොසි මඤ්ඤෙ, වීහිංසාටකදසන්තෙ ඛන්ධිත්වා තව ගෙහං හරිත්වා කොට්ටෙන්වා පවාපෙත්වා භුඤ්ජාහී’ති වදිංසු”ති ආරොවෙසි.

තං සුත්වා රාජා කෙවට්ටං “ආචරිය, ධඤ්ඤක්ඛයෙනපි ගණ්හිතුං න සක්කා, අයම්පි අනුපායො”ති ආහ. “තෙන හි, දෙව, දාරුක්ඛයෙන ගණ්හිස්සාම, නගරං නාම ඛනිදාරුකං හොතී”ති. “එවං හොතු, ආචරියා”ති. පණ්ඩිතො පුරිමනයෙනෙව තං පවත්තිං ඤාත්වා පාකාරමත්ථකෙ වීහිං අතික්කමිත්වා පඤ්ඤායමානං දාරුරාසිං කාරෙසි. පණ්ඩිතස්ස මනුස්සා වුළුනිබ්බන්ධන්තස්ස පුරිසෙහි සද්ධිං පරිභාසං කරොන්තා “සචෙ ජාතත්ථ, යාගුහත්තං පවිත්වා භුඤ්ජාමා”ති මහන්තමහන්තානි දාරුනි ඛිපිංසු. රාජා “පාකාරමත්ථකෙන දාරුනි පඤ්ඤායන්ති, කිමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “දෙව, ගහපතිපුත්තො කිර මහොසධපණ්ඩිතො අනාගතභයං දිස්වා දාරුනි ආහරාපෙත්වා කුලානං පච්ඡාගෙහෙසු යපාපෙත්වා අතිරෙකානි පාකාරං නිස්සාය යපාපෙසි”ති උපනික්ඛිත්තකානඤ්ඤෙව සන්තිකා වචනං සුත්වා කෙවට්ටං ආහ – “ආචරිය, දාරුක්ඛයෙනපි න සක්කා අම්භෙහි ගණ්හිතුං, ආහරෙථකං උපාය”න්ති. “මා චිත්තයිත්ථ, මහාරාජ, අඤ්ඤො උපායො අත්ථී”ති. “ආචරිය, කිං උපායො නාමෙස, නාහං තව උපායස්ස අන්තං පස්සාමි, න සක්කා අම්භෙහි වෙදෙහං ගණ්හිතුං, අම්භාකං නගරමෙව ගම්ස්සාමා”ති. “දෙව, ‘වුළුනිබ්බන්ධන්තො එකසත්තන්තියෙහි සද්ධිං වෙදෙහං ගණ්හිතුං නාසක්ඛී’ති අම්භාකං ලජ්ජනකං හවිස්සති, කිං පන මහොසධොව පණ්ඩිතො, අහම්පි පණ්ඩිතොයෙව, එකං ලෙසං කරිස්සාමි”ති. “කිං ලෙසො නාම, ආචරියා”ති. “ධම්මයුද්ධං නාම කරිස්සාම, දෙවා”ති. “කිමෙතං ධම්මයුද්ධං නාමා”ති? “මහාරාජ න සෙනා යුජ්ඣස්සන්ති, ද්විත්තං පන රාජුතං ද්වෙ පණ්ඩිතා එකට්ඨානෙ හවිස්සන්ති. තෙසු යො වන්දිස්සති, තස්ස පරාජයො හවිස්සති. මහොසධො පන ඉමං මන්තං න ජානාති, අහං මහල්ලකො, සො දහරො, මං දිස්වාච වන්දිස්සති, තදා විදෙහො පරාජිතො නාම හවිස්සති, අථ මයං විදෙහං පරාපෙත්වා අත්තතො නගරමෙව ගම්ස්සාම, එවං නො ලජ්ජනකං න හවිස්සති. ඉදං ධම්මයුද්ධං නාමා”ති.

පණ්ඩිතො තම්පි රහස්සං පුරිමනයෙනෙව ඤාත්වා “සචෙ කෙවට්ටස්ස පරජ්ජාමි, නාහං පණ්ඩිතොස්මි”ති චිත්තෙසි. වුළුනිබ්බන්ධන්තොපි “සොහනො, ආචරිය, උපායො”ති වත්වා “ස්චෙ ධම්මයුද්ධං හවිස්සති, ද්විත්තම්පි පණ්ඩිතානං ධම්මෙන ජයපරාජයො හවිස්සති. යො ධම්මයුද්ධං

න කර්ස්සති, සොපි පරාජිතො නාම හවිස්සති”ති පණ්ණං ලිඛාපෙත්වා
 වුළුද්වාරොන වෙදෙහස්ස පෙසෙසි. තං සුත්වා වෙදෙහො පණ්ඩිතං
 පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආචික්ඛි. තං පවත්තිං සුත්වා පණ්ඩිතො “සාධු,
 දෙව, ස්වෙ පාතොව පච්ඡිමද්වාරෙ ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං සජ්ජෙස්සන්ති,
 ‘ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං ආගච්ඡතු’ති පෙසෙථා”ති ආහ. තං සුත්වා රාජා
 ආගතදුතස්සෙව හත්ථෙ පණ්ණකං අදාසි. පණ්ඩිතො පුනදිවසෙ
 “කෙවට්ඨස්සෙව පරාජයො හොතු”ති පච්ඡිමද්වාරෙ ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං
 සජ්ජාපෙසි. තෙපි ඛො එකසතපුරිසා “කො ජානාති, කිං හවිස්සති”ති
 පණ්ඩිතස්ස ආරක්ඛත්ථාය කෙවට්ඨං පරිවාරයිංසු. තෙපි එකසතරාජානො
 ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං ගත්ත්වා පාවීනදිසං ඔලොකෙන්තා අට්ඨංසු, තථා
 කෙවට්ඨාභ්මණොපි.

බොධිසත්තො පන පාතොව ගන්ධොදකෙන ත්භත්වා
 සතසහස්සග්ගිසනකං කාසිකවත්ථං නිවාසෙත්වා සබ්බාලඤ්ඤාපට්මණ්ඩිතො
 නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා මහත්තෙන පරිවාරොන රාජද්වාරං
 ගත්ත්වා “පට්ඨතු මෙ පුත්තො”ති වුත්තෙ පට්ඨිත්වා රාජානං වන්දිත්වා
 එකමන්තං යත්වා “කුහිං ගමිස්සසි, තාතා”ති වුත්තෙ “ධම්මයුද්ධමණ්ඩලං
 ගමිස්සාමි”ති ආහ. “කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “දෙව, කෙවට්ඨාභ්මණං
 මණ්ණරතනෙන වඤ්චෙතුකාමොමිහි, අට්ඨවඬ්ඤං මණ්ණරතනං ලද්ධං
 වට්ටති”ති. “ගණ්හ, තාතා”ති. සො තං ගහෙත්වා රාජානං වන්දිත්වා
 රාජනිවෙසනා ඔතිණ්ණො සහජාතෙහි යොධසහස්සෙහි පරිවුතො
 නවුතිකභාපණසහස්සග්ගිසනකං සෙතසින්ධවයුත්තං රථවරමාරුඤ්ඤ
 පාතරාසවෙලාය ද්වාරසමීපං පාපුණි. කෙවට්ටො පන “ඉදානි ආගමිස්සති,
 ඉදානි ආගමිස්සති”ති තස්සාගමනං ඔලොකෙන්තොයෙව අට්ඨාසි,
 ඔලොකනෙන දීඝගීවතං පත්තො විය අහොසි, සුරියතෙජෙන සෙදා
 මුච්චන්ති. මහාසත්තොපි මහාපරිවාරතාය මහාසමුද්දො විය
 අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරත්තො කෙසරසීහො විය අජමිහිතො විගතලොමහංසො
 ද්වාරං විවරාපෙත්වා නගරා නික්ඛමිම රථා ඔරුඤ්ඤ සීහො විය විජමිහමානො
 පායාසි. එකසතරාජානොපි තස්ස රූපසිරිං දිස්වා “එස කිර
 සිරිවඬ්ඤනසෙට්ඨිපුත්තො මහොසධපණ්ඩිතො පඤ්ඤාය සකලජම්බුදීපෙ
 අදුතියො”ති උක්ඛුට්ඨිසහස්සානි පවත්තයිංසු.

සොපි මරුගණපරිවුතො විය සක්කො අනොමෙන සිරිවිහවෙන තං
 මණ්ණරතනං හත්ථෙන ගහෙත්වා කෙවට්ටාහිමුඛො අගමාසි. කෙවට්ටොපි තං
 දිස්වාච සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොත්තො පට්ඨග්ගමනං කත්වා
 එවමාහ – “පණ්ඩිත මහොසධ, මයං ද්වෙ පණ්ඩිතා, අම්භාකං තුම්භෙ
 නිස්සාය එත්තකං කාලං වසන්තානං තුම්භෙහි පණ්ණාකාරමත්තමිපි න
 පෙසිතපුබ්බං, කස්මා එවමකත්ථා”ති? අථ නං මහාසත්තො “පණ්ඩිත,
 තුම්භාකං අනුච්ඡවිකං පණ්ණාකාරං ඔලොකෙන්තා අජ්ජ මයං ඉමං
 මණ්ණරතනං ලහිමිහා, හන්ද, ඉමං මණ්ණරතනං ගණ්හථ, එවරූපං නාම අඤ්ඤං

මණ්ණරතනං නත්ථි”ති ආහ. සො තස්ස හත්ථෙ ජලමානං මණ්ණරතනං දිස්වා “දාතුකාමො මෙ හවිස්සතී”ති චිත්තෙන්වා “තෙන හි, පණ්ඩිත, දෙහි”ති හත්ථං පසාරෙසි. මහාසත්තො “ගණ්භාහි, ආචරියා”ති බිපිත්වා පසාරිතහත්ථස්ස අඬගුලීසු පාතෙසි. බ්‍රාහ්මණො ගරුං මණ්ණරතනං අඬගුලීහි ධාරෙතුං නාසක්ඛි. මණ්ණරතනං පරිගලිත්වා මහාසත්තස්ස පාදමූලෙ පති. බ්‍රාහ්මණො ලොහෙන “ගණ්භිස්සාමි න”න්ති තස්ස පාදමූලෙ ඔණතො අහොසි. අථස්ස මහාසත්තො උට්ඨාතුං අදත්වා එකෙන හත්ථෙන බන්ධට්ඨිකෙ, එකෙන පිට්ඨිකච්ඡායං ගහෙන්වා “උට්ඨෙථ ආචරිය, උට්ඨෙථ ආචරිය, අහං අතිදහරො තුම්භාකං නත්තුමත්තො, මා මං වන්දා”ති වදන්තො අපරාපරං කත්වා මුඛං භූමියං සංසිත්වා ලොහිතමක්ඛිතං කත්වා “අන්ධබාල, ත්වං මම සන්තිකා වන්දනං පච්චාසිසසි”ති ගීවායං ගහෙන්වා බිපි. සො උසහමත්තෙ යානෙ පතිත්වා උට්ඨාය පලායි. මණ්ණරතනං පන මහාසත්තස්ස මනුස්සායෙව ගණ්භිංසු.

බොධිසත්තස්ස පන “උට්ඨෙථ ආචරිය, උට්ඨෙථ ආචරිය, මා මං වන්දා”ති වච්ඡෙසාසො සකලපරිසං ඡාදෙන්වා අට්ඨාසි. “කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණො මහොසධස්ස පාදෙ වන්දතී”ති පුරිසාපිස්ස එකජපභාරොනෙව උන්නාදාදීති අකංසු. බ්‍රහ්මදත්තං ආදිං කත්වා සබ්බෙපි තෙ රාජානො කෙවට්ටං මහාසත්තස්ස පාදමූලෙ ඔණතං අද්දසංසුයෙව. තෙ “අම්භාකං පණ්ඩිතෙන මහොසධො වන්දිතො, ඉදානි පරාජිතම්භා, න නො ජීවිතං දස්සතී”ති අත්තනො අත්තනො අස්සෙ අහිරුහිත්වා උත්තරපඤ්චාලාහිමුඛා පලායිතුං ආරභිංසු. තෙ පලායන්තෙ දිස්වා බොධිසත්තස්ස පුරිසා “චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො එකසතබ්බත්තියෙ ගහෙන්වා පලායතී”ති පුන උක්කුට්ඨිමකංසු. තං සුත්වා තෙ රාජානො මරණභයහීනා හියොයාසොමත්තාය පලායන්තා සෙනඬගං හින්දිංසු. බොධිසත්තස්ස පුරිසාපි නදන්තා වග්ගන්තා සුට්ඨතරං කොලාහලමකංසු. මහාසත්තො සෙනඬගපරිවුතො නගරමෙව පාවිසි. චූළනිබ්‍රහ්මදත්තස්ස සෙනාපි තියොජනමත්තං පක්ඛන්දි.

කෙවට්ටො අස්සං අහිරුය්හ නලාටෙ ලොහිතං පුඤ්ජමානො සෙනං පත්වා අස්සපිට්ඨියං නිසින්නොව “භොන්තො මා පලායථ, භොන්තො මා පලායථ, නාහං ගහපතිපුත්තං වන්දාමි, තිට්ඨථ තිට්ඨථා”ති ආහ. සෙනා අසද්දහන්තා අට්ඨත්වා ආගච්ඡන්තං කෙවට්ටං අක්කොසන්තා පරිභාසන්තා “පාපධම්ම දුට්ඨබ්‍රාහ්මණ, ‘ධම්මයුද්ධං නාම කරිස්සාමි’ති වත්වා නත්තුමත්තං අජපභොන්තම්පි වන්දති, නත්ථි තච කත්තබ්බ”න්ති කථං අසුණන්තා විය ගච්ඡන්තෙව. සො වෙගෙන ගන්ත්වා සෙනං පාපුණිත්වා “භොන්තො වචනං සද්දහථ මය්හං, නාහං තං වන්දාමි, මණ්ණරතනෙන මං වඤ්ඤෙසි”ති සබ්බෙපි තෙ රාජානො නානාකාරණෙහි සම්බොධෙන්වා අත්තනො කථං ගණ්භාපෙත්වා තථා හින්තං සෙනං පටිනිවත්තෙසි. සා පන තාව මහතී සෙනා සචෙ එකෙකපංසුමුට්ඨිං වා එකෙකලෙඬ්චුං වා ගහෙන්වා

නගරාභිමුඛා බිපෙය්‍යා, පරිබං පුරෙත්වා පාකාරස්පමාණා රාසි භවෙය්‍යා. බොධිසත්තානං පන අධිජ්ජායො නාම සමීජ්ඣකිංයෙව, තස්මා එකොපි පංසුමුට්ඨිං වා ලෙඩ්ඞුං වා නගරාභිමුඛං බිපන්තො නාම නාහොසි. සබ්බෙපි තෙ නිවත්තිත්වා අත්තනො අත්තනො ඛන්ධාවාරට්ඨානමෙව පච්චාගමිංසු.

රාජා කෙවට්ටං පුච්ඡි “කිං කරොම, ආචරියා”ති. “දෙව, කස්සචි චූළද්වාරෙන නික්ඛමිතුං අදත්වා සඤ්චාරං ඡින්දාම, මනුස්සා නික්ඛමිතුං අලහන්තා උක්කණ්ඨිත්වා ද්වාරං විවරිස්සන්ති, අථ මයං පච්චාමිත්තං ගණ්හිස්සාමා”ති. පණ්ඩිතො තං පවත්තිං පුරිමනයෙනෙව ඤාත්වා වින්තෙසි “ඉමෙසු චිරං ඉධෙව වසන්තෙසු ඵාසුකං නාම නත්ථි. උපායෙනෙව තෙ පලාපෙතුං වට්ටති”ති. සො “මන්තෙන තෙ පලාපෙස්සාමි”ති එකං මන්තකුසලං උපධාරෙත්තො අනුකෙවට්ටං නාම බ්‍රාහ්මණං දිස්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “ආචරිය, අම්භාකං එකං කම්මං නිද්ධරිතුං වට්ටති”ති ආහ. “කිං කරොම, පණ්ඩිත, වදෙහි”ති. “ආචරිය, තුම්හෙ අනුපාකාරෙ යත්වා අම්භාකං මනුස්සානං පමාදං ඔලොකෙත්වා අන්තරන්තරා බ්‍රහ්මදත්තස්ස මනුස්සානං පුච්චිෂ්මංසාදිති බිපිත්වා “අම්භො, ඉදඤ්චිදඤ්ච ඛාදං මා උක්කණ්ඨං, අඤ්ඤං කතිපාහං වසිතුං වායමං, නගරවාසිනො පඤ්ජරෙ ඛද්ධකුක්කුටා විය උක්කණ්ඨිතා නචිරස්සෙව වො ද්වාරං විවරිස්සන්ති. අථ තුම්හෙ වෙදෙහඤ්ච දුට්ඨගහපතිපුත්තඤ්ච ගණ්හිස්සං”ති වදෙය්‍යාථ. අම්භාකං මනුස්සා තං කථං සුත්වා තුම්හෙ අක්කොසිත්වා තජ්ජෙත්වා බ්‍රහ්මදත්තස්ස මනුස්සානං පස්සන්තානඤ්ඤෙව තුම්හෙ හත්ථපාදෙසු ගහෙත්වා වෙළුපෙසිකාදිහි පහරන්තා විය හුත්වා කෙසෙ ඔහාරෙත්වා පඤ්ච චූළා ගාහාපෙත්වා ඉට්ඨකචුණ්ණෙන ඔකිරාපෙත්වා කණුවිරමාලං කණ්ණෙ කත්වා කතිපයපහාරෙ දත්වා පිට්ඨියං රාජියො දස්සෙත්වා පාකාරං ආරොපෙත්වා සික්කාය පක්ඛිපිත්වා යොත්තෙන ඔතාරෙත්වා “ගච්ඡ මන්තහෙදක, වොරා”ති චූළනිබ්‍රහ්මදත්තස්ස මනුස්සානං දස්සන්ති. තෙ තං රඤ්ඤො සන්තිකං ආනෙස්සන්ති. රාජා තං දිස්වා “කො තෙ අපරාධො”ති පුච්ඡිස්සති. අථස්ස එවං වදෙය්‍යාථ “මහාරාජ, මය්හං පුබ්බෙ යසො මහන්තො, ගහපතිපුත්තො මන්තහෙදකො”ති මං කුජ්ඣිත්වා රඤ්ඤො කථෙත්වා සබ්බං මෙ විභවං අච්ඡන්දි, “අහං මම යසහෙදකස්ස ගහපතිපුත්තස්ස සීසං ගණ්හාපෙස්සාමි”ති තුම්භාකං මනුස්සානං උක්කණ්ඨිතමොචනෙන එතෙසං ඨිතානං ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා දෙමි. එත්තකෙන මං පොරාණවෙරං හදයෙ කත්වා ඉමං බ්‍යසනං පාපෙසි. “තං සබ්බං තුම්භාකං මනුස්සා ජානන්ති, මහාරාජා”ති නානස්පකාරෙහි තං සද්දහාපෙත්වා විස්සාසෙ උජ්ජන්තෙ වදෙය්‍යාථ “මහාරාජ, තුම්හෙ මම ලද්ධකාලතො පට්ඨාය මා වින්තයිත්ථ. ඉදානි වෙදෙහස්ස ව ගහපතිපුත්තස්ස ව ඡීවිතං නත්ථි, අහං ඉමස්මිං නගරෙ පාකාරස්ස ථීරට්ඨානදුබ්බලට්ඨානඤ්ච පරිබායං කුම්භීලාදීනං අත්ථීට්ඨානඤ්ච නත්ථීට්ඨානඤ්ච ජානාමි, න චිරස්සෙව වො නගරං ගහෙත්වා දස්සාමි”ති. අථ සො රාජා සද්දහිත්වා තුම්භාකං සක්කාරං

කරිස්සති, සෙනාවාහනඤ්ච පටිච්ඡාපෙස්සති. අට්ඨස්ස සෙනං වාළකුම්භීලට්ඨානෙසුයෙව ඔතාරෙය්‍යාථ. තස්ස සෙනා කුම්භීලහයෙන න ඔතරිස්සති, තදා තුම්භෙ රාජානං උපසඬකමිත්වා “තුම්භාකං සෙනාය, දෙව, ගහපතිපුත්තෙන ලඤ්ජො දින්නො, සබ්බෙ රාජානො ච ආචරියකෙවට්ටඤ්ච ආදිං කත්වා න කෙනචි ලඤ්ජො අග්ගහිතො නාම අත්ථී. කෙවලං එතෙ තුම්භෙ පරිවාරෙත්වා වරන්ති, සබ්බෙ පන ගහපතිපුත්තස්ස සන්තකාව, අහමෙකොව තුම්භාකං පුරිසො. සචෙ මෙ න සද්දහථ, සබ්බෙ රාජානො අලඬකරිත්වා මං දස්සනාය ආගච්ඡන්තු”ති පෙසෙථ. “අථ නෙසං ගහපතිපුත්තෙන අත්තනො නාමරූපං ලිඛිත්වා දින්නෙසු වත්ථාලඬකාරබග්ගාදීසු අක්ඛරානි දිස්වා නිට්ඨං ගච්ඡෙය්‍යාථා”ති වදෙය්‍යාථ. සො තථා කත්වා තානි දිස්වා නිට්ඨං ගන්ත්වා භීතතසිතො තෙ රාජානො උයෙයාජෙත්වා “ඉදානි කිං කරොම පණ්ඩිතා”ති තුම්භෙ පුච්ඡිස්සති. තමෙනං තුම්භෙ එවං වදෙය්‍යාථ “මහාරාජ, ගහපතිපුත්තො බහුමායො. සචෙ අඤ්ඤානි කතිපයදිවසානි වසිස්සථ, සබ්බං වො සෙනං අත්තනො හත්ථගතං කත්වා තුම්භෙ ගණ්හිස්සති. තස්මා පපඤ්චං අකත්වා අජ්ජෙව මජ්ඣිමයාමානන්තරෙ අස්සපිට්ඨියං නිසීදිත්වා පලායිස්සාම, මා නො පරහත්ථෙ මරණං භොතු”ති. සො තුම්භාකං වචනං සුත්වා තථා කරිස්සති. තුම්භෙ තස්ස පලායනවෙලාය නිවත්තිත්වා අම්භාකං මනුස්සෙ ජානාපෙය්‍යාථාති.

තං සුත්වා අනුකෙවට්ටබ්‍රාහ්මණො “සාධු පණ්ඩිත, කරිස්සාමි තෙ වචන”න්ති ආහ. “තෙන හි කතිපයපහාරෙ සහිතුං වට්ටති”ති. “පණ්ඩිත, මම ජීවිතඤ්ච හත්ථපාදෙ ව යපෙත්වා සෙසං අත්තනො රුචිවසෙන කරොහී”ති. සො තස්ස ගෙහෙ මනුස්සානං සක්කාරං කාරෙත්වා අනුකෙවට්ටං චුත්තනයෙන විජ්ජකාරං පාපෙත්වා යොත්තෙන ඔතාරෙත්වා බ්‍රහ්මදත්තමනුස්සානං දාපෙසි. අථ තෙ තං ගහෙත්වා තස්ස දස්සෙසුං. රාජා තං වීමංසිත්වා සද්දහිත්වා සක්කාරමස්ස කත්වා සෙනං පටිච්ඡාපෙසි. සොපි තං වාළකුම්භීලට්ඨානෙසුයෙව ඔතාරෙති. මනුස්සා කුම්භීලෙහි බජ්ජමානා අට්ඨාලකට්ඨිතෙහි මනුස්සෙහි උසුසත්තිතොමරෙහි විජ්ඣියමානා මහාවිනාසං පාපුණන්ති. තතො පට්ඨාය කොචි හයෙන උපගන්තුං න සක්කොති. අනුකෙවට්ටො රාජානං උපසඬකමිත්වා “තුම්භාකං අත්ථාය යුජ්ඣනකා නාම නත්ථී, සබ්බෙහි ලඤ්ජො ගහිතො, අසද්දහන්තො පක්කොසාපෙත්වා නිවත්ථවත්ථාදීසු අක්ඛරානි ඔලොකෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා සබ්බෙසං වත්ථාදීසු අක්ඛරානි දිස්වා “අද්ධා ඉමෙහි ලඤ්ජො ගහිතො”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා “ආචරිය, ඉදානි කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡිත්වා “දෙව, අඤ්ඤං කාතබ්බං නත්ථී. සචෙ පපඤ්චං කරිස්සථ, ගහපතිපුත්තො වො ගණ්හිස්සති, ආචරියකෙවට්ටොපි කෙවලං නලාටෙ වණං කත්වා වරති, ලඤ්ජො පන එතෙනපි ගහිතො. අයඤ්චි මණ්ණරතනං ගහෙත්වා තුම්භෙ තියොජනං පලාපෙසි, පුන සද්දහාපෙත්වා නිවත්තෙසි, අයම්පි පරිහින්දකොව. එකරත්තිවාසොපි මය්හං න රුචිවති, අජ්ජෙව

මජ්ඣිමනිකායෙ මහානිපාතො පළායිතුං වට්ටනි, මං යපෙත්වා අඤ්ඤො තව සුභදයො නාම නත්ථි”ති වුත්තෙ “තෙන හි ආචරිය තුම්භෙයෙව මෙ අස්සං කප්පෙත්වා යානසප්පං කරොථා”ති ආහ.

බ්‍රාහ්මණො තස්ස නිව්ඡයෙන පළායනභාවං ඤත්වා “මා භාගි, මහාරාජා”ති අස්සාසෙත්වා ඛහි නික්ඛමිත්වා උපනික්ඛිත්තකපුරිසානං “අප්ප රාජා පළායස්සති, මා නිද්දායිත්වා”ති ඔවාදං දත්වා රඤ්ඤො අස්සො යථා ආකඨසීතො සුට්ඨතරං පළායති, එවං අවකප්පනාය කප්පෙත්වා මජ්ඣිමනිකායෙ මහානිපාතො “කප්පිතො, දෙව, අස්සො, වෙලං ජානාහි”ති ආහ. රාජා අස්සං අභිරුහිත්වා පළායි. අනුකෙවට්ටොපි අස්සං අභිරුහිත්වා තෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො විය ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තො. අවකප්පනාය කප්පිතඅස්සො ආකඨසීයමානොපි රාජානං ගහෙත්වා පළායි. අනුකෙවට්ටො සෙනාය අන්තරං පවිසිත්වා “චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො පළාතො”ති උක්කුට්ඨිමකාසි. උපනික්ඛිත්තකපුරිසාපි අත්තනො මනුස්සෙහි සද්ධිං උපසොසිංසු. සෙසරාජානො තං සුත්වා “මහොසධපණ්ඩිතො ද්වාරං විවරිත්වා නික්ඛන්තො භවිස්සති, න නො දානි ජීවිතං දස්සති”ති හීතතසිතා උපහොගපරිහොගහණ්ඩානිපි අනොලොකෙත්වා ඉතො විතො ව පළායිංසු. මනුස්සා “රාජානො පළායන්ති”ති සුට්ඨතරං උපසොසිංසු. තං සුත්වා ද්වාරට්ටාලකාදීසු යිතාපි උන්නාදිංසු අප්පොට්ඨිංසු. ඉති තස්මිං ඛණෙ පටථි විය හිජ්ජමානා සමුද්දො විය සඬබ්බහිතො සකලනගරං අන්තො ව ඛහි ව එකනින්නාදං අහොසි. අට්ඨාරසඅක්ඛොභණ්ඩසඬ්ඛා මනුස්සා “මහොසධපණ්ඩිතෙන කිර බ්‍රහ්මදත්තො එකසතරාජානො ව ගහිතා”ති මරණභයහීනා අත්තනො අත්තනො උදරබද්ධසාටකම්පි ඡඩ්ඛෙත්වා පළායිංසු. ඛත්ඨාචාරට්ඨානං තුව්ඡං අහොසි. චූළනිබ්‍රහ්මදත්තො එකසතෙ ඛත්තියෙ ගහෙත්වා අත්තනො නගරමෙව ගතො. පුනදිවසෙ පන පාතොව නගරද්වාරානි විවරිත්වා බලකායා නගරා නික්ඛමිත්වා මහාවිලොපං දිස්වා “කිං කරොම, පණ්ඩිතා”ති මහාසත්තස්ස ආරොචයිංසු. සො ආහ – “එතෙහි ඡඩ්ඛිතං ධනං අම්භාකං පාපුණාති, සබ්බෙසං රාජුනං සත්තකං අම්භාකං රඤ්ඤො, දෙථ, සෙට්ඨිතඤ්ච කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණස්ස ව සත්තකං අම්භාකං ආහරථ, අවසෙසං පන නගරවාසිනො ගණ්හන්තු”ති. තෙසං මහග්ගසරත්තහණ්ඩමෙව ආහරන්තානං අඬ්ඬමාසො වීතිවත්තො. සෙසං පන චතුහි මාසෙහි ආහරිංසු. මහාසත්තො අනුකෙවට්ටස්ස මහන්තං සක්කාරමකාසි. තතො පට්ඨාය ව කිර මිලීලවාසිනො ඛහු හිරඤ්ඤසුවණ්ණො ජාතා. බ්‍රහ්මදත්තස්සපි තෙහි රාජුහි සද්ධිං උත්තරපඤ්චාලනගරෙ වසත්තස්ස එකවස්සං අතිතං.

බ්‍රහ්මදත්තස්ස යුද්ධපරාජයකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

සුවකණ්ඩං

අථෙකදිවසං කෙවට්ටො ආදාසෙ මුඛං ඔලොකෙත්තො නලාටෙ වණං දිස්වා “ඉදං ගහපතිපුත්තස්ස කම්මං, තෙනාහං එත්තකානං රාජුනං අන්තරෙ

ලජ්ජාපිතො”ති වින්තෙන්වා සමුප්පන්නකොධො හුත්වා “කදා නු ඛිවස්ස පිට්ඨිං පස්සිතුං සමත්තො භවිස්සාමි”ති වින්තෙන්තො “අත්තෙප්පො උපායො, අම්මාකං රඤ්ඤො ධිතා පඤ්චාලවන්දී නාම උත්තමරූපධරා දෙවච්ඡරාපටිභාගා, තං විදෙහරඤ්ඤො දස්සාමා”ති වත්වා “වෙදෙහං කාමෙන පලොභෙන්වා ගිලිතබලිසං විය මච්ඡං සද්ධිං මහොසධෙන ආනෙන්වා උහො තෙ මාරෙන්වා ජයපානං පිවිස්සාමා”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා රාජානං උපසඬ්ඤාමිත්වා ආහ – “දෙව, එකො මන්තො අත්ථි”ති. “ආචරිය, තව මන්තං නිස්සාය උදරබද්ධසාටකස්සපි අස්සාමිතො ජාතම්මා, ඉදානි කිං කරිස්සසි, තුණ්හි භොහි”ති. “මහාරාජ, ඉමිනා උපායෙන සදිසො අඤ්ඤො නත්ථි”ති. “තෙන හි භණ්හි”ති. “මහාරාජ, අම්මෙහි ද්විතියෙව එකතො භවිතුං වට්ටති”ති. “එවං භොතු”ති. අථ නං බ්‍රාහ්මණො උපරිපාසාදතලං ආරොපෙන්වා ආහ – “මහාරාජ, විදෙහරාජානං කිලෙසෙන පලොභෙන්වා ඉධානෙන්වා සද්ධිං ගහපතිපුත්තෙන මාරෙස්සාමා”ති. “සුන්දරො, ආචරිය, උපායො, කථං පන තං පලොභෙන්වා ආනෙස්සාමා”ති? “මහාරාජ, ධිතා වො පඤ්චාලවන්දී උත්තමරූපධරා, තස්සා රූපසම්පත්තිං වාතුරියවිලාසෙන කච්ඡි ගීතං බන්ධාපෙන්වා තානි කබ්බානි මිටීලායං ගායාපෙන්වා ‘එවරූපං ඉත්ථිරතනං අලහන්තස්ස විදෙහනරින්දස්ස කිං රජ්ජෙනා’ති තස්ස සවනසංසග්ගෙනෙව පටිබද්ධභාවං ඤත්වා අහං තත්ථ ගන්ත්වා දිවසං වචන්ථපෙස්සාමි. සො මයි දිවසං වචන්ථපෙන්වා ආගතෙ ගිලිතබලිසො විය මච්ඡො ගහපතිපුත්තං ගහෙන්වා ආගමිස්සති, අථ නෙ මාරෙස්සාමා”ති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තුස්සිත්වා “සුන්දරො උපායො, ආචරිය, එවං කරිස්සාමා”ති සම්පට්ඨි. තං පන මන්තං චූළනිබ්‍රහ්මදත්තස්ස සයනපාලිකා සාලිකා සුත්වා පච්චක්ඛමකාසි. රාජා නිපුණෙ කබ්බකාරෙ පක්කොසාපෙන්වා බහුං ධනං දත්වා ධිතරං තෙසං දස්සෙන්වා “තාතා, එතිස්සා රූපසම්පත්තිං නිස්සාය කබ්බං කරොථා”ති ආහ. තෙ අතිමනොහරානි ගීතානි බන්ධිත්වා රාජානං සාවයිංසු. රාජා තුස්සිත්වා බහුං ධනං තෙසං අදාසි. කච්ඡං සන්නිකා නටා සික්ඛිත්වා සමජ්ජමණ්ඩලෙ ගායිංසු. ඉති තානි විත්ථාරිතානි අහෙසු. තෙසු මනුස්සානං අන්තරෙ විත්ථාරිතත්තං ගතෙසු රාජා ගායකෙ පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාතා, තුම්මෙ මහාසකුණෙ ගහෙන්වා රත්තිභාගෙ රුක්ඛං අභිරුය්හ තත්ථ නිසින්තා ගායිත්වා පච්චුසකාලෙ තෙසං ගීවාසු කංසතාලෙ බන්ධිත්වා තෙ උප්පාතෙන්වා ඔතරො”ති. සො කිර “පඤ්චාලරඤ්ඤො ධිතු සරිරවණ්ණං දෙවතාපි ගායන්ති”ති පාකට්ඨාචකරණත්ථං තථා කාරෙසි. පුන රාජා කච් පක්කොසාපෙන්වා “තාතා, ඉදානි තුම්මෙ ‘එවරූපා කුමාරිකා ජම්බුදීපතලෙ අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො නානුච්ඡවිකා, මිටීලායං වෙදෙහරඤ්ඤො අනුච්ඡවිකා’ති රඤ්ඤො ව ඉස්සරියං ඉමාය ව රූපං වණ්ණෙන්වා ගීතානි බන්ධො”ති ආහ. තෙ තථා කත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු.

රාජා තෙසං ධනං දත්වා පුන ගායකෙ පක්කොසාපෙත්වා “තාතා, මිථිලං ගන්ත්වා තත්ථ ඉමිනාව උපායෙන ගායතා”ති පෙසෙසි. තෙ තානි ගායන්තා අනුපුබ්බෙන මිථිලං ගන්ත්වා සමජ්ජමණ්ඩලෙ ගායිංසු. තානි සුත්වා මහාජනො උක්කුට්ඨිසහස්සානි පවත්තෙන්වා තෙසං බහුං ධනං අදාසි. තෙ රත්තිසමයෙ රුක්ඛෙසුපි ගායිත්වා පච්චුසකාලෙ සකුණානං ගීවාසු කංසතාලෙ බන්ධිත්වා ඔතරන්ති. ආකාසෙ කංසතාලසද්දං සුත්වා “පඤ්චාලරාජධිතු සරීරවණ්ණං දෙවතාපි ගායන්ති”ති සකලනගරෙ එකකොලාහලං අහොසි. රාජා සුත්වා ගායකෙ පක්කොසාපෙත්වා අන්තොනිවෙසනෙ සමජ්ජං කාරෙත්වා “එවරූපං කිර උත්තමරූපධරං ධිතරං වුළුනිරාජා මය්හං දාතුකාමො”ති තුස්සිත්වා තෙසං බහුං ධනං අදාසි. තෙ ආගන්ත්වා බ්‍රහ්මදත්තස්ස ආරොවෙසුං. අථ නං කෙවට්ටො ආහ – “ඉදානි, මහාරාජ, දිවසං වචන්ථපනත්ථාය ගමිස්සාමි”ති. “සාධු, ආචරිය, කිං ලද්ධුං වට්ටති”ති? “ථොකං පණ්ණාකාර”න්ති. “තෙන හි ගණ්හා”ති දාපෙසි. සො තං ආදාය මහත්තෙන පරිවාරෙන වෙදෙහරට්ඨං පාපුණි. තස්සාගමනං සුත්වා නගරෙ එකකොලාහලං ජාතං “වුළුනිරාජා කිර වෙදෙහො ව මිත්තසන්ථවං කරිස්සන්ති, වුළුනිරාජා අත්තනො ධිතරං අම්භාකං රඤ්ඤො දස්සති, කෙවට්ටො දිවසං වචන්ථපෙතුං එති”ති. වෙදෙහරාජාපි සුණි, මහාසත්තොපි, සුත්වාන පනස්ස එතදහොසි “තස්සාගමනං මය්හං න රුච්චති, තථතො නං ජානිස්සාමි”ති. සො වුළුනිසන්තිකෙ උපනික්ඛිත්තකපුරිසානං සාසනං පෙසෙසි “ඉමමත්ථං තථතො ජානිත්වා පෙසෙත්තු”ති. අථ තෙ “මයමෙතං තථතො න ජානාමි, රාජා ව කෙවට්ටො ව සයනගබ්භෙ නිසීදිත්වා මන්තෙන්ති, රඤ්ඤො පන සයනපාලිකා සාළිකා සකුණිකා එතමත්ථං ජානෙය්‍යා”ති පටිපෙසයිංසු.

තං සුත්වා මහාසත්තො වින්තෙසි “යථා පච්චාමිත්තානං ඔකාසො න හොති, එවං සුවිහත්තං කත්වා සුසජ්ජිතං නගරං අහං කෙවට්ටස්ස දට්ඨුං න දස්සාමි”ති. සො නගරද්වාරතො යාව රාජගෙහා, රාජගෙහතො ව යාව අත්තගෙහා, ගමනමග්ගං උහොසු පස්සෙසු කිලඤ්ඤෙහි පරික්ඛිපාපෙත්වා මත්ථකෙපි කිලඤ්ඤෙහි පටිච්ඡාදාපෙත්වා විත්තකම්මං කාරාපෙත්වා භූමියං පුජ්ථානි විකිරිත්වා පුණ්ණසංථෙ යපාපෙත්වා කදලියො බන්ධාපෙත්වා ධජෙ පග්ගණ්හාපෙසි. කෙවට්ටො නගරං පවිසිත්වා සුවිහත්තං නගරං අපස්සන්තො “රඤ්ඤො මෙ මග්ගො අලඬිකාරාපිතො”ති වින්තෙන්වා නගරස්ස අදස්සනත්ථං කතභාවං න ජානි. සො ගන්ත්වා රාජානං දිස්වා පණ්ණාකාරං පටිච්ඡාපෙත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමත්තං නිසීදිත්වා රඤ්ඤො කතසක්කාරසම්මානො ආගතකාරණං ආරොවෙත්තො ද්වෙ ගාථා අහාසි –

599.

“රාජා සන්ථවකාමො තෙ, රතනානි පවෙච්ඡති;
ආගච්ඡන්තු ඉතො දුතා, මඤ්ජුකා පියභාණිනො.

600.

“භාසන්තු මුදුකා වාවා, යා වාවා පටිනන්දිතා;
පඤ්චාලො ව විදෙහො ව, උහො එකා භවන්තු තෙ”ති.

තත්ථ සන්ථවකාමොති මහාරාජ, අම්භාකං රාජා තයා සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කාතුකාමො. රතනානීති ඉත්ථිරතනං අත්තනො ධීතරං ආදිං කත්වා තුම්භාකං සබ්බරතනානි දස්සති. ආගච්ඡන්තුති ඉතො පට්ඨාය කිර උත්තරපඤ්චාලනගරතො පණ්ණාකාරං ගහෙන්වා මධුරවචනා පියභාණිතො දුතා ඉධ ආගච්ඡන්තු, ඉතො ව තත්ථ ගච්ඡන්තු. එකා භවන්තුති ගඬිගොදකං විය යමුනොදකෙන සද්ධිං සංසන්දන්තා එකසදිසාව හොන්තුති.

එවඤ්ච පන වත්වා “මහාරාජ, අම්භාකං රාජා අඤ්ඤං මහාමත්තං පෙසෙතුකාමො හුත්වාපි ‘අඤ්ඤො මනාපං කත්වා සාසනං ආරොචෙතුං න සක්ඛිස්සති’ති මං පෙසෙසි ‘ආචරිය, තුම්භෙ රාජානං සාධුකං පබ්බාදෙත්වා ආදාය ආගච්ඡං’ති, ගච්ඡථ රාජසෙට්ඨ අභිරුපඤ්ච කුමාරිකං ලභිස්සථ, අම්භාකඤ්ච රඤ්ඤා සද්ධිං මිත්තභාවො පතිට්ඨභිස්සති”ති ආහ. සො තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨමානසො “උත්තමරුපධරං කිර කුමාරිකං ලභිස්සාමි”ති සවනසංසග්ගෙන බජ්ඣත්වා “ආචරිය, තුම්භාකඤ්ච කිර මහොසධපණ්ඩිතස්ස ව ධම්මයුද්ධෙ විවාදො අහොසි, ගච්ඡථ පුත්තං මෙ පස්සථ, උහොපි පණ්ඩිතා අඤ්ඤමඤ්ඤං බමාපෙත්වා මන්තෙත්වා එවා”ති ආහ. තං සුත්වා කෙවට්ටො “පස්සිස්සාමි පණ්ඩිත”න්ති තං පස්සිතුං අගමාසි. මහාසත්තොපි තං දිවසං “තෙන මෙ පාපධම්මෙන සද්ධිං සල්ලාපො මා හොතු”ති පාතොව ථොකං සජ්ජිං පිට්ඨි, ගෙහම්පිස්ස බහලෙන අල්ලගොමයෙන ලෙපාපෙසි, ථම්භෙ තෙලෙන මක්ඛෙසි, තස්ස නිපන්තමඤ්චකං යපෙත්වා සෙසානි මඤ්චපීඨාදීනි නිහරාපෙසි.

සො මනුස්සානං සඤ්ඤමදාසි “තාතා, බ්‍රාහ්මණෙ කථෙතුං ආරද්ධෙ එවං වදෙය්‍යාථ ‘බ්‍රාහ්මණ, මා පණ්ඩිතෙන සද්ධිං කථයිත්ථ, අජ්ජ තෙන තිබ්බිණසජ්ජි පිට්ඨිත’න්ති. මයි ව තෙන සද්ධිං කථනාකාරං කරොන්තෙපි ‘දෙව තිබ්බිණසජ්ජි තෙ පිට්ඨං, මා කථෙථා’ති මං නිවාරෙථා”ති. එවං විවාරෙත්වා මහාසත්තො රත්තපටං නිවාසෙත්වා සත්තසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු මනුස්සෙ යපෙත්වා සත්තමෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ පටමඤ්චකෙ නිපජ්ජි. කෙවට්ටොපිස්ස පයමද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා “කහං පණ්ඩිතො”ති පුච්ඡි. අථ නං තෙ මනුස්සා “බ්‍රාහ්මණ, මා සද්දමකරි, සචෙපි ආගච්ඡිතුකාමො, තුණ්හි හුත්වා එහි, අජ්ජ පණ්ඩිතෙන තිබ්බිණසජ්ජි පිට්ඨං, මහාසද්දං කාතුං න ලබ්භති”ති ආහංසු. සෙසද්වාරකොට්ඨකෙසුපි නං තථෙව ආහංසු. සො සත්තමද්වාරකොට්ඨකං අතික්කමිත්වා පණ්ඩිතස්ස සන්තිකං අගමාසි. පණ්ඩිතො කථනාකාරං දස්සෙසි. අථ නං මනුස්සා “දෙව, මා කථයිත්ථ, තිබ්බිණසජ්ජි තෙ පිට්ඨං, කිං තෙ ඉමිනා දුට්ඨබ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං කථිතෙනා”ති

වත්වා වාරයිංසු. ඉති සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නෙව නිසිදිතුං, න ආසනං නිස්සාය ධීතට්ඨානං ලභි, අල්ලගොමයං අක්කමිත්වා අට්ඨාසි.

අථ නං ඔලොකෙත්වා එකො අක්ඛිති නිමිලි, එකො හමුකං උක්ඛිපි, එකො කප්පරං කණ්ඩුයි. සො තෙසං කිරියං ඔලොකෙත්වා මච්ඡුතො “ගච්ඡාමහං පණ්ඩිතා”ති වත්වා අපරෙන “අරෙ දුට්ඨව්‍යාභ්මණ, ‘මා සද්දමකාසි’ති චුත්තො සද්දමෙව කරොසි, අට්ඨිති තෙ භින්දිස්සාමි”ති චුත්තෙ භීතතසිතො හුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙසි. අථ නං අඤ්ඤො වෙළුපෙසිකාය පිට්ඨියං තාලෙසි, අඤ්ඤො ගීවායං ගහෙත්වා බිපි, අඤ්ඤො පිට්ඨියං හත්ථතලෙන පහරි. සො දිපිමුඛා මුත්තමිගො විය භීතතසිතො නික්ඛමිත්වා රාජගෙහං ගතො. රාජා වින්තෙසි “අජ්ජ මම පුත්තො ඉමං පවත්තිං සුත්වා තුට්ඨො භවිස්සති, ද්විත්තං පණ්ඩිතානං මහතියා ධම්මසාකච්ඡාය භවිතබ්බං, අජ්ජ උහො අඤ්ඤමඤ්ඤං බමාපෙස්සන්ති, ලාභා වත මෙ”ති. සො කෙවට්ටං දිස්වා පණ්ඩිතෙන සද්ධිං සංසන්දනාකාරං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ —

601.

“කථං නු කෙවට්ට මහොසධෙන, සමාගමො ආසි තදිඨස බුඞ්ඞි;
කච්චි තෙ පටිනිජ්ඣත්තො, කච්චි තුට්ඨො මහොසධො”ති.

තත්ථ පටිනිජ්ඣත්තොති ධම්මයුද්ධමණ්ඩලෙ පවත්තවිග්ගහස්ස වූපසමනත්ථං කච්චි ත්වං තෙන, සො ච තයා නිජ්ඣත්තො බමාපිතො. කච්චි තුට්ඨොති කච්චි තුම්භාකං රඤ්ඤා පෙසිතං පවත්තිං සුත්වා තුට්ඨොති.

තං සුත්වා කෙවට්ටො “මහාරාජ, තුම්භෙ ‘පණ්ඩිතො’ති තං ගහෙත්වා විවරථ, තතො අසප්පුරිසතරො නාම නත්ථි”ති ගාථමාහ —

602.

“අනරියරූපො පුරිසො ජනිත්ද, අසම්මොදකො ථද්ධො
අසබ්භිරූපො;
යථා මුගො ච බධිරො ච, න කිඤ්චිත්ථං අභාසථා”ති.

තත්ථ අසබ්භිරූපොති අපණ්ඩිතජාතිකො. න කිඤ්චිත්ථන්ති මයා සහ කිඤ්චි අත්ථං න භාසිත්ථ, තෙනෙව නං අපණ්ඩිතොති මඤ්ඤාමිති බොධිසත්තස්ස අගුණං කථෙසි.

රාජා තස්ස වචනං අනභිනන්දිත්වා අප්පටික්කොසිත්වා තස්ස ච තෙන සද්ධිං ආගතානඤ්ච පරිබ්බයඤ්චෙව නිවාසගෙහඤ්ච දාපෙත්වා “ගච්ඡවාචරිය, විස්සමථා”ති තං උයොයාපෙත්වා “මම පුත්තො පණ්ඩිතො පටිසන්ථාරකුසලො, ඉමිනා කිර සද්ධිං නෙව පටිසන්ථාරං අකාසි, න තුට්ඨිං

පවෙදෙයි. කිඤ්චි තෙන අනාගතභයං දිට්ඨං භවිස්සති”ති සයමෙව කථං සමුට්ඨාපෙයි –

603.

“අද්ධා ඉදං මත්තපදං සුදුද්දසං, අත්ථො සුද්ධො නරවිරියෙන දිට්ඨො;

තථා හි කායො මම සම්පවෙධති, හිත්වා සයං කො පරහත්ථමෙස්සති”ති.

තත්ථ ඉදන්ති යං මම පුත්තෙන දිට්ඨං, අද්ධා ඉදං මත්තපදං අඤ්ඤෙන ඉතරපුරිසෙන සුදුද්දසං. නරවිරියෙනාති වීරියවත්තෙන මහොසධපණ්ඩිතෙන සුද්ධො අත්ථො දිට්ඨො භවිස්සති. සයන්ති සකං රට්ඨං හිත්වා කො පරහත්ථං ගමිස්සති.

“මම පුත්තෙන බ්‍රාහ්මණස්ස ආගමනෙ දොසො දිට්ඨො භවිස්සති. අයඤ්ඤි ආගච්ඡන්තො න මිත්තසන්ථවත්ථාය ආගමිස්සති, මං පන කාමෙන පලොභෙත්වා නගරං නෙත්වා ගණ්භනත්ථාය ආගතෙන භවිතඛ්ඛං. තං අනාගතභයං දිට්ඨං භවිස්සති පණ්ඩිතෙනා”ති තස්ස තමත්ථං ආවජ්ජෙත්වා හීතතසිතස්ස නිසින්තකාලෙ වත්තාරො පණ්ඩිතා ආගමිංසු. රාජා සෙනකං පුච්ඡී “සෙනක, රුච්චති තෙ උත්තරපඤ්චාලනගරං ගන්ත්වා වුළුනිරාජස්ස ධිතු ආනයන”න්ති? කිං කථෙථ මහාරාජ, න හි සිරිං ආගච්ඡන්තිං දණ්ඩෙන පහරිත්වා පලාපෙතුං වට්ටති. සවෙ තුම්භෙ තත්ථ ගන්ත්වා තං ගණ්භිස්සථ, යපෙත්වා වුළුනිබ්‍රහ්මදත්තං අඤ්ඤො තුම්භෙහි සමො ජම්බුදීපතලෙ න භවිස්සති. කිං කාරණා? ජෙට්ඨරාජධිතාය ගහිතත්තා. සො හි “සෙසරාජානො මම මනුස්සා, වෙදෙහො එකොව මයා සදිසො”ති සකලජම්බුදීපෙ උත්තමරූපධරං ධිතරං තුම්භාකං දාතුකාමො ජාතො, කරොථස්ස වචනං. මයම්පි තුම්භෙ නිස්සාය වත්ථාලඬිකාරෙ ලභිස්සාමාති. රාජා සෙසෙපි පුච්ඡී. තෙපි තථෙව කථෙසුං. තස්ස තෙහි සද්ධිං කථෙන්නස්සෙව කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණො අත්තනො නිවාසගෙහා නික්ඛමිත්වා “රාජානං ආමන්තෙත්වා ගමිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා “මහාරාජ, න සක්කා අම්භෙහි පපඤ්චං කාතුං, ගමිස්සාම මයං නරින්දා”ති ආහ. රාජා තස්ස සක්කාරං කත්වා තං උය්‍යාපෙයි. මහාසත්තො තස්ස ගමනභාවං ඤත්වා න්භත්වා අලඬිකරිත්වා රාජ්‍යපට්ඨානං ආගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. රාජා වින්තෙසි “පුත්තො මෙ මහොසධපණ්ඩිතො මහාමන්ති මත්තපාරඬිගතො අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තං අත්ථං ජානාති. අම්භාකං තත්ථ ගන්තුං යුත්තභාවං වා අයුත්තභාවං වා පණ්ඩිතො ජානිස්සති”ති. සො අත්තනා පයමං වින්තිතං අවත්වා රාගරත්තො මොහමුළ්ලිහො හුත්වා තං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

604.

“ජන්තඤ්ඤි එකාව මතී සමෙති, යෙ පණ්ඩිතා උත්තමභූරිපත්තා;

යානං අයානං අථ වාපි යානං, මහොසධ ත්වම්පි මනිං කරොහී”ති.

තත්ථ ඡන්තන්ති පණ්ඩිත, කෙවට්ටබ්බාභ්මණස්ස ච මම ච ඉමෙසඤ්ච
චතුන්තන්ති ඡන්තං අම්භාකං එකාව මනි එකොයෙව අජ්ඣාසයො
ගඬිගොදකං විය යමුනොදකෙන සංසන්දති සමෙති. යෙ මයං ඡපි ජනා
පණ්ඩිතා උත්තමභූරිපත්තා, තෙසං නො ඡන්තම්පි චූළනිරාජධිතු ආනයනං
රුච්චතීති. යානන්ති ඉධෙව වාසො. මනිං කරොහීති අම්භාකං රුච්චනකං
නාම අජපමාණං, ත්වම්පි චිත්තෙනි, කිං අම්භාකං ආවාහත්ථාය තත්ථ යානං,
උදාහු අයානං, අදු ඉධෙව වාසො රුච්චතීති.

තං සුත්වා පණ්ඩිතො “අයං රාජා අතිවිය කාමගිද්ධො
අත්ඨබ්බාලභාවෙන ඉමෙසං චතුන්තං චචනං ගණ්හාති, ගමනෙ දොසං
කපේත්වා නිවත්තෙස්සාමි න”ති චිත්තෙන්වා චතස්සො ගාථායො අභාසි -

605.

“ජානාසි බො රාජ මහානුභාවො, මහබ්බලො චූළනිබ්බමදත්තො;
රාජා ච තං ඉච්ඡති මාරණත්ථං, මිගං යථා ඔකචරෙන ලුද්දො.

606.

“යථාපි මච්ඡො බලිසං, වඬිකං මංසෙන ඡාදිතං;
ආමගිද්ධො න ජානාති, මච්ඡො මරණමත්තනො.

607.

“එවමෙව තුවං රාජ, චූළනෙය්‍යස්ස ධිතරං;
කාමගිද්ධො න ජානාසි, මච්ඡොව මරණමත්තනො.

608.

“සචෙ ගච්ඡසි පඤ්චාලං, බ්ඡපමත්තං ඡහිස්සසි;
මිගං පන්ථානුබන්ධංච, මහන්තං භයමෙස්සති”ති.

තත්ථ රාජාති විදෙහං ආලපති. මහානුභාවොති මහායසො. මහබ්බලොති
අට්ඨරසඅක්ඛොහණ්සඬ්ඛෙන බලෙන සමන්තාගතො. මාරණත්ථන්ති
මාරණස්ස අත්ථාය. ඔකචරෙනාති ඔකචාරිකාය මිගියා. ලුද්දො හි එකං මිගිං
සික්ඛාපෙත්වා රජ්ජුකෙන බන්ධිත්වා අරඤ්ඤං නෙත්වා මිගානං
ගොචරට්ඨානෙ යපෙසි. සා බාලමිගං අත්තනො සන්තිකං ආනෙතුකාමා
සකසඤ්ඤාය රාගං ජනෙන්තී විරවති. තස්සා සද්දං සුත්වා බාලමිගො
මිගගණපරිවුතො වනගුම්බෙ නිපත්තො සෙසමිගීසු සඤ්ඤං අකත්වා තස්සා
සද්දස්සවනසංසග්ගෙන බද්ධො වුට්ඨාය නික්ඛමිත්වා ගීවං උක්ඛිපිත්වා
කිලෙසවසෙන තං මිගිං උපගන්ත්වා ලුද්දස්ස පස්සං දත්වා තිට්ඨති. තමෙනං
සො තිබ්ණාය සත්තියා විජ්ඣිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙති. තත්ථ ලුද්දො විය
චූළනිරාජා, ඔකචාරිකා විය අස්ස ධිතා, ලුද්දස්ස හත්ථෙ ආවුධං විය

කෙවට්ටබ්බාත්මණො. ඉති යථා ඔකචරෙන ලුද්දො මිගං මාරණත්ථාය ඉච්ඡති, එවං සොපි රාජා තං ඉච්ඡතීති අත්ථො.

ආමගිද්ධොති බ්‍යාමසතගම්භීරෙ උදකෙ වසන්තොපි තස්මිං බලිසස්ස වඩ්ඤ්චානං ඡාදෙත්වා යිතෙ ආමසඤ්ඤානෙ ආමිසෙ ගිද්ධො හුත්වා බලිසං ගිලති, අත්තනො මරණං න ඡානාති. ධිතරන්ති චූළනිබාලිසිකස්ස කෙවට්ටබ්බාත්මණස්ස වචනබලිසං ඡාදෙත්වා යිතං ආමිසසදිසං. තස්ස රඤ්ඤො ධිතරං කාමගිද්ධො හුත්වා මච්ඡො අත්තනො මරණසඤ්ඤානං ආමිසං විය න ඡානාසි. පඤ්චාලන්ති උත්තරපඤ්චාලනගරං. අත්තන්ති අත්තානං. පන්ථානුබන්ධන්ති යථා ගාමද්වාරමග්ගං අනුබන්ධමිගං මහන්තං භයමෙස්සති, තඤ්ඤි මිගං මාරණත්ථාය ආවුධානි ගහෙත්වා නික්ඛන්තෙසු මනුස්සෙසු යෙ යෙ පස්සන්ති, තෙ තෙ මාරෙන්නි, එවං උත්තරපඤ්චාලනගරං ගච්ඡන්තම්පි තං මහන්තං මරණභයං එස්සති උපගමිස්සතිති.

එවං මහාසත්තො චතුරි ගාථාහි රාජානං නිග්ගණ්හිත්වා කථෙසි. සො රාජා තෙන අතිවිය නිග්ගහිතොව “අයං මං අත්තනො දාසං විය මඤ්ඤති, රාජාති සඤ්ඤම්පි න කරොති, අග්ගරාජෙන ‘ධිතරං දස්සාමි’ති මම සන්තිකං පෙසිතං ඤාත්වා එකම්පි මඤ්ඤපටිසංයුත්තං කථං අකථෙත්වා මං ‘බාලමිගො විය, ගිලිතබලිසමච්ඡො විය පන්ථානුබන්ධමිගො විය, මරණං පාපුණිස්සති’ති වදති”ති කුජ්ඣිත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

609.

“මයමෙව බාලමිහසෙ එළමුගා, යෙ උත්තමත්ථානි තයි ලපිමහා;
කිමෙව ත්වං නඤ්ඤකොට්ඨඨිසො, අත්ථානි ඡානාසි යථාපි
අඤ්ඤෙ”ති.

තත්ථ බාලමිහසෙති බාලාමිහ. එළමුගාති ලාලමුබා මයමෙව. උත්තමත්ථානීති උත්තමඉත්ථීරතනපටිලාභකාරණානි. තයි ලපිමහාති තව සන්තිකෙ කථයිමහා. කිමෙවාති ගරහත්ථෙ නිපාතො. නඤ්ඤකොට්ඨඨිසොති ගහපතිපුත්තො දහරකාලතො පට්ඨාය නඤ්ඤකොට්ඨං වහන්තොයෙව වඩ්ඤ්චානි, තමත්ථං සන්ධාය “ත්වං ගහපතිකම්මමෙව ඡානාසි, න ඛත්තියානං මඤ්ඤකම්ම”න්ති ඉමිනා අධිප්පායෙනෙවමාහ. අඤ්ඤෙති යථා කෙවට්ටො වා සෙනකාදයො වා අඤ්ඤෙ පණ්ඩිතා ඉමානි ඛත්තියානං මඤ්ඤත්ථානි ඡානන්ති, තථා ත්වං තාති කිං ඡානාසි, ගහපතිකම්මඡානනමෙව තවානුච්ඡවිකන්ති.

ඉති නං අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා “ගහපතිපුත්තො මම මඤ්ඤත්තරායං කරොති, නිහරං න”න්ති නිහරාපෙතුං ගාථමාහ –

610.

“ඉමං ගලෙ ගහෙත්වාන, නාසෙථ විජිතා මම;
යො මෙ රතනලාභස්ස, අන්තරායාය භාසතී”ති.

සො රඤ්ඤො කුද්ධභාවං ඤත්වා “සචෙ බො පන මං කොචි රඤ්ඤො
වචනං ගහෙත්වා හත්ථෙ වා ගීවාය වා පරාමසෙය්‍යා, තං මෙ අලං අස්ස
යාවජීවං ලජ්ජිතුං, තස්මා සයමෙව නික්ඛමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා රාජානං
වන්දිත්වා අත්තනො ගෙහං ගතො. රාජාපි කෙවලං කොධවසෙනෙව වදති,
බොධිසත්තෙ පන ගරුචිත්තතාය න කඤ්චි තථා කාතුං ආණාපෙසි. අථ
මහාසත්තො “අයං රාජා බාලො අත්තනො භිතාහිතං න ජානාති,
කාමගිද්ධො භුත්වා ‘තස්ස ධීතරං ලභිස්සාමියෙවා’ති අනාගතභයං
අජානිත්වා ගච්ඡන්තො මහාවිනාසං පාපුණිස්සති. නාස්ස කථං හදයෙ කාතුං
වට්ටති, බහුපකාරො මෙ එස මහායසදායකො, ඉමස්ස මයා පච්චයෙන
භවිතුං වට්ටති. පයමං බො පන සුවපොතකං පෙසෙත්වා තථතො ඤත්වා
පච්ඡා අහං ගමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සුවපොතකං පෙසෙසි. තමත්ථං
පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

611.

“තතො ව සො අපක්කමිම, වෙදෙහස්ස උපන්තිකා;
අථ ආමන්තයි දූතං, මාධරං සුවපණ්ඩිතං.

612.

“එහි සම්ම හරිතපක්ඛ, වෙය්‍යාවච්චං කරොහි මෙ;
අත්ථි පඤ්චාලරාජස්ස, සාළිකා සයනපාළිකා.

613.

“තං බන්ධනෙන පුච්ඡස්සු, සා හි සබ්බස්ස කොචිදා;
සා තෙසං සබ්බං ජානාති, රඤ්ඤො ව කොසියස්ස ව.

614.

“ආමොති සො පටිස්සුත්වා, මාධරො සුවපණ්ඩිතො;
අගමාසි හරිතපක්ඛො, සාළිකාය උපන්තිකං.

615.

“තතො ව බො සො ගන්ත්වාන, මාධරො සුවපණ්ඩිතො;
අථාමන්තයි සුසරං, සාළිකං මඤ්ජුභාණිකං.

616.

“කච්චි තෙ සුසරෙ බමනීයං, කච්චි වෙස්සෙ අනාමයං;
කච්චි තෙ මධුනා ලාජා, ලබ්භතෙ සුසරෙ තුවං.

617.

“කුසලඤ්චෙව මෙ සම්ම, අපො සම්ම අනාමයං;
අපො මෙ මධුනා ලාජා, ලබ්භතෙ සුවපණ්ඩිත.

618.

“කුතො නු සම්ම ආගම්ම, කස්ස වා පහිතො තුවං;
න ව මෙසි ඉතො පුබ්බෙ, දිට්ඨො වා යදි වා සුතො”ති.

තත්ථ හරිතපක්ඛාති හරිතපත්තසමානපක්ඛා. වෙය්‍යාවච්චන්ති “එහි, සම්මා”ති චුත්තෙ ආගන්ත්වා අඬකෙ නිසින්නං “සම්ම, අඤ්ඤෙන මනුස්සභූතෙන කාතුං අසක්කුණෙය්‍යං මමෙකං වෙය්‍යාවට්ඨකං කරොහි”ති ආහ.

“කිං කරොමි, දෙවා”ති චුත්තෙ “සම්ම, කෙවට්ටබ්‍රාහ්මණස්ස දූතෙය්‍යනාගතකාරණං යපෙත්වා රාජානඤ්ච කෙවට්ටඤ්ච අඤ්ඤෙ න ජානන්ති, උභොව රඤ්ඤො සයනගබ්භෙ නිසින්නා මන්තයිංසු. තස්ස පන අත්ථි පඤ්චාලරාජස්ස සාලිකා සයනපාලිකා. සා කිර තං රහස්සං ජානාති, ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා තාය සද්ධිං මෙටුනපට්ඨංයුත්තං විස්සාසං කත්වා තෙසං තං රහස්සං ඛන්ධනෙන පුච්ඡස්සු. තං සාලිකං පටිච්ඡන්තො පදෙසෙ යථා තං කොචි න ජානාති, එවං පුච්ඡ. සචෙ හි තෙ කොචි සද්දං සුණාති, ජීවිතං තෙ නත්ථි, තස්මා පටිච්ඡන්තො යානෙ සණ්ඨකං පුච්ඡා”ති. සා තෙසං සබ්බන්ති සා තෙසං රඤ්ඤො ව කොසියගොත්තස්ස ව කෙවට්ටස්සාති ද්වින්තමිපි ජනානං සබ්බං රහස්සං ජානාති.

ආමොකීති හික්ඛවෙ, සො සුවපොතකො පණ්ඩිතෙන පුරිමනායෙනෙව සක්කාරං කත්වා පෙසිතො “ආමො”ති තස්ස පටිස්සුත්වා මහාසත්තං චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා විවට්ඨිහපඤ්ජරෙන නික්ඛමිත්වා වාතවෙගෙන සිව්ච්චියෙ අරිට්ඨපුරං නාම ගන්ත්වා තත්ථ පවත්ති. සල්ලක්ඛෙත්වා සාලිකාය සන්තිකං ගතො. කථං? සො හි රාජනිවෙසනස්ස කඤ්චනථුපිකාය නිසිදිත්වා රාගනිස්සිතං මධුරරවං රවි. කිං කාරණා? ඉමං සද්දං සුත්වා සාලිකා පටිච්ඡස්සති, තාය සඤ්ඤාය තස්සා සන්තිකං ගමිස්සාමිති. සාපි තස්ස සද්දං සුත්වා රාජසයනස්ස සන්තිකෙ සුවණ්ණපඤ්ජරෙ නිසින්නා රාගරත්තචිත්තා හුත්වා තික්ඛන්තුං පටිච්චි. සො ථොකං ගන්ත්වා පුනප්පුනං සද්දං කත්වා තාය කතසද්දානුසාරෙන කමෙන සිහපඤ්ජරඋම්මාරෙ යත්වා පරිස්සයාභාවං ඔලොකෙත්වා තස්සා සන්තිකං ගතො. අථ නං සා “එහි, සම්ම, සුවණ්ණපඤ්ජරෙ නිසිදා”ති ආහ. සො ගන්ත්වා නිසිදි. ආමන්තයිති එවං සො ගන්ත්වා මෙටුනපට්ඨංයුත්තං විස්සාසං කත්තුකාමො හුත්වා තං ආමන්තෙසි. සුසරන්ති කඤ්චනපඤ්ජරෙ වසනතාය සුන්දරසරං. වෙස්සෙති වෙස්සිකෙ වෙස්සජාතිකෙ. සාලිකා කිර සකුණෙසු වෙස්සජාතිකා නාම, තෙන තං එවං ආලපති. තුවන්ති සුසරෙ තං පුච්ඡාමි “කච්චි තෙ මධුනා

සද්ධිං ලාජා ලබ්භති”ති. ආගම්මානි සම්ම, කුතො ආගන්ත්වා ඉධ පවිට්ඨොති පුච්ඡති. කස්ස වානි කෙන වා පෙසිතො ත්වං ඉධාගතොති.

සො තස්සා වචනං සුත්වා “සවාහං ‘මිථිලතො ආගතො’ති වක්ඛාමි, එසා මරණමාපන්නාපි මයා සද්ධිං විස්සාසං න කරස්සති. සිවිරට්ඨෙ ඛො පන අරිට්ඨපුරං සල්ලක්ඛෙන්වා ආගතො, තස්මා මුසාවාදං කත්වා සිවිරාජෙන පෙසිතො භුත්වා තතො ආගතභාවං කට්ඨස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ආහ —

619.

“අහොසිං සිවිරාජස්ස, පාසාදෙ සයනපාලකො;
තතො සො ධම්මිකො රාජා, බද්ධෙ මොවෙසි බන්ධනා”ති.

තත්ථ බද්ධෙති අත්තතො ධම්මිකතාය සබ්බෙ බද්ධකෙ බන්ධනා මොවෙසි. එවං මොවෙන්තො මම්පි සද්දහිත්වා “මුඤ්චථ න”න්ති මොවාපෙසි. සොහං විවටා සුවණ්ණපඤ්ඡරා නික්ඛමිත්වාපි බහිපාසාදෙ යත්ථිච්ඡාමි, තත්ථ ගොවරං ගහෙන්වා සුවණ්ණපඤ්ඡරෙයෙව වසාමි. යථා ත්වං, න එවං නිව්චකාලං පඤ්ඡරෙයෙව අච්ඡාමිති.

අට්ඨස්ස සා අත්තතො අත්ථාය සුවණ්ණතට්ටකෙ යපිතෙ මධුලාජෙ වෙච මධුරොදකඤ්ච දත්වා “සම්ම, ත්වං දුරතො ආගතො, කෙනත්ථෙන ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡි. සො තස්සා වචනං සුත්වා රහස්සං සොතුකාමො මුසාවාදං කත්වා ආහ —

620.

“තස්ස මෙකා දුතියාසි, සාළිකා මඤ්ජුභාණිකා;
තං තත්ථ අවධි සෙනො, පෙක්ඛතො සුසරෙ මමා”ති.

තත්ථ තස්ස මෙකාති තස්ස මය්හං එකා. දුතියාසිති පුරාණදුතියිකා අහොසි.

අථ නං සා පුච්ඡි “කථං පන තෙ හරියං සෙනො අවධි”ති? සො තස්සා ආචික්ඛන්තො “සුණ හද්දෙ, එකදිවසං අම්භාකං රාජා උදකකිලං ගච්ඡන්තො මම්පි පක්කොසි. අථාහං හරියං ආදාය තෙන සද්ධිං ගන්ත්වා කිලිත්වා සායන්හසමයෙ තෙනෙව සද්ධිං පච්චාගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිංයෙව පාසාදං අභිරුය්හ සරීරං සුක්ඛාපනත්ථාය හරියං ආදාය සීහපඤ්ඡරෙන නික්ඛමිත්වා කුටාගාරකුච්ඡියං නිසීදිං. තස්මිං ඛණෙ එකො සෙනො කුටාගාරා නික්ඛන්තො අම්භෙ ගණ්හිතුං පක්ඛන්දි. අහං මරණභයහීතො වෙගෙන පලායිං. සා පන තදා ගරුගබ්භා අහොසි, තස්මා වෙගෙන පලායිතුං නාසක්ඛි. අථ සො මය්හං පස්සන්තස්සෙව තං මාරෙන්වා ආදාය ගතො. අථ මං තස්සා සොකෙන රොදමානං දිස්වා අම්භාකං රාජා ‘සම්ම, කිං රොදසි’ති

පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා ‘මා බාළ්භං, සම්ම, රොදසි, අඤ්ඤං හරියං පරියෙසාහි’ති වත්වා ‘කිං, දෙව, අඤ්ඤාය අනාවාරාය දුස්සිලාය හරියාය ආනිතාය, තතොපි එකකෙනෙව වරිතුං වර’න්ති වුත්තෙ ‘සම්ම, අහං එකං සකුණිකං සීලාවාරසම්පන්නං අස්සෙසිං, තව හරියාය සදිසමෙව. වුළුනිරාජස්ස හි සයනපාලිකා සාලිකා එවරූපා, ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා තස්සා මනං පුච්ඡිත්වා ඔකාසං කාරෙත්වා සචෙ තෙ රුච්චති, ආගන්ත්වා අම්භාකං ආචික්ඛ. අලාභං වො විවාහං කත්වා මහන්නෙන පරිවාරෙන තං ආනෙස්සාමා’ති වත්වා මං ඉධ පහිණි, තෙනමහි කාරණෙනාගතො’ති වත්වා ගාථං ආහ –

621.

“තස්සා කාමා හි සම්මත්තො, ආගතොස්මි තවන්ති කෙ;
සචෙ කරෙය්‍ය ඔකාසං, උභයොව වසාමසෙ”ති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සජ්ජත්තා අහොසි. එවං සන්නෙපි අත්තතො පියභාවං අජානාපෙත්වා අනිච්ඡමානා විය ආහ –

622.

“සුචොව සුචිං කාමෙය්‍ය, සාලිකො පන සාලිකං;
සුචස්ස සාලිකායෙව, සංවාසො හොති කීදිසො”ති.

තත්ථ සුචොති සම්ම සුචපණ්ඩිත, සුචොව සුචිං කාමෙය්‍ය. කීදිසොති අසමානජාතිකානං සංවාසො නාම කීදිසො හොති. සුචො හි සමානජාතිකං සුචිං දිස්වා විරසන්ථවම්පි සාලිකං ජහිස්සති, සො පියවිජ්ජයොගො මහතො දුක්ඛාය භවිස්සති, අසමානජාතිකානං සංවාසො නාම න සමෙතීති.

ඉතරො තං සුත්වා “අයං මං න පටික්ඛිපති, පරිහාරමෙව කරොති, අද්ධා මං ඉච්ඡිස්සති, නානාවිධාහි නං උපමාහි සද්දහාපෙස්සාමි”ති වින්නෙත්වා ආහ –

623.

“යොයං කාමෙ කාමයති, අපි චණ්ඩාලිකාමපි;
සබ්බො හි සදිසො හොති, නත්ථි කාමෙ අසාදිසො”ති.

තත්ථ චණ්ඩාලිකාමපිති චණ්ඩාලිකං අපි. සදිසොති විත්තසදිසතාය සබ්බො සංවාසො සදිසොව හොති. කාමස්මිඤ්ඤි විත්තමෙව පමාණං, න ජාතීති.

එවඤ්ඤා පන වත්වා මනුස්සෙසු තාව නානාජාතිකානං සමානභාවදස්සනත්ථං අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙන්නො අනන්තරං ගාථමාහ

624.

“අත්ථි ජම්පාවතී නාම, මාතා සිව්ස්ස රාජිනො;
සා හරියා වාසුදෙවස්ස, කණ්හස්ස මහෙසී පියා” ති.

තත්ථ ජම්පාවතීති සිව්රඤ්ඤො මාතා ජම්පාවතී නාම වණ්ඩාලී අහොසි. සා කණ්හායනගොත්තස්ස දසභාතිකානං ජෙට්ඨකස්ස වාසුදෙවස්ස පියා මහෙසී අහොසි. සො කිරෙකදිවසං ද්වාරවතීතො නික්ඛමිත්වා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො නගරං පවිසන්ති. එකමන්තෙ යීතං අභිරූපං එකං වණ්ඩාලිකං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා “කිං ජාතිකා” ති ප්‍රච්ඡාපෙත්වා “වණ්ඩාලජාතිකා” ති සුත්වාපි පටිබද්ධවිත්තතාය අසාමිකභාවං ප්‍රච්ඡාපෙත්වා “අසාමිකා” ති සුත්වා තං ආදාය තතො නිවත්තිත්වා නිවෙසනං තෙත්වා අග්ගමහෙසිං අකාසි. සා සිවිං නාම පුත්තං විජායි. සො පිතු අව්වයෙන ද්වාරවතියං රජ්ජං කාරෙසි. තං සන්ධායෙන වුත්තං.

ඉති සො ඉමං උදාහරණං ආහරිත්වා “එවරූපොපි නාම ඛත්තියො වණ්ඩාලියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි, අම්හෙසු තිරච්ඡානගතෙසු කිං වත්තබ්බං, අඤ්ඤමඤ්ඤං සංවාසරොචනංයෙව පමාණ” ති වත්වා අපරම්පි උදාහරණං ආහරන්තො ආහ -

625.

“රට්ඨවතී කම්පුරිසී, සාපි වච්ඡං අකාමයි;
මනුස්සො මිගියා සද්ධිං, නත්ථි කාමෙ අසාදිසො” ති.

තත්ථ වච්ඡන්ති එවංනාමකං තාපසං. කථං පන සා තං කාමෙසීති? අතීතස්මිඤ්ඤි එකො බ්‍රාහ්මණො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා මහන්තං යසං පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වසී. තස්ස පණ්ණසාලතො අවිදුරෙ එකිස්සා ගුහාය බහු කින්තරා වසන්ති. තත්ථෙව එකො මක්කටකො ද්වාරෙ වසති. සො ජාලං විනෙත්වා තෙසං සීසං හින්දිත්වා ලොහිතං පිවති. කින්තරා නාම දුබ්බලා භොන්ති භීරුකජාතිකා. සොපි මක්කටකො අතිවිසාලො. තෙ තස්ස කිඤ්චි කාතුං අසක්කොන්තා තං තාපසං උපසඬකමිත්වා කතපට්ඨන්ථාරා ආගතකාරණං පුට්ඨා “දෙව, එකො මක්කටකො ජීවිතං නො හනති, තුම්හෙ යිපෙත්වා අම්භාකං අඤ්ඤං පටිසරණං න පස්සාම, තං මාරෙත්වා අම්භාකං සොත්ථිභාවං කරොහී” ති ආහංසු. තං සුත්වා තාපසො “අපෙඨ න මාදිසා පාණාතිපාතං කරොන්ති” ති අපසාදෙසි. තෙසු රට්ඨවතී නාම කින්තරී අභිරූපා පාසාදිකා අසාමිකා අහොසි. තෙ තං අලඬකරිත්වා තාපසස්ස සන්තිකං තෙත්වා “දෙව, අයං තෙ පාදපරිවාරිකා භොතු, අම්භාකං පච්චාමිත්තං වධෙහී” ති ආහංසු. තාපසො තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙත්වා ගුහාද්වාරෙ යත්වා ගොවරත්ථාය නික්ඛන්තං මක්කටකං මුග්ගරෙන පොථෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. සො තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසන්තො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිත්වා තත්ථෙව

කාලමකාසි. එවං සා තං කාමෙසි. සුවපොතකො ඉමං උදාහරණං ආහරිත්වා “වච්ඡතාපසො තාව මනුස්සො හුත්වා තිරච්ඡානගතාය කිත්තරියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි, කිමඤ්චං පන අම්භාකං? මයඤ්චි උභො පක්ඛිනොව තිරච්ඡානගතාවා”ති දීපෙන්නො “මනුස්සො මීගියා සද්ධි”න්ති ආහ. එවං මනුස්සා තිරච්ඡානගතාහි සද්ධිං සමග්ගවාසං වසන්ති, නත්ථි කාමෙ අසාදිසො නාම, චිත්තමෙව පමාණන්ති කපෙසි.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “සාමි, චිත්තං නාම සබ්බකාලං එකසද්ධිං න භොති, පියවිජ්ජයොගස්ස භායාමි”ති ආහ. සොපි සුවපොතකො ඉත්ථිමායාසු කුසලො, තෙන තං වීමංසන්නො පුන ගාථමාහ —

626.

“හන්ද ඛවාහං ගමිස්සාමි, සාලිකෙ මඤ්ජුභාණිකෙ;
පච්චක්ඛානුපදඤ්ඤෙතං, අතිමඤ්ඤසි නුන ම”න්ති.

තත්ථ පච්චක්ඛානුපදං භෙතන්ති යං ත්වං වදෙසි, සබ්බමෙතං පච්චක්ඛානස්ස අනුපදං, පච්චක්ඛානකාරණං පච්චක්ඛානකොට්ඨාසො පනෙස. අතිමඤ්ඤසි නුන මන්ති “නුන මං ඉච්ඡති අය”න්ති ත්වං මං අතික්කමිත්වා මඤ්ඤසි, මය්හං සාරං න ජානාසි. අහඤ්චි රාජපුජිතො, න මය්හං හරියා දුල්ලහා, අඤ්ඤං හරියං පරියෙසිස්සාමිති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා භිජ්ජමානහදයා විය තස්ස සහ දස්සනෙනෙව උජ්ජන්තකාමරතියා අනුඛය්ගමානා විය හුත්වාපි අත්තනො ඉත්ථිමායාස අනිච්ඡමානා විය හුත්වා දියඬිඬං ගාථමාහ —

627.

“න සිරි තරමානස්ස, මාධර සුවපණ්ඩිත;
ඉධෙව තාව අච්ඡස්සු, යාව රාජාන දක්ඛසි;
සොස්සි සද්දං මුදිඬිගානං, ආනුභාවඤ්ච රාජිනො”ති.

තත්ථ න සිරිති සම්ම සුවපණ්ඩිත, තරමානස්ස සිරි නාම න භොති, තරමානෙන කතකම්මං න සොහති, “සරාවාසො ව නාමෙස අතිගරුකො”ති චිත්තෙත්වා තුලෙත්වා කාතබ්බො. ඉධෙව තාව අච්ඡස්සු, යාව මහන්නෙන යසෙන සමන්නාගතං අම්භාකං රාජානං පස්සිස්සසි. සොස්සිති සායන්හසමයෙ කිත්තරිසමානලීලාහි උත්තමරූපධරාහි නාරිහි වජ්ජමානානං මුදිඬිගානං අඤ්ඤෙසඤ්ච ගීතවාදිතානං සද්දං ත්වං සුණ්සිස්සසි, රඤ්ඤො ව ආනුභාවං මහන්නං සිරිසොහග්ගං පස්සිස්සසි. “සම්ම, කිං ත්වං තුරිතොසි, කිං ලෙසමිති න ජානාසි, අච්ඡස්සු තාව, පච්ඡා ජානිස්සාමා”ති.

අථ තෙ සායන්හසමනන්තරෙ මෙටුනසංවාසං කරිංසු, සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසං වසිංසු. අථ නං සුවපොතකො “න ඉදානෙසා මය්හං රහස්සං ගුහිස්සති, ඉදානි නං පුච්ඡිත්වා ගන්තුං වට්ටති”ති චිත්තෙන්වා “සාළිකෙ”ති ආහ. “කිං, සාමී”ති? “අහං කිඤ්චි තෙ වත්තුකාමොමිහි”ති. “වද, සාමී”ති. “හොතු, අජ්ජ අම්භාකං මඬගලදිවසො, අඤ්ඤතරස්මිං දිවසෙ ජානිස්සාමී”ති. “සචෙ මඬගලපටිසංයුත්තා කථා භවිස්සති, කථෙහි. නො චෙ, මා කථෙහි සාමී”ති. “මඬගලකථාවෙසා, හද්දෙ”ති. “තෙන හි කථෙහි”ති. අථ නං “හද්දෙ, සචෙ සොතුකාමා භවිස්සසි, කථෙස්සාමී තෙ”ති වත්වා තං රහස්සං පුච්ඡන්තො දියඬසං ගාථමාහ —

628.

“යො නු බ්වායං තිබ්බො සද්දො, තිරොජනපදෙ සුතො;
ධිතා පඤ්චාලරාජස්ස, ඔසධි විය වණ්ණිනී;
තං දස්සති විදෙහානං, සො විවාහො භවිස්සති”ති.

තස්සත්ථො — යො නු බ්වා අයං සද්දො තිබ්බො බහලො, තිරොජනපදෙ සුතො පරරට්ඨෙසු ජනපදෙසු විස්සුතො පඤ්ඤාතො පාකටො පත්ථටො. කිත්ති? ධිතා පඤ්චාලරාජස්ස ඔසධිතාරකා විය විරොචමානා තාය එව සමානවණ්ණිනී අත්ථි, තං සො විදෙහානං දස්සති, සො විවාහො භවිස්සති. යො සො එවං පත්ථටො සද්දො, අහං තං සුත්වා චිත්තෙසිං “අයං කුමාරිකා උත්තමරූපධරා, විදෙහරාජාපි චූළනිරඤ්ඤො පටිසත්තු අහොසි. අඤ්ඤෙ බහු රාජානො චූළනිබ්බන්ධන්තස්ස වසවත්තිනො සන්ති, තෙසං අදත්වා කිං කාරණා විදෙහස්ස ධිතරං දස්සති”ති?

සා තස්ස වචනං සුත්වා එවමාහ — “සාමි, කිං කාරණා මඬගලදිවසෙ අවමඬගලං කථෙසි”ති? “අහං, හද්දෙ, ‘මඬගල’න්ති කථෙමි, ත්වං ‘අවමඬගල’න්ති කථෙසි, කිං නු බ්වා එත”න්ති? “සාමි, අමිත්තානම්පි තෙසං එවරූපා මඬගලකිරියා මා හොතු”ති. “කථෙහි තාව හද්දෙ”ති. “සාමි, න සක්කා කථෙතු”න්ති. “හද්දෙ, තයා විදිතං රහස්සං මම අකථිතකාලතො පට්ඨාය නත්ථි අම්භාකං සමග්ගසංවාසො”ති. සා තෙන නිජ්ජිලියමානා “තෙන හි, සාමි, සුණාහි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

629.

“එදිසො මා අමිත්තානං, විවාහො හොතු මාධර;
යථා පඤ්චාලරාජස්ස, වෙදෙහෙන භවිස්සති”ති.

ඉමං ගාථං වත්වා පුන තෙන “හද්දෙ, කස්මා එවරූපං කථං කථෙසි”ති චුත්තෙ “තෙන හි සුණාහි, එත්ථ දොසං තෙ කථෙස්සාමී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

630.

“ආනයිත්වාන වෙදෙහං, පඤ්චාලානං රථෙසහො;
තතො නං ඝාතයිස්සති, නස්ස සධ්විස්සති”ති.

තත්ථ තතො නං ඝාතයිස්සතීති යදා සො ඉමං නගරං ආගතො භවිස්සති,
තදා තෙන සද්ධිං සධ්භාවං මිත්තධම්මං න කරිස්සති, දට්ඨුම්පිස්ස ධීතරං න
දස්සති. එකො කිරස්ස පන අත්ථධම්මානුසාසකො මහොසධපණ්ඩිතො
නාම අත්ථී, තෙන සද්ධිං තං ඝාතෙස්සති. තෙ උභො ජනෙ ඝාතෙත්වා
ජයපානං පිවිස්සාමාති කෙවට්ටො රඤ්ඤා සද්ධිං මන්තෙත්වා තං
ගණ්හිත්වා ආගන්තුං ගතොති.

එවං සා ගුය්හමන්තං නිස්සෙසං කත්වා සුවපණ්ඩිතස්ස කථෙසි. තං
සුත්වා සුවපණ්ඩිතො “ආචරියො කෙවට්ටො උපායකුසලො, අච්ඡරියං
තස්ස රඤ්ඤො එවරූපෙන උපායෙන ඝාතන”න්ති කෙවට්ටං වණ්ණෙත්වා
“එවරූපෙන අවමඬිගලෙන අම්භාකං කො අත්ථො, තුණ්හිභූතා සයාමා”ති
වත්වා ආගමනකම්මස්ස නිජ්ජත්ති. ඤත්වා තං රත්ති. තාය සද්ධිං වසිත්වා
“හද්දෙ, අහං සිවිරට්ඨං ගන්ත්වා මනාපාය හරියාය ලද්ධභාවං සිවිරඤ්ඤො
දෙවියා ව ආරොචෙස්සාමි”ති ගමනං අනුජානාපෙතුං ආහ -

631.

“හන්ද ඛො මං අනුජානාහි, රත්තියො සත්තමත්තියො;
යාවාහං සිවිරාජස්ස, ආරොචෙමි මහෙසිනො;
ලද්ධො ව මෙ ආවසථො, සාළිකාය උපන්තික”න්ති.

තත්ථ මහෙසිනොති මහෙසියා වස්ස. ආවසථොති වසනට්ඨානං.
උපන්තිකන්ති අථ නෙ “එථ තස්සා සන්තිකං ගච්ඡාමා”ති වත්වා අට්ඨමෙ
දිවසෙ ඉධානෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන තං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි, යාව
මමාගමනං, තාව මා උක්කණ්ඨිති.

තං සුත්වා සාළිකා තෙන වියොගං අනිච්ඡමානාපි තස්ස වචනං
පටික්ඛිපිතුං අසක්කොන්ති අනන්තරං ගාථමාහ -

632.

“හන්ද ඛො තං අනුජානාමි, රත්තියො සත්තමත්තියො;
සචෙ ත්වං සත්තරත්තෙන, නාගච්ඡසි මමන්තිකෙ;
මඤ්ඤ ඔක්කන්තසත්තං මං, මතාය ආගමිස්සසි”ති.

තත්ථ මඤ්ඤ ඔක්කන්තසත්තං මන්ති එවං සන්තෙ අහං මං
අපගතජීවිතං සල්ලක්ඛෙමි. සො ත්වං අට්ඨමෙ දිවසෙ අනාගච්ඡන්තො මයි
මතාය ආගමිස්සසි, තස්මා මා පපඤ්චං අකාසිති.

ඉතරොපි “හද්දෙ, කිං වදෙසි, මය්හමිපි අට්ඨමෙ දිවසෙ තං අපස්සන්තස්ස කුතො ජීවිත”න්ති වාචාය වත්වා හදයෙන පන “ජීව වා ත්වං මර වා, කිං තයා මය්හ”න්ති වින්තෙන්වා උට්ඨාය ටොකං සිවිරට්ඨාහිමුඛො ගන්ත්වා නිවත්තිත්වා මිලීලං ගන්ත්වා පණ්ඩිතස්ස අංසකුටෙ ඔතරිත්වා මහාසත්තෙන පන තාය සඤ්ඤාය උපරිපාසාදං ආරොපෙන්වා පුට්ඨො සබ්බං තං පවත්තිං පණ්ඩිතස්ස ආරොවෙසි. සොපිස්ස පුරිමනයෙනෙව සබ්බං සක්කාරමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

633.

“තතො ව ඛො සො ගන්ත්වාන, මාධරො සුවපණ්ඩිතො;
මහොසධස්ස අක්ඛාසි, සාළිකාවචනං ඉද”න්ති.

තත්ථ සාළිකාවචනං ඉදන්ති ඉදං සාළිකාය වචනන්ති සබ්බං විත්ථාරෙත්වා කට්ඨෙති.

සුවඛණ්ඩං නිට්ඨිතං.

මහාඋමඬිගකණ්ඩං

තං සුත්වා මහාසත්තො වින්තෙසි “රාජා මම අනිච්ඡමානස්සෙව ගමිස්සති, ගන්ත්වා ව පන මහාවිනාසං පාපුණිස්සති. අථ මය්හං ‘එවරුපස්ස නාම යසදායකස්ස රඤ්ඤො වචනං හදයෙ කත්වා තස්ස සඬිගහං නාකාසි’ති ගරහාපි උප්පජ්ජිස්සති, මාදිසෙ පණ්ඩිතෙ විජ්ජමානෙ කිංකාරණා එස නස්සිස්සති, අහං රඤ්ඤො පුරෙතරමෙව ගන්ත්වා වුළුනිං දිස්වා සුවිහත්තං කත්වා විදෙහරඤ්ඤො නිවාසත්ථාය නගරං මාපෙන්වා ගාවුතමත්තං ජඩ්ඝඋමඬිගං, අඩ්ඬයොජනිකඤ්ච මහාඋමඬිගං, කාරෙත්වා වුළුනිරඤ්ඤො ධිතරං අභිසිඤ්චිත්වා අම්භාකං රඤ්ඤොපාදපරිවාරිකං කත්වා අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬිබෙහි බලෙහි එකසතරාජුසු පරිවාරෙත්වා ධිතෙස්වෙව අම්භාකං රාජානං රාහුමුඛතො වන්දං විය මොවෙත්වා ආදායාගමනං නාම මම භාරො”ති. තස්සෙවං වින්තෙන්තස්ස සරීරෙ පිති උප්පජ්ජී. සො පිතිවෙගෙන උදානං උදානෙන්තො ඉමං උපඩ්ඬිගාථමාහ -

634.

“යස්සෙව සරෙ භුඤ්ජෙය්‍යා හොගං, තස්සෙව අත්ථං පුරිසො වරෙය්‍යා”ති.

තස්සත්ථො - යස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ පුරිසො මහන්තං ඉස්සරියං ලහිත්වා හොගං භුඤ්ජෙය්‍යා, අක්කොසන්තස්සපි පහරන්තස්සපි ගලෙ ගහෙන්වා නික්කඩ්ඬන්තස්සපි තස්සෙව අත්ථං හිතං වුඩ්ඪිං පණ්ඩිතො කායද්වාරාදිහි තීහි ද්වාරෙහි වරෙය්‍යා. න හි මිත්තදුබ්භිකම්මං පණ්ඩිතෙහි කාතබ්බන්ති.

ඉති වින්තෙත්වා සො ත්භත්වා අලඬකරිත්වා මහන්තෙන යසෙන රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං යිතො ආහ - “කිං, දෙව, ගච්ඡස්සථ උත්තරපඤ්චාලනගර”න්ති? “ආම, තාත, පඤ්චාලවන්දිං අලහන්තස්ස මම කිං රජ්ජෙන, මා මං පරිච්චජී, මයා සද්ධිංයෙව එහි. තත්ථ අම්භාකං ගතකාරණා ද්වෙ අත්ථා නිජ්ජජ්ජස්සන්ති, ඉත්ථීරතනඤ්ච ලච්ඡාමි, රඤ්ඤා ව මෙ සද්ධිං මෙත්ති පතිට්ඨහිස්සති”ති. අථ නං පණ්ඩිතො “තෙන හි, දෙව, අහං පුරෙ ගන්ත්වා තුම්භාකං නිවෙසනානි මාපෙස්සාමි, තුම්භෙ මයා පහිතසාසනෙන ආගච්ඡෙය්‍යාමා”ති වදන්තො ද්වෙ ගාමා අභාසි -

“හන්දාහං ගච්ඡාමි පුරෙ ජනිත්ද, පඤ්චාලරාජස්ස පුරං සුරම්මං; නිවෙසනානි මාපෙතුං, වෙදෙහස්ස යසස්සිතො.

635.

“නිවෙසනානි මාපෙත්වා, වෙදෙහස්ස යසස්සිතො; යදා තෙ පහිණෙය්‍යාමි, තදා එය්‍යාසි ඛත්තියා”ති.

තත්ථ වෙදෙහස්සාති තච විදෙහරාජස්ස. එය්‍යාසිති ආගච්ඡෙය්‍යාසිති.

තං සුත්වා රාජා “න කිර මං පණ්ඩිතො පරිච්චජති”ති හට්ඨතුට්ඨො භුත්වා ආහ - “තාත, තච පුරෙ ගච්ඡන්තස්ස කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “බලවාහනං, දෙවා”ති. “යත්තකං ඉච්ඡසි, තත්තකං ගණ්භ, තාතා”ති. “චත්තාරි ඛන්ධනාගාරානි විවරාපෙත්වා චොරානං සඬබලිකඛන්ධනානි හින්දාපෙත්වා තෙපි මයා සද්ධිං පෙසෙථ දෙවා”ති. “යථාරුචි කරොහි, තාතා”ති. මහාසත්තො ඛන්ධනාගාරද්වාරානි විවරාපෙත්වා සුරෙ මහායොධෙ ගතට්ඨානෙ කම්මං නිජ්ජාදෙතුං සමත්ථෙ නිහරාපෙත්වා “මං උපට්ඨහමා”ති වත්වා තෙසං සක්කාරං කාරෙත්වා වඩ්ඪකිකම්මාරවම්මකාරඉට්ඨකපාසාණකාරචිත්තකාරාදයො නානාසිජ්ජකුසලා අට්ඨාරස සෙනියො ආදාය වාසිඵරසුකුද්දාලඛණිත්තිආදීනි බහුනි උපකරණානි ගාහාපෙත්වා මහාබලකායපරිවුතො නගරා නික්ඛමි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

636.

“තතො ව පායාසි පුරෙ මහොසධො, පඤ්චාලරාජස්ස පුරං සුරම්මං; නිවෙසනානි මාපෙතුං, වෙදෙහස්ස යසස්සිතො”ති.

මහාසත්තොපි ගච්ඡන්තො යොජනන්තරෙ යොජනන්තරෙ එකෙකං ගාමං නිවෙසෙත්වා එකෙකං අමච්චං “තුම්භෙ රඤ්ඤො පඤ්චාලවන්දිං ගහෙත්වා නිවත්තනකාලෙ හත්ථීඅස්සරථෙ කජ්ජෙත්වා රාජානං ආදාය පච්චාමිත්තෙ පට්ඨාහන්තා බිජ්ජං මිටීලං පාපෙය්‍යාමා”ති වත්වා යපෙසි.

ගඬගාතීරං පන පත්වා ආනන්දකුමාරං පක්කොසාපෙත්වා “ආනන්ද, ත්වං තිණි වඩ්ඪකිසකානි ආදාය උද්ධංගඬගං ගන්ත්වා සාරදාරුනි ගාහාපෙත්වා තිසතමත්තා නාවා මාපෙත්වා නගරස්සත්ථාය තත්ථෙව තච්ඡාපෙත්වා සල්ලභුකානං දාරුනං නාවාය පුරාපෙත්වා ඛිජ්ජං ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති පෙසෙසි. සයං පන නාවාය ගඬගං තරිත්වා ඔතිණ්ණට්ඨානතො පට්ඨාය පදසඤ්ඤායෙව ගණෙත්වා “ඉදං අඩ්ඪයොජනට්ඨානං, එත්ථ මහාඋමඬගො භවිස්සති, ඉමස්මිං යානෙ රඤ්ඤො නිවෙසනනගරං භවිස්සති, ඉතො පට්ඨාය යාව රාජගෙහා ගාවුතමත්තෙ යානෙ ජඩ්ඪසඋමඬගො භවිස්සති”ති පරිච්ඡින්නදිත්වා නගරං පාවිසි. චූළනිරාජා බොධිසත්තස්ස ආගමනං සුත්වා “ඉදානි මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණිස්සති, පච්චාමිත්තානං පිට්ඨිං පස්සිස්සාමි, ඉමස්මිං ආගතෙ වෙදෙහොපි න චිරස්සෙව ආගමිස්සති, අථ නෙ උහොපි මාරෙත්වා සකලජම්බුදීපතලෙ එකරජ්ජං කරිස්සාමි”ති පරමතුට්ඨිං පත්තො අහොසි. සකලනගරං සඬබුහි “එස කිර මහොසධපණ්ඩිතො, ඉමිනා කිර එකසතරාජානො ලෙඬ්ඬුනා කාකා විය පලාපිතා”ති.

මහාසත්තො නාගරෙසු අත්තතො රූපසම්පත්තිං පස්සන්තෙසුයෙව රාජද්වාරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො පටිවෙදෙත්වා “පච්ඡතු”ති චුත්තෙ පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදි. අථ නං රාජා පටිසන්ථාරං කත්වා “තාත, රාජා කදා ආගමිස්සති”ති ප්‍රචිඡි. “මයා පෙසිතකාලෙ, දෙවා”ති. “ත්වං පන කිමත්ථං ආගතොසී”ති. “අම්භාකං රඤ්ඤො නිවෙසනං මාපෙතුං, දෙවා”ති. “සාධු, තාතා”ති. අථස්ස සෙනාය පරිබ්බයං දාපෙත්වා මහාසත්තස්ස මහන්තං සක්කාරං කාරෙත්වා නිවෙසනගෙහං දාපෙත්වා “තාත, යාව තෙ රාජා නාගච්ඡති, තාව අනුක්කණ්ඨමානො අම්භාකම්පි කත්තබ්බයුත්තකං කරොන්තොව වසාහි ත්ව”න්ති ආහ. සො කිර රාජනිවෙසනං අභිරුහන්තොව මහාසොපානපාදමුලෙ යත්වා “ඉධ ජඩ්ඪසඋමඬගද්වාරං භවිස්සති”ති සල්ලක්ඛෙසි. අථස්ස එතදහොසි “රාජා ‘අම්භාකම්පි කත්තබ්බයුත්තකං කරොහි’ති වදති, උමඬගෙ බණියමානෙ යථා ඉදං සොපානං න ඔසක්කති, තථා කාතුං වට්ටති”ති. අථ රාජානං එවමාහ – “දෙව, අහං පවිසන්තො සොපානපාදමුලෙ යත්වා නවකම්මං ඔලොකෙන්තො මහාසොපානෙ දොසං පස්සිං. සථෙ තෙ රුච්චති, අහං දාරුනි ලහන්තො මනාපං කත්වා අත්ථරෙය්‍ය”න්ති. “සාධු, පණ්ඩිත, අත්ථරාහි”ති. සො “ඉධ උමඬගද්වාරං භවිස්සති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා තං පොරාණසොපානං හරිත්වා යත්ථ උමඬගද්වාරං භවිස්සති, තත්ථ පංසුතො අපතනත්ථාය ඵලකසන්ථාරං කාරෙත්වා යථා සොපානං න ඔසක්කති, එවං නිච්චලං කත්වා සොපානං අත්ථරි. රාජා තං කාරණං අජානන්තො “මම සිනෙහෙන කරොති”ති මඤ්ඤි.

එවං තං දිවසං තෙනෙව නවකම්මෙන චිතිනාමෙත්වා පුනදිවසෙ රාජානං ආහ – “දෙව, සථෙ අම්භාකං රඤ්ඤො වසනට්ඨානං ජානෙය්‍යාමි, මනාපං කත්වා පටිජග්ගෙය්‍යාමා”ති. සාධු, පණ්ඩිත, යපෙත්වා මම

නිවෙසනං සකලනගරෙ යං නිවෙසනං ඉච්ඡති, තං ගණ්භාති. මහාරාජ, මයං ආගන්තුකා, තුම්භාකං බහු වල්ලභා යොධා, තෙ අත්තනො අත්තනො ගෙහෙසු ගස්භමානෙසු අම්භෙහි සද්ධිං කලහං කරිස්සන්ති. “තදා, දෙව, තෙහි සද්ධිං මයං කිං කරිස්සාමා”ති? “තෙසං වචනං මා ගණ්භ. යං ඉච්ඡති, තං යානමෙව ගණ්භාපෙහි”ති. “දෙව, තෙ පුනස්පුනං ආගන්ත්වා තුම්භාකං කට්ඨස්සන්ති, තෙන තුම්භාකං විත්තසුඛං න ලභිස්සති. සථෙ පන ඉච්ඡෙය්‍යාථ, යාව මයං නිවෙසනානි ගණ්භාම, තාව අම්භාකංයෙව මනුස්සා දොචාරිකා අස්සු. තතො තෙ ද්වාරං අලභිත්වා නාගමිස්සන්ති. එවං සත්තෙ තුම්භාකමපි විත්තසුඛං ලභිස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි.

මහාසත්තො සොපානපාදමුලෙ සොපානසීසෙ මහාද්වාරෙති සබ්බත්ථ අත්තනො මනුස්සෙයෙව යට්ඨෙත්වා “කස්සචි පවිසිතුං මා අදත්ථා”ති වත්ථා අථ රඤ්ඤො මාතු නිවෙසනං ගන්ත්වා “භින්දනාකාරං දස්සෙථා”ති මනුස්සෙ ආණාපෙසී. තෙ ද්වාරකොට්ඨකාලින්දතො පටියාය ඉට්ඨකා ව මත්තිකා ව අපනෙතුං ආරභිංසු. රාජමාතා තං පවත්තිං සුත්වා ආගන්ත්වා “කිස්ස, තාතා, මම ගෙහං භින්දථා”ති ආහ. “මහොසධපණ්ඩිතො භින්දාපෙත්වා අත්තනො රඤ්ඤො නිවෙසනං කාතුකාමො”ති. “යදි එවං ඉධෙව වසථා”ති. “අම්භාකං රඤ්ඤො මහන්තං බලවාහනං, ඉදං නප්පහොති, අඤ්ඤං මහන්තං ගෙහං කරිස්සාමා”ති. “තුම්භෙ මං න ජානාථ, අහං රාජමාතා, ඉදානි පුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ජානිස්සාමි”ති. “මයං රඤ්ඤො වචනෙන භින්දාම, සක්කොන්ති වාරෙහි”ති. සා කුප්ඤ්ඤිත්වා “ඉදානි වො කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති රාජද්වාරං අගමාසි. අථ නං “මා පවිසා”ති දොචාරිකා වාරයිංසු. “අහං රාජමාතා”ති. “න මයං තං ජානාම, මයං රඤ්ඤො ‘කස්සචි පවිසිතුං මා අදත්ථා’ති ආණත්තා, ගච්ඡ ත්ව”න්ති. සා ගහෙතබ්බගහණං අපස්සන්ති නිවත්තිත්වා අත්තනො නිවෙසනං ඔලොකෙන්ති අටියාසි. අථ නං එකො පුරිසො “කිං ඉධ කරොසි, ගච්ඡසි, න ගච්ඡසි”ති ගීවාය ගහෙත්වා භූමියං පාතෙසි.

සා වින්තෙසි “අද්ධා ඉමෙ රඤ්ඤො ආණත්තා හවිස්සන්ති, ඉතරථා එවං කාතුං න සක්ඛිස්සන්ති, පණ්ඩිතස්සෙව සන්තිකං ගච්ඡිස්සාමි”ති. සා ගන්ත්වා “තාත මහොසධ, කස්මා මම නිවෙසනං භින්දාපෙසී”ති ආහ. සො තාය සද්ධිං න කට්ඨස්සි, සන්තිකෙ යීතො පුරිසො පනස්ස “දෙවි, කිං කට්ඨස්සි”ති ආහ. “තාත, මහොසධපණ්ඩිතො කස්මා මම ගෙහං භින්දාපෙති”ති? “වෙදෙහරඤ්ඤො වසනටියානං කාතු”න්ති. “කිං, තාත, එවං මහන්තෙ නගරෙ අඤ්ඤත්ථ නිවෙසනටියානං න ලබ්භති”ති මඤ්ඤති. “ඉමං සතසහස්සං ලඤ්ඤං ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ ගෙහං කාරෙතු”ති. “සාධු, දෙවි, තුම්භාකං ගෙහං විස්සජ්ජාපෙස්සාමි, ලඤ්ඤස්ස ගහිතභාවං මා කස්සචි කට්ඨස්සි. මා නො අඤ්ඤෙපි ලඤ්ඤං දත්වා ගෙහානි විස්සජ්ජාපෙතුකාමා අහෙසු”න්ති. සාධු, තාත, “රඤ්ඤො මාතා ලඤ්ඤං අදාසී”ති මය්ගමිපි ලජ්ජනකමෙව, තස්මා න කස්සචි කට්ඨස්සාමිති. සො “සාධු”ති තස්සා

සන්තිකා සතසහස්සං ගහෙත්වා ගෙහං විස්සජ්ජාපෙත්වා කෙවට්ටස්ස ගෙහං අගමාසි. සොපි ද්වාරං ගන්ත්වා වෙළුපෙසිකාහි පිට්ඨිවම්බුජ්ජාටනං ලහිත්වා ගහෙනබ්බගහණං අපස්සන්තො පුන ගෙහං ගන්ත්වා සතසහස්සමෙව අදාසි. එතෙත්තපායෙන සකලනගරෙ ගෙහට්ඨානං ගණ්හන්තෙන ලඤ්ජං ගහෙත්වා ලද්ධකභාපණානඤ්ඤෙව නව කොට්ඨො ජාතා.

මහාසත්තො සකලනගරං විවරිත්වා රාජකුලං අගමාසි. අථ නං රාජා පුච්ඡි “කිං, පණ්ඩිත, ලද්ධං තෙ වසනට්ඨාන”න්ති? “මහාරාජ, අදෙන්තා නාම නත්ථි, අපිව බො පන ගෙහෙසු ගස්හමානෙසු කිලමන්ති. තෙසං පියවිජ්ජයොගං කාතුං අමිහාකං අයුත්තං. බහිනගරෙ ගාවුතමත්තෙ යානෙ ගඬගාය ව නගරස්ස ව අන්තරෙ අසුකට්ඨානෙ අමිහාකං රඤ්ඤො වසනනගරං කරිස්සාමි”ති. තං සුත්වා රාජා “අන්තොනගරෙ යුජ්ඣිකුම්භි දුක්ඛං, නෙව සකසෙනා, න පරසෙනා ඤාතුං සක්කා. බහිනගරෙ පන සුඛං යුද්ධං කාතුං, තස්මා බහිනගරෙයෙව තෙ කොට්ටෙන්වා මාරෙස්සාමා”ති තුස්සිත්වා “සාධු, පණ්ඩිත, තයා සල්ලක්ඛිතට්ඨානෙයෙව කාරෙහි”ති ආහ. “මහාරාජ, අහං කාරෙස්සාමි, තුම්හාකං පන මනුස්සෙහි දාරුපණ්ණාදීනං අත්ථාය අමිහාකං නවකම්මට්ඨානං නාගන්තබ්බං. ආගච්ඡන්තා හි කලහං කරිස්සන්ති, තෙනෙව තුම්හාකඤ්ච අමිහාකඤ්ච චිත්තසුඛං න භවිස්සති”ති. “සාධු, පණ්ඩිත, තෙන පස්සෙන නිසඤ්චාරං කාරෙහි”ති. “දෙව, අමිහාකං හත්ථි උදකාහිරතා උදකෙයෙව කිළිස්සන්ති. උදකෙ ආච්චල ජාතෙ ‘මහොසධස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය පසන්නං උදකං පාතුං න ලභාමා’ති සචෙ නාගරා කුජ්ඣස්සන්ති, තම්පි සහිතබ්බ”න්ති. රාජා “විස්සත්ථා තුම්හාකං හත්ථි කිළන්තු”ති වත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “යො ඉතො නික්ඛමිත්වා මහොසධස්ස නගරමාපිතට්ඨානං ගච්ඡති, තස්ස සහස්සදණ්ඩො”ති.

මහාසත්තො රාජානං වන්දිත්වා අත්තනො පරිසං ආදාය නික්ඛමිත්වා යථාපරිච්ඡින්නට්ඨානෙ නගරං මාපෙතුං ආරහි. පාරගඬගාය වග්ගුලිං නාම ගාමං කාරෙන්වා හත්ථිඅස්සරථවාහනඤ්චෙව ගොබ්බිබ්බද්දඤ්ච තත්ථ ධපෙත්වා නගරකරණං විවාරෙන්තො “එත්තකා ඉදං කරොන්තු”ති සබ්බකම්මානි විහජිත්වා උමඬගකම්මං පට්ඨපෙසි. මහාඋමඬගද්වාරං ගඬගාතිත්ථෙ අහොසි. සට්ඨිමත්තානි යොධසතානි මහාඋමඬගං බණන්ති. මහන්තෙහි වම්මපසිබ්බකෙහි වාලුකපංසුං හරිත්වා ගඬගාය පාතෙන්නි. පාතිතපාතිතං පංසුං හත්ථි මද්දන්ති, ගඬගා ආච්චලා සන්දති. නගරවාසීනො “මහොසධස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය පසන්නං උදකං පාතුං න ලභාම, ගඬගා ආච්චලා සන්දති, කිං නු බො එත”න්ති වදන්ති. අථ තෙසං පණ්ඩිතස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා ආරොචෙන්ති “මහොසධස්ස කිර හත්ථි උදකං කිළන්තා ගඬගාය කද්දමං කරොන්ති, තෙන ගඬගා ආච්චලා සන්දති”ති.

බොධිසත්තානං අධිජ්ජායො නාම සමිජ්ඣකි, තස්මා උමඬගෙ මූලානි වා බාණුකානි වා මරුමිබානි වා පාසාණානි වා සබ්බෙපි භූමියං පවිසිංසු. ජඩ්ඝඋමඬගස්ස ද්වාරං තස්මිංයෙව නගරෙ අහොසි. තිණි පුරිසසතානි ජඩ්ඝඋමඬගං බණන්ති, වම්මපසිබ්බකෙහි පංසුංහරිත්වා තස්මිං නගරෙ පාතෙන්නි. පාතිතපාතිතං උදකෙන මද්දාපෙත්වා පාකාරං විනන්නි, අඤ්ඤානි වා කම්මානි කරොන්නි. මහාඋමඬගස්ස පවිසනද්වාරං නගරෙ අහොසි අට්ඨාරසහත්ථුබ්බෙධෙන යන්තයුත්තද්වාරෙන සමන්තාගතං. තඤ්චි එකාය ආණියා අක්කන්තාය පිටියති, එකාය ආණියා අක්කන්තාය විවරියති. මහාඋමඬගස්ස ද්වීපු පස්සෙසු ඉට්ඨකාහි විනිත්වා සුධාකම්මං කාරෙසි, මත්ථකෙ ඵලකෙන ඡන්තං කාරෙත්වා උල්ලොකං මත්තිකාය ලිම්පාපෙත්වා සෙතකම්මං කාරෙත්වා විත්තකම්මං කාරෙසි. සබ්බානි පනෙත්ථ අසිති මහාද්වාරානි චතුසට්ඨි චූළද්වාරානි අහෙසුං, සබ්බානි යන්තයුත්තානෙව. එකාය ආණියා අක්කන්තාය සබ්බානෙව පිටියන්ති, එකාය ආණියා අක්කන්තාය සබ්බානෙව විවරියන්ති. ද්වීපු පස්සෙසු අනෙකසතදීපාලයා අහෙසුං, තෙපි යන්තයුත්තායෙව. එකස්මිං විවරියමානෙ සබ්බෙ විවරියන්ති, එකස්මිං පිටියමානෙ සබ්බෙ පිටියන්ති. ද්වීපු පස්සෙසු එකසතානං බත්තියානං එකසතසයනගබ්භා අහෙසුං. එකෙකස්මිං ගබ්භෙ නානාවණ්ණපච්චත්ථරණත්ථතං. එකෙකං මහාසයනං සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තං, එකෙකං මහාසයනං නිස්සාය එකෙකං මාතුගාමරූපකං උත්තමරූපධරං පතිට්ඨිතං. තං හත්ථෙන අපරාමසිත්වා “මනුස්සරූප”න්ති න සක්කා ඤාතුං, අපිච උමඬගස්ස උහොසු පස්සෙසු කුසලා විත්තකාරා නානජ්ජකාරං විත්තකම්මං කරිංසු. සක්කවිලාසසිනෙරුසත්තපරිහණ්ඩවක්කවාළසාගරසත්තමහාසර-චතුමහාදීප-හිමවන්ත-අනොතත්තසර-මනොසිලාතල චන්දිමසූරිය-වාතුමහාරාජිකාදිජකාමාවචරසම්පත්තියොපි සබ්බා උමඬගෙයෙව දස්සයිංසු. භූමියං රජතපට්ඨවණ්ණා වාලුකා ඔකිරිංසු, උපරි උල්ලොකපදුමානි දස්සෙසුං. උහොසු පස්සෙසු නානජ්ජකාරෙ ආපණෙපි දස්සයිංසු. තෙසු තෙසු යානෙසු ගන්ධදාමපුජ්ඵදාමාදීනි ඔලම්බෙත්වා සුධම්මාදෙවසහං විය උමඬගං අලඬකිරිංසු.

තානිපි බො තිණි වඩ්ඪකිසතානි තිණි නාවාසතානි බන්ධිත්වා නිට්ඨිතපරිකම්මානං දබ්බසම්භාරානං පුරෙත්වා ගඬගාය ආහරිත්වා පණ්ඩිතස්ස ආරොචෙසුං. තානි සො නගරෙ උපයොගං නෙත්වා “මයා ආණන්තදිවසෙයෙව ආහරෙය්‍යාථා”ති චත්වා නාවා පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ යපාපෙසි. නගරෙ උදකපරිබා, කද්දමපරිබා, සුක්ඛපරිබාති තිස්සො පරිබායො කාරෙසි. අට්ඨාරසහත්ථො පාකාරො ගොපුරට්ඨාලකො රාජනිවෙසනානි හත්ථිසාලාදයො පොක්ඛරණියොති සබ්බමෙතං නිට්ඨං අගමාසි. ඉති මහාඋමඬගො ජඩ්ඝඋමඬගො නගරන්ති සබ්බමෙතං චතුහි මාසෙහි නිට්ඨිතං. අථ මහාසත්තො චතුමාසච්චයෙන රඤ්ඤො ආගමනත්ථාය දූතං පාහෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

637.

“නිවෙසනානි මාපෙත්වා, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො;
අඨස්ස පාහිණි දුතං, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං;
එහි දානි මහාරාජ, මාපිතං තෙ නිවෙසන”න්ති.

තත්ථ පාහිණිති පෙසෙසි.

රාජා දුතස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨවිත්තො හුත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන
නගරා නික්ඛමි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

638.

“තතො ච රාජා පායාසි, සෙනාය චතුරඤ්චියා;
අනන්තවාහනං දට්ඨුං, ඒතං කපිලියං පුර”න්ති.

තත්ථ අනන්තවාහනන්ති අපරිමිතහත්ථිඅස්සාදිවාහනං. කපිලියං පුරන්ති
කපිලරට්ඨෙ මාපිතං නගරං.

සො අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා ගඬිගාතීරං පාපුණි. අථ නං මහාසත්තො
පච්චුග්ගන්ත්වා අත්තනා කතනගරං පවෙසෙසි. සො තත්ථ පාසාදවරගතො
නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා ථොකං විස්සමිත්වා සායන්හසමයෙ
අත්තනො ආගතභාවං ඤාපෙතුං වූළනිරඤ්ඤො දුතං පෙසෙසි. තමත්ථං
පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

639.

“තතො ච ඛො සො ගන්ත්වාන, බ්‍රහ්මදත්තස්ස පාහිණි;
ආගතොස්මි මහාරාජ, තච පාදානි චන්දිතුං.

640.

“දදාහි දානි මෙ හරියං, නාරිං සබ්බඤ්චගසොහිනිං;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසිගණපුරක්ඛත”න්ති.

තත්ථ චන්දිතුන්ති වෙදෙහො මහල්ලකො, වූළනිරාජා තස්ස
පුත්තනත්තමත්තොපි න භොති, කිලෙසවසෙන මුච්ඡිතො පන හුත්වා
“ජාමාතරෙන නාම සසුරො චන්දනියො”ති වින්තෙත්වා තස්ස චිත්තං
අජානන්තො ච චන්දනසාසනං පහිණි. දදාහි දානීති අහං තයා “ධීතරං
දස්සාමි”ති පක්කොසාපිතො, තං මෙ ඉදානි දෙහීති පහිණි. සුවණ්ණෙන
පටිච්ඡන්තන්ති සුවණ්ණාලඤ්ඤාලකාරෙන පටිමණ්ඩිතං.

වූළනිරාජා දුතස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සජ්ජත්තො “ඉදානි මෙ
පච්චාමිත්තො කුහිං ගමිස්සති, උහින්තමපි නෙසං සිසානි ඡින්දිත්වා
ජයපානං පිටිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා කෙවලං සොමනස්සං දස්සෙත්තො
දුතස්ස සක්කාරං කත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

641.

“ස්වාගතං තෙව වෙදෙහ, අටො තෙ අදුරාගතං;
නක්ඛත්තඤ්ඤෙව පරිපුච්ඡ, අහං කඤ්ඤං දදාමි තෙ;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසීගණපුරක්ඛත”න්ති.

තත්ථ වෙදෙහාති වෙදෙහස්ස සාසනං සුත්වා තං පුරතො ධීතං විය ආලපති. අථ චා “එවං බ්‍රහ්මදත්තෙන වුත්තන්ති වදෙහී”ති දූතං ආණාපෙන්තො එවමාහ.

තං සුත්වා දූතො වෙදෙහස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, මඬගලකිරියාය අනුච්ඡවිකං නක්ඛත්තං කිර ජානාහි, රාජා තෙ ධීතරං දෙතී”ති ආහ. සො “අජ්ජෙව නක්ඛත්තං සොහන”න්ති පුත දූතං පහිණි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

642.

“තතො ච රාජා වෙදෙහො, නක්ඛත්තං පරිපුච්ඡථ;
නක්ඛත්තං පරිපුච්ඡිත්වා, බ්‍රහ්මදත්තස්ස පාහිණි.

643.

“දදාහි දානි මෙ හරියං, නාරිං සබ්බඬගසොහිනිං;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසීගණපුරක්ඛත”න්ති.

වුළුනිරාජාපි –

644.

“දදාමි දානි තෙ හරියං, නාරිං සබ්බඬගසොහිනිං;
සුවණ්ණෙන පටිච්ඡන්තං, දාසීගණපුරක්ඛත”න්ති. –

ඉමං ගාථං වත්වා “ඉදානි පෙසෙමි, ඉදානි පෙසෙමි”ති මුසාවාදං කත්වා එකසතරාජුතං සඤ්ඤං අදාසි “අට්ඨාරසඅක්ඛොහණිසඬ්ඛාය සෙනාය සද්ධිං සබ්බෙ යුද්ධසජ්ජා හුත්වා නික්ඛමන්තු, අජ්ජ උභින්නමපි පච්චත්ථිකානං සීසානි ඡින්දිත්වා ස්වෙ ජයපානං පිවිස්සාමා”ති. තෙ සබ්බෙපි නික්ඛමිංසු. සයං නික්ඛන්තො පන මාතරං වලාකදෙවිඤ්ච අග්ගමහෙසිං, නන්දාදෙවිඤ්ච, පුත්තං පඤ්චාලවන්දඤ්ච, ධීතරං පඤ්චාලවන්දිඤ්චාති වත්තාරො ජනෙ ඔරොධෙහි සද්ධිං පාසාදෙ නිවාසාපෙන්වා නික්ඛමි. බොධිසත්තොපි වෙදෙහරඤ්ඤො වෙච තෙන සද්ධිං ආගතසෙනාය ච මහන්තං සක්කාරං කාරෙසි. කෙචි මනුස්සා සුරං පිචන්ති, කෙචි මච්ඡමංසාදීනි බාදන්ති, කෙචි දුරමග්ගා ආගතත්තා කිලන්තා සයන්ති. විදෙහරාජා පන සෙනකාදයො වත්තාරො පණ්ඩිතෙ ගහෙන්වා අමච්චගණපරිවුතො අලඬිකතමහාතලෙ නිසීදි.

වුළුනිරාජාපි අට්ඨාරසඅක්කොහණිසඬ්ඛාය සෙනාය සබ්බං තං නගරං තිසන්තිං චතුසඬ්ඛෙපං පරික්ඛිපිත්වා අනෙකසතසහස්සාහි උක්කාහි ධාරියමානාහි අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙයෙව ගහණසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. තං ඤත්වා මහාසත්තො අත්තනො යොධානං තිණි සතානි පෙසෙසි “තුම්හෙ ජඬ්ඝඋමඬ්ඟෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො මාතරඤ්ච අග්ගමහෙසිඤ්ච පුත්තඤ්ච ධිතරඤ්ච ජඬ්ඝඋමඬ්ඟෙන ආනෙත්වා මහාඋමඬ්ඟෙන තෙත්වා උමඬ්ඟද්වාරතො ඛහි අකත්වා අත්තොඋමඬ්ඟෙයෙව යපෙත්වා යාව අම්භාකං ආගමනා රක්ඛන්තා තත්ථ යත්වා අම්භාකං ආගමනකාලෙ උමඬ්ඟා නිහරිත්වා උමඬ්ඟද්වාරෙ මහාවිසාලමාළකෙ යපෙථා”ති. තෙ තස්ස චචනං සම්පට්ඨිත්වා ජඬ්ඝඋමඬ්ඟෙන ගන්ත්වා සොපානපාදමුලෙ ඵලකසන්ථරණං උග්ගාටෙත්වා සොපානපාදමුලෙ සොපානසීසෙ මහාතලෙති එත්තකෙ යානෙ ආරක්ඛමනුස්සෙ ච බුජ්ජාදිපරිවාරිකායො ච හත්ථපාදෙසු ඛන්ධිත්වා මුඛඤ්ච පිදහිත්වා තත්ථ තත්ථ පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ යපෙත්වා රඤ්ඤො පටියත්තං බාදනීයභොජනීයං කිඤ්චි බාදිත්වා කිඤ්චි හින්දිත්වා වුණ්ණවිචුණ්ණං කත්වා අපරිභොගං කත්වා ජඬ්ඬිත්වා උපරිපාසාදං අහිරුහිංසු. තදා චලාකදෙවී නන්දාදෙවිඤ්ච රාජපුත්තඤ්ච රාජධිතරඤ්ච ගහෙත්වා “කො ජානාති, කිං හවිස්සති”ති මඤ්ඤමානා අත්තනා සද්ධිං එකසයනෙයෙව සයාපෙසි. තෙ යොධා ගබ්භද්වාරෙ යත්වා පක්කොසිංසු. සා නික්ඛමිත්වා “කිං, තාතා”ති ආහ. “දෙවි, අම්භාකං රාජා චෙදෙහඤ්ච මහොසධඤ්ච ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා සකලජම්බුදීපෙ එකරජ්ජං කත්වා එකසතරාජපරිවුතො මහත්තෙන යසෙන අජ්ජ මහාජයපානං පිචන්තො තුම්හෙ චත්තාරොපි ජනෙ ගහෙත්වා ආනෙහි”ති අම්හෙ පහිණිති.

තෙපි තෙසං චචනං සද්දහිත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා සොපානපාදමුලං අගමිංසු. අථ නෙ ගහෙත්වා ජඬ්ඝඋමඬ්ඟං පටිසිංසු. තෙ ආහංසු “මයං එත්තකං කාලං ඉධ වසන්තා ඉමං වීථිං න ඔතිණ්ණපුබ්බා”ති. “දෙවි, ඉමං වීථිං න සබ්බදා ඔතරන්ති, මඬ්ගලවීථි නාමෙසා, අජ්ජ මඬ්ගලදිවසභාවෙන රාජා ඉමිනා මග්ගෙන ආනෙතුං ආණාපෙසි”ති. තෙ තෙසං චචනං සද්දහිංසු. අට්ඨකච්චෙ තෙ චත්තාරො ගහෙත්වා ගච්ඡිංසු. එකච්චෙ නිචත්තිත්වා රාජනිචෙසනෙ රතනගබ්භෙ විචරිත්වා යථිච්ඡිතං රතනසාරං ගහෙත්වා ආගමිංසු. ඉතරෙපි චත්තාරො ඛත්තියා පුරතො මහාඋමඬ්ඟං පත්වා අලඬ්ඝකතදෙවසහං විස උමඬ්ඟං දිස්වා “රඤ්ඤො අත්ථාය සජ්ජිත”න්ති සඤ්ඤං කරිංසු. අථ නෙ ගඬ්ඟාය අවිදුරයානං නෙත්වා අත්තොඋමඬ්ඟෙයෙව අලඬ්ඝකතගබ්භෙ නිසීදාපෙත්වා එකච්චෙ ආරක්ඛං ගහෙත්වා අච්ඡිංසු. එකච්චෙ තෙසං ආනීතභාවං ඤාපෙතුං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස ආරොචෙසුං. සො තෙසං කථං සුත්වා “ඉදානි මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණිස්සති”ති සොමනස්සජාතො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. රාජාපි කිලෙසාතුරතාය “ඉදානි මෙ ධිතරං පෙසෙස්සති, ඉදානි මෙ ධිතරං පෙසෙස්සති”ති පල්ලඬ්ඝකතො

උට්ඨාය වාතපානෙන ඔලොකෙන්තො අනෙකෙහි උක්කාසනසහස්සෙහි එකොහාසං ජාතං නගරං මහනියා සෙනාය පරිවුතං දිස්වා ආසඩ්ඛිතපරිසඩ්ඛිතො “කිං නු බො එත”න්ති පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං මන්තෙන්තො ගාථමාහ –

645.

“හත්ථි අස්සා රථා පත්තී, සෙනා තිට්ඨන්ති වම්මිතා;
උක්කා පදිත්තා ක්ඛායන්ති, කිං නු මඤ්ඤන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ කිං නු මඤ්ඤන්තිති වුළුනිරාජා අම්මාකං තුට්ඨො, උදාහු කුද්ධො, කිං නු පණ්ඩිතා මඤ්ඤන්තිති ප්‍රච්ඡි.

තං සුත්වා සෙනකො ආහ – “මා චින්තයිත්ථ, මහාරාජ, අතිබහු උක්කා පඤ්ඤායන්ති, රාජා තුම්මාකං දාතුං ධීතරං ගහෙන්වා එති මඤ්ඤෙ”ති. පුක්කුසොපි “තුම්මාකං ආගන්තුකසක්කාරං කාතුං ආරක්ඛං ගහෙන්වා ධීතො භවිස්සති”ති ආහ. එවං තෙසං යං යං රුච්චති, තං තං කථයිංසු. රාජා පන “අසුකට්ඨානෙ සෙනා තිට්ඨන්තු, අසුකට්ඨානෙ ආරක්ඛං ගණ්හථ, අප්පමත්තා භොථා”ති වදන්තානං සද්දං සුත්වා ඔලොකෙන්තො සන්තද්ධපඤ්චාවුධං සෙනං පස්සිත්වා මරණභයභීතො හුත්වා මහාසත්තස්ස කථං පච්චාසිසන්තො ඉතරං ගාථමාහ –

646.

“හත්ථි අස්සා රථා පත්තී, සෙනා තිට්ඨන්ති වම්මිතා;
උක්කා පදිත්තා ක්ඛායන්ති, කිං නු කාහන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ කිං නු කාහන්ති පණ්ඩිතාති පණ්ඩිත, කිං නාම චින්තෙසි, ඉමා සෙනා අම්මාකං කිං කරිස්සන්තිති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “ඉමං අන්ධබාලං ථොකං සන්තාසෙත්වා පච්ඡා මම පඤ්ඤාබලං දස්සෙත්වා අස්සාසෙස්සාමී”ති චින්තෙන්වා ආහ –

647.

“රක්ඛති තං මහාරාජ, වුළුනෙයොෂා මහබ්බලො;
පදුට්ඨො බ්‍රහ්මදත්තෙන, පාතො තං සාතයිස්සති”ති.

තං සුත්වා සබ්බෙ මරණභයතප්පිතා ජාතා. රඤ්ඤො කණ්ධො සුස්සි මුබ්බෙ බෙලො පරිඡිජ්ජි, සරිරෙ දාහො උප්පජ්ජි. සො මරණභයභීතො පරිදෙවන්තො ද්වෙ ගාථා ආහ –

648.

“උබ්බෙධති මෙ හදයං, මුබ්ඤ්ච පරිසුස්සති;
නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමි, අග්ගිද්ධිසොච ආතපෙ.

649.

“කම්මාරානං යථා උක්කා, අත්ථො ඤායති නො ඛහි;
එවම්පි හදයං මය්හං, අත්තො ඤායති නො ඛහි”ති.

තත්ථ උබ්බෙධනීති තාත මහොසධපණ්ඩිත, හදයං මෙ මහාවාතජපහරිතං විය පල්ලවං කම්පති. අත්තො ඤායතීති සො “උක්කා විය මය්හං හදයමංසං අබ්භන්තරෙ ඤායති, ඛහි පන න ඤායතී”ති පරිදෙවති.

මහාසත්තො තස්ස පරිදෙවිතසද්දං සුත්වා “අයං අන්ධබාලො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මම වචනං න අකාසි, හියොයා නං නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ —

650.

“පමත්තො මන්තනාතීතො, හින්තමත්තොසි ඛත්තිය;
ඉදානි බො තං තායන්තු, පණ්ඩිතා මන්තිතො ජනා.

651.

“අකත්වාමච්චස්ස වචනං, අත්ථකාමහිතෙසිතො;
අත්තපීතිරතො රාජා, මීගො කුට්ඨෙ ඔහිතො.

652.

“යථාපි මච්ඡො ඛළිසං, වඩ්ඤං මංසෙන ඡාදිතං;
ආමග්ගිද්ධො න ජානාති, මච්ඡො මරණමත්තතො.

653.

“එවමෙව තුවං රාජ, චූළනෙය්‍යස්ස ධිතරං;
කාමග්ගිද්ධො න ජානාසි, මච්ඡොව මරණමත්තතො.

654.

“සචෙ ගච්ඡසි පඤ්චාලං, බිජ්ජමත්තං ජහිස්සසි;
මීගං පන්ථානුඛන්ධංව, මහන්තං භයමෙස්සති.

655.

“අනරියරූපො පුරිසො ජනිත්ද, අහිව උච්ඡඩ්ගගතො ඩසෙය්‍ය;
න තෙන මිත්තිං කසිරාථ ධිරො, දුක්ඛො භචෙ කාපුරිසෙන සඩ්ගමො.

656.

“යදෙව ජඤ්ඤා පුරිසං ජනිත්ද, සීලවායං බහුස්සුතො;

තෙනෙව මිත්තිං කසිරාථ ධීරො, සුඛො භවෙ සප්පුරිසෙන සඬගමො”ති.

තත්ථ පමත්තොති මහාරාජ, ත්වං කාමෙන පමත්තො. මත්තනාතිතොති මයා අනාගතභයං දිස්වා පඤ්ඤාය පරිච්ඡින්නදිත්වා මත්තිතමත්තනං අතික්කමත්තො. භින්නමත්තොති මත්තනාතික්කන්තත්තායෙව භින්නමත්තො, යො වා තෙ සෙනකාදීහි සද්ධිං මත්තො ගහිතො, එසො භින්නොතිපි භින්නමත්තොසි ජාතො. පණ්ඩිතාති ඉමෙ සෙනකාදයො චත්තාරො ජනා ඉදානි තං රක්ඛන්තු, පස්සාමි නෙසං ඛලන්ති දිපෙති. අකත්වාමච්චස්සාති මම උත්තමඅමච්චස්ස වචනං අකත්වා. අත්තපීතිරතොති අත්තනො කිලෙසපීතියා අභිරතො භුත්වා. මීගො කුටෙව ඔහිතොති යථා නාම නිවාපලොභෙන ආගතො මීගො කුටපාසෙ ඛජ්ඣති, එවං මම වචනං අග්ගහෙත්වා “පඤ්චාලවන්දිං ලභිස්සාමි”ති කිලෙසලොභෙන ආගන්ත්වා ඉදානි කුටපාසෙ ඛද්ධො මීගො විය ජාතොසිති.

“යථාපි මච්චො”ති ගාථාද්වයං “තදා මයා අයං උපමා ආභතා”ති දස්සෙතුං වුත්තං. “සවෙ ගච්ඡසි”ති ගාථාපි “න කෙවලං එත්තකමෙව, ඉමම්පි අභං ආහරි”න්ති දස්සෙතුං වුත්තා. අනරියරූපොති කෙවට්ටබ්බාහ්මණසදිසො අසප්පුරිසජාතිකො නිල්ලජ්ජපුරිසො. න තෙන මිත්තින්ති තාදිසෙන සද්ධිං මිත්තිධම්මං න කසිරාථ, ත්වං පන කෙවට්ටෙන සද්ධිං මිත්තිධම්මං කත්වා තස්ස වචනං ගණ්හි. දුක්ඛොති එවරූපෙන සද්ධිං සඬගමො නාම එකචාරම්පි කතො ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි මහාදුක්ඛාවහනතො දුක්ඛො නාම හොති. යදෙවාති යං එව, අයමෙව වා පායො. සුඛොති ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි සුඛොයෙව.

අථ නං “පුන එවරූපං කරිස්සති”ති සුට්ඨුතරං නිග්ගණ්හන්තො පුබ්බෙ රඤ්ඤා කථිතකථං ආහරිත්වා දස්සෙන්නො –

657.

“බාලො තුවං එළමුගොසි රාජ, යො උත්තමත්ථානි මයි ලපිත්ථො; කිමෙවහං නඬගලකොට්ඨඬිසො, අත්ථානි ජානාමි යථාපි අඤ්ඤෙ.

658.

“ඉමං ගලෙ ගහෙත්වාන, නාසෙථ විජිතා මම; යො මෙ රතනලාභස්ස, අත්තරායාය භාසති”ති. –

ඉමා ද්වෙ ගාථා චත්වා “මහාරාජ, අහං ගහපතිපුත්තො, යථා තව අඤ්ඤෙ සෙනකාදයො පණ්ඩිතා අත්ථානි ජානන්ති, තථා කිමෙව අහං ජානිස්සං, අගොචරො එස මය්හං, ගහපතිසිප්පමෙවාහං ජානාමි, අයං අත්ථො සෙනකාදීනං පණ්ඩිතානං පාකටො හොති, අජ්ජ තෙ

අට්ඨාරසඅක්ඛොහණ්ඩියා සෙනාය පරිවාරිතස්ස සෙනකාදයො අවස්සයා හොන්තු, මං පන ගිවායං ගහෙත්වා නික්කඩ්ඪිතුං ආණාපෙසි, ඉදානි මං කස්මා පුච්ඡෙමි”ති එවං සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්හි.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි “පණ්ඩිතො මයා කථිතදොසමෙව කථෙති. පුබ්බෙව හි ඉදං අනාගතභයං ජානි, තෙන මං අතිවිය නිග්ගණ්හානි, න ඛො පනායං එත්තකං කාලං නික්කම්මකොව අවිජ්ජිත්ති, අවස්සං ඉමිනා මය්හං සොත්ථිභාවො කතො භවිස්සති”ති. අථ තං පරිග්ගණ්හන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

659.

“මහොසධ අතීතෙන, නානුවිජ්ඣන්ති පණ්ඩිතා,
කිං මං අස්සංච සම්බද්ධං, පතොදෙනෙව විජ්ඣෙමි.

660.

“සචෙ පස්සෙමි මොක්ඛං වා, ඛෙමං වා පන පස්සෙමි;
තෙනෙව මං අනුසාස, කිං අතීතෙන විජ්ඣෙමි”ති.

තත්ථ නානුවිජ්ඣන්ති අතීතදොසං ගහෙත්වා මුඛසත්තිහි න විජ්ඣන්ති. අස්සංච සම්බද්ධන්ති සත්තුසෙනාය පරිවුත්තා සුට්ඨු ඛන්ධිත්වා යපිතං අස්සං විය කිං මං විජ්ඣෙමි. තෙනෙව මන්ති එවං තෙ මොක්ඛො භවිස්සති, එවං ඛෙමන්ති තෙනෙව සොත්ථිභාවෙන මං අනුසාස අස්සාසෙහි, තඤ්ඤි යපෙත්වා අඤ්ඤං මෙ පටිසරණං නත්ථිති.

අථ තං මහාසත්තො “අයං රාජා අතිවිය අන්ධබාලො, පුරිසවිසෙසං න ජානාති, ථොකං කිලමෙත්වා පච්ඡා තස්ස අවස්සයො භවිස්සමි”ති වින්තෙත්වා ආහ –

661.

“අතීතං මානුසං කම්මං, දුක්ඛරං දුරභිසම්භවං;
න තං සක්කොපි මොචෙතුං, ත්වං පජානස්සු ඛත්තිය.

662.

“සන්ති වෙභායසා නාගා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්‍යං, යස්ස හොන්ති තථාච්ඛා.

663.

“සන්ති වෙභායසා අස්සා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්‍යං, යස්ස හොන්ති තථාච්ඛා.

664.

“සන්ති වෙහායසා පක්ඛි, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්‍යං, යස්ස හොන්ති තථාච්චිධා.

665.

“සන්ති වෙහායසා යක්ඛා, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො;
තෙපි ආදාය ගච්ඡෙය්‍යං, යස්ස හොන්ති තථාච්චිධා.

666.

“අතීතං මානුසං කම්මං, දුක්කරං දුරභිසම්භවං;
න තං සක්කොම් මොවෙතුං, අන්තලික්ඛෙන ඛත්තියා”ති.

තත්ථ කම්මන්ති මහාරාජ, ඉදං ඉතො තච මොචනං නාම අතීතං,
මනුස්සෙහි කත්තඛිකම්මං අතීතං. දුක්කරං දුරභිසම්භවන්ති නෙච කාතුං,
න සම්භවිතුං සක්කා. න තං සක්කොම්ති අහං තං ඉතො මොවෙතුං න
සක්කොම්. ත්වං පජානස්සු ඛත්තියාති මහාරාජ, ත්වමෙවෙත්ථ කත්තඛිකං
ජානස්සු. වෙහායසාති ආකාසෙන ගමනසමත්ථා. නාගාති හත්ථිනො.
යස්සාති යස්ස රඤ්ඤො. තථාච්චිධාති ඡද්දන්තකුලෙ වා උපොසථකුලෙ වා
ජාතා නාගා හොන්ති, තං රාජානං තෙ ආදාය ගච්ඡෙය්‍යං. අස්සාති
චලාහකඅස්සරාජකුලෙ ජාතා අස්සා. පක්ඛිති ගරුල්භං සන්ධායාහ. යක්ඛාති
සාතාගිරාදයො යක්ඛා. අන්තලික්ඛෙනාති අන්තලික්ඛෙන මොවෙතුං න
සක්කොම්, තං ආදාය ආකාසෙන මිටීලං නෙතුං න සක්කොම්ති අත්ථො.

රාජා තං සුත්වා අප්පට්ඨානො නිසීදි. අථ සෙනකො චින්තෙසි “ඉදාති
රඤ්ඤො වෙච අම්භාකඤ්ච යපෙත්වා පණ්ඩිතං අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි,
රාජා පනස්ස කථං සුත්වා මරණහයතජ්ජිතො කිඤ්චි චත්තුං න සක්කොති,
අහං පණ්ඩිතං යාචිස්සාම්”ති. සො යාවන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

667.

“අතීරදස්සි පුරිසො, මහන්තෙ උදකණ්ණවෙ;
යත්ථ සො ලහතෙ ගාධං, තත්ථ සො චින්දතෙ සුඛං.

668.

“ඵචං අම්භඤ්ච රඤ්ඤො ච, ත්වං පතිට්ඨා මහොසධ;
ත්වං නොසි මන්තිනං සෙට්ඨො, අම්භෙ දුක්ඛා පමොචයා”ති.

තත්ථ අතීරදස්සිති සමුද්දෙ භින්තනාවො තීරං අපස්සන්තො. යත්ථාති
උභිවෙගඛිභාහතො විචරන්තො යම්හි පදෙසෙ පතිට්ඨං ලහති. පමොචයාති
පුබ්බෙපි මිටීලං පරිවාරෙත්වා ධීතකාලෙ තයාව පමොචිතම්භා, ඉදානිපි
ත්වමෙච අම්භෙ දුක්ඛා මොවෙහීති යාචි.

අථ නං නිග්ගණ්හන්තො මහාසත්තො ගාථාය අජ්ඣාභාසි –

669.

“අතීතං මානුසං කම්මං, දුක්කරං දුරභිසම්භවං;
න තං සක්කොම් මොවෙනුං, ත්වං පජානස්සු සෙනකා”ති.

තත්ථ පජානස්සු සෙනකාති සෙනක, අහං න සක්කොම්, ත්වං පන ඉමං රාජානං ආකාසෙන මිටීලං නෙහිති.

රාජා ගහෙනබ්බගහණං අපස්සන්තො මරණභයතජ්ජිතො මහාසත්තෙන සද්ධිං කට්ඨෙන අසක්කොන්තො “කදාපි සෙනකොපි කිඤ්ච උපායං ජානෙය්‍ය, පුච්ඡිස්සාම් තාව න”න්ති පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

670.

“සුඤ්ඤාහි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්භයං;
සෙනකං දානි පුච්ඡාම්, කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසී”ති.

තත්ථ කිං කිව්වන්ති කිං කාතබ්බයුත්තකං ඉධ මඤ්ඤසී, මහොසධෙනම්හි පරිච්චන්තො, යදි ත්වං ජානාසී, වදෙහිති.

තං සුත්වා සෙනකො “මං රාජා උපායං පුච්ඡති, සොහනො වා හොතු මා වා, කට්ඨස්සාම් එකං උපාය”න්ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ –

671.

“අග්ගිං වා ද්වාරතො දෙම, ගණ්භාමසෙ විකන්තනං;
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වාන, බිජ්ජං භිස්සාම ජීවිතං;
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, චිරං දුක්ඛෙන මාරයි”ති.

තත්ථ ද්වාරතොති ද්වාරං පිදහිත්වා තත්ථ අග්ගිං දෙම. විකන්තනන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විකන්තනං සත්ථං ගණ්භාම. භිස්සාමාති ජීවිතං බිජ්ජං ජහිස්සාම, අලඬිකතපාසාදොයෙව නො දාරුචිතකො භවිස්සති.

තං සුත්වා රාජා අනත්තමනො “අත්තනො පුත්තදාරස්ස එවරූපං චිතකං කරොහී”ති වත්වා පුක්කුසාදයො පුච්ඡී. තෙපි අත්තනො පතිරූපා බාලකථායෙව කථයිංසු. තෙන වුත්තං –

672.

“සුඤ්ඤාහි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්භයං;
පුක්කුසං දානි පුච්ඡාම්, කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසී.

673.

“විසං බාදිත්වා මියාම, බිජ්ජං භිස්සාම ජීවිතං;
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, චිරං දුක්ඛෙන මාරයි.

674.

“සුඤ්ඤානි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්බයං;
කාමින්දං දානි පුච්ඡාමි, කිං කිච්චං ඉධ මඤ්ඤසි.

675.

“රජ්ජයා බජ්ඣ මියාම, පපාතා පපතාමසෙ;
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො, ටීරං දුක්ඛෙන මාරයි.

676.

“සුඤ්ඤානි මෙතං වචනං, පස්ස සෙනං මහබ්බයං;
දෙවින්දං දානි පුච්ඡාමි, කිං කිච්චං ඉධ මඤ්ඤසි.

677.

“අග්ගිං වා ද්වාරතො දෙම, ගණ්භාමසෙ විකන්තනං;
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වාන, බ්‍රිජ්ජං භිස්සාම ජීවිතං;
න නො සක්කොති මොචෙතුං, සුබ්බෙනෙව මහොසධො” ති.

අපිව එතෙසු දෙවින්දො “අයං රාජා කිං කරොති, අග්ගිමිහි සන්තෙ
බජ්ජොපනකං ධමනි, යපෙත්වා මහොසධං අඤ්ඤො ඉධ සොත්ථිභාවං
කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, අයං තං අපුච්ඡිත්වා අමිහෙ පුච්ඡති, මයං කිං
ජානාමා” ති වින්තෙත්වා අඤ්ඤං උපායං අපස්සන්තො සෙනකෙන
කථිතමෙව කථෙත්වා මහාසත්තං වණ්ණෙන්නො ද්වෙ පාදෙ ආභ. තත්‍රායං
අධිජ්ජායො – “මහාරාජ, මයං සබ්බෙහි පණ්ඩිතමෙව යාවාම. සචෙ පන
යාවියමානොපි න නො සක්කොති මොචෙතුං සුබ්බෙනෙව මහොසධො, අථ
සෙනකස්ස වචනං කරිස්සාමා” ති.

තං සුත්වා රාජා පුබ්බෙ බොධිසත්තස්ස කථිතදොසං සරිත්වා තෙන
සද්ධිං කථෙතුං අසක්කොන්තො තස්ස සුඤ්ඤානස්සෙව පරිදෙවන්තො ආභ

—

678.

“යථා කදලිනො සාරං, අන්වෙසං නාධිගච්ඡති;
එවං අන්වෙසමානා නං, පඤ්ඤං නජ්ඣගමාමසෙ.

679.

“යථා සිම්බලිනො සාරං, අන්වෙසං නාධිගච්ඡති;
එවං අන්වෙසමානා නං, පඤ්ඤං නජ්ඣගමාමසෙ.

680.

“අදෙසෙ වත නො වුට්ඨං, කුඤ්ජරානං වනොදකෙ;
සකාසෙ දුම්මනුස්සානං, බාලානං අවිජානනං.

681.

“උබ්බෙධනි මෙ හදයං, මුබ්බද්ව පරිසුස්සති;
නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමි, අග්ගිද්ධිසොච ආතපෙ.

682.

“කම්මාරානං යථා උක්කා, අන්තො ක්කායති නො බහි;
එවම්පි හදයං මය්හං, අන්තො ක්කායති නො බහි”ති.

තත්ථ කදලිනොති යථා කදලික්ඛන්ධස්ස නිස්සාරත්තා සාරත්ථිකො පුරිසො අන්වෙසන්තොපි තතො සාරං නාධිගච්ඡති, එවං මයං ඉමම්භා දුක්ඛා මුච්චනුපායං පඤ්ඤං පඤ්ච පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිත්වා අන්වෙසමානාපි පඤ්ඤං නජ්ඣගමාමසෙ. අම්භෙහි පුච්ඡිතං උපායං අජානන්තා අස්සුණන්තා විය ජාතා, මයං තං පඤ්ඤං නාධිගච්ඡාම. දුතියගාථායපි එසෙව නයො. කුඤ්ජරානං වනොදකෙති යථා කුඤ්ජරානං නිරුදකෙ යානෙ වුට්ඨං අදෙසෙ වුට්ඨං නාම හොති, තෙ හි තථාරූපෙ නිරුදකෙ වනගහනෙ පදෙසෙ වසන්තා ඛිජ්ජමෙව පච්චාමිත්තානං වසං ගච්ඡන්ති, එවං අම්භෙහිපි ඉමෙසං දුම්මනුස්සානං බාලානං සන්තිකෙ වසන්තෙහි අදෙසෙ වුට්ඨං. එත්තකෙසු හි පණ්ඩිතෙසු එකොපි මෙ ඉදානි පටිසරණං නත්ථිති නානාවිධෙන විලපති.

තං සුත්වා පණ්ඩිතො “අයං රාජා අතිවිය කිලමති. සචෙ නං න අස්සාසෙස්සාමි, හදයෙන ඵලිතෙන මරිස්සති”ති චිත්තෙත්වා අස්සාසෙසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ —

683.

“තතො සො පණ්ඩිතො ධීරො, අත්ථදස්සි මහොසඬො;
චෙදෙහං දුක්ඛිතං දිස්වා, ඉදං වචනමබ්බවි.

684.

“මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොචයිස්සාමි, රාහුග්ගහංච චන්දිමං.

685.

“මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොචයිස්සාමි, රාහුග්ගහංච සුරියං.

686.

“මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;
අහං තං මොචයිස්සාමි, පඬිකෙ සන්තංච කුඤ්ජරං.

687.

“මා ත්වං භායි මහාරාජ, මා ත්වං භායි රථෙසහ;

අහං තං මොවයිස්සාමි, පෙළාබද්ධංව පන්නගං.

688.

“මා ත්වං භාගි මහාරාජ, මා ත්වං භාගි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, පක්ඛිං බද්ධංව පඤ්ජරෙ.

689.

“මා ත්වං භාගි මහාරාජ, මා ත්වං භාගි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව.

690.

“මා ත්වං භාගි මහාරාජ, මා ත්වං භාගි රථෙසහ;
අහං තං මොවයිස්සාමි, සයොග්ගබලවාහනං.

691.

“මා ත්වං භාගි මහාරාජ, මා ත්වං භාගි රථෙසහ;
පඤ්චාලං වාහයිස්සාමි, කාකසෙනංව ලෙඩ්ඛුනා.

692.

“අදු පඤ්ඤා කිමත්ථියා, අමච්චො වාපි තාදිසො;
යො තං සම්බාධපක්ඛන්දං, දුක්ඛා න පරිමොචයෙ”ති.

තත්ථ ඉදන්ති දවඩාහදඩ්ඨෙ අරඤ්ඤෙ සනවස්සං වස්සාපෙන්නො විය
නං අස්සාසෙන්නො ඉදං “මා ත්වං භාගි, මහාරාජා”තිආදිකං වචනං අබ්ථවි.
තත්ථ සන්නන්ති ලග්ගං. පෙළාබද්ධන්ති පෙළාය අබ්භන්තරගතං සප්පං.
පඤ්චාලන්ති එතං එවං මහන්තිමිපි පඤ්චාලරඤ්ඤො සෙනං. වාහයිස්සාමිති
පලාපෙස්සාමි. අදුති නාමත්ථෙ නිපාතො, පඤ්ඤා නාම කිමත්ථියාති
අත්ථො. අමච්චො වාපි තාදිසොති තාදිසො පඤ්ඤාය සම්පන්නො අමච්චො
වාපි කිමත්ථියො, යො තං එවං මරණසම්බාධප්පත්තං දුක්ඛා න
පරිමොචයෙ. මහාරාජ, අහං පයමතරං ආගච්ඡන්තො නාම කිමත්ථං
ආගතොති මඤ්ඤසි. මා භාගි, අහං තං ඉමම්භා දුක්ඛා මොවයිස්සාමිති
අස්සාසෙසි.

යොපි තස්ස වචනං සුත්වා “ඉදානි මෙ ජීවිතං ලද්ධ”න්ති අස්සාසං
පටිලභි. බොධිසත්තෙන සිහනාදෙ කතෙ සබ්බෙ ච තුස්සිංසු. අථ නං
සෙනකො පුච්ඡ “පණ්ඩිත, ත්වං සබ්බෙ අමිහෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො
කෙතුපායෙන ගමිස්සසි”ති? “අලඬකතඋමඬිගෙන නෙස්සාමි, තුමිහෙ
ගමනසප්පා හොථා”ති වත්වා උමඬිගද්වාරවිවරණත්ථං යොධෙ
ආණාපෙන්නො ගාථමාහ —

693.

“එථ මාණවා උට්ඨෙථ, මුඛං සොධෙථ සන්ධිනො;
වෙදෙහො සහමච්චෙහි, උමඬගෙන ගමිස්සතී”ති.

තත්ථ මාණවාති තරුණාධිවචනං. මුඛං සොධෙථාති උමඬගද්වාරං විවරථ. සන්ධිනොති සරසන්ධිනො ච ද්වාරං සොධෙථ, එකසතානං සයනගබ්භානං ද්වාරං විවරථ, අනෙකසතානං දීපාලයානං ද්වාරං විවරථාති.

තෙ උට්ඨාය උමඬගද්වාරං විවරිංසු. සකලො උමඬගො එකොභාසො අලඬකතදෙවසභා විය විරොචි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

694.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, පණ්ඩිතස්සානුවාරිනො;
උමඬගද්වාරං විවරිංසු, යන්තයුත්තෙ ච අග්ගලෙ”ති.

තත්ථ අනුවාරිනොති වෙය්‍යාවච්චකරා. යන්තයුත්තෙ ච අග්ගලෙති සුවිසටිකසම්පන්නාති ච ද්වාරකවාටාති.

තෙ උමඬගද්වාරං විවරිත්වා මහාසත්තස්ස ආරොවෙසුං. සො රඤ්ඤො සඤ්ඤමදාසි “කාලො, දෙව, පාසාදා ඔතරථා”ති. තං සුත්වා රාජා ඔතරි. අථ සෙනකො සිසතො නාළිපට්ටං අපනෙත්වා සාටකං ඔමුඤ්චිත්වා කච්ඡං දළ්භං බන්ධි. අථ නං මහාසත්තො දිස්වා “සෙනක, කිං කරොසී”ති පුච්ඡි. “පණ්ඩිත, උමඬගෙන ගච්ඡන්තෙහි නාම වෙය්‍යං මොචෙත්වා කච්ඡං දළ්භං බන්ධිත්වා ගන්තබ්බ”න්ති. “සෙනක, ‘උමඬගං පවිසන්තො ඔනමිත්වා ජණ්ණුකෙහි පතිට්ඨාය පවිසිස්සාමි’ති මා සඤ්ඤමකාසි. සථෙ හත්ථිනා ගන්තුකාමොසි, හත්ථිං අභිරුය්භ ගච්ඡාහි. සථෙ අස්සෙන ගන්තුකාමොසි, අස්සං අභිරුය්භ ගච්ඡාහි. උච්චො උමඬගො අට්ඨාරසහත්ථුබ්බෙධො විසාලද්වාරො, ත්වං යථාරුචියා අලඬකතජපටියන්තො රඤ්ඤො පුරතො ගච්ඡාහි”ති ආහ. බොධිසත්තො කිර සෙනකස්ස ගමනං පුරතො විචාරෙත්වා රාජානං මජ්ඣෙ කත්වා සයං පච්ඡතො අහොසි. කිං කාරණා? රාජා අලඬකතඋමඬගං ඔලොකෙන්නො මා සණ්ඨං අගමාසීති. උමඬගෙ මහාජනස්ස යාගුහත්තබ්බදනීයාදීනි අජ්ජමාණානි අහෙසුං. තෙ මනුස්සා බ්බදන්තා පිචන්තා උමඬගං ඔලොකෙන්නා ගච්ඡන්ති. මහාසත්තො “යාථ මහාරාජ, යාථ මහාරාජා”ති වොදෙන්නො පච්ඡතො යාති. රාජා අලඬකතදෙවසභං විය උමඬගං ඔලොකෙන්නො යාති. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

695.

“පුරතො සෙනකො යාති, පච්ඡතො ච මහොසධො;
මජ්ඣෙ ච රාජා වෙදෙහො, අමච්චපරිවාරිනො”ති.

රඤ්ඤො ආගතභාවං ඤත්වා තෙ මාණවා රාජමාතරඤ්ච දෙව්ඤ්ච පුත්තඤ්ච ධීතරඤ්ච උමඬගා නිහරිත්වා මහාවිසාලමාළකෙ යපෙසුං. රාජාපි බොධිසත්තෙන සද්ධිං උමඬගා නික්ඛමි. තෙ රාජානඤ්ච පණ්ඩිතඤ්ච දිස්වා “නිස්සංසයං පරහත්ථං ගතමිහා, අම්භෙ ගහෙත්වා ආගතෙහි පණ්ඩිතස්ස පුරිසෙහි භවිතබ්බ”න්ති මරණභයතජ්ජිතා මහාවිරවං විරවිංසු. වුළුනිරාජාපි කිර වෙදෙහරඤ්ඤො පලායනභයෙන ගඬගාතො ගාවුතමත්තට්ඨානෙ අට්ඨාසි. සො සන්නිසින්නාය රත්තියා තෙසං විරවං සුත්වා “නන්දාදෙවියා විය සද්දො”ති වත්තුකාමොපි “කුහිං නන්දාදෙවිං පස්සිස්සසි”ති පරිභාසභයෙන න කිඤ්චි ආහ. මහාසත්තො පන තස්මිං යානෙ පඤ්චාලවන්දිං කුමාරිකං රතනරාසිමිති යපෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා “මහාරාජ, ත්වං ඉමිස්සා කාරණා ආගතො, අයං තෙ අග්ගමහෙසී භොතු”ති ආහ. තිණි නාවාසතානි උපට්ඨාපෙසුං, රාජා විසාලමාළකා ඔතරිත්වා අලඬකතනාවං අභිරුහි. තෙපි වත්තාරො ඛත්තියා නාවං අභිරුහිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

696.

“උමඬගා නික්ඛමිත්වාන, වෙදෙහො නාවමාරුහි;
අභිරුළ්භඤ්ච තං ඤත්වා, අනුසාසි මහොසධො.

697.

“අයං තෙ සසුරො දෙව, අයං සස්සු ජනාධිප;
යථා මාතු පටිපත්ති, එවං තෙ භොතු සස්සුයා.

698.

“යථාපි නියකො භාතා, සඋදරියො එකමාතුකො;
එවං පඤ්චාලවන්දො තෙ, දයිතබ්බො රථෙසහ.

699.

“අයං පඤ්චාලවන්දී තෙ, රාජපුත්ති අභිච්ඡිතා;
කාමං කරොහි තෙ තාය, හරියා තෙ රථෙසහා”ති.

තත්ථ අනුසාසිති එවං කිරස්ස අහොසි “කදාවි එසො කුජ්ඣිත්වා වුළුනිරඤ්ඤො මාතරං මාරෙය්‍ය, අභිරුපාය නන්දාදෙවියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙය්‍ය, රාජකුමාරං වා මාරෙය්‍ය, පටිඤ්ඤමස්ස ගණ්හිස්සාමි”ති. තස්මා “අයං තෙ”තිආදීනි වදන්තො අනුසාසි. තත්ථ අයං තෙ සසුරොති අයං තව සසුරස්ස වුළුනිරඤ්ඤො පුත්තො පඤ්චාලවන්දියා කනිට්ඨභාතිකො, අයං තෙ ඉදානි සසුරො. අයං සස්සුති අයං ඉමිස්සා මාතා නන්දාදෙවී නාම තව සස්සු. යථාමාතුති යථා මාතු පුත්තා වත්තජපට්ඨත්තං කරොන්ති, එවං තෙ එතිස්සා භොතු, බලවතිං මාතුසඤ්ඤං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මා නං කදාවි ලොභවිත්තෙන ඔලොකෙහි. නියකොති අජ්ඣන්තිකො එකපිතරා ජාතො.

එකමාතුකොති එකමාතරා ජාතො. දසිතබ්බොති පියායිතබ්බො. හරියාති අයං තෙ හරියා, මා එතිස්සා අවමානං අකාසිති රඤ්ඤො පටිඤ්ඤං ගණ්හි.

රාජාපි “සාධු”ති සම්පට්ඨි. රාජමාතරං පන ආරබ්භ කිඤ්චි න කට්ඨෙසි. කිං කාරණා? තස්සා මහල්ලකභාවෙනෙව. ඉදං පන සබ්බං බොධිසත්තො තීරෙ යත්වාව කට්ඨෙසි. අථ නං රාජා මහාදුක්ඛතො මුත්තතාය ගන්තුකාමො භුත්වා “තාත, ත්වං තීරෙ යීතොව කට්ඨෙසි”ති වත්වා ගාථමාහ —

700.

“ආරුශ්භ නාවං තරමානො, කිං නු තීරමිහි තිට්ඨසි;
කිච්ඡා මුත්තාමිහ දුක්ඛතො, යාම දානි මහොසධා”ති.

මහාසත්තො “දෙව, තුම්හෙහි සද්ධිං ගමනං නාම මය්භං අයුත්ත”න්ති වත්වා ආහ —

701.

“නෙස ධම්මො මහාරාජ, යොහං සෙනාය නායකො;
සෙනාධිගං පරිභාපෙත්වා, අත්තානං පරිමොචයෙ.

702.

“නිවෙසනමිහි තෙ දෙව, සෙනාධිගං පරිභාපිතං;
තං දින්නං බුභ්මදත්තෙන, ආනයිස්සං රට්ඨසභා”ති.

තත්ථ ධම්මොති සභාවො. නිවෙසනමිහිති තං නගරං සන්ධායාහ. පරිමොචයෙති පරිමොචෙයාං. පරිභාපිතන්ති ඡඩ්ඞිතං. තෙසු හි මනුස්සෙසු දුරමග්ගං ආගතත්තා කෙච්ඡි කිලන්තා නිද්දං ඔක්කන්තා කෙච්ඡි බාදන්තා පිචන්තා අමිභාකං නික්ඛන්තභාවමිපි න ජානිංසු, කෙච්ඡි ගිලානා. මයා සද්ධිං චත්තාරො මාසෙ කම්මං කත්වා මම උපකාරකා මනුස්සා චෙත්ථ බහු, න සක්කා මයා එකමනුස්සමිපි ඡඩ්ඞිත්වා ගන්තුං, අහං පන නිවත්තිත්වා සබ්බමිපි තං තව සෙනං බුභ්මදත්තෙන දින්නං අප්පට්ඨිද්ධං ආනෙස්සාමි. තුම්හෙ, මහාරාජ, කත්ථවි අවිලම්බන්තා සීඝ්‍රං ගච්ඡථ. මයා එවා අන්තරාමග්ගෙ හත්ථිවාහනාදීනි යපිතානි, කිලන්තකිලන්තානි පහාය සමත්ථසමත්ථෙහි සීඝ්‍රං මිථිලමෙව පවිසථාති.

තතො රාජා ගාථමාහ —

703.

“අප්පසෙතො මහාසෙනං, කථං විග්ගශ්භ යස්සසි;
දුබ්බලො බලවත්තෙන, විහඤ්ඤිස්සසි පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ විග්ගශ්භාති පරිඡ්චරිත්වා. විහඤ්ඤිස්සසිති හඤ්ඤිස්සසි.

තතො බොධිසත්තො ආහ -

704.

“අප්පසෙනොපි වෙ මන්තී, මහාසෙනං අමන්තිනං;
ඡිනාති රාජා රාජානො, ආදිච්චොවුදයං තම” ති.

තත්ථ මන්තීති මන්තාය සමන්තාගතො පඤ්ඤවා උපායකුසලො. අමන්තිනන්ති අනුපායකුසලං ඡිනාති, පඤ්ඤවා දුප්පඤ්ඤං ඡිනාති. රාජා රාජානොති එකොපි ච එවරූපො රාජා බහුපි දුප්පඤ්ඤරාජානො ඡිනාතියෙව. යථා කින්නි? ආදිච්චොවුදයං තමන්ති, යථා ආදිච්චො උදයන්තො තමං විද්ධංසෙත්වා ආලොකං දස්සෙති, එවං ඡිනාති වෙව සුරියො විය විරොචති ච.

ඉදං වත්වා මහාසත්තො රාජානං “ගච්ඡථ තුම්හෙ” ති වන්දිත්වා උයොයාපෙසි. සො “මුත්තො වතම්හි අමිත්තහත්ථතො, ඉමිස්සා ච ලද්ධත්තා මනොරථොපි මෙ මත්ථකං පත්තො” ති බොධිසත්තස්ස ගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා උප්පන්නපීතිපාමොජ්ජො පණ්ඩිතස්ස ගුණෙ සෙනකස්ස කථෙන්නො ගාථමාහ -

705.

“සුසුඛං වත සංවාසො, පණ්ඩිතෙහීති සෙනක;
පක්ඛිව පඤ්ජරෙ බද්ධො, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තහත්ථත්තගතෙ, මොචයි නො මහොසධො” ති.

තත්ථ සුසුඛං වතාති අතිසුඛං වත ඉදං, යො සංවාසො පණ්ඩිතෙහි. ඉතීති කාරණත්ථෙ නිපාතො. ඉදං චුත්තං හොති - යස්මා අමිත්තහත්ථගතෙ මොචයි නො මහොසධො, තස්මා, සෙනක, වදාමි. සුසුඛං වත ඉදං, යො එස පණ්ඩිතෙහි සංවාසොති.

තං සුත්වා සෙනකොපි පණ්ඩිතස්ස ගුණෙ කථෙන්නො ආහ -

706.

“එවමෙතං මහාරාජ, පණ්ඩිතා හි සුඛාවහා;
පක්ඛිව පඤ්ජරෙ බද්ධො, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තහත්ථත්තගතෙ, මොචයි නො මහොසධො” ති.

අථ වෙදෙහරාජා නදිං උත්තරිත්වා යොජනන්තරෙ යොජනන්තරෙ මහාසත්තෙන කාරිතගාමං සම්පත්තො. තත්ත්වස්ස බොධිසත්තෙන ධර්මමනුස්සා හත්ථිවාහනාදීනි වෙව අන්තපානාදීනි ච අදංසු. සො කිලන්තෙ හත්ථිඅස්සරථාදයො යපෙත්වා ඉතරෙ ආදාය තෙහි සද්ධිං අඤ්ඤං ගාමං පාපුණි. එතෙනුපායෙන යොජනසතිකං මග්ගං අතික්කමිත්වා

පුනරිවසෙ පාතොව මිටිලං පාවිසි. මහාසත්තොපි උමඬගද්වාරං ගත්ත්වා අත්තනා සන්තද්ධබ්බගං ඔමුඤ්චිත්වා උමඬගද්වාරෙ වාලුකං වියුහිත්වා යපෙසි. යපෙත්වා ච පන උමඬගං පවිසිත්වා උමඬගෙන ගත්ත්වා නගරං පවිසිත්වා පාසාදං අභිරුය්හ ගන්ධොදකෙන ත්භත්වා නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා සයනවරගතො “මනොරථො මෙ මත්ථකං පත්තො”ති ආවජ්ජෙත්තො නිපජ්ජී. අථ තස්සා රත්තියා අවිචයෙන චූළනිරාජා සෙනඬගං විචාරයමානො තං නගරං උපාගමී. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

707.

“රක්ඛිත්වා කසිණං රත්තිං, චූළනෙය්‍යො මහබ්බලො;
උදෙන්තං අරුණුග්ගස්මිං, උපකාරිං උපාගමී.

708.

“ආරුය්හ පවරං නාගං, බලවත්තං සට්ඨිභායනං;
රාජා අවොච පඤ්චාලො, චූළනෙය්‍යො මහබ්බලො.

709.

“සන්තද්ධො මණ්ඩමමෙන, සරමාදාය පාණිනා;
පෙසියෙ අජ්ඣාසිත්ථ, පුටුගුම්බෙ සමාගතෙ”ති.

තත්ථ කසිණන්ති සකලං නිස්සෙසං. උදෙන්තන්ති උදෙන්තෙ. උපකාරින්ති පඤ්චාලනගරං උපාදාය මහාසත්තෙනකාරිත්තා “උපකාරී”ති ලද්ධනාමකං තං නගරං උපාගමී. අවොචාති අත්තනො සෙනං අවොච. පෙසියෙති අත්තනො පෙසනකාරකෙ. අජ්ඣාසිත්ථාති අධිඅභාසිත්ථ, පුරෙතරමෙව අභාසිත්ථ, පුටුගුම්බෙති බහුසු සිප්පෙසු පතිට්ඨිතෙ අනෙකසිප්පජානනකෙති.

ඉදානි තෙ සරූපතො දස්සෙතුමාහ –

710.

“හත්ථාරොහෙ අනීකට්ඨෙ, රටීකෙ පත්තිකාරකෙ;
උපාසනම්හි කතහත්ථෙ, වාලවෙධෙ සමාගතෙ”ති.

තත්ථ උපාසනම්හිති ධනුසිප්පෙ. කතහත්ථෙති අවිරජ්ඣනවෙධිතාය සම්පන්නහත්ථෙ.

ඉදානි රාජා වෙදෙහං ජීවග්ගාහං ගණ්භාපෙතුං ආණාපෙත්තො ආහ –

711.

“පෙසෙථ කුඤ්ජරෙ දන්ති, බලවත්තෙ සට්ඨිභායනෙ;
මද්දන්තු කුඤ්ජරා නගරං, වෙදෙහෙන සුමාපිතං.

712.

“වච්ඡදන්තමුඛා සෙතා, තික්ඛග්ගා අට්ඨිවෙධිනො;
පඤ්ඤානා ධනුවෙගෙන, සම්පතන්තුතරීතරා.

713.

“මාණවා වම්මිනො සුරා, චිත්‍රදණ්ඩයුතාවුධා;
පක්ඛන්දිනො මහානාගා, හත්ථිනං භොන්තු සම්මුඛා.

714.

“සත්තියො තෙලධොතායො, අච්චිමන්තා පහස්සරා;
විජ්ජොතමානා තිට්ඨන්තු, සතරංසීව තාරකා.

715.

“ආවුධබලවන්තානං, ගුණිකායුරධාරිනං;
ඵතාදිසානං යොධානං, සඬිගාමෙ අපලායිනං;
වෙදෙහො කුතො මුච්චිස්සති, සවෙ පක්ඛිව කාහිති.

716.

“තිංස මෙ පුරිසනාවුතො, සබ්බෙවෙකෙකනිච්චිතා;
යෙසං සමං න පස්සාමි, කෙවලං මහීමං වරං.

717.

“නාගා ච කප්පිතා දන්ති, බලවන්තො සට්ඨිභායනා;
යෙසං ඛන්ධෙසු සොහන්ති, කුමාරා වාරුදස්සනා.

718.

“පිතාලඬිකාරා පිතවසනා, පිතුත්තරනිවාසනා;
නාගඛන්ධෙසු සොහන්ති, දෙවපුත්තාව නන්දනෙ.

719.

“පාඨිනවණ්ණා නෙත්තිංසා, තෙලධොතා පහස්සරා;
නිට්ඨිතා නරධිරෙහි, සමධාරා සුනිස්සිතා.

720.

“වෙල්ලාලිනො විතමලා, සික්කායසමයා දළා;
ගහිතා බලවන්තෙහි, සුප්පහාරප්පහාරිහි.

721.

“සුවණ්ණථරුසම්පන්නා, ලොහිතකච්ඡුපධාරිතා;
විචත්තමානා සොහන්ති, විජ්ජුවබ්බසන්නතරෙ.

722.

“පටාකා වම්මිනො සුරා, අසිවම්මස්ස කොවිදා;
ධනුග්ගහා සික්ඛිතරා, නාගඛන්ධෙ නිපාතිනො.

723.

“එතාදිසෙහි පරික්ඛිත්තො, නත්ථි මොක්ඛො ඉතො තව;
පභාවං තෙ න පස්සාමි, යෙන ත්වං මිට්ඨං වජෙ”ති.

තත්ථ දන්තීති සම්පන්නදන්තෙ. වච්ඡදන්තමුඛාති නිබ්බදනසදිසමුඛා. පණුන්තාති විස්සට්ඨා. සම්පතන්තුතරිතරාති එවරුපා සරා ඉතරිතරා සම්පතන්තු සමාගච්ඡන්තු. සනමෙසවස්සං විය සරවස්සං වස්සථාති ආණාපෙසි. මාණුවාති තරුණයොධා. වම්මිනොති වම්මහත්ථා. චිත්‍රදණ්ඩයුතාවුධාති චිත්‍රදණ්ඩයුත්තෙහි ආවුධෙහි සමන්තාගතා. පක්ඛන්දිනොති සඬගාමපක්ඛන්දිකා. මහානාගාති මහානාගෙසු කොඤ්චනාදං කත්ථා ආගච්ඡන්තෙසුපි නිච්චලා යත්ථා තෙසං දන්තෙ ගහෙත්ථා ලුඤ්චිතුං සමත්ථා යොධා. සතරංසිව තාරකාති සතරංසි විය ඔසධිතාරකා. ආවුධබලවන්තානන්ති ආවුධබලෙන යුත්තානං සමන්තාගතානං. ගුණිකායුරධාරිතන්ති ගුණි වුච්චති කවචං, කවචාති වෙච කායුරාහරණාති ච ධාරෙන්නානං, කවචසඬබාතාති චා කායුරාති ධාරෙන්නානං. සවෙ පක්ඛිව කාහිතීති සවෙපි පක්ඛි විය ආකාසෙ පක්ඛන්දනං කරිස්සති, තථාපි කිං මුච්චිස්සතිති වදති.

තිංස මෙ පුරිසනාවුත්තොති පුරිසානං තිංසසහස්සාති නවුතිසතාති තිංසනාවුත්තොති වුච්චන්ති. සබ්බෙවෙකෙකනිච්චිතාති එත්තකා මය්භං පරෙසං හත්ථතො ආවුධං ගහෙත්ථා පච්චාමිත්තානං සිසපාතනසමත්ථා එකෙකං විචිතිත්ථා ගහිතා අනිවත්තිනො යොධාති දස්සෙති. කෙවලං මහීමං චරන්ති සකලමිපි ඉමං මහිං චරන්තො යෙසං සමං සදිසං න පස්සාමි, කුතො උත්තරිතරං, තෙයෙව මෙ යොධා එත්තකාති දස්සෙති. වාරුදස්සනාති වාරු වුච්චති සුවණ්ණං, සුවණ්ණවණ්ණාති අත්ථො. පිතාලඬකාරාති පිතවණ්ණසුවණ්ණාලඬකාරා. පිතවසනාති පිතවණ්ණසුවණ්ණවත්ථා. පිතුත්තරනිවාසනාති පිතඋත්තරාසඬගනිවත්ථා. පාඨිනවණ්ණාති පාසාණමච්ඡසදිසා. නෙත්තිංසාති බග්ගා. නරධිරෙහීති පණ්ඩිතපුරිසෙහි. සුනිස්සිතාති සුනිසිතා අතිතිබ්ණා.

වෙල්ලාලිනොති යිතමජ්ඣන්තිකෙ සුරියො විය විජ්ජොතමානා. සික්කායසමයාති සත්ත වාරෙ කොඤ්චසකුණෙ බාදාපෙත්ථා ගහිතෙන සික්කායසෙන කතා. සුප්පහාරප්පහාරිහීති දල්හප්පහාරෙහි යොධෙහි. ලොහිතකච්ඡුපධාරිතාති ලොහිතවණ්ණාය කොසියා සමන්තාගතා. පටාකාති ආකාසෙ පරිවත්තනසමත්ථා. සුරාති ජාතිසුරා. අසිවම්මස්ස කොවිදාති එතෙසං ගහණෙ කුසලා. ධනුග්ගහාති ධනුග්ගහකා. සික්ඛිතරාති එතස්මිං ධනුග්ගහණෙ අතිවිය සික්ඛිතා. නාගඛන්ධෙ නිපාතිනොති

හත්ථික්ඛන්ධෙ බග්ගෙන ඡන්දිත්වා නිපාතනසමත්ථා. නත්ථි මොක්ඛොති අම්භො, වෙදෙන, ත්වං පයමං තාව ගහපතිපුත්තස්සානුභාවෙන මුත්තොසි, ඉදානි පන නත්ථි තව මොක්ඛොති වදති. පභාවං තෙති ඉදානි තෙ රාජානුභාවං න පස්සාමි, යෙන ත්වං මිථිලං ගමිස්සසි බිජ්ජං, ජාලෙ පට්ටයමච්ඡො විය ජාතොසිති.

වුළුනිරාජා වෙදෙනං තජ්ජෙන්තො “ඉදානි නං ගණ්භිස්සාමි”ති වජිරඬකුසෙන නාගං වොදෙන්තො “ගණ්භථ, භින්දථ, විජ්ඣාමා”ති සෙනං ආණාපෙන්තො උපකාරිනගරං අවත්ථරන්තො විය උපාගමි. අථ නං මහාසත්තස්ස උපනික්ඛිත්තකපුරිසා “කො ජානාති, කිං හවිස්සති”ති අත්තතො උපට්ඨාකෙ ගහෙන්වා පරිවාරයිංසු. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො සිරිසයනා වුට්ඨාය කතසරීරජපටිපග්ගතො භුත්තපාතරාසො අලඬකතජපටියත්තො සතසහස්සග්ගනකං කාසිකවත්ථං නිවාසෙන්වා රත්තකම්බලං එකංසෙ කරිත්වා සත්තරතනවිචිත්තං වලඤ්ජනදණ්ඩකං ආදාය සුවණ්ණපාදුකං ආරුශ්භ දෙවච්ඡරාය විය අලඬකතඉත්ථියා වාලබ්ජනියා බිජ්ජමානො අලඬකතපාසාදෙ සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා වුළුනිරඤ්ඤො අත්තානං දස්සෙන්තො සක්කදෙවරාජලීලාය අපරාපරං වඩිකමි. වුළුනිරාජාපි තස්ස රූපසිරිං ඔලොකෙන්වා චිත්තං පසාදෙතුං නාසක්ඛි, “ඉදානි නං ගණ්භිස්සාමි”ති තුරිතතුරිතොව හත්ථිං පෙසෙසි. පණ්ඩිතො චිත්තෙසි “අයං ‘වෙදෙනො මෙ ලද්ධො’ති සඤ්ඤාය තුරිතතුරිතොව ආගච්ඡති, න ජානාති අත්තතො පුත්තදාරං ගහෙන්වා අම්භාකං රඤ්ඤො ගතභාවං, සුවණ්ණාදාසසදිසං මම මුඛං දස්සෙන්වා කට්ඨස්සාමි තෙන සද්ධි”න්ති. සො වාතපානෙ ධීතොව මධුරස්සරං නිච්ඡාරෙන්වා තෙන සද්ධිං කට්ඨෙන්තො ආහ -

724.

“කිං නු සත්තරමානොව, නාගං පෙසෙසි කුඤ්ජරං;
පහට්ඨරූපො ආපතසි, සිද්ධත්ථොස්මිති මඤ්ඤසි.

725.

“ඔහරෙනං ධනුං වාපං, බුරජ්ජං පටිසංහර;
ඔහරෙනං සුභං වම්මං, වෙඨරියමණිසත්ථත”න්ති.

තත්ථ කුඤ්ජරන්ති සෙට්ඨං. පහට්ඨරූපොති හට්ඨතුට්ඨචිත්තො සොමනස්සජාතො. ආපතසිති ආගච්ඡසි. සිද්ධත්ථොස්මිති නිජ්ජන්තත්ථොස්මි, මනොරථො මෙ මත්ථකං පත්තොති මඤ්ඤසි. ඔහරෙනන්ති ඉමං වාපසඬබ්බතං ධනුං ඔහර, අවහර, ඡඩ්ඛෙහි, කො නු තෙ එතෙනත්ථො. පටිසංහරාති අපනෙන්වා අඤ්ඤස්ස වා දෙහි, පටිච්ඡන්තො වා යානෙ යපෙහි, කිං බුරජ්ජෙන කරිස්සසි. වම්මන්ති එතං වම්මමිපි අපනෙහි. ඉදං තයා හියොයා පටිමුක්කං හවිස්සති, ඡඩ්ඛෙහි නං, මා තෙ සරීරං

උප්පණ්ඩුකං අහොසි, අකිලමෙත්වා පාතොව නගරං පවිසාහීති රඤ්ඤා සද්ධිං කෙළිමකාසි.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “ගහපතිපුත්තො මයා සද්ධිං කෙළිං කරොති, අප්ප තෙ කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති තං තප්පෙත්තො ගාමමාහ —

726.

“පසන්නමුඛවණ්ණොසි, මහිතපුබ්බඤ්ච භාසසි;
හොති බො මරණකාලෙ, එදිසි වණ්ණසම්පදා”ති.

තත්ථ මහිතපුබ්බඤ්චාති පයමං මහිතං කත්වා පච්ඡා භාසත්තො මහිතපුබ්බමෙව භාසසි, මං කිස්මිඤ්චි න ගණෙසි. හොති බොති මරණකාලෙ නාම වණ්ණසම්පදා හොතියෙව, තස්මා ත්වං විරොවසි, අප්ප තෙ සිසං ඡින්නිත්වා ජයපානං පිවිස්සාමාති.

එවං තස්ස තෙන සද්ධිං කථනකාලෙ මහාබලකායො මහාසත්තස්ස රූපසිරිං දිස්වා “අම්මො, අම්මාකං රාජා මහොසධපණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙති, කිං නු බො කටෙසි, එතෙසං කථං සුණ්ණස්සාමා”ති රඤ්ඤා සන්නිකමෙව අගමාසි. පණ්ඩිතොපි තස්ස කථං සුත්වා “න මං ‘මහොසධපණ්ඩිතො’ති ජානාසි. නාහං අත්තානං මාරොතුං දස්සාමි, මන්තො තෙ, දෙව, හින්තො, කෙවට්ටෙන ච තයා ච හදයෙන චිත්තිතං න ජාතං, මුඛෙන කථිතමෙව ජාත”න්ති පකාසෙත්තො ආහ —

727.

මොසං තෙ ගජ්ජිතං රාජ, හින්තමන්තොසි ඛත්තිය;
දුග්ගණ්ණොසි තයා රාජා, බළ්ඛිකෙනෙව සින්ධවො.

728.

“තිණ්ණො හියෙයා රාජා ගඬිගං, සාමච්චො සපරිජ්ජනො;
හංසරාජං යථා ධඩ්ඛො, අනුජ්ජවං පතිස්සසි”ති.

තත්ථ හින්තමන්තොසිති යො තයා කෙවට්ටෙන සද්ධිං සයනගබ්භෙ මන්තො ගහිතො, තං මන්තං න ජානාතීති මා සඤ්ඤං කරි, පගෙව සො මයා ඤාතො, හින්තමන්තො අසි ජාතො. දුග්ගණ්ණොසි තයාති මහාරාජ, තයා අම්මාකං රාජා අස්සබළ්ඛිකෙන සින්ධවො විය දුග්ගණ්ණොසි, බළ්ඛිකං ආරුල්ලෙන ජවසම්පන්නං ආජාතීයං ආරුල්ල ගච්ඡන්තො විය ගහෙතුං න සක්කාති අත්ථො. බළ්ඛිකො විය හි කෙවට්ටො, තං ආරුල්ලපුරිසො විය ත්වං, ජවසම්පන්නො සින්ධවො විය අහං, තං ආරුල්ලපුරිසො විය අම්මාකං රාජාති දස්සෙති. තිණ්ණො හියෙයාති හියෙයාව උත්තිණ්ණො. සො ච බො සාමච්චො සපරිජ්ජනො, න එකකොව පලායිත්වා ගතො. අනුජ්ජවන්ති සචෙ පන ත්වං තං අනුජ්ජවිස්සසි අනුබන්ධිස්සසි, අථ යථා සුවණ්ණහංසරාජං

අනුජවත්තො ධම්මො අන්තරාව පතිස්සති, එවං පතිස්සසි, අන්තරාව විනාසං පාපුණිස්සසිති වදති.

ඉදානි සො අජම්භිතකෙසරසීහො විය උදාහරණං ආහරන්තො ආහ -

729.

“සිඬ්ගාලා රත්තිභාගෙන, ඵුල්ලං දිස්වාන කිංසුකං;
මංසපෙසිති මඤ්ඤන්තා, පරිබ්බුල්භා මිගාධමා.

730.

“විතිවත්තාසු රත්තිසු, උග්ගතස්මිං දිවාකරෙ;
කිං සුකං ඵුල්ලිකං දිස්වා, ආසච්ඡින්නා මිගාධමා.

731.

“එවමෙව තුවං රාජ, වෙදෙහං පරිවාරිය;
ආසච්ඡින්නො ගමිස්සසි, සිඬ්ගාලා කිංසුකං යථා”ති.

තත්ථ දිස්වානාති වන්දාලොකෙන ඔලොකෙන්වා. පරිබ්බුල්භාති පාතොව මංසපෙසිං බාදිත්වා ගමිස්සාමාති පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. විතිවත්තාසුති තෙ යාසු යාසු රත්තිසු එවං අට්ඨංසු, තාසු තාසු රත්තිසු අතිතාසු. දිස්වාති සුරියාලොකෙන කිංසුකං දිස්වා “න ඉදං මංස”න්ති ඤත්වා ඡින්නාසා හුත්වා පලායිංසු. සිඬ්ගාලාති යථා සිඬ්ගාලා කිංසුකං පරිවාරෙන්වා ආසච්ඡින්නා ගතා, එවං තුවම්පි ඉධ වෙදෙහරඤ්ඤො නත්ථිභාවං ඤත්වා ආසච්ඡින්නො හුත්වා ගමිස්සසි, සෙනං ගහෙන්වා පලායිස්සසිති දීපෙති.

රාජා තස්ස අජම්භිතවචනං සුත්වා වින්තෙසි “අයං ගහපතිපුත්තො අතිසුරො හුත්වා කථෙසි, නිස්සංසයං වෙදෙහො පලාතො භවිස්සති”ති. සො අතිවිය කුජ්ඣිත්වා “පුබ්බෙ මයං ගහපතිපුත්තං නිස්සාය උදරසාටකස්සපි අස්සාමිකා ජාතා, ඉදානි තෙන අම්භාකං භත්ථගතො පච්චාමිත්තො පලාපිතො, බහුස්ස වත නො අනත්ථස්ස කාරකො, උභින්නං කත්තබ්බකාරණං ඉමස්සෙව කරිස්සාමි”ති තස්ස කාරණං කාතුං ආණාපෙන්නො ආහ -

732.

“ඉමස්ස භත්ථෙ පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡින්දථ;
යො මෙ අමිත්තං භත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොචයි.

733.

“ඉමං මංසංව පාතබ්බං, සුලෙ කත්වා පචන්තු නං;
යො මෙ අමිත්තං භත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොචයි.

734.

“යථාපි ආසනං වම්මං, පථංඛා විතනීයති;
සීහස්ස අථො ඛයග්ගස්ස, හොති සඬකුසමාහතං.

735.

“එවං තං විතනිත්වාන, වෙධයිස්සාමි සත්තියා;
යො මෙ අමිත්තං හත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොචයි”ති.

තත්ථ පාතඛයන්ති පාවයිතබ්බං පචිතබ්බයුත්තකං මිගාදීනං මංසං විය
ඉමං ගහපතිපුත්තං සුලෙ ආවුණිත්වා පවත්තු. සීහස්ස අථො ඛයග්ගස්සාති
එතෙසඤ්ච යථා වම්මං සඬකුසමාහතං හොති, එවං හොතු. වෙධයිස්සාමිති
විජ්ඣාපෙස්සාමි.

තං සුත්වා මහාසත්තො හසිතං කත්වා “අයං රාජා අත්තනො දෙවියා ච
බන්ධවානඤ්ච මයා මිලීලං පහිතභාවං න ජානාති, තෙන මෙ ඉමං
කම්මකාරණං විචාරෙති, කොධවසෙන බො පන මං උසුනා වා විජ්ඣෙය්‍ය,
අඤ්ඤං වා අත්තනො රුච්චනකං කරෙය්‍ය, සොකාතුරං ඉමං
වෙදනාප්පත්තං කත්වා හත්ථිපිට්ඨෙයෙව විසඤ්ඤිං නං නිපජ්ජාපෙතුං තං
කාරණං ආරොචෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ —

736.

“සචෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ච, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං පඤ්චාලචන්දස්ස, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

737.

“සචෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ච, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං පඤ්චාලචන්දියා, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

738.

“සචෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ච, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං නන්දාය දෙවියා, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

739.

“සචෙ මෙ හත්ථෙ පාදෙ ච, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙච්ඡසි;
එවං තෙ පුත්තදාරස්ස, වෙදෙහො ඡෙදයිස්සති.

740.

“සචෙ මංසංව පාතඛං, සුලෙ කත්වා පච්ඡසසි;
එවං පඤ්චාලචන්දස්ස, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

741.

“සචෙ මංසංච පාතඛ්‍යං, සුලෙ කත්වා පච්ඡස්සයි;
එවං පඤ්චාලවන්දියා, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

742.

“සචෙ මංසංච පාතඛ්‍යං, සුලෙ කත්වා පච්ඡස්සයි;
එවං නන්දාය දෙවියා, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

743.

“සචෙ මංසංච පාතඛ්‍යං, සුලෙ කත්වා පච්ඡස්සයි;
එවං තෙ පුත්තදාරස්ස, වෙදෙහො පාවයිස්සති.

744.

“සචෙ මං චිත්තිත්වාන, වෙධයිස්සයි සත්තියා;
එවං පඤ්චාලවන්දස්ස, වෙදෙහො වෙධයිස්සති.

745.

“සචෙ මං චිත්තිත්වාන, වෙධයිස්සයි සත්තියා;
එවං පඤ්චාලවන්දියා, වෙදෙහො වෙධයිස්සති.

746.

“සචෙ මං චිත්තිත්වාන, වෙධයිස්සයි සත්තියා;
එවං නන්දාය දෙවියා, වෙදෙහො වෙධයිස්සති.

747.

“සචෙ මං චිත්තිත්වාන, වෙධයිස්සයි සත්තියා;
එවං තෙ පුත්තදාරස්ස, වෙදෙහො වෙධයිස්සති;
එවං නො මන්තිතං රහො, වෙදෙහෙන මයා සහ.

748.

“යථාපි පලසතං චම්මං, කොන්තිමන්තාසුනිට්ඨිතං;
උපෙති තනුතාණාය, සරානං පටිහන්තවෙ.

749.

“සුඛාවහො දුක්ඛනුදො, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො;
මතිං තෙ පටිහඤ්ඤාමි, උසුං පලසතෙන වා”ති.

තත්ථ ඡෙදයිස්සති “පණ්ඩිතස්ස කිර වුළුනිනා හත්ථපාදා ඡින්නා”ති
සුත්ථාව ඡෙදයිස්සති. පුත්තදාරස්සාති මම එකස්ස ඡින්නපච්චයා තච
ද්වින්නං පුත්තානඤ්චෙව අග්ගමහෙසියා වාති තිණ්ණමිපි ජනානං අම්භාකං
රාජා ඡෙදයිස්සති. එවං නො මන්තිතං රහොති මහාරාජ, මයා ච
වෙදෙහරාජෙන ච එවං රහසි මන්තිතං “යං යං ඉධ මය්හං වුළුනිරාජා

කාරෙති, තං තං තත්ථ තස්ස පුත්තදාරානං කාතබ්බ’න්ති. පලසතන්ති පලසතප්පමාණං බහු බාරෙ බාදාපෙත්වා මුදුභාවං උපනීතං වම්මං. කොන්තිමන්තාසුනිට්ඨිතන්ති කොන්තිමන්තා වුව්වති වම්මකාරසත්ථං, තාය කන්තනලිඛිතානං වසෙන කතත්තා සුට්ඨු නිට්ඨිතං. තනුතාණායාති යථා තං වම්මං සඬගාමෙ සරානං පටිහන්තවෙ සරීරතාණං උපෙති, සරෙ පටිහනිත්වා සරීරං රක්ඛති. සුබාවහොති මහාරාජ, අහම්පි අම්භාකං රඤ්ඤො පච්චාමිත්තානං වාරණත්ථෙත තං සරපරිත්තාණවම්මං විය සුබාවහො. දුක්ඛනුදොති කායිකසුඛවෙතසිකසුඛඤ්ච ආවහාමි, දුක්ඛඤ්ච නුදෙමි. මතින්ති තස්මා තව මතිං පඤ්ඤං උසුං තෙන පලසතවම්මෙන විය අත්තනො මතියා පටිහනිස්සාමිති.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි “ගහපතිපුත්තො කිං කථෙති, යථා කිර අහං එතස්ස කරිස්සාමි, එවං වෙදෙහරාජා මම පුත්තදාරානං කම්මකාරණං කරිස්සති, න ජානාති මම පුත්තදාරානං ආරක්ඛස්ස සුසංවිහිතභාවං, ‘ඉදාති මාරෙස්සති’ති මරණභයෙන විලපති, තාස්ස වචනං සද්දහාමි”ති. මහාසත්තො “අයං මං මරණභයෙන කථෙතීති මඤ්ඤති, ජානාපෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා ආහ –

750.

“ඉඬ්ඝ පස්ස මහාරාජ, සුඤ්ඤං අත්තෙපුරං තව;
ඔරොධා ව කුමාරා ව, තව මාතා ව බත්තිය;
උමඬ්ගා නීහරිත්වාන, වෙදෙහස්සුපනාමිතා”ති.

තත්ථ උමඬ්ගාති මහාරාජ, මයා අත්තනො මාණවෙ පෙසෙත්වා පාසාදා ඔතරාපෙත්වා ජඬ්ඝඋමඬ්ගෙන ආහරාපෙත්වා මහාඋමඬ්ගා නීහරිත්වා බන්ධවා තෙ වෙදෙහස්ස උපනාමිතාති.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි “පණ්ඩිතො අතිවිය දළ්භං කත්වා කථෙති, මයා ව රත්තිභාගෙ ගඬ්ගාපස්සෙ නන්දාදෙවියා සද්දො විය සුතො, මහාපඤ්ඤො පණ්ඩිතො කදාපි සච්චං භණ්ණෙය්‍යා”ති. සො උප්පන්නබලවසොකොපි සතිං උපට්ඨාපෙත්වා අසොචන්තො විය එකං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා ජානනත්ථාය පෙසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

751.

“ඉඬ්ඝ අත්තෙපුරං මය්භං, ගන්ත්වාන විචිනාථ නං;
යථා ඉමස්ස වචනං, සච්චං වා යදි වා මුසා”ති.

සො සපරිවාරො රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා ද්වාරං විවරිත්වා අත්තො පවිසිත්වා හත්ථපාදෙ බන්ධිත්වා මුඛඤ්ච පිදහිත්වා නාගදන්තකෙසු ඔලග්ගිතෙ අත්තෙපුරපාලකෙ ව බුජ්ජවාමනකාදෙයො ව භාජනානි හින්දිත්වා තත්ථ තත්ථ විජ්ජකිණ්ණබාදනීයභොජනීයඤ්ච රතනසරද්වාරානි විවරිත්වා

කතරතනවිලොපං විවට්ඨවාරං සිරිගබ්භඤ්ච යථාවිවට්ඨෙහි එව වාතපාතෙහි පවිසිත්වා වරමානං කාකගණඤ්ච ඡඩ්ඨිතගාමසදිසං සුසානභූමියං විය ව නිස්සිරිකං රාජනිවෙසනඤ්ච දිස්වා පුනාගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙන්තො ආහ -

752.

“එවමෙතං මහාරාජ, යථා ආහ මහොසධො;
සුඤ්ඤං අන්තෙපුරං සබ්බං, කාකපට්ටනකං යථා”ති.

තත්ථ කාකපට්ටනකං යථාති මච්ඡගන්ධෙන ආගතෙහි කාකගණෙහි සමාකිණ්ණො සමුද්දතීරෙ ඡඩ්ඨිතගාමකො විය.

තං සුත්වා රාජා චතුත්තං ජනානං පියවිජ්ජයොගසම්භවෙන සොකෙන කම්පමානො “ඉදං මම දුක්ඛං ගහපතිපුත්තං නිස්සාය උජ්ජන්ත”න්ති දණ්ඩෙන සට්ටිතො ආසිවිසො විය බොධිසත්තස්ස අතිවිය කුජ්ඣි. මහාසත්තො තස්සාකාරං දිස්වා “අයං රාජා මහායසො කදාචි කොධවසෙන ‘කිං මම එතෙහි’ති ඛත්තියමානෙන මං විහෙයෙය්‍ය, යංනුනාහං නන්දාදෙවිං ඉමිනා අදිට්ඨපුබ්බං විය කරොන්තො තස්සා සරීරවණ්ණං වණ්ණෙය්‍යං. අථ සො තං අනුස්සරිත්වා ‘සවාහං මහොසධං මාරෙස්සාමි, එවරූපං ඉත්ථීරතනං න ලහිස්සාමි, අමාරෙන්තො පුන තං ලහිස්සාමි’ති අත්තනො හරියාය සිනෙහෙන න කිඤ්චි මය්‍හං කරිස්සති”ති චිත්තෙන්වා අත්තනො අනුරක්ඛණත්ථං පාසාදෙ ධීතොව රත්තකම්බලන්තරා සුවණ්ණවණ්ණං බාහුං නීහරිත්වා තස්සා ගතමග්ගාවික්ඛනවසෙන වණ්ණෙන්තො ආහ -

753.

“ඉතො ගතා මහාරාජ, නාරී සබ්බඨිගසොහනා;
කොසම්බඵලකසුස්සොණි, හංසගග්ගරහාණිති.

754.

“ඉතො නීතා මහාරාජ, නාරී සබ්බඨිගසොහනා;
කොසෙය්‍යවසනා සාමා, ජාතරූපසුමෙබ්බලා.

755.

“සුරත්තපාදා කල්‍යාණි, සුවණ්ණමණිමෙබ්බලා;
පාරෙවතක්ඛී සුතනු, බිම්බොට්ඨා තනුමජ්ඣමා.

756.

“සුජාතා භුජලට්ඨිව, වෙදිව තනුමජ්ඣමා;
දීසස්සා කෙසා අසිතා, ඊසකග්ගපවෙල්ලිතා.

757.

“සුජාතා මිගජාපාව, හෙමන්තග්ගිසිඛාරිව;
නදීව ගිරිදුග්ගෙසු, සඤ්ජන්තා බුද්දවෙළභි.

758.

“නාගනාසුරු කල්‍යාණී, පරමා තිම්බරුත්ථනී;
නාතිදිසා නාතිරස්සා, නාලොමා නාතිලොමසා” ති.

තත්ථ ඉතොති උමඬිගං දස්සෙති. කොසම්බඵලකසුස්සොණිති විසාලකඤ්චනඵලකං විය සුන්දරසොණී. හංසගග්ගරභාණිනීති ගොවරත්ථාය විවරන්තානං හංසපොතකානං විය ගග්ගරෙන මධුරෙන සරෙන සමන්තාගතා. කොසෙය්‍යවසනාති කඤ්චනබවිතකොසෙය්‍යවත්ථවසනා. සාමාති සුවණ්ණසාමා. පාරෙවතක්ඛිති පඤ්චසු පසාදෙසු රත්තට්ඨානෙ පාරෙවතසකුණිසදිසක්ඛි. සුතනුති සොහනසරීරා. බිම්බොට්ඨාති බිම්බඵලං විය සුරජ්ජිතමට්ඨොට්ඨපරියොසානා. තනුමජ්ඣමාති කරමිතතනුමජ්ඣමා. සුජාතා භූජලට්ඨිවාති විජම්භනකාලෙ වාතෙරිතරත්තපල්ලවවිලාසිනී සුජාතා භූජලතා විය විරොචති. වෙදීවාති කඤ්චනවෙදී විය තනුමජ්ඣමා. ඊසකග්ගපවෙල්ලිතාති ඊසකං අග්ගෙසු ඔනතා. ඊසකග්ගපවෙල්ලිතා වා නෙත්තිංසාය අග්ගං විය විනතා.

මිගජාපාවාති පබ්බතසානුමිති සුජාතා එකවස්සිකබ්‍යග්ගපොතිකා විය විලාසකුත්තියුත්තා. හෙමන්තග්ගිසිඛාරිවාති ඔහාසසම්පන්නතාය හෙමන්තෙ අග්ගිසිඛා විය සොහති. බුද්දවෙළභිති යථා බුද්දකෙහි උදකවෙළභි සඤ්ජන්තා නදී සොහති, එවං තනුකලොමාය ලොමරාජියා සොහති. කල්‍යාණීති ඡවිමංසකෙසන්භාරුඅට්ඨිනං වසෙන පඤ්චවිධෙන කල්‍යාණෙන සමන්තාගතා. පරමා තිම්බරුත්ථනීති තිම්බරුත්ථනී පරමා උත්තමා, සුවණ්ණඵලකෙ යපිතසුවණ්ණවණ්ණතිම්බරුඵලද්වයමිවස්සා සුසණ්ඨානසම්පන්නං නිරන්තරං ථනසුගලං.

එවං මහාසත්තෙ තස්සා රූපසිරිං වණ්ණොත්තෙව තස්ස සා පුබ්බෙ අදිට්ඨපුබ්බා විය අහොසි, බලවසිනෙනං උප්පාදෙසි. අථස්ස සිනෙහුප්පත්තිභාවං ඤාත්වා මහාසත්තො අනන්තරං ගාථමාහ —

759.

“නන්දාය නුන මරණෙන, නන්දසි සිරිවාහන;
අහඤ්ච නුන නන්දා ව, ගච්ඡාම සමසාධන” ති.

තත්ථ සිරිවාහනාති සිරිසම්පන්නවාහන මහාරාජ, නුන ත්වං එවං උත්තමරූපධරාය නන්දාය මරණෙන නන්දසිති වදති. ගච්ඡාමාති සවෙ හි ත්වං මං මාරෙස්සසි, එකංසෙනෙව අම්භාකං රාජා නන්දං මාරෙස්සති. ඉති නන්දා ව අහඤ්ච යමස්ස සන්තිකං ගමිස්සාම, යමො අම්භෙ උහො දිස්වා

නන්දං මය්හමෙව දස්සති, තස්ස තුය්හං මං මාරෙත්වා තාදිසං ඉත්ථිරතනං අලහන්තස්ස කිං රජ්ජෙන, නාහං අත්තනො මරණෙන පරිහානිං පස්සාමි, දෙවාති.

ඉති මහාසත්තො එත්තකෙ යානෙ නන්දමෙව වණ්ණෙසි, න ඉතරෙ තයො ජනෙ. කිංකාරණා? සත්තා හි නාම පියහරියාසු විය සෙසෙසු ආලයං න කරොන්ති, මාතරං වා සරන්තො පුත්තධීතරොපි සරිස්සතීති තස්මා තමෙව වණ්ණෙසි, රාජමාතරං පන මහල්ලිකාභාවෙන න වණ්ණෙසි. ඤාණසම්පන්නෙ මහාසත්තෙ මධුරස්සරෙන වණ්ණෙන්තෙයෙව නන්දාදෙවී ආගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො ධීතා විය අහොසි. තතො රාජා චිත්තෙසි “යපෙත්වා මහොසධං අඤ්ඤො මම හරියං ආනෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති. අථස්ස නං සරන්තස්ස සොකො උප්පජ්ජී. අථ නං මහාසත්තො “මා චිත්තයිත්ථ, මහාරාජ, දෙවී ව තෙ පුත්තො ව මාතා ව තයොපි ආගච්ඡිස්සන්ති, මම ගමනමෙවෙත්ථ පමාණං, තස්මා ත්වං අස්සාසං පටිලහ, නරින්දා”ති රාජානං අස්සාසෙසි. අථ රාජා චිත්තෙසි “අහං අත්තනො නගරං සුරක්ඛිතං සුගොපිතං කාරාපෙත්වා ඉමං උපකාරිනගරං එත්තකෙන බලවාහනෙන පරික්ඛිපිත්වාව යීතො. අයං පන පණ්ඩිතො එවං සුගොපිතාපි මම නගරා දෙවිඤ්ච මෙ පුත්තඤ්ච මාතරඤ්ච ආනෙත්වා වෙදෙහස්ස දාපෙසි. අම්හෙසු ව එවං පරිවාරෙත්වා යීතෙස්වෙව එකස්සපි අජානන්තස්ස වෙදෙහං සසෙනාවාහනං පලාපෙසි. කිං නු ඛො දිබ්බමායං ජානාති, උදාහු වක්ඛුමොහන”න්ති. අථ නං පුච්ඡන්තො ආහ -

760.

“දිබ්බං අධියසෙ මායං, අකාසි වක්ඛුමොහනං;
යො මෙ අමිත්තං හත්ථගතං, වෙදෙහං පරිමොචයි”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අහං දිබ්බමායං ජානාමි, පණ්ඩිතා හි නාම දිබ්බමායං උග්ගණ්හිත්වා හයෙ සම්පත්තෙ අත්තානම්පි පරම්පි දුක්ඛතො මොචයන්තියෙවා”ති වත්වා ආහ -

761.

“අධියන්ති මහාරාජ, දිබ්බමායිධ පණ්ඩිතා;
තෙ මොචයන්ති අත්තානං, පණ්ඩිතා මන්තිනො ජනා.

762.

“සන්ති මාණවපුත්තා මෙ, කුසලා සන්ධිජෙදකා;
යෙසං කතෙන මග්ගෙන, වෙදෙහො මිථිලං ගතො”ති.

තත්ථ දිබ්බමායිධාති දිබ්බමායං ඉධ. මාණවපුත්තාති උපට්ඨාකතරුණයොධා. යෙසං කතෙනාති යෙහි කතෙන. මග්ගෙනාති අලඬිකතඋඬිගෙන.

තං සුත්වා රාජා “අලඬකතඋමඬගෙන කිර ගතො, කීදිසො නු බො උමඬගො”ති උමඬගං දට්ඨුකාමො අහොසි. අථස්ස ඉච්ඡිතං ඤාත්වා මහාසත්තො “රාජා උමඬගං දට්ඨුකාමො, දස්සෙස්සාමිස්ස උමඬගො”න්ති දස්සෙන්නො ආහ –

763.

“ඉඬ්ඝ පස්ස මහාරාජ, උමඬගං සාධු මාපිතං;
හත්ථිනං අථ අස්සානං, රථානං අථ පත්තිනං;
ආලොකභූතං තිට්ඨන්තං, උමඬගං සාධු මාපිතං”න්ති.

තත්ථ හත්ථිනන්ති ඉට්ඨකකම්මචිත්තකම්මවසෙන කතානං එතෙසං හත්ථිආදීනං පත්තිහි උපසොහිතං අලඬකතදෙවසභාසදිසං එකොභාසං හුත්වා තිට්ඨන්තං උමඬගං පස්ස, දෙවාති.

එවඤ්ච පන වත්වා “මහාරාජ, මම පඤ්ඤාය මාපිතෙ වන්දස්ස ව සුරියස්ස ව උට්ඨිතට්ඨානෙ විය පාකටෙ අලඬකතඋමඬගෙ අසීතිමහාද්වාරාති චතුසට්ඨිචුළද්වාරාති එකසතසයනගබ්භෙ අනෙකසතදීපගබ්භෙ ව පස්ස, මයා සද්ධිං සමග්ගො සම්මොදමානො හුත්වා අත්තනො බලෙන සද්ධිං උපකාරිනගරං පවිස, දෙවා”ති නගරද්වාරං විවරාපෙසි. රාජා එකසතරාජපරිවාරො නගරං පාවිසි. මහාසත්තො පාසාදා ඔරුශ්භ රාජානං වන්දිත්වා සපරිවාරං ආදාය උමඬගං පාවිසි. රාජා අලඬකතදෙවසභං විය උමඬගං දිස්වා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ වණ්ණෙන්නො ආහ –

764.

“ලාභා වත විදෙහානං, යස්සිමෙදිසා පණ්ඩිතා;
සරෙ වසන්ති විජිතෙ, යථා ත්වංසි මහොසධා”ති.

තත්ථ විදෙහානන්ති එවරුපානං පණ්ඩිතානං ආකරස්ස උට්ඨානට්ඨානභූතස්ස විදෙහානං ඡනපදස්ස ලාභා වත. යස්සිමෙදිසාති යස්ස ඉමෙ එවරුපා පණ්ඩිතා උපායකුසලා සන්තිකෙ වා එකසරෙ වා එකජනපදෙ වා එකරට්ඨෙ වා වසන්ති, තස්සපි ලාභා වත. යථා ත්වංසිති යථා ත්වං අසි, තාදිසෙන පණ්ඩිතෙන සද්ධිංයෙව එකරට්ඨෙ වා එකජනපදෙ වා එකනගරෙ වා එකසරෙ වා වසිතුං ලහන්ති. තෙසං විදෙහරට්ඨවාසීනඤ්චෙව මිථිලනගරවාසීනඤ්ච තයා සද්ධිං එකතො වසිතුං ලහන්තානං ලාභා වතාති වදති.

අථස්ස මහාසත්තො එකසතසයනගබ්භෙ දස්සෙති. එකස්ස ද්වාරෙ විවටෙ සබ්බෙසං විවරියති. එකස්ස ද්වාරෙ පිදහිතෙ සබ්බෙසං පිටියති. රාජා උමඬගං ඔලොකෙන්නො පුරතො ගච්ඡති, පණ්ඩිතො පන පච්ඡතො. සබ්බා සෙනා උමඬගමෙව පාවිසි. රාජා උමඬගතො නික්ඛමි. පණ්ඩිතො තස්ස

නික්බන්තභාවං ඤාත්වා සයං නික්බමිත්වා අඤ්ඤෙසං නික්බමිත්වං අදත්වා උමඬගද්වාරං පිදහන්තො ආණිං අක්කමි. තාවදෙව අසිතිමභාද්වාරානි චතුසට්ඨිවුළද්වාරානි එකසතසයනගබ්භද්වාරානි අනෙකසතදීපගබ්භද්වාරානි ච එකප්පභාරෙතෙව පිදහිංසු. සකලො උමඬගො ලොකන්තරියනිරයො විය අන්ධකාරො අභොසි. මහාජනො භීතතසිතො අභොසි. මහාසත්තො හියොයා උමඬගං පවිසන්තො යං බග්ගං වාලුකෙ යපෙසි, තං ගහෙත්වා භූමිතො අට්ඨාරසහන්ථුබ්බෙධං ආකාසං උල්ලඬසිත්වා ඔරුය්භ රාජානං හත්ථෙ ගහෙත්වා අසිං උග්ගිරිත්වා තාසෙත්වා “මහාරාජ, සකලපමිබුද්දිපෙ රජ්ජං කස්ස රජ්ජ”න්ති පුච්ඡි. සො භීතො “තුය්භමෙව පණ්ඩිතා”ති වත්වා “අභයං මෙ දෙහී”ති ආහ. “මා භායිත්ථ, මහාරාජ, නාහං තං මාරෙතුකාමතාය බග්ගං පරාමසිං, මම පඤ්ඤානුභාවං දස්සෙතුං පරාමසි”න්ති බග්ගං රඤ්ඤො අදාසි. අථ නං බග්ගං ගහෙත්වා යිතං “මහාරාජ, සචෙ මං මාරෙතුකාමොසි, ඉදානෙව ඉමිනා බග්ගෙන මාරෙහි. අථ අභයං දාතුකාමො, අභයං දෙහී”ති ආහ. “පණ්ඩිත, මයා තුය්භමිපි අභයං දින්තමෙව, ත්වං මා වින්තසි”ති අසිං යපෙත්වා උභොපි අඤ්ඤමඤ්ඤං අදුබ්භාය සපථං කරිංසු.

අථ රාජා බොධිසත්තං ආහ - “පණ්ඩිත, එවං ඤාණබලසම්පන්නො භුත්වා රජ්ජං කස්මා න ගණ්භාසි”ති? “මහාරාජ, අහං ඉච්ඡමානො අජ්ජෙව සකලපමිබුද්දිපෙ රාජානො මාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්භෙය්‍යං, පරං මාරෙත්වා ච යසග්ගහණං නාම පණ්ඩිතෙහි න පසත්ථ”න්ති. “පණ්ඩිත, මහාජනො ද්වාරං අලභමානො පරිදෙවති, උමඬගද්වාරං විවරිත්වා මහාජනස්ස ජීවිතදානං දෙහී”ති. සො ද්වාරං විවරි, සකලො උමඬගො එකොභාසො අභොසි. මහාජනො අස්සාසං පටිලභි. සබ්බෙ රාජානො අත්තනො සෙනාය සද්ධිං නික්බමිත්වා පණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ආගමිංසු. සො රඤ්ඤො සද්ධිං විසාලමාලකෙ අට්ඨාසි. අථ නං තෙ රාජානො ආහංසු “පණ්ඩිත, තං නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං, සචෙ මුහුත්තං උමඬගද්වාරං න විවරිත්ථ, සබ්බෙසං නො තත්ථෙව මරණං අභවිස්සා”ති. “න මහාරාජානො ඉදානෙව තුම්භෙහි මඤ්ඤෙව නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං, පුබ්බෙපි ලද්ධංයෙවා”ති. “කදා, පණ්ඩිතා”ති? “යපෙත්වා අම්භාකං නගරං සකලපමිබුද්දිපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා උත්තරපඤ්චාලනගරං ගන්ත්වා උය්‍යානෙ ජයපානං පාතුං සුරාය පටියත්තකාලං සරථා”ති? “ආම, පණ්ඩිතා”ති. තදා එස රාජා කෙවට්ටෙන සද්ධිං දුම්මන්තිතෙන විසයොජ්ජතාය සුරාය වෙව මච්ඡමංසෙහි ච තුම්භෙ මාරෙතුං කිච්චමකාසි. අථාහං “මාදිසෙ පණ්ඩිතෙ ධරමානෙ ඉමෙ අනාථමරණං මා මරන්තු”ති අත්තනො යොධෙ පෙසෙත්වා සබ්බභාජනානි හින්දාපෙත්වා එතෙසං මන්තං හින්දිත්වා තුම්භාකං ජීවිතදානං අදාසිත්ති.

තෙ සබ්බෙපි උබ්බිග්ගමානසා භුත්වා වුළුනිරාජානං පුච්ඡිංසු “සච්චං කිර, මහාරාජා”ති? “ආම, මයා කෙවට්ටස්ස කථං ගහෙත්වා කතං, සච්චමෙව පණ්ඩිතො කථෙති”ති. තෙ සබ්බෙපි මහාසත්තං ආලිඬගිත්වා

“පණ්ඩිත, ත්වං සබ්බෙසං නො පතිට්ඨා ජාතො, තං නිස්සාය මයං ජීවිතං ලභිමිහා”ති සබ්බපසාධනෙනි මහාසත්තස්ස පූජං කරිංසු. පණ්ඩිතො රාජානං ආහ – “මහාරාජ, තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, පාපමිත්තසංසග්ගස්සෙව එස දොසො, ඉමෙ රාජානො බමාපෙථා”ති. රාජා “මයා දුප්පුරිසං නිස්සාය තුම්හාකං එවරුපං කතං, එස මය්හං දොසො, බමථ මෙ දොසං, පුන එවරුපං න කරිස්සාමි”ති බමාපෙසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිචයං දෙසෙත්වා සමග්ගා සම්මොදමානා අහෙසුං. අථ රාජා බහුනි බාදනීයභොජනීයගන්ධමාලාදීනි ආහරාපෙත්වා සබ්බෙහි සද්ධිං සත්තාහං උමඬිගෙයෙව කීළිත්වා නගරං පවිසිත්වා මහාසත්තස්ස මහාසක්කාරං කාරෙත්වා එකසතරාජපරිවුතො මහාතලෙ නිසිදිත්වා පණ්ඩිතං අත්තනො සන්තිකෙ වසාපෙතුකාමතාය ආහ

765.

“වුත්තිඤ්ච පරිහාරඤ්ච, දිගුණං භත්තවෙනනං;
දදාමි විපුලෙ භොගෙ, භුඤ්ජ කාමෙ රමස්සු ව;
මා විදෙහං පච්චගමා, කිං විදෙහො කරිස්සති”ති.

තත්ථ වුත්තින්ති යසනිස්සිතං ජීවිතවුත්තිං. පරිහාරන්ති ගාමනිගමදානං. භත්තන්ති නිවාපං. වෙනනන්ති පරිබ්බයං. භොගෙනි අඤ්ඤෙපි තෙ විපුලෙ භොගෙ දදාමි.

පණ්ඩිතො තං පටික්ඛිපන්තො ආහ –

766.

“යො වජෙථ මහාරාජ, භත්තාරං ධනකාරණා;
උභින්නං භොති ගාරය්හො, අත්තනො ව පරස්ස ව;
යාව ජීවෙය්ස වෙදෙහො, නාඤ්ඤස්ස පුරිසො සියා.

767.

“යො වජෙථ මහාරාජ, භත්තාරං ධනකාරණා;
උභින්නං භොති ගාරය්හො, අත්තනො ව පරස්ස ව;
යාව තිට්ඨෙය්ස වෙදෙහො, නාඤ්ඤස්ස විජිතෙ වසෙ”ති.

තත්ථ අත්තනො ව පරස්ස වාති එවරුපඤ්චි “ධනකාරණා මයා අත්තනො භත්තාරං පරිච්චජන්තෙන පාපං කත”න්ති අත්තාපි අත්තානං ගරහති, “ඉමිනා ධනකාරණා අත්තනො භත්තා පරිච්චත්තො, පාපධම්මො අය”න්ති පරොපි ගරහති. තස්මා න සක්කා තස්මිං ධරන්තෙ මයා අඤ්ඤස්ස විජිතෙ වසිතුන්ති.

අථ නං රාජා ආහ – “තෙන හි, පණ්ඩිත, තච රඤ්ඤො දිවඬිගතකාලෙ ඉධාගන්තුං පටිඤ්ඤං දෙහි”ති. සො “සාධු, දෙව, අහං ජීවන්තො

ආගමිස්සාමි”ති ආහ. අට්ඨස්ස රාජා සත්තාහං මහාසක්කාරං කත්වා සත්තාහව්වයෙන පුන ආපුච්ඡනකාලෙ “අහං තෙ, පණ්ඩිත, ඉද්දඤ්චිද්දඤ්ච දමමි”ති වදන්තො ගාථමාහ —

768.

“දමමි නික්ඛසහස්සං තෙ, ගාමාසිතිඤ්ච කාසිසු;
දාසිසතානි චත්තාරි, දමමි හරියාසතඤ්ච තෙ;
සබ්බං සෙනඪගමාදාය, සොත්ථිං ගච්ඡ මහොසධා”ති.

තත්ථ නික්ඛසහස්සන්ති පඤ්චසුවණ්ණෙන නික්ඛෙන නික්ඛානං සහස්සං. ගාමානි යෙ ගාමා සංචච්ඡරෙ සංචච්ඡරෙ සහස්සසහස්සුට්ඨානකා, තෙ ච ගාමෙ තෙ දමමි. කාසිසුති කාසිරට්ඨෙ. තං විදෙහරට්ඨස්ස ආසන්නං, තස්මා තත්ථස්ස අසිතිගාමෙ අදාසි.

සොපි රාජානං ආහ — “මහාරාජ, තුම්හෙ ඛන්ධවානං මා වින්තයිත්ථ, අහං මම රඤ්ඤො ගමනකාලෙයෙව ‘මහාරාජ, නන්දාදෙවිං මාතුට්ඨානෙ ඨපෙය්‍යාසි, පඤ්චාලචන්දං කනිට්ඨට්ඨානෙ’ති චත්වා ධිතාය තෙ අභිසෙකං දාපෙත්වා රාජානං උය්‍යාපෙසිං, මාතරඤ්ච දෙවිඤ්ච පුත්තඤ්ච සීසමෙව පෙසෙස්සාමි”ති. සො “සාධු, පණ්ඩිතා”ති අත්තනො ධිතු දාතබ්බානි දාසිදාසචත්ථාලඪකාරසුවණ්ණහිරඤ්ඤඅලඪකතහත්ථිඅස්සරථාදීනි “ඉමානි තස්සා දදෙය්‍යාසි”ති මහාසත්තං පටිච්ඡාපෙත්වා සෙනාවාහනස්ස කත්තබ්බකිච්චං විචාරෙන්නො ආහ —

769.

“යාව දදන්තු හත්ථිනං, අස්සානං දිගුණං විධං;
තජ්ජෙත්තු අන්තපානෙන, රථිකෙ පත්තිකාරකෙ”ති.

තත්ථ යාවානි න කෙවලං දිගුණමෙව, යාව පහොති, තාව හත්ථිනඤ්ච අස්සානඤ්ච යවගොධුමාදිවිධං දෙථානි වදති. තජ්ජෙත්තුති යත්තකෙන තෙ අන්තරාමග්ගෙ අකිලන්තා ගච්ඡන්ති, තත්තකං දෙන්තා තජ්ජෙත්තු.

ඵවඤ්ච පන චත්වා පණ්ඩිතං උය්‍යාපෙන්නො ආහ —

770.

“හත්ථි අස්සෙ රථෙ පත්ති, ගච්ඡෙවාදාය පණ්ඩිත;
පස්සතු තං මහාරාජා, වෙදෙහො මිථිලං ගත”න්ති.

තත්ථ මිථිලං ගතන්ති සොත්ථිනා තං මිථිලනගරං සම්පත්තං පස්සතු.

ඉති සො පණ්ඩිතස්ස මහන්තං සක්කාරං කත්වා උය්‍යාපෙසි. තෙපි ඵකසතරාජානො මහාසත්තස්ස සක්කාරං කත්වා බහුං පණ්ණාකාරං අදංසු. තෙසං සන්තිකෙ උපනික්ඛිත්තකපුරිසාපි පණ්ඩිතමෙව පරිවාරයිංසු. සො

මහත්තෙන පරිවාරෙන පරිවුතො මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා අත්තරාමග්ගෙයෙව
 වුළුනිරුක්ඛො දින්නගාමනො ආයං ආහරාපෙතුං පුරිසෙ පෙසෙත්වා
 විදෙහරට්ඨං සම්පාපුණි. සෙනකොපි කින්නරාමග්ගෙ අත්තනො පුරිසං
 යපෙසි “වුළුනිරුක්ඛො පුන ආගමනං වා අනාගමනං වා ජානිත්වා යස්ස
 කස්සචි ආගමනඤ්ච මය්හං ආරොචෙය්‍යාසි”ති. සො
 තියොජනමත්ථකෙයෙව මහාසත්තං දිස්වා ආගන්ත්වා “පණ්ඩිතො
 මහත්තෙන පරිවාරෙන ආගච්ඡති”ති සෙනකස්ස ආරොචෙසි. සො තං
 සුත්වා රාජකුලං අගමාසි. රාජාපි පාසාදතලෙ යීතො වාතපානෙන
 ඔලොකෙන්තො මහතිං සෙනං දිස්වා “මහොසධපණ්ඩිතස්ස සෙනා මන්දා,
 අයං අතිවිය මහති සෙනා දිස්සති, කිං නු බො වුළුනිරාජා ආගතො සියා”ති
 භීතතසිතො තමත්ථං පුච්ඡන්තො ආහ -

771.

“හත්ථි අස්සා රථා පත්ති, සෙනා පදිස්සතෙ මහා;
 චතුරඬ්ඛිනී භීසරූපා, කිං නු මඤ්ඤසි පණ්ඩිතා”ති.

අථස්ස සෙනකො තමත්ථං ආරොචෙන්තො ආහ -

772.

“ආනන්දො තෙ මහාරාජ, උත්තමො පටිදිස්සති;
 සබ්බං සෙනඬ්ඛමාදාය, සොත්ථිං පත්තො මහොසධො”ති.

තං සුත්වා රාජා ආහ - “සෙනක, පණ්ඩිතස්ස සෙනා මන්දා, අයං පන
 මහති”ති. “මහාරාජ, වුළුනිරාජා තෙන පසාදිතො හවිස්සති, තෙනස්ස
 පසන්නෙන දින්නා හවිස්සති”ති. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි “නගරං
 අලඬ්ඛරිත්වා පණ්ඩිතස්ස පච්චුග්ගමනං කරොන්තු”ති. නාගරා තථා කරිංසු.
 පණ්ඩිතො නගරං පවිසිත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා
 එකමන්තං නිසීදි. අථ තං රාජා උට්ඨාය ආලිඬ්ඛිත්වා පල්ලඬ්ඛවරගතො
 පටිසන්ථාරං කරොන්තො ආහ -

773.

“යථා පෙතං සුසානස්මිං, ඡඩ්ඛෙත්වා චතුරො ජනා;
 එවං කපිලයො ත්‍යමහ, ඡඩ්ඛයිත්වා ඉධාගතා.

774.

“අථ ත්වං කෙන වණ්ණෙන, කෙන වා පන හෙතුනා;
 කෙන වා අත්ථජාතෙන, අත්තානං පරිමොචයි”ති.

තත්ථ චතුරො ජනාති පණ්ඩිත, යථා නාම කාලකතං චතුරො ජනා
 මඤ්චකෙන සුසානං නෙත්වා තත්ථ ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛා ගච්ඡන්ති, එවං
 කපිලයො රට්ඨෙ තං ඡඩ්ඛෙත්වා මයං ඉමාගතාති අත්ථො. කෙන

වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. හෙතුනාති පච්චයෙන. අත්ථජාතෙනාති අත්ථෙන. අත්තානං පරිමොචයිති අමිත්තභත්ථගතො කෙන කාරණෙන පච්චයෙන කෙන අත්ථෙන ත්වං අත්තානං පරිමොචෙයිති ප්‍රච්ඡති.

තතො මහාසත්තො ආහ -

775.

“අත්ථං අත්ථෙන වෙදෙන, මන්තං මන්තෙන ඛත්තිය;
පරිවාරයිං රාජානං, ජම්බුදීපංව සාගරො”ති.

තස්සත්ථො - අහං, මහාරාජ, තෙන චිත්තිතං අත්ථං අත්තනො චිත්තිතෙන අත්ථෙන, තෙන ච මන්තිතං මන්තං අත්තනො මන්තිතෙන මන්තෙන පරිවාරෙයිං. න කෙවලඤ්ච එත්තකමෙව, එකසතරාජපරිවාරං පන තං රාජානං ජම්බුදීපං සාගරො විය පරිවාරයිස්සන්ති. සබ්බං අත්තනො කතකම්මං විත්ථාරෙත්වා කපෙයි.

තං සුත්වා රාජා අතිවිය තුස්සි. අථස්ස පණ්ඩිතො වුළුනිරඤ්ඤා අත්තනො දින්නං පණ්ණාකාරං ආචික්ඛන්තො ආහ -

776.

“දින්නං නික්ඛසහස්සං මෙ, ගාමාසිති ච කාසිසු;
දාසිසතාති චත්තාරි, දින්නං හරියාසතඤ්ච මෙ;
සබ්බං සෙනඪගමාදාය, සොත්ථිනාමිහි ඉධාගතො”ති.

තතො රාජා අතිවිය තුට්ඨපහට්ඨො මහාසත්තස්ස ගුණං වණ්ණෙන්තො තමෙව උදානං උදානෙසි -

777.

“සුසුඛං චත සංවාසො, පණ්ඩිතෙහීති සෙනක;
පක්ඛිව පඤ්ජරෙ ඛද්ධෙ මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තභත්ථත්තගතෙ, මොචයි නො මහොසධො”ති.

සෙනකොපි තස්ස චචනං සම්පට්ඨිජන්තො තමෙව ගාථමාහ -

778.

“එවමෙතං මහාරාජ, පණ්ඩිතා හි සුඛාවහා;
පක්ඛිව පඤ්ජරෙ ඛද්ධෙ, මච්ඡෙ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තභත්ථත්තගතෙ, මොචයි නො මහොසධො”ති.

අථ රාජා නගරෙ ඡණ්ඨෙරිං වරාපෙත්වා “සත්තාහං මහාඡණං කරොන්තු, යෙසං මයි සිනෙහො අත්ථි, තෙ සබ්බෙ පණ්ඩිතස්ස සක්කාරං සම්මානං කරොන්තු”ති ආණාපෙන්නො ආහ -

779.

“ආහඤ්ඤන්තු සබ්බවිණා, හෙරියො දින්දිමානි ව;
ධමෙන්තු මාගධා සඬබ්බා, වග්ගු නදන්තු දුන්දුභී”ති.

තත්ථ ආහඤ්ඤන්තුති වාදියන්තු. මාගධා සඬබ්බාති මගධරට්ඨෙ
සඤ්ජාතා සඬබ්බා. දුන්දුභීති මහාහෙරියො.

අථ තෙ නාගරා ව ජානපදා ව පකතියාපි පණ්ඩිතස්ස සක්කාරං
කාතුකාමා හෙරිසද්දං සුත්වා අතිරෙකතරං අකංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො
සත්ථා ආහ -

780.

“ඔරොධා ව කුමාරා ව, වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා;
බහුං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, පණ්ඩිතස්සාභිභාරයුං.

781.

“හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රජිකා පත්තිකාරකා;
බහුං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, පණ්ඩිතස්සාභිභාරයුං.

782.

“සමාගතා ජානපදා, නෙගමා ව සමාගතා;
බහුං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, පණ්ඩිතස්සාභිභාරයුං.

783.

“බහුජනො පසන්නොසි, දිස්වා පණ්ඩිතමාගතං;
පණ්ඩිතමිහි අනුජපත්තෙ, වෙලුක්ඛෙපො අවත්තථා”ති.

තත්ථ ඔරොධාති උදුම්බරදෙවිං ආදිං කත්වා අන්තෙපුරිකා.
අභිභාරයුන්ති අභිභාරාපෙසුං, පහිණිංසුති අත්ථො. බහුජනොති භික්ඛවෙ,
නගරවාසිනො ව චතුර්වාරගාමවාසිනො ව ජනපදවාසිනො වාති බහුජනො
පසන්නො අහොසි. දිස්වා පණ්ඩිතමාගතන්ති පණ්ඩිතං මිටීලං ආගතං දිස්වා.
අවත්තථාති පණ්ඩිතමිහි මිටීලං අනුජපත්තෙ “අයං නො පයිමමෙව
පච්චාමිත්තවසං ගතං රාජානං මොචෙත්වා පෙසෙත්වා පච්ඡා
ඵකසතරාජානො අඤ්ඤමඤ්ඤං බමාපෙත්වා සමග්ගෙ කත්වා චූළනිං
පසාදෙත්වා තෙන දින්තං මහන්තං යසං ආදාය ආගතො”ති තුට්ඨවිත්තෙන
ජනෙන පවත්තිතො වෙලුක්ඛෙපො පවත්තථ.

අථ මහාසත්තො ඡණ්ඩසානෙ රාජකුලං ආගන්ත්වා “මහාරාජ,
චූළනිරඤ්ඤො මාතරඤ්ච දෙවිඤ්ච පුත්තඤ්ච සීසං පෙසෙතුං වට්ටති”ති
ආහ. “සාධු, තාත, පෙසෙහි”ති. සො තෙසං තිණ්ණං ජනානං මහන්තං
සක්කාරං කත්වා අත්තනා සද්ධිං ආගතසෙනායපි සක්කාරං සම්මානං

කාරොත්වා තෙ තයො ජනෙ මහන්තෙන පරිවාරෙන අත්තනො පුරිසෙහි සද්ධිං පෙසෙසි. රඤ්ඤා අත්තනො දින්නා සතහරියා ච චත්තාරි දාසිසතානි ච නන්දාදෙවියා සද්ධිං පෙසෙසි, අත්තනා සද්ධිං ආගතසෙනම්පි තෙහි සද්ධිංයෙව පෙසෙසි. තෙ මහන්තෙන පරිවාරෙන උත්තරපඤ්චාලනගරං පාපුණිංසු. අථ රාජා මාතරං පුච්ඡි “කිං, අම්ම, වෙදෙහරාජෙන තෙ සඬගහො කතො”ති? “කිං තාත, කපෙසි, මං දෙවතායානෙ යපෙත්වා සක්කාරමකාසි, නන්දාදෙවිම්පි මාතුට්ඨානෙ යපෙසි, පඤ්චාලචන්දං කනිට්ඨභාතිකට්ඨානෙ යපෙසි”ති. තං සුත්වා රාජා අතිවිය තුස්සිත්වා බහුං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. තතො පට්ඨාය තෙ උභොපි සමග්ගා සම්මොදමානා චසිංසුති.

මහාඋමඬගඛණ්ඩං නිට්ඨිතං.

දකරක්ඛසපඤ්චො

පඤ්චාලචන්දී විදෙහරඤ්ඤා පියා අභොසි මනාපා. සා දුතියෙ සංචච්ඡරෙ පුත්තං විජායි. තස්ස දසමෙ සංචච්ඡරෙ වෙදෙහරාජා කාලමකාසි. බොධිසත්තො තස්ස ඡත්තං උස්සාපෙත්වා “දෙව, අහං තච අයාකස්ස චූළනිරඤ්ඤො සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති ආපුච්ඡි. පණ්ඩිත, මා මං දහරං ඡඩ්ඛෙත්වා ගමිත්ථ, අහං තං පිතුට්ඨානෙ යපෙත්වා සක්කාරං කරිස්සාමිති. පඤ්චාලචන්දීපි නං “පණ්ඩිත, තුම්භාකං ගතකාලෙ අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි, මා ගමිත්ථා”ති යාචි. සොපි “මයා රඤ්ඤො පටිඤ්ඤා දින්නා, න සක්කා අගන්තු”න්ති මහාජනස්ස කලුනං පරිදෙවන්තස්සෙව අත්තනො උපට්ඨාකෙ ගහෙත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා උත්තරපඤ්චාලනගරං ගතො. රාජා තස්සාගමනං සුත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා මහන්තෙන සක්කාරෙන නගරං පවෙසෙත්වා මහන්තං ගෙහං දත්වා යපෙත්වා පයමදින්තෙ අසීතිගාමෙ න අඤ්ඤං භොගං අදාසි. සො තං රාජානං උපට්ඨාසි.

තදා හෙරි නාම පරිබ්බාජිකා රාජගෙහෙ භුඤ්ජති, සා පණ්ඩිතා බ්‍යත්තා. තාය මහාසත්තො න දිට්ඨපුබ්බො, “මහොසධපණ්ඩිතො කිර රාජානං උපට්ඨාතී”ති සද්දමෙව සුණාති. තෙනපි සා න දිට්ඨපුබ්බො, “හෙරි නාම පරිබ්බාජිකා රාජගෙහෙ භුඤ්ජති”ති සද්දමෙව සුණාති. නන්දාදෙවී පන “පියවිජ්ජයොගං කත්වා අම්මෙහ කිලමාපෙසි”ති බොධිසත්තෙ අනත්තමනා අභොසි. සා පඤ්චසතා චල්ලනිත්ථියො ආණාපෙසි “මහොසධස්ස ඵකං දොසං උපධාරොත්වා රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිහින්දිතුං වායමථා”ති. තා තස්ස අත්තරං ඔලොකෙත්තියො විවරන්ති.

අට්ඨකදිවසං සා පරිබ්බාජිකා භුඤ්ජිත්වා රාජගෙහා නික්ඛන්ති බොධිසත්තං රාජුපට්ඨානං ආගච්ඡන්තං රාජඬගණෙ පස්සි. සො තං චන්දිත්වා අට්ඨාසි. සා “අයං කිර පණ්ඩිතො, ජානිස්සාමි තාවස්ස පණ්ඩිතභාවං වා අපණ්ඩිතභාවං වා”ති හත්ථමුද්දාය පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති බොධිසත්තං ඔලොකෙත්වා හත්ථං පසාරෙසි. සා කිර “කිදිසං, පණ්ඩිත,

රාජා තං පරදෙසනො ආනෙන්වා ඉදානි පටිජග්ගති, න පටිජග්ගති”ති මනසාව පඤ්භං පුච්ඡි. බොධිසත්තො “අයං හත්ථමුද්දාය මං පඤ්භං පුච්ඡති”ති ඤත්වා පඤ්භං විස්සජ්ජෙන්තො හත්ථමුට්ඨිං අකාසි. සො කිර “අයො, මම පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා පක්කොසිත්වා ඉදානි රාජා ගාළුහමුට්ඨිව ජාතො, න මෙ අපුබ්බං කිඤ්ච දෙති”ති මනසාව පඤ්භං විස්සජ්ජෙයි. සා තං කාරණං ඤත්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා අත්තනො සීසං පරාමසි. තෙන ඉදං දස්සෙති “පණ්ඩිත, සචෙ කිලමසි, මයං විය කස්මා න පබ්බජාමි”ති? තං ඤත්වා මහාසත්තො අත්තනො කුච්ඡිං පරාමසි. තෙන ඉදං දස්සෙති “අයො, මම පොසිතබ්බා පුත්තදාරා බහුතරා, තෙන න පබ්බජාමි”ති. ඉති සා හත්ථමුද්දාය පඤ්භං පුච්ඡිත්වා අත්තනො ආවාසමෙව අගමාසි. මහාසත්තොපි තං වන්දිත්වා රාජපට්ඨානං ගතො.

නන්දාදෙවියා පයුත්තා වල්ලභිත්ථියො සීහපඤ්ජරෙ යිතා තං කිරියං දිස්වා චූළනිරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, මහොසධො හෙරිපරිබ්බාජිකාය සද්ධිං ඵකතො හුත්වා තුම්භාකං රජ්ජං ගණ්හිතුකාමො, තුම්භාකං පච්චත්ථිකො හොති”ති පරිහින්දිංසු. රාජා ආහ – “කිං වො දිට්ඨං වා සුතං වා”ති? මහාරාජ, පරිබ්බාජිකා භුඤ්ජිත්වා ඔතරන්ති මහොසධං දිස්වා රාජානං හත්ථතලං විය බලමණ්ඩලං විය ව සමං කත්වා “රජ්ජං අත්තනො හත්ථගතං කාතුං සක්කොසි”ති හත්ථං පසාරෙයි. මහොසධොපි බග්ගග්ගහණාකාරං දස්සෙන්තො “කතිපාහච්චයෙන සීසං ඡින්දිත්වා රජ්ජං අත්තනො හත්ථගතං කරිස්සාමි”ති මුට්ඨිං අකාසි. සා “සීසමෙව ඡින්දාහි”ති අත්තනො හත්ථං උක්ඛිපිත්වා සීසං පරාමසි. මහොසධො “මජ්ඣෙයෙව නං ඡින්දිස්සාමි”ති කුච්ඡිං පරාමසි. අප්පමත්තා, මහාරාජ, හොථ, මහොසධං ඝාතෙතුං වට්ටතිති. සො තාසං කථං සුත්වා වින්තෙසි “න සක්කා පණ්ඩිතෙන මයි දුස්සිතුං, පරිබ්බාජිකං පුච්ඡස්සාමි”ති.

සො පුනදිවසෙ පරිබ්බාජිකාය භුත්තකාලෙ තං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි “අයො, කච්චි තෙ මහොසධපණ්ඩිතො දිට්ඨො”ති? “ආම, මහාරාජ, හියො ඉතො භුඤ්ජිත්වා නික්ඛන්තියා දිට්ඨො”ති. “කොච්චි පන වො කථාසල්ලාපො අහොසි”ති. “මහාරාජ, සල්ලාපො නත්ථි, ‘සො පන පණ්ඩිතො’ති සුත්වා ‘සචෙ පණ්ඩිතො, ඉදං ජානිස්සති’ති හත්ථමුද්දාය නං පඤ්භං පුච්ඡන්ති ‘පණ්ඩිත, කච්චි තෙ රාජා පසාරිතහත්ථො, න සඬකුච්චිතහත්ථො, කච්චි තෙ සඬගණ්හාති’ති හත්ථං පසාරෙයි. පණ්ඩිතො – “රාජා මම පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා පක්කොසිත්වා ඉදානි කිඤ්ච න දෙති”ති මුට්ඨිමකාසි. අථාහං – “සචෙ කිලමසි, මයං විය කස්මා න පබ්බජාමි”ති සීසං පරාමසි. සො – “මම පොසෙතබ්බා පුත්තදාරා බහුතරා, තෙන න පබ්බජාමි”ති අත්තනො කුච්ඡිං පරාමසිති. “පණ්ඩිතො, අයො, මහොසධො”ති? “ආම, මහාරාජ, පථවිතලෙ පඤ්ඤාය තෙන සදිසො නාම නත්ථි”ති. රාජා තස්සා කථං සුත්වා තං වන්දිත්වා උයොෂෙයි. තස්සා ගතකාලෙ පණ්ඩිතො රාජපට්ඨානං පට්ඨෙයි. අථ නං පුච්ඡි “කච්චි තෙ,

පණ්ඩිත, හෙරි නාම පරිබ්බාජිකා දිට්ඨා”ති? “ආම, මහාරාජ, නියොයා ඉතො නික්ඛන්තිං පස්සිං, සා හත්ථමුද්දාය එවං මං පඤ්භං පුච්ඡි, අහඤ්චස්සා තට්ඨ විස්සජ්ජෙස්සි”න්ති තාය කථිතනියාමෙනෙව කට්ඨෙසි. රාජා තං දිවසං පසිදිත්වා පණ්ඩිතස්ස සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි, සබ්බකිච්චානි තමෙව පටිච්ඡාපෙසි. තස්ස යසො මහා අහොසි.

රඤ්ඤො දින්නයසානන්තරමෙව සො චිත්තෙසි “රඤ්ඤො එකජ්ජහාරෙනෙව මය්භං අතිමහන්නං ඉස්සරියං දින්නං, රාජානො ඛො පන මාරෙතුකාමාපි එවං කරොන්තියෙව, යංනුනාහං ‘මම සුභදයො වා නො වා’ති රාජානං වීමංසෙය්‍යං, න ඛො පනඤ්ඤො ජානිතුං සක්ඛිස්සති, හෙරි පරිබ්බාජිකා ඤාණසම්පන්නා, සා එකෙනුපායෙන ජානිස්සති”ති. සො බහුනි ගන්ධමාලාදීනි ගහෙත්වා පරිබ්බාජිකාය ආවාසං ගන්ත්වා තං පුජයිත්වා වන්දිත්වා “අයො, තුම්හෙහි රඤ්ඤො මම ගුණකථාය කථිතදිවසතො පටියාය රාජා අජ්ඣෙය්‍යාත්ථරිත්වා මය්භං අතිමහන්නං යසං දෙති, තං ඛො පන ‘සභාවෙන වා දෙති, නො වා’ති න ජානාමි, සාධු වතස්ස, සථෙ එකෙනුපායෙන රඤ්ඤො මයි සිනෙහභාවං ජානෙය්‍යාථා”ති ආහ. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා පුනදිවසෙ රාජගෙහං ගච්ඡමානා දකරක්ඛසපඤ්භං නාම චිත්තෙසි. එවං කිරස්සා අහොසි “අහං චරපුරිසො විය හුත්වා උපායෙන රාජානං පඤ්භං පුච්ඡිත්වා ‘පණ්ඩිතස්ස සුභදයො වා, නො වා’ති ජානිස්සාමි”ති. සා ගන්ත්වා කතහත්තකිච්චා නිසිදි. රාජාපි නං වන්දිත්වා එකමන්නං නිසිදි. තස්සා එතදහොසි “සථෙ රාජා පණ්ඩිතස්ස උපරි දුභදයො හවිස්සති, පඤ්භං පුටියො අත්තනො දුභදයභාවං මහාජනමජ්ඣෙයෙව කට්ඨෙස්සති, තං අයුත්තං, එකමන්නෙ නං පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි”ති. සා “රහො පච්චාසිසාමි, මහාරාජා”ති ආහ. රාජා මනුස්සෙ පටික්කමාපෙසි. අථ නං සා ආහ – “මහාරාජ, තං පඤ්භං පුච්ඡාමි”ති. “පුච්ඡ, අයො, ජානන්තො කට්ඨෙස්සාමි”ති. අථ සා දකරක්ඛසපඤ්භෙ පයමං ගාථමාහ –

“සථෙ වො වුය්භමානානං, සත්තන්නං උදකණ්ණවෙ;
මනුස්සබලිමෙසානො, නාවං ගණ්ඨෙය්‍ය රක්ඛසො;
අනුපුබ්බං කථං දත්වා, මුඤ්ඤෙසි දකරක්ඛසා”ති. (ජා. 1.16.224);

තත්ථ සත්තන්නන්ති තුම්හාකං මාතා ච නන්දාදෙවී ච තිබ්බිමන්තිකුමාරො ච ධනුසෙබසභායො ච පුරොහිතො ච මහොසධො ච තුම්හෙ වානි ඉමෙසං සත්තන්නං. උදකණ්ණවෙති ගම්භිරවිත්ථතෙ උදකෙ. මනුස්සබලිමෙසානොති මනුස්සබලිං ගවෙසන්තො. ගණ්ඨෙය්‍යාති ථාමසම්පන්නො දකරක්ඛසො උදකං ද්විධා කත්වා නික්ඛමිත්වා තං නාවං ගණ්ඨෙය්‍ය, ගහෙත්වා ච පන “මහාරාජ, ඉමෙ ඡ ජනෙ මම අනුපට්ඨාපියා දෙහි, තං විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති වදෙය්‍ය. අථ ත්වං අනුපුබ්බං කථං දත්වා මුඤ්ඤෙසි දකරක්ඛසා, කං පයමං දත්වා...පෙ.... කං ඡට්ඨං දත්වා දකරක්ඛසතො මුඤ්ඤෙය්‍යාසිති?

තං සුත්වා රාජා අත්තනො යථාජ්ඣාසයං කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

“මාතරං පයමං දජ්ජං, හරියං දත්වාන භාතරං;
තනො සභායං දත්වාන, පඤ්චමං දජ්ජං බ්‍රාහ්මණං;
ජට්ඨාහං දජ්ජමත්තානං, නෙව දජ්ජං මහොසධ”න්ති. (ජා. 1.16.225);

තත්ථ ජට්ඨාහන්ති අයො, පඤ්චමෙ බාදිතෙ අථාහං “හො දකරක්ඛස, මුඛං විවරා”ති වත්වා තෙන මුඛෙ විවට්ඨෙ දළ්භං කච්ඡං ඛන්ධිත්වා ඉමං රජ්ජසිරිං අගණෙත්වා “ඉදානි මං බාදා”ති තස්ස මුඛෙ පතෙය්‍යං, න ත්වෙව ජීවමානො මහොසධපණ්ඩිතං දදෙය්‍යන්ති, එත්තකෙන අයං පඤ්ඤො නිට්ඨිතො.

එවං ඤාතං පරිබ්බාජිකාය රඤ්ඤො මහාසත්තෙ සුභද්‍යතං, න පන එත්තකෙනෙව පණ්ඩිතස්ස ගුණො වන්දො විය පාකටො හොති. තෙනස්සා එතදහොසි “අහං මහාජනමජ්ඣෙමෙ එතෙසං ගුණං කථයිස්සාමි, රාජා තෙසං අගුණං කථෙත්වා පණ්ඩිතස්ස ගුණං කථෙස්සති, එවං පණ්ඩිතස්ස ගුණො නහෙ පුණ්ණවන්දො විය පාකටො භවිස්සති”ති. සා සබ්බං අත්තෙපුරජනං සන්තිපාතාපෙත්වා ආදිතො පට්ඨාය පුන රාජානං තමෙව පඤ්භං පුච්ඡිත්වා තෙන තමෙව වුත්තෙ “මහාරාජ, ත්වං ‘මාතරං පයමං දජ්ජාමි’ති වද්ධි, මාතා නාම මහාගුණා, තුය්හඤ්ච මාතා න අඤ්ඤෙසං මාතුසදිසා. බහුපකාරා තෙ එසා”ති තස්සා ගුණං කථෙන්නි ගාථාද්වයමාහ —

“පොසෙතා තෙ ජනෙත්ති ව, දීසරත්තානුකම්පිකා;
ජම්භී තයි පදුස්සති, පණ්ඩිතා අත්ථදස්සිති;
අඤ්ඤං උපනිසං කත්වා, වධා තං පරිමොචයි.

“තං තාදිසිං පාණදදිං, ඔරසං ගබ්භධාරිනිං;
මාතරං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.226-227);

තත්ථ පොසෙතාති දහරකාලෙ ද්වෙ තයො වාරෙ න්භාපෙත්වා පායෙත්වා හොපෙත්වා තං පොසෙසි. දීසරත්තානුකම්පිකාති විරකාලං මුදුනා හිතවිත්තෙන අනුකම්පිකා. ජම්භී තයි පදුස්සති යදා තයි ජම්භී නාම බ්‍රාහ්මණො පදුස්සි, තදා සා පණ්ඩිතා අත්ථදස්සිති අඤ්ඤං තව පටිරූපකං කත්වා තං වධා පරිමොචයි.

වුළුනිස්ස කිර මහාවුළුනී නාම පිතා අහොසි. සා ඉමස්ස දහරකාලෙ පුරොහිතෙන සද්ධිං මෙටුනං පටිසෙවිත්වා රාජානං විසෙන මාරාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ජත්තං උස්සාපෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසී හුත්වා එකදිවසං “අම්ම, ඡාතොම්හි”ති වුත්තෙ පුත්තස්ස ආණිතෙන සද්ධිං සුවඛජ්ජකං

දාපෙසි. අථ නං මක්ඛිකා පරිවාරයිංසු, සො “ඉමං නිම්මක්ඛිකං කත්වා බාදිස්සාමි”ති ථොකං පටික්කමිත්වා භූමියං ඵාණිතබ්බන්දුනි පාතෙත්වා අත්තනො සත්තිකෙ මක්ඛිකා පොථෙත්වා පලාපෙසි. තා ගත්ත්වා ඉතරං ඵාණිතං පරිවාරයිංසු. සො නිම්මක්ඛිකං කත්වා ඛජ්ජකං බාදිත්වා හත්ථං ධොවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා පක්කාමි. බ්‍රාහ්මණො තස්ස තං කිරියං දිස්වා වින්තෙසි “අයං දාරකො ඉදානෙව නිම්මක්ඛිකං ඵාණිතං බාදති, වුඩ්ඪිජ්ජත්තො මම රජ්ජං න දස්සති, ඉදානෙව නං මාරෙස්සාමි”ති. සො දෙවියා තමත්ථං ආරොවෙසි.

සා “සාධු, දෙව, අහං තයි සිනෙහෙන අත්තනො සාමිකම්පි මාරෙසිං, ඉමිනා මෙ කො අත්ථො, මහාරාජ, එකම්පි අජානාපෙත්වා රහස්සෙන නං මාරෙස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණං වඤ්ඤෙත්වා “අත්ථෙසො උපායො”ති පණ්ඨිතං උපායකුසලං හත්තකාරකං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම, මම පුත්තො වුළුනිකුමාරො ච තව පුත්තො ධනුසෙබ්බකුමාරො ච එකදිවසං ජාතා එකතො කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪිතා පියසභායකා, ඡබ්භිබ්‍රාහ්මණො මම පුත්තං මාරෙතුකාමො, ත්වං තස්ස ජීවිතදානං දෙහී”ති වත්වා “සාධු, දෙවි, කිං කරොමි”ති වුත්තෙ “මම පුත්තො අභිණ්භං තව ගෙහෙ හොතු, ත්වඤ්ඤෙ තෙ ච කතිපාහං නිරාසඬ්ඤාභාවත්ථාය මහානසෙයෙව සුපථං. තතො නිරාසඬ්ඤාභාවං ඤත්වා තුම්භාකං සයනට්ඨානෙ එළකට්ඨිනි යපෙත්වා මනුස්සානං සයනවෙලාය මහානසෙ අග්ගිං දත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා මම පුත්තඤ්ච තව පුත්තඤ්ච ගහෙත්වා අග්ගද්වාරෙතෙව නික්ඛමිත්වා තිරොරට්ඨං ගත්ත්වා මම පුත්තස්ස රාජපුත්තභාවං අනාවික්ඛිත්වා ජීවිතං අනුරක්ඛාමි”ති ආහ.

සො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. අථස්ස සා රතනසාරං අදාසි. සො තථා කත්වා කුමාරඤ්ච පුත්තඤ්ච ආදාය මද්දරට්ඨෙයා සාගලනගරං ගත්ත්වා රාජානං උපට්ඨාසි. සො පොරාණහත්තකාරකං අපනෙත්වා තස්ස තං යානං අදාසි. ද්වෙපි කුමාරා තෙන සද්ධිංයෙව රාජනිවෙසනං ගච්ඡන්ති. රාජා “කස්සෙතෙ පුත්තා කුමාරා”ති පුච්ඡි. හත්තකාරකො “මය්හං පුත්තා”ති ආහ. “නනු ද්වෙ අසද්ධිසා”ති? “ද්විත්තං ඉත්ථිනං පුත්තා, දෙවා”ති. තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ විස්සාසිකා හුත්වා මද්දරඤ්ඤො ධිතාය සද්ධිං රාජනිවෙසනෙයෙව කීළන්ති. අථ වුළුනිකුමාරො ච රාජධිතා ච අභිණ්භදස්සනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිබද්ධවිත්තා අහෙසුං. කීළනට්ඨානෙ කුමාරො රාජධිතරං ගෙණ්ඩුකම්පි පාසකම්පි ආහරාපෙති. අනාහරන්තිං සීසෙ පහරති, සා රොදති. අථස්සා සද්දං සුත්වා රාජා “කෙන මෙ ධිතා පහටා”ති වදති. ධාතියො ආගන්ත්වා පුච්ඡන්ති. කුමාරිකා “සවාහං ‘ඉමිනා පහටාමහී’ති වක්ඛාමි, පිතා මෙ එතස්ස රාජදණ්ඩං කරිස්සති”ති සිනෙහෙන න කථෙති, “නාහං කෙනවි පහටා”ති වදති.

අටේකදිවසං මද්දරාජා නං පහරන්තං අද්දස. දිස්වානස්ස එතදහොසි “අයං කුමාරො න ච භත්තකාරකො සදිසො අභිරුපො පාසාදිකො අනිවිය අජමිහිතො, න ඉමිනා එතස්ස පුත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො තතො පට්ඨාය තං පරිග්ගණ්හි. ධාතියො කීළනට්ඨානෙ බාදනීයං ආහරිත්වා රාජධිතාය දෙන්ති, සා අඤ්ඤාසම්පි දාරකානං දෙති. තෙ ජණ්ණුනා පතිට්ඨාය ඔනතා ගණ්හන්ති. චූළනිකුමාරො පන ධීතකොච තස්සා භත්තො අච්ඡන්දිත්වා ගණ්හාති. රාජාපි තං කිරියං අද්දස. අටේකදිවසං චූළනිකුමාරස්ස ගෙණ්ඩුකො රඤ්ඤො චූළසයනස්ස හෙට්ඨා පාවිසි. කුමාරො තං ගණ්හන්තො අත්තතො ඉස්සරමානෙන “ඉමස්ස පච්චන්තරඤ්ඤො හෙට්ඨාසයනෙ න පවිසාමි”ති තං දණ්ඩකෙන නීහරිත්වා ගණ්හි. රාජා තම්පි කිරියං දිස්වා “නිව්ජයෙනෙස න භත්තකාරකස්ස පුත්තො”ති තං පක්කොසාපෙත්වා “කස්සෙසො පුත්තො”ති පුච්ඡි. “මය්හං පුත්තො, දෙවා”ති. “අහං තච පුත්තඤ්ච අපුත්තඤ්ච ජානාමි, සභාවං මෙ කට්ඨෙ, නො චෙ කට්ඨෙ, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති බග්ගං උග්ගිරි. සො මරණභයහිතො “කට්ඨෙ, දෙව, රහො පන පච්චාසිසාමි”ති චත්වා රඤ්ඤො ඔකාසෙ කතෙ අභයං යාවිත්වා යථාභූතං ආරොචෙසි. රාජා තථතො ඤත්වා අත්තතො ධීතරං අලඬකරිත්වා තස්ස පාදපරිවාරිකං කත්වා අදාසි.

ඉමෙසං පන පලාතදිවසෙ “භත්තකාරකො ච චූළනිකුමාරො ච භත්තකාරකස්ස පුත්තො ච මහානසෙ පදිත්තෙයෙව දඩ්ඨා”ති සකලනගරෙ එකකොලාහලං අහොසි. චලාකදෙව්පි තං පචත්තිං සුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ආරොචෙසි “දෙව, තුම්හාකං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, තෙ කිර තයොපි භත්තගෙහෙයෙව දඩ්ඨා”ති. සො තුට්ඨහට්ඨො අහොසි. චලාකදෙව්පි “චූළනිකුමාරස්ස අට්ඨිනී”ති එළකස්ස අට්ඨිනී ආහරාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සෙත්වා ඡඩ්ඨාපෙසි. ඉමමත්ථං සන්ධාය පරිබ්බාජිකා “අඤ්ඤං උපනිසං කත්වා, වධා තං පරිමොචයි”ති ආහ. සා හි එළකස්ස අට්ඨිනී “මනුස්සඅට්ඨිනී”ති දස්සෙත්වා තං වධා මොචෙසි. ඔරසන්ති යාය ත්වං උරෙ කත්වා වඩ්ඨිතො, තං ඔරසං පියං මනාපං. ගබ්භධාරිනීන්ති යාය ත්වං කුච්ඡිනා ධාරිතො, තං එවරූපං මාතරං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සසිති.

තං සුත්වා රාජා “අයො, බහු මම මාතු ගුණා, අහඤ්චස්සා මම උපකාරභාවං ජානාමි, තතොපි පන මමෙව ගුණා බහුතරා”ති මාතු අගුණං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“දහරා වියලඬකාරං, ධාරෙති අපිළන්ධනං;
දොචාරිකෙ අනිකට්ඨෙ, අතිවෙලං පජග්ගති.

“අටොපි පටිරාජුනං, සයං දුතානි සාසති;

මාතරං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිනො’’ති. (ජා. 1.16.228-229);

තත්ථ දහරා වියාති මහල්ලිකාපි හුත්වා තරුණී විය. ධාරෙති අපිළන්ධනන්ති පිළන්ධිතුං අයුත්තං අලඬිකාරං ධාරෙති. සා කිර වජිරපුරිතං කඤ්චනමෙබ්බං පිළන්ධිත්වා රඤ්ඤො අමච්චෙහි සද්ධිං මහාතලෙ නිසින්නකාලෙ අපරාපරං වඩ්ඤ්මති, මෙබ්බාසද්දෙන රාජනිවෙසනං එකනින්නාදං හොති. පජ්ඣස්සති එසා දොචාරිකෙ ව හත්ථිආවරියාදිකෙ අනිකට්ඨෙ ව, යෙ එතිස්සා උච්ඡිට්ඨකම්පි භුඤ්ජිතුං අයුත්තරූපා, තෙපි ආමන්තෙත්වා තෙහි සද්ධිං අතිවෙලං මහාහසිතං හසති. පට්ඨාපුනන්ති අඤ්ඤාසං රාජුතං. සයං දුතානි සාසනීති මම වචනෙන සයං පණ්ණං ලිඛිත්වා දුතෙපි පෙසෙති “මම මාතා කාමෙ පරිභුඤ්ජනවයස්මිංයෙව යිතා, අසුකරාජා කිර ආගන්ත්වා තං ආනෙතු’’ති. තෙ “මයං රඤ්ඤො උපට්ඨාකා, කස්මා නො එවං වදෙසී’’ති පටිපණ්ණානි පෙසෙත්ති. තෙසු පරිසමජ්ඣෙ වාචියමානෙසු මම සිසං ඡින්දනකාලො විය හොති, මාතරං තෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අථ පරිබ්බාජිකා “මහාරාජ, මාතරං තාව ඉමිනා දොසෙන දෙහි, හරියා පන තෙ බහුපකාරා’’ති තස්සා ගුණං කථෙත්ති ද්වෙ ගාථා අභාසි -

“ඉත්ථිගුම්ඛස්ස පවරා, අච්චන්තං පියහාණිනී;
අනුග්ගතා සිලවතී, ඡායාව අනපායිනී.

“අක්කොධනා පුඤ්ඤවතී, පණ්ඩිතා අත්ථදස්සිනී;
උබ්බරිං කෙන දොසෙන, අජ්ජාසි දකරක්ඛිනො’’ති. (ජා. 1.16.230-231);

තත්ථ ඉත්ථිගුම්ඛස්සාති ඉත්ථිගුණස්ස. අනුග්ගතාති දහරකාලතො පට්ඨාය අනුගතා. “අක්කොධනා’’තිආදිකෙන පනස්සා ගුණෙ කථෙති. මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරෙ වසනකාලෙ පහටාපි තව ආණාකරණභයෙන තයි සිතෙනෙන මාතාපිතුනං න කථෙසී, එවමෙසා අක්කොධනා පුඤ්ඤවතී පණ්ඩිතා අත්ථදස්සිනීති. ඉදං දහරකාලෙ අක්කොධනාදිභාවං සන්ධායාහ. උබ්බරිත්ති ඔරොධං. එවං ගුණසම්පන්නං නන්දාදෙවිං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති වදති.

සො තස්සා අගුණං කථෙත්තො ආහ -

“බිඬ්ඨාරතිසමාපන්නං, අනත්ථවසමාගතං;
සා මං සකාන පුත්තානං, අයාවං යාවතෙ ධනං.

“සොහං දදාමි සාරත්තො, බහුං උච්චාවචං ධනං;

සුදුවච්ඡං වජ්ඣත්වාන, පච්ඡා සොවාමී දුම්මනො;
උබ්බරිං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.232-233);

තත්ථ අනත්ථවසමාගතන්ති තාය බිඬ්ඨාරතියා කාමකීළාය අනත්ථකාරකානං කිලෙසානං වසං ආගතං මං විදිත්වා. සා මන්ති සා නන්දාදෙවී මං. සකාන පුත්තානන්ති යං මයා අත්තනො පුත්තධිතානඤ්ච භරියානඤ්ච දින්නං පිළන්ධනං, තං අයාචිතබ්බරූපං “මය්හං දෙහි”ති යාවති. පච්ඡා සොවාමීති සා දුතියදිවසෙ “ඉමානි පිළන්ධනානි රඤ්ඤා මෙ දින්නානි, ආහරංථතානී”ති තෙසං රොදන්තානං ඔමුඤ්චිත්වා ගණ්භාති. අථාහං තෙ රොදමානෙ මම සන්තිකං ආගතෙ දිස්වා පච්ඡා සොවාමී. එවං දොසකාරිකා එසා. ඉමිනා නං දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අථ නං පරිබ්බාජිකා “ඉමං තාව ඉමිනා දොසෙන දෙහි, කනිට්ඨො පන තෙ තිබ්බිමන්තිකුමාරො උපකාරකො, තං කෙන දොසෙන දස්සති”ති පුච්ඡන්ති ආහ -

“යෙනොචිතා ජනපදා, ආනීතා ව පටිග්ගහං;
ආහතං පරරජ්ජෙහි, අභිට්ඨාය බහුං ධනං.

ධනුග්ගහානං පවරං, සුරං තිබ්බිමන්තිනං;
භාතරං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.234-235);

තත්ථ ඔචිතානි වඩ්ඪිතා. පටිග්ගහන්ති යෙන ව තුම්භෙ පරදෙසෙ වසන්තා පුත ගෙහං ආනීතා. අභිට්ඨායාති අභිභවිත්වා. තිබ්බිමන්තිනන්ති තිබ්බිමපඤ්ඤං.

සො කිර මාතු බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං වසනකාලෙ ජාතො. අථස්ස වයප්පත්තස්ස බ්‍රාහ්මණො බග්ගං හත්ථෙ දත්වා “ඉමං ගහෙත්වා මං උපට්ඨහා”ති ආහ. සො බ්‍රාහ්මණං “පිතා මෙ”ති සඤ්ඤාය උපට්ඨාසි. අථ නං එකො අමච්චො “කුමාර, න ත්වං එතස්ස පුත්තො, තව කුච්ඡිගතකාලෙ චලාකදෙවී රාජානං මාරෙත්වා එතස්ස ඡත්තං උස්සාපෙසි, ත්වං මහාචුළනිරඤ්ඤො පුත්තො”ති ආහ. සො කුජ්ඣිත්වා “එකෙන උපායෙන නං මාරෙස්සාමි”ති රාජකුලං පවිසන්තො තං බග්ගං එතස්ස පාදමූලිකස්ස දත්වා අපරං “ත්වං රාජද්වාරෙ ‘මමෙසො බග්ගො’ති ඉමිනා සද්ධිං විවාදං කරෙය්‍යාසි”ති වත්වා පාවිසි. තෙ කලහං කරිංසු. සො “කිං එස කලහො”ති එකං පුරිසං පෙසෙසි. සො ආගන්ත්වා “බග්ගත්ථායා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො තං සුත්වා “කිං එත”න්ති පුච්ඡි. සො කිර තුම්භෙහි මම දින්නබග්ගො පරස්ස සත්තකොති. “කිං වදෙසි, තාත, තෙන හි ආහරාපෙහි, සඤ්ජානිස්සාමි න”න්ති ආහ. සො තං ආහරාපෙත්වා කොසතො නික්කඩ්ඪිත්වා “පස්සථා”ති තං සඤ්ඤානාපෙත්තො විය උපගන්ත්වා

එකස්පහාරෙනෙව තස්ස සීසං ඡින්දිත්වා අත්තනො පාදමුලෙ පාතෙසි.
තනො රාජගෙහං පටිජග්ගිත්වා නගරං අලඬිකරිත්වා තස්ස අභිසෙකෙ
උපනිතෙ මාතා වුළුනිකුමාරස්ස මද්දරට්ඨෙ වසනභාවං ආචික්ඛි. තං සුත්වා
කුමාරො සෙනඬගපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා භාතරං ආනෙත්වා රජ්ජං
පටිච්ඡාපෙසි. තනො පට්ඨාය තං “තිබ්බිමන්ති”ති සඤ්ජානිංසු.
පරිබ්බාජිකා තං “එවරූපං භාතරං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස
දජ්ජාසී”ති ප්‍රචිඡි.

රාජා තස්ස දොසං කථෙන්නො ආහ -

“යෙනොචිතා ජනපදා, ආනිතා ව පටිග්ගහං;
ආහතං පරරජ්ජෙහි, අභිට්ඨාය බහුං ධනං.

“ධනුග්ගහානං පවරො, සුරො තිබ්බිමන්ති ව;
මයායං සුඛිතො රාජා, අතිමඤ්ඤති දාරකො.

“උපට්ඨානම්පි මෙ අයො, න සො එති යථා පුරෙ;
භාතරං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.236-
238);

තත්ථ පරරජ්ජෙහිති ඉමස්ස පරරජ්ජනො ව බහු ධනං ආහතං, අයඤ්ච
පරරජ්ජෙ වසන්නො පුන ඉමං ගෙහං ආනෙත්වා “එස මයා මහති යසෙ
පතිට්ඨාපිතො”ති වදති. යථා පුරෙති පුඛිතෙ පාතොව ආගච්ඡති, ඉදානි පන
න තථා එති. ඉමිතා නං දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අථ පරිබ්බාජිකා “භාතු තාව කො දොසො භොතු, ධනුසෙබ්බකුමාරො
පන තයි සිනෙහගුණයුත්තො බහුපකාරො”ති තස්ස ගුණං කථෙන්නී ආහ -

“එකරත්තෙන උභයො, ත්වඤ්චෙව ධනුසෙබ් ව;
උභො ජාතෙත්ථ පඤ්චාලා, සභායා සුසමාවයා.

“වරියා තං අනුබන්ධිත්ථො, එකදුක්ඛසුඛො තව;
උස්සුක්කො තෙ දිවාරත්තිං, සබ්බකිච්චෙසු ඛ්‍යාවථො;
සභායං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසී දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.239-
240);

තත්ථ ධනුසෙබ්බාති ධනුසෙඛො ව, ධනුසෙබ්බකුමාරො වාති අත්ථො.
එත්ථාති ඉධෙව නගරෙ. පඤ්චාලාති උත්තරපඤ්චාලනගරෙ ජාතත්තා
එවංවොහාරා. සුසමාවයාති සුට්ඨු සමවයා. වරියා තං අනුබන්ධිත්ථොති
දහරකාලෙ ජනපදවාරිකාය පක්කන්තං තං අනුබන්ධි, ඡායාව න විජහි.
උස්සුක්කොති තව කිච්චෙසු රත්ථිත්දිවං උස්සුක්කො ඡන්දජාතො නිච්චං
ඛ්‍යාවථො. තං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අට්ඨස්ස රාජා දොසං කථෙන්නො ආහ -

“වරියා මං අයං අයො, පජග්ගිත්ථො මයා සහ;
අජ්ජාපි තෙන චණ්ණෙන, අතිවෙලං පජග්ගති.

“උබ්බරියාපිහං අයො, මන්තයාමි රහොගතො;
අනාමන්නො පවිසති, පුබ්බෙ අජ්ජට්ඨෙදිතො.

“ලද්ධද්වාරො කතොකාසො, අහිරිකං අනාදරං;
සභායං තෙන දොසෙන, දජ්ජාහං දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.241-243);

තත්ථ අජ්ජාපි තෙන චණ්ණෙනාති යථා වරියාය පුබ්බෙ මං අනුබන්ධන්නො මයා අනාමෙන සද්ධිං එකතොව භුඤ්ජන්නො සයන්නො හත්ථං පහරිත්වා මහාහසිකං හසි, අජ්ජාපි තථෙව හසති, දුග්ගතකාලෙ විය මං මඤ්ඤති. අනාමන්නොති රහො නන්දාදෙවියා සද්ධිං මන්තෙන්නෙපි මයි අජානාපෙත්වා සහසාව පවිසති. ඉමිනා දොසෙන තං අහිරිකං අනාදරං දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

අට් පරිබ්බාජිකා “මහාරාජ, තව සභායකස්ස තාව එසො දොසො හොතු, පුරොහිතො පන තව බහුපකාරො”ති තස්ස ගුණං කථෙන්නී ආහ -

“කුසලො සබ්බනිමිත්තානං, රුතඤ්ඤා ආගතාගමො;
උජ්ජාතෙ සුපිනෙ යුත්තො, නියානෙ ව පවෙසනෙ.

“පට්ඨො භූමන්තලික්ඛස්මිං, නක්ඛත්තපදකොච්චො;
බ්‍රාහ්මණං කෙන දොසෙන, දජ්ජාසි දකරක්ඛිනො”ති. (ජා. 1.16.244-245);

තත්ථ සබ්බනිමිත්තානන්ති “ඉමිනා නිමිත්තෙන ඉදං හවිස්සති, ඉමිනා ඉද”න්ති එවං සබ්බනිමිත්තෙසු කුසලො. රුතඤ්ඤාති සබ්බරවං ජානාති. උජ්ජාතෙති වන්දග්ගාහසුරියග්ගාහඋක්කාපාතදිසාධාහාදිකෙ උජ්ජාතෙ. සුපිනෙ යුත්තොති සුපිනෙ ව තස්ස නිජ්ජත්තිජානනවසෙන යුත්තො. නියානෙ ව පවෙසනෙති ඉමිනා නක්ඛත්තෙන නියායිතබ්බං, ඉමිනා පවිසිතබ්බන්ති ජානාති. පට්ඨොති ඡෙකො පට්ඨලො, භූමියඤ්ච අන්තලික්ඛෙ ව දොසගුණ ජානිතුං සමත්ථො. නක්ඛත්තපදකොච්චොති අට්ඨවිසතියා නක්ඛත්තකොට්ඨාසෙසු ඡෙකො. තං කෙන දොසෙන දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

රාජා තස්ස දොසං කථෙන්නො ආහ -

“පරිසායම්පි මෙ අයො, උම්මිලෙත්වා උදික්ඛති;

තස්මා අවිච්ඡාදිං ලුද්දං, දජ්ජානං දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.246);

තස්සත්ථො — අයො, එස මං පරිසමජ්ඣෙ ඔලොකෙන්තොපි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා කුද්ධො විය උදික්ඛති, තස්මා එවං අතික්කම්භවා යිතහමුං අමනාපෙන උක්ඛිත්තහමුකං විය ලුද්දං භයානකං තං අහං දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති.

තතො පරිබ්බාජිකා “මහාරාජ, ත්වං ‘මාතරං ආදිං කත්වා ඉමෙ පඤ්ච දකරක්ඛසස්ස දම්මි’ති වදසි, ‘එවරුපඤ්ච සිරිවිභවං අගණෙත්වා අත්තනො ජීවිතම්පි මහොසධස්ස දම්මි’ති වදසි, කං තස්ස ගුණං පස්සසි”ති පුච්ඡන්ති ඉමා ගාථායො ආහ —

“සසමුද්දපරියායං, මහිං සාගරකුණ්ඩලං;
වසුන්ධරං ආවසති, අමච්චපරිවාරිතො.

“වාතුරන්තො මහාරට්ඨො, විජිතාවි මහබ්බලො;
පඨංගා එකරාජාසි, යසො තෙ විපුලං ගතො.

“සොළසිත්ථිසහස්සානි, ආමුත්තමණ්කුණ්ඩලා;
නානාජනපදා නාරී, දෙවකඤ්ඤාපමා සුභා.

“එවං සබ්බභිගසම්පන්නං, සබ්බකාමසම්ඤ්ජිතං;
සුඛිතානං පියං දීසං, ජීවිතං ආහු ඛත්තිය.

“අථ ත්වං කෙන වණ්ණෙන, කෙන වා පන හෙතුනා;
පණ්ඩිතං අනුරක්ඛන්තො, පාණං චජසි දුච්චජ”න්ති. (ජා. 1.16.247-251);

තත්ථ සසමුද්දපරියායන්ති සමුද්දමරියාදසඬ්ඛාතෙන සමුද්දපරික්ඛෙපෙන සමන්තාගතං. සාගරකුණ්ඩලන්ති පරික්ඛිපිත්වා යිතස්ස සාගරස්ස කුණ්ඩලභූතං. විජිතාවිති විජිතසඬ්ඛාතො. එකරාජාති අඤ්ඤස්ස අත්තනො සදිසස්ස රඤ්ඤො අභාවතො එකොව රාජා. සබ්බකාමසම්ඤ්ජිතන්ති සබ්බෙසම්පි වත්ථුකාමකිලෙසකාමානං සම්ඤ්ජියා සමන්තාගතානං. සුඛිතානන්ති එවරුපානං සුඛිතානං සත්තානං එවං සබ්බභිගසම්පන්නං ජීවිතං දීසමෙව පියං, න තෙ අජ්ජං ජීවිතම්ච්ඡන්තිති පණ්ඩිතා වදන්ති. පාණන්ති එවරුපං අත්තනො ජීවිතං කස්මා පණ්ඩිතං අනුරක්ඛන්තො චජසිති.

රාජා තස්සා කථං සුත්වා පණ්ඩිතස්ස ගුණං කථෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසි —

“යතොපි ආගතො අයො, මම හත්ථං මහොසධො;

නාහිජානාමි ධිරස්ස, අණුමත්තමිපි දුක්කටං.

“සචෙ ච කිස්මිචි කාලෙ, මරණං මෙ පුරෙ සියා;
සො මෙ පුත්තෙ පපුත්තෙ ච, සුඛාපෙය්‍ය මහොසධො.

“අනාගතං පච්චුප්පන්නං, සබ්බමත්ථමිපි පස්සති;
අනාපරාධකම්මන්තං, න දජ්ජං දකරක්ඛිතො”ති. (ජා. 1.16.252-254);

තත්ථ කිස්මිචිති කිස්මිඤ්චි කාලෙ. සුඛාපෙය්‍යාති සුඛස්මිංයෙව පතිට්ඨාපෙය්‍ය. සබ්බමත්ථන්ති එස අනාගතඤ්ච පච්චුප්පන්නඤ්ච අතීතඤ්ච සබ්බං අත්ථං සබ්බඤ්ඤබුද්ධො විය පස්සති. අනාපරාධකම්මන්තන්ති කායකම්මාදීසු අපරාධරහිතං. න දජ්ජන්ති අයො, එවං අසමධුරං පණ්ඩිතං නාහං දකරක්ඛසස්ස දස්සාමිති එවං සො මහාසත්තස්ස ගුණෙ චන්දමණ්ඩලං උද්ධරන්නො විය උක්ඛිපිත්වා කථෙසි.

ඉති ඉමං ජාතකං යථානුසන්ධිප්පත්තං. අථ පරිබ්බාජිකා චිත්තෙසි “එත්තකෙනපි පණ්ඩිතස්ස ගුණා පාකටා න භොන්ති, සකලනගරවාසීනං මජ්ඣෙ සාගරපිට්ඨෙ ආසිත්තතෙලං විජ්ජකිරන්ති විය තස්ස ගුණෙ පාකටෙ කර්ස්සාමි”ති රාජානං ගහෙත්වා පාසාදා ඔරුය්හ රාජඬගණෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා තත්ථ නිසිදාපෙත්වා නාගරෙ සන්නිපාතාපෙත්වා පුන රාජානං ආදිතො පට්ඨාය දකරක්ඛසස්ස පඤ්භං පුච්ඡිත්වා තෙන හෙට්ඨා කථිතනියාමෙනෙව කථිතකාලෙ නාගරෙ ආමන්තෙත්වා ආහ –

“ඉදං සුණාථ පඤ්චාලා, වුළුනෙය්‍යස්ස භාසිතං;
පණ්ඩිතං අනුරක්ඛන්තො, පාණං චජති දුච්චජං.

“මාතු හරියාය භාතුච්ච, සබ්බො බ්‍රාහ්මණස්ස ච;
අත්තනො වාපි පඤ්චාලො, ඡන්නං චජති ජීවිතං.

“එවං මහත්ථිකා පඤ්ඤා, නිපුණා සාධුවිත්තිනී;
දිට්ඨධම්මභිතත්ථාය, සම්පරායසුඛාය වා”ති. (ජා. 1.16.255-257);

තත්ථ මහත්ථිකාති මහත්තං අත්ථං ගහෙත්වා යීතා. දිට්ඨධම්මභිතත්ථායාති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භිතත්ථාය ච පරලොකෙ සුඛත්ථාය ච භොතිති.

ඉති සා රතනසරස්ස මණික්ඛන්ධෙන කුටං ගණ්හන්ති විය මහාසත්තස්ස ගුණෙහි දෙසනාකුටං ගණ්හීති.

දකරක්ඛසපඤ්භො නිට්ඨිතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ,
තථාගතො පඤ්ඤවා, පුබ්බෙපි පඤ්ඤවායෙවා”ති
සමොධානෙන්තො ඔසානගාථා ආහ -

ඉදානෙව
ජාතකං

“හෙරි උප්පලවණ්ණාසි, පිතා සුද්ධොදනො අහු;
මාතා ආසි මහාමායා, අමරා බිම්බසුන්දරී.

“සුවො අහොසි ආනන්දො, සාරිපුත්තො ච චූළනී;
දෙවදත්තො ච කෙවට්ටො, චලාකා ථුල්ලනන්දනී.

“පඤ්චාලවන්දී සුන්දරී, සාලිකා මල්ලිකා අහු;
අම්බට්ඨො ආසි කාමින්දො, පොට්ඨපාදො ච පුක්කුසො.

“පිලොතිකො ච දෙවින්දො, සෙනකො ආසි කස්සපො;
උදුම්බරා මඬිගලිකා, වෙදෙහො කාඨදායකො;
මහොසඬො ලොකනාථො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති.

උමඬිගජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

(ජට්ඨො භාගො නිට්ඨිතො.)

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච චරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....